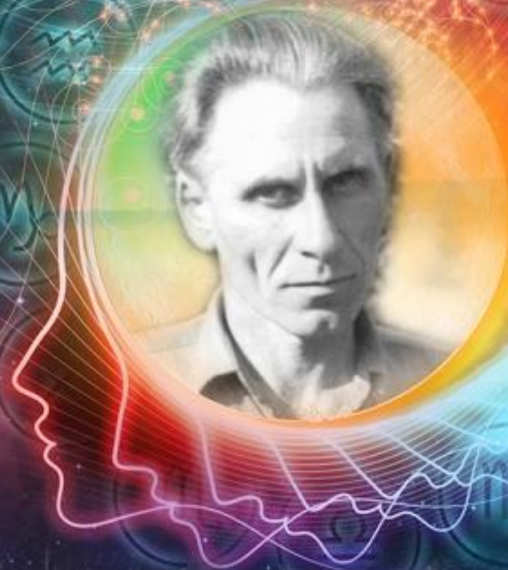
АСТРОЛОЗИТЕ ОТ ШКОЛАТА НА ИЗГРЕВА

ВЛАД ПАШОВ

ХЕРМЕТИЧНА АСТРОЛОГИЯ

Влад Пашов

Херметична астрология

Електронно издание

Поредица „Астролозите от школата на Изгрева“

Сдружение „Слънчогледи“
Бургас, 2015

ХЕРМЕТИЧНА АСТРОЛОГИЯ
Влад Пашов

Съставител
Георги Христов

Изображения на корицата
Shutterstock.com

Оформление на корицата
Йордан Стоянов

Подготовка на електронното издание
Веско Василев

Издател
Сдружение „Слънчогледи“

ISBN 978-619-7033-27-4
Безплатно разпространение
Актуална версия на книгата: friendsoftherainbow.net

СЪДЪРЖАНИЕ:

Влад Пашов – ученикът от Школата на Учителя

Влад Пашов (11.09.1902 – 05.02.1974) е роден в с. Поибрене, Панагюрско. Той е от групата ученици в Школата на Учителя от Панагюрския край като Пантелей Карапетров и Тодор Симеонов, направили връзка с тая наука чрез Боян Боев. Когато е в гимназията, в Панагюрище преподавател му е именно Боян Боев, който го запознава с новите идеи и с философията на Учителя. Разкрива му богатството на знанието, показва му пътя към него, и у Влад Пашов се събужда неутолим стремеж към знание. Пред него се разкрива един нов свят. От този момент нататък той става последовател на Учителя, като заживява един пълноценен живот, в който доброто на другите е и негово добро, нуждата на другите е и негова нужда.

Влад Пашов идва в София и избира печатарското изкуство и издателската дейност – това е свещената му идея – Словото на Учителя да мине през неговите ръце. Тази идея му дава сили през целия живот да преодолява всички мъчнотии, да отстоява на всички изпитания, защото неговия път е труден.. През 1923 г. заедно с още двама последователи на Учителя основава първата братска печатница на ул. „Оборище“ №14, зад салона тогава. Обстановката е най-скромна, даже бедна. В първите години, в началото на века и след откриването на Школата отпечатването на книги е много трудно. Липсват парични средства, печатниците вземат много скъпо, всичко се отпечатва много бавно, защото техниката е много стара. За да

излиза по-евтино, възрастните приятели решават със собствени усилия да се редят буквите и така да се печати на парче. В първите години именно Влад Пашов реди буквите. Много труд полага той и доста беседи се отпечатват по това време. И днес, когато се отвори томче с беседи от Учителя, ще се знае, че там има частица от него...

Години наред Влад Пашов участва в първата група доброволци, които се качват на Седемте рилски езера, за да устроят лагера при Второто езеро. Неговата главна сила е в писането и той участва в списание „Житно зърно“, като публикува различни статии и резюмета на беседи на Учителя във вестник „Братство“. Влад Пашов е изключително продуктивен автор и под неговото перо са излезли книги като: „Необикновеният живот на Учителя Петър Дънов“ – спомени от ученици на Учителя, старателно събирани през годините; „Имам дом неръкотворен“ – тематични извадки от Словото на Учителя; „Историческият път на Бялото Братство през вековете“ – най-обемистото му произведение, обхващащо над 2500 стр, където са представени главните учения на езотеричното християнство, които Бялото Братство е имало като духовни центрове в историята до времето на Учителя. Съществуват и още няколко неиздадени ръкописа, които чакат своето време.

Безспорно най-значимото му дело, което е и обект на нашите интереси и проучвания тук, е поредицата статии, издадени във вестник „Братство“ под името „Астрологията като увод в херметичната наука и философията“. В началото на 40-те години на XX в. тези статии оформят съдържанието на книгата му „Астрология“, която на практика е първото книжно авторско издание в България на тема „Астрология“. Така тази книга, наред със статиите на Г. Радев, Г. Томалевски, П. Манев в периодичния печат, полагат основата на новата българска астрологична традиция.

Един паралел, който прави Т. Ковачев между Вл. Пашов и Ив. Антонов, поместен като материал в поредицата „Изгревът“ т. XVIII, красноречиво говори за братския дух между учениците на Учителя и за отношенията помежду им – жив модел, който е оставен за бъдното поколение: „Така бараките им бяха с общ покрив една до друга. Делеше ги една стена от дъски. Когато се говореше в едната стая, се чуваше говорът в другата. Това не пречеше на доброто и разумно съжителстване на двамата. Не наруши с нищо техния мир. Съдбата беше ги събрала на това място, макар да бяха от различни краища на страната ни. Иван Антонов – от Радомирския край, а Влад Пашов – от Панагюрския край. И един паралел между двамата – Иван Антонов е роден на 1.09, но не в същата година, а Влад Пашов на 11.09. И двамата бяха от известните и знаещи астролози на Изгрева. Тук трябва да подчертая, че това занимание с тая сложна наука не водеше до конкуренция и конфликти помежду им, както биха очаквали някои. Напротив, обменяха знанията помежду си, както това правят всички разумни учени люде по света. И двамата написаха трудове по астрология, които четящите тези редове ще имат удоволствието да прочетат и ако имат воля, желания и качества – да ги изучават“.

В спомените на съвременниците си Влад Пашов е тих, скромен и благ по характер, готов да бъде в услуга на всеки в нужда. Той е добър, уравновесен и спокоен. Хубавата му мека, блага, добродушна, красива усмивка няма да забравят никога неговите познати и приятели. Влад Пашов обича Природата и планината, но над всичко обича звездното небе. Душата му е отворена за живото знание, което идва от Всемира…

ЧАСТ I – ОТНОШЕНИЕ НА АСТРОЛОГИЯТА КЪМ ХЕРМЕТИЧНАТА НАУКА

Тъй като Астрологията е само една част от великата и обширна Херметична наука и същевременно е ключ към цялата Херметична наука, затова, за да станат ясни и достъпни принципите на Астрологията, ще ги разгледаме във връзка с цялата херметична наука и философия, чиито принципи са едно велико откровение, което е разкрило пред човешкото съзнание тайните на битието.

Разгледана така, Астрологията се явява като един метод за практическо приложение на великото знание.

За онези, които знаят, не изнасям нещо ново, но за онези, които не са запознати с тази материя, изнасям едно ръководство, каквото няма засега у нас.

Глава I – Мястото на Херметичната школа в човешкото развитие

В своето развитие човечеството винаги е било ръководено от Великия Божествен Дух, който се е проявявал чрез напредналите синове на човечеството, които са били Учители на човечеството. Винаги зад тия Учители е стоял Великия Божествен Дух, познавай в различните епохи под различни имена. И тези велики души, които са били във връзка с Него, са били Негови помощници и проводници в ръководството на човечеството. Те по откровение са добивали познание върху великите тайни на света и живота.

Понеже развоя на човечеството следва един много строго определен план, то и Учителите на човечеството не се явяват произволно и безразборно, но те като изпълнители на волята на Великия Космичен Дух, се явяват точно на определено време и на определено място със специална мисия и задача – да дадат един нов подтик на човечеството и да внесат един нов импулс в живота на човечеството, и да научат хората как да живеят при новите условия, в които развитието ги поставя. Следвайки един общ план, всеки последващ импулс продължава работата на предшестващия. И всичките носители на тези импулси са били във връзка и проводници, на велики разумни същества, които ръководят човечеството и целия космос. Това е Всемирното Братство, което ръководи човечеството, глава на което е Великият Божествен Дух, който ние познаваме като Христос.

Според учението, което Учителят ни предава, което е в съгласие с историческите факти, в развитието на Бялата раса Всемирното Братство досега е изпратило три клона и сега се явява вече четвърти, който работи под ръководството на Учителя.

В първия клон, който е работил в древния Египет и Персия и е изградил египетската и персийска култури, са изнесени основните принципи на Божествената наука. Като казвам, че от първия клон са изнесени принципите на Божествената наука, някои ще кажат, нима в по-предишните епохи не са били изнасяни принципите на Божествената наука. Когато казваме, че от древно-египетската епоха са изнесени принципите на Божествената наука разбираме, че оттогава човешкото съзнание добива ново отношение към света.

Докато в древно-индуската култура гледаха на физическия свят като на „майа“, като на илюзия, защото тогаз още е съществувало древното ясновидство, което е било общо достояние на цялото човечество, и тогаз хората са съзерцавали причините на всички физически явления, затова са гледали на тях като на илюзия. Когато в персийско-индуската епоха външния свят, цялата звездна вселена, не е бил вече „майа“, както за индусите, а писменост, написана от Боговете във физическия свят.

В древния Египет, освен школите за посвещение, подобни на древно-индуските, е имало и други школи, в които те са изучавали външния свят с всичките му процеси и явления, като писменост, като проява на деятелността на духовния свят във физическия. За тях физическия свят е бил откровение, което им разкрива волята на Боговете. Основател на тази школа е бил Хермес Трисмегист (Триждивеличайши), който пръв е научил хората да четат великата книга на природата. Затова казваме, че тогаз са изнесени принципите на онази наука, която свързва целия свят в едно велико цяло, в един жив организъм. Хермес е бил във връзка с духа на Слънцето и е имал едно велико откровение, с което прониква в тайните на трите свята. И нищо не е останало за него скрито под Слънцето. Той е проникнал във всички тайни на времето и пространството. И когато говорим за Херметичната наука, имаме предвид Божествената наука, чиито

принципи са изнесени от Хермес Трисмегист, които са били светлина в пътя на човешкия възход, от древния Египет до днес.

Като представител и Учител на този първи клон в Персия е работил великият Учител, известен под името Заратустра, който е бил във връзка с Ахура-Мазда, духът на Слънцето и затова там се наричат маздаисти. От същия клон излизат и Орфей и Питагор, които са работили в Гърция и Тракия. От същия клон излиза и Мойсей – в петокнижието, на когото са вложени всичките тайни на херметичната наука. И Учителят каза в една своя беседа, че в първата глава на Битието са скрити всичките тайни на окултната наука, стига да знае човек как да ги чете.

Вторият клон почва от Мойсея и има за център Палестина, където се явяват много посветени, които под върховното ръководство на Великия Дух на Слънцето, подготвят човечеството да приеме великия импулс на Словото, станало плът. Към този клон принадлежат всички пророци и апостолите и са известни под името Есейска школа. В тази епоха Словото става плът и дава един велик и мощен импулс на човешкото развитие, който е още в началото си и за в бъдеще има да се реализира. Този клон е имал за задача чрез пророците да подготви човечеството да приеме импулса на Любовта и чрез апостолите да разнесе Божественото учение по лицето на цялата Земя.

Третият клон минава през Мала Азия в България, където полага основите на Богомилското движение и след разгрома на богомилството в България, този клон пренася дейността си в Западна Европа и основава школата на Розенкройцерите, която дава един мощен духовен импулс на Запада и пробужда западното човечество от дълбокия духовен сън, осветлявайки го със светлината на Божествената мъдрост и полага основата на западната култура.

Задачата на този клон е да даде методите за приложение на Божественото учение в живота.

И най-после се явява четвъртият клон в България, носител и ръководител, на който се явява Учителят (Петър Дънов), който е синтез на трите клона и плюс това внася нещо ново, което човечеството в миналото не е могло да приеме. Той също така има за задача да даде методи за приложение на Божественото учение.

Горните бележки изнасям, за да стане по-ясно какво разбираме под „Херметическа наука и философия", като увод и ключ, към която се явява Астрологията, и мястото и ролята на Херметичната наука в развитието на човечеството.

Древната херметична наука е стигнала до нас чрез Александрийската школа. По-голямата част от богатството на тази школа е изгорено при изгарянето на александрийската библиотека – от турците. Но това, което е останало, пак е достатъчно да ни покаже величието и дълбочината на онази наука, с която са разполагали посветените на тази школа. За това ни говорят и пирамидите, сфинкса и цялата египетска култура.

От това, което е запазено от древния херметизъм, това, което е най-типично и, което в най-синтетична форма ни предава учението, са следните запазени документи.

1. *Изумруденият скрижал на Хермеса*[1]*;*

[1] *Изумруденият скрижал* (Tabulae smsrsgdinae) – т. нар. „Завещание (или слова на тайните)". Според една от най-разпространените версии за тълкуването на надписа гласи, че това е рецепта за получаване на философския камък. Според преданието легендарният документ е оставен от Хермес Трисмегист върху пластина от изумруд в недрата на египетски храм или е открита върху гроба на Хермес от Аполоний Тиански (I в. сл. Хр.). наличните ранносредновековни версии на тази легенда потвърждават древната ѝ възраст. Редица изследователи смятат, че първоначално е написан на гръцки в александрийската епоха. Текстът на *Изумрудения скрижал* е достигнал до нас в латинска версия. Много е ценен от алхимици, астролози и всички любители на окултното знание.

2. *22 велики аркани или тайни*, които в символична форма ни представят 22 от великите тайни на Битието, и съставят азбуката на окултната наука, т. е. абсолютните принципи и ключове, които се явяват като източник на мъдрост и сила, ако се приведат в действие от разумна воля. Всеки един символ е свързан с една буква от свещената азбука, и с едно число, и с определен цвят.

3. За трети източник на древния херметизъм може да ни послужи *„Откровението или видението на Хермеса“*, в което се предава откровението на Хермес и срещата му с Озирис – великия Разум или великия Дух на Слънцето. В тази среща му се разкриват великите тайни на Битието и тайните на човешкото битие и на човешката еволюция.

4. Според окултното предание, още от най-древни времена на Школата съществуват формулирани основните принципи на учението, които са предавани само устно от Учителя на ученика, който ги е заучавал наизуст. Тези принципи, така изложени в синтетична форма, образуват символичен свод, през който човек трябва да мине, за да се добере до великите тайни. Този свод от принципи е известен под името *„Kybalion.“* Значението на тази дума с течението на вековете е изгубено. Този свод от изречения е било запретено да се записва и обнародва, макар че отделните изречения от него да са употребявани в съчиненията на различни херметични философи. Едва в началото на 20 век – 1908 г. трима посветени живущи в Америка са обнародвали част от тези изречения. Изреченията, изложени в „Kybalion“, ни дават съвършено ясна картина за херметичната философия, която ще изложим по-долу.

Това са четирите оригинални източници, от които можем да почерпим древната херметична мъдрост. Върху 22 аркани няма да се спирам; ще се спра върху другите три източници, като ги изложа почти без коментарии. Те са дадени в такава синтетична форма, че

всяка дума, всеки слог е пълен с тайни и смисъл. Всеки, като ги чете, нека сам размишлява върху тях, за да види какъв обширен свят и какво велико знание разкриват те пред него.

Ще почна изложението с Изумрудения скрижал на Хермеса, който до средните векове също е бил предаван устно от учител на ученик, и тогаз е бил записан и публикуван, затова някои критици мислят, че е написан от някой средновековен философ-алхимик.

Глава II – Изумруденият скрижал на Хермеса

1. Истинно. Несъмнено, Действително.

2. Това, което се намира долу, е аналогично (подобно) на онова, което се намира горе. И това, което е горе, е аналогично (подобно) на онова, което се намира долу, за осъществяване чудесата на единството.

3. И подобно на това, както всичко е произлязло от Единния (чрез посредството на Единния) или чрез размишлението на Единния, т. е. Словото, Мировото „Аз“, така всички неща са се родили от тази единна същност, чрез приспособление (или чрез приемането ѝ отвън чрез приложението ѝ).

4. Слънцето ѝ е баща, Луната – майка. Вятърът я е носил в утробата си. Земята е нейна хранителка. Тази същност – Бащата на всичко – Телеам – прониква цялата вселена. Нейната сила си остава цяла (т. е. неизразходвана), когато тя се превръща в земя.

5. Ти ще отделиш земята от огъня, тънкото от грубото, внимателно и с голямо изкуство.

6. Тази същност се издига от земята към небето и отново слиза на земята, възприемайки силата, както на висшите, така и на нисшите области на света. По такъв начин, ти ще спечелиш славата на целия свят. Затова от тебе ще изчезне всякаква тъмнина.

7. Тази сила (същност) е най-силната от всички сили, понеже тя побеждава и най-изтънчените неща и прониква във всички плътни неща.

8. Така е бил създаден светът.

9. Оттук ще възникнат неизчислими приспособления, образът, на които е изложен по-горе.

10. Затова аз бях наречен Хермес Трисмегист (три пъти най-велик), тъй като аз притежавам познанието на трояката философия на всемира във всичката ѝ пълнота.

11. Пълно е това, което казах за действието на Слънцето.

Това е прочутият Хермесов скрижал, който съдържа в себе си принципите на цялото окултно знание. Но за да се добере човек до това знание, необходим е ключ. Хермесовия скрижал, както и всички херметични съчинения са така написани, че едновременно крият в себе си няколко значения – седем, или най-малко три. Тези значения са следните: 1) Метафизическо; 2) Космогоническо; 3) Антропогенетическо; 4) Психологическо или мистическо; 5) Окултно (т.е. отнасящо се към алхимия, Астрология, магия); 6) Астрономическо и 7) Историческо (Д. Странден)[2].

На същия принцип са построени и Библията, и Новия завет.

---

[2] Цялата Глава II е от книгата на Дмитрий Странден „Герметизм – его происхождение и основное учение“, Издание А.И.Воронец, 1914 г. Самият *Изумруден скрижал* е превод на Странден от латински.

Глава III – Основни принципи на Херметизма

Сега ще изложа основните принципи на херметизма, тъй както са изнесени в „Kybalion“ – издадена на английски[3] (1908 г.)

В основата на херметизма лежат следующите седем принципа:

1. Принципът на ментализма;

2. Принципът на аналогията или съответствията;

3. Принципът на вибрацията;

4. Принципът на полярността;

5. Принципът на ритъма;

6. Принципът на причинността;

7. Принципът на двойствеността на активното и пасивното начала.

Тези принципи лежат в основата на творчеството, във всички области на Битието.

Учителят често се спира върху тези принципи, като казва, че всеки ученик трябва да борави с тях.

1. Принципът на ментализма.

„Този принцип е изразен в следующето изречение в „Kybalion“:

„Всичко е ум. Вселената е нещо умствено. Тя се съдържа в ума на Всеединния.“

„Всеединното създава в своя безконечен Разум безчислени Вселени, които съществуват в течение на еони, и при все това, за

[3] „The Kybalion. A study of the Hermetic Philosopfhy of ancient Egypt and Greece” by three Initiates (The Yogi Publishing Society. Chicago, 1908.) (бел. Вл. Пашов)

всеединното съзнание, развитието, упадъка и смъртта на милионите вселени, се явява като един миг.“

„Макар че всичко съществува във Всеединния, но не по-малко вярно е и това, че Всеединният е във всичко. Този, който действително е разбрал тази истина, се е добрал до великото знание.“

В основата на съществуващата във време и пространство, и изменяваща се вселена, или зад тази вселена, всякога може да се намери субстанционалната Реалност – основната Истина.“

2. **Принципът на съответствията или аналогията.**

Това е вторият принцип от „Изумрудения скрижал на Хермеса“, който ни разкрива метода на аналогията, който е като извор от всеединството на Битието. Той гласи:

„Това, което се намира долу, е аналогично (подобно) на това, което се намира горе, и обратно, това, което се намира горе, е подобно на това, което се намира долу, за изпълнение на чудното единство.“

Този принцип ни посочва онази безконечна мъдрост, която прониква цялото Битие и го свързва в едно органическо цяло. Този принцип ни дава онзи метод, по който можем да изследваме света и живота и да открием законите и силите, които функционират в тях. Съгласно този принцип, съществува съответствие между трите свята – умствения, духовния и физическия. Този принцип ни позволява да вадим правилни заключения, – изхождайки от фактите във видимия свят, към фактите в невидимите светове. На основание на този принцип, съществува съответствие между човека и космоса, и между видимия и невидимия човек, и видимата и невидимата вселена. Но за да може човек да работи с този принцип, той трябва да има големи знания, да бъде мъдрец, за да намира съответствията.

3. Принципът на Вибрациите.

Според този принцип „Всичко в Природата е в движение. Нищо не се намира в покой; всичко се движи, всичко трепти.“

Херметистите придават на този принцип огромно значение, както това се вижда от следующето херметическо изречение.

„Този, който разбира принципа на вибрациите, той е хванал скиптъра на властта.“

Съгласно учението на херметизма, всичкото многообразие на явленията във вселената се обяснява с разликата в бързината на трептенията (вибрациите) на единната мирова същност. На единия полюс на огромната стълба на космичните вибрации – там, гдето те са най-бързи, – се намира духът на противоположния полюс, – това, което наричаме материя. Между тези два полюса се съдържат безчислени видове и степени на трептения, съответствуващи на различните проявления на енергията и ума. Този принцип има широко приложение в съвременната наука, която също така разглежда всички явления като различни степени и форми на трептения. Също така и мислите, чувствата и волята в човека са пак трептения в една много фина среда. Такива вибрации, възникнали в мозъка на един човек, имат стремеж да възбудят сродни вибрации в други хора. Способността да произведе съзнателно едни или други астрални или умствени вибрации, а така също и да ги придаде на другите хора, се отнася към областта на духовната или умствена алхимия, която особено ревностно се култивира от херметистите, като най-ценно от всички изкуства“ (по Странден).

Този принцип има широко приложение в Астрологията и при по-конкретното разглеждане на Астрологията ще се повърнем към него.

4. Принципът на полярността.

Този принцип е формулиран в следующето изречение из Kybaliona:

„Всичко е двойствено; всичко има полюси, всичко има нещо противоположно на себе си, – сходното и несходното са също полюси; противоположностите са тъждествени по природа; между тях има различие само в степени; крайностите си схождат; всички истини са само полуистини; всички парадокси могат да бъдат примирени.“

Така че от гледището на херметизма полярността е универсален закон. Той се проявява във всички области на живота – топлина и студ, светлина и тъмнина, дух и материя, добро и зло, мъжко и женско начала, са полюси. Херметичната наука поддържа, че абсолютната противоположност на положителните и отрицателни полюси е привидна. Полярността е всякога относителна. Противоположните полюси не са нищо друго, освен разнородни вибрации на една и съща мирова субстанция. Затова във всеки плюс има в нищожна форма минус и обратно. Тъй че във всеки полюс имаме и двете начала, само че едното е активно, дейно, а другото потенциално или слабо проявено. Следователно, при разбиране на закона за вибрациите, единият полюс може да се превърне в другия, противоположен нему. На основание на този закон става трансформирането на нисшите състояния и енергии във висши. Голямо изкуство е да знае човек как да превръща нисшите елементи във висши. Учителят обширно разглежда този принцип в лекциите, като изнася и методите, по които човек може да приложи този принцип.

„Едно състояние може да бъде превърнато в друго, както могат да бъдат превърнати едни в други и металите и елементите. Една степен на ума може да се превърне в друга, едно условие за неговото

проявление – в друго, един полюс – в друг, една умствена вибрация в друга.“ Така гласи едно от изреченията из „Kybalion.“

5. Принципът на ритъма.

„Навсякъде имаме втичане и изтичане. Всичко има свои приливи и отливи. Всички неща възникват и дохождат в упадък. Мярката на размаха вдясно е също и мярката на размаха вляво. По силата на ритъма едното се компенсира в друго.“ Така изразяват в „Kybalion“ принципа на ритъма.

„Периодическата смяна на деня и нощта, приливите и отливите, времената на годината, противоположните настроения, революционните и реакционни епохи, материалистически и спиритуалистически мировъзрения и т. н. – във всичките тези примери виждаме как се проявява принципа на ритъма в явленията на природата, и в живота на човека и човечеството.

Едно из проявленията на принципа на ритъма се явява така наречения закон за компенсацията. В „Kybalion“ този закон е формулиран в следното изречение: „Мярката на размаха надясно е същата такава, каквато е мярката на размаха наляво; в ритъма едното се компенсира в друго.“ Проявленията на този закон във физическият свят са безчислени. Един от основните закони на механиката, гласящ, че действието е равно на противодействието, не е нищо друго освен една от формите, в които се проявява действието на закона за компенсацията. Студът през зимата се компенсира с топлината през лятото. Радостният подем на духа се компенсира с мрачното настроение и песимизъм и т. н.

6. Принципът на причинността.

„Всяка причина има свое последствие; всяко последствие има своя причина; Всичко се извършва по известни закони; случайността

е само название, давано от нас на закони, които още не познаваме; има много плоскости на причинност, но нищо не става без закон“ – така е изразен този принцип в „Kybalion.“

Този принцип лежи в основата на цялото съвременно познание. Също така и във всички религиозни и философски системи на миналото той е бил силно подчертаван. Индусите го наричат закон за кармата, в християнството – закон за Божествената справедливост.

7. **Принципът на двойствеността на активното и пасивното начала**.

Този принцип от херметическата философия е формулиран в „Kybalion“ по следния начин:

„Двойствеността на активното и пасивното начала се наблюдава навсякъде – във всичко има мъжко и женско начало, тяхната двойственост се проявява във всички области на „Битието“.“

Този принцип се силно потвърждава от електронната теория за материята, според която всеки материален атом се заражда при участието на две начала – активно и пасивно. Херметистите твърдят, че с течение на времето науката ще установи, че и явленията на химическото сродство и молекулярното сцепление и даже и всемирното притегляне всъщност не са нищо друго, освен форми на проявление на мировия принцип на двойственост на активното и пасивно начала.

В психическия живот двойствеността на активното и пасивното начала се проявява като двойственост между нашето „аз“, от една страна, и всичките негови проявления, всичкото отнасящо се към него съдържание на нашето съзнание, от друга. Нашето „аз“ е активен център на самосъзнание и инициатива, към което, като към

обединяващ и координиращ център, се отнася всичкото съдържание, състоящо се от мисли, желания, емоции и т. н.

Двойствеността на мъжкото и женското начала се проявява също и в двойствеността на нашия съзнателен ум и подсъзнанието[4].

С тези седем принципи, които лежат в основата на херметичната философия, се обясняват всички явления и процеси в човека, човечеството и природата. Тук се намират принципите на познанието, тук се намират законите на мисленето и методите на изследването. И тези принципи са предавани от уста на ухо от дълбока древност до началото на 20 век, когато са записани и публикувани. Тези принципи ни показват каква реална прозорливост е притежавал великият Хермес, когато ги е формулирал. Пред неговия поглед и в неговото съзнание ясно са изпъквали всички тайни, скрити във времето и пространството. И той казва: – Аз съм наречен Хермес Трисмегист – защото владея тайните и познанието на трите свята. И седемте принципа са универсални и имат отношение към всички области на Битието и живота. Това са принципи, до които съвременните учени постепенно се добират в обяснението на явленията и процесите в Битието и живота. И когато са формулирани от Хермеса, тогаз е посято семето, зародиша на съвременното познание и култура.

Всичките тези принципи са обстойно разработени в беседите и лекциите на Учителя, като са дадени и методите, произтичащи от тях.

Седемте херметически принципи лежат в основата и на Астрологията.

---

[4] В изложението на 7-те принципи съм използвал хубавата книга на Д. Странден – „Херметизма" – на руски. (бел. Вл. Пашов)

Глава IV – Видението на Хермеса

(Видението на Хермеса се намира в началото на книгите на Хермес Тримогъщи под заглавие – Poimandres – дошли до нас чрез Александрийската школа).

„Веднъж Хермес, след дълго размишление над произхода на нещата, изпаднал в транс. Тежко вцепенение обхванало неговото тяло; но докато тялото се вцепенявало, умът му се издигнал в пространството. И тогава му се открило, че същество, необятно по размер, без определена форма, го викало по име. Кой си ти? – питал Хермес изплашен. – Аз съм Озирис, Върховния Разум, и аз мога да снема покривалото от всички неща. Какво искаш ти да видиш? – Аз желая да съзерцавам източника на всичко съществуващо, аз желая да позная Бога.

И незабавно Хермес се почувствувал облян от чудна светлина. През нейните прозрачни вълни минавали пленителните форми на всички същества. Но внезапно страшна тъмнина, изпълнена с пълзящи сенки, се спуснала върху него. Хермес бил потопен във влажен хаос, пълен с дим и зловещ рев. И тогава се повдигнал един глас из дълбините на бездните. Това бил Призивът на светлината. И след това бърз огън се устремил из влажните дълбини, в неизмеримите ефирни висоти. Хермес се издигнал с огъня в светлите пространства. Хаоса се погълнал от бездните. Звездни хорове блестели над неговата глава, и гласът на светлината изпълнил Безконечността.

– Разбра ли видяното от тебе, попитал Озирис Хермеса, унесен в своите мечти.

– Не, отговорил Хермес.

– Узнай прочие, какво е видяла твоята душа. Ти видя пребиваващото във вечността. Светлината, видяна от тебе в началото, е Божественият Разум, който всичко съдържа в своята всеобхватност и заключава в себе си праобразите на всички същества. Тъмнината, в която ти след това беше потопен, е този материален свят, в който живеят обитателите на Земята. Огънят, който се устреми из тъмните дълбини, е Божественото Слово, Бог е Бащата. Словото е Синът, тяхното съединение е Животът. – Какво чудо е станало с мен! – възкликнал Хермес, аз не гледам вече с телесните си очи, аз виждам с очите на духа. Как е могло да стане подобно чудо? – То става, затова – отговорил Озирис, защото Словото присъствува в тебе. Това, което в тебе слуша, вижда, действа е самото Слово, свещения Огън, творческото Слово.

– Щом това е така – казал Хермес, – дай ми да видя живота на световете, пътя на душите, откъде произхожда човек и къде се възвръща?

– Да бъде според желанието ти. И тогава Хермес почувствувал отново притегляне към земята, той станал тежък като камък и се спуснал подобно на аеролит, със страшна бързина и се понесъл през пространството. Спуснал се на върха на планина. Било нощ. Земята била обвита в мрак. Членовете му тежали, като че били от желязо.

– Подигни очи и гледай – чул той гласа на Озирис.

И тогава Хермес видял чудна гледка. Безграничното пространство, звездното небе, го обгръщало със седемте си сияющи сфери. С един поглед Хермес видял седемте небеса, разширяващи се, подобно седем прозрачни концентрични сфери, в звездния център на който се намирал сам той.

Този център бил опасан от Млечния път. Във всяка сфера се движела планета, съпровождана от един Гений (Дух ръководител) различни по форма, знак и цвят. В това време, когато Хермес поразен

съзерцавал техните цветове и тяхното величаво движение гласа говорил:

– Гледай, слушай и разбирай. Пред теб са седемте сфери, обгръщащи всички степени на живота. В техните предели става падението и възхождането на душите. Седемте Гении са седемте Лъчи на Словото – Светлина. Всеки от тях господствува над една сфера на Духа, над една степен в живота на душите. Най-близко до тебе е Геният на Луната, с безпокойна усмивка, увенчан със сребрист сърп (полумесец). Той управлява ражданията и умиранията. Той освобождава душата от тялото и я притегля в кръга на своето влияние. Над него бледния Меркурий, указващ със своя кадуцей (жезъл с две преплетени змии, представляващи инволюционния и еволюционен път на развитието) пътя на душите, слизащи и възлизащи. Още по-високо е блестящата Венера, държаща огледалото на Любовта, гдето душите ту се забравят, ту отново се познават. Над нея Гения на Слънцето тържествено издига факела на вечната красота. Още по-високо Марс размахва меча на Правосъдието. Възкачен на престола си над лазурната сфера Юпитер държи скиптъра на върховното могъщество, който е Божественият Разум. На границите на Вселената, под знаците на зодиака, Сатурн внася в света всемирната Мъдрост[5].

– Аз виждам, казал Хермес – седем области, съдържащи в себе си видимия и невидимия свят. Аз виждам седемте лъчи на Словото – Светлина, единия Бог, който господствува посред тях. Но, о, Господи, как се извършва странстването на човека през всичките тези светове?

– Виждаш ли – раздал се гласът на Озирис – светещия посев, който пада из пределите на Млечния път в седмата сфера? – Това са

[5] Само по себе си се разбира, че тези божества другояче са наричани у египтяните. Но седемте космогонични божества съвпадат във всички митологии и по смисъл, и по атрибут. Техния общ корен е в древното езотерическо предание. Тъй като западното предание е възприело латинските имена, и аз запазвам тях за по-голяма яснота. (бел. Вл. Пашов)

зародишите на човешките души. Те живеят като леки облачета в царството на Сатурна, щастливи, безгрижни, но несъзнаващи своето щастие. Но спущайки се из сфера в сфера, те се обличат в обвивки, все по-плътни и по-тежки. Във всяко въплъщение те добиват ново телесно чувство, съответстващо на обитаемата сфера. Тяхната жизнена енергия постоянно се увеличава. Но тъй като те се обличат с тела все по-плътни, то те губят възпоминание за своето небесно произхождение. Така става падението на душите, идещи от Божествения Ефир. Все повече и повече обвързани в материята, все повече упоявани го отразяват в едни само мечти от живота, те се спускат, подобно на огнен дъжд, със сладострастни тръпки през областите на Страданието, Любовта и Смъртта, в глъбините на своята земна тъмница. В също такава тъмница и ти стенеш, задържан от огнения център на Земята и из тази тъмница Божествения живот представлява за тебе само безполезен сън.

– Могат ли душите да умират? – попитал Хермес

– Да, отговорил гласа на Озирис, много погиват, спускайки се в материята. Душата е дъщеря на небето и нейното странстване е изпитание. Ако в своята безудържана любов към материята, тя изгуби възпоминание за своето произхождение, скритата в нея божествена искра, способна да се превърне в сияюща звезда, се възвръща обратно в ефирното пространство и душата се разпръсква във вихъра на грубите елементи.

При тези думи на Озирис, Хермес затреперил, защото страшна бушуваща буря го окръжавала с черни облаци от всички страни. Седемте сфери изчезнали в гъсти мъгли. Той видял в тях сенките на хората, изпускащи страшни викове, тях ги хващали и разкъсвали на части призрачни чудовища и животни посред невъобразими стонове и проклятия... Такава е – раздал се гласът на Озирис – съдбата на душите неизправимо зли и низки. Тяхното мъчение ще се свърши

само с тяхното унищожение, което е изгубване на всякакво съзнание. Но гледай, мъглите се разсейват, седемте сфери се появяват наново. Погледни на тази страна. Виждаш ли този рой души, стремящи се да се подигнат в лунната сфера? Едни от тях падат на земята, сметени от вихъра, като ято птици под напора на буря, други със силни движения на крилете достигат по високата сфера, която ги увлича в своето движение.

Достигайки до нея, душите отново почват да познават божественото в себе си. Но този път те не се удовлетворяват от възможността дори за непостижимо щастие. Те се проникват от него, поглъщат го в себе си, задържат го с ясно съзнание, просветено от страданието, с енергична воля, укрепнала в борба. Те стават светли, защото подхранват в себе си Божественото и го излъчват в своите проявления. Укрепи своята душа, Хермесе, и проясни твоят помрачен дух при вида на тези летящи души, повдигащи се до седмата сфера, гдето блестят като светкавици, защото и ти можеш да ги последваш, затова е необходимо само едно: желание да се подигнете.

Погледни, как те летят и описват кръгове, съединяващи се в божествени хорове. Всяка се приближава към своя гений. Най-прекрасните обитават в областта на Слънцето. Най-мощните се изкачват до Сатурн. И само малцина се подигат до самаго Отца, ставайки всред съвършените сами съвършени, защото там, където всичко се свършва, всичко се вечно започва и всичките седем сфери възгласяват:

„Мъдрост! Любов! Правосъдие! Красота! Слава! Знание! Безсмъртие!“

Глава V – Четирите състояния на материята и енергията

Астрологията е език на посветените, тя е езикът на природата. Да изучаваме елементите на Астрологията, това значи, да изучаваме азбуката на природата, да изучаваме онзи език, на който се разкриват тайните на посветените. От гледището на херметичната философия, цялата природа, както и живота, са велика книга, която посветения разчита и вижда какъв е плана на Великото в света и каква е онази мъдрост, която чертае и ръководи този план. Всичко в природата е белег, знак и дума на великата книга, и който знае този тайнствен език на боговете, той лесно може да чете великата книга на природата и да се добере до мъдростта, която е вложена в нея.

Астрологията ни учи на азбуката на херметичната наука и философия, като ни дава и практическите методи за ползване от великото знание на природата. Без познаването, Астрологията, херметичната наука остава недостъпна.

За херметичната наука цялата природа, целия Космос е жив и е проникнат от едно велико съзнание, от една велика Разумност. И всички процеси и явления в природата са резултат на взаимоотношение на разумни и съзнателни единици. В процеса на своята проява разумно съзнателните единици си служат с материята и енергията. И Херметичната наука изучава състоянията на материята – и енергията, на съзнанието и на онази разумност, която прониква и използва тези три същини. Всяко едно живо същество е съчетание и комплекс на тези четири елемента, които обуславят неговото Битие. И цялата вселена в своята целокупност е проява на тези четири принципи. Това също бих нарекъл, четири състояния на Битието, на

Единната Първична Същина, която сама по себе си остава непознаваема. Това е тайнствената Първична причина, за която Хермес казва, че е недостъпна за обикновеното познание. На познанието се подават само вторичните причини, проявени в четирите състояния на Битието, за които споменахме. Ето дословно какво казва Хермес: „Ни една от нашите мисли – говори Хермес на своя ученик Асклепиос, не е в състояние да познае Бога, и никой език не е в състояние да Го определи. Това, което е безтелесно, невидимо и няма форма, не може да бъде възприето с нашите чувства; това, което е вечно, не може да бъде измерено с късата мярка на временното; следователно, Бог е неизразим. Наистина, Бог може да съобщи на няколко избраници методите да се подигнат над естествените неща, за да се приобщят към сиянието на неговото духовно съвършенство, но тези избраници не могат да намерят думи, с които биха могли да предадат на обикновен език безплътното видение, привеждащо ги в трепет. Те могат да обяснят на човечеството второстепенните причини на творчеството, които минават пред техните очи, като образци на космическия живот, но Първопричината остава неразкрита.“

Херметичната наука и философия разграничават четири състояния на материята и енергията. Първо – твърдата материя, като емблема, на която е въглеродът. И затова средновековните алхимици, като говорят за твърдата материя, наричат я въглерод или земя. В нея работят силите на жизнения етер. Второто състояние на материята е течното, наречено от алхимиците водород или вода. Във водата работят силите на тъй наречения химически етер. Всички химически процеси са зависими от него. Третото състояние на материята е газовото или въздухообразното, наречено от алхимиците азот, в което работят силите на светлинния етер. Четвъртото състояние на материята е тъй нареченото светлинно или огнено, известно като

елемент огън. В това състояние работят силите на топлинния етер. Тъй че имаме четири състояния на материята, известни в херметичната наука под следните названия: земя – твърдата материя; вода – течната материя; въздух – газовото състояние на материята и огън – светлинното и топлинно състояние на материята. С тези четири състояния на материята са свързани четири вида етерни сили, известни под следните названия: жизнен етер, химически етер, светлинен етер и топлинен етер. Има генетическа връзка между четирите състояния на материята и енергията, което ни показва на появата на известна материя и енергия в процеса на космическото развитие.

С тези четири състояния на материята и енергията са свързани в различните области на Битието ред разумни същества, които стоят зад всички процеси в природата, като си служат с четирите състояния на материята и енергията, като с агенти за проява. В най-низшия план на Битието – физическия, тези четири състояния на материята и енергията, са свързани с тъй наречените природни духове, или тъй да се каже тези елементи са като среда, в която природните духове живеят и откъдето те вземат субстанцията за своята проява.

Наричат ги още духове на елементите, със следните имена: Саламандри или духове на огъня, Ундини – духове на водата, Силфи - духове на въздуха и Гноми – духове на земята.

В по-висшите сфери на Битието те са свързани с различните чинове на ангелската йерархия. Ето какво казва Агрипа в своята „Философия на окултизма“ по този въпрос: „Тези четири елемента са не само във всички неща тук долу, но също и в небесното пространство, в звездите, в духовете, в ангелите и в Бога самия, който е творец и създател на всички неща.“ Но в различните звезди и йерархии от същества те се намират в различни отношения и в различно поле на проява. От това зависи и тяхното влияние върху

развоя на земния живот. И според това, кой елемент доминира в дадени небесни тела, определяме ги като огнени, въздушни, водни и земни. Също така и между съзвездията у едни преобладава елемента на огъня, у други – въздуха, водата или земята.

Според херметичната философия всяка енергия има свои специфични свойства, има свое специфично движение, което вече определя и характера и структурата на формите, които строи. Защото енергиите сами по себе си са посредници, чрез които се предават импулсите, които идват от един разумен център. И в зависимост от вътрешното съдържание на импулса, в зависимост от онази мисъл, която е вложена в него, оттам и от задачата, която му е дадена, е и формата и характера на движение на дадена енергия. А тази характерност на движението на дадена енергия определя и структурата на формата, която създава. Защото всяка форма е външен израз на силите, които стоят зад нея. И онзи, който разбира този закон, като види известна форма, знае каква сила, каква енергия стои зад нея, знае тази форма на какъв импулс е резултатът.

Според научните изследвания на д-р G. Wachsmuth изложени в неговото капитално съчинение: „Le monde eterique“ („Етерният свят“), различните етерни сили се отличават със свойствен само на тях присъщ ритъм. Той казва: „Формиращата тенденция в етера на топлината е сферата. Когато топлинния етер действа в материята, той се стреми да създава сфери. Когато действа в светлинния етер, той на свой ред се стреми да създава триъгълни фигури. Химическият етер се стреми към създаване на полукръгове. А жизненият етер създава квадратни форми.“ И според Г. Ваксмут и формата на клетките в различните организми, и по специално в кръвта на различните организми, е в зависимост от преобладаването на този или онзи род етерни сили.

Също така и външните форми на телата, респективно външните форми на човешкото тяло и на човешкото лице се обуславят от проявата на този или онзи етер.

Пак според експерименталните изследвания на Г. Ваксмут, което е само едно потвърждение на древното херметично твърдение, четирите рода етерни сили са поляризирани, и по този начин са групирани в 2 групи от 2 елемента. Топлинният и светлинният етери имат тенденция, да се разширяват, с което заедно разреждат и материята. Те имат, тъй да се каже, центробежни тенденции. А химическият и жизненият етер имат противоположни тенденции – тенденция да сгъстяват, да абсорбират, имат тъй да се каже центростремително движение.

Ето какво казва и Учителя по този въпрос. „В природата работят два рода сили – положителни и отрицателни. Положителните и отрицателните сили биват два вида: Положителни сили във възходяща степен и положителни сили в низходяща степен. Отрицателни сили във възходяща степен и отрицателни сили в низходяща степен. Силите, които имат възходящо направление, винаги творят, а силите, които имат низходящо направление, понеже се движат в гъстата материя, всякога рушат[6].“

1. Четирите стихии.

В Херметичната наука качествата и свойствата на различните състояния на материята и енергията са основно проучени. Според една класификация всеки елемент (под понятието елемент ще разбираме винаги комплекса – материя и енергия от даден род) има по две качества, от които едното е собствено само негово, а другото качество е средно, като връзка между два следващи един след друг елементи, което ни подчертава генетическата връзка между

---

[6] МОК, 21.06.1925 г.

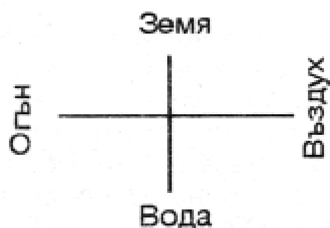
елементите. Така елемента на огъня е горещ и сух; елемента на Земята е сух и студен; Водата е – студена и блажна; а Въздухът е – влажен и горещ.

По тези две по две противоположни качества елементите са познати като полярни един към друг, както следва:

– огън и вода – като огънят е активният, мъжкия, творческия принцип, а водата пасивният женският принцип;

– въздух и земя, като въздухът е активният принцип, а земята пасивния.

На друга основа елементите имат друга една поляризация помежду си, а именно – Земя и Вода са полярни; и огън и въздух. Първите са наречени пасивни, а вторите активни. Полярността е, както видяхме, един от принципите на херметичната философия и играе голяма роля в Астрологията. При тази втора полярност елементите се взаимно допълват

Представени така графически четирите елемента заемат и определят четирите посоки на пространството, т. е. обемат в себе си цялото космично пространство.

Платон ни посочва на трета една полярност, при която всеки елемент има по три качества. Качествата на огъня са: светлина (топлина), проницателност (разредителност) и движение; на земята – тъмнота, плътност (непроницателност) и покой (инерция). И по тези си качества огънят и земята са противоположни. Въздухът взема две от качествата на огъня – разредителност (това качество, което казахме за светлинния и топлинния етер – че разреждат материята) и

движение, и едно на земята, а именно тъмнина, а напротив водата взема две качества от земята, а именно – тъмнина и плътност и едно от огъня именно – движението. Но огънят е 2 пъти по-рядък от въздуха, три пъти по-подвижен и четири пъти по-активен от въздуха. Въздухът е 2 пъти по-активен от водата, три пъти по-рядък и четири пъти по-подвижен. Също и водата е два пъти по-активна от земята, три пъти по-рядка и четири пъти по-подвижна. И тъй огънят има същото отношение към въздуха, както въздуха към водата и водата към земята – и обратно – земята към водата; водата към въздуха и въздуха към огъня.

Това са принципите и началата на всички тела: това са елементите и качествата, които образуват всички тела. Тук ясно виждаме изразени два принципа – активния и пасивния – топлината и студа – под чието въздействие се организират всички форми. Топлината, огъня разширява, а студа свива. Тогаз, развиването на органическите форми върви по резултантната на тези две движения.

И тъй, имаме четири елемента, от които всеки елемент има специфична форма на движение, която определя характера на формите и състоянията, които създава. Или с други думи казано – всеки елемент има специфичен начин на вибриране, има и специфичен ритмус, от което се определя, че всеки елемент има специфичен цвят и тон. Тъй като определихме, че всеки елемент има по три качества, то в допълнение на това ще кажа, че всеки елемент има по три проявления, които отговарят на трите свята; като във всеки свят едно от качествата е доминиращо, изявено, а другите са в полупотенциално състояние. По такъв начин получаваме четири елемента с по три качества – 12 проявени качества – това са дванадесетте знака на зодиака, които са основа на Астрологията.

Огънят е активният принцип, а Земята е пасивния принцип. Огънят е носител на светлина и топлина, той е емблема на духа на

разумното начало. А Земята е пасивното начало, тя е основа, фундамент, върху които се проявяват всичките елементи.

Ето какво казва Агрипа за отношението на 12 зодиакални знака към четирите елемента. Всеки елемент се проявява в три знака. Първият знак е началото на неговото проявление. Това е в света на принципите; вторият знак – развиване на елемента, проявата му в света на законите, в реалния свят, третото му проявление е във феноменалния свят – светът на завършени процеси, на резултатите в материалния свят. Така Първият знак на зодиака наречен Овен, взема своя принцип от огъня, той е началото на зодиакалния, на жизнения кръг и в сегашната епоха началото му съвпада с пролетната равноденствена точка, която е там, където еклиптика (видимия път на Слънцето през небесната сфера) пресича небесния екватор. Тъй че Овен е първият знак на огнения елемент. Вторият знак на огъня се нарича Лъв, той – е средата, и третия знак на огъня се нарича Стрелец; той е резултатът, крайния предел на проявление на принципа на огъня. Тези три знака на зодиака образуват помежду си един равностранен триъгълник, наречен триъгълник или тригон на огъня.

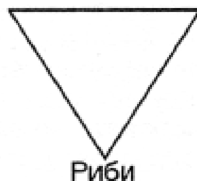

По Платоновата класификация, полярна на огъня видяхме, че е земята – и тя се проявява в три знака. Първият знак на земята се нарича Телец. Той е начало на проявление на принципа на земята; средното проявление е в знака Дева и третото в знака Козирог. Тези три знака са проява на принципа на земята, наричат се земни знаци, а определихме земята като пасивен принцип, а огъня като активен.

Тогаз принципа на огъня, в неговото тройно проявление, представяме графически с един равностранен триъгълник, обърнат с върха нагоре – емблема на активния принцип. А принципът на земята в неговото тройно проявление можем да представим с един триъгълник обърнат с върха надолу. Като ги преплетем тези триъгълници получаваме една хексаграма или така наречения Соломонов печат.

тригон на Въздуха

тригон на Водата

Третият принцип е принципът на въздуха, който също е активен принцип. Начално проявление на принципа на въздуха е третия знак на зодиака, наречен Близнаци; второто и средно проявление на въздуха е знака Везни, а третото проявление на въздуха – крайния предел на неговата проява е знака Водолей. Трите знака на въздуха също така могат да се представят графически в един равностранен триъгълник, обърнат с върха нагоре.

Четвъртият принцип е принципът на водата – пасивен принцип. Начално проявление на този принцип е четвъртият знак на зодиака наречен Рак. Той е най-висшето проявление на този принцип. Второто проявление на този принцип е знака Скорпион, а третото проявление знака Риби. И тези три знака могат да се представят графически с един триъгълник, обърнат с върха надолу – емблема на негативния, пасивния принцип.

Като преплетем тези 2 триъгълника получаваме нова хексаграма. И така, имаме четири елемента, два пасивни – земя и вода и два активни – огън и въздух, които имат по три проявления – в

трите свята по едно – така че получаваме 4 елемента по три знака, 12 знака, които обемат целия кръг на зодиака.

2. Четирите елемента и човешките темпераменти.

Четирите елемента се проявяват в човека в четирите темперамента, познати още на древните под следните имена: холеричен, сангвиничен, флегматичен и меланхоличен. Има и други класификации на елементите, но тази е най-древна и същевременно строго научна. Темперамента не е нищо друго, освен резултат на модифициране на вътрешните сили на индивида от силите на космоса. При холеричния и сангвиничния темпераменти, човек проявява по-голяма активност, по-голяма подвижност и енергичност. И тяхната дейност е насочена предимно във външния свят. Те имат стремеж да въздействуват със своето същество върху средата. Тяхното движение може да се нарече центробежно, каквото беше, както видяхме, движението на топлинния и светлинния етери. Следователно, качествата, които даден темперамент носи, са израз на качествата на елемента, който стои зад него. Така холеричният темперамент е огнен, свързан е с елемента на огъня и проявява неговите качества. Сангвиничният темперамент е въздушен – в него преобладава елемента въздух и той проявява неговите качества. Флегматичният и меланхоличният темпераменти са противоположни на холеричния и сангвиничния – те се стремят да се изолират от външния свят и се съсредоточават в своя вътрешен свят. Техния поглед е отправен повече вътре в самите тях, те са концентрирани в себе си и външно са пасивни, мудни. Тяхното движение можем да определим като центростремително. А видяхме, че химическия и жизнения етери имат центростремително движение, флегматическият темперамент е израз на химическия етер, на елемента вода; а меланхоличният е израз на жизнения етер, на елемента земя. Това

съответствие между темпераментите и елементите е един ключ в астрологичното изучаване на човека.

Така например хора, у които етерните сили са дълбоко проникнали във физическата материя, произвеждат винаги един активен организъм във външния, обективния свят. Ако етерните сили са по-свободни, т. е. имат един контакт с физическата материя, но не са напълно погълнати от нея, такива хора ще бъдат по-малко активни във външния свят, защото активността зависи от състоянието на жизнената енергия, а у тях тази енергия не е всецяло заета с физическия организъм. Затова у тях не може да се очаква и един внушителен организъм. Но в замяна на това тяхната деятелност е насочена към техния вътрешен свят. Те живеят по-богат духовен живот. Равновесието на етерните сили се поддържа от Аза. И когато Аза вземе ръководството на човешкия живот, темпераментите се уравновесяват. Надмощието на едни или други етерни сили обуславя здравето и болестите в организма. Процесът на възпалението, например е белег, че в тази част на организма топлинния етер е много активен. Холеричният темперамент развива твърде голяма активност благодарение на топлинния етер, и то не само физическа, но и в психическия живот. Флегматикът е бавен, несръчен, спокоен. В холерикът имаме един вътрешен огън. В сангвиника имаме излъчване на светлина, във флегматика имаме голямо спокойствие, меланхоликът е със силна мисъл и богат вътрешен живот, но затворен.

Следователно, живота на човека се развива под действието на два вида сили. От една страна етерните сили на външния космос, проявени чрез знаците на зодиака и планетите, вземани за момента и мястото на раждането и от друга страна силите вложени в самия организъм. Следователно, животът на индивида, неговите физически

и психически състояния, неговото здраве и болести са резултат на взаимоотношението между тези два вида сили.

Глава VI – Трите рода сили

1. Трите рода сили като проява на трите велики свята в Космоса.

Според Херметичната философия, света с всички живи същества в него е плод на три рода сили, които отговарят на трите велики свята в космоса. Първият род сили имат началото си в Божествения свят; – в света на принципите, в света на основните начала, или както го нарича Учителя идейния свят, който е създаден от Бога. Тук е първопричината на всичко съществуващо. Вторият род сили имат началото си в „небето на зодиака“, както се изразяват древните, сиреч в света на четворната тройка от елементи – в света на вторичните начала, в света на законите и силите, в реалния свят, както Учителят го нарича, който свята създаден от природата, която представя от себе си съвкупност от всички възвишени разумни същества. Третият род сили имат началото си в областта на планетите, сиреч в областта на седморката от произвеждащи и поддържащи сили – това е материалният свят, създаден от човека като космическо същество. Всяко земно създание е образувано от взаимодействието на тези три рода сили, които продължават да му влияят докато то съществува.

Съгласно принципът за двойствеността на активното и пасивното начала, във всеки от трите споменати свята действуват две начала – активно, оплодяващо, даващо импулс, подтик и негативно, оплодявано, отхраняващо и оформяващо, мъжко и женско. Те са полюсите на Битието. От тяхното съчетание, от тяхното взаимодействие се ражда плода, който съдържа тези две начала и е подчинен на постоянното им влияние.

В идейния свят активното начало се нарича Огън, който не е създаден, а е самороден, вечно съществуващ. Това е Бог Отец на гностиците. Другояче казано, в принципа на огъня, в неговото най-висше проявление сам Бог пребъдва. Пасивният принцип се нарича Вода – Син Божи на гностиците, като резултат от взаимодействието на тези 2 принципа се явява сътворената Светлина – третото начало на всичко създадено, онова, което ги поддържа и крепи. На езика на алхимиците тези три начала се наричат: Световен Дух, Световна Душа и Световно Вещество. Изис, Озирис и Хорус на египтяните.

В зодиакалното небе, или в реалния свят, горните три начала се отразяват в нови три, които на езика на алхимиците носят следните имена – философски живак (огненото начало), философска сяра (водното начало) и философска сол (създаденото начало). Третото начало се нарича още дух на телата.

В планетното небе намираме ново отражение на тези три начала, които на езика на химиците се наричат – първобитният огън, наричан понякога етер, който оплодява първобитната вода – тинята, за да се роди живота на телата, животоносното начало, зародишът, кълнът. От идейния свят създанията получават най-важното – идеята, според която са създадени. В тази идея се съдържа плана на тяхното съществуване и целта на тяхното Битие. Съществените отлики на формата и особените свойства, които те имат, зависят също от идеята. Но тази идея се осъществява с помощта на онези начала, които работят в другите два свята.

2. Видимата Вселена като израз на предвечния Логос (Слово).

Всяка енергия (сила) е израз и кинетическо състояние на потенциални качества или състояния на Битието. Затова когато дадена енергия се прояви през сферата на четирите състояния на

съзнанието, или в реалния свят, явяват се различни качества, които в основата си имат един от елементите, формата на движението на енергията се определя от онзи принцип, който стои зад нея, оттам и органическата форма, която строи.

Всяка енергия се проявява в различните полета, с присъщите ѝ качества и свойства. Например, известна енергия носи разширяване. Във физическия свят ще има тенденция към създаване на големи, масивни форми. В психическия свят, в чувствата, дава широта и простор на чувствата. В света на мисълта също създава широта, която се проявява като благородство, толерантност и свобода на мисълта. И затова, зад всяка форма и зад всяка психическа проява ние виждаме един принцип на действие. Енергията предава своите качества на организма и оттам определя и особеностите на органическия тип. А знаем, че органическия строеж е в зависимост от кръвта. Следователно, органическите енергии се проявяват чрез кръвта. Защото, всяка енергия е свързана и със съответната материя. И затова Учителят казва, че онзи, който иска да бъде здрав, да бъде богат, да има изобилие на жизнена сила и да бъде умен, трябва да има злато в кръвта си. Органическо злато го нарича той и това злато е свързано с портокаловия цвят. А качествата, това са зародишите на Битието в Аза, които той трябва да приведе в действие, да ги динамизира. А всяко динамично качество се проявява като творческа енергия, която има в основата си един разумен импулс.

И от това гледище, когато говорим за планетите в Космоса, подразбираме динамизиране на известни качества в Словото. Гениално е предал тази идея великия посветен евангелист Йоан в първата глава на откровението. Ето как описва той тази велика тайна: „Бидох в изстъпление духом, и чух зад себе си глас голям като от тръба който говореше: Аз съм Алфа и Омега, първи и последен. И обърнах се да видя гласа, който ми проговори; и в обръщането си

видях седем светилници златни. И всред седемте светилници видях едного подобен Сина Человечески, облечен с дълга дреха и препасан до гърдите със златен пояс. А главата и космите му бяха бели, като бяла вълна, като сняг и очите му като пламък огнен. И очите му подобни халколиван[7], като в пещ нажежени, а гласът му като глас на много води. И имаше в дясната си ръка седем звезди.

И словото му казва: „Напиши това, що си видял и което е и което има да бъде след това – тайната на седемте звезди и седемте златни светилника. Седемте звезди са ангелите на седемте църкви. И седемте светилника, които си видял, седемте църкви са." Същата идея, както видяхме, е предадена и във видението на Хермеса, защото реалността в своите основи е неизменна и вечна.

Следователно, като творчески център на Битието е Словото. Вселената е външната страна на Словото. Четирите елемента, дванадесетте зодиакални знаци и 12-те планети, това са само органи, чрез които Словото се проявява и твори в човека, и в Битието, и навсякъде в природата. Навсякъде се намира този отпечатък на творчеството – защото туй, което е горе, е подобно на туй, което е долу.

Следователно, когато говорим за енергиите и теченията в природата, не ги схващаме като механически течения, но като живи сили, зад които стои великата разумност на Словото.

---

[7] Зелена мед или бронз (вид метал).

Глава VII – Космичните фактори на развитието.

За да разберем живота на човека, трябва да го разгледаме във връзка с живота и развитието на целия Космос. Ако искаме да разберем живота на човека само в тесните рамки на Земята, с нейните сили и закони, ще имаме много ограничени понятия за човека. Тъкмо това прави съвременната наука. Но херметичната наука има един по-широк поглед и разглежда човека във връзка с живота на целия Космос. Според херметичната наука, целия Космос представя един жив организъм и всички части на този грамаден организъм се намират в тясна вътрешна зависимост и взаимодействие. И целият този организъм е проникнат от едно велико съзнание, което е вътрешната връзка между всичките части. В такъв случай живота на целокупния организъм обуславя проявата и съществуването на отделните части и частите обуславят цялото в неговото проявление.

Както видяхме, един от принципите на херметичната философия гласи – туй, което е долу, е подобно на туй, което е горе. Човек е подобен на Космоса. Човек представя от себе си една малка вселена, един малък космос; следователно, всички сили и елементи, които намираме в човека, намираме ги и в Космоса, и обратно – всички сили, процеси и явления в Космоса, ги намираме и в човека. От човека към Космоса и от Космоса към човека – това са два пътя на научно и философско изследване. Това значи, изследвайки и проучвайки човека, ако знаем съответствията, същевременно ние изследваме и Космоса. И изследвайки Космоса, ние изучаваме онази страна от човека, която ни е недостъпна, иначе, в човека благодарение на потенциалността или миниатюрността си.

В херметичната философия едновременно се работи и с двата метода на изследване, на базата на принципа – туй, което е горе, е подобно на туй, което е долу, и туй, което е долу, е подобно на туй, което е горе. Изследвайки човека, ние изследваме природата, и изследвайки природата, ние изследваме човека. Но както казах и по-горе, трябва да знаем правилно да намираме съответствията. Но изисква се голямо знание и мъдрост, за да се проникне в тази тайна, защото подобието не е по форма, а по съдържание и смисъл. Затова малцина владеят тази тайна и могат да проникнат във вътрешната мъдрост, която ръководи целия космичен процес във всички плоскости на неговото проявление.

Херметичната наука разделя човека на три части, всяка, от които включва в себе си елементите на целия човек. Първият човек – това е главата, с всички органи о нея и мозъка, в когото се намират локализирани всички центрове, които управляват целия организъм. И затова казваме, че мозъка, това е човекът. Мозъкът създава човека. Мозъкът, това е Божествения свят в човека. Това е идейният свят на човека. Мозъкът, казва Учителя, е израз, кондензация на умствения свят. А в умствения свят се намират праобразите на всичко съществуващо. Следователно, и в човешкия мозък се намират всички богатства, които Бог е дал на човека. В мозъка е вложен капиталът, който човек трябва да тури в обръщение през вечността, казва Учителя. Този първи човек е свързан със силите на Космоса, със силите, които функционират в безграничното космично пространство и се проявяват чрез зодиака или зодиакалните знаци. И посветените в тайните на херметичната наука ни казват, че целия зодиак се намира в човешкия мозък. Силите на безграничния Космос строят човешкия мозък. И когато човек развие силите, които се намират засега в потенциално състояние в мозъка, той ще бъде гражданин на Космоса,

т. е. свободно ще се движи из целия Космос. Това са възможности за далечното бъдеще.

Вторият човек е средният – който включва гърдите с белите дробове, сърцето и гръбначния мозък и симпатичната система, като връзка между средния и долния човек. Той е свързан със силите на духовния свят, с духовното тяло на човека. Там е седалището на чувствата, на душата. Този свят в човека е свързан със силите на Слънцето. Силите на слънчевата система строят този човек. Когато човек развие и завладее тези сили, той ще стане гражданин на слънчевата система – ще може свободно да се движи в пределите на слънчевата система.

Третият човек е долният човек – който обгръща храносмилателната система с принадлежащите към нея органи – черва, черен дроб, жлъчка, бъбреци, половите органи, бедрата, коленете, пищялите и стъпалата. Някои от тия органи са във връзка и с втория свят – симпатичната система, черния дроб и далак. Мозъкът на този човек е симпатичната система. Този човек е свързан със силите на Земята. Силите на Земята строят долния човек, земния човек.

От правилното функциониране на всеки от тези три човека зависи какво е отношението на човека към даден свят. Когато функционират правилно и хармонично и трите части на човека, тогаз имаме хармонично развит човек, който може да се развива правилно.

Всяка една от трите части на човека има от своя страна тройно и от друга страна седморно деление. И тогава имаме следното разпределение на човека: физически човек, който е свързан със силите на земята, в широк смисъл вземано, който от своя страна е троичен – главата, която представлява Божествения свят в човека, седалище на човешкия ум и условие за проява на човешкия дух. Гърдите, които представят духовният човек във физическия човек –

тук е сърцето на човека, чрез които се проявява човешката душа. И най-после стомаха и краката, които представя земния човек във физическия човек. Той има отношение към човешката воля. И тъй във физическия човек имаме отразен целия човек, като външно имаме – глава, гърди и стомах, които са свързани с умственото, духовното и етерното тела, а вътрешните аспекти на тези три части на човека са умът, сърцето и волята. Умът, сърцето и волята са вътрешната страна на физическия човек. Също така и душата, и духът са троични в своите проявления.

Тъй че в човека има трима човеци, които действуват един в друг и никой не може да разбере човешката, природа, ако не знае, че наистина в човека живеят и работят трима души, три принципа обединени в едно. И всеки един от тези човеци е седморен; всеки от тези три принципа е седморен в своето проявление.

Следователно, за да живее добре на физическия свят, човек трябва да разбира законите на този свят – да разбира законите и силите, които функционират в него. По закона на аналогията, тук са проектирани на друга плоскост силите на целия Космос. Икономическият живот в обществото отговаря на физическия свят в природата и човека – физическият свят е склад на природата. Несметни богатства са складирани в него. Същото нещо е и във физическото тяло на човека. За да проникне човек в тайните на физическия свят, необходима е светлина, защото сам по себе си, физическият свят няма тази светлина.

За да се развива в духовно отношение, човек трябва да разбира законите на духовния свят, трябва да разбира законите на дишането и кръвообращението.

За да се развива правилно в умствено отношение, човек трябва да разбира законите и силите, които работят в неговия мозък.

И тъй, установихме три източници на сили, които са фактори в развитието на човека: Силите на Божествения свят, които се проявяват във физическия живот на човека чрез мозъка, а в природата чрез зодиака или чрез космичното пространство. Защото, както ще видим впоследствие, зодиака обгръща в себе си, цялото космично пространство.

Вторият фактор бяха силите на слънчевата система, които са проява на космичните сили на зодиака, но на друга плоскост. Като говорим за силите на слънчевата система имаме предвид 12 космически принципи, от които засега се проявяват само седем, които имат центъра си в Слънцето, което е видимият образ на Словото, което е творческият източник на всички строителни сили на слънчевата система. Това са седем активни творчески течения на всемирния живот, чрез който ни идват благата на живота. В Астрологията тези творчески принципи на Словото са свързани със седемте планети на слънчевата система. Тъй че, когато в Астрологията ще говорим за влиянието на известна планета, ние ще имаме предвид един космичен принцип, който има известна планета като физически израз.

Астрологията ни говори на своя класически език за влиянието на седемте планети; откровението на Йоан ни говори за седемте духове, стоящи пред престола Божи; откровенията на Заратустра и Хермеса ни говорят същото, Мойсей ни говори за седемте дена на творението, които не са нищо друго, както казва Учителя, освен последователно проявление на творческите принципи на Словото. Зад всеки принцип стои един велик импулс на Словото. А окултната философия ни говори за седемте творчески принципи.

Третият фактор на развитието са силите, свързани със Земята. Всяка една планета представя съвокупност от взаимодействието на различните космични сили, обединени и направлявани от един

принцип. Но характера на планетата и условията, които се развиват на нея, зависи от отношението на силите, които вземат участие в нея. А същевременно зависи и от посоката на тези сили. А всичко това зависи от онзи принцип, който стои в центъра на планетата и дава тон на всичко. Четирите елемента, за които говори херметичната наука, в различните планети се намират в различно взаимоотношение. За Земята специално, в някои области преобладават едни елементи, в други – други елементи. Това е подробно проучено в херметичната наука, и се знае точно в коя област на Земята какво е разпределението на силите, което вече определя и условията за дадена работа. Същевременно в различните епохи, отношението между силите е различно. Това е един факт, който е много важен и който обяснява развоя на цивилизациите и културите по лицето на земята. То е основата, върху която се проявяват другите два фактора. Другите два фактора независимо от него не могат да се проявяват. Но той е само една проекция на другите два фактора и същевременно е основа за тяхната проява. Тъй че, разпределението на етерните сили по лицето на Земята служи като база за проявата на силите на планетите, Слънцето и за силите на зодиака. Това е един много важен факт, който трябва да се има предвид при астрологичното изследване. Защото, един ефект ще произведат космичните сили, проектирани в една област, където има преобладаващо влияние топлинния и светлинния етери, друг – в области, където преобладават химическия и жизнения етери.

Това са все проблеми, които са подробно и обстойно разработени в херметичната наука, но тук само споменавам за тях, за да послужат за изяснение на астрологичните проблеми, които ще разгледаме.

Глава VIII – Космичният човек.

„Туй, което е горе, е подобно на туй, което е долу, и туй, което е долу, е подобно на туй, което е горе.“ Така говори херметичната мъдрост за отношението на космоса и човека.

Според херметичната наука и философия, цялата видима вселена, представя един жив организъм, който обгръща в себе си цялото космично пространство, който е проникнат от едно велико съзнание и една велика разумност. Това е Великият Небесен Човек. За него казва Мойсей:

„Човек беше създаден по образ и подобие Божие.“ Това е друга форма на изразяване на закона на аналогията. Значи, Космичният човек е създаден по образ и подобие на Бога – а съвременният човек е създаден по образ и подобие на Космичния човек. Или с други думи казано – Космичният човек в своето проявление се диференцира и съвременните хора са именно резултат на това диференциране на Великия Небесен Човек. Всички слънца и системи са органи и системи на Космичния Човек. А хората са клетки в този велик организъм. Ето как Учителя говори за това:

„Когато се говори за човека, като образ и подобие на Бога, подразбира се човек в неговата първична проява, така наречения Космичен Човек. Всеки човек, всяка душа е един първичен елемент, една клетка от Великия Космичен Човек, и си има точно определено място и функция в този велик организъм[8].“

Следният израз на Учителя, може да ни послужи като ключ, за изяснение на отношенията, които съществуват между Космичния Човек и съвременния човек. Той казва: „Под думата „човек“ разбираме

[8] „Учителя говори“, главата за Човека.

сбор от добродетели. Добродетелите, това са един велик капитал, около който почват да циркулират великите сили на живата природа[9].“ Следователно, като говорим за Космичния човек, имаме предвид проявата на цяла система от принципи, зад които стои Първичната причина, и като резултат на тази проява имаме външния обективен свят и човек. И Гьоте казва във Фауст: „Всичко преходно е символ.“ Зад всяка една видима форма стои една идея, един принцип, едно качество. Значи, всяка една система е израз на един велик принцип, на една велика идея. Също така и в човека зад всеки орган стои една добродетел, един принцип, една идея. Следователно, всяка система, всяко Слънце, всяка звезда в космичното пространство е израз наедно качество, на един принцип на Космичния човек.

И когато търсим съответствието между Космичния човек и обикновения човек, ние няма да ги търсим по форма, но по принцип. Например, когато говорим за главата на Космичния Човек, разбираме онзи принцип, който мисли и в чиято организация се намира основата на всички останали части на този човек. В него същевременно се намира пружината на целокупната проява на този човек. И казано е в Писанието: „Глава на твоето Слово е Истината“ – Истината е главата на Космичния Човек, който е изявеното Слово. След главата следва вратът, шията, гърлото – това е пак един принцип в Небесния човек – това е онзи принцип, който дава плът, външен израз на мисълта – гласа, словото, речта. Тъй че, когато говорим за Космичния Човек, ние имаме предвид не известна форма, но съотношение, комплекс от принципи, които действуват и се проявяват като една система, като един организъм.

Тези принципи са обединени с една вътрешна връзка и действуват хармонично. Същото се отнася и до съвременния човек. Човек не е само външната форма, но зад тази форма намираме

---

[9] Пак там.

комплекс от принципи, като външна страна, на които се явява формата. Но принципите, както при космичния човек, се намират в такова съотношение, че образуват един жив организъм. Всички принципи имат и материален израз, който представя от себе си тъй наречения зодиак, който обема в себе си цялото космично пространство, и е разделен на 12 части наречени зодиакални знаци. Дванадесетте първични творчески принципи, които образуват Великия небесен човек това са дванадесет извора на живота в космоса.

В херметичната философия е подробно проучено взаимоотношението между тези принципи и сили, които действуват в космичния човек във всички области на Битието. Специално в Астрологията се изучават отношенията и влиянията на тези творчески сили върху живота на Земята и специално върху човека.

Тези дванадесет принципи вземат материя и енергия за своята проява от четирите елемента и затова и зодиакалните знаци се разпределят в херметичната наука на четири групи от по три знаци, в зависимост от елемента, от който взема материя и енергия за своята проява.

Когато говорим за космичните принципи, които обуславят проявата на Космичния човек, ние разбираме, че тези принципи са израз на мисълта на Космичния човек, и зад тях стои мисълта на космичния човек, съединена с мисълта на Природата и мисълта на Бога, както казва Учителя. Това е в съгласие с първия принцип на херметичната философия – че всичко в света е ум, че умът прониква цялото Битие.

Тези принципи се проявяват в човешкия живот като качества. И Астрологията именно проучва качествата и силите, като израз на принципите, които стоят в основата на Битието, които са основно проучени в херметичната философия.

Въз основа на горното, значи, когато кажем, че знака Овен е глава на Космичния човек, ние вече разбираме този принцип, чрез който се проявява космичната мисъл. И същевременно, тези принципи се трансформират в човешкия свят, като качества – правейки връзки между космичната мисъл и човешката, ние казваме – Овен има такива и такива качества и свойства.

И ако разгледаме развоя на човешкия живот и на човешката мисъл, ще намерим, че в разните моменти и епохи на това развитие са отразени и проявени различни качества, по които можем да знаем вече, кой космичен принцип е имал доминиращо влияние в дадена епоха на развитието. На същото основание и като изследваме качествата, които даден човек проявява можем да знаем, под влиянието на кои космични принципи се намира, и кои принципи вземат участие в неговия живот в даден момент. Това е основният принцип на астрологическото изследване. По законите на вибрацията и ритмуса качествата се предават в цялото космическо пространство и като живи творчески сили строят формите и стават част от тези форми. Разбран така, творческият процес е музикален процес – една велика хармония. Тези качества, по този начин се предават на материята на нашето тяло и на растенията, които употребяваме за храна.

Но в творческия процес, освен външните сили на космоса вземат участие и вътрешните сили на организма, като последните са подобни на първите. И законът на аналогията гласи: Туй, което е във външния свят, е и вътре в самия организъм. Така че външните форми са резултат на взаимодействието между две сили: вътрешните присъщи на организма и външни, които действуват от космоса, като съществува подобие между едните и другите. Но вътрешните, сили на организма, се намират в повече или по-малко потенциално състояние и по закона на сродството се събуждат и динамизират от външните

космични сили. И Астрологията именно изучава това взаимоотношение между тези два рода сили, които строят всички форми.

Глава IX – Тайната на зодиака

1. Движение на Слънцето по зодиака.

Цялото небесно пространство, т. е. небето, което виждаме „над нас“ и „под нас“, можем да си го представим като една грамадна сфера, която подобно на Земята си има своя ос, свои полюси и екватор. По тази сфера се намират всичките подвижни и неподвижни звезди, всяка, от които е образувана от четирите елемента, които в различните звезди са в различни съотношения, но навсякъде са израз на един принцип, около когото са групирани всички сили и елементи, които обуславят проявата на звездата. Подвижните звезди наричаме планети, а неподвижните – слънца, които са групирани в съзвездия. Тази грамадна звездна сфера има едно видимо за нас движение, следствие на което пред нашия поглед последователно изгряват нови звезди и съзвездия. И Слънцето в своето видимо движение минава през тази небесна сфера. Пътя на Слънцето през небесната сфера се нарича еклиптика. Еклиптиката не е нищо друго освен орбитата на Земята, пътя на Земята около Слънцето, но понеже ние се движим заедно със Земята, като части от нея, ние приписваме движението на Земята на Слънцето и казваме – Слънцето се движи, а то всъщност е движението на Земята около Слънцето.

В движението си по еклиптиката Слънцето минава през онази област на космичното пространство, в която се намират дванадесетте зодиакални съзвездия, което не е случайно. Не че то минава през самите съзвездия, но минава през тази космична област, където се намират съзвездията. Затова и астролозите са разпределили еклиптиката на дванадесет (12) части, наречени зодиакални знаци и са установили тъй наречения интелектуален Зодиак, който всъщност представя от себе си дванадесет поляризации на слънчевата енергия,

когато на зодиакалните съзвездия можем да кажем, че са поляризация на онзи грамаден космичен център, около който се движи и нашето Слънце заедно с много други слънца. Творческата енергия на безграничния Космос се предава на Слънцето чрез 12-те зодиакални съзвездия, както нашето Слънце предава творческите си импулси на нашата система чрез зодиакалните знаци. Тези 12 поляризации са във връзка с импулсите на 12-те творчески принципи, които стоят зад зодиакалните съзвездия.

Тъй щото принципът, който действува в зодиакалните съзвездия и в зодиакалните знаци, е един и същ.

В миналото, когато Рама е установил зодиака в днешната му форма, зодиакалните съзвездия са съвпадали със зодиакалните знаци, но днес са се разместили и не съвпадат, защото зодиакалните знаци отстъпват всяка година с 50 секунди. Това отстъпване, наречено удължаване на равноденствената точка, се дължи на движението на Слънцето около някакъв голям звезден център. Значи от това гледище зодиакалните знаци не са нищо друго освен 12 поделения на еклиптиката. Начало на Зодиака в такъв случай е вземана точката, където във времето на Рама е ставало пресичането на еклиптиката с екватора на небесната сфера, което е станало в областта на съзвездието на Овена и е отбелязвало пролетното равноденствие. След това пресичането е било в Рибите и сега вече е във Водолея. На астрологически език това се изразява по следния начин – когато пресичането е било в Овена, казва се, че Слънцето е стояло в знака Овен 2100 [години]. А сега като се казва, че пресичането е в знака Водолей, казваме, че Слънцето е влязло в знака Водолей, където ще остане приблизително 2100 години. Това се дължи на тъй нареченото прецесиално движение на земната ос, която прави едно пълно завъртване приблизително за 25920 години. При това си движение земната ос е отстъпвала по отношение на неподвижните звезди на

зодиака, с по 50 секунди на година и така зодиакалните знаци са изостанали и се е получило разместване на зодиакалните знаци и зодиакалните съзвездия. И на всеки 25920 години става едно ново съвпадане на зодиакалните знаци със зодиакалните съзвездия. От това вадим заключение, че на всеки 25920 години се дава един нов импулс от Безграничния космос на нашия земен живот, един нов прилив на космичните енергии чрез съзвездията на зодиака.

Зодиакалният кръг, с който си служи съвременната практична Астрология, представя един пояс, който се простира по протежението на еклиптиката и е широк 16 ÷ 18 градуса. В плоскостта на Зодиака се движат планетите, Слънцето и Луната. И затова астролозите казват, че планетите, Слънцето и Луната минават през дванадесетте знаци на зодиака и в зависимост от природата на знака е и характера на тяхното проявление. Защото всеки знак има специфична природа, израз е на специфичен принцип. Всеки знак представя различна среда, в които по различни начини се проявяват дейните сили на планетите.

2. Зодиакът като проява на Космичното Слово.

В Херметичната наука, когато се говори за Зодиака, разбира се една система от принципи, чрез които се проявява Космичното Слово. Както видяхме, тези творчески принципи се проявяват във видимия Космос в 12-те зодиакални съзвездия, които образуват гръбнака на нашата вселена.

Казах по-рано, че Астрологията е окултния език, с който са си служили и си служат посветените в окултните школи, и на който са предавани тайните в школите. Въпрос не става за словесно, външно предаване, но за вътрешно преживяваме на тайните. Учениците на окултните школи са преживявали тайните на зодиака, като една реалност в себе си. Защото космосът е отразен в човека, или както

казва Учителя, космосът е създаден по образ и подобие на човека, на първичния човек, който е създаден по образ и подобие на Бога.

При окултното развитие става едно диференциране в проявлението на тези принципи, които създават и съответни форми. И когато при едно по-напреднало развитие ученикът съзерцава своето тяло, той го вижда не като обикновения човек, но съзерцава в него картините на Зодиака.

Ето как един от посветените розенкройцери описва този окултен факт. „При вътрешно окултно наблюдение, ние забелязваме, че отделните части на физическото тяло стават все по-подвижни и независими едни от други. За външното окултно наблюдение, това изменение се изразява в това, че физическото тяло на човек, намиращ се в пътя на окултното развитие като че се разделя, разнищва се във всички страни. Такова физическо тяло расте така, че в течение на няколко години, то изглежда по-голямо отколкото по-рано. Но заедно с това става подобно на сянка, става ефирно; изчезва онази груба и неподвижна маса, която имаме при обикновения човек. То се състои като от отделни части, и тези отделни части изявяват себе си в това, което в окултния живот е прието да се нарича имагинация. Физическото тяло на лица, окултно развиващи се проявява като съвкупност от имагинации, вътрешно живи и подвижни картини и тези картини стават все по-интересни, защото те не са произволни. В началото на развитието те не са особено значителни. Съвършено незначителни са те, когато ясновидското наблюдение се насочи на физическото тяло на човека, още не влязъл в пътя на окултното развитие. При такова окултно наблюдение това, което в тялото съществува като физическа материя изчезва, и на нейно място изпъкват имагинации – картини. Макар и по-смътни и по-недиференцирани, но и в окултно неразвития човек може да наблюдаваме, как всяка от отделните части се отнася към определена

част на космоса. В съществените черти на тези картини, можем да различим при това дванадесет членове, всеки, от които представя като картина определена част от макрокосмоса. Когато всичките дванадесет картини се намират заедно, общото впечатление от тях е такова като че някой неизвестен художник е нарисувал дванадесет картини на Макрокосмоса, и от тях е създал физическото тяло на човека. В окултно развиващия се човек, тези картини стават все по-големи и в същото време вътрешно все по-дружелюбни и светещи извътре. В окултно неразвития човек макрокосмоса се отразява само в неговите физически аспекти. Но в човека, намиращ се в окултния път на развитие, в гореуказаните картини се проявява все по-вече и по-вече и духовно съдържание, явяват се образите на духовните същества в макрокосмоса, така че вместо физически микрокосмос, такова лице все по-вече и повече става духовен микрокосмос. С други думи, той има в себе си не само образите на планетите и Слънцето, но също и същества от висшите йерархии, които стоят зад видимите небесни тела. И все по-високи йерархии се явяват, в зависимост от това, как човек предвижва напред в своето окултно развитие. Така по окултното наблюдение над физическото тяло на човека, ние познаваме стремежа на света.

Окултното преживяване на зодиака в човешкото тяло ни показва, че когато става въпрос за зодиака, не можем да го вземем само като една механическа поляризация на слънчевата светлина в плоскостта на еклиптиката, но имаме предвид реалните зодиакални съзвездия, които по един закон на отражението са проектирани в областта на еклиптиката и получаваме това, което наричаме зодиакални знаци. Зодиакът отразен в плоскостта на еклиптиката, отговаря на реалния зодиак в космичното пространство. Това ни показва окултното преживяване на зодиака в човешкото тяло. Това показва, че имаме работа с 12 творчески принципи, които са

вътрешният стимул за поляризиране на слънчевата светлина в плоскостта на еклиптиката, а това, което ни учи съвременната астрономия, по този въпрос е само техниката на това поляризиране. От центъра на Космоса светлината се поляризира и създава 12 зодиакални съзвездия. От съзвездията светлината се излива в центъра на нашата система – Слънцето, от което, под вътрешните импулси, се поляризира и проектира в областта на еклиптиката и получаваме тъй наречените 12 знаци на зодиака, които от своя страна се проявяват активно чрез планетите, като самите знаци представят среди.

Като говоря, че зодиакът е разумна система от принципи, схващам понятието принцип не механически, а като разумна съзнателна дейност на йерархии от възвишени същества. Зад всеки принцип стои едно общество от разумни и възвишени същества, за които този принцип е път на проявление. На това основание посветените свързват дванадесетте зодиакални принципи с дванадесетте творчески йерархии на Битието. Макс Хайндел, въз основа на розенкройцерската традиция, дава следното съотношение между зодиакалните съзвездия и творческите йерархии:

Зодиакални знаци	**Име на йерархиите**
1. Овен	1. Без име
2. Телец	2. Без име
3. Близнаци	3. Серафими
4. Рак	4. Херувими
5. Лъв	5. Престоли или господари на Волята
6. Дева	6. Господари на Мъдростта
7. Везни	7. Духове на личността
8. Скорпион	8. Духове на формата
9. Стрелец	9. Духове на интелекта
10. Козирог	10. Архангели, духове на огъня
11. Водолей	11. Ангели – духове на живота
12. Риби	12. Девствени духове

В миналото, когато Астрологията е била само неразделна част от науките на Школата и като азбука на окултната наука, посветените са знаели, както и днес знаят, че дванадесетте знака на зодиака това са 12-те творчески принципи на Битието, които се проявяват чрез 12-те съзвездия и знаци, строят цялата видима вселена и човешкото тяло с неговите външни и вътрешни органи.

Това съответствие между знаците и частите на тялото ще разгледам по-долу. Човешкото тяло се е оформило под влиянието на слънчевата светлина, пречупена или поляризирана в различните епохи през различните съзвездия на зодиака. И затова всяка част от човешкото тяло съответствува точно на дадено съзвездие, което видяхме и при описанието на окултното преживяване на тялото, че тялото е система от имагинации (картини), в които намираме космоса, отпечатан в човешкото тяло. Така че човек е един действителен микрокосмос, а не само една аналогия на микрокосмоса. Много тайни крие в себе си зодиака със своите 12 съзвездия. Числото 12 крие в себе си всички тайни на пространството. Окултната философия говори, че има 12 степени на съзнанието и че в човека има 12 чувства, но засега са проявени само 5, чрез които се проявява самосъзнанието и проучава света и живота, а другите седем за които нямаме засега външни органи, все пак се проявяват, но чрез подсъзнанието, което е един обширен и непроучен още свят, който постепенно трябва да бъде осъзнат, да мине в полето на будното съзнание. Но това са перспективите на далечната бъдеща еволюция. Но все пак тези чувства се проявяват в живота, макар и извън съзнателния живот. И тези 12 чувства са свързани с 12 зодиакални принципи. Във физическото тяло, тези 12 чувства са свързани с 12 главни нерва, които излизат от главния мозък и те обуславят целия съзнателен и несъзнателен психически живот на човека.

Някои западни окултисти намират следните 12 чувства у човека, които са свързани с 12 главни нерва, излизащи от главния мозък, свързвайки ги с 12 зодиакални принципи.

Тези чувства са; пипане, чувство за живота, чувство за движение, чувство за равновесие, чувство за мирис, чувство за топлина, чувство за слух, чувство за говора, чувство за мисленето или схващането и чувство за вкуса. Тези 12 чувства са свързани по следния начин с 12 зодиакални принципа:

Зодиакални знаци	**12-те чувства у човека**
1. Овен	1. с чувството за гледане (зрението)
2. Телец	2. с чувството за топлина
3. Близнаци	3. с чувството за слуха
4. Рак	4. с чувството за говора
5. Лъв	5. с чувството за мислене или схващане
6. Дева	6. с чувство за вкус
7. Везни	7. с чувството за пипане
8. Скорпион	8. с чувството за живота или както го наричат чувство за болка
9. Стрелец	9. с чувството за движение
10. Козирог	10. с чувството за равновесие
11. Водолей	11. с чувството за мириса
12. Риби	12. с чувство за обонянието

И тъй, както в Астрологията първите 6 знака наричат дневни, защото Слънцето минава през тях през деня, а останалите 6 нощни, понеже Слънцето минава през тях през нощта, така и първите 6 чувства се наричат дневни, защото човек си служи с тях със своето будно съзнание, самосъзнанието, а останалите 6 нощни, защото са извън областта на съзнателното.

Също така човек има 12 тела, но засега оперира в пет, които в херметичната наука се свеждат към три.

Великолепно е предадена тайната на зодиака в 21 глава на Откровението от 9 ÷ 22 стих. Ето как се предава тя там:

„И дойде при мене един от седемте ангели, които държаха седемте чаши пълни със седемте последни язви и проговори ми и рече: Ела, ще ти покажа невестата на Агнето. И отведе ме духом на една голяма и висока планина и показа ми град голям, светии. Ерусалим, който слизаше из небето от Бога. И имаше славата Божия и светлостта негова беше подобна на драгоценен камък, като камък яспис, прозрачен като кристал; и имаше стена голяма и висока; имаше и дванадесет порти и на портите дванадесет ангела и написани имена, които са дванадесетте племена на синовете Израилеви: откъм изток три порти, откъм север три порти, откъм юг три порти, откъм запад три порти. И стените градски имаха дванадесет основания и в тях имената на дванадесетте апостоли на Агнето. И този, който говореше с мене, имаше тръст златна да измери града, и портите, и стените му. И градът беше четвъртит и дължината му е толкова, колкото и широчината; и премери града с тръстта[10] до дванадесет хиляди стадии: дължината, широчината и височината му са равни. И измери степените му 144 лакти, мярка на човек, сиреч на ангела. И сградата на стените беше от яспис – и градът от чисто злато, подобно на чисто стъкло. И основанията на стените градски бяха украсени с всякакви скъпоценни камъни: първото основание беше – яспис, второто – сапфир, третото – халкидон, четвъртото – смарагд, петото – сардоникс, шестото – сардий, седмото – хризолит, осмото – вирил, деветото – топаз, десетото – хрисопрас, единадесетото – якинт, дванадесетото – аметист. И дванадесетте порти бяха дванадесет бисера: все една порта бе един бисер и улиците на града бяха от чисто злато.“

Този цитат ни показва, че великия християнски посветен е имал дълбоко разбиране на Астрологията. Виждаме също, че той

[10] Тръстта̀, само ед., ж. разг. – тръстика.

свързва 12 зодиакални знаци с 12 синове на Яков. А 12 Израилеви племена с 12 апостоли и с 12 скъпоценни камъни.

Глава X – Планетните влияния

За да разберем същността на планетните влияния, трябва преди всичко да се освободим от материалистическото схващане на планетите, т. е. да се освободим от схващането да гледаме на небесните тела – планети, слънца, комети и луни, като на мъртви тела, и да ги схванем като живи същества, като активни творчески центрове на разумна деятелност.

Ето какво казва Учителят по този въпрос: Вие трябва да знаете, че непрекъснато се намирате под влиянието на планетите, които представят сбор от разумни същества, завършили своето развитие. Те познават законите на човешкото развитие, вследствие на което могат да ви дават добри съвети, напътствия. Например, ако някой иска да развие благородството си, съществата от Юпитер ще му покажат, как трябва да работи. Благородството в човека представя златото в неговата кръв. Изобщо, всички планети и слънца във вселената представят банки, от които човек може да извади това богатство, което в даден случай му е потребно. От човека зависи какво богатство ще си достави и как ще го използва. Това показва, че човек може да влезе в съзнателно общение с планетите и да добие от тях това, което му е нужно.

Както изтъкнах в по-предните глави, според херметичната наука целия Космос е един жив организъм. И нашата слънчева система, сама по себе си, си представя един жив организъм, в който като във всеки жив организъм, циркулира един общ живот, който храни и обновява всичките му части. Сърцето на нашата система е Слънцето, от което живота се прелива по цялата система. Този живот иде от Безграничния Космос и чрез зодиакалните съзвездия се

предава на Слънцето, което от своя страна го изпраща по цялата система.

Според първия принцип на херметичната наука, всичко в света в ум – в центъра на всяка деятелност стои един ум, от който изхождат импулсите към творчество и дейност. На това основание, всяка една планета е център на разумна деятелност, която деятелност, по закона на вибрациите, се предава на окръжаващата среда, като от своя страна въздейства на тази окръжаваща среда, според собствената си природа. Следователно, щом в центъра на деятелността имаме един ум, то това, което наричаме планетни влияния, не е нищо друго, освен влияние на този колективен ум, проявено чрез неговата мисловна дейност, която като всяка мисловна дейност във външната си проява е енергия в движение. Следователно, планетните влияния са подчинени на закона на мисълта – тъй, както хората си влияят помежду си, със своите мисли, а установено е фактически, че мисълта е сила, така и колективния ум на планетите ни влияе чрез своята мисъл, която се предава през пространството по закона на вибрациите. И както при влиянията на мисълта между хората една мисъл много по-лесно може да засегне даден човек, да му повлияе, когато в самия него има същите предразположения, същото се отнася и до планетните влияния. По-рано споменах, че силите, които действуват в Космоса, се намират и в човека, само че в потенциално състояние и външните динамични сили на Космоса по закона на вибрациите динамизират съответните сили и в човека! Астрологията именно изучава законите на това динамизиране на силите в човека, под въздействието на космичните сили.

Ето как е изразил тази мисъл Парацелзий: „Ако аз имам в себе си манна, то аз мога да привлека манната от небето. Сатурн не е само на небето, но и дълбоко в земята и в морето. Какво е Венера, ако не чернобилека (магарешки пелин), растящ в нашите градини? Какво е

желязото, ако не е Марс? Венера и чернобилека са произведени еднакво от една и съща есенция, а Марс и желязото са проявление на една и съща причина. Какво е човешкото тяло, ако не резултат на тези сили, които образуват светилата в небето? Този, който познава Марс, знае и качествата на желязото, а този, който познава качествата на желязото, познава атрибутите и свойствата на Марса. Какво би станало с нашето сърце, ако не беше Слънцето в света?

Според както учи окултната наука, върховното ръководство на цялата слънчева система се намира на Слънцето, където възвишени разумни същества, организирани в общества, посредством мисълта си, външен израз, на която се явява светлината и топлината, направляват дейността на планетите. Това положение не е в противоречие с по-горе изказаното, че всяка планета е израз и център на разумна деятелност, но само го обяснява, защото, според окултната наука, центъра на всички планети е в Слънцето. Така че планетите представят концентрични сфери с общ център в Слънцето. Така например, според това схващане Сатурн се простира от центъра на Слънцето до мястото, където виждаме да се намира Сатурн, Видимата планета, която забелязваме на периферията на окултната планета, е резултат от взаимодействието на две противоположни сили – една центробежна, която действува от Слънцето и определя границите на окултната планета и другата центростремителна, действуваща от Безграничния космос. Там, където се срещат и уравновесяват тези две сили, ние виждаме видимата астрономическа планета. Съвременната космогония в лицето на Емил Бело, също така се спира на тази теория като най-правдоподобна. Същата дуалистична космогония поддържа и английския учен Сър Джейм Джинс.

Всяка планета от друга страна представя специфична среда, която е в зависимост от степента на развитието на съществата, които живеят на нея и отразяват и преработват импулса на Слънцето. Тъй

както бялата светлина, пречупена през призмата, се разлага на 7 цвята, които не са нищо друго освен 7 лъча на Словото, което в своето проявление се диференцира в 7 направления.

За да разберем по-добре планетните влияния, трябва да знаем, че освен бялата слънчева светлина и цветния спектър, имаме и черна светлина с тъй наречения тъмен спектър, които се проявяват чрез невидими за нас небесни тела. Тези фактори не са взети в съображение от съвременната Астрология. И това, което наричаме злокобни съчетания, са такива разположения на видимите светила, които дават възможност на черната светлина да се прояви.

Тъй че, освен влиянието на положителните сили, имаме влияние и на отрицателните сили. Но освен тъй наречените тъмни слънца, които указват мощно влияние на световните явления и чрез нашето Слънце и планети се проявява черната светлина при известни съчетания. Проявата на черната светлина в живота наричаме злокобни Влияния. Там, където тя се проявява по-силно, а това става в такива случаи, когато обикновената светлина ѝ дава възможност, черната светлина е носител на смъртта и разрушението. И отклонението на нашата земна ос е станало под влиянието на тъмното Слънце, което е невидимо. А това наклонение на земната ос е дало по-голяма възможност на черната светлина да се прояви. Има много такива невидими фактори, които действуват върху развитието на живота във физическия свят, които не се вземат под внимание при съвременната астрологична практика. Някои от тези фактори са свързани с принципа на доброто, а други с принципа на злото.

И когато в Астрологията се говори за лошите аспекти, то подразбираме такова съчетание между лъчите на небесните тела, при които черната светлина може да се прояви и да стане фактор в нашия живот. А при хармоничните аспекти пътя за влиянието на черната светлина е прграден. Разгледани органически и психологически, а не

само механически, аспектите представят от себе си известни съчетания на различните енергии. При някои съчетания, когато бялата светлина има доминиращо влияние и действува в известно направление, казваме че имаме добри аспекти. А когато енергиите се намират в такова съчетание, че се дава повече място на разрушителната дейност, тогаз се проявява черната светлина. От гледището на закона за полярността, бялата и черната светлина са само двата полюса на проявената първична енергия, като бялата светлина е положителният полюс, а черната – отрицателния.

1. Влияние на бялата и черната светлина.

Както видяхме, и самият строеж на небесните тела е такъв, че всяко небесно тяло се образува и съществува под въздействието на два принципа с диаметрално противоположни стремежи. И там, където се уравновесяват тези два принципа, ние виждаме небесно тяло. Тези два принципа, с противоположни тенденции са свързани единия с бялата, другия с черната светлина. Тъй че във всяко небесно тяло се проявяват и двата принципа и двата вида лъчи. Следователно, редом с бялата светлина, ние се намираме под въздействието и на черната светлина и следствие на това намираме така почти едновременно действие на двата процеса – на създаването и на разрушението, единият процес черпи почва и храна от другия – взаимно се допълват и така става постоянно обновление на живота в органическия свят. Когато тези два процеса са уравновесени, имаме нормален органически живот. Когато вземе надмощие черната светлина, като последствие идва смъртта. А когато бялата светлина вземе надмощие и напълно подчини черната светлина, тогаз се явява вече безсмъртието, което е идеал за човека.

В астрологическата практика влиянието на черната светлина се пречупва през тъй наречените лоши „аспекти.“ Лошите аспекти не са

нищо друго освен врата, през която се проявява черната светлина. Когато добрите аспекта, това са врата, през която се проявява бялата светлина. И затова, когато в хороскопа има лоши аспекти, човек е изложен на големи противоречия и страдания, следствие тенденцията на тази светлина към центъра на Земята, където материята става все по-гъста, която тенденция сама по себе си е противоположна на стремежите на човешкия дух – към Слънцето, вследствие на което се раждат страданията и противоречията.

Един от основните принципи на провеното Битие е, както видяхме, принципа на полярността – който е петия принцип в Херметическата философия. В основата на всяка проява имаме два полюса, между които се развива и проявява реалността. Всички сили и енергии в природата са поляризирани. Навсякъде имаме активно и пасивно начала, творческо и формиращо, мъжко и женско начала. И всички форми са резултат от взаимодействието на тези два принципа. На този принцип, според херметичната философия, са построени и планетите, и всички небесни тела. Всяко небесно тяло, в своята външна форма, е резултат, както видяхме, на взаимодействието на две сили с противоположни тенденции. Или, всяко небесно тяло представя от себе си един принцип, който в своето проявление се е поляризирал и в това поляризиране е създал видимата форма, която ние познаваме като отделно небесно тяло. Защото, за окултната наука, небесните тела са нещо повече от това, което виждаме. Всеки един полюс носи със себе си известна енергия със специфични качества. И тъй като и двата полюса се проявяват чрез една форма, то и двете енергии се предават едновременно, като енергии на небесното тяло. Следователно, в енергията, която изтича от всяко небесно тяло има две страни – една положителна и една негативна енергия. Положителната енергия е свързана с бялата светлина, а негативната енергия е свързана с черната светлина. Зад

всеки бял лъч на светлината стои един черен лъч, който ние не виждаме, но който указва своето действие върху нас.

Бялата светлина, както ни е известно, се разлага на седем цвята, като се пречупи през призмата. Това показва, че тя е един сложен принцип, в който вземат участие седем първични творчески принципа. Същото се отнася и до черната светлина. И тя има спектър, само че е невидим. От това, което ни учи окултната наука, се знае, че именно черната светлина е израз на творческия принцип, на принципа, който създава нещата, а бялата светлина е израз на принципа, който устройва, оформява нещата и внася в тях живот. А всеки творчески процес е в началото си хаотичен, страхотен, бурен – стихии бушуват и се борят и всичко се превръща в хаос. Такова е началото на всеки творчески процес. Творчеството е съпроводено с борба на силите и в процеса на тази борба се създават формите. Един път създадени формите, влиза в действие втория принцип, мекия принцип, принципа на бялата светлина, който организира формите и внася живот в тях. Тези два принципа действат почти едновременно в големия творчески процес на Битието. Зад двата принципа стои Великата Разумност, Първата Причина, която ги направлява за реализирането на един велик предначертан план.

Практически как ще различим кога действа едната светлина и кога другата, чрез известно небесно тяло? В елементите на Астрологията, както ще видим, имаме така наречените аспекти – известни ъглови отношения между планетите (или въобще между небесните тела). Но това са само символи, защото както се изразява Гьоте във Фауст – „Всичко преходно е само символ на една велика духовна реалност“, което е било добре известно на древните посветени, които са установили астрологическата практика. Имаме добри и лоши аспекти. Добрите аспекти са врата, чрез които се проявява бялата светлина, мекия принцип – а лошите аспекти са

врата, чрез които се проявява черната светлина, творческия принцип. И когато в един хороскоп имаме повече лоши аспекти, това показва, че този свят сега се създава; или че се създава един нов свят в даден човек, който е още хаотичен и неустроен. Силите се борят и в процеса на тази борба ще се създаде новото небе и новата земя, които ще бъдат устроени от втория принцип. А когато имаме повече добри аспекти, това показва, че този човек се намира в процеса на устройването, на благоприятните условия в живота. Това са само фази от големия творчески процес на Битието и нищо няма случайно. Когато имаме в някое направление добри аспекти, това показва, че в тази област човек се устройва и организира, а там където имаме лоши аспекти, показва, че се твори нещо ново в този човек, което още не е организирано.

В заключение на тази глава ще кажа още, че когато говорим за планетните влияния имаме предвид известни разумни сили, проявени във физическия свят като органически сили, които действат, както в цялата природа, така и в човека, и във всеки жив организъм по Земята. Схванати така планетните влияния са сили, присъщи на всеки жив организъм, само че се намират в потенциално състояние. Под въздействието на съответните космични сили, те стават динамични и строят човека. И Астрологията изучава именно това отношение на космичните сили, с присъщите на организма сили и начините на динамизирането им. Но тъй като планетните сили действат и в цялата природа, чийто външен материален израз са химичните елементи, то тези сили в организма се динамизират чрез внасяне в организма материя, под формата на храна, в която преобладава дадена планетна сила.

От друга страна, като една от проявите на тези живи органически сили са седемте цвята на дъгата. И практичната страна на учението за планетните влияния може да го проучим чрез

цветовете, които цветове имат специфични качества и свойства. Това са качества и свойства на тези органически сили, които намираме в различните планети.

2. Съответствие между планета, цвят, тон, метал и др.

Когато в херметичната наука се говори за планетните влияния, имат се предвид известни велики космични течения, които имат центъра си в Слънцето и се проектират и строят формите по цялата слънчева система, и са причина за всички явления и процеси в природата и живота. Всяко течение има специфичен ритъм, специфичен начин на вибриране, и във външните си прояви се проявява като цвят и тон. И затова казваме, че всяко от планетните течения има свой специфичен цвят и свой тон. И всяко течение е носител на специфична материя, на което основание херметичната наука поддържа, че всяка планета е свързана с определен метал, което значи, че онази сила, онзи принцип, чийто външен израз е дадено планетно течение, е създало и съответния елемент на Земята и в човека.

Така че, когато в херметичната наука се говори за планетните влияния, имат се предвид известни космически сили, които се проявяват в живота като органически и психологически сили, които строят човешкия организъм и съграждат човешките мисли и чувства. Всяка от тези сили, казах, като външна проява, има известен цвят, всеки, от които има специфични качества и свойства.

Учителят обширно е разгледал в беседите и лекциите въпроса за космичните творчески енергии, които стоят зад цветовете. Ще предам накратко това, което той изнася[11]:

---

[11] Целият пасаж по-надолу е цитат от книгата „Лекуване чрез цветните лъчи на светлината“ на А. О. Ийвс, преведена от английски от Г. Радев и издадена през 1935 г. в София. В тази книга е вмъкната последната X глава, която е от Учителя

„Зад всеки цвят седи една разумна сила във вселената. Зад червения цвят седи великата космична сила на Любовта. Зад жълтия цвят седи космичната сила на Мъдростта. Зад синия цвят седи космичната сила на Истината.“

От сърцата на всички – възвишени същества на Любовта червеният цвят излиза като една мощна струя, която се разлива по целия свят. Но за да се домогне човек до магичната сила, която се крие зад червения цвят, който ние виждаме на Земята, трябва да се превърне седем пъти, да се повиши седем октави. Защото червеният цвят, който се проявява на Земята е само едно отражение на истинския червен цвят. Не само той, но всички цветове на дъгата са само отражение на истинските първични цветове. Истинските цветове са живи и съзнателни, и крият в себе си мощни сили. Като влезе човек в тяхната аура. може да върши чудеса.“

Действието на цветовете зависи от техните трептения, от октавата, към която те принадлежат. Колкото средата, през която цветовете минават, е по фина и по-чиста, толкова те са по-ясни, по-светли, и резултата от действието им по-добър, както в органическо, така и в психическо отношение.

„Червеният цвят е сам по себе си проява на един висш свят. Той е емблемата на живота, който произтича от Любовта. Затова червеният цвят всякога носи животворната сила.“

В своята чиста проява той е толкова красив и деликатен, че ако само се докосне човек до него, той ще внесе в него интензивните трептения на един висш живот. Но колкото червеният цвят слиза по-долу от октава в октава той става все по-груб, докато във физическия свят започва да действа възбудително върху хората. Той внася енергия, но засилва преди всичко борчески и разрушителен

„Символичният език на цветните лъчи“. В посоченият цитат липсват само съответствията на планетите с металите и тоновете.

инстинкти. Ето защо, всички онези същества, които по един или друг начин са натрупали в организма си червена светлина в нейната най-ниска проява, са извънмерно активни и груби. Това е вярно и за човека – когато той силно се възбуди и започне да изказва своето негодувание, гняв и възмущение, всякога този цвят се явява на лицето му. Това показва, че този човек е приел малко светлина – само грубите трептения на червената светлина. Той не е приел цялата светлина – с всичките ѝ цветове, които един друг се допълват и хармонират. Гневът се явява винаги, когато се спре естествената проява на цялата светлина.

Червеният цвят, както се проявява на Земята, е свързан в Астрологията с планетата Марс. И качествата, които приписваме на този цвят – борчество, активност, грубост, са качества, които Астрологията приписва на Марса. Червеният цвят, взет във всичките му гами, носи живот, активност, енергия.

„Чистият портокален цвят произвежда благородно индивидуализиране, подем на личното самочувство и подтик за проява. Нечистият подхранва тщеславното самочувство и егоизма.

Този цвят в Астрологията е свързан със Слънцето, от металите със златото и от тоновете – с тона „ре.““

„Чистият жълт цвят внася вътрешно равновесие на мислите и чувствата. Той укрепява и подхранва мисълта, произвежда мир, тишина и спокойствие. Ако е приет в нечист вид, той произвежда болезнени, телесни и душевни състояния. Душевното равновесие се нарушава от повишените лични чувства, най-вече гордост.

В Астрологията този цвят отговаря на планетата Меркурий, от елементите – на живака, и от тоновете – на тона „ми.““

„Чистият зелен цвят произвежда растение, органично и психично. Той вдъхва упование и надежда, но възприеме ли се в нечист вид и вземе ли надмощие над другите цветове, той се отразява

зле върху човека. Събужда у него алчност, жажда за частна собственост и осигуряване. Низшият зелен цвят е крайно материалистичен. И материализмът, който днес царува на земята, се дължи на това, че тя цяла е натопена в зеления цвят.

Астрологически този цвят е свързан с Луната, със среброто и с тона „fa.““

Ясносиният цвят, в своите по-високи трептения, внася духовен подем и разширение на чувствата, облагородява сърцето. Той събужда най-възвишените чувства в човека, окриля неговия идеализъм и вяра. Приет в малко количество и в нечист вид той носи съмнение, безверие и малодушие.

Астрологически ясносиният цвят е свързан с планетата Венера, с медта и с тона „сол.“

Тъмносиният цвят в чист вид произвежда твърдост, решителност, устойчивост. В нечист вид създава не постоянство.

Астрологически, той е свързан с планетата Юпитер, с калая и с тона „ла.“ „Виолетовият цвят в чист вид произвежда сила в характера, в нечист вид – малодушие.“

Астрологически той е свързан с планетата Сатурн, с оловото и с тона „си.“

Различните състояния, различните мисли и чувства, които преживява човек в даден момент, зависят от преобладаването на един или друг цвят. В херметичната медицина науката за цветовете се използва като един отличен метод за запазване на здравето и регулиране и хармонизиране на енергиите, а при болести, за възстановяване на здравето, чрез внасяне в организма на известен цвят, като органическа сила, или отнемане – ако е в излишно количество. Но това е една обширна област в херметичната наука, върху която може да се повърнем по-после.

Ето още няколко мисли от Учителя за значението на цветовете като творчески сили е Битието:

„Седемте краски на светлината са седем пътища, през които човек върви в развитието си. Червеният цвят е врата, през която животът влиза. Същевременно, червеният цвят е основен тон в музиката. Когато слуха на човека е силно развит, той може да чуе тона на червения цвят. Червеният цвят винаги събужда подем в човека. Ако човек е малокръвен, като внесе червения цвят, ще се освежи. Който не може да възприеме правилно основния тон на червения цвят, той не може да разбере любовта, не може да приеме живота. И когато живота на човека, неговата жизненост отслабва, това показва, че е слабо застъпен у него червения цвят.

Който не може да възприема портокаловия цвят, той не може правилно да развие своя индивидуален живот. Като внесем портокаловия цвят в човека, той почва да се индивидуализира, да отличава нещата и да дава цена на нещата. И ако човек не цени нещата и не знае защо е дошъл на земята, това показва, че портокаловия цвят е слабо застъпен в него.

Докато човек не дойде до положение правилно да възприема основния тон на жълтия цвят, той не може да бъде учен, философ, музикант, художник, поет и въобще не може да се занимава с умствена работа. Той ще си остане обикновен човек, който тъпче земята като всички живи същества. Когато се внесе в човека жълтия цвят, той започва да мисли. Ако у човека няма желание да учи, това показва, че жълтия цвят не му достига.

Ако човек не възприема правилно тона на зеления цвят, човек не може да бъде здрав, не може да бъде богат. Като внесем зеления цвят в човека, у него се явява желание да се прояви, да расте. Ако здравето на човека е слабо, трябва да се внесе зеления цвят като органическа сила, която да стимулира растежа на клетките.

Докато човек не може да възприема правилно основния тон на ясносиния цвят, той не може да бъде религиозен човек. Ясно синият цвят е храна за религиозното чувство.

Който не възприема правилно основния тон на тъмносиния цвят, той никога не може да разбере дълбокия смисъл на живота. Който не може да възприеме правилно основния тон на виолетовия цвят, той не може да бъде господар на себе си[12]."

Всичките тези сили можем да ги добием от храната, водата, въздуха, светлината, но затова трябва да знаем как да използваме тези блага, които Природата така щедро ни дава. А това знание и методите как да регулираме, уравновесяваме и трансформираме тези енергии, за да имаме, нормален живот, ще намерите в изобилие в беседите на Учителя.

С изложеното дотук аз направих само една бегла скица на някои от основните принципи на Херметичната наука във връзка с Астрологията. Който иска по-основно да се запознае с тази велика наука, нека проучва беседите и лекциите на Учителя, които са неизчерпаем извор на Великата наука. Там ще намерите всички онези методи, които са необходими за проучване на живота, проявен както в човека, така и в Безграничния космос. Там ще намери търсещия всичките методи и пътища за развиване на ума и облагородяване на сърцето и пътищата, по които да направи връзка със съществата от духовния свят, с което ще подобри живота си и ще намери щастието и смисъла на живота, които са стремеж на всеки човек. В беседите и лекциите ученикът ще намери всички методи и пътища, по които са вървели учениците на херметичната наука през всички времена и епохи, само че са пригодени за настоящата фаза на развитие, в която се намира днес човечеството.

---

[12] „Лъчи на живота", Основни тонове – рилска беседа, държана на 25 юли 1937 г.

С това завършвам първата част, която е само като един увод в следващото изложение на астрологичната наука, като същевременно представя и завършена работа, която може да даде макар и най-бегла представа за Великото Херметично знание, което е осветлявало пътя на човечеството в миналото, осветява го и днес, ще го осветява и за в бъдеще.

Изгрев – София

ЧАСТ II – ОБЩИ АСТРОЛОГИЧНИ ПРИНЦИПИ И ЗАКОНИ

Глава I – Космичният жизнен ритъм

Най-интересното, най-тайнственото и най-загадъчно явление в Битието, това е животът. Различни теории и хипотези са създали учените и философите за обяснение същината и проявите на живота, но и до днес живота си остава велика тайна, велика загадка за болшинството хора.

Животът е обект на проучване от много страни и гледища, защото той е много сложен процес и включва в себе си много сили и елементи. Затова и проучването му е обект на много дисциплини и науки. Но както и да се изследва живота, за механистичното схващане той ще си остане неразрешима загадка, защото животът е един космичен процес и не може да се обясни и разбере в тесните рамки на земните понятия и разбирания, които са валидни само за онзи ограничен, относителен свят, в който ние живеем в настоящия стадий на развитието. Животът прониква и оживява целия космос, и е същина на космоса. Така че и въпрос не може да става за произхода на живота.

Въпросът се свежда следователно към това: да се проучат законите и пътищата, по които животът се проявява, да се изучат всички онези елементи, които вземат участие в проявлението на живота, да се изучат всички условия, които обуславят проявите на живота.

Животът, като едно велико космично течение, прониква и обновява целия космос и разнася благата на космоса по цялата космична система. Както видяхме в кратките бележки върху херметичната наука, целият космос е един жив организъм, и този именно жив организъм е проникнат от Живота, който в своето проявление се диференцира на много течения с различни задачи.

Защото животът е проява на Разумното начало в космоса и всичките му проявления са разумни и целесъобразни. Остава значи да проучим законите на живота, като разумен процес в Битието, за да разкрием тайната, която той носи в себе си.

Животът е една велика космична симфония, която изпълня с хармонията си цялото космично пространство. От грамадните слънчеви системи в пространството, до микроскопичния атом, звучи хармонията на Единния живот. Животът е единен и неделим по същина, но разнообразен в своите проявления.

За нас животът не е един механичен или биологичен процес, но е един чисто разумен процес на космоса. И Астрологията проучва именно този жизнен ритмус в неговото проявление. Тя проучава законите и пътищата, по които космичният живот се проявява на Земята, респективно в човека и всички живи същества. Следствие на многостранността и всеобемността на живота, в своите проявления, казах, се диференцира на ред сили и елементи, които са именно предмет на проучване от Астрологията.

Астрологията е наука за звездите – тя изучава влиянията на звездите, като живи същества, върху проявлението на живота на Земята. Докато астрономията се интересува от звездите, чисто механически, т. е. проучва ги като мъртви тела, изучава техния химически и физически строеж, законите на техните движения, големина, маса, обем, отстояние от Слънцето и пр., т. е. чисто външната страна, то Астрологията изучава звездите като живи същества, които в своята целокупност са фази в проявлението на жизнения ритмус и тяхното влияние върху проявлението на живота на Земята. Често сравняват астрономията с анатомията, а Астрологията с физиологията – науката, която изучава жизнените функции и процеса в организма. Астрологията от това гледище се нарича физиология на небето, т. е. наука, която изучава жизнените

процеси във великия небесен човек, за който говорихме в първата част.

Всяка планета, всяка звезда и всяка звездна система са фази, стъпала в проявлението на живота, в проявлението на творческия жизнен ритмус. И като такива, Астрологията ги проучва като космични течения, които обуславят проявата на живота на Земята. Всяко едно течение носи нещо индивидуално, специфично, присъщо само на него. И затова както изтъкнах в първата част[13], всяка звезда, според херметичната наука е една нота, един тон, една буква, една идея. И затова Астрологията е наречена „живия език на звездите." По техните отношения тя прочита пътищата на живота. Всяка звезда е свързана с един принцип, с известен род енергии и има специфични качества.

Астрологията именно изучава поотделно качествата, свойствата и законите на силите, които се проявяват чрез дадена планета. Също така Астрологията изучава и качествата и свойствата на материята, чрез която се проявяват силите на живота.

1. **Четирите състояния на енергията**.

При изложението на основните положения на херметичната наука, видяхме, че имаме четири състояния на материята, чрез които се проявяват четири рода сили. Тези четири състояния на материята са – огнено, въздухообразно, течно и твърдо, които са свързани с четирите състояния на енергията, които в окултната наука носят следните имена:

1. Топлинен етер, който се проявява в огненото състояние на материята;

---

[13] Авторът има предвид Част първа – *Отношение на Астрологията към херметичната наука*.

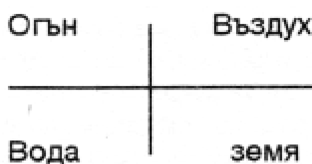
2. Светлинен етер, който се проявява във въздухообразно състояние на материята;

3. Химически етер, който се проявява във водното състояние на материята, и

4. Жизнен етер, който се проявява в твърдото състояние на материята.

Тези четири състояния на материята и енергията, древните астролози и окултисти са ги считали като 4 основни елемента на Битието и са носили следните имена – огън, въздух, вода и земя. Това са четири състояния на материята и енергията, които обуславят проявата на живота в Космоса и човека.

Учителят казва: „Има 2 рода сили – положителни или електрически, и отрицателни или магнетически." Тези два рода сили от своя страна са възходящи и низходящи, така че образуват пак четири рода сили – две възходящи и две низходящи. Силите на огъня и въздуха са електрични, положителни сили, а силите на водата и на земята са негативни, отрицателни, или по право казано – пасивни, възприемащи, магнетични. А силите на огъня и въздуха са активни, дейни, даващи, електрически сили.

Това са само общите принципи в определението и проявлението на силите, но те в своето проявление се диференцират още повече. Защото животът в своето проявление изнася все нови и нови качества и тази именно е причината за диференцирането на силите. Всяка една сила е израз на едно качество на жизнения ритмус и носи това качество в себе си. Следователно, от това гледище като проучваме силите, всяка сила е израз на едно качество, а качеството е

свързано с един космичен принцип. И така диференцирани, силите се проявяват чрез известни небесни тела – планети, слънца и пр. Астрологията именно изучава законите и пътищата на тяхното проявление.

Така че първото нищо, което трябва да проучим при изучаването на Астрологията, това е да се запознаем с основните сили и техните качества, или казано на езика на Астрологията, да се запознаем с четирите основни елемента и състояния на материята и енергията и техните биопсихологични съответствия – темпераментите. Всеки от четирите елемента има по три проявления – по едно проявление във всеки един от трите свята на нашия космос и така получаваме 12 проявления на четирите елемента, които представят 12-те знаци на Зодиака, които имат отношение във външния космос с 12-те зодиакални съзвездия. За това отношение говорих в първата част.

След проучването на четирите елемента ще пристъпим към проучване на 12-те зодиакални знаци, като проявление на тези 4 основни елемента. След това ще проучим планетите, които са също така проявление на тези четири елемента. Но докато зодиакалните знаци са пасивна среда, зони на енергия, а в организма представят скритите качества, то планетите са активно действащи сили, пробуждащи тези скрити свойства на организма. Всяка планета се явява като динамично проявление на силите на известен знак.

Проучвайки качествата и свойствата на всяка планета, т. е. на всяко космично течение в неговите проявления и законите на това проявление; след това ще проучим взаимните отношения между планетите и отношенията им към земята и живите същества върху нея, които отношения се наричат в Астрологията аспекти. Също така ще се изучат и различните отношения между знаците и планетите и биопсихологичните типове, които всеки знак и всяка планета създава,

когато заема асцендента на хороскопа. След това ще проучим така наречените домове на хороскопа – известни силови полета, след което ще дойдем до съставянето на хороскопа и неговото тълкуване, което е вече практичната страна на учението за звездните влияния. Тук вече Астрологията става много занимателна и интересна, защото разкрива и прави явно това, което е скрито за обикновения човешки поглед.

2. Седемте отдела на Астрологията.

Обектите на Астрологията са много, затова и тя е разделена в зависимост от обектите, които изследва, на следните седем отдела:

1. *Рождена* или индивидуална *Астрология*, която изучава живота и характера на човека, както те са разкрити от хороскопа на раждането, който представлява от себе си карта на небето за момента и мястото на раждането. За съставянето на тази карта е необходимо да се знае точно – годината, месеца, денят и часът на раждането, с точност до секунда дори и мястото на раждането, за да може да се определи положението на зодиакалните знаци и планетите.

2. *Прогресивна Астрология*, или изкуство да се тълкуват влиянията, как действат и се проявяват в даден момент, отдалечен от момента на раждането и крайните резултати на влиянията, отнасящи се до всички работи, които могат да бъдат предприети, борбите, които го очакват, всички въпроси, за които иска отговор човек, и въобще тя се занимава с това, да определи коза и при какви обстоятелства ще се прояви известно събитие в живота на човека, за което рождената Астрология само казва, че ще стане, без да определя кога.

3. *Световна Астрология*, Астрология, която изучава съдбата на нациите и на света въобще, доколкото за това ни говорят звездите.

4. *Метеорологична Астрология*, която изучава състоянието на атмосферата и възможностите за познаване на времето в зависимост от звездните влияния.

5. *Медицинска Астрология*, която изучава причините на болестите във връзка със звездните влияния и дава и съответните методи за лекуване. Една болест по този начин може да се предскаже с десетки години преди да се появи и могат да се вземат всички мерки, ако не да се избегне, то поне да се намали удара. И в това е ползата от Астрологията, че посочва на известни препятствия, които се намират на пътя на човека, за да вземе мерки, ако не да ги избегне, то поне да се справи лесно с тях.

6. *Френологическа Астрология*, която изучава центровете в човешкия мозък в зависимост от звездните влияния – всеки един център е в зависимост от известна звездна констелация и може да се определи най-доброто време за развиването на даден център, като същевременно се посочи и на доминиращите центрове, на които трябва да се даде преднина в живота.

7. *Езотерическа* и метафизическа *Астрология*, която изучава вътрешните съответствия на планетните влияния във връзка с действителността на разумните същества в космоса. За нея споменахме в изложението на херметичната наука.

В следващото изложение ще се занимаваме предимно с рождената Астрология, която е и основата на цялата астрологична наука. Предмет на проучване в тази Астрология е живота и съдбата на човека, неговия темперамент, характер, състоянието на ума, сърцето и волята, състоянието на организма и пр. Чрез астрологическо проучване на човека, ние виждаме всичките му отрицателни и положителни качества и страни. И чрез изчисленията на прогресивната Астрология изчисляваме, как точно би се появило дадено качество или би настъпило известно събитие; и ако е добро –

да го подхраним или улесним и подкрепим съзнателно, а ако е отрицателно – да вземем мерки, за да го ограничим.

За пример, ако при раждането на един индивид имаме опозиция или квадратура между Слънцето и Сатурна, то това ще се прояви като едно ограничение в живота на човека – било в психическия или физическия живот, вследствие на което ще предизвика едно песимистично и меланхолично състояние в човека и ще разслаби здравето. И когато в космоса се повтори това отношение между Сатурн и Слънцето, то този човек, който има това съчетание в хороскопа си, ще преживее това ограничение било психически или физически, в зависимост от положението на Сатурна и Слънцето в хороскопа. Онзи, който няма този аспект в хороскопа си, него няма да го засегне това космично съчетание.

Това показва, че всеки индивид трепти, вибрира в онази гама, която е имал космоса при неговото раждане. И когато тази гама се повтори в космоса, тя го засяга чувствително.

Както споменах и както гласи първия принцип на Херметичната философия, в центъра на Битието стои един велик и мощен ум, чийто външен израз се явява Битието. И от този мощен космичен център, живота като едно мощно течение се разнася по цялата вселена. В своя творчески ход във вселената, космичното течение на живота се придава и на най-малките частици по законите на вибрациите и ритмуса. Така че във всяка частица на Битието пулсира този велик космичен ритмус на живота. Но в своето космично проявление този ритмус минава през 12 стадии или фази, които се изучават в Астрологията, като 12 зодиакални знаци. Това не е в противоречие с това, което казах, че 12-те знака са проявление на четирите елемента, но само едно разглеждане на въпроса от друго гледище. Този въпрос за отношението на тези две положения го

разгледах до известна степен в очерка върху херметичната наука и той е обект на проучване от езотеричната Астрология.

Когато говорим за звездните влияния, нямаме предвид само механическото въздействие на звездите, но имаме предвид, че силите, които действуват в звездите, действуват и в човека като в микрокосмос. Само че силите в човека се намират в потенциално състояние и постепенно, с развитието на човека, тези сили се динамизират. И доколкото тези сили са динамизирани в човека, дотолкова му влияе звездния мир. Тъй както една антена, определена за възприемане на вълни с определена дължина, възприема само тях, а другите минават и заминават без да въздействуват върху нея, така е и с човека.

В космоса има много вибрации, които минават през човека, без да оставят някакви следи, а само онези въздействуват днес на човека, които имат същата дължина на вълните, каквито човек има при днешното си развитие.

Глава II – Четирите елемента и дванадесетте знака на зодиака

В първата част се спрях доста обширно върху четирите елемента, техните общи свойства и тяхното проявление в трите свята, а също така накратко споменах и за отношението на четирите елементи към човешките темпераменти. Също така доста обширно се спрях върху тайната на зодиака, която ни изяснява отношението на елементите към зодиака. Сега ще се спра тук върху практичната страна на учението на зодиака във връзка с четирите елемента.

Казах по-рано, че проявлението на четирите елемента в трите свята на Битието ни дава 12 фази на космичния ритмус, които фази се наричат знаци на зодиака. Но това е вътрешната страна на въпроса, разглеждане на въпроса по същина, но за практиката е необходима освен това и техническата страна на това проявление.

И по-рано споменах, че учението за космичния ритмус има две страни – Вътрешна, която е свързана с проявленията на четирите елемента, като проява на четири основни принципи, които служат като основа за проява на космичния ум, и външна, техническа страна, която свързва проявлението на тези четири космични принципи с видимото движение на Слънцето през небесната сфера. От това гледище, зодиака се определя като един въображаем пояс на небесната сфера, в която се движат Слънцето, Луната и планетите и видимо обикалят около Земята. Той се простира от 23 градуса и 27 минути над плоскостта на екватора до 23 градуса и 27 минути под нея. Сиреч, между тропика на Рака на север, и тропика на Козирога на юг. Еклиптиката е видимия път на Слънцето и сече екватора под ъгъл 23 градуса и 27 минути. Точките на пресичането се наричат

равноденствени точки. Целият този въображаем кръг, който се простира по продължение на еклиптиката от двете страни по 8 ÷ 9 градуса, обгръща в себе си 360 градуса и се разделя на 12 равни части, като се изхожда от точката на пролетното равноденствие. Тези 12 деления на въображаемия небесен кръг се наричат знаци на зодиака, и всеки от тях обгръща по 30 градуса, а целият кръг се нарича зодиак, зодиакален кръг – или жизнен кръг. Всеки един от тези 12 знаци на зодиака носи специфични сили и условия и създава и форми със специфично устройство и качество.

Слънцето във видимото си движение през зодиака всеки ден изминава приблизително по един градус и в една година изминава целия зодиак. За един месец Слънцето изминава 30 градуса, или един зодиакален знак. Всъщност, знаците се явяват като поляризация на слънчевата енергия и представляват от себе си зони на астрална енергия, а пренесени в човека, представляват човешкото тяло, потенциалните скрити качества на човешкия организъм, които се привеждат в проява от дейността на планетите, които също така представляват поляризация на слънчевата енергия, но вече в дейно състояние.

Според Астрологията зодиакалните знаци представляват тялото, Слънцето представя духа на човека, Луната представя душата на човека, а петте Планети представят петте чувства, които човек сега има.

Дванадесетте знаци на зодиака, както видяхме, са разпределени между четирите елемента и така получаваме четири групи знакове, които в Астрологията се наричат триъгълници или тригони. Във всеки тригон имаме по три знаци, принадлежащи към един и същи елемент и имат общи качества помежду си.

1. Четирите тригона.

И така, имаме четири тригона – огнен, въздушен, земен и воден, всеки, от които съдържа по три знаци.

- **Знаците на огнения тригон**, или на огнения елемент се наричат Овен, Лъв и Стрелец и се намират помежду си на по 120 градуса, което е един хармоничен аспект в Астрологията. Астрологическите белези на трите огнени знаци са:

Овен – ♈

Лъв – ♌

Стрелец – ♐

Цветът на огнения тригон е червен.

- **Знаците на въздушния тригон са:**

Близнаци – ♊

Везни – ♎

Водолей – ♒

Цветът на въздушния тригон е жълт.

- **Знаците на земния тригон са:**

Телец – ♉

Дева – ♍

Козирог – ♑

Цветът му е син.

- **Знаците на водния тригон са:**

Рак – ♋

Скорпион – ♏

Риби – ♓

Цветът му е зелен.

Знаците от всички тригони, както казах, имат общи качества, но освен, това, понеже всеки знак се проявява в различна среда, затова всеки знак си има и специфични качества, които го отличават от другите.

a) **Тригон на Огъня**.

Четирите елемента са свързани с четирите главни страни на света – изток, запад, север, юг. Огъня символизира Изтока. В него се намира и началото на зодиака. Знака Овен, първият знак от огнения тригон, е началото на зодиака, изгрева на годината, начало на жизнения кръг.

Огненият елемент е положителен, активен, творчески. Представлява двигателния елемент в природата и живота – елементът на волята. Чрез него се проявяват творческите импулси на Битието. Огънят е горещ и сух. Тези качества на огъня се предават и на онези типове, които се явяват като израз на тази творческа енергия. Огънят дава специфични морфологични и психологични белези, които са проява на качества на този елемент. Огненият елемент дава холеричния темперамент[14]. Това са общи качества на огнения тригон. Но той, казахме, има три проявления:

Овен – ♈, Лъв – ♌, Стрелец – ♐, които имат отношение към трите свята в човека и природата – умствения, духовния и физическия или волевия.

Овенът има отношение към умствения свят и гореспоменатите качества на огъня се проявяват при него като умствени качества. Хората, които се намират под негово влияние са активни, подвижни, деятелни, с прогресивен ум и силно подчертано аз. Те са крайно

[14] По-надолу ще се спра да разгледам по-подробно темпераментите във връзка с четирите елемента и морфологическите типове, свързани с четирите елемента. (бел. авт.)

независими и амбициозни, идеалисти; хора на мисълта и плановете. Те обичат да ръководят, да направляват, да дават тон на нещата. Обичат да господаруват, но самите те не търпят чужда власт. Те не могат да търпят чуждо мнение. По-нисшите типове се явяват като тирани и насилници. Те обичат да бъдат глава – да застават начело на движения, начело на всякаква работа.

Вторият знак на огъня е както казах **Лъв**. Той вече има отношение до сърцето – свързан е повече със сърдечния живот на човека. И при него човек има в себе си качествата на огъня – активност, деятелност, импулсивност и пр., но те се отнасят не вече до мисълта, но до чувствата. Те повече изживяват нещата вътрешно, и се импулсират от сърцето. По-нисшите типове, увлечени в своите сърдечни импулси, изгубват самообладание и се захласват и могат да изпаднат в краен фанатизъм. Те стават отлични носители и разпространители на идеи, но самите те не са извори на идеи; и затова им е потребен човек със силна творческа мисъл, който да ги възпламенява и ентусиазира. Лъв – това е вечния огън на живота. У типовете на Лъва има голямо самосъзнание, мъжественост и смелост.

Третият знак на огъня е **Стрелец**, който се явява като резултат от взаимодействието на другите два знака – от взаимодействието между ума и сърцето – той е външен израз на двете. Тези хора са също така импулсивни и деятелни, но у тях няма онези крайности в импулсивността на ума, както при Овена, и екзалтациите на сърцето, както при Лъва. Те са умерени, сдържани, дисциплинирани и следствие на тази самодисциплина те могат да владеят и другите хора в света и затова между тях се явяват социални водители и военачалници. Те не са хора с дълбок ум и с широко сърце, но са хора делови, волеви и осъществяват това, което другите проектират. Така че тези три знака на огъня са свързани с ума, сърцето и волята на човека. Същото може да се каже и за знаците от другите тригони.

b) Тригон на Въздуха.

Тригонът на Въздуха представя Запада. Въздушният елемент е положителен, мъжки. Той има отношение към социалния, политическия и духовния живот на човека. Дава една широка и дълбока мисъл, способна да проникне в тайните на синтетичното знание. Този тригон можем да го наречем тригон на знанието, на науката и изкуствата.

Качествата на въздуха бяха, както видяхме – горещина и влажност. Те са основата, върху която се проявява сангвиничния темперамент – който дава хора с топла и буйна кръв.

Чрез първия знак на въздуха **Близнаци** ние добиваме външно знание по пътя на опита, наблюдението и анализата. Той ни опознава с външния свят – развива конкретния ум, наблюдателните способности. Във втория знак на въздуха – **Везните**, имаме равновесие на вътрешните и външни сили на духа и материята, тук е дадено повече място на интуицията, отколкото при Близнаците. В третия знак на въздуха – **Водолея**, имаме едно по-вътрешно, по-задълбочено знание – мистично знание.

c) Тригон на Водата.

Тригонът на водата символизира Юга и е противоположен на студения север. Той е, който разтопява ледовете – това е силата, която от твърдото прави течно. „Това е обновлението на кристала под друга форма, и възкресение от смърт в живот“, както казва един от херметичните философи. Тригонът на водата – казва същия философ, означава постоянното усилие на природата да хармонизира противоположностите и да произведе обмяна и химическо сродство.

Водата постоянно се стреми да дойде в равновесие. Водата е блажна и студена и в човека създава флегматичния темперамент. Водата е негативна, пасивна, възприемаща.

Първият знак на водния тригон е **Рак** и символизира привързаност към живота и оттам и желание за безсмъртие, „което комбинирано със знанието тайната на пола – раждането и възраждането – извежда безсмъртната душа към края на нейните земни странствания и материални въплъщения, чрез съединението със своята половина“ – казва същият херметичен философ.

Вторият знак на Водата – **Скорпион**, може да се уподоби на парен котел, който се нагрява от силен огън и водата постоянно се превръща в пара. Сравняват го още с кипящо море. Тук пасивността на водата под влиянието на огъня се превръща в крайно голяма активност. Това е знак с неизчерпаеми енергии и възможности. Типовете на Скорпиона са извънредно деятелни, волеви, разумни и дълбоко проницателни.

За **Рибите**, третият знак на водата, един съвременен астролог каза – широко, безкрайно море, тихо и спокойно, където отделността, частта изчезва и доминира общата маса – Цялото. И чисто психологически у типовете на Рибите има нещо много интересно – у тях се заражда едно ново съзнание, в което се отразява вечността. Това е знака, под който се развива общочовешката и космична обич у хората – отделността изчезва и човека се чувства като част от Цялото. Но понеже съвременните хора не могат да реагират правилно на тези висши космични влияния, затова под Риби често се раждат хора с голяма чувствителност, която не могат да владеят, от което се ражда ексцентричност.

d) **Тригон на Земята**.

Тригонът на земята представя Севера – който символизира студа, инертността и кристализацията – качества на земята. Той е свързан с формата, пропорцията и звука. В характера се проявява като твърдост, постоянство, консерватизъм. Има отношение също и към

търговията, промишлеността и изкуството. Елементът на земята е женски, негативен, студен и сух и има отношение към меланхоличния темперамент.

Първият знак на земята – **Телец**, е символ на търпеливия труд и постоянство. Вторият знак **Дева** е символ на образуването на формите и тяхното преобразяване. Третият знак **Козирог** е резултат на Телеца и Девата – носи качествата и на двата.

Тригоните могат да се разглеждат от две гледища – като обективни творчески сили на космоса и като вътрешни сили на човешката душа.

Тригонът на огъня, проявен като вътрешни качества на човешката душа, се проявява като борба, властолюбив, войнственост. Тригонът на земята като търпение, трудолюбив и послушание. Тригонът на въздуха – идеализъм, философия, артистичност. Тригонът на водата – мечтателност, романтичност, изменчивост, скромност.

Дванадесетте знаци на зодиака представят от себе си скритите качества на организма, а планетите представят активни сили, пробуждащи скритите свойства на знаците. От взаимодействието на тези два рода сили – на планетите и на знаците, се произвеждат различни резултати във външния живот.

2. Динамично проявление на знаците – астрологични кръстове.

Въз основа на качествата и динамичните проявления на знаците, астролозите ги разделят на два вида групи – според елемента, към който принадлежат, това са четирите тригона и според динамичното им проявление, където във всяка група влизат по 4 знаци те образуват три квадрата с по 4 знаци.

Казах по-рано, че елементите огън и въздух са активни, творчески и представят от себе си мъжкия принцип в живота, който е свързан със светлината и знанието и има за обект Външния, обективен живот. Когато у човека преобладава този принцип, неговата дейност е насочена предимно в обективния, широкия живот. Земният и водният тригони са пасивни, негативни и представят от себе си женския, мекия, формиращия принцип, който има отношение предимно към вътрешния живот на човека.

Въз основа на това и знаците се разпределят на мъжки и женски, според тригоните, към които спадат. Така за пример, Овен – първият знак на зодиака е мъжки, вторият знак Телец, който принадлежи към земния тригон е женски. Третият знак – Близнаци е мъжки, защото принадлежи към тригона на въздуха, който е мъжки. И така се редуват последователно мъжки, женски, като последния знак Риби е женски, понеже принадлежи на водния тригон, който е женски.

Така виждаме как във великия космичен ритмус се проявяват и двата творчески принципа на Битието – мъжкия и женския.

Тъй като знаците следват последователно мъжки – женски, можем да си представим зодиака като едно мощно космическо вълнообразно движение с високи върхове – положителните, мъжките знаци, които дават от себе си, и дълбоки долини – пасивните, женските знаци, които възприемат и обработват това, което са възприели. Това е великият ритмус на космоса, който минава в своето движение през дванадесет фази, които Астрологията нарича 12 знаци на зодиака, всеки от които носи специфични условия и енергии. И естествено, едни ще бъдат условията на върховете, където енергията има едно състояние, други ще бъдат в долините. И един човек, роден под негативни знаци, е роден при съвсем различни космични условия от онзи, който е роден под положителните знаци. А тези космически

условия обуславят вече психическия и органическия живот на индивида, което ще разгледаме подробно в по-нататъшното изложение.

Според мястото им в зодиака, или според техните влияния върху човека, или както се казва, според динамичните им свойства, знаците се разпределят на три групи от по четири знаци, т. е. образуват 3 кръста, които ни показват проявлението на четирите елемента в трите свята. Тези три групи знаци носят следните названия в Астрологията:

- кардинални (главни или ъглови);
- неподвижни;
- подвижни (общи).

а) **Кардинални знаци**.

Кардиналните знаци са тези, които определят четирите посоки на света и са точките, от които започват четирите годишни времена. Тук спадат **Овен**, **Рак**, **Везни** и **Козирог**. Овен е знака на пролетното равноденствие, с когото почва пролетта, началото на годината, началото на жизнения кръг. Рак е знака, в който Слънцето стига най-високо на север и отбелязва най-дългите дни и най-късите нощи, 22 юни, когато започва лятото. Оттам насетне Слънцето започва да се връща към юг, докато на 22 септемврий Слънцето влиза във Везните, третия кардинален знак – знака на есенното равноденствие, когато дните са равни на нощите, но денят започва да намалява за сметка на нощта, което трае до 22 декември, когато Слънцето влиза в знака Козирог – четвъртия кардинален знак. Тук Слънцето стига до най-южната точка в своето видимо движение на юг – до тропика на Козирога, откъдето поема пак обратния път към север.

И така кардиналните знаци са: **Овен**, **Рак**, **Везни** и **Козирог**. Те са полюси – **Овен**, **Везни**, **Рак** и **Козирог** и образуват първия

космичен кръст, или квадрат, които, както и другите два кръста в езотеричната Астрология, имат дълбок смисъл. Тези четири знаци са, както казах, начало на четирите годишни времена – **Овен** на пролетта; **Рак** – лятото; **Везни** – есента и **Козирог** – зимата.

Като принадлежащи към една динамична група, тези знаци имат и общи качества, които са: честолюбие, предприемчивост, независимост, самосъзнание, дейност, стремеж за завземане ръководството в свои ръце и заставане начело, дейност, активност, инициатива, са тяхната обща характеристика.

Кардиналните знаци принадлежат към четирите елемента – от всеки елемент по един. Благодарение на голямата си активност, основната тяхна черта, те имат нужда от равновесие и умереност, което символизират Везните.

b) **Неподвижни (твърди) знаци**.

Втората динамична група от знаци, наречена неподвижни или твърди знаци, се състои от знаците: **Телец**, **Лъв**, **Скорпион**, и **Водолей**. Докато кардиналните знаци са начало на четирите сезона, неподвижните знаци са средата на всеки сезон. И те имат качества, общи за цялата група, които са: гордост, достойнство, постоянство, догматизъм, издръжливост, търпение, солидарност. С една дума казано, тяхното основно качество е стабилност.

Влиянията на неподвижните знаци събужда природата на желанията и дава жизненост. Те са постоянни, устойчиви във всичко, каквото предприемат, особено ако пък заемат ъгловите домове (1, 4, 7, 10).

Те използват и оценяват и най-малките възможности, които имат в себе си. Едно изпитание, което би обезкуражило една личност в кардиналните знакове, не спира родения под неподвижните знаци. Те не признават никакъв крах, никаква победа над себе си – никога не

се признават за победени. Ето защо те винаги достигат целта, която преследват, с усилена концентрираност и настойчивост в даденото направление. Те са скептици и консерватори и лесно се не поддават на нововъведения. И никога не предприемат нещо, когато не са сигурни, че ще постигнат задоволителен резултат. Но един път уверили се в нещо, те всецяло го възприемат и му остават верни до край. Те са фанатични защитници на това, в което са убедени. Също така те са хора, на които човек може напълно да разчита, било за добро или за зло, стига да се убедят в полезността на това, което защищават.

c) Подвижни (общи) знаци.

Третата динамична група, наречена подвижни или общи знаци, се състои от **Близнаци**, **Дева**, **Стрелец** и **Риби**. Те са краят на един сезон и преход към друг. Те имат следните общи качества – многостранност, гъвкавост, приспособимост, безпокойство и нерешителност.

Главните знаци символизират изтичащата двигателна сила на вселената, в която се проявява стремеж за творчество, движение и енергия, желание за проявление. Затова, хората родени под влиянието на тази динамична група, са активни, деятелни, предприемчиви. Те са хора на волята.

Следователно, личностите, родени под кардиналните знаци, са работници в този свят, но не обикновените работници, но ръководещите в индустрията и предприятията въобще.

При неподвижните знаци, двигателната и творческа сила се е превърнала в спокойна и организираща мощ, която съгражда, материализира и излива във форми. Затова се казва, че тяхната мощ и сила е ментална, духовна и дава цел на дейността и една подвижност на благородните стремежи на живота.

От подвижните или общи знаци три са двойни – **Близнаци**, **Стрелец** и **Риби**, само **Дева** не е двоен. Основните техни черти са – приспособимост, подвижност, многостранност. Те са непостоянни и се люшкат по вълните на живота – не могат да се задържат на едно място. Колкото и добре да са поставени в дадено място и условия, те рядко могат да устоят на своята природа да не се поддадат на желанието за един възможен успех в друго място. И толкова повече ги привлича, колкото е по-далечно. Техните скитнически навици ги държат в бездействие. Те изразходват толкова, колкото и печелят. Те се оставят да бъдат тласкани от обстоятелствата и ръководени от външни сили – защото им липсва енергия, за да наложат собствената си индивидуалност над външните условия. Те са по-активни в мисълта и въображението си, затова имат отвращение към всякаква физическа енергична дейност, която е основната черта на кардиналната група.Те работят само под бича на необходимостта. Те са неспособни на постоянство и продължителни усилия в известно направление, на което са способни типовете на неподвижните знаци. Лесно се обезкуражават от препятствията. Те много разчитат на другите и затова трудно могат да се подигнат. Работници, които изпълняват заповеди, се събират най-вече от знаците на тази група. Обаче, има една сфера в която те властват по причина на тяхната способност да мислят. Макар и имащи работата като нещо много неприятно, има една област в живота, където те могат да събират плодовете от работата на другите – това е тяхната способност за поставяне изобретенията в работа. Ето защо те стават посредници, които създават връзки между изобретателите и фабрикантите. Те са посредническите агенти между продавачи и купувачи и отвращавайки се от енергична физическа деятелност, те живеят от комисионната.

Така че отличителната черта на главните знаци е активност, на неподвижните – устойчивост, на общите – гъвкавост и подвижност.

Това са трита творчески сили на Битието – воля (Истина), Любов и Мъдрост. Тази троица на проявяващата се сила се проявява в четирите елемента – огън, въздух, вода и земя и според тях разпределяме и знаците на зодиака на четири групи от по три знаци, които нарекохме тригони.

Знаците – Овен, Лъв и Козирог се наричат ялови или безплодни; Телец, Рак, Скорпион и Риби – плодни; Стрелец, Близнаци и Риби се наричат двойни знаци; знаците – Овен, Телец, Близнаци, Рак, Лъв и Дева, се наричат северни знаци, защото когато Слънцето минава през тях, се намира на север от екватора, знаците – Везни, Скорпион, Стрелец, Козирог, Водолей и Риби се наричат южни знаци, защото когато Слънцето ги преминава се намира на юг от екватора – в южното полукълбо.

Всички гореизброени класификации трябва да се заучат добре, защото без тях е невъзможна астрологическата практика.

Главните знаци владеят главата и разума. Неподвижните владеят душата и волята. Подвижните знаци владеят, тялото и сетивните органи.

Ако повече от планетите са в огнени знаци, правят родения положителен, енергичен, активен, импулсивен, стремящ се все напред и все към нови неща – дава холеричен темперамент с неговата сила и енергия, с неговия полет и идеализъм.

Ако повече от планетите са във въздушни знаци, правят човека даровит, изтънчен, мислещ, учтив, идеалист и често непостоянен – дава сангвиничен темперамент с изтънчена артистичност и вдъхновение.

Повече от планетите във водни знаци правят човека негативен, пасивен, чувствителен, мечтателен, психичен и страстен, боязлив,

романтичен, често неподвижен, инертен, дават лимфатичен темперамент с неговите инстинкти, влечения и чувства, с неговата болезненост, развита впечатлителност, често стигаща до медиумизъм.

Когато повече от планетите са в земни знаци, роденият е способен, практичен, трудолюбив, икономичен, внимателен, тактичен, търпелив – дава меланхоличен темперамент.

Знаците на огъня отговарят на всичко това, което се отнася до идейния свят, до всичко, което ние имаме като качество на духа – знаците на въздуха са умствени, научни. Знаците на водата са пасивни и мечтателни, знаците на земята имат отношение към обективния свят, те са хора на практиката.

Всеки знак значи има положителни и отрицателни прояви – Либра[15] ги е резюмирал по следния начин:

Знаци	**Добра проява**	**Лоша проява**
1. Овен	1. Ръководещ	1. Заблуждаващ
2. Телец	2. Постоянен	2. Упоритост
3. Близнаци	3. Подвижен	3. Хитър
4. Рак	4. Възприемчив	4. Чувствителен
5. Лъв	5. Самосъзнателен	5. Горд
6. Дева	6. Детайлиращ, аналитичен	6. Дребнав
7. Везни	7. Хармониращ	7. Разделящ
8. Скорпион	8. Мистичен	8. Чувствен
9. Стрелец	9. Искрен	9. Бунтовнически
10. Козирог	10. Услужлив	10. Уморяващ се
11. Водолей	11. Идеалистичен	11. Хаотичен
12. Риби	12. Универсална любов	12. Морална слабост

Между тези две крайни степени има много други преходни.

---

[15] Takens, Roelf - холандски астролог, роден 1862 г., който е по-известен с псевдонима си „Либра“ (C.Aq. Libra). Той е автор на книгата „Астрология и етика“, добре позната и преведена на различни езици. Подобно на много астролози от неговото време, Либра е повлиян от философията на Елена Блаватска. По професия е ветеринарен лекар, също е и художник.

След това общо описание на елементите и знаците ще изложа накратко учението за темпераментите във връзка с 4 елемента, и физиогномичните типове, които четирите елемента ни дават.

Глава III – Четирите основни типа

Както видяхме в досегашното изложение имаме четири рода сили, или казано на астрологически език, имаме четири основни елемента в Битието. Всяка от тези сили има специфични качества и свойства и свое специфично вътрешно движение и създава специфични форми, в зависимост от качествата, които има в себе си. От това гледище, всички форми, които виждаме във външния обективен свят – органически и неорганически, са израз на силите, които стоят зад тях. Външните форми са символи, които ни разкриват характера и начина на действие на силите, чийто външен израз са те. Външната форма е един белег, сигнатура, за качествата и характера на силите, които действат в дадена област на живота. И онези, които разбират закона на съответствията – великият закон на аналогията в херметичната наука, за тях всички форми са отворена книга, по която разчитат дейността на силите, които стоят зад тях.

Всяка сила в своето проявление е поляризирана – има външно и вътрешно проявление. Във външното си проявление тя създава известни характерни, специфични линии на движение. А във вътрешната си поляризация тя създава известни психически качества, които са присъщи на нейното вътрешно естество и които съответстват на външната линия, която тази сила създава. Така че онзи, който знае да чете символите, като види известна линия – знае вече, какви психически качества и способности стоят зад нея.

По-рано споменах, че четирите вида етерни сили имат специфични движения и създават специфични форми в органическия свят. Така казах, че топлинният етер създава сферични или овални форми; светлинният етер създава триъгълни форми; химическият

етер създава полукръгови (или полулунни) форми и жизненият етер създава четириъгълни форми. Въз основа на това можем да кажем, че наблюдавайки структурата на един човек, можем да кажем какви сили действат в строежа на тези форми, формата е външната страна в проявлението на силата, а вътрешното проявление на силата е това, което е прието да се нарича темперамент и характер.

Понеже силата остава скрита от нашия поглед, ние я изучаваме по нейните проявления — външната форма и темперамента.

Основните качества на четирите елемента бяха: на огъня – сухота и горещина; на въздуха – горещина и влажност; на водата – влажност и студенина, и на земята – студенина и сухота. Но това са общи качества, които в своето проявление се диференцират. Също така казах и по-рано, че огъня и въздухът са електрични, мъжки, положителни елементи, а водата и земята – са негативни, женски, пасивни, магнетични елементи. Също така изтъкнах, че мъжките елементи, като проявления на мъжкия принцип, имат отношение към външния живот, т. е. онези лица, които са родени под тяхното влияние, ще бъдат деятелни, активни преди всичко във външния, обективния живот. А женският елемент, т. е. родените под негово влияние водят един по-вътрешен живот, те са повече вглъбени в себе си, и по-малко ги интересува външния живот с неговите проблеми и противоречия. За тях са от по-голямо значение вътрешните проблеми на живота и вътрешните противоречия. Докато типовете принадлежащи към мъжкия принцип преди всичко ги занимават външните противоречия в живота, за тях даже и вътрешните противоречия са отражение на външните.

Това са все качества, присъщи на различните родове сили, които се изразяват както във формата, така и в характера, и темперамента.

Също така трябва да забележа, че не трябва да се смесват силите, които действат в човека със самия човек. Човек само използва силите като условия за своето проявление; и благодарение на качествата, които има проявени в себе си, той подбира и съответните сили, по закона на съответствията – подобното подобно привлича. Въздействието на Аза върху творческите сили дава това, което наричаме темперамент, т. е. специфичен начин на проявление на силите в човека, които обуславят както неговия вътрешен, така и неговия външен живот.

Дюрвил определя темперамента като органическа почва, която ни е завещана от деди и прадеди. Той представя миналото на нашата раса. Той носи у себе си физическите и душевни възможности на нашите деди и самите нас, съдържа нашия характер и определя продължителността на нашия живот. Но погледнато по-дълбоко, темпераментът е проява на етерните сили, които са връзката между човешката индивидуалност и наследствените качества, получени от деди и прадеди. Така разгледан въпроса, темпераментът не се предава по наследство, а е индивидуална особеност. Така че темпераментът е обусловен от доминиращата в строежа на формата сила. Това е външната поляризация на творческата сила, която стои зад известна форма.

Както казах и по-рано имаме 4 рода етерни сили, или четири елемента, които в крайните си проявления са свързани с четирите елемента познати и на съвременната химия, а именно – топлинният етер – огъня, се проявява в кислорода, който е необходим за горенето; светлинният етер – въздуха, се проявява в азота, който е необходим за урегулиране на живота; химическият етер – водата, се проявява във водорода, необходим за доставяне влага на организма и жизнен етер – земя, който се проявява във въглерода, който е необходим като гориво в организма. Върху тези четири елемента, или четири

състояния на материята, както казах и по-рано, херметичната наука обуславя учението за четирите темперамента. В съвременната наука има и други основи за класификации на темпераментите, но няма да се спирам върху тях, защото в края на краищата се свеждат към схващането на херметичната наука.

Във всеки темперамент действат всички родове сили, но една е доминираща и тя определя характера на темперамента.

Четирите темперамента, отговарящи на четирите елемента, носят следните имена: холеричен или жлъчен темперамент, който е свързан с огъня, с кислорода. Той е вътрешна поляризация на принципа на огъня. В него преобладава – жлъчката, костната система, черния дроб и нервната система.

Огънят, казахме, е горещ и сух. Това са основни качества и на холеричния темперамент. Те са активни като огъня.

Сангвистичен темперамент, наричан още въздушен, защото е свързан с въздуха, а въздухът, казахме, е горещ и влажен. Лимфатичен темперамент, който е свързан с елемента на водата и меланхоличен темперамент, който е свързан със земята.

Всеки темперамент определя една епоха от живота. Така лимфатичният темперамент отговаря на детската фаза на живота; сангвистичният – на юношеската; холеричният – на възмъжалата възраст и меланхоличният – на старостта.

Всеки темперамент се характеризира с доминирането на известна система. Така, в лимфатичния темперамент преобладава храносмилателната система. И затова виждаме, че до 7-годишна възраст, детето се развива предимно физически, а физическото в човека се характеризира със стомаха. В сангвиника преобладават дихателната и кръвоносната системи, които са свързани с развитието на духовния живот – това е втората фаза на живота – фазата на юношата, който е в постоянно външно и вътрешно движение.

Холерикът е деловият човек, човека на волята. У него преобладава костната система, черния дроб, жлъчката и нервната система – той е човекът, който реализира нещата. Меланхоликът, когото уподобихме на старостта е човек, в когото преобладава нервната система. Той е човекът, който мисли и асимилира опитностите, които е придобил, преминавайки през трите предшестващи фази на живота.

Така че у лимфатика имаме предимство на храносмилателната система, която съответства на физическия живот. У сангвиника има доминиращо влияние дихателната и кръвоносната система, която е свързана с душевния живот на човека. У холерика преобладава костната и мускулната системи – той е човек на практиката, човекът, който реализира нещата, човек на волята е той. При меланхолика имаме човек, у когото преобладава нервната система. Той е човек, който мисли и разсъждава.

Въз основа на всичко гореказано, можем да кажем, че всеки един елемент създава определена геометрическа форма, или определен морфологичен тип и специфичен темперамент. На това основание, нормални типове имаме тогаз, когато имаме съответствие, хармония между морфологичен тип и темперамента. Това е изразено в хороскопа с добрите аспекти и хармоничните взаимоотношения между планетите и зодиакалните знаци. При ненормалните типове няма съответствие между морфологичния тип и темперамента. Това е изразено в хороскопа с лошите аспекти и дисхармонията между знаците и планетите.

След тези общи бележки върху типовете, можем да пристъпим към описание на четирите основни типа, които са се развили от четирите основни елемента. Ще разгледам тяхната външна форма, техния темперамент, характер, умствените им способности и въобще техния психически живот. Впоследствие ще видим как тези четири

основни типа се диференцират в 12-те зодиакални типове, които се развиват под въздействието на 12-те зодиакални знаци. Тогаз, както от всеки морфологически тип, така и от всеки темперамент, ще имаме по три варианти.

1. Типът на огъня – холеричният темперамент.

Видяхме по-горе, че в холерика преобладава костно-мускулната система, черния дроб и жлъчката, затова те са хора с едра кост, високи или среден ръст, с жълто-мургава, суха и груба кожа; лицето рязко очертано, кръвообращението е силно. Вените им са тъмносини и изпъкнали. Космите на холериците са твърде изобилни. Косата им варира от светлокестенява до черна, права или леко накъдрена на едри вълни. Носът им е дълъг и леко заорлен. Челото им е голямо и повече или по-малко полегнало, силно изпъкнало в долната си част, което говори за развит и обективен ум. Вежди дебели; ухо голямо и добре оформено. Поглед проницателен и силен; цвета на очите сив или син и рядко тъмнокафяв. Брадата е силно издадена напред. Груб и рязък глас. Силен апетит, деятелно храносмилане.

Те са енергични, предприемчиви, волеви; те са резки, упорити, твърди по характер. Лесно се възпламеняват, избухват и дохождат до грубост. У тях е развита силно разрушителността. У тях, както казах, е развит обективния ум и имат силна логика. Те изследват нещата в тяхната пълнота и от всички страни. Своите намерения довеждат до край благодарение на търпението, прилежанието, труда и постоянството. Трудностите и препятствията не ги обезсърчават, а още повече увеличават тяхната енергия.

Те са способни за изучаване на точните науки, философията и математика. В техния ум първо място заема идеята за метод и порядък. За това те обичат да водят, да застават начело на известни

движения, да дават тон и насока на нещата. От тях излизат силни военачалници и въобще добри войници, добри борци, ловци, оратори, съдии.

Те са смели и решителни, със силно развити лични чувства и са хора с голяма амбиция. Те са хора с инициатива и постоянство и действат бързо и неочаквано. Те са буйни, сприхави, огнени. Те са хора на делото, и не знаят пречки, преминават от думи към дела. Те не дават време на своите желания да узреят. Умът им мисли бързо и е подвижен и проницателен. Не обичат да им се съпротивляват. Склонни са да господстват над другите, но те не търпят никакво господство над себе си – здраво държат за своите права и всякога са готови да ги защитят с всички средства. Те са общителни, приказливи. Умеят да внушават страх към себе си. В гнева си дохождат до буйност. С голям труд се владеят. Те са много славолюбиви и са всякога готови да дигнат знамето на бунта. Те са способни на саможертва и не се плашат от смъртта. С твърдост понасят нещастията. Лесно понасят безсънието и спят малко. Сънят им е тежък и изпълнен със страшни съновидения. Те дълго се задържат на едно и също поприще.

Понеже всички функции в тях стават бързо, имат голям огън, голяма топлина и сухота в себе си, затова особено лятно време трябва да освежават тялото си с вода.

Гърлото им винаги е сухо, и винаги чувстват жажда. Храносмилането е отлично, затова за техния стомах и само хляб е достатъчен. Трябва да се въздържат от кисели и солени храни, които още повече ги изсушават.

Гласът им е груб, силен и рязък. В звука им има нещо заповедническо, твърдо и жестоко. Говорят много и твърде бързо. Речта у тях е лека. Разговорът им е твърде оживен, екзалтиран и страстен, образен и горещ.

Походката им е горда, надменна, смела и в тяхната поза има нещо закачливо. Имат навик да си държат стиснати юмруците във време на ходене. Движенията им са резки и нервни. Никога в техния жест не се забелязва ни покорност, ни пасивност, ни унижение. Когато се намират в спокойно състояние, стоят гордо изправени с ръце скръстени на гърдите.

Холеричният темперамент изисква умерена деятелност и ежедневни физически упражнения. Седящият живот е вреден за хората от този тип, защото той ги предразполага към запичане, застой в червата и жлъчката. Затова движенията им спомагат да отделят жлъчката и да отстраняват запичането.

2. Типът на въздуха – сангвиничният темперамент.

Въздухът е горещ и влажен. Този тип дава средно или високо тяло, широки рамене, добре развити гърди. Пълно, весело, розово, овално лице. Между този тип се срещат най-красивите хора. Голямо красиво чело, дълъг, прав нос, доста красиво оформен, у някои типове на върха заострен, красиви вежди; очи открити и ясни, със светлосин цвят, а понякога и с тъмнокафяв. Устата усмихната, брадата добре оформена, обикновено с ямичка. Косата е руса или кестенява, а по някой път по-тъмнокафява или дори черна. Кожата им е тънка и розова. Гърдите широки и мускулната система добре развита. Биенето на сърцето е силно и ритмично. Дишането е ритмично, силно, пълно и свободно. Тялото им е пълно и горещо. Изпотяването е обилно. Изпотяването у тях става главно на челото и гърдите. Апетит добър и храносмилане отлично, физиологическите процеси у тях стават правилно. Много обичат да спят. Сънят им е дълбок и спокоен. Те са привикнали към приятни и сладки сънища. Често сънуват, че летят из въздуха.

Те са вежливи, учтиви, откровени, експанзивни и твърде разговорчиви, честни, миролюбиви. В тях има едно разширение – в мисълта, в чувствата и в действията се разширяват. Всякога преувеличават нещата. Силно изживяват и радостите, и скърбите. В тях смяната на състоянията става бързо. Към съдебните процеси имат отвращение, затова винаги са готови да жертват своите интереси, за да запазят мира. Те са големи оптимисти и виждат във всичко хубавото. Избягват всякакъв повод за печал и обичат приятните общества, радостта и веселието. Търсят общественото мнение и одобрението на света. Лесно се разгневяват и са като бурята, но лесно им минава. Лесно се обиждат, но скоро прощават обидата. Те са силно честолюбиви. Тяхната природа е много страстна и се стремят към радостите и удоволствията в живота. Те обичат свободната любов, без никакви грижи и задължения, защото за тях е ценно преди всичко личното им спокойствие. Предпочитат спокойното и мирно съществуване и са трудолюбиви. Те обичат златото и собствеността и се стремят към почести и ордени. Но те са скромни и нерешителни в делото. Те са интелектуални, умът им е широк, многостранен, свободен, но не проницателен и дълбок. Те лесно запомнят и съжденията им са прави и добри, но без особена връзка. Те са осторожни, хитри и лесно измислят разни разказчета и са изкусни разказвачи, и са твърде находчиви, насмешливи и закачливи. Те са человеколюбиви, състрадателни, благородни и особено чувствителни към внимание и ласки. Те са искрени и предани приятели. Тяхното сърце е твърде впечатлително и отзивчиво. Те са твърде внимателни към противния пол и се стремят към комфорт и радост в живота. Те са чувствени и лакоми в яденето. Обичат науката и изкуствата и са с голямо въображение, и затова между тях се срещат често откриватели и изобретатели.

Те са в постоянно колебание между материализма и спиритуализма. Горещи проповедници на доктрината, която възприемат за себе си и с ожесточение водят борбата със своите идейни противници. И няма жертва, която да не биха могли да направят, за да възтържествува делото, което защищават. Колкото повече пречки срещат на пътя си, толкова повече се увеличава тяхната упоритост. Те са по-силни в теориите, отколкото в практиката. Те са способни към точните науки.

В отрицателните типове са развити лъжата, кражбата и лицемерието. Не понасят никаква дисциплина. Те са поклонници на свободата и са готови да направят всичко на света, за да запазят своята независимост. На робството гледат като на най-голямо зло. Те са подозрителни и тиранични в своите привързаности. Обичат да пътуват и им се харесва живот, пълен с приключения.

Гласът им е пълен и обширен, умерено силен. Звука приятен и весел. Говорят бързо, леко, живо и шумно. Те често съпровождат своята реч със смях.

Ако не са много пълни, движенията им са бързи и леки; походката благородна и уверена. Те си носят главата високо. Техните жестове са леки, чести и изразяват доволство. Имат навик да си махат ръцете в знак на радост и одобрение, често даже и когато говорят.

Този темперамент изисква такава деятелност и такъв занаят, където умствената деятелност може да се съедини с жизнената дейност. За тях са необходими ежедневни физически упражнения. Сангвиникът чувства себе си добре в занаят, който изисква постоянно сношение с обществото, защото те са общителни, учтиви и внимателни по природа, с изтънчени маниери, качества, необходими за тези занаяти. Празният и седящ живот е вреден за този темперамент, както и чрезмерната работа и движения. Седящият живот ги предразполага към лимфатичния темперамент и излишно

пълнееене, а преголямата деятелност разгорещява кръвта и го превръща в холеричен темперамент.

3. Водният тип – лимфатичният темперамент.

Този тип темперамент е хладен и влажен, противоположен на холерика, който е горещ и сух. В тях преобладава водата.

Този тип дава обикновено нисък ръст, тялото е повече като подпухнало, цвета на кожата е блед. Лицето обикновено кръгло или между кръгло и овално; широко полегнало чело, големи, влажни, сини или сиви очи, пълни гърди, руси или светлокестеняви коси, понякога тъмнокестеняви, къс, чип нос. Поглед блуждаещ. Долната устна е мека и увиснала. Кожата бяла и гладка, нежна, мека при допиране. Мускулите са слабо развити. Тялото е меко като че е направено от тлъстини. Тялото им е без косми. Биенето на сърцето е бавно. Циркулацията на кръвта е твърде мудна. Всичките им движения са сдържани и бавни. Те рядко изпитват жажда, понеже тяхното гърло постоянно изпуща слизеста течност. Стомахът им е хладен и ленив, и храносмилането бавно. Те леко понасят глада и рядко се усещат гладни. Обичат да спят и спят дълбоко и дълго. Често сънуват вода и водни растения. Когато сънуват проливен дъжд и прилив на реки, това обикновено е разстройство на тяхното здраве. Понякога имат силен запек. Те трябва да избягват влажни и блатисти места и да търсят свеж въздух, светлина и слънце. Те са студени, мудни и равнодушни към всичко. Те са хладнокръвни и самообладанието е силно развито у тях. Те са склонни против своята воля да се отдават на различни нисши удоволствия. Те равнодушно разделят своя живот на две половини – едната те прекарват в сън, а другата – в безделие. Те са боязливи, нерешителни, без енергия и със слаба воля. Те изпитват отвращение към всичко, що изисква бързи и живи движения. За да се решат на каквото и да било, те трябва да

бъдат подбуждани от външни влияния. Склонни са да отлагат работите винаги за „утре“ даже и това, което е твърде спешно и потребно. Отстъпват пред най-малките препятствия и за нищо не се загрижват и не се трогват, каквато и опасност да ги застрашава. Не се сърдят. Не излизат от себе си, когато ги оскърбяват. Те са неспособни на негодуване или гняв. Чуждият успех не им всява завист, тъй като за тях честолюбието няма никакво значение. Техният ум е студен и бавно работи. Те живеят във въображението си и са силно впечатлителни, силно чувствителни и са възприемчиви към сантиментални и поетически впечатления. Те са съзерцателни, пасивни и безропотно се покоряват на съдбата си и лесно пренасят горести и разочарования. Техните душевни и сърдечни страдания са твърде тихи. Те не са способни за продължителна привързаност и се привързват повече по привичка, отколкото по чувство. Следствие на тяхната студенина, те не са склонни и към полов живот. Тяхната чувственост носи пасивен характер и се проявява само по инициатива на други лица. Търпението и кротостта са силно развити у тях. Ако и да нямат обширният ум на сангвиника или горещото въображение на холерика, затова пък те са практични, спокойни и това ги прави способни към класификация и методичност.

Болестите им се раждат от малко движение – затова за тях е потребно повече движение на открит въздух и светлина. Наклонни са към изпълняване, към затлъстяване. Те трябва да употребяват храни, които правят организма по-топъл. Храната им трябва да бъде много добре сдъвкана, понеже стомахът им е ленив. Растенията, които имат приятен аромат, трябва да им служат като приправки. Да пият много нямат нужда, защото си имат много вода. Кисели храни и напитки са опасни за тях. Полезна за тях е деятелност в гората и планината. Те не трябва да претоварват храносмилателната си система с много храна. Студът и влагата са вредни за тях.

Те са капризни и със силно развита впечатлителност. Те са много неустойчиви и постоянно менят своите идеи, желания и вкусове. Техните стремления се сменят бързо едно след друго, защото те им се наслаждават в своята фантазия, която е много голяма. Те действуват под влиянието на капризи, по първите импулси и не държат сметка за последствията от техните постъпки.

Те обикновено започват много работи, но не свършват нито една. Техният жив ум и въображение им позволяват да правят всичко в общи черти, но тяхното непостоянство им пречи да доведат до край своите работи. Те са твърде слабохарактерни, макар и да проявяват нещо като характер. Те са боязливи и непостоянни. Недостатък в размишлението може да ги въвлече в непоследователност. Те са лениви за физическа работа и недостатъчно храбри. Бездушни на вид, те често са хитри и лукави. Лесно се сприятеляват, но не се привързват. Романтични са в своите привързаности. При все, че умът им е добър, те живеят повече в своите чувства и много обичат авантюрите. Умът им е лек и фантастичен, изобретателен в разкази и повърхностен. Те са мечтателни, идеалисти, спиритуалисти и хора вдъхновени и ентусиазирани, съзерцатели, мистици, художници, поети. Щедри на обещания, но никога не изпълняват своята дума. Те са твърде склонни към религиозни системи и затова често между тях, се срещат религиозни основатели и реформатори. Те са предразположени към видения от всякакъв род, У тях има заложени способности към тайните науки, тъй като те се отличават с голяма интуиция. Те имат предчувствия, тайнствени видения и пр. Техният умствен склад е такъв, че те по-скоро отгатват, отколкото да знаят каквото и да било нещо. Гласът им е слаб, мек и глух. Говорят рядко и тихо, печално и скучно. Техните движения на тялото са тежки и твърде бавни. Тяхната походка е бавна, тиха и неграциозна. Те са неловки в своите жестове и пози, затова обичат да седят, колкото

могат повече и да бъдат спокойни. Тяхната мимика е твърде ограничена и каквито впечатления и вълнения да изпитват, техните движения са неспособни да ги изразят. И нищо в техния външен вид не показва това, което става у тях, ако само това не е ленивото блаженство на покоя. Спокойствието на техния ум ги прави съзерцателни.

За лимфатиците е потребно движение, за да усилят кръвообращението и изпотяването. Занаятите, които изискват ходене, деятелност и физически труд са полезни за тях. Чист въздух, стоене на слънце са нужни за тях. Затова за тях е полският труд – градинарство и земеделие. Седящият занаят и пътуване във влажни и студени места, отслабват тяхната конструкция и ги излагат на сериозни заболявания.

4. Земният тип –меланхоличен темперамент.

Тук се отбелязват два ясно разграничени типа. Единият е с пълно, ниско, набито тяло, силен врат, яки плещи, с черни къдрави коси, пълна уста и валчеста глава. Ръцете и краката са къси и дебели. А другият тип е със слабо, високо тяло, дълъг и слаб врат, резки, ъгловати черти, тесни бедра, слаби и хлътнали гърди и рамене. Вежди големи и надвесени над очите. Нос дълъг, прав и леко заорлен, лице тънко и мършаво, със суров вид. Устата стисната; уши големи, чело високо и изпъкнало в горната си част в областта на причинните центрове.

Меланхоличният тип е противоположен на сангвиника, както топлината и студа. Колкото сангвиникът е горещ, толкова меланхоликът е студен. Външно неговото лице изглежда печално, с безпокойни очертания. Погледът е меланхоличен, тъжен, замислен, обикновено отправен надолу. Цветът на лицето е оловеноземлист. Коси черни, груби, брада също. Ноктите твърди и бързо растат. Кожа

гладка и хладна при допиране. Кръвта и другите течности в организма са гъсти и лепливи, следствие, на което и движението на тези течности е много трудно и медлено. Гласът е силен, но не бърз. Дишането е слабо и бавно. Те ядат обикновено малко, а понякога техният апетит бива ненаситен. Храносмилането у тях е бавно, запичането силно и продължително. Техните сънища са безпокойни, следствие страшни съновидения и ужасни кошмари. Често страдат от дълги и жестоки безсъници, и тревожни и странни халюцинации.

Те са мрачни, мълчаливи, недоверчиви, песимисти. Те прекарват своя живот в безпокойства, грижи, страхове и подозрения. Техният гняв бавно се възбужда, но затова пък, възбуди ли се, е ужасен. Те са злобни и отмъстителни. Никога не прощават обида. За дълго държат в сърцето си злобата и чувството на мъст. Тяхната чувственост е твърде силна и страстите им отиват до крайност. Те са постоянни във всичко, както в ненавистта, така и в любовта. Тяхната привързаност е силна и гореща, но нещастна и пълна с горести. Те са роби на своите навици и решителни, твърди и настойчиви в своите намерения, мнения и предприятия. Търпеливи в своята работа. Техният ум всякога е зает с някаква идея фикс, която не му дава покой. Те се отнасят недоверчиво към себе си и към своите сили, както и към другите.

Гризането на съвестта и съмненията ги мъчат непрестанно. Имат скрито честолюбие и не се успокояват, докато не получат удовлетворение. Скептицизма и суеверието вървят ръка за ръка у тях. Обществото ги дразни, затова те бягат от него и самодоволно се предават на самотен живот. И тогава тяхното въображение се възпламенява и заработва. Те имат навик да се разговарят сами със себе си. Всякога и навсякъде виждат лошото в света и то в най-мрачни краски. Често достигат до отчаяние. Гордостта и грубостта са свойствени за тяхната природа. Въображението е силно и горещо.

Предвидливостта и осторожността са техните характерни качества. Те непрестанно обмислят в своята глава хиляди планове, но започват да действуват след дълго и зряло обмисляне. Техният ум е съсредоточен, съзерцателен и способен за дълбока мисъл. Познавателните им способности са обширни. Паметта им не схваща бързо, но като схване нещо, не го изпуща. Техният ум е подвижен и мисълта им е необикновено систематична. Те са способни за работа, за която се изисква търпение и настойчивост, големи усилия и дълбоки и продължителни изучавания. Те са способни към голямо задълбочаване в познанието.

Те са ревниви и завистливи и жестоко страдат, когато не се оценяват техните произведения или не се признават техните лични достойнства. Не обичат много да говорят. Между тях често се срещат самоубийци.

В този тип се срещат дълбоки философи и мислители и високи изобретатели, велики гении. Между тях се срещат и най-екзалтираните и опасни заговорници. Когато виждат на сън вулкани и земетръси, това е признак за разстройство на тяхното здраве. Режимът на храненето трябва да бъде такъв, че да придаде мекота, която липсва в този тип и да се внесат в организма достатъчно течности. Трябва да употребяват повече вода. За тях е за препоръчване да дружат с весели и млади хора, за да разсейват тяхната тъга. Добре е да разнообразяват занятията си. За тези от тях, които се занимават с умствена работа, е потребно от време на време да се занимават с физическа работа. Топла и влажна температура е благоприятна за тях.

У тях е развит практичния усети са реалисти в пълния смисъл на думата. Отличават се с голям такт. Те са дипломати, консерватори, хора на старото, на традицията, догматици и експлоататори. Те са горди и тщеславни, и високо ценят човешката личност, и придават

голямо значение на чувството, на чест и на общественото мнение. Имат много желания, които повечето остават незадоволени, вследствие на което те са песимисти и недоволни от живота.

Гласът им е нисък и хриплив, в него има нещо старческо и проличава тъга. Те говорят твърде рядко. Техният разговор е всякога сериозен. Те говорят твърде бавно и често прекъсват своята фраза с често мълчание, за да опитат този, с когото говорят.

Движенията им са повечето резки, отколкото пластични. Тяхната походка е важна и твърде лека. Ходят обикновено с наведена глава и потъмнели очи, като че са потънали в размишления и измъчени от някаква скръбна мисъл. Техният поглед е безпокоен и подвижен, бягащ под влиянието на сляпата ненавист и завист. Някой път доста оживено и бързо разговарят със себе си.

Физиологическите функции у меланхолика са съвършено неправилни и трудни, следствие, на което се развива голямо вътрешно горение и се образува ненормална топлина, затова в организма едновременно се забелязва и инертност, и раздразнение.

Те трябва да избягват уединеността и самотността, защото те пораждат у тях най-мрачни мисли. Седящият живот е вреден за тях повече, отколкото за всички други темпераменти. За тях са за препоръчване всекидневни евритмични упражнения и весело общество.

Работи и занаяти, които изискват седящ живот и работи, в които тялото е сгънато и стеснено, са особено вредни за тях, защото още повече пречи на правилността на физиологическите процеси. За тях е потребен съвършено чист въздух и слънце.

Не ще е безинтересно да разгледаме какво е отношението на четирите темперамента към езотерическото развитие, т. е. доколко се поддават и как реагират на това развитие.

В първата част, в главата за темпераментите във връзка с четирите елемента, споменах, че холеричният и сангвиничният темперамента се отличават главно по това, че тяхното поле на действие е външния обективен свят, тяхното съзнание е заето с обективно проявения живот вънка от човека. И затова те са хората, които се занимават с уреждане на външния обществен живот и са творците на цивилизацията. А това е така, защото етерните сили, които са динамичната част в човешкото естество, са дълбоко проникнали във физическото тяло, и са му придали в най-голям размер своята динамичност. И затова те са енергични и деятелни във физическия свят. Хора на волята и на физическата експанзивност. Чисто психологически, тяхното съзнание е потънало дълбоко в материята и затова за тях реалността на света се заключава преди всичко във видимата и осезаема форма. Флегматикът и меланхоликът са противоположни на холерика и сангвиника. При тях етерните сили не са проникнали така дълбоко във физическия организъм, и затова той не е така активен във физическо отношение, както при холериците и сангвиниците.

Техният поглед е обърнат навътре, в самите тях. Те се занимават предимно с вътрешния живот, който за тях е по-реален. Тяхното съзнание не е потънало така дълбоко в материята, вследствие на което те са повече духовни и спиритуалисти.

Както казах и по-рано, всички темпераменти присъстват в човека, а доминира един. И може да се случи в някои отношения човек да е холерик, а в други – флегматик. При езотерическото развитие, една от първите задачи на ученика е да контролира енергиите си, а заедно с това и проявлението на темперамента. За да бъде правилно едно езотерично развитие, темпераментите трябва да бъдат само като условие. Затова Учителя постоянно набляга на будност на съзнанието, да можем всеки момент да контролираме и

регулираме проявлението на силите, които обуславят темпераментите. Още при първите стъпки в езотерическото развитие, човек почва в много остра форма да изпитва вредата, причинена от преобладаването на един или друг темперамент, защото ще работи само в това направление, в което темперамента го води и ще се получи една едностранчива работа, когато езотерическото развитие подразбира всестранно развитие на всички сили и способности. И вредата, която може да се изпитва при преобладаване на един темперамент, може да се отстрани, като се въздейства и върху другите темпераменти и се произведе съответното изменение и у тях. Да допуснем, че флегматикът стане езотерик – макар че той трудно може да вземе такова решение, защото във всичко е муден, но един път взел решение, този темперамент се явява добра почва за езотерично обучение. Както казах и по-горе, погледът на флегматика е обърнат към неговия вътрешен живот; и станал езотерик, той има вече естествени условия внимателно да наблюдава своя душевен живот във всичките му проявления и тези наблюдения му причиняват, сравнително с другите темпераменти, по-малко страдания. Именно затова флегматическият темперамент се явява добра основа за езотерическото развитие, защото той е приспособен за спокойно самонаблюдение и съзерцание, така необходими при езотерическото развитие. Него не го възмущава всичко това, което той намира в себе си. И когато той прави самонаблюдения, те понякога проникват по-дълбоко, отколкото самонаблюденията на меланхолика, комуто препятствува в това отношение голяма ненавист към самия себе си, като гледа своето несъвършенство. Затова, ако флегматикът е способен на душевно развитие, то той може да бъде най-добър ученик в езотерическия път.

Понеже във всеки човек има и четирите темперамента, то, когато меланхоликът встъпи в пътя на езотерическото развитие, за да

избегне лошите последици на самокритиката, трябва да развие флегматическия темперамент в себе си, за да може спокойно да се самонаблюдава.

Съвършено особен езотерик става сангвиникът, чието съзнание, както казах, е ангажирано предимно с външния свят и с удоволствие скача от впечатление към впечатление и не обича да спре вниманието си само върху един факт. Такъв характер се съществено изменя при встъпване в езотерическия път. В момента, когато у него се появи стремеж да проникне в езотеризма или когато други се опитат да го заинтересуват в това направление, той става флегматик по отношение към собствения си вътрешен живот. Затова сангвиникът представлява най-лош материал, най-лоша основа за езотерическото развитие. Понеже у него е силно развито любопитството и се интересува от всевъзможни идеи и неща, то в това число попада и интереса към духовната наука – но не за дълго. Когато е влязъл в пътя на езотерическото развитие и трябва да прави самонаблюдения, то той възприема тази задача с голямо равнодушие, защото той неохотно наблюдава своя вътрешен живот. Една или друга страна в неговия вътрешен живот може да го интересуват, но този интерес не е много дълбок. Той открива в себе си интересни свойства и се задоволява само да говори за тях и скоро съвсем ги забравя. Между тези, които влизат в пътя на езотеризма бързо, ентусиазирано, с голям замах и огън, и скоро се отказват, повечето са сангвиници.

Съвсем друг е човекът на холеричния темперамент. На холерика много трудно му се удава да влезе в езотерическия път. Понеже неговото съзнание е заето изключително с обективния физически свят и живот, той отхвърля всяка езотерика и хич и не иска да слуша за нея. Но когато по един или други начин влезе в този път, той много трудно се поддава на езотерическото възпитание. Той трудно може да се спре да работи над себе си. Нему не му е

свойствено вътрешното углъбяване и самонаблюдение. И затова той, без да опита и провери, отхвърля езотерическото развитие, целта на която е преобразуване на духовно-душевното битие на човека. Но ако холерикът преживее някакъв тежък удар в живота, или има в характера си меланхоличен оттенък, то в такъв случай той може да използва своите холерически наклонности и с всичката му свойствена енергичност да започне да работи за пресъздаване на себе си. И когато тази вътрешна работа му се подаде, благодарение на своите големи способности и възможности, той се отдава на изучаване на външната реалност, която е единствена за обикновения холерик, в отношение с духовната действителност. И разкрива дълбоките причини, които стоят зад явленията и процесите в обективния свят. Той умело използува външните процеси и явления, за да изрази духовната реалност.

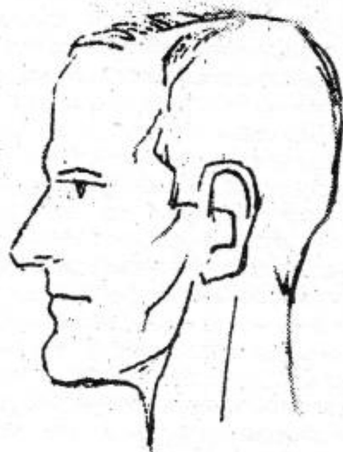
Типът на огъня
- холеричния темперамент

Типът на въздуха
- сангвиничния темперамент

Водният тип
- лимфатичен темперамент

Земният тип
- меланхоличен темперамент

Глава IV – Природа и качества на знаците на зодиака

От изложеното дотук видяхме, че имаме четири основни елемента, всеки, от които има по три проявления, проявява се в три знака и така получаваме 12-те знака на зодиака. Видяхме също, че зодиакалният кръг се простира по протежението на еклиптиката – видимият път на Слънцето – като обгръща една ивица, широка 16 ÷ 18 градуса, в която област се движат Слънцето, планетите и Луната. Разгледахме различните отношения на знаците по елементи и по динамическа принадлежност.

Имената и белезите на 12-те знаци са следните:

Овен – ♈

Телец – ♉

Близнаци – ♊

Рак – ♋

Лъв – ♌

Дева – ♍

Везни – ♎

Скорпион – ♏

Стрелец – ♐

Козирог – ♑

Водолей – ♒

Риби – ♓

Преди да отидем по-нататък, ще се спра за малко върху качествата на знаците.

Зодиакалните знаци, в чист технически смисъл, представят 12 подразделения на еклиптиката и са проявление на четирите елемента, според които се разпределят в четири групи от по три знаци, наречени тригони. Така че имаме четири тригона – тригон на огъня, тригон на въздуха, тригон на водата и тригон на земята.

1. Знаците на огнения тригон са: *Овен*, *Лъв* и *Стрелец*.
2. Знаците на земния тригон са: *Телец*, *Дева* и *Козирог*.
3. Знаците на въздушния тригон са: *Близнаци*, *Везни* и *Водолей*.
4. Знаците на водния тригон са: *Рак*, *Скорпион* и *Риби*.

Видяхме също, че четирите тригона като проявление на четирите елемента дават четири основни типа и четири темперамента. Холериците, които са проявление на елемента на огъня са: духовити, красноречиви, търсещи слава и почести, амбициозни, с високо мнение за себе си. Те са хора огнени, пламенни, като стихия.

Сангвиниците, които са израз на елемента на въздуха, са дружелюбиви, обичат мира и хармонията и са справедливи, идеалисти, обичат науката и изкуствата, те са интелектуални типове. Меланхолиците, като проява на елемента на земята, са практични, реалисти, критично настроени, с дълбока мисъл, способни на дълбока концентрация и себевглъбяване. Флегматиците, като проява на водния елемент, са сензитивни, чувствителни, мечтатели, хора със силно въображение, религиозни.

От друга страна знаците се разделяха на положителни или мъжки и негативни или женски. Мъжки знаци са тези на огъня и на въздуха, Овен, Лъв, Стрелец, Близнаци, Везни, Водолей, а женски са тези на водата – Рак, Скорпион, Риби, и на земята – Телец, Дева, Козирог.

Знаците се делят още на северни и южни.

Северни знаци са: Овен, Телец, Близнаци, Рак, Лъв, Дева. Наричат ги така, защото когато Слънцето минава през тях, то се намира на север от екватора, т. е. през пролетта и лятото.

Южни знаци са: Везни, Скорпион, Стрелец, Козирог, Водолей и Риби. Наричат се така, защото когато Слънцето минава през тях, се намира на юг от екватора, т. е. през есента и зимата.

След това имаме деление на знаците на три динамични групи от по четири знака, според които знаците се делят на кардинални или главни, неподвижни и подвижни, или общи.

Кардинални знаци са: Овен, Рак, Везни, Козирог. През тях Слънцето преминава в началото на всеки от четирите сезона и главната тяхна отличителна черта е активността, деятелността, инициативата.

Неподвижни знаци са: Телец, Лъв, Скорпион, Водолей. През тях Слънцето минава през средата на всеки сезон. Тяхната отличителна черта е устойчивостта, постоянството.

Подвижни или общи знаци са: Близнаци, Дева, Стрелец и Риби. Тяхната отличителна черта е приспособимостта, подвижност, общителност.

Знаците се делят още на плодовити и ялови или безплодни.

Плодовити знаци са: Телец, Рак, Скорпион и Риби. Безплодни знаци са: Овен, Лъв и Козирог, а останалите знаци Близнаци, Дева, Везни, Стрелец и Водолей са със средна плодовитост. Знаците могат да се разделят на четири групи, според годишните времена. Овен, Телец и Близнаци се наричат пролетни знаци, защото Слънцето преминава през тях през пролетта. Пролетта започва от 22 март, когато Слънцето влиза в първия градус на Овена, първият знак на зодиака, и продължава до 22 юни, когато Слънцето влиза в знака Рак, от когато започва лятото.

Рак, Лъв и Дева се наричат летни знаци, защото през тях Слънцето минава през лятото – от 22 юни, когато Слънцето влиза в знака Рак до 22 септемврий, когато Слънцето влиза в знака Везни и започва есента, Везни, Скорпион и Стрелец се наричат есенни знаци, защото Слънцето минава през тях през есента – от 22 септемврий до 22 декември, когато Слънцето влиза в знака Козирог, откогато започва зимата. Козирог, Водолей и Риби се наричат зимни знаци, защото Слънцето преминава през тях през зимата. Така че, Слънцето всеки месец изминава по един зодиакален знак, който обгръща 30 градуса, а всеки ден изминава приблизително по един градус.

От 22.III. до 21.IV. Слънцето е в знака Овен.

От 21.IV. до 22.V. – в Телеца

От 22.V. до 22.VI. – в Близнаци

От 22.VI. до 22.VII. – в Рака

От 22.VII. до 22.VIII – в Лъва

От 22.VIII. до 22.IX. – в Дева

От 22.IX. до 22.X. – във Везни

От 22.X. до 22.XI. – в Скорпион

От 22.XI. до 22.XII. – в Стрелец

От 22.XII. до 21.I. – в Козирога

От 22.I. до 22.II. – във Водолей

От 22.II. до 22.III. – в Риби

През различните години има с по един – два дена разлика във влизане на Слънцето в знаците. В знаците Овен и Везни се пресичат еклиптиката с небесния екватор и това са точките на равноденствията. Овен е точката на пролетното равноденствие и начало на пролетта – 22 март, а Везни е точката на есенното равноденствие и начало на есента – 22 септемврий.

Рак и Козирог се наричат знаци на тропиците – Рак отбелязва най-високата точка, до която Слънцето стига в северното полукълбо, която се нарича тропик на Рака и имаме най-големия ден. А Козирог отбелязва най-южната точка до която стига Слънцето през зимата и се нарича тропик на Козирога и имаме най-късия ден и най-дългата нощ.

Като знаци на духа, науката и философията се считат Близнаци, Дева, Везни, Козирог и Водолей.

На Скорпиона се гледа като на един знак мистичен, предразполагащ към окултните науки, особено алхимията; под него идват и научните открития и изнамирания.

Като знаци на богатата жизненост и добра солидна физическа конструкция се считат знаците – Овен, Телец, Близнаци, Лъв, Дева, Скорпион, Стрелец и Водолей. А знаците Рак, Козирог и Риби дават слаби конструкции.

Тъй като човек е един микрокосмос, малка вселена, образ и подобие на Макрокосмоса – голямата вселена, то и знаците на зодиака, които представляват различни органи в Макрокосмоса са разпределени и управляват разните части на човешкото тяло, както следва:

Овен управлява главата, лицето, мозъка, интелекта.

Телец управлява врата, шията, ларинкса, сливиците.

Близнаци управлява рамената, ръцете и плешките, и белите дробове.

Рак управлява гърдите и стомаха.

Лъв управлява гърба и сърцето и е център на жизнените сили.

Дева управлява корема и червата.

Везни – кръста, бъбреците, ребрата и вътрешните полови органи.

Скорпион – външните полови органи.

Стрелец – таза (седалището), бедрата и артериите.

Козирог – колената, кожата и черния дроб.

Водолей – глезените, прасците и кръвта.

Риби – ходилата и пръстите на краката.

Така е разпределен зодиака в човешкото тяло. За принципите и основанията на това разпределение говорих в „Отношението на Астрологията към херметичната наука“ в главите за „Космичния човек“ и „Тайната на зодиака“.

Понеже и човечеството представлява едно цяло, един организъм, то зодиакът е отразен и в човечеството. Различните народи се намират под управлението на различните знаци на зодиака, което вече определя тяхното място и функция в общочовешкия организъм.

Овен управлява страни: Англия, Германия, Дания, Палестина, Сирия и Япония.

Градове: Бирмингам, Флоренция, Неапол, Верона, Падуа, Марсилия, Краков, Сарагоса и др.

Телец управлява страни: Ирландия, Персия, Мала-Азия, Кипър и Гръцкия Архипелаг. *Градове*: Дъблин, Лайпциг, Палермо, Сент-Луи и пр.

Близнаци – страни: Съединените Щати, Белгия, Ломбардия, Долни Египет, Северна Америка, Източна Англия, Фландрия, Триполи.

Градове: Лондон, Мелбърн, Мец, Нюрнберг, Версайл, Сан Франциско и др.

Рак – Холандия, Нова Зеландия, Северна и Южна Африка, Парагвай.

Градове: Тунис, Алжир, Амстердам, Милано, Кадикс, Ню-Йорк, Манчестър, Стокхолм, Цариград и др.

Лъв – Франция, Италия, Чехия, Сицилия, Алпите, Северна Румъния.

Градове: Рим, Бристол, Прага, Дамаск, Филаделфия, Чикаго, Бомбай.

Дева – Турция, Швейцария, Източна Индия, Асирия, Месопотамия, Силезия, Тесалия, Вавилон, Гърция.

Градове: Йерусалим, Коринт, Лион, Париж (29°), Тулуза, Хайделберг, Бостън, Вавилон, Багдад, Лос Анжелис, Бриндизи, Страсбург и др.

Везни – Австрия, Индокитай, Китай, Тибет, Горни Египет, бреговете на Каспийско море, Аржентина, Савоя.

Градове: Анверс (21°), Франкфурт, Фрайбург, Виена, Лисабон, Йоханесбург, Копенхаген, Нотингам и др.

Скорпион – Алжир, Мароко, Юдея, Кападокия, Ютланд, Норвегия, Каталония, Трансвал.

Градове: Фец, Ливърпул, Месина, Балтимор, Нови Орлеан, Вашингтон, Валенция.

Стрелец – Горна Арабия, Австралия, Далмация, Унгария, Моравия, Прованс, Тоскана, Испания и Мадагаскар.

Градове: Авиньон, Будапеща, Ротенбург, Щутгарт, Толедо и др.

Козирог – Индия, Афганистан, Тракия, Македония, Албания, България, Гърция, Щирия, Босна, Илирия, Мексико.

Градове: Порт Саид, Оксфорд, Бранденбург, Брюксел, Касел, Мексико и др.

Водолей – Арабия, Русия, Прусия, Пиемонт, Абисиния, Вестфалия.

Градове: Хамбург, Залцбург, Бремен, София и др.

Риби – Португалия, Калабрия, Галиция, Норман-Нубия и Сахара.

Градове. Севиля, Вормс, Александрия, Ланкастър и др.

И в знаците на зодиака е проявен закона за полярността. Знаците два по два са поляризирани и се явяват като поляризация на първичната творческа енергия. Така полярни са:

Овен, Телец, Близнаци, Рак, Лъв, Дева, Везни, Скорпион, Стрелец, Козирог, Водолей, Риби.

И съществува една вътрешна връзка и зависимост между тези космични полюси, но това е предмет на езотеричната Астрология.

Днес често се говори, че се намираме в епохата на Водолея. За да разберем значението на този израз, ще припомня само, че по-рано споменах за така наречената процесия или предварване на равноденствията, при което пролетната равноденствена точка, която се намира там, където еклиптиката пресича небесния екватор, отстъпва назад с около 50 секунди на година. И за 2100 години приблизително, това отстъпване изминава 30° – което бележи един знак. Ние проектираме това отстъпване на равноденствената точка на Слънцето и казваме, че Слънцето престоява в един знак по 2100 години, което отбелязва една епоха. Сега от 1914 година пресичането, т. е. равноденствената точка е влязла в областта на Водолея, по-рано беше в Риби, а още по-рано в Овена и т. н., затова казваме, че Слънцето е в знака Водолей, където ще остане 2100 г. и което отбелязва епохата на Водолея, която носи новото в света. И под въздействието на енергиите на

Водолея стават всички преобразования днес в света. Ние сме в началото на една нова епоха, в която влизат да действуват нови сили в света, които коренно ще го преобразят.

Както ще видим по-после, господар на Водолея е планетата Уран която където влезе да действува, събаря всичко старо и създава ново. Епохата на Водолея ни носи новата мисъл и новия живот, чрез които човек ще разреши всички противоречия – индивидуални, семейни, обществени и общочовешки. Влизането на Слънцето във

Водолея отбелязва пробуждане на новото, космичното съзнание у хората, съзнание в което хората ще разберат че са необходими един за друг, съзнание, при което коренно ще се изменят отношенията между хората, при което ще се уредят всички противоречия и ще дойде правилното разпределение и използуване на благата. Водолей отбелязва началото на ерата на братството между народите.

За да завърша със знаците, ще резюмирам казаното за природата и качествата на знаците.

1. **Овен**. Той е огнен, кардинален знак, във физическото тяло управлява главата и мозъка, в душевния живот управлява импулсите, желанията, амбициите и ентусиазма; в умствения живот управлява интелекта, идеите, сетивните възприятия и елементите на творчество и разрушение в умствената природа. Това е принципа, който действува.

2. **Телец**. Той е земен знак, неподвижен, във физическото тяло, управлява врата и гърлото; регулира лимфатичната система. В психическия живот управлява потайните чувства и сластолюбието, гордостта, търпеливостта, издръжливостта, ината и работливостта. Той се взема като принцип на производителността и търпението.

3. **Близнаци**. Въздушен, общ или подвижен във физическото тяло управлява раменете и ръцете, в психическия живот – нерешителност, колебание и безпокойство; подвижен ум, раздразнителност, променчиви, жлъчни. Близнаците е проектиращата и изпълнителна сила в природата.

4. **Рак**. Воден, кардинален. Символ на привързаност към живота. Представя също оживяващите и оплодотворяващи есенции на жизнената сила – управлява функциите на дишането, гърдите, стомаха и храносмилането. В психическия живот се проявява като каприз, чувствителност, нежност и обич към живота, икономичност,

възприемливост, паметливост, В рака имаме уравновесяване на жизнените, материалните и духовните сили.

5. Лъв. Огнен знак, неподвижен. Символ на сила и могъщество. Във физическото тяло управлява сърцето и гърба. Той е център на всичките жизнени сили и както Овен, който е глава на огнения тригон, управлява главата и интелекта, също така и Лъв управлява сърцето и Любовта. Изразява благородство, свободолюбив и любезност.

6. Дева. Земен знак, подвижен. Символ на непорочност, девственост. Във физическото тяло управлява корема и червата – слънчевия възел и свързаните с него асимилационни и разпределителни процеси. В психическия живот – егоистични чувства, чувствителност, свенливост, нерешителност и приспособимост. В умствено отношение – критицизъм, анализ, логика и разговорчивост.

7. Везни. Това е един знак въздушен и кардинален. Везни представя вътрешното равновесие на силите в природата и съдържа тайната на Божественото изкупление в древните посвещения. Във физическото тяло управлява кръста, бъбреците, далака. В психическо отношение артистичност и изтънченост, желание за одобрение и всички социални стремежи. В умствено отношение – сравнение, наблюдателност, възприемчивост, разсъдливост, уравновесеност.

8. Скорпион. Воден и неподвижен знак. Символизира смъртта и изкушението. Това е символическата змия, която е изкусила Ева. Оттам и падението на човека от точката на равновесието във Везните, в унищожението и смъртта, чрез лъжата и измамата на Скорпиона. Във физическото тяло представя половата или производителна система. Емблема на раждането и живота. В психическата област управлява животинските страсти, ревност, завист, гордост. В умствено

отношение – любопитност, мистицизъм, хитрост, могат да отсъждат справедливо. Символ на пораждане на идеите.

9. Стрелец. Това е един знак огнен и подвижен. Емблема на физическата сила, устойчивостта и авторитета. Във физическото тяло управлява бедрата. В психическия живот – безпокойствие, разширение, упоритост. В умствено отношение – пророчество, интуиция, философия. Символизира организаторските качества на ума.

10.Козирог. Това е един знак земен и кардинален. Символ на греха. Във физическото тяло управлява колената. В психическия живот – икономичност, постоянство, индустрия. В умствено отношение – такт, дипломация и амбиция.

11.Водолей. Въздушен и неподвижен. Във физическото тяло управлява глезените. В психиката – социалните чувства, вярност, точност и искреност, артистични стремежи, разсъдливост и наблюдателност.

12.Риби. Воден, подвижен. Във физическото тяло управлява стъпалата. В психиката – медиумичност, гостоприемност и романтичност, впечатлителност, човеколюбие, методичност, нерешителност.

Глава V – Природа и влияние на планетите

Цялото Битие е проникнато от Единия живот, който пулсира във всички части на Битието. От грамадните небесни тела в пространството, до микроскопичния атом – от безкрайно голямото, до безкрайно малкото, всичко е проникнато и трепти, вибрира под пулса на Единния живот. Цялото безгранично пространство, е проникнато от Единния живот, е живо. Но това живо пространство, не е така хомогенно, еднородно, както изглежда. Защото Единния живот в своето проявление се диференцира и се проявява във всичкото си разнообразие, изявявайки по такъв начин част поне от безграничната си пълнота. Единният живот в своето проявление се диференцира в ред първични принципи и сили, чрез които строи, както безкрайните вселени, с техните слънца и планети, така и всички органически форми, които населяват тези вселени.

В творческия си устрем, Единният живот създава ред силови центрове, откъдето като от опорни точки, проектира своята творческа мощ.

Тъй както целият живот на тялото е в зависимост от главата – главата е силовият център, откъдето изхождат, или по-право казано, главата е опорна силова точка, откъдето действуват космичните сили и строят човешкия организъм. Такива силови центрове съществуват и в космичното пространство, от където като от живи извори се струят творческите сили на живота във всички направления. Тези силови центрове са средоточия на разумни същества, които са проводници в различни области на Битието на безкрайния Дух на космоса. И всички тези силови центрове се намират в постоянно взаимодействие помежду си – взаимно си влияят.

Всеки силов център е израз на един принцип, който стои в центъра на неговата деятелност. И този принцип се проявява чрез ред разумни същества от различни степени на развитие и интелигентност. Всеки един принцип е нещо специфично, представлява от себе си специфичен импулс, специфична проява на Абсолютния Дух. Всички принципи заедно се взаимно допълват и обуславят в своето проявление, понеже всичките тези принципи са израз на проявата на Мировия Дух, който се проявява по един Вътрешен план в цялото Битие. На основание на този вътрешен план, принципите са групирани и образуват цяла система, която се проявява като жив организъм и който е прототип, първообраз, на всяка организация и система. Душа на тази мирова система е Безграничния Космичен Дух.

Такава система от принципи представя от себе си всяка една слънчева система. Такава система от принципи представя и цялата вселена, цялото безгранично Битие. Такава система от принципи представя и нашата слънчева система, с център Слънцето.

Според окултната наука, в нашата слънчева система има 12 планети, освен Слънцето и нашата Луна, а и всяка планета си има луни, някои по две и повече. Тези дванадесет планети са израз на дванадесетте творчески принципи, които участвуват в строежа и проявлението на нашата вселена. Центърът на тези дванадесет творчески принципи се намира на Слънцето, което е извор на всички творчески сили за цялата система.

От гледището на окултната наука, както Слънцето, така и всяка планета поотделно, представя съсредоточие на разумни, високонапреднали същества, от различни йерархии, а това, което виждаме като физическа планета, е проявление на дейността на тези същества. Зад привидно статичните и закостенели форми, се намира вечна динамика. Тази динамичност на света и живота се предава през

цялото космично пространство по законите на вибрациите и ритмуса. Тъй както, като хвърлим един камък в тихите води на някое езеро, вълнообразното движение, предизвикано от падането на камъка, се предава все по-нашироко и нашироко, докато се изгуби от нашия поглед, така и деятелността на разумните същества на всяка планета се предава на цялата система. И всички форми се развиват именно под въздействието на тези сложно преплетени силови отношения.

Всяка планета, бих казал, представя специфичен импулс на Слънцето и като така всяка планета е нещо специфично, специфичен тон във величествената симфония на слънчевата система. И действително, всяка планета отговаря на един определен тон от гамата и на определен цвят от спектъра. Но тогаз изниква противоречието – нали имаме седем тонове в гамата и седем цвята в спектъра, а казахме, че има дванадесет планети, значи за всяка планета няма тон и цвят. Това противоречие е привидно. Съвременните астролози примиряват това противоречие, като казват, че останалите планети от 7 до 12 се явяват като по-горна октава на първите седем. Но, за да си изясним основно това противоречие, трябва да имаме предвид, че звездите влияят на човека дотолкова, доколкото са динамизирани в самия човек, доколкото се проявяват като сили в неговото съзнание. Само когато една планета е проявена като сила в съзнанието, само тогава тя влияе. Но тук се натъкваме на друго видимо противоречие. Нима животните и растенията, за които Астрологията учи, че се намират под влиянието на различните планети, ги имат динамизирани в съзнанието си? Това противоречие се изяснява в положението, че според Астрологията, има известни принципи, които действуват механически, така да се каже, и са общи за цялата природа; а механическите действия се отличават по това, че разумността, съзнанието, което ги ръководи, стои вън от тях и енергиите влияят преди всичко на него и то трансформирайки ги

предава на формата. Например, знаем, че цялото безгранично пространство е пронизано между многото вибрации и от звуковите вибрации. По различни начини дохождаме до долавянето на различните вибрации. Звуковите вибрации ги долавяме чрез антените на радиото. Но с една антена не можем да приемем вълните с различни дължини и скорост на трептения, а приемаме само вълни с определена дължина и скорост. Същият закон работи и при планетните влияния. Човешкото съзнание е антената, и според степента на развитието си, долавя и реагира на тези влияния. А казахме, че всяка планета отговаря на определен тон и определен цвят, значи всяка планета има специфичен начин на вибриране, специфична дължина и скорост на вълните. Всяка планета може да се уподоби едновременно на радио приемател. Същото нещо представя и човешкия мозък и човешкото съзнание. Следователно, вълните, които идат от някоя планета и имат друга дължина, друга скорост и друг ритмус от този на дадено съзнание, ще го заминат, без да окажат някакво влияние върху него. А онези, които са се занимавали с по-дълбоките закони и фактори на развитието ни, казват, че всяка по-висока стадия на развитието се обуславя с присъствието на един принцип, с действието на нови сили и енергии. На това основание, когато Астрологията говори за 7 планети, подразбира седем творчески принципа, проявени в седем космически течения, които са обуславяли развитието до настоящата му стадия, т. е. до областта на самосъзнанието и до прага на свръхсъзнанието. Но понеже сега развитието влиза в нова фаза, пробуждат се нови сили в човешкото съзнание, затова започва да долавя и да му влияят по-изтънчени, по-ефирни вибрации, които дотогаз са минавали незабелязано, без да окажат въздействие. Така постепенно с разширение на съзнанието, повече планети и звезди ще влияят на човека и когато стигне до крайния предел на земното развитие, ще му влияят всички дванадесет

планети, т. е. в неговото съзнание ще действуват хармонично дванадесетте творчески принципи на нашия космос, и ще е във връзка с всички възвишени същества от целия космос. Това е съвършеният, безсмъртният човек.

Така че съвременната Астрология поддържа, че има седем творчески принципа, локализирани в седем небесни тела на нашата слънчева система, които взимат активно участие в общата еволюция на съществата от минерала до човека с напълно пробудено самосъзнание. Някои астролози поддържат, че останалите пет планети се явяват като октава на първите. Но според друго, по-дълбоко схващане, имаме дванадесет планетни течения, дванадесет планетни принципа, само че пет от тях, както казва Учителя, са запушени засега за общото развитие, и развитието се извършва под влиянието на останалите седем. Затова именно Астрологията изучава засега само седем планетни течения, които засега вземат активно участие в развитието[16]. И колкото повече човек се подига в развитието си, той постепенно отпушва тези запушени в себе си течения и когато отпуши и дванадесетте течения, и дванадесетте извори на живота, както ги нарича Учителя, ще потекат всички творчески сили на космоса в него и човек ще достигне съвършенство. И когато древните развиха геоцентричната теория за строежа на нашата система, те имаха предвид именно, действието на планетните течения в аурата на земята, и психологически в човешкото съзнание.

Така че всъщност имаме дванадесет планети, които отговарят на дванадесетте зодиакални знаци, като всяка планета е проводник на силите на един знак. Както видяхме, зодиакалните знаци представят живи области от космичното пространство, през които минава

---

[16] Под въздействието на тези седем творчески течения се е родила и развила човешката личност със сложния и индивидуален, социален и етичен живот. Под тяхното въздействие тя е създавала науката и мирогледа си за света и строила своите изкуства. (бел. авт.)

Слънцето, което поглъща, така да се каже, разумните сили на тези живи области и от своя страна ги предава на планетите. Така че всяка планета е динамично проявление на един знак. Знаците представят вродените, но скрити качества на организма, а планетите представят онези активни сили, които пробуждат тези скрити свойства.

Дванадесетте знаци на зодиака представят човешкия организъм, а от седемте планетни течения, Слънцето представя човешкия дух, висшата индивидуалност. Луната представя човешката личност, а останалите пет планети представят петте чувства на този организъм.

Седемте дейни творчески течения са свързани със Слънцето, Луната и следните пет планети: Слънце, Луна, Меркурий, Венера, Марс, Юпитер, Сатурн.

Това бяха планетите, познати на древните астрономи. Поне това ни е предала традицията. Като казвам, че това е било познато на древните, разбирам във външното, езотерично знание, а не от посветените, защото посветените са знаели и това, което още не знаят и съвременните учени.

В новите времена се откриха планетите – Уран (Хершел), Нептун и Плутон. Освен тях между Марс и Юпитер се намират астероидите, малки планетки, на брой около 1000, които са остатъци от една разрушена планета от нашата планетна система, при една космична катастрофа. Според окултистите една планета се намира пред Меркурий, по-близо до Слънцето, тя е единадесетата и още една планета се намира зад орбитата на Плутона, Тя е на предела на нашата слънчева система.

Така, че имаме следните 12 планети в нашата слънчева система:

Вулкан, Меркурий, Венера, Земя, Марс, Астероидите, Юпитер, Сатурн, Уран (Хершел), Нептун, Плутон, зад Плутон, още неизвестна.

Както казах и по-напред, съвременната, както и древната астрологична система, включва в планетните течения, които проучава, и теченията на Слънцето и Луната. Защото, както казах, тя проучава влиянието на планетните течения в аурата на Земята и в човешкото съзнание.

Така че планетните течения, които съвременната Астрология изучава и които и ние ще изучим, са следните:

Меркурий, Венера, Луна, Слънце, Марс, Юпитер, Сатурн, Уран, Нептун, Плутон. Уран, Нептун и Плутон се считат като октава на Меркурий, Венера и Марс.

Всички творчески принципи в своето проявление се поляризират, като положителният полюс, полюсът, от който идат импулсите, който дава ход на енергията, се намира в Слънцето, а негативният полюс, полюсът, който възприема, асимилира съответната енергия, приспособявайки я към целта и задачата, която изпълнява в космичното проявление, е самата планета. Така че можем да кажем, че Слънцето е положително наелектризирано и тази огромна електрическа сила действа върху планетите, тъй както електрическият ток действа върху желязна пръчка и я намагнетисва. По този начин планетите се превръщат в магнетични центрове под въздействието на положителното електричество на Слънцето. Така че планетите, като възприемащи центрове, възприемат и поглъщат само известни елементи от слънчевата енергия и ги превръщат в специфична енергия, присъща само на дадена планета.

Всяка планета има своя специфична гама на трептения в зависимост от мястото, което заема във великата симфония на вселената. Затова астрологичната наука казва, че всяка планета отговаря на определен тон от гамата и на определен цвят от спектъра. За съвременните хора гамата има 7 тона и спектъра седем цвята, но това е само по отношение настоящата стадия на развитие на

човешкото съзнание. Тези седем тона и седем цвята отговарят на седемте проявени творчески принципи, а за останалите принципи още не можем да ги схванем като тон и цвят.

Следната таблица ни показва отношението между планетите и тоновете, цветовете, металите и дните на седмицата. Защото всяка планета управлява и един ден, и един метал.

Планети	**Цвят**	**Тон**	**Метал**	**Ден**
1. Марс	1. Червен	1. до	1. Желязо	1. Вторник
2. Слънце	2. Портокал	2. ре	2. Злато	2. Неделя
3. Меркурий	3. Жълт	3. ми	3. Живак	3. Сряда
4. Луна	4. Зелен	4. фа	4. Сребро	4. Понеделник
5. Венера	5. Ясносин	5. сол	5. Мед	5. Петък
6. Юпитер	6. Тъмносин	6. ла	6. Калай	6. Четвъртък
7. Сатурн	7. Виолетов	7. си	7. Олово	7. Събота
8. Уран	8. Ултравиолетов	–	8. Алуминий	–
9. Нептун	–	–	9. Платина	–
10. Плутон	–	–	10. Радий	–

Така че творческият процес на природата е чисто музикален, защото всяко творческо течение, както казах, отговаря на един тон. И великите посветени чуват тази музика, тази хармония на сферите, както я нарича Питагор.

Преди да класифицирам и конкретизирам качествата и естеството на всяка планетна енергия, ще дам някои елементарни астрономически данни, които ще са нужни на онези, които не са запознати поне с елементарна астрономия.

Както казах, Слънцето, Луната и планетите са известни на астрономите и астролозите под следните имена и символи:

Слънце, Меркурий, Венера, Земя, Марс, Юпитер, Сатурн, Уран, Нептун, Плутон. Меркурий и Венера, които са по-близо до Слънцето,

отколкото Земята, затова се наричат вътрешни (долни) планети; а Марс, Юпитер, Сатурн, Уран, Нептун и Плутон се наричат външни (горни) планети.

Планетите се движат по елипси, в един от фокусите, на които се намира **Слънцето**. Тези елипси са много близки до кръга. И плоскостите на планетните орбити са малко наклонени една спрямо друга, както и спрямо еклиптиката. Планетите се намират по небето все наблизо до еклиптиката – или както се казва, движат се в плоскостта на еклиптиката. Различните планети са различно отдалечени от Слънцето и се движат с различни скорости и за различно време обикалят около Слънцето.

Меркурий е най-близко до Слънцето и като се изключат астероидите, той се счита за най-малката планета и диаметърът му е около 1/3 от земния, който е 12,672 км. Отдалечен е от Слънцето на 58 милиона километра и обикаля около Слънцето за 88 наши дни. Меркурий се отдалечава най-много с 23° от Слънцето и се губи в лъчите на Слънцето, затова много рядко се вижда по нашите места. Като се приеме гъстотата на Земята за единица, то Меркурий има по-голяма гъстота от Земята 1.1.

Венера. Като обикаля около Слънцето, тя ни се явява ту като Вечерница, ту като Зорница и свети с много ярка светлина. Тя се отдалечава от Слънцето най-много до 43°. Венера обикаля около Слънцето за 224.7 наши дни. Тя се намира на 108 милиона километра от Слънцето. Обаче разстоянието ѝ до Земята, както и на Меркурий, се мени, тъй като, обикаляйки около Слънцето, тя идва ту между Земята и Слънцето и тогава казваме, че Венера (същото се отнася и за Меркурий) е в горно съединение със Слънцето, ту от противоположна страна на Слънцето и тогава казваме, че се намира в долно

съединение със Слънцето[17]. В първият случай тя се приближава до Земята дори до 42 милиона километра, а във вторият случай се отдалечава от Земята на 252 милиона километра. Гъстотата и е 0.91. Изглежда като звезда от първа величина.

Марс много прилича на Земята и затова астрономите гледат на него като на умалена Земя. Свети с. кървавочервен цвят, като звезда от първа величина. Отдалечен е от Слънцето на 227 милиона километра. Обаче поради елиптичността на орбитата му това разстояние се мени между 206 и 248 милиона километра. Но спрямо Земята разстоянието му се мени в много по-широки предели. Когато дойде най-близо до Земята, разстоянието му до нас е само 55 милиона километра, а когато е най-далече от нас, разстоянието му достига до 400 милиона километра. Обиколката си около Слънцето извършва за 780 наши дни т. е. неговата година е равна почти на 2 1/6 наши години. Има два спътника.

Юпитер е най-голямата планета от нашата слънчева система. По масата си надминава всички планети взети заедно. Масата му е 318 пъти по-голяма от масата на Земята, а гъстотата му е 1/4 от земната гъстота. Диаметърът му е 11 пъти по-голям от земния. Обиколката си около Слънцето прави приблизително за 12 години, т. е. за една година изминава един зодиакален знак и за 12 години обикаля целия зодиак. Неговата орбита е много малко наклонена спрямо еклиптиката, затова годишните времена на Юпитер нямат тая рязкост, каквато имаме на Земята. През всеки 399 дни Юпитер идва в

[17] В известни моменти те ще бъдат отдясно, в други отляво на Слънцето – ще имат, както се казва, източна или западна елонгация. Другите планети, чиито орбити са по-големи от тия на Земята, ако си представим Земята като център, около когото се движат планетите, ще ни се сторят, че се движат около нея, вариращи непрекъснато, както по отстояние, така и по скорост. В известни точки на орбитите им ще изглежда, че те спират, че остават, както се казва, стационарни, в една и съща част на зодиака; а друг път ще ни се стори като че се връщат назад, в такива случаи се казва, че планетата е ретроградна, т. е. движи се в обратна посока на обикновеното си движение, което се нарича право. (Бел. Вл. Пашов)

опозиция със Слънцето, та почти ежегодно може да се наблюдава вечер в продължение на около 4 месеци. Разстоянието му до Слънцето се мени между 740 и 814 милиона километра. Когато е в опозиция, блясъкът на Юпитер надминава блясъка на звездите от първа величина. Юпитер има 9 спътника.

Сатурн е най-интересната планета поради пръстена, който я заобикаля. Диаметърът му е средно 9.4 по-голям от тоя на Земята. Обиколката си около Слънцето прави за 29.5 земни години; около оста си се движи много бързо и се завърта за 10 ч. 14 м. Оста му е наклонена спрямо орбитата по ъгъл 28°, а на Земята е 23 ½, та на Сатурн съществува по-голяма рязкост между годишните времена, отколкото на Земята. Средното му разстояние от Слънцето е 1,426 милиона километра. При опозицията си със Слънцето изглежда като звезда от първа величина. Заобиколен е от една свита от 10 спътници.

Уран едвам се забелязва, както малка звезда със силни очи. Диаметърът му е 4 пъти по-голям от този на Земята, а гъстотата му малко надминава гъстотата на водата – 1.3-та, макар по обем да е 63 пъти по-голям от Земята, масата му е само 14 1/5 пъти по-голяма от Земята.

Разстоянието му до Слънцето е 12 пъти по-голямо от това на Земята – кръгло 2.900 милиона километра, обиколката си към Слънцето извъртява за 84 години, има 4 спътника.

Нептун се намира на разстояние 4.490 милиона километра. Диаметърът му е 4.3 пъти по-голям от земния, а гъстотата му е малко по-голяма от тази на водата – 1.2, Нептун е най-рядката планета от нашата система. Обиколката си около Слънцето извършва за 168 наши години, почти по кръгова орбита, много малко наклонена спрямо еклиптиката. Има само един спътник.

Плутон. Това е последната новооткрита планета от нашата слънчева система. Открита е от американския астроном Томбан[18] на 21 януарий 1930 г. Той е отдалечен на 6 милиарда километра от Слънцето – обиколката си около Слънцето извършва за 250 год. По блясъка си е подобна на звезда от 15 величина и може да се види само с крайно силни телескопи. Още не е проучен, за да се установи гъстотата му и химическия му състав.

Слънцето е най-грамадното тяло в нашата система. Диаметърът му е 1,391,000 км, което значи че е 109 пъти по-голям от земния. Масата му е 750 пъти по-голяма от масата на всички планети от неговата система, взети заедно. Гъстотата му е 1.4 пъти по-малка от тая на водата.

Луната има най-голяма гъстота и за 28 дена прави пълна обиколка около Земята. Тя е, както казват, най-капризното небесно тяло в нашата система и има около 60 движения. На нея съвременната астрономия приписва приливите и отливите на моретата и океаните, и колебанията на Земята в движението и по орбитата. Според окултната наука истината е по-друга.

Както казах, планетите се движат по елипси в един от фокусите, на които се намира Слънцето, Когато планетите са най-близко до Слънцето казва се, че са в перихелий, а когато са най-отдалечени, казва се афелий.

Сега след тези кратки астрономически сведения ще изложа накратко характера на планетните течения, които са свързани с тези планети и действат като сили в аурата на Земята и в съзнанието на човека.

---

[18] Плутон е открит от астронома Клайд Томбо (Clyde William Tombaugh) в обсерваторията Лоуел, Аризона, САЩ на 18 февруари 1930 г., когато той сравнява две фотографски плаки, направени съответно на 23 и 29 януари.

Казах, че всяка планета е един силов център, превърнат в специфично магнетично поле под действието на положителната слънчева енергия. Всяка планета е силов център със специфична функция в космоса, и в зависимост от тази си функция, поглъща и съответната енергия от Слънцето, която асимилира и трансформира, приспособявайки я към своето естество, придавайки и собствените си качества и свойства. Всяка планета поглъща онзи лъч от спектъра на Слънцето, от който самата тя е направена.

Слънцето, при все че е център на всички космични сили в нашата система, понеже цялата система е един жив организъм, то и тези енергии, които функционират в този организъм, в своето проявление се диференцират и проявяват чрез различни органи в организма, като остават свързани със Слънцето. Та и Слънцето запазва за себе си една специфична енергия, един специфичен принцип на дейност – запазва за себе си един тон, един цвят в космичната симфония.

Слънцето е главен фактор за духовната и физическа еволюция на света и човека. И затова неговото влияние, както и това на Луната, е най-важно в хороскопа. При разглеждане на един хороскоп, тези два центъра изпъкват на първо място. Ако Слънцето е силно и добре поставено в хороскопа, означава добра морална основа в характера и добра жизненост, а при лошо положение и аспект – в зависимост от раняващата планета, проявява и отрицателни качества, които нарушават равновесието в живота и се проявяват като слаба жизненост, неморалност, високомерие, егоизъм, гордост, презрение към нискостоящите и пр. Слънцето упражнява по-силно влияние през втората половина на живота; през първата половина, особено през детството, по-голямо влияние упражнява Луната.

Слънцето е огнено, горещо, сухо, позитивно-енергично. В хороскопа има отношение към бащата и индивидуалността, духът на

човека в неговото проявление. Управлява тези части от тялото, които управлява и знака Лъв – сърцето, артериите, гърдите и гърба. Управлява също дясното око у мъжа и лявото у жената.

Слънцето е носител на живота и е сърцето на нашата система. И понеже в човека то управлява сърцето, то както Слънцето дава живот на цялата система, така и сърцето дава живот на цялото тяло. Затова положението на Слънцето в хороскопа е от голямо значение, защото то ще ни покаже в какво състояние се намира живота в своето проявление в човека. Защото, както казах, Слънцето е жизнения принцип, докато Луната е формодател. И понеже живота се проявява във формата, затова на първо място, за да видим какъв ще бъде живота на човека, трябва да разгледаме отношението на аспектите между Слънцето и Луната, което ще ни покаже на хармоничното или дисхармоничното проявление на живота. Отношението между Слънцето и Луната ни показва също така отношението между вечното начало в човека – индивидуалността и личността, и естествено и една добра съдба. Задачата на човека е да подчини Луната – личността, на Слънцето – индивидуалността.

Цветът на Слънцето е оранжевия (портокаловия) и тона му е ре.

Неговата енергия в проявлението си е топла, електрична, властна, величествена, спокойна, хармонична. И затова прави родените под неговото влияние благородни, великодушни, приветливи, горди, но милостиви; то съединява твърдостта с благородството, честолюбието с бащинска грижливост. Неговите типове обичат истината и са безстрашни и самонадеяни.

Слънцето в хороскопа означава още висшите обществени служби и политически, и граждански длъжности – висшите магистрати и властта изобщо. В древността Слънцето е било символ на царя и висшата власт.

Луната. В древния окултизъм Луната се е взимала като символ на Мировата душа, която в египетските мистерии е символизирана с богинята Изида. В гръцките мистерии е символизирана като Персефона или Прозерпина. Изида я рисуват седнала. Това показва, че тя е символ на пасивния, възприемащ женски принцип в живота, в който нещата се зачеват и формират. Луната представя тъй наречената „астрална светлина", в която се зачеват всички мирови форми, когато е оплодена от Духът – Разумното начало, мъжкия принцип.

Като енергия Луната е студена, влажна, лимфатична, променчива, силно магнетична, плодовита и носителка на изобилие.

В хороскопа тя представя майката и личността на човека, нисшата променлива природа, докато Слънцето, както казах представя индивидуалността, висшата природа – духът. В тялото тя управлява жлезите, лимфатичната система, стомаха, гърдите, симпатичната нервна система и лявото око у мъжа и дясното у жената. И болестите ѝ са на частите, които управлява, и са болести в стомаха, задух, шарка, спазми и пр. В мозъка управлява центъра на въображението.

Докато Слънцето, както казах, е вече емблема на властта и висшите държавни сановници, то Луната представя народа, широките народни маси и частно майката или съпругата – жената въобще. Тя предразполага към всевъзможни обикновени професии, и под нейно влияние са – домакините, слугите и слугините, готвачите, рибарите, дребните търговци и пр. Предразполага към пътешествия, предимно морски.

Луната, като дете на Земята, и като най-близо до Земята, отразява и ни предава енергията, която Земята получава от Слънцето. Тя е онази енергия, която произвежда всички вегетативни процеси в цялата органическа природа – като растене, асимилиране,

размножаване, с една дума целият органически живот на Земята е обусловен от Луната. Когато Луната се пълни, у нея настъпва прилив, с което настъпва прилив и в цялата природа – всичко почва да расте. Животът на Земята в сегашната му форма не би могъл да съществува без Луната. Тя е, както казват астролозите, онази мирова майка, която храни с млякото си всичко възрастващо в природата.

Тази енергия придава на родените под нейно влияние мекота, приятни обноски и блага реч. Лесно се приспособяват и са крайно променчиви и романтични и обичат приключенията. Тази енергия отговаря на тона „фа“ и на зеления цвят. Този цвят е, който произвежда растене в органическо и психическо отношение. Той вдъхва упование и надежда, но възприеме ли се в нечист вид, и вземе ли надмощие над другите цветове, той събужда алчност, жажда за частна собственост. Низшият зелен цвят е крайно материалистичен. И материализмът, който царува днес на Земята, се дължи на това, че тя цялата е потопена в зеления цвят (Учителят).

Луната изминава своя път през 12 знакове на зодиака за около 27 дена, 7 часа, 43 минути и 36 секунди. Тя не се движи като Слънцето точно по еклиптиката, а се отклонява на север и на юг от неят и затова се казва, че има северна или южна широчина или северно или южно отклонение от еклиптиката, както планетите.

Луната е като медиум, който възприема влиянията на всичките планети и ги предава на Земята. Затова нейните аспекти са от голямо значение. Нейните хармонични аспекти са от голямо значение. Добрите ѝ аспекти с Венера и Юпитер показват на благополучие в материалния живот. Когато Луната е в лош аспект със Сатурна, това показва на големи спънки и противоречия в живота. Луната, както и всички планети, в проявлението си претърпяват известни видоизменения, в зависимост от знака, който заемат. Върху този

въпрос ще се спрем по-нататък. Лошо аспектирана Луна е признак на лошо здраве, особено в детинството.

Меркурий представя интелектуалния принцип, който схваща съотношенията между нещата. Той е свързан между другото и със звука, онзи елемент, в който звучат тоновете. В природата представя принципа на виждането и познанието. В мозъка управлява центровете за мярка, число, форма, пространство, тен и пр. И всички идеи за сравнение се дължат на Меркурий.

Меркурий е въздушен, умствен, нервен, променлив, колеблив, приспособяващ се, сух и студен.

В организма управлява мозъка, нервната система, езика, устата, ръцете. Има отношение към конкретния, обективния ум, речта, образованието, събранията, писмеността, книгите, писмата, писателите, секретарите, учителите, издателите, ораторите, книжарите, пътуващите търговски агенти и пр, С една дума предразполага към професии, свързани с интелектуалната дейност и предразполага към литература и наука. Той се счита като планета на знанието и определя умствените способности на човека. Самото му естество е такова, че възприема естеството на планетата, с която е в най-близък аспект. Наречен е от древните, „посланик на боговете“, защото възприема и предава влиянието на планетите с които е свързан – ако не образува аспекти, ще отрази природата на знака, който заема. Така, поставен в огнени знаци, той прави мисленето остро, бързо. Във въздушните знаци Везни и Водолей придава идеал истинност и художественост, а в Близнаците придава проницателност. В Скорпиона прави човека заядлив.

Болестите му са тези на мозъка и нервната система, на говора (заекване), на гърлото и пр. Енергията, която Меркурий възприема от Слънцето, е жива, подвижна, интелектуална. Тя отговаря на жълтия цвят и на тона „mi.“

Чистият жълт цвят внася вътрешно равновесие на мислите и чувствата. Укрепва и подхранва мисълта, произвежда мир, тишина и спокойствие. Приет в нечист вид, произвежда болезнени телесни и душевни състояния (Учителят). Родените под влиянието на тази енергия са активни, пъргави, делови, променчиви, предприемчиви, способни за работа и обичащи работата, склонни към многобройни връзки и сношения. Това са хора, жадни за знание и винаги добре осведомени за нещата, изобретателни, остроумни, подвижни.

Венера. В древността са я познавали като богиня на любовта. Гърците са я наричали Афродита, финикийците – Астарта, индусите – Лакшми и пр. Във великия небесен човек Венера се явява в елемента Любов в неговата душа.

Тя е топла, влажна, сангвинична, любвеобилна, срамежлива и плодоносна. В тялото управлява гърлото, врата, бъбреците, брадата, слабините, гърдите, устата, вътрешните полови органи. Тя е планета на Любовта, изкуството и красотата; тя предразполага към музика, поезия, художество. Обича танците и веселбите. Предразполага и към търговия с музикални инструменти, украшения, накити и пр.

Тя представя живота на чувствата, във всичките му вариации. Като почнем домашните и полови чувства и свършим с Любовта към ближния и Бога, това е все под властта на Венера. Във висшите си проявления създава едно чувство на идеализъм и любов към изкуството и красотата. Тя дава и музикално чувство на музикантите. Когато заема силна позиция в хороскопа, създава ранно влечение към другия пол и събужда любов към всичко хубаво и красиво. Следователно, можем да различим две влияния на Венера – низше и висше. И Платон като говори за нея, казва, че има две Венери.

Тя има отношение към приятелството, любовните преживявания и брака. Обича веселите компании, удоволствията и забавленията – театрите, концертите, тоалетите и вкусните ядения.

Нейните болести са на частите, които тя управлява и се пораждат най-често от излишество в яденето, пиянство, удоволствия и пр. С други думи болестите ѝ произтичат от нечиста кръв.

Венера е онази енергия, която стои зад ясносиния цвят и зад тона sol. „Ясносиният цвят в своите по-високи трептения внася духовен подем, разширение на чувствата, облагородява сърцето. Той събужда най-възвишените чувства в човека, окриля неговия идеализъм и вяра. Приет в малко количество и нечист вид, той носи съмнение, безверие, малодушие“ (Учителя). Тази енергия е гореща и импулсивна по вътрешните си свойства, но от външна страна е хладна и влажна. Тъй като тази енергия е свързана предимно с емоционалния живот, то тя дава импулс и копнеж към всичко красиво, изящно. Тя дава подтика на поета, изящния вкус, деликатната чувствителност, артистични дарби, кротост, мекота, любов към удоволствията, както и склонност към бездействие. Тя прави работите приятни и благополучни. Носи сполука, както в селско-стопанските, тъй и в артистичните занятия. Редом с Юпитера, тя е най-благотворната от всички останали планети.

В известно отношение Венера се разглежда като полярна с Марса. Защото казахме, че Венера управлява любовта и чувствата във всичките им гами, а Марс е планета на страстта. Затова енергията на Марса трябва да бъде победена, за да се прояви във всичката си чистота възвишената природа на Венера.

В хороскопа представя сестрите, любовниците, жената.

Марс. Зад тази енергия стои червеният цвят и тона do.

„Червеният цвят сам по себе си е проява на един висш свят. Той е емблема на живота, който произтича от Любовта. Затова червеният цвят всякога носи животворна сила. В своите чисти прояви, той е толкова деликатен и красив, че ако само се докосне човек до него, той ще внесе в него интензивните трептения на един висш живот. Но

колкото червеният цвят слиза от октава в октава по-долу, той става все по-груб, докато във физическия свят започва да действа възбудително върху хората. Той внася енергия, но засилва преди всичко борческите и разрушителни инстинкти. Ето защо, всички онези същества, които по един или друг начин са натрупали в организма си червена светлина в нейната най-нисша проява, са извънмерно активни и груби“ (Учителя).

Марсовата енергия е активна, буйна, огнена, суха, гореща; наричат я демонична, жлъчна, безплодна. Един автор казва за нея: „Марс е демон, чиито носител се казва човек.“ Марс действа като една безсъзнателна сила, буйно, стремително, нападателно, стихийно, необмислено. Марс владее над животинското царство изобщо, и над животинското естество в човека. В Библията той е символизиран с дявола – малкото зло. Стихията на Марс е борбата. Марс обича борбата и се бори за самата борба. Убийствата и разрушенията се дължат на Марса, Той е онази енергия, която изважда материята от нейното пасивно състояние и я привежда в движение, създавайки по такъв начин поле на действие на другите по-висши сили. Докато Венера има работа с чисто органическия свят, то марсовата енергия може да се нарече механическа.

Марс е активният, прогресивен принцип в природата – принципът, който привежда нещата в движение. Той е, който извежда света от състоянието на покой. Другите принципи не биха могли да се проявят, ако той не породи движението.

Силното развитие на техниката в бялата раса се дължи на Марса; това показва, че цялата бяла раса се е развивала под знака на Марса. Под влиянието на Марса се създават лютивите и кисели есенции и отрови в природата. Марс управлява и вкуса, между другото, затова марсианците обичат да си похапват добре.

Проявявайки се в умствения живот на човека, той създава склонността към критика и анализа; а в астралния свят Марс е инстинкта и сляпата животинска страст. Когато Марсовата енергия вземе надмощие, прави човека решителен, войнствен, Марсовата сила е повелителна, страстна. Дава чувство на независимост, голяма амбиция и изпълнителна способност, искреност, вярност, не мисли за последствията от своите прояви. Марс не признава закони. Той следва инстинкта. Управлява между другото и половата възпроизводителна система и затова Марсовите хора са с много силни и необуздани страсти. „Те са, казва един автор, медиуми на родовата воля на природата.“ Те не познават що е срам и страх. В организма управлява мускулите, жлъчката, бъбреците, главата, носа, лявото ухо, външните полови органи. Болестите на Марс произтичат от възпаление на органите и са повечето заразителни. Шарките, острите циреи, треските и пр. са негови болести.

Марс предразполага към технически занаяти, в които се борави с желязо и стоманени сечива. Под негово влияние са: хирургия, зъболекарство, войниците, търговците на желязо, на оръжие, касапите, инженерите, механиците. Всички занаяти, в които се употребява огън, желязо, киселини, отрови, експлозивни вещества, са плод на Марса. Всички, които се борят и воюват, са под Марсово влияние.

Юпитер или Зевс у гърците е баща на боговете и върховен управител на света, Бог на справедливостта, благостта и милосърдието. И в Астрологията се счита като най-големия благодетел на човечеството. Отговаря на тъмно-синия цвят и на тона „ла.“ Тъмносиният цвят произвежда твърдост, решителност, устойчивост, широта и спокойствие. В нечист вид, непостоянство. Юпитер е топъл, умерен, жизнен, весел, щедър, плодоносен. Юпитеровата енергия се разпространява тихо и спотайно,

величествено, и носи широта, жизнерадост, великодушие, щедрост във всички области на живота. Юпитер носи щастие, благословение и успех в живота. Той излива любов и светлина към всички окръжаващи. У когото тази планета е силна в хороскопа, той никога ме губи и не пропада в живота. И затова Астрологията го нарича „големият благодетел.“ И всичкото благословение в природата и живота иде чрез Юпитера. А Венера наричат в Астрологията „малкият благодетел“, както Сатурн наричат „голямото зло“ – Сатаната, Ариман, а Марс – „Малкото зло“ дявола, Люцифер.

В човека Юпитер представя благородната амбиция и въобще идеалните наклонности. В мозъка, заедно със Слънцето, управлява висшите морални чувства – религиозното чувство, милосърдието, щедростта и пр. Създава способността за различаване на правото и кривото и за схващане истината. Религиите в света са под Юпитерово покровителство. Щом се подчинят по-нисшите наклонности у човека, той развива в него едно по-висше съзнание и създава условия за интуиция и вдъхновение.

В тялото управлява артериалната система, обонянието, черния и белия дробове, бедрата и дясното ухо. Болестите на Юпитера се дължат на излишества в ядене и пиене, на прекалено напълняване, затлъстяване и нечиста кръв, в зависимост от знака, който заема. Към неговите болести спадат подаграта, заболяване на черния дроб и пр.

Под негово и Венерино покровителство се явяват в природата сладките и животворни есенции, докато под Марс и Сатурн се явяват всички отрови. Юпитер управлява растителното царство, предразполага към по-висшите обществени служби – съдопроизводство, висше духовенство, медицина или по-широка търговия; духовни ръководители, филантропи, банкери, крупни фабриканти, финансисти и пр. са все под негово влияние.

Сатурн. В гръцката митология е известен като Хронос – Бог на времето. Митологията ни го представя, че в едната си ръка държи коса или сърп, а в другата – кръга на времето и необходимостта. Това показва, че той владее над времето и смяната на нещата. Косата указва на идеята, че всички неща, които попаднат под влиянието му, попадат под разрушение. Нещата като растат и се разрушават, тези процеси се извършват във време и пространство – а те са под властта на Сатурна. Това е кръгът, който Сатурн държи.

Сатурн е планета на съдбата, на кармата. В Библията е символизиран от Сатаната, Изкусителят, „голямото зло", както го наричат в Астрологията. В окултната наука го наричат още Ариман, название, вземано от персийските мистерии, и което има същите качества. Казват, че той е, който ни дава лъжлива представа за всички неща и не ни позволява да видим истинската форма на нещата. Понятията голямо и малко зло, дявол, сатана, Ариман, са чисто езотерически и крият в себе си съвсем друг смисъл от този, който е общоизвестен. Ето един малък намек от Учителя за това: „Дяволът е един от главните членове на изпитната комисия, пред която се явяват всички хора. Помнете, че всеки момент и вие се намирате пред тази изпитна комисия. Следователно, не говорете лошо по адрес на дявола. Какви са неговите качества, това не е ваша работа. Неговата задача е да ви изпита, да ви прекара през сериозни изпити и тогаз да ви пусне готови в живота[19]."

Сатурновата енергия е студена и мудна в движението си. Тя е енергия, която сгъстява и кондензира материята, енергия, която се движи от периферията към центъра. И всичко, що е родено от него, той отново го приема в себе си. Тази идея гърците са изразили като казват, че той изяждал рожбите си.

[19] ООК, 5 февруари, 1930 г.

В човека представя низшето „аз“ и тук именно има една интимна вътрешна връзка между него и Луната, за която казахме, че също така представя личността – нисшата човешка природа.

Като господар на нисшия „аз“, той поражда по-висшите егоистични чувства, които се стремят да привлекат всички неща към своя център.

Във великия Небесен човек Сатурн представя костната система, затова и в човека костната система се намира под властта на Сатурна. Под „костна система“ в Небесния човек се разбират онези сили, които създават опора на нещата, на всички форми, които се проявяват. Както в Небесния човек, тъй и в земния, той представя слухът. Ето защо, той предразполага към онова дълбоко размишление, дълбока медитация и концентрация, при която умът влиза във връзка с висшите същества и слуша от тях словото на Мъдростта. Но за да чуе това велико Слово, необходимо е да затихне всичкият суетен ум на делничния живот и да се възцари великата вътрешна тишина, великото вътрешно мълчание – да не се чува никакъв глас от нисшата природа. И когато се говори за „гласа на безмълвието“, подразбира се именно това състояние на концентрация, на вътрешно себевглъбяване и в тишината на вътрешното мълчание да чуе „безмълвното“ Слово. Сатурн е планета на мълчанието. Затова и хората под негово влияние са мълчаливи, вглъбени в себе си, вслушват се, за да схванат великите идеи, които идат от центъра на Битието. Затова те обичат и външната самота и уединение. Под влиянието на Сатурна се развива яснослушането в човека. Той влияе върху мислителните и разсъдъчни способности. Способността за логично мислене и търсене причинната връзка се дължат на Сатурна. Способността за схващане на вътрешното състояние на нещата се дължи на влиянието на Сатурн и Меркурий. Когато Сатурн е в добър аспект в хороскопа, той създава дълбочина в схващанията. А да се дойде до това, трябва да се

издигнем над обикновения живот. Твърдостта и търпението се дължат също на Сатурна. Твърдостта в човека е скелета на моралния живот. Сатурн, който управлява висшите егоистични чувства, управлява и чувството на самоуважение. Скъперничеството също принадлежи на Сатурна. Сухотата в природата се дължи пак на Сатурна. Зимата е също под влиянието на Сатурна. Отровите в света се дължат на Сатурн и Марс. Всичко, каквото попадне под Сатурна, той го прекарва през най-големи противоречия. Но ако човек иска да стане човек в пълния смисъл на думата, той трябва да мине през ретортите на Сатурна, за да се научи на търпение, да придобие твърдост и издръжливост, и да се научи да мисли, и да се вслушва в своя вътрешен глас. Това не може да се постигне без Сатурна.

В окултната наука Сатурн символизира „пазача на прага“, който не пропуска никой да влезе във висшите светове, докато не е подготвен. Докато човек не е подчинил на висшето, Божественото в себе си, всички планетни сили, които действат вътре в орбитата на Сатурна и които обуславят развитието на личността, човек на може да мине по-нагоре. Т. е. докато човек не надмогне своята личност, т. е. докато не мине през всички изпитания и противоречия, докато не изпие до дъно горчивата чаша, той не може да мине зад орбитата на Сатурна, не може да мине през „пазача на прага“, не може да влезе във висшия живот, Сатурн е последната от седемте планети, в които са локализирани седемте творчески течения. Зад него вече се намират Уран, Нептун и Плутон, които имат отношение към висшия живот. Но за да дойде човек до този висш живот, живот на свобода, той трябва да мине през „пазача на прага“, през Сатурна, който държи всичката му карма в ръката си – да изплати всичките си дългове и тогава, като свободна душа, да влезе в новия живот, който любовта и мъдростта разкриват пред него.

Сатурн е онази енергия в природата, която стои зад виолетовия лъч в спектъра и отговаря на тона si в гамата. Виолетовият цвят в чист вид произвежда сила, а в нечист вид малодушие.

Посредством спектроскопа учените са установили, че различните цветни лъчи имат вълни с различна дължина, с различен брой вибрации, и с различни физични и химични свойства. Така, установено е, че червеният лъч, който казахме, че стои зад Марса, има най-дълга вълна – 0.75 микрона и 428 билиона трептения, и е носител на голяма топлина. Колкото се отива по-нагоре, вълните стават по-къси, броят на вибрациите се увеличава, топлината се намалява, докато стигнем до горната граница на видимия спектър – виолетовият цвят, който има най-къса вълна 0.40 микрона и най-много трептения – 800 билиона, и за които може да се каже, че няма почти никаква топлина – той е лъч на чистата, студена светлина. Тази констатация на физиката е интересна, защото по експериментален път установява известни свойства на цветните лъчи, които отговарят точно на описанието, което дава Астрологията. Така червеният лъч е най-топъл, а знаем, че между планетите Марс е най-топъл, най-огнен; виолетовият лъч е най-студен, а видяхме, че Сатурн, който отговаря на виолетовия лъч е най-студената планета – емблема на зимата и смъртта. В Астрологията го определят като „студен, сух и безплоден“ и създава и натури студени, мудни, обичащи уединението, затворени, меланхолични, търпеливи, работливи, разсъдливи, трезви, с уравновесен ум, отличаващи се с голямо търпение, постоянство и издръжливост.

В организма Сатурн управлява костната система, зъбите, коленете, ставите, сухожилията, лявото ухо и пр.

Сатурн управлява минералното царство. Като студена енергия, той подкосява живота и затова, там, където действа в органическия свят ограничава проявите на живота до минимум. Затова болестите

му идат от простуда и липса на жизненост, и засягат частите, които той владее, а именно – костите, зъбите и пр.

В заключение ще кажа, че и Сатурн, както и всяка от останалите планети, има две проявления – низше и висше, които са свързани с двата полюса на планетното течение – защото както казах, всяко планетно течение е поляризирано. Във висшето си проявление Сатурн дава разумност, причинно мислене и трезв, и ясен поглед за нещата. А в нисшата си природа се изразява в различни форми на ограничение, което се явява като студ, жестокост, равнодушие, небрежност, скъперничество, недоверие, страхливост, меланхолия, апатия и пр.

Неговото място в хороскопа е от голямо значение – и той или издига човека до най-високото положение в живота или го сравнява със Земята. Най-често той издига човека високо и ако не може да оцени и използва тези условия, които му дава, той го сгромолясва и сравнява със Земята. Такива примери има много в историята. Такъв за пример е пътя на Наполеон, такъв е пътя и на Хитлер. Него не го очаква по-завидна съдба от тази на Наполеон – както бързо се въздигна, още по-бързо ще се сгромоляса, и то в момента, когато се мисли за най-неуязвим. Така действа Сатурн. И повечето велики хора са имали силен и на видно място Сатурн в хороскопа, и са минали през всички негови реторти, и превъзмогвайки нисшата си природа, са се издигали по светлите, но стръмни върхове на познанието, където вечно грее слънцето на Божествената мъдрост.

Сатурн предразполага към разнообразни занаяти, които имат отношение към неговата сложна природа – като почнете от големите световни дипломати и политици, минете през крупните финансисти и стигнете надолу до каменовъглените и въобще руднични работници, и земеделските работници – са все под Сатурна. Под него спадат и печатарите, които работят с оловото – метала на Сатурн.

Уран, Нептун и Плутон се разглеждат в Астрологията като октава: **Уран** на Меркурий, **Нептун** на Венера и **Плутон** на Марса. Това показва, че тези нови планети действат в същите области, само че с по-високи трептения. На друг език казано, те са проява на нови принципи и сили в човешкото съзнание и затова разкриват и нови светове пред човешкото съзнание, разкриват пред него друга, непозната досега страна на света и живота. Но понеже човек не може да даде съответния външен израз на тези вътрешни изживявания, затова проявите им се схващат като ексцентрични и ненормални за съвременните хора. Всички нови импулси, които се проявяват в различните области на живота, са свързани с тези три планети. Новата мисъл, новите идеи във всичките им вариации, новите форми на израз и новите методи за приложение, са резултат на тези планети. Най-живите научни постижения, които доведоха науката и изкуството до границите на свръхсетивния свят, се дължат на новите планети. Раздвижването на широките народни маси и търсенето на нови пътища, по които да се тръгне и нови форми, в които да се прояви обществения живот, се дължи пак на тях. Тази сложност и заплетеност на международните отношения се дължат на новите импулси, които са в противоречие със старото. Бързото разрастване и разпространение на окултизма в света се дължи също на тях. С една дума, всички нови прояви във всички области на живота – в науката, изкуството, религията, обществения живот, индивидуалните проявления – даже и техниката – са все под влиянието на „новите“ планети.

Уран, както казах, се разглежда като октава на Меркурий[20]. А Меркурий е свързан с конкретния ум. Следователно Уран, като октава

---

[20] Макс Хайндел разглежда Уран като октава на Венера и го нарича планета на алтруизма, а Нептун като октава на Меркурий и го разглежда като планета на идеализма. Това си има своите причини, за които няма да се спирам, но само ще кажа, че според розенкройцерската традиция, древните посветени нарочно са

на Меркурий ще бъде умствен, въздушен, нервен, променлив, непостоянен, импулсивен, упорит, мистичен, тайнствен, студен, безплоден. За него казват, че е студен като Сатурна, енергичен и импулсивен като Марса и умствен като Меркурий. В тялото има отношение към главния мозък и нервната система или по право върху жизнените енергии на нервите, отколкото върху тяхната структура. Предразполага към мистични занимания и окултните науки, и дава склонност към старинността, затова антикварите са под негово влияние. Това си има своите дълбоки психологически причини, за които мястото не ми позволява да се спирам. И лицата, засегнати от това влияние, търсят по-необикновени занятия и професии, които да задоволят влечението им. Изобретателите, електротехниците, метафизиците са родени под това влияние. Много учени, философи и реформатори, които внасят нещо ново в своята област и правят революция в нея, са все под Ураново влияние. Революциите, във всички области, са Ураново дело.

Всички онези, които се занимават с хипнотизъм, Астрология, френология, хиромантия, парапсихология, психометрия, изследователи в новата физика и пр. действат все под импулса на Урана. Уран е принципа, който работи за пробуждане на космичното съзнание. Той прекрачва границите на личните интереси и е космополит. Той счупва оковите на всякакво робство и иска свобода, както за индивида, така и за обществото. Той е индивидуалист в най-благородния смисъл и като силна личност работи за освобождението на своите братя човеци. Той е противник на всеки догматизъм, формализъм, консерватизъм и традиции, и щом му се изпречат на

разместили имената и качествата на Меркурий и Венера, с което са искали да не предадат известни ключове на езотеричната наука. И в такъв случай, когато древните са говорили за Меркурий, те са имали пред вид това, което ние сега наричаме Венера, и обратно. Само споменавам затова, като пак засега ще се придържам към общоприетото схващане, защото това, което е изнесено в него, е резултат на статистични и опитни изследвания. (Бел. на Вл. Пашов)

пътя, той ги руши. Урановият тип има революционна мисъл. Но благодарение на това, че съвременните хора не могат, тъй да се каже, да реагират правилно на урановите вибрации, нямат още достатъчно оформени органи в мозъка, за да им дадат израз, затова когато Уран почне да се проявява в тях, те стават някак си ексцентрични. Имат скитнически склонности; оригинални, изобретателни. Уран предизвиква внезапни и неочаквани прояви в живота; бързи покачвания и слизания, неочаквани обрати в сполуки и несполуки. Болестите му са сложни и неизцерими по пътищата на обикновената медицина, освен по новите начини на лечение. Болестите му са на нервна почва и от простуда; предизвиква най-вече парализа, язви и нервни разстройства.

Нептун се разглежда като октава на Венера. И докато Уран действа повече на ума, то Нептун влияе повече върху човешките чувства. Нептун е умерен, влажен, воден, експанзивен, плодоносен, променчив, неустойчив. Докато Венера е принципът на обикновената любов, достояние на всички живи същества, то Нептун е принципът на висшата, идейната, божествената любов, която е достояние само на онези, в които е пробудено космичното съзнание. А онези, които се намират в зазоряването на това съзнание, само предвкусват тази любов. Но един път опитали я, те всецяло ѝ се отдават, стремейки се да я въплотят в живота си и да реформират обществото да заживее с нея. Те мечтаят за „Царството Божие“ на Земята и са проповедниците на братството, равенството и свободата между хората. Затова за човека с обикновено съзнание те са мечтатели и утописти, които си губят напразно времето. Но в същност, те живеят със съзнанието си в един реален свят, когото се стремят да въплотят в земни форми, но не им се удава. И всички съвременни мечти за нещо ново, красиво, възвишено, се дължат на мистичните влияния на Нептуна. Понеже Нептуновите вибрации са много възвишени и ни свързват с един

извънсетивен свят, затова създават голяма чувствителност в организма и дават хора стъпка естетика, силно съзерцателни. Те се стремят да проникнат във вътрешността на живота и са хора с голяма интуиция и силни предчувствия и яснослушане. Но понеже съвременните хора не могат да реагират правилно на тези възвишени вибрации, на този висш живот на Нептуна, той действа по такъв начин, че създава един силно нервен темперамент, който често върви ръка за ръка с гениалността или с лудостта. В лошите си аспекти предизвиква неврози, афазия и т. н. Предизвиква заплетеност в работите и усложнения в предприятията. Когато е в лош аспект, също така предразполага към измама, към двойственост в живота и невменяеми постъпки. В организма предизвиква разпадане на тъканите и предразполага към линеене.

Плутон още не е проучен, сега се проучва, затова няма да спирам върху него.

В зависимост от природата си и планетите като знаци – те се явяват като проявление на четирите основни елемента – огън, въздух, земя и вода. Затова имаме огнени, въздушни, земни и водни планети, и всяка според природата си създава специфичен темперамент и специфичен морфологически тип, които се явяват като вариации на четирите основни типа.

Огнени са: Слънце, Марс, Юпитер. Въздушни: Меркурий и Уран. Земни: Сатурн и Венера.

Водни: Луна и Нептун.

Планетите се делят също така на главни и второстепенни. Главни са: Нептун, Уран, Сатурн, Юпитер и Марс. Второстепенни: Венера, Меркурий и Луната.

Слънцето не се разглежда нито като главно, нито като второстепенно, но държи средно място между двете групи. Главните

планети се наричат още външни, а второстепенните вътрешни. Планетите се делят също така на мъжки и женски, както следва:

Мъжки планети са: Юпитер, Сатурн, Марс, Слънце.

Женски планети са: Венера и Луната.

Уран е среден или по-право съединява двата пола. Меркурий е променлив в зависимост от това, с каква планета е в най-близък аспект; ако е в такъв аспект с Венера и Луната, той е от женско естество; ако е в аспект с другите планети, е от мъжко естество.

Планетите също така се делят на положителни, електрични и отрицателни и магнетични. Електрични и положителни са: Слънцето, Юпитер и Марс. Магнетични и отрицателни са: Сатурн, Венера, Луната и Нептун.

Уран е положителен и електромагнитен; а Меркурий е в зависимост от планетата, с която е в най-близък аспект.

Планетите се делят също на „добри“ и „лоши“, или „благотворни“ и „злотворни.“ Но тези понятия са само относителни и условни. Защото в абсолютен смисъл добро и зло в природата не съществува, то е само по отношение на нас.

За благотворни планети се смятат: Юпитер, Венера, Слънце. Някои наричат Слънцето „синтетично“ т. е. вънка от класификацията „добро“ и „зло.“ Луната я наричат „пасивна“ – ни добра ни лоша, за злотворни планети се считат Сатурн, Марс и Уран, а понякога и Нептун, а Меркурий е „добър“ или „лош“ в зависимост от това с какви планети е в най-близък аспект.

Различните планети, като сили, действат в различни области на мозъка и с това развиват различните способности и чувства.

1. Сатурн – управлява способностите за размишление, сравнение, причинност и разсъждения, които се намират в горната част на челото; управлява също и личните и егоистични чувства – себелюбие, себеуважение, честолюбив и чувствата на твърдост,

скритност, предпазливост и гр., които се намират на върха на главата – на границата между задната част и горната – темето.

2. Юпитер управлява висшите морални чувства – благоговение, обожаване, почит, вяра, надежда, благородство, великодушие, доброжелателство и пр. Намират се на темето на главата.

3. Марс. Управлява тези качества, които се проявяват като егоистични склонности и са локализирани в областта около ушите. Това са самосъхранителните инстинкти. Това е страстната, животинската страна в човека. В тази област спадат центровете, които са свързани с охотата за ядене и пиене, разрушителността, изтребителността, чувствеността, жизненост, борчество, безстрашие, изпълнителност и пр. Това са силите, които разширяват главата и имат връзка с дихателната система. Това е областта на човешката воля.

4. Слънцето – управлява главно тези органи и центрове, качествата, на които са свързани с висшата природа на човека. Това са висшите морални чувства – милосърдие, благосклонност, щедрост, човеколюбие, вяра, надежда, чувство на собствено достойнство, нежност, жизнерадост, интуиция и пр. Заемат горната предна част на темето, която отпред граничи с челото.

5. Венера – управлява качествата, деятелността, на които се изявява като дружелюбност, веселост, кокетство, любовни влечения. Управлява също и центровете, които правят хората социални и се стремят да си създадат приятно общество. Тя управлява две области от мозъка – полуинтелектуалните чувства, и изпълнителните и творчески способности – тук спадат чувството за идеалното, възвишеното, грандиозното, веселост, духовитост, сръчност и пр. и заема страничните предни лобове на черепа между Марс и Сатурн, от една страна, и Юпитер и Слънце от друга. Отпред граничат с челото.

Втората област от мозъка, където владее Венера, спада в областта на социалните и домашни чувства – тук спадат чувството за приятелство, общителност, любовни влечения и пр. и се намират в задната част на главата.

6. **Меркурий**. Управлява обективния ум, който се проявява чрез ред центрове и способности, локализирани в долната и средна част на челото над веждите. Тези способности носят общо название – литературни и наблюдателни способности, към които спадат следните центрове – индивидуалност, форма, големина, тегло, цвят, число, ред, системност, изчисляване, тон, време, мярка и пр. Управлява също и центъра на речта, който се намира зад окото.

7. **Луната**, заедно с Венера, взема участие в управлението на полуинтелектуалните чувства и социалните и обществени чувства.

8. **Уран** и Нептун не са още локализирани, но те вероятно ще управляват онези центрове, които са свързани с висшите психични сили в човека и които се намират във вътрешността на мозъка.

Всички планети, планетни течения се проявяват в трите свята – умствения, духовния и физическия.

Ето как един анонимен автор определя това тройно проявление на планетите.

Сатурн – в умствения свят ни дава представа за неумолимостта на логическите закони; в духовния свят поражда гнет, притеснение, ограничение, с което ни напомня за суровата карма, чиито изпълнител е той; докато във физическия свят дава богат жизнен опит и поражда меланхолични настроения, осторожност, предпазливост, дохождаща до крайност.

Юпитер – в умствения свят говори за необходимостта от система и метод във всичко; в духовния свят поражда и поддържа авторитета; а във физическия свят носи справедливост, приветливост, подкрепа и проявява административни таланти.

Марс – в умствения свят напомня на възможността за ускорение на процесите; в духовния свят се проявява като храброст и решителност, облекчаващи във физическия свят всички поривисти и насилствени действия. Във физическия свят се проявява като гняв, насилие, разрушителност.

Слънце – в умствения свят не се скъпи на всякакви активни инфлюкси, пораждащи в духовния свят вкус към формата и желание да раздели с други плода на своето творчество, докато във физическия свят поражда щедрост, благородство.

Венера се явява като представителка на принципа на привличането във всичките негови форми в умствения свят, преминаваща в духовния свят в разновидностите на любовта, а във физическия свят се проявява като производителност във всички области.

Меркурий. В умствения свят ни учи да се приспособяваме към идеите, в духовния свят придава подвижност на желанията и ловкост в техните видоизменения, а във физическия свят спекулира във всеки смисъл на тази дума, покровителствува всички промени.

Луната е възприемчива към умствените инфлюкси на Слънцето; в духовния свят е интуитивна, а във физическия свят се проявява като склонност към настроения, ясновидство, покорност към влиянията на съдбата.

Глава VI – Отношения между знаците и планетите

Досега разгледахме елементарното естество на знаците и планетите. Но тъй като планетите са в постоянно движение и минават през всички знаци на зодиака, по такъв начин се създават известни връзки и отношения между знаците и планетите, които са от голямо значение за проявата и елементарното естество на планетите.

Според древната астрологична традиция, тези връзки и отношения между знаците и планетите са два вида: хармонични и дисхармонични, положителни и негативни. При разглеждане на елементарното естество на знаците и планетите, видяхме, че както знаците така и планетите са разпределени между четирите елементарни тригона. И хармонични отношения и връзки имаме тогаз, когато има симпатия, сродство между природата на знака и природата на планетата, т. е. принадлежат към един тригон или към хармонични тригони. Така огнената планета, например Марс, в огнен знак, например Овен, е хармонично отношение, защото и знака и планетата принадлежат към огнения тригон. А дисхармония и неприязненост, както се изразяват астролозите, имаме там, където природата на знака и планетата не си хармоиират, т. е. не принадлежат към един тригон, нито към сроден тригон, например Марс, който е огнен, не е хармоничен във водни знаци, с изключение на Скорпиона, който, при все че е воден, има огнен характер. Имаме два вида хармонични отношения и два вида дисхармонични, така че правят всичко четири групи отношения.

Първото отношение, което съществува между знаците и планетите, е това, за което Астрологията казва, че дадена планета

управлява или е господар на даден знак. Знакът се нарича жилище или дом на планетата, а планетата се нарича господар или управител на знака. Когато се намира в знака, на когото е управител, планетата е най-силна в проявата на своите положителни качества. Това влияние е и най-трайно.

Противоположният знак на този, в който планетата е господар, т. е. е най-силна, е знакът, в който планетата е най-слаба, т. е. няма условия да прояви своите положителни качества, а по-скоро проявява своите отрицателни качества. Затова се казва, че планетата е в „заточение." Това е второто отношение между знаците и планетите.

Третото отношение, което съществува между знаците и планетите, е наречено в Астрологията екзалтация или подем При това отношение планетите се намират в знаци, които особено благоприятстват за проявата на положителните им качества. В знака на екзалтацията планетата често проявява внезапно и стихийно своите положителни качества. Знаците на екзалтацията не трябва да се смесват със знаците, които планетите управляват. В екзалтация планетите се намират в знаци сходни тям по природа.

Знаците, противоположни на знаците на екзалтацията, ни дават четвъртото отношение, което съществува между знаците и планетите, наречено в Астрологията „падение" на планетите. В знаците на падението планетите губят значително силата си и се проявяват много слабо.

Горното изложение може да се резюмира и обобщи по следния начин: Когато планетите се намират в знаци, сходни тям по природа, те проявяват своите положителни качества и в най-силна форма. Това е хармоничното отношение между знаците и планетите. А когато планетите се намират в несходни тям по природа знаци, те не могат да проявят своите добри качества, а проявяват по-скоро своите

отрицателни качества или съвсем не могат да се проявят. Това се нарича заточение и падение на планетите.

Ще разгледаме сега по-конкретно тези четири вида отношения, които съществуват между знаците и планетите.

Както споменах по-рано, имаме 12 планетни течения. Но засега Астрологията работи с девет планети, но тези девет планети пак се свеждат към 7 планетни течения или 7 творчески принципа. Работейки с тези 7 планети, астролозите са намерили, че всяка планета, с изключение на Слънцето и Луната[21] управляват по два знака; а Слънцето и Луната управляват по един знак. Това си има своите дълбоки причини. Ако разгледаме знаците, където планетите управляват, ще видим, че всяка планета е поляризирана. И по този закон за поляризацията, всяка планета управлява два знака, които са полярни по тригони, или както казват принадлежат към така наречените допълнителни тригони.

При закона за поляризацията имаме няколко плоскости на поляризиране. Най-първичната творческа сила при първата си поляризация ни дава двата първични принципа – активният мъжкият, който в Астрологията е символизиран с огнения елемент и пасивния, женският, който е символизиран с Водата – за огъня се казва, че е горещ и сух, а за водата, че е студена и влажна – следователно, тези два елемента се взаимно допълват, затова се наричат в Астрологията – допълнителни.

При втората поляризация на творческата сила се явява въздуха, който е активният принцип и земята; като пасивен принцип, въздухът е влажен и горещ, а земята е студена и суха. Виждаме, че и тези два елемента са допълнителни. А огънят и земята са

[21] Слънцето и Луната за техническо удобство ще ги смятаме като планети, защото понятието „планета” го употребяваме като символ на известни творчески космични течения. (Бел. на Вл. Пашов)

дисхармонични и въздухът и водата също. А огненият и въздушният елементи, като проявления на активния принцип, са симпатични, защото както виждаме и във физическия свят, въздухът е необходим за проявата на огъня; и земният, и водният елементи са симпатични, защото земята е необходима за проявата на водата.

Изтъквам тези отношения между елементите, защото те са необходими да се изяснят някои отношения между знаците и планетите. Така една планета, като е управител на един знак от даден елемент, управлява също така един знак и от допълнителния му елемент. Например Марс управлява знака Овен от огнения тригон и знака Скорпион от водния тригон, който е допълнителен на огнения.

Така че, всеки знак има по една планета за управител или господар, което значи, че естеството на този знак и на тази планета са в хармония, в симпатия – сходни по естество.

1. Кои планети кои знаци управляват?

Ще почна с **Марс**, понеже той управлява знака Овен, който е първият знак на зодиака и принадлежи към огнения тригон. Видяхме също така, че и Марс е огнена планета – значи, Марс и Овен имат сходна природа – хармонират си. И затова се казва, че Марс управлява или е господар на знака Овен. Но понеже всяка планетна енергия е поляризирана, то Марс, освен Овена, управлява и знака Скорпион: той е воден знак, но с огнени качества, явява се един вид като отражение на огнения тригон във водата. По закона на поляризацията огънят и водата са допълнителни: огънят е активния принцип, а водата е пасивния принцип.

Затова казваме, че Марс управлява знаците Овен и Скорпион.

Венера управлява знаците Телец и Везни. Това също така показва, че има сродство, хармония между природата и Венера, и природата на тези два знака. Телец е земен знак, а Везни е въздушен.

А земята и въздухът са, както видяхме, допълнителен резултат на вторичната поляризация, затова виждаме, че и самата планета е поляризирана.

Меркурий управлява знаците Близнаци и Дева. Близнаци е въздушен знак, а Дева е земен. Значи, Близнаци и Дева са двата полюса на Меркуриевата енергия.

Луната управлява знака Рак.

А **Слънцето** управлява знака Лъв.

Това ни навежда вече на мисълта, че Слънцето и Луната, които управляват по един знак, са всъщност полюси на една и съща космична енергия. Луната представлява пасивния, възприемащия женски принцип – полюс, а Слънцето представлява активния, деятелния, мъжкия принцип – полюс.

Юпитер управлява знаците Стрелец и Риби.

Стрелец е огнен, а Рибите – воден.

Сатурн управлява знаците Козирог и Водолей. Козирог е земен, а Водолей – въздушен. Това са седемте планетни течения, които по закона на поляризацията управляват 12-те зодиакални знаци.

Както видяхме, новооткритите планети Уран, Нептун и Плутон се разглеждат като октави и съвременните астролози от практика са установили, че има симпатична връзка между Уран и знака Водолей, затова казват, че Уран управлява знака Водолей; намерили са също така, че Нептун има симпатични връзки с Риби и затова казват, че Нептун управлява знака Риби. А Плутон, при все че още не е проучен добре, но най-вероятно управлява знака Скорпион.

2. Къде планетите са в заточение?

Както казах, знаците, които са противоположни на знаците, в които планетите са господари, ни показват местата, където планетите

са в заточение. Така **Марс**, който управлява знаците Овен и Скорпион ще бъде в заточение в знаците Везни, който е противоположен на Овена и в Телеца – противоположен на Скорпиона. Тук виждаме, че Марс е в заточение в знаците, където Венера е господар, а пък **Венера** е в заточение в знаците, в които Марс е господар, именно в Овена и Скорпиона. Това ни навежда на мисълта, че тези две планетни течения се явяват пак като полярни. Марс и Венера са полюси на една и съща космична енергия, двойно поляризирана.

Меркурий, който е господар на знаците Близнаци и Дева, е в заточение в Стрелеца, който е противоположен на Близнаците, и в Риби – противоположен на Дева. Значи, Меркурий е в заточение в знаците на Юпитера.

Луната, която е господар на знака Рак, е в заточение в знака Козирог, който е противоположният знак на Рака.

Слънцето, което е господар на знака Лъв, е в заточение в знака Водолей, противоположния знак на Лъва.

Сатурн, който е господар на Козирога, е в заточение в знака Рак – противоположният знак на Козирога, значи, там, където владее Луната, Сатурн е в заточение. Това ни показва, че има окултна връзка между Сатурн и Луната, което се подсказва и от факта, че и Сатурн и Луната представят човешката личност в различните ѝ проявления.

Уран е господар на знака Водолей; следователно, той е в заточение в Лъва, знакът, в който Слънцето е господар. Това пък ни показва на вътрешната връзка между Уран и Слънцето.

Нептун е господар на Рибите, значи ще бъде в заточение в противоположния знак на Рибите – Дева, знак на Меркурий.

А **Плутон**, който още не е проучен, ако приемем, че е господар на Скорпиона, той ще бъде в заточение в знака Телец – противоположния знак на Скорпиона.

3. Местата на екзалтация на планетите

Видяхме по-рано, че планетите освен в знаците, които управляват, се намират в добро разположение и в други знаци, с които са сродни по природа. В тях планетите се проявяват с един подем, има едно повишение, затова се казва, че в такива знаци планетите се намират в екзалтация. Намерено е, че Слънцето е в екзалтация в знака Овен – първият знак на огнения тригон, и първият знак на зодиака. Слънцето е огнено и Овен е огнен, и като влезе Слънцето в него, проявява в по-интензивна форма и степен всичките си положителни качества. Слънцето влиза в Овена на 22

Март, началото на пролетта, откъдето започва един нов цикъл на живота. И виждаме, че тогаз се дава един мощен импулс на целия органически живот в природата. Настъпва един нов прилив на космични енергии към Земята, които дават условия на всичко да расте и да се развива. И в хороскопа, когато Слънцето е в Овена, ще има същите резултати – този човек ще бъде пълен с енергии и благородни стремежи и ще търси пътища за тяхното реализиране. Така всички планети в екзалтация показват прилив, увеличение на съответната енергия и облагородяващо действие на тази енергия.

Планета	**Екзалтация**
1. Слънце	1. Овен
2. Луна	2. Телец
3. Марс	3. Козирог
4. Венера	4. Риби
5. Меркурий	5. Дева
6. Юпитер	6. Рак
7. Сатурн	7. Везни
8. Уран	8. Скорпион
9. Нептун	–

4. Местата на падение на планетите

Противоположните знаци на знаците, в които планетите са в екзалтация, са знаците на падение на планетите, в които позиции планетите губят силата си. Докато в екзалтацията имаме прилив на енергия, при падението планетната енергия намалява до минимум, следователно, губят се условията за развиването на известни способности и дарби в човека, които са в зависимост от тези енергии.

Намерено е, че:

Планета	**Падение**
1. Слънце	1. Везни
2. Луна	2. Скорпион
3. Меркурий	3. Риби
4. Венера	4. Дева
5. Марс	5. Рак
6. Юпитер	6. Козирог
7. Сатурн	7. Овен
8. Уран	8. Телец
9. Нептун	–
10. Плутон	–

Така, имаме четири групи отношения между знаците и планетите, а именно – планетата като управител, където тя проявява най-хармонично и най-чисто своите качества. В противоположните знаци планетите са в заточение, където проявяват повече отрицателните си качества. В екзалтация, където имаме прилив на планетната енергия и в противоположните знаци имаме падение на планетите, където планетната енергия отслабва до минимум, почти не се чувства тяхното влияние.

Планети, управляващи противоположни знаци, се наричат „врагове." Например Марс, който управлява знака Овен, ще бъде „враг" на Венера, която управлява противоположния на Овена знак – Везни.

Горното изложение може да се предаде в една таблица, която е предадена още от Птоломея, който ни предава в най-пълна форма древната Астрология.

5. Таблица за отношенията между знаците и планетите.

Планети	Управлява	Заточение	Екзалтация	Падение
1. Слънце	1. Лъв	1. Водолей	1. Овен (19°)	1. Везни (19°)
2. Луна	2. Рак	2. Козирог	2. Телец (3°)	2. Скорпион (3°)
3. Меркурий	3. Близнаци и Дева	3. Стрелец и Риби	3. Дева (15°)	3. Риби (15°)
4. Венера	4. Телец и Везни	4. Скорпион и Овен	4. Риби (27°)	4. Дева (27°)
5. Марс	5. Овен и Скорпион	5. Везни и Телец	5. Козирог (28°)	5. Рак (28°)
6. Юпитер	6. Стрелец и Риби	6. Близнаци и Дева	6. Рак (15°)	6. Козирог (15°)
7. Сатурн	7. Козирог и Водолей	7. Рак и Лъв	7. Везни (21°)	7. Овен (2°)
8. Уран	8. Водолей	8. Лъв	8. Скорпион	8. Телец
9. Нептун	9. Риби	9. Дева	–	–
10. Плутон	10. Скорпион	10. Телец	–	–

Това е схемата, която ни е завещана от древната традиция. Но някои съвременни автори, начело с Баргойн[22] и Вилсон, основавайки се на свой личен опит, се придържат към едно основно правило за определяне силата и слабостта на планетите. Те казват, че планетата е силна в знаци, сродни на нейната природа и слаба в знаци, противоположни на нейната природа. Затова е необходимо да се проучат основно качествата на планетите и знаците, и тогаз лесно можем да познаем къде една планета е слаба, и къде е силна. Това е ключа за цялата астрологическа практика. Без знанието на тези

[22] Томас Бъргойн (Thomas H. Burgoyne 1855-1894) – шотландски мистик, астролог, писател. Основава Херметичното Братство на Луксор във Великобритания, а по късно се мести в Америка, където основава Херметичното Братство на Светлината.

съотношения не можем да извадим правилни заключения подаден въпрос.

Тези автори поддържат също, че планетите са силни или слаби в целия знак, а не само в определен градус, както казва традицията. Те твърдят също така, че доброто и злото на една планета зависи най-вече от аспектите, които образува в мига на раждането, и тези аспекти остават в сила през целия живот на индивида; това се основава на закона, че всяка планета оставя своя отпечатък върху онова място на зодиака, където се е намирала в момента на раждането на дадения индивид. И когато този аспект се повтори в космоса, той особено силно засяга индивидите, които го имат в рождения си хороскоп.

Според това правило:

Сатурн е силен в земните знаци;

Юпитер е силен в знаците с благородна и плодоносна природа;

Марс е силен в огнените знаци; Слънцето е силно в огнените знаци; Венера е силна в плодоносни знаци; Меркурий е силен във въздушните знаци; Луната е силна във водните знаци.

Горното показва, че само Марс в Скорпиона прави изключение от това правило. Той ни дава следната таблица за силата и способността на планетите.

Планети	**Силни**	**Слаби**
1. Сатурн	1. Дева и Телец	1. Овен и Лъв
2. Юпитер	2. Лъв	2. Козирог и Дева
3. Марс	3. Лъв и Стрелец	3. Риби и Рак
4. Слънце	4. Овен и Стрелец	4. Козирог и Риби
5. Венера	5. Риби и Дева	5. Стрелец
6. Меркурий	6. Водолей и Везни	6. Овен
7. Луната	7. Телец и Риби	–

Тези две схеми, противоречащи в някои пунктове, всъщност само се допълват. Ето как Либра обяснява екзалтацията на Марс в

Козирога и на Луната в Телец, като казва, че в екзалтацията планетата има едно облагородяващо действие. Марс в екзалтация в Козирога ще рече, че огнената природа на Марса е комбинирана тук с аргументиращата, тактична природа на Козирога, затова тук Марс е в екзалтация.

Луната в екзалтация в Телеца. Сетивният характер на Луната, копнееща за промени, ще се обогати чрез самоуверения, постоянен и бавен Телец, чрез което ще се достигне до много добро комбиниране на качествата.

Преди да завърша с тази глава, ще спомена и за така наречените съвладетели на деканатите – области от по 10° от знака. Древните са имали много деления на зодиака на терми, фази и пр., но засега астролозите си служат главно с деканатите. Всеки знак се разделя на три части от по 10 градуса, наречени деканати. Както казахме, всеки знак си има господар или владетел, а на всеки 10 градуса от знака, този владетел си има съвладетел или помощник, който управлява специално само 10 градуса от знака. Законът, по който се определят съвладетелите, ще го изясня с един пример. Знаците от огнения тригон, за пример, имат за владетели:

Овен има за владетел Марс, Лъв – Слънцето, а Стрелец – Юпитер. Владетелят на всеки знак сам управлява първите 10 градуса от знака. Така Марс като владетел на Овена управлява от 1 до 10° градус, управлява първия деканат; вторият деканат от 10 до 20 градус се управлява от владетеля на втория огнен знак. Лъва – от Слънцето, а третият деканат от 20 до 30 градус, се управлява от владетеля на третия огнен знак Стрелец, т. е. от Юпитер. Значи, съвладетели на владетеля на един знак, са планетите, които управляват останалите два знаци от същия тригон. Планетите в своето движение по зодиака имат две движения – едно право и едно ретроградно или обратно движение. В правото си движение планетите се движат от запад на

изток, ние виждаме, че Слънцето и звездите изгряват от изток и се движат на запад. Че планетите се движат от запад на изток най-лесно може да се познае по движението на Луната, която в един месец изминава целия зодиак, т. е. минава през цялото небе; като я наблюдаваме, ще забележим, че всяка вечер тя е все по на изток по отношение на другите звезди. Ние виждаме, че цялото небе се движи от изток на запад, но това се дължи на факта, че и ние заедно със Земята се движим от запад към изток, и като не забелязваме движението на Земята, от която сме части, ние казваме, че звездите около нас се движат от изток на запад, т. е. в обратна посока на нашата. Ретроградно движение имаме, когато планетата привидно се движи от изток на запад. Но това е само перспективно – така изглежда на нас. Но при това ретроградно движение, планетното влияние е съвсем различно от правото движение. Ретроградното влияние е повече негативно, отколкото положително, или най-малко значително отслабване на положителните качества. Една ретроградна планета отлага, закъснява проявата на известни положителни качества и дава ход на негативните.

Трето едно положение на планетите е така нареченото стационарно, когато планетата за известно време, като че е спряла своето движение, като че стои на едно място.

Ретроградното положение се отбелязва с френско R (главно) пред знака на планетата, а стационарното – с френско S (главно).

Когато една планета не е нито в знаци, където е силна, нито в знаци, където е слаба, казва се, че е перегринна или чужденка. В това си положение нейното влияние е средно – нито силно, нито слабо, но все пак е в зависимост от хармонията или дисхармонията между природата на знака и природата на планетата. Например една магнетична планета като Венера ще се прояви по-хармонично в магнетични знаци (водни и земни), а по-дисхармонично в

електричните знаци (огнени и въздушни). И обратно – една електрична планета ще се прояви по хармонично в електрични знаци, а по-нехармонично в магнетични знаци.

Дотук видяхме, че планетите се проявяват като „силни“ и „слаби“, в зависимост от знака, в който попаднат, защото знакът се явява като среда, като поле за проявата на планетата. Но има и друго едно астрологическо твърдение, че знаците се проявяват в зависимост от доброто или лошото положение на техните господари.

6. **Планета-диспозитор**.

Друго едно астрологично положение твърди, че планетите действуват заедно със знака, в който се намират, т. е. имаме комбиниране на влиянията на планетите с тия на знака, в които те се намират. Като комбинираме тези две твърдения, получаваме едно трето положение, че известна планета, поставена в известен знак, няма да бъде повлияна в своето проявление само от знака, но и от неговия господар, защото знакът действува в съгласие със своя господар. Значи, ще имаме комбиниране на влиянията на планетата с тия на господаря на знака, в които се намира, който в Астрологията се нарича „*диспозитор.*“

Когато владяната планета и нейният диспозитор са хармонични, т. е. еднородни по природа, планетата се проявява във всичката си пълнота и чистота. А когато владяната планета и диспозиторът са дисхармонични, планетата не може да прояви своята природа и тогава казваме, че тя е в заточение или падение. Една „слаба“ планета може да се засили, ако попадне в добър дом и има повече добри аспекти. Върху това ще се спрем най-после. При отношенията между владяната планета и диспозитора има различни комбинации, в зависимост от естеството на самите планети. Когато и владяната планета и диспозиторът са благотворни – комбинацията

ще бъде хармонична. И обратно, когато и владяната планета и диспозиторът са лоши, комбинацията ще бъде дисхармонична. Когато имаме комбинация на добра планета с лош диспозитор, намалява се благотворното влияние на планетата, а когато лоша планета е в комбинация с добър диспозитор, имаме смекчаване на зловредните влияния на владяната планета. Тези отношения между диспозитор и владяна планета са важни при перегринните планети.

Завършвайки главата за отношенията на знаците и планетите, пак напомням, че това е ключът, без който е невъзможна астрологическа практика, затова трябва добре да се проучат.

Глава VII – Учението за домовете

Астрологията си има специална азбука и специален език, на който ни разкрива тайните на Космоса, отразени в човека. Астрологичната азбука има четири вида, или четири групи букви, а именно – зодиакалните знаци, планетите, домовете и аспектите. Досега говорихме за зодиакалните знаци и планетите, и техните съотношения. Сега ще разгледаме учението за домовете и след това учението за аспектите. След като проучим и тези два вида букви, можем да кажем, че сме изучили вече азбуката на Астрологията. След това вече ще трябва да проучим законите, по които се съчетават тези букви, за да получим цели думи, изречения и изложения. Тогаз вече ще можем да четем небесното писмо, отразено в хороскопа.

Третият род букви в астрологичната азбука са така наречените домове на хороскопа. Видяхме по-рано, когато говорихме за зодиакалните знаци, че те представят от себе си разпределения на еклиптиката на 12 равни части, от по 30° всяка част, като се взема за изходна точка пролетната равноденствена точка, която е началото на знака Овен – първият знак на зодиака. Всъщност Земята в движението си по орбитата, която е 360° всеки ден изминава приблизително по 1°, но ние проектираме нашето движение на Слънцето и казваме, че Слънцето изминава всеки ден по 1°, а всеки месец по 30° т. м. 1/12 от еклиптиката, което определя един зодиакален знак. Значи, всъщност движението на Земята около Слънцето обуславя проявлението на Зодиака като фактор в земния живот. Следствие на денонощното движение на Земята около оста ѝ, всеки 2 часа на изток изгрява нов знак, който е Астрологията се нарича възхождащ знак или асцендент и се бележи (Asc). В 24 часа 12

знаци привидно обикалят Земята и се проявяват на източния хоризонт. Но за да можем да ориентираме така да се каже зодиака, който е във видимо движение, трябва да имаме една неподвижна скеля, една неподвижна координатна система.

Изхождайки от Земята като една привидно неподвижна точка, като център, ние разделяме видимото пространство над хоризонта от изток до запад на шест равни части. Също и пространството под хоризонта разделяме на шест равни части и получаваме 12 деления на цялото пространство. Тези 12 деления на пространството се наричат домове или къщи на хороскопа. Хоризонтът се проектира в хороскопа като една права, като една ос на двата полюса, на която се намират от една страна. Изток, откъдето изгрява асцендентния знак, а от другата – запад, където захожда противоположния знак на асцендента, който се нарича захождащ знак или десцендент

(Des). Тази ос разделя домовете на дневни и нощни; дневни са домовете над хоризонта, а нощни са домовете под хоризонта. Меридианът на небесната сфера, който е перпендикулярен на първата хоризонтална ос, разделя домовете на източни и западни. Така получаваме една координатна система, която разделя цялото видимо пространство на четири части или квадранти. Всеки квадрант, като го разделим на три, получаваме 12 дома на хороскопа. Домовете ни служат, както казах, да ориентираме зодиака в дадено място и е дадено време, т. е. да знаем в даден момент, на дадено място, кой знак е асцендент, кой десцендент, кой е на зенита и кой на противоположния полюс. Защото за различните части на Земята, различни знаци изгряват в един и същ момент. И второ, тази система на домовете ни помага да преценим силата на известно космично влияние за дадено място и време. Тази промяна в проявленията на космичните влияния се обуславя всъщност от околоосното движение на Земята, което в Астрологията се взема под внимание с въвеждане

системата на домовете. Така че домовете представят деления на пространството, което обгръща Земята и пред което се движат знаците и планетите и ни предават своето влияние.

Всеки дом представя специфична област от сферата на живота. И според това кой знак и коя планета се намират или действуват в даден дом, от това зависи и проявлението на човека в известна област или сфера на живота. Така например, ако в мига на раждането на изток изгрява знака Овен и заедно с него изгрява Юпитер или Слънцето, тази констелация ще определи физическата структура, характера, темперамента и предразположенията на човека. Защото, както ще видим, първият дом има отношение към външната форма, характера и темперамента. А както видяхме, Слънцето, Юпитер и Овен и трите са огнени, енергични, импулсивни, то този човек ще бъде жизнерадостен, с изобилна енергия, импулсивен, със силна воля и здрав организъм. Но ако на изток изгрява знака Козирог със Сатурн, ще имаме съвсем друг тип, с друга конструкция и темперамент. Противоположно на първия, той ще притежава слаба жизненост, не добра конструкция, и един меланхоличен, студен темперамент. Ако в мига на раждането на някое дете Слънцето и Юпитер са били не на изгрева, но са били на зенита, както казват астролозите, на меридиана, или както го наричат още медиум цели (М.С.), тогаз вече те ще имат съвсем друго влияние. Тук вече, те ще влияят и определят неговото обществено положение, неговата среда, ще определят неговите възможности за издигане в живота. Те ще ни покажат, че този човек ще достигне до високо обществено положение, ще добие известност, чест, слава. Така че, различните знаци и планети, поставени в различните домове на хората, ще имат различни влияния според естеството на дома. Но където и да е известна планета и знак, те ще дадат такова разрешение на проблемите на домът, каквато е тяхната природа.

В движението си през небесната сфера, Слънцето има 4 важни момента, които определят четири главни посоки, които играят важна роля в Астрологията. Първият момент е изгрева на Слънцето, вторият момент е обеда или зенита, най-високото положение, до което достига Слънцето, третият момент е залеза на Слънцето и четвъртият момент е полунощ – най-ниското положение до което достига Слънцето, след което поема своя възход към изток. Този път на Слънцето представя целия кръг на живота, през който минава всеки човек. Така че пътят на Слънцето през небесната сфера, представя пътя на човека през живота. И затова целия този кръг на живота е разделен от астролозите на 12 равни части, в зависимост от 12 зодиакални знаци.

Както видяхме, тези 12 части на жизнения кръг се наричат 12 домове на хороскопа. Четирите важни момента в движението на Слънцето през небесната сфера, определят 4 главни или кардинални точки в жизнения кръг. Тези четири точки представят от себе си върховете на четири от главните домове, наречени в Астрологията ъглови домове.

Значи, имаме 12 зодиакални знаци, и 12 домове в хороскопа. Това са две различни неща, които не трябва да се смесват. Разбира се, има една вътрешна връзка между знаците и домовете, но трябва да се запомни, че знаците са подвижни и вследствие на движението на Земята около оста ѝ ние виждаме, че всеки два часа на изток изгрява нов знак. А домовете са неподвижни. Първият дом е винаги 30° под хоризонта, а 12-тият 30° над хоризонта.

Както казах, всеки дом има отношение с един от знаците на зодиака и управлява онази част от човешкия организъм, която управлява и съответния знак. Така първият дом има отношение към знака Овен и управлява главата и лицето; вторият дом има отношение към знака Телец и управлява врата и шията; третият дом

има отношение към знака Близнаци и управлява белите дробове и ръцете. Четвъртият дом има отношение към знака Рак и управлява гърдите и стомаха; петият дом има отношение към Лъва и управлява сърцето и гърба. Шестият дом има отношение към знака Дева и управлява корема и вътрешните органи и слънчевия възел. Седмият дом има отношение към знака Везни и управлява бъбреците и кръста, Осмият дом има отношение към знака Скорпион и управлява отделителната и полова системи. Деветият дом има отношение към знака Стрелец и управлява бедрата; Десетият дом има отношение към знака Козирог и управлява колената. Единадесетият дом има отношение към знака Водолей и управлява пищялите. Дванадесетият дом има отношение към знака Риби и управлява ходилата. И когато, както е обикновено, няма съвпадение между домовете и знаците, то един аспект, изхождащ от един дом и един знак, ще ни предаде преди всичко влиянието на знака, а като вторично ще бъде и влиянието на дома, като означител на известна част на тялото. Например, ако Сатурн е в знака Везни и ранява Слънцето или Луната от петия дом, това ще ни покаже преди всичко разстройството на областта, управлявана от Везните, бъбреците и кръста, и след това ще ни покаже на известно разстройство и на областта, управлявана от петия дом, а видяхме, че 5-ия дом отговаря на Лъва и управлява сърцето.

Не трябва също да се забравя, че знаците в различните хороскопи не се покриват, т. е. не съвпадат с домовете. Един знак може да заеме половината от един и половината от друг дом. Но случва се и друго явление – един знак се разпростира върху два дома, като същевременно в съседния дом се събират два знака. По нашите места това явление рядко се случва, но все пак се случва. А колко се отива по на север и на юг към полюсите, това явление е по-често и даже по някой път един знак заема три дома. Само на екватора домовете се покриват със знаците, т. е. няма знаци да заемат два дома

и няма домове, в които да има два знака. Когато един знак заеме два последователни дома, тогаз се получава, че други два знака са събрани в един дом, като за един от тях няма място в самия кръг на хороскопа и е като вметнат между другите знаци, затова се нарича вметнат или интерсептиран.

Значи, 12-те домове на хороскопа представят целия жизнен път на човека, като 4-те ъглови домове отговарят на четирите възрасти в живота на човека.

Така **първият дом** представя момента на раждането, момента, в който човек слиза от духовния свят в материалния, затова този дом има отношение към формата на човека, към неговото тяло, към характера и личността, които са свързани с това тяло. Планетите, които се намират в този дом, упражняват много силно влияние върху физическия живот на човека. Те заедно със знака, който възхожда, обуславят физическото тяло. Този дом отговаря на момента на изгрева на Слънцето.

Десетият дом, който отговаря на зенита, най-високото положение, до което достига Слънцето, ни показва проявата на живота в пълната му сила в материално и духовно отношение. Той ни показва на общественото положение, което човек ще достигне, реализирайки своите стремежи, определени от знака и планетите, които се намират в него. Планетите, които се намират в този дом, имат силно влияние върху съдбата на човека. Този дом ни показва амбицията на човека да се прояви като личност в обществото, да се издигне, да постигне известни свои стремежи.

Седмият дом, който отговаря на момента на залеза на Слънцето, ни показва на третата фаза от живота на човека, когато човек вече е преминал през бурите и страстите на живота и гледа вече по-реалистично на живота. Тук вече човек започва да се чувствува и проявява като социално същество. Затова в хороскопа седмият дом

означава връзките на човека с околната среда – брака, съдружника за работа и пр.

Четвърти дом, който отговаря на онзи момент, когато Слънцето слиза най-ниско и поема обратния път на възхода, показва на последната фаза от живота на човека – на старостта и на края на живота. Когато дойде до този дом, човек има зад себе си опита на цял един живот и се подготвя да напусне физическия свят. Затова този дом представя в зависимост от планетите и знака, който се намира в него, жизнените условия и възможности на старостта и е във връзка, освен това с владенията и собствеността на човека.

Така и всеки един дом има свое специфично значение в живота на човека. Дванадесетте домове в хороскопа могат да се разгледат като 12 полета или сфери на дейност на човешкия дух в кръга на земния живот.

Както видяхме, съществува тясна връзка между домовете и знаците на зодиака. Всеки дом представя известно поле на дейност, която дейност е във връзка със знака, който домът представя. Домовете имат отношение към нашите преживявания на физическото поле, а знаците имат отношение към нашия душевен и умствен живот, към живота на нашите мисли и чувства. Следователно, ние можем да разглеждаме домовете като застъпници на нашето тяло, а знаците като символи на душевните сили. И едните и другите служат като условия на духа да се прояви в тези два свята, който в хороскопа се представя от Слънцето и планетите, които се явяват като негови съпътници.

На основание на закона за съответствието, според който всяка физическа форма отговаря или е израз на известни психични качества, можем да кажем, че първият дом може да се вземе като най-ниско поле на проява на знака Телец и т. н., както разгледахме по-горе тези съответствия.

Следователно, проявата на една планета, било чрез знак, било чрез дом, се различава само по полето, на което се проявява. Докато една планета в знаците се проявява в духовната и умствена сфера на живота, то в домовете се проявява в материалната и физическа сфера. Но проявата на космичните сили тук е в зависимост от степента на съзнанието, на което се намира даден човек. Защото известно е, че колкото по-високо издигнат е един човек, толкова повече той е господар на формата и условията, при които живее. Понеже домовете представят формата и условията и когато човек им е господар, то една планета поставена в известен дом, при него ще се прояви тъй, както би се проявила при един по-ниско стоящ човек, поставена в знака, който съответствува на дома, т. е. ще се прояви като известна психична сила.

Всеки дом има отношение, както вече казах, към определена сфера на живота, има тъй да се каже специална мисия, специални качества. Преди да се спра на специфичното значение на всеки дом поотделно, ще разгледам 12-те домове в друго отношение.

1. Видове домове според влиянието, което упражняват живота.

Домовете се разделят на няколко вида групи, според влиянието, което упражняват в живота. Видяхме по-рано, че 1, 4, 7 и 10 домове, върховете на които заемат главните точки на света, се наричат ъглови домове. Следващите след тях – 2, 5, 8 и 11 домове се наричат „следващи домове“, а останалите 3, 6, 9 и 12 се наричат „падащи домове.“ Така че имаме три групи домове, с по четири знаци в група. Лесно е да се види, че тези три групи домове отговарят на трите динамични групи от знаците. Така ъгловите домове отговарят на кардиналните знаци, следващите домове отговарят на

неподвижните знаци, а падащите домове, отговарят на подвижните знаци.

От ъгловите домове **първият** е свързан със знака Овен и управлява нашата собствена личност. **Седмият** дом, противоположен на първия, ни говори за спътника ни в живота – съпругата или съпруга и съдружниците въобще. **Четвъртият** дом определя условията на нашето огнище и противоположния на него **десети** дом ни говори за нашето социално положение. По този начин ъгловите домове обуславят цялата сфера на нашия живот.

От следващите домове **Вторият** дом има отношение към нашите финансови възможности, към придобитото с наши усилия богатство. Противоположният на него **осми** дом показва това, което ще можем да получим от други, под форма на дарове, завещания и наследство. **Пети** и **единадесети** домове ни показват как ще бъдат изразходвани нашите материални средства, защото петият дом има отношение към децата на човека, които имат по закон право на една част от плода на нашия труд; а единадесетият дом означава, както казва Макс Хайндел, децата на нашия мозък, на нашата душа – нашите приятели, с които сме свързани с нашите надежди, с нашите желания и нашите стремежи. Също така и те могат да помогнат за изразходване на нашите средства или да ни създават условия за придобиване на такива.

От падащите домове **шестият** има отношение към нашето здраве и доходите, които ще имаме от други същества. Показва ни също за болестите. **Дванадесетият** дом показва на изпитание в живота и тайните ни врагове. А **третият** и **девети** домове показват дали нашият живот и нашият занаят ще ни задържат на едно място или ще трябва да пътуваме, и да меним местожителството си. Третият дом показва на къси пътувания, а деветият на дълги пътувания в далечни страни.

Както видяхме, хоризонтът разделя домовете на дневни и нощни, като дневните домове ни дават повече условия и възможности за обективна дейност и проява, а нощните ни дават повече условия за вътрешна работа.

Понеже по няколко дома застъпват една обща сфера от живота от различни гледища, то върху тази основа домовете могат да бъдат групирани в четири групи от по три домове в група, които имат отношение към елементарните тригони, по които се разпределят зодиакалните знаци. Домовете, които образуват един тригон, както казах, имат общи качества – отнасят се към различни качества на една сфера от живота. Всеки тригон, според сферата от живота, която управлява, носи и името си.

Първият тригон, който обхваща в себе си 1, 5 и 9 домове, се нарича тригон на „личността“ или на „живота“, защото тези три дома имат отношение към личността и нейния живот.

Така първият дом има отношение към устройството на тялото и характера, и темперамента. Планетите и знакът, които заемат този дом, слагат своя печат на физическото тяло и го формират в зависимост от динамичните сили, които те носят, подчинявайки се на съдбата, която човек си е създал.

Петият дом е дом на Лъва, който управлява сърцето и има отношение към „аза“, който, както казва Либра, се бори, за да издигне душата до себе си. Значи, петият дом ни показва качествата и проявите на душата в областта на чувствата.

Деветият дом ни посочва всичко онова, което ние можем да възприемем от духа в нашето настояще състояние. Той показва състоянието на нашата мисъл.

Така че първият дом ми показва какво е нашето тяло и нашата воля; петият дом ни показва какви, са проявите на нашето сърце, а деветият дом ни показва състоянието на нашата мисъл.

Противоположният тригон на този е тригона, който обгръща в себе си домовете 3, 7 и 11 и се нарича социален тригон, или тригон на връзките. Тези три дома ни показват естеството на нашите връзки с различни хора, които срещаме, показват ни природата на нашите отношения с другите хора.

Третият дом ни показва какви са нашите връзки и отношения с братята, сестрите и близките роднини.

Седмият дом ни показва на връзките с другаря на сърцето ни в живота – съпруга или съпругата, а единадесетият дом ни показва нашите приятели и техните отношения към нас.

Домовете – 2, 6 и 10 образуват така наречения „материален" тригон или тригонът на дейността и професията. Той ни показва материалното притежание и състояние на човека, също показва и пътищата и средствата на добиване на това материално състояние. Тези три домове ни показват на три рода дейност, които са свързани с материалното благополучие на човека.

Вторият дом ни показва на богатството в пари, придобито от лична дейност. Той ни показва на труда на човека.

Шести дом ни показва на слугите, прехраната и здравето. Показва на богатството, добито от дейността на живи същества – хора или животни.

Десетият дом ни показва на общественото положение, славата и почестите, които човек ще придобие и професията, която ще упражнява.

Срещуположният тригон на този, който обхваща домовете 4, 8 и 12, се нарича тригон на края, защото има отношение към края на живота, към свършване на земния път. Той има отношение към края на всички неща. Той ни говори за тайните на живота и смъртта.

Четвъртият дом показва какви ще бъдат материалните условия, към края на земния ни живот – в старостта.

Осми дом е наречен дом на смъртта и показва по какъв начин ще напуснем физическия свят.

Дванадесетият дом ни показва на скръбта, която изпитва човек, като констатира празнота на материалните неща. Той показва на измиране на земните желания и похоти, и показва, че човек като мине през огъня на изпитанията и страданията, се пречиства и подготвя за нов живот.

В своето пътуване от раждането до гроба, ние носим 12 домове, 12-те силови полета в себе си, в своята аура, която ни обкръжава, както въздуха обкръжава Земята. И всеки дом отбелязва една сила, която действува в нашата аура, в нашето съзнание и обуславя нашия живот.

Силата на планетите в различните домове е различна, в зависимост от мястото, което заемат. Планетите са най-силни, когато са в ъглови домове; в следващите домове тяхната сила е по-малка, а в падащите домове тяхната сила е най-малка. Обаче, и в един и същи дом, силата на влияние на известна планета не е еднаква. Силата на планетата е най-голяма, когато е в началото на дома или както казват на върха на дома, и после постепенно намалява и се засилва, когато дойде към края на дома, привлечена от силовото поле на следващия дом. Тази граница на силата на планетите в домовете се нарича орбис. Най-голям е орбисът на ъгловите домове до 8°, на следващите по 5°, за Асцендента орбиса се взема до 12°.

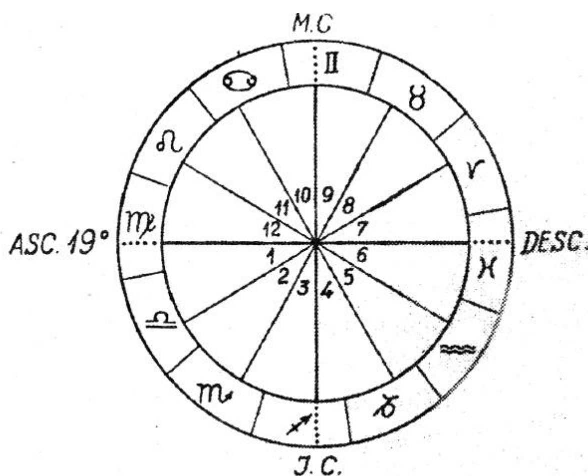
Три от ъгловите домове – 1, 7 и 10, и 11 от следващите, и 9-и от падащите, са домове с голяма жизнена интензивност, затова са получили името хилегиални домове и ни дават указание за продължителността на живота.

Също така трябва да се помни, че колкото са по-близо до хоризонта и до меридиана, планетите се проявяват по-силно. Но по този въпрос ще се повърнем по-нататък.

2. Значение на 12-те домове в хороскопа[23].

Фиг. 1

Фиг. 2

---

[23] За да имате по-ясна представа за домовете, начертайте си един кръг и го разделете с два диаметъра – хоризонтален и вертикален на четири квадранти. Всеки квадрант разделете на по три и ще получите 12 деления на кръга, които представят 12 домове в хороскопа. Първият дом е под източния хоризонт – но в хороскопа Изток е откъм лявата ви ръка, запад – откъм дясната, север отдолу и юг отгоре. Това е, защото при съставяне на тази система в северното полукълбо се изхожда от положението на един наблюдател, който гледа на юг и тогаз във всеки дом нанесете по-общите качества от следващото изложение и ще имате една нагледна схема за домовете и техните значения. (бел. Вл. Пашов)

Първи дом, който се намира, както видяхме, непосредствено под източния хоризонт, представя самия човек – дава ни указание за външния вид на човека и за телесното му устройство, за характера и темперамента му, за неговите заложби, способности и воля, за добитите чрез сетивните възприятия и опитности, и изобщо този дом има отношение към личността и нейните борби в живота. Има отношение към знака Овен и управлява специално главата, по-специално мозъка и лицето. Указания за всички тези неща ни дава знака, който изгрява на върха на първия дом, който, както видяхме, се нарича Асцендентен знак и планетите, които се намират там и господаря на знака.

Роберт Флуд[24], един от знаменитите розенкройцери от 17 век, разделя домовете подобно на знаците на деканати, като господарят на знака, който заема върха на дома, заедно с господарите на другите два знака от тригона, към който принадлежи въпросния знак, управляват домовете. Ето какво казва той:

Първият дом управлява живота, физическия организъм, склонностите и дарбите на душата. И прибавя – господарят на първия знак (от тригона към който принадлежи Асцендента, който заема върха на първия дом) показва какво ще бъде началото на живота на родения. Господарят на втория знак (който принадлежи към същия тригон, към който принадлежи Asc) ще ни даде указание за средата, в която ще живее родения и за конструкцията и издръжливостта на тялото. Господарят на третия знак ще ни покаже какъв ще бъде края на живота.

Вторият дом ни дава указания за финансовите възможности, сношения и връзки, свързани с материални придобивки, парични

[24] Робърт Флуд (Robert Fludd, 1574-1637) – английски лекар, философ-мистик, астролог.

работи и всички неживи неща със стойност – злато, сребро и пр. има отношение към нашите възможности за работа и дейност. Има отношение и към нашите чувства. Този дом ни показва въобще какви материални блага може да добие човек от своята лична дейност, показва работоспособността и амбицията, която човек влага в работата и в каква насока ще се развие тази работа. Значи, показва на това, което лицето ще придобие чрез лични усилия. Показва до известна степен също и как ще бъдат изразходвани тези средства.

Този дом е свързан със знака Телец и управлява шията и гърлото.

Господарят на знака, който заема върха на втория дом, и господарите на принадлежащите към същия тригон знаци ни дават указание за материалното благополучие в началото, средата и края на живота.

Третият дом ни показва на отношенията на родения към братята, сестрите и близките роднини. Говори също за късите пътувания, учението, възпитанието, образованието, занимание с науката – въобще, дава ни сведения за интелекта и неговата дейност и за състоянието на нервната система и мозъка. Дава ни указания също за различни връзки и отношения на родения, за неговата кореспонденция и писателска дейност, за неговите съчинения и пр.

Той е свързан със знака Близнаци и владее раменете, ръцете и дробовете. Знакът и планетите в третия дом определят средата, в която човек ще се движи.

Господарите на знаците, към който тригон принадлежи знака, който заема върха на 3-ти дом, ни дават указания за братята и сестрите на родения. Първият ни дава указания за най-стария, вторият за средния и третият за най-малкия.

Прилагаме тук и две клишета с домовете и зодиакалните знаци. Във фиг. 1 знаците съвпадат с домовете, т. е. в първия дом се

намира знака Овен, във втория знака Телец и т. н. Във фиг. 2 знаците не съвпадат с домовете, така виждаме, че на Asc, т. е. в първия дом се намира знака Дева, във втория дом Везни и т. н.

Четвъртият дом ни дава указания за родителите, специално за майката на родения, за средата, в която родения ще живее, за домашното огнище. Показва и на наследствените склонности. Показва също какъв ще бъде края на живота. Дава указания за недвижимите имущества – къщи, ниви и пр., нарича се окултен дом.

Има отношения към знака Рак и управлява гърдите и стомаха. Господарите на знаците ни дават указания – първият за наследството, вторият – за притежание на недвижими имоти, и третият – за края на живота.

Петият дом дава указание за децата на родения и половите му инстинкти и склонности – половата любов – радостите, игрите, удоволствията. С една реч владее живота на сърцето, за усещанията и емоциите, идващи чрез сетивата. Показва на отношенията на половете преди женитбата. Той е срещуположен на 11-тия дом и тъй да се рече, изпълнение на този дом.

Свързан е със знака Лъв и владее сърцето и гърба.

Господарите на знаците, към който тригон принадлежи знака, който заема върха на този дом, ни дават указания – първият за децата, вторият – за подчинените и третият за служебното положение и реализиране на мислите и желанията.

Шестият дом давани указания за здравето, хигиената и удобствата – дрехи, храна и другите физически нужди. Дава ни указания за болестите и техните причини. Въобще това е домът, който ни показва на състоянието на нашето тяло и грижите, които трябва да имаме за него. Дава указания също и за отношенията ни със слуги и подчинени; дава указания също за всички живи неща, имащи отношение към родения. Показва също на отношението на

човека към неговите клетки, които са неговите слуги и подчинени и оттам влияе и върху състоянието на здравето.

Свързан е със знака Дева и в тялото владее коремните органи и слънчевия възел.

Господарят на знака, който заема върха на дома ни дава указание за здравето и болестите; господарят на втория знак от тригона ни дава указания за подчинените и господарят на третия знак ни дава указание за приходите и ползата, която ще има от живите същества, а така също и тяхното количество.

Седмият дом ни дава указания за брака, съдружниците – договори, обмяна, другарство, обществени работи и борби; явните неприятели, съдебни процеси.

Представя до известна степен индивидуалността на човека, като противоположност на първия, който представя личността на човека. Свързан е със знака Везни и в тялото има отношение към бъбреците и кръста.

Господарят на знака, който заема върха на дома, ни дава указания за брака – за характера и типа на съпруга или съпругата; господарят на втория знак ни дава указание за съдебните процеси и споровете; господарят на третия знак ни дава указания за търговските операции и отношенията със сътрудниците.

Осмият дом е наречен окултен дом. Има отношение към проблемата за тайната на живота и смъртта. Затова на първо място ни дава указание за всички фази и степени, през които преминава съзнанието; дава указания за смъртта и всичко свързано с нея – наследства, завещания, свидетелства.

Знакът, който заема върха на дома и аспектите на планетите, които се намират в него, или аспектите на господаря на знака често посочват на начина на смъртта. Понеже осмият дом е втори по отношение на седмия, а седмият дом представя съдружника и

съпругата, то осми дом в такъв случай ще ни даде указание за финансовото състояние на съпругата и съдружника.

Има отношение към знака Скорпион и в тялото управлява отделителната и половата системи. Господарят на знака, който заема върха на дома ни дава указания за естеството на смъртта.

Господарят на втория знак ни дава указания за доходите, които ще имаме от своя труд и от съдружника или съпругата (съпруга). Господарят на третия знак показва на наследствата и завещанията, които ще получи родения след някаква смърт.

Деветият дом е дом на философията, религията, възпитанието и образованието и всичко свързано с тях. Въобще, дава ни указания за висшите духовни стремежи на човека и условията за тяхното задоволяване и проявление. Указва на убежденията и мирогледа, който човек ще има в живота. Дава указания за дългите пътешествия в чужбина. Има отношение също и към закона и правовия ред.

Има отношение към знака Стрелец и в тялото управлява бедрата.

Господарят на знака, който заема върха на дома, ни дава указания за религията, духовните стремежи и философските схващания на човека; господарят на втория знак ни дава указания за дълги пътешествия; а господарят на третия знак ни дава указания за сънищата и съновиденията и тяхното значение.

Десетият дом ни показва какво ще бъде социалното положение на индивида, неговата чест и неговото име. Също така ни дава указания за бащата, както четвърти ни дава указания за майката. Някои поддържат, че 10-и дом ни дава указание за майката, а четвърти за бащата. Дава указания за отношението на висшите управляващи фактори от всички категории, към индивида. Дава указания за професията, обществената дейност и моралните и обществени схващания на родения.

Има отношение към знака Козирог и в тялото управлява колената.

Господарят на знака, който заема върха на дома, ни показва на постъпките, които се диктуват от сърцето; господарят на втория знак ни дава указания на способностите като началник, положението в обществото, почестите, професията; господарят на третия знак показва на устойчивостта на положението, което заема, а също така и на моралната стабилност на родения.

Единадесетият дом ни дава указания за приятелите и обществените връзки и отношения, и обществото и кръговете, в които индивида ще се движи. Указва също на желанията и надеждите, и амбициите на родения, и на печалбата от професията и приятелите. Има отношение към знака Водолей и управлява прасците на краката.

Господарят на знака, който заема върха на дома, ни дава указание за благонадеждността и верността на приятелите; господарят на втория знак ни дава указания за добросъвестността в труда; господарят на третия знак ни дава указание за плодовете от труда.

Дванадесетият дом – окултен дом – нарича се дом на изпитанията, грижите, ограниченията. Дава указания за тайните лични врагове, за окултните тенденции на родения и психичното наследство, което носи от минали животи. Той е дом, който ни показва на всички видове ограничения на личната свобода и има отношение към манастирите, затворите, болниците, лудниците – местата, където човек изчезва за света. В този дом човек се учи да не се счита за особено същество, но да се разглежда като част от цялото. Тук човек изучава закона на жертвата, било съзнателно или несъзнателно. И затова този дом има отношение към знака Риби, който е знак на жертвата и управлява ходилата, емблема на добродетелта.

Господарят на знака, който заема върха на дома ни дава указания за тайните ни врагове – измамници и завистници; господарят на втория знак ни дава указание за скърбите и за принудителната работа и затворите; господарят на третия знак ни дава указание за нещастията, идещи от неумението да си устроим живота.

Ще резюмирам значението на домовете, за да бъде по-прегледно и по-лесно използваемо в практиката.

I дом – дава указания за строежа на физическото тяло, характера, темперамента и възможностите и способностите – в тялото управлява мозъка и има отношение към знака Овен, който е израз на принципа на мисълта.

II дом ни дава указания за финансовите възможности – за материалните средства, добити от лична дейност. В тялото управлява гърлото и врата, които се управляват от Телеца, който е израз на принципа на реализирането, изобилието и трудолюбието.

III дом ни дава указания за интелектуалния живот на човека и за неговото отношение към братята и сестрите, и късите пътешествия. В тялото има отношение към ръцете, раменете и гърдите, които се управляват от знака Близнаци, израз на интелектуалния принцип.

IV дом ни дава указания за края на живота и за отношението ни към родителите и за недвижимите имущества. В тялото управлява стомаха и има отношение към знака Рак, който е израз на принципа на живота.

V дом е дом на човешкото сърце и ни дава указание за състоянието на нашите чувства и инстинкти; дава ни указания и за децата. Управлява сърцето и гърба, и има отношение към знака Лъв, израз на принципа на силата и могъществото.

VI дом е дом, който ни показва какво трябва да бъде нашето отношение към тялото ни; показва здравето и болестите, и

материалните блага, идещи от живи същества. В тялото управлява вътрешните органи и слънчевия възел, и има отношение към знака Дева, който е свързан с аналитичната мисъл и тънкото различаване на нещата.

VII дом е дом на брака и сдружаванията; дава ни указание и за явните неприятели. В тялото има отношение към бъбреците и кръста и е свързан със знака Везни, израз на принципа на равновесието, хармонията и красотата.

VIII дом е дом на живота и смъртта; дава ни указания за естеството на смъртта и за наследствата и завещанията. Управлява отделителната и полова системи и има отношение към знака Скорпион, израз на производителния принцип в природата.

IX дом е дом на философията, религията, правото. Дава ни указания за дългите пътешествия. Управлява бедрата и има отношение към знака Стрелец, израз на принципа на абстрактната мисъл и правдата.

X дом – дом на професията и общественото положение – показва на почестите и славата, които ще придобием в живота. Има отношение към знака Козирог, който е израз на принципа на реализирането; носител на реалната мисъл и политика, и управлява колената.

XI дом е дом на приятелите, на надеждите и стремежите – управлява глезените и има отношение към Водолея – принципи на вечния живот.

XII дом е дом на изпитанията, ограниченията, дом на жертвата и самоотричането. Управлява стъпалата и има отношение към знака Риби, израз на принципа на жертвата.

Глава VIII – Учението за аспектите

Както във всички учения на Астрологията, така и в учението за аспектите, е скрита дълбока мъдрост, дълбоки истини, които още не са напълно разбрани за съвременното човечество. Съвременната Астрология, която се ръководи отчасти по древната традиция, отчасти сама изследва по пътя на статистиката, няма ясна представа, какво представят от себе си аспектите. От чисто външно, механистично гледище въпросът е ясен – аспектите това са ъглови отношения между планетите, Слънцето и Луната, които гледани от Земята в даден момент се намират на определен градеж по еклиптиката.

Както знаем, всички планети се движат по елипси, кои по-близо, кои по-далеч до окръжността в един от фокусите, на които се намира Слънцето.

От Земята ние не виждаме, че всичките се движат в плоскостта на еклиптиката от запад на изток, което е тяхното реално движение, а заедно с цялата небесна сфера ние не виждаме, че се движат от изток на запад – това е привидно движение. Знаем също така, че различните планети се намират на различни разстояния от Слънцето и орбитите им се различават по дължина, а също така имат и различни скорости на движение. Да си представим 12 концентрични кръга, които да представят планетните орбити и да си представим, че в един определен момент, всички планети се намират на една линия. Но следствие на различната скорост, която имат, в следния момент тази права ще се измени и планетите ще дойдат в друго отношение, ще се разместят. Следствие на различните скорости, с които се движат, те дохождат в различни ъглови отношения, които в Астрологията се наричат аспекти, които ни предават „доброто“ или

„лошото“ влияние на планетата в зависимост от естеството на планетата и аспекта.

Ето средните скорости на дневното движение на планетите, които обуславят проявлението на аспектите.

Планети	**Средна скорост на движение**
1. Луната	12° ÷ 13°30' (средно)
2. Меркурий	1°20'
3. Венера	1°15'
4. Слънцето	0°59'8“
5. Марс	0°38'
6. Юпитер	0°4'59“
7. Сатурн	0°3'49“
8. Уран	0°3'
9. Нептун	0°1'40“
10. Плутон	0°1'30“

Ето и циклите на планетите, т. е. времето, за което правят едно обикаляне около Слънцето, пресметнато в земни дни:

Планети	**Време за обиколка около Слънцето**
1. Луната	365 дена
2. Меркурий	23 дена
3. Венера	88 дена
4. Слънцето	225 дена
5. Марс	687 дена
6. Юпитер	4333 или приблизително 12 г.
7. Сатурн	10,759 дни или 29 1/2 год.
8. Уран	30,660 дни или 84 год.
9. Нептун	60,225 дни или 165 год.
10. Плутон	250 год.

Възходящия лунен възел остава назад по еклиптиката (или по орбитата) в 1 ден по 3', в 1 месец 1°35', в 6 месеца 9°35', в 1 год. 19°20'. Низходящият лунен възел се намира точно в противоположния градус.

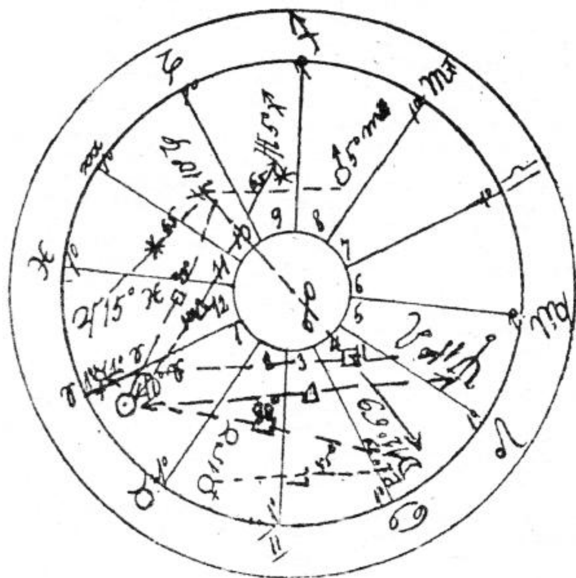
За астрономическата практика е важно да се знае всеки даден момент известна планета на кой градус от еклиптиката се намира, или както се изразяват научно, да се знае геоцентричната дължина на планетата, което вече ни определя в кой зодиакален знак се намира. А тези геоцентрични дължини или положения на планетите по еклиптиката, ни са дадени в специално пригодените за това таблици. Най-точни и най-пълни в това отношение са английските таблици Astronomical Ephemeris of the planetes places – астрономически ефемериди за планетните положения от Raphael's, които се издават всяка година. В тях са дадени положенията на планетите по еклиптиката, за всеки ден по обяд, гринвичко време, с деклинацииите – отклоненията на север или на юг от еклиптиката, което е необходимо за намиране на паралелите, дадени са също така по-важните аспекти между планетите.

Има и ред други таблици, с които ще се запознаем, когато започнем да работим с тях. Накрая са дадени и три таблици – за домовете за: – Лондон, който се намира на 51°32' северна ширина, Ливърпул, който се намира на 53°25' северна ширина и Ню Йорк, който се намира на 40°43' северна ширина. Понеже и ние в България се намираме почти на същата северна ширина, служим си с тази таблица за изчисляване положенията на знаците в хороскопа.

Във Франция се издават подобни таблици от Пол Фламбарт[25], но в тях са дадени само положенията на планетите и то за през десет

[25] Пол Шуаснар (Paul Flambert) е пионер на модерното френско астрологично възраждане. Роден на 13 февруари 1987 г. (22:57:16 GT) в град Тур (Tours). Завършва L'École Polytechnique в Париж – и до днес най-елитният френски технически университет, с над 200 годишна история. В него са следвали големи френски учени (Араго, Френел, Коши, Карно, Поасон, Гей-Люсак, Поанкаре и др.), нобелови лауреати (Бекерел, Але) и индустриалци (Ситроен, Дасо, Шлумберже). След дипломирането си той се присъединява към армията и се издига до чин майор от артилерията. По време на военната си кариера, се интересуват и от Астрология. Тогава стартира статистически изследвания, като средство за установяване на реалността на планетарно влияние върху човешките дела. За да не попречат тези

дена. И в Германия има издадени таблици, които дават положенията на планетите за всеки ден от 1850 год. до 1950 год. Но най-подходящи и удобни са таблиците на Raphael[26].

Луната – 12° ÷ 13°30' (средно).

Меркурий – 1°20'

Венера – 1°15'

Слънцето – 0°59'8"

странични интереси на кариерата му, Пол Шуаснар пише и публикува под псевдонима Пол Фламбар (Paul Flambert). Едва след пенсионирането си става публична личност като астролог. Книгите на Шуаснар не са превеждани на английски и затова той не е оказал влияние на англоворящата астрологична общност. Въпреки това неговите трудове стават достояние на известния немски астролог Карл Ернст Крафт, чиито изследвания от своя страна довеждат и до асростатистическия метод на съпрузите Мишел и Франсоа Гоклен. На Шуаснар принадлежи изображението и въвеждането на кръглия хороскоп (до негово време още от древността хороскопът е бил изобразяван като квадрат). Заминава си от този свят на 9 февруари 1930 г. Произведения: „Ново проучване на наследствеността“, Париж, 1903 г.; „Звездни влияния“, Париж, 1901; „Звезден език“, Париж, 1903.

[26] Raphael's astronomical Ephemeris, London: W. Foulsham & Co Ltd. 10 ÷ 11 Red Lion Court, Fleet Street E. C. 4. Г. Радев дава същата забележка в своята Астрология.

Казах, че аспектите са известни ъглови отношения между планетите, като се изхожда от Земята за център, така че ъгълът, който образуват две планети, се измерва с дъгата от еклиптиката, която те заключват помежду си. Не всички ъглови отношения между планетите са аспекти; аспектите са строго определени ъглови отношения, чието влияние се простира в известни граници, наречени орбиси. Това ме навежда на мисълта, че планетните аспекти крият в себе си нещо по-дълбоко от това, което обикновено се схваща. Разбира се, аспектите си имат и своето механистично обяснение, но то е от второстепенно значение. За нас е важно, какво представя същността на аспекта. От дълбоко езотерично гледище, аспектите са и врати за проявата на известен род космични енергии в живота.

Но да се върнем към техническата страна на въпроса, с която най-първо трябва да се запознаем. Казах, че аспектите са строго определени ъглови отношения, които влияят в известни граници, наречени орбиси. Всеки аспект си има определен орбис; за различните планети различни са орбисите. За големината на орбисите различните астролози са на различно мнение. Аспектите биват образуващи се и разрушаващи се. Образуващите аспекти са по-силни, а разрушаващите се са по-слаби. Аспектите се разделят също така на добри и „лоши." Силата на аспектите също така е в зависимост от това в кой знак се намират. Ако две планети, да кажем, образуват един аспект, когато се намират в знаците, където управляват или пък в знаците на тяхната екзалтация – този аспект, добър или лош, ще бъде по-силен от друг аспект, който същите планети биха образували, но вече в знаците на тяхното падение или заточение. Така че силата на аспекта зависи преди всичко от знаците, в които се образува, след това от собственото естество на образуващите планети. Така един квадрат между Юпитер и Венера ще бъде много по-слаб от един квадрат между Марс и Сатурн. А в

какво направление ще се прояви аспекта ще зависи от домовете, в които се намират планетите. Също така силата на аспектите зависи и от домовете, от които изхождат. Аспектите на Слънцето, Луната и Юпитер и Венера, изхождащи от ъгловите домове, домове (1, 4, 7 ÷ 10), и планетите на Асцендента и зенита (М. С.) дават основния тон на хороскопа. Но това е общо казано. Основният тон на хороскопа се определя от най-силната планета в хороскопа или още, онзи дом и знак, в който се намират най-много планети и при това силни, ще определи основния тон на хороскопа. По този въпрос ще се повърнем по-късно.

Един аспект, изхождащ от неподвижни знаци, носи много по-големи трудности, отколкото ако изхожда от главни или подвижни. Либра казва, че един квадрат например, изхождащ от неподвижни знаци (Телец, Лъв, Скорпион и Водолей) може да изразява недостатъци, които в едно прераждане е трудно да се превъзмогнат. Когато една квадратура от подвижни знаци (Близнаци, Дева, Стрелец и Риби) показва един лош навик, от който човек може да се освободи. Аспектите, които се образуват във външните граници на орбисите, са по-слаби, но те могат да се засилят чрез други аспекти, които поотделно образуват двете планети.

Когато две планети са взаимно разположени, т. е. всяка се намира в знака, владян от другата, те действуват като съвпад. Това е общо положение, което има свои потънкости и специфични положения, върху които няма да се спирам.

Ъгловите отношения между планетите, които наричаме аспекти са следните:

Съвпад, който има орбис 0° ÷ 5° между планетите, а между Слънцето и Луната орбисът е до 12°, а между Слънцето и Луната от една страна и планетите, от друга, орбисът е 10°. Значи съвпадът е аспект, който се образува между две или повече планети, когато са

близко една до друга, било в един и същ знак или в съседни знаци. Някои астролози поддържат, че съвпада в един и същи знак е по-силен от съвпада, който се образува в два съседни знака. Съвпадът е добър, когато е между Слънцето и Луната и между Луната и Слънцето и добрите планети Юпитер, Венера и Меркурий. Но той е лош между злотворните планети Марс, Сатурн и Уран. Съвпадът на злотворните планети с добротворните – Юпитер и Венера и със Слънцето и Луната, е по средата между добрите и лошите, в зависимост от това коя от образуващите го планети е по-силна по знак и по собствено достойнство. Съвпадът е един от най-силните аспекти.

Паралелът е аспект, който се образува между две или повече планети, които имат еднаква деклинация, или отклонение. Тези отклонения са дадени в ефемеридите на Raphael за Слънцето и Луната за всеки ден, а за планетите за всеки три дена. Безразлично е дали отклонението е северно, което в таблиците е отбелязано с – N (Nord – север) или южно, което е отбелязано с S (Sud – юг). Например една планета с 2°30' северно отклонение, ще бъде в паралел с друга планета, която се има от 2° ÷ 3°30' северно или южно отклонение. Орбисът на паралела е от 1° – до 11/2°. И паралелът също като съвпада е добър или лош в зависимост от планетите, които го образуват. Така паралелът между Слънцето, Луната и добротворните планети Юпитер и Венера, и Меркурий е добър, а паралелът между злотворните планети – Марс, Сатурн и Уран е лош; а паралел между добротворните и злотворните планети е като съвпада добър или лош в зависимост от това, коя планета е по-силна, добрата или лошата. За да познаем кога две планети са в аспект паралел достатъчно е да видим в таблиците деклинацииите им. Щом имат еднакви деклинации, като се вземе предвид и орбиса 1° ÷ 11/2° те са в паралел. Той е също така силен, но е по-слаб от съвпада.

Полусекстил, този аспект е 30° и има орбис 2°, значи има сила и стойност от 28° до 32°. Той е добър между всички планети, но е слаб аспект. За да бъдат в полусекстил две планети, трябва да се намират в два съседни знака; може да имаме полусекстил и тогаз, когато едната планета е в първия градус на един знак, а другата е в последния. Например на 18.II.1940 г. Юпитер се намираше на 3°37' от знака Овен, а Луна се намира на 5° от знака Телец – от 3°37' от Овен до 5° Телец имаме 31°23'. Значи с 1°23' надминава точния аспект, но понеже орбисът му е 2°, то имаме аспект. Ако Луната беше на 3°37' от Телеца, аспектът щеше да бъде точен. В случая имаме един разрушаващ се полусекстил. Когато две планети се отдалечават от точния аспект, имаме разрушаващ се аспект, какъвто е в случая, а когато планетите се приближават към точния аспект, той е образуващ се. Например, ако в случая Луната се намираше на 2° от Телеца, щяхме да имаме приближаващ се полусекстил, защото разстоянието между Луната и Юпитер е 28°30', значи приближава се към 30°, което е точният аспект.

Полуквадратът е следващия по ред аспект. Той е 45° половин квадрат. Орбисът му е от 3° до 4°. Той е най-слабия лош аспект. Лош е между всички планети. Той се образува, когато две планети се намират на разстояние един знак и половина. Например, ако Венера се намира на 15° от Телеца, а Плутон се намира на 2° от Рака, то ще имаме един полуквадрат, който се образува, защото разстоянието между тях е 47° и понеже Венера се движи по-бързо, средно с 1°15' на ден в същата посока, в която се движи и Плутон, а видяхме, че всички планети се движат в посока от запад на изток, то след 24 часа разстоянието между тях ще бъде вече приблизително 46°10', значи само с

1°10' разлика от точния аспект и след още 24 часа ще бъдат приблизително на 45°20' – значи само с 20' разлика от точния аспект. След още 24 часа, понеже Венера се движи по-бързо (с 1°15' средно на

ден), а Плутон по-бавно (с 30' средно за 24 ч.) те ще бъдат на разстояние 44°30', значи имаме вече един разрушаващ се полуквадрат, който след известно време, понеже Венера се движи по-бърже, ще се превърне в полусекстил и след това в съвпад, след което пак ще започнат да се отдалечават, като образуват последователно полусекстил, полуквадрат, секстил и пр.

Секстилът е 60° и показва, че две планети се намират на разстояние два знака една от друга. Той е вторият по сила добър или хармоничен аспект. Орбрисът му е до 6°. Две планети се намират в секстил, когато се намират в симпатични знаци, а видяхме по-рано, че симпатични или принадлежащи към един и същи род (мъжки или женски) знаци са огнените и въздушните помежду си, и земните и водните. Значи, когато от две планети едната се намира в огнен знак, а другата във въздушен знак, те могат да бъдат в аспект секстил. Също и когато едната се намира в земен знак, може да бъде в секстил с друга, която се намира във водните знаци, намиращи се вляво или дясно от земния знак.

Например, ако Сатурн се намира на 10° от Козирог, ще бъде в секстил с Юпитера, който да кажем се намира на 15° от Риби и с Марса, който да кажем, че се намира на 5° от Скорпиона. За да можем да изчисляваме правилно аспектите, трябва да знаем, че знаците се движат по посока на часовата стрелка, т. е. от изток на запад и затова всеки два часа на източния хоризонт изгрява нов знак, а планетите се движат в посока обратна на часовата стрелка, т. е. от запад на изток. Планетите заедно със знаците и цялата небесна сфера се движат привидно от изток на запад, но ако наблюдавате по-бързите от тях, които се виждат, например Луната и Венера, ще забележите, че по отношение на някоя неподвижна звезда, те са се подвижили на изток. Най-ясно се вижда това с Луната, която, както видяхме, се движи с 13° ÷ 14° за 24 часа. Сега в случая, който вземам за обяснение, Сатурн се

намира на 10° от Козирога и се движи към Юпитера, който се намира на 15° от Риби. Разстоянието по еклиптиката между тях се изчислява по следния начин: Сатурн е на 10° от Козирог. Значи от Козирог остават още 20°. А между Козирог и Риби се намира Водолей, който има 30°, а Юпитер се намира на 15° от Риби, значи имаме 20° от Козирог, плюс 30° от Водолей прави 50°, плюс 15° от Риби, които са изминати от Юпитера, прави 65°. А точният секстил е 60°, значи този секстил е с 5° по-голям. Но видяхме, че орбисът на секстила е 6° – значи аспектът е валиден и понеже Сатурн се движи по-бавно от Юпитера, то разстоянието между тях се увеличава, и следователно имаме един разрушаващ се секстил. От другата страна на Сатурна казахме, че се намира Марс на 5° от Скорпиона, то пак имаме между тях разстояние от 65° – защото Марс се намира на 5° от Скорпиона, значи от Скорпиона остават още 25° + 30° от Стрелеца правят 55° + 10° от Козирог, които Сатурн е изминал, всичко прави 65°, Но понеже Марс се движи към Сатурна, а както видяхме Марс се движи много по-бърже от Сатурн, това разстояние се намалява. Затова този секстил се счита за по-силен.

Квадратът е следващия аспект. Той е 90° и е най-силния дисхармоничен аспект. Орбисът му е до 8°. Две планети се намират в квадрат, когато се намират в знаци, принадлежащи на една и съща динамична група. Като разглеждахме знаците, видяхме, че те се разделяха на три динамични групи, като всеки един знак от групата отстои от следващия на 90°,

Ето тези три динамични групи:

Кардинални знаци: Овен, Рак, Везни и Козирог. Неподвижни знаци: Телец, Лъв, Скорпион и Водолей.

Подвижни знаци: Близнаци, Дева, Стрелец и Риби.

Значи, ако една планета е в Овен, тя може да бъде в квадрат с една планета, която се намира в Рак и с друга, която се намира в

Козирог. Също така, ако една планета се намира в Риби, един от знаците на подвижната динамична група, тя може да бъде в квадрат с една планета в Близнаците и с друга – в Стрелеца.

Например, ако Слънцето се намира на 8° от Овена, а Сатурн е на 10° от Козирога, те ще бъдат в аспект квадрат. Ето как се пресмята: Сатурн се намира на 10° от Козирога, значи от Козирог остават още 20°, които Сатурн не е изминал, плюс 30° от Водолей, плюс 30° от Риби, правят 80°, плюс 8° от Овена, където се намира Слънцето прави 88°, значи 2° до точния аспект, а видяхме, че орбисът на квадрата е 8°. И понеже Слънцето се движи по-бързо – приблизително с 1° за 24 часа, то този квадрат ще бъде образуващ се и ще бъде силен. Ако от другата страна на Слънцето, на 12° от Рака, да кажем се намира Луната, те пак ще образуват квадрат, но вече разрушаващ се. Слънцето се намира на 10° от Овена, значи от Овена имаме 20° плюс 30° от Телеца, плюс 30° от Близнаците правят 30° + 12° от Рака където се намира Луната, прави 92°. Значи тук с 2° е минал точния квадрат, но все още е силен, понеже орбисът му е 7 ÷ 8°, Понеже Луната се движи по-бърже и се отдалечава от Слънцето, то този квадрат ще бъде разрушаващ се, но все пак е силен, понеже е много близо до точния. Но по принцип образуващият се аспект е по-силен от разрушаващия се.

Тригонът е 120° и е най-силния хармоничен или добър аспект. Орбисът му е 8 ÷ 10°.

Две планети се намират в тригон, когато се намират в знаци от един и същи елемент. Видяхме по-рано, че 12-те знака на зодиака са разделени между четирите елемента – огън, въздух, вода и земя, по три знака във всеки елемент на разстояние 120°. Така, че имаме четири елементарни тригони от по три знаци:

Тригон на огъня – Овен, Лъв, Стрелец.

Тригон на въздуха – Близнаци, Везни, Водолей. Тригон на водата – Рак, Скорпион, Риби.

Тригон на земята – Телец, Дева, Козирог.

И когато две планети се намират в знаци от един и същ елемент и се намират на съответните градуси, те се намират в тригон. Например Слънцето в 10° на Овена ще бъде в тригон с Нептуна, който се намира на 15° от Лъва, а от другата страна ще се намира в тригон с Урана, който се намира на 5° от Стрелеца. Но в първия случай ще имаме образуващ се тригон, защото двете планети се намират 125° и понеже Слънцето се движи по-бързо, то това разстояние постепенно се намалява и след 5 ÷ 6 дена ще имаме точен тригон между Слънцето и Нептун.

Ето как става пресмятането. Слънцето е на 10° от Овена, значи от Овена му остават да измине още 20° плюс 30° Телец, плюс 30° Близнаци, плюс 30° Рак, правят 110°, плюс 15° от Лъва, където се намира Нептун, правят 125°, т. е. 5° надминава точния аспект, но понеже Слънцето се приближава към Нептун, тригонът е образуващ се. Във втория случай разстоянието между Слънцето и Уран е пак 125°, но тук имаме вече разрушаващ се тригон, защото Слънцето, което се движи по-бърже, се отдалечава. Ето как става пресмятането: Уран се намира на 5° от Стрелеца, значи от Стрелеца му остават да измине още 25°, плюс 30° от Риби правят 3 x 30° = 90° + 25° от Стрелеца правят 115° + 10° от Овена, които Слънцето е изминало, правят 125°, значи 5° надминава точния тригон, както в първия случай, но в първия случай Слънцето се приближава към по-бавна планета Нептун и разстоянието между тях се намалява, а във втория случай Слънцето се отдалечава от по-бавна планета Уран и разстоянието между тях се увеличава. Затова в първия случай имаме образуващ се тригон, а във втория – разрушаващ се.

Следващият по ред аспект е **квадрат** и **половина**, т. е. 135°, той е дисхармоничен и по сила е равен на полуквадрата. Две планети се намират в квадрат и половина, когато се намират на разстояние четири знаци и половина. Орбисът му е 4°, като на полуквадрата. Например, да кажем, че Меркурий се намира на 1° от Овена, а Нептун на 15° от Лъва, значи те се намират точно на 135° разстояние, т. е. образуват аспект квадрат и половина. Но понеже Меркурий се движи по-бързо и се приближава към Нептуна, то този квадрат и половина ще бъде разрушаващ се, който след известно време ще се превърне в тригон.

Следващият аспект се нарича **квинконция** и има 150°, той е от най-слабите дисхармонични аспекти. Две планети, които се намират на разстояние пет знака са в квинконция. Орбисът му е 2 ÷3°.

Опозицията е аспект от 180° и е дисхармоничен. По сила се равнява на квадрата, макар и да не е във всички случаи така злокобен и фатален, защото той е едно положение, при което силите, при все че се противопоставят, същевременно се уравновесяват. Орбисът на опозицията за Слънцето и Луната помежду им е 12°, а на Слънцето и Луната с другите планети е 10°. Две планети се намират в опозиция, когато се намират в два противоположни знаци и имат съответните градуси. Например Сатурн в 10° на Козирога е в опозиция с Луната, която се намира на 12° от Рака. От 10° Козирог до 12° Рак има 182°, значи 2° повече. Но понеже Луната се движи по-бърже и е пред Сатурна – то опозицията е разрушаваща се.

Някои астролози вземат под внимание други два слаби хармонични аспекти – **квинтил** 37° и биквинтил 72°.

Следователно, имаме следните аспекти:

Съвпад – от 0° – 5° между планетите и до 10° между Слънцето и Луната и планетите – характерът му е в зависимост от планетите, които го образуват.

Паралел – Когато две планети имат еднаква деклинация с орбис до 11/2° – Хармоничен или дисхармоничен в зависимост от планетите.

Полусекстил 30° – Хармоничен – с орбис 2°. Полуквадрат 45° – дисхармоничен – с орбис 3 ÷ 4°. Секстил 60° – Хармоничен, с орбис 6 ÷ 8°.

Квадрат 90° – дисхармоничен с орбис 7 ÷ 8°.

Тригон 120° – хармоничен с орбис 8 ÷ 4°.

Квадрат и **половина** 135° – дисхармоничен с орбис 4°.

Квинконция 150° дисхармоничен.

Опозиция 180° – дисхармоничен с орбис 10°.

Един от основните принципи на окултната наука и специално на Астрологията е, че човек не се ражда произволно, а се ражда на точно определено, затова време и място. В херметичната наука има един закон, наречен „Закон на епохата“ или „Закон на Хермеса“, според който раждането не е произволно, а е предопределено от момента на зачатието. Законът гласи: Знакът и градусът, на които се намира Луната в момента на Епохата, т. е. в момента на зачатието, става Асцендент при раждането, ако Луната се пълни, а Десцендент, т. е. знакът, който при раждането е на западния хоризонт, ако Луната се празни. И Соломон, който е познавал Астрологията, казва, че за всяко нещо си има точно определено време.

А френският учен и астролог Пол Фламбарт, по пътя на своите чисто статистически данни и изследвания, е дошъл до същото заключение и казва: „Човек не се ражда под какво да е небе; природата избира за тази цел тъкмо онази четвърт час от всичките 35,064 четвъртинки часове в една година, при които планетните конфигурации имат възможната най-голяма прилика с конфигурациите в хороскопите на родителите, или на някои от най-близките роднини на родения.“

Този закон ни показва на вътрешната зависимост, която съществува между планетните констелации (съчетания) в пространството и динамичните енергии в човека. И според този закон всеки човек се ражда именно в такъв момент, когато звездните констелации са такива, каквото е съотношението на силите, които действуват в неговото съзнание и строят неговия организъм. Този закон на съотношенията ни показва, че не планетите като физически тела с техните радиации определят съдбата на човека, но те само обективно ни показват какво е съотношението насилите, които действуват в даден човек.

Знаем, че законът на съответствията, формулиран от Хермеса гласи: „Туй, което е горе, е подобно на това, което е долу, и туй, което е долу, е подобно на това, което е горе.“ Приложен към този случай значи: това, което е в човека, съответствува на това, което е в Космоса, и това, което е в Космоса, съответствува на това, което е в човека. И Гьоте, който е познавал този закон, казва: „Всичко преходно, т. е. външно, което става в природата, е само символ на това, което става в съзнанието на човека.“ Така разгледан въпросът няма място за онова наивно схващане, че планетните влияния унищожават свободната воля на човека, фаталистически определят неговата съдба. Като приемем, че външните планети са само символи на мислите, които действат в човека, тогаз въпроса за свободата на волята се пренася на друга плоскост, защото силите, които обуславят проявлението на човека или го ограничават, са динамизирани от самия него, а не са му наложени от външна сила.

Каква е връзката между космичните явления и динамиката на силите в човека, е дълбок философски въпрос, който предстои за бъдеще да бъде разрешен, но това, което е като факт, е следното: че когато в рождения хороскоп на един човек имаме известни аспекти и когато тези аспекти се явят отново в Космоса, те оказват силно

влияние само на онези хора, които ги имат в хороскопа си. Например една квадратура между Слънцето и Сатурн в Космоса, винаги ще засегне чувствително онези, които я имат в хороскопа си, като породи някакъв род ограничения, в зависимост от това в кои домове и знаци се намират Сатурн и Слънцето в хороскопа. Такъв човек може да се уподоби на антена, която е нагласена да приеме вълни с определена дължина. Когато такива вълни преминат през пространството, тя ги долавя, а човек като жива антена изпитва и въздействието на тези вълни. Понеже в Ефемеридите са дадени положенията на планетите и аспектите за всеки ден, то като знае човек, какви са аспектите в неговия хороскоп, той ще знае кога с какви влияния ще има да се справя, ще знае на що се дължат неговите настроения – разположения и неговите успехи или неуспехи в известна работа. По този начин човек може да провери и истинността на астрологичните твърдения.

Вземайки външните механични аспекти като символ на вътрешното съотношение на енергиите в човека, можем да допуснем, че различните аспекти – от съвпада до опозицията, ни показват различните фази, през които минават енергиите, които обуславят един процес, който се извършва в човека.

Изхождайки от тази основа, Либра е разгледал значението на аспектите във връзка с проявлението на енергиите в човешкото съзнание, или както казва той, от гледището на кармата:

„Защото най-вече аспектите между отделните планети са, които ни показват последиците от нашите дела в миналите ни съществувания."

Ще предам накратко схващанията на Либра по този въпрос. Той казва; „Делим аспектите на хармонични и дисхармонични, но ние знаем, че те са наречени така в зависимост от начина на действие, които предизвикват в нас. А космичните влияния сами по себе си не могат да бъдат „добри" или „лоши." В нас се проявяват като

такива, поради нашата собствена вътрешна дисхармония. Хармония и дисхармония, подобно на добро и зло, са само противоположни полюси на едно и също качество. Злото не е нищо друго, освен злоупотребление с доброто. И там, където в миналото си съществуване сме допускали известно нарушение на природните закони, намираме го в това въплощение, изразено в хороскопа ни като нехармонични или „лоши“ аспекти.

По този въпрос и Учителят каза: „Един лош аспект в живота на човека не е нищо друго, освен дисхармонично състояние, на което той сам се подлага. Човек сам е причина за лошите аспекти в своя хороскоп[27].“

Накратко можем да характеризираме планетите по следния начин.

1. **Слънцето** – като символ на висшето Аз.
2. **Луната** – като символ на низшето аз, на личността.
3. **Меркурий** – като символ на интелекта.
4. **Венера** – като символ на Любовта.
5. **Марс** – като символ на страстта и силата.
6. **Юпитер** – като символ на благородството, религиозността и правото.
7. **Сатурн** – като символ на себелюбието и разумността.
8. **Уран** – като символ на висшия ум и мъдростта.
9. **Нептун** – като символ на висшата Любов.

Имайки предвид горното, не е мъчно да добием едно обобщително заключение относно значението на различните аспекти на планетите.

Така една квадратура на Слънцето със Сатурн, ще се прояви в характера като себелюбие, а в преживелиците на човека като ограничения, спънки и злочестини, които ще се проявят в едно или

[27] МОК, 8.V.1927 г.

друго направление – в зависимост от домовете и знаците, в които се намират Слънцето и Сатурн. Тези ограничения са резултат на себелюбието, което сме подхранвали в миналото. Тази квадратура показва не една борба, която се е водила между висшите и нисшите наклонности, при която нисшите са взели надмощие и по този начин сами сме си турили пречки и ограничения на пътя, с които сега трябва да се справим.

Точно противоположен е произходът и значението на тригона между Слънцето и Сатурна. Този аспект се проявява в характера като прямота, съсредоточеност, задълбочаване на мисълта – качества, добити от по-ранишен живот. Това показва, че в миналото е дадено предимство на възвишените и благородни стремежи. Квадратът или опозицията между Марс и Венера ни показва на един конфликт между страстта и Любовта, в който страстта е взела надмощие, и сега се изявява като лош аспект, на когото носим последствията.

Така че лошите аспекти ги считаме като злоупотреба с доброто в миналите съществувания и показват на някаква пречка, която сами сме си създали и трябва да я превъзмогнем. А добрите аспекти ни показват, че сме използували разумно доброто и като резултат на това имаме плода на това разумно използвано добро. Следователно, човек сам си подготвя пътя в живота, което е изразено в аспектите и положенията на планетите и знаците в хороскопа, но не трябва да се забравя, че човек, който е създал пречките има възможността и да ги премахне и да създаде нещо ново.

Сега може да разгледаме аспектите в тяхното развитие по отделно.

Съвпадът означава започването на един нов цикъл, старият е завършен и не е донесъл своя опит и начева новото. С една дума съвпадът означава започване на ново начало. Дали това начало ще бъде хармонично или дисхармонично зависи от планетите, когато

образуват този аспект. В него можем да съзрем известна склонност в характера, която започва да се образува, ала в много случаи и склонност, която е била достигнала пълна зрялост на едно по-горно поле и чака само подтик, за да се изяви на физическото поле.

Полусекстилът 30° – представя вече развита склонност, която обаче още не се е превърнала в качество, защото не се е още калила в огъня на изпитанията. Този аспект се проявява повече като мисъл, отколкото като дело. Само в много напреднали хора може да се изрази в стройно дело, защото тук вече е повлиял очистителния огън на следващия аспект.

Полуквадратът 45° представя първите мъчнотии из пътя и от по-нататъшното надмогване на тези мъчнотии, които действуват повече върху умственото и астрално полета, следователно върху мислите и чувствата, ще зависи дали склонността ще се превърне в качество или не.

Секстилът – тук вече склонността се е превърнала в хармонично качество на характера и става мощен извор на помощ в живота. Този аспект ни представя случай за по-нататъшни издигания и ни подпомага да напредваме.

Квадрат. Но за да стане това качество неделима част от нашето „аз“, то трябва да бъде подхвърлено на изпитанията на квадрата. При квадрата става едно пречистване, не толкова върху астралното и умственото полета, колкото на физическото поле. И тъй като съпротивата тук е най-голяма, този аспект предрича сурова борба – съпротива в най-силна форма. Всичко, каквото се стремим да докараме до какъв-годе край, има склонност към несполука, за да смогнем да победим навред тази съпротива: Висшето в нас трябва да расте, а себелюбието ни трябва да се намалява, да умре. Квадрат, следователно, е аспектът на смъртта на низшето и на живота на висшето, що възкръсва от нея.

Тригонът (120°). Тук вече качество на характера е излязло като победител из борбата и е станало вече крепко и неразделно притежание на „аза“, трайна придобивка и мощна опора в понататъшния път към хармонията. Тук се пожънват плодовете на една мъчно достигната победа.

Квадрат и **половина** (135°). Може да се разглежда като второ пречистване на астралното поле, след като дадено качество в характера е претърпяло огнено изпитание на физическото поле и въоръжено вече с опита, може да крачи с повече увереност напред, за да достигне в опозицията своя брак.

При **квинконцията** (150°) се повтаря същото в умственото поле.

Опозиция (180°). Тук ще стане явно, дали достигнатото качество, чрез едно противоположно съчетание с другите, ще достигне до едно хармонично съединяване, и чрез това ще спомогне да се извиши, или дарбата ще се превърне в нещо несполучливо и забъркано.

Паралелът действува като съвпада, само че се проявява повече като склонност, нежели качество.

С това завършвам краткото изложение върху аспектите, с което завършвам и краткия преглед на четирите основни елемента в Астрологията – знаци, планети, домове и аспекти. Разгледах на кратко и главните отношения между знаците и планетите. Понататък ще се спра върху други отношения, които съществуват между тези четири основни елемента. Тези четири елемента се явяват като проявления и условия за това проявление на четирите елементарни стихии. Ще се спра накратко и върху други някои елементи, които служат като проводници на четирите елементарни стихии, на които в древната Астрология се е отдавало голямо значение, но които

съвременната Астрология едвам напоследък започва да се взима под внимание[28].

233

[28] Като се говори за различните аспекти като израз на известни фази от известни процеси, характера и направлението на тези процеси се определя от естеството на планетите и домовете.

Глава IX – Лунните възли, точката на щастието и неподвижните звезди

Както казах в края на предната глава, древните са взимали под внимание освен четирите основни елемента още и така наречените Лунни възли, горен лунен възел и долен лунен възел, точката на Щастието и други чувствителни астрономични точки и неподвижните звезди. Модерната Астрология доскоро пренебрегваше тези елементи, но днес вече постепенно почва да ги взима под внимание при разглеждането на хороскопа.

1. Лунните възли или главата и опашката на Дракона.

Така се наричат двете пресечни точки на еклиптиката с лунната орбита. Горната, или възходящата пресечна точка, се нарича горен лунен възел или глава на Дракона и е добротворен по природа, от природата на Юпитер е. Долната, или низходяща пресечна точка, се нарича долен лунен възел или опашка на Дракона, и е злотворна по природа – има влияние подобно на Сатурна.

Ето какво казва за тези възли Синдбад – д-р Вайс: „Би трябвало да забележим, че лунните възли – главата и опашката на дракона – съгласно по-новите възгледи и наблюдения на английските астролози, дойдоха пак на почит като фактори с голямо значение, според тяхното положение по дом. Горният възел – главата на дракона, подобрява работите на дома, в който той се намира и при добри аспекти и когато е към зенита и асцендента, действува силно. Той е особено силен, в благоприятен смисъл, когато стои близо до асцендента.

Долният възел – опашката на дракона, е неблаготворна и влошава работите на дома, в който се намира, като носи съответните затруднения и нещастия.“

Когато главата на дракона е в съвпад с добра планета, тя увеличава твърде много силата на успеха и сполуката в зависимост от дома и аспектиращата планета. Когато пък опашката на дракона се намира в съвпад със злотворна планета, тя увеличава нещастията и противоречията.

Едната или другата, поставени в десетия и четвъртия домове, тяхното влияние за добро или зло според природата им, е безспорно много силно.

Когато съвпадът или опозицията на Светилата (Слънцето и Луната) съвпадне с един от възлите, то произлиза затъмнение. При съвпад имаме слънчево затъмнение, а при опозиция – лунно. И естествено е, че когато тези затъмнения станат в главата на дракона, ще имат едно влияние което и да не е съвсем благотворно, няма да е и злотворно, но когато това затъмнение става в опашката на дракона, то ще бъде зловредно и силно в злото.

Освен лунните възли някои съвременни астролози са наклонни да приемат влиянието и на възлите на планетите, т. е. на онези точки, в които планетните орбити пресичат еклиптиката. Но този въпрос още не е проучен[29].

Като възли с проучено влияние се вземат и асцендента, пресечната точка на еклиптиката с източния хоризонт на дадено място в даден момент, а така също и зенита – пресечната точка на еклиптиката с горния меридиан на дадено място в даден момент.

Както казах, на горния лунен възел се приписва Юпитерово влияние, а на долния – Сатурново. Асцендента има отношение към

---

[29] Този въпрос за възлите на планетите и до днес не е проучен. Георги Радев е един от малцината, който говори в своята Астрология за възела на Уран – вж. *Сфера на Уран*.

здравето, моралното и интелектуално състояние на човека, а зенитът има отношение към социалното положение и възможностите за проявата на човека в живота.

Също такива възли представят и десцендента – пресечната точка на еклиптиката със западния хоризонт за дадено място в даден момент и пресечната точка на еклиптиката с Южния меридиан.

2. Точката на щастието.

Както Лунните възли, и другите силови центрове със значение за хороскопа, е и така наречената точка на щастието.

Тя се намира, като вземем разстоянието между Слънцето и Луната, и го нанесем от точката на Асцендента, в посоката, в която се движат планетите, т. е. в посока обратна на часовата стрелка, в посока противоположна на движението на знаците, което е в посока на часовата стрелка.

Както самото ѝ име показва, тя е една точка, която носи щастие и успех в този дом и знак, в който се намира. Тя действува като благотворните планети Юпитер и Венера. Тя също се разглежда като планета в проявленията ѝ и в зависимост от аспектите, които хвърля и получава, ще е и нейното влияние.

3. Неподвижните звезди.

Говорейки за неподвижните звезди, разбираме Слънце вънка от нашата слънчева система, които са също така проявление на 12-те творчески принципи на Битието, проявени в 12-те знаци на зодиака и планетите. Понеже ние познаваме тези 12 творчески принципа, като зодиакални и планетни принципи с определена характеристика, то астрологическата практика е открила, че и различните слънца в нашата вселена, поставена в известна точка на хороскопа влияят, като всяка друга планета, според естеството си. И затова неподвижните

звезди са класифицирани към седемте планетни принципи и 12-те зодиакални знаци.

Някои астролози не вземат под внимание влиянието на неподвижните звезди, но те забравят, че нашата слънчева система е част от една по-голяма система, и силите, които действуват в нея, са органически свързани със силите на по-голямата система. Древните астролози, които са били посветени, са вземали под внимание влиянието на неподвижните звезди, защото те са познавали органическата връзка между нашата система и останалата вселена. А тези, които оспорват тяхното влияние, разглеждат въпроса механически и намират, че тези слънца били далеч и не оказвали влияние върху нашия живот. Но астрологическата практика е показала, че неподвижните звезди оказват голямо влияние в нашия живот. Това се отнася особено за звездите от първа величина, които са 19 на брой и блестят като диаманти на небето.

Привеждам тук една таблица с означение на имената на неподвижните звезди и съзвездията, към които принадлежат, в която е посочено и влиянието, което им се приписва. Таблицата е взета от френския астролог Жулиано[30].

---

[30] Всъщност става дума за Жюлевно (1845-1915) – френски астролог, един от водещите представители на направлението за обновление на Астрологията.

ТАБЛИЦА
на по-важнитѣ неподвижни звезди

Име на звездитѣ	Природа	Влияние	Приблизителна геоцентрична дължина	Величина
Опашката на кита	Сатурнъ	лошо	2° на Овена	2
Алгенитъ отъ Пегасъ	Сатурнъ	„	8° на Овена	2
Пжпа на Пегасъ и главата на Адромеда	Юпитеръ Венера	носятъ щастие и богатство	14° Овенъ	2
Корема на Кита	Сатурнъ	лошо	20° Овенъ	2
Пояса на Андомеда	Венера	Носи щастие въ брака	30° Овенъ	2
Рогътъ на Овена	Сатурнъ и Марсъ	Лошо	2° Телецъ	3
Трижгълника на Делтата	Меркурий	интелектуално	6° Телецъ	2
Челюстьта на Кита	Сатурнъ и Марсъ	Лошо носи болести	14° Телецъ	2
Главата на Медузата (Алголъ)	Сатурнъ и Юпитеръ	Много опасенъ	16° Телецъ	2
Плеадитѣ	Луната и Марсъ	Приключения въ живота немилостъ	30° Телецъ	
Окото на Телеца (Алдебаранъ)	Марсъ	Носи богат-во извест. войнст.	9° Близнаци	1
Стжпалото на Орионъ (Ригелъ)	Марсъ и Юпитеръ	щастие, извест. великодушие	16° Близнаци	1
Лѣвото рамо на Ориона (Велатриксъ)	Меркурий и Марсъ	интелигентност и войнственост	20° Близнаци	2
Капела отъ Колара	Марсъ и Меркурий	щастие, извест. мог. приятели	21° Близнаци	1
Телеца	Марсъ	сполука, издиг.	22° Близнаци	2
Главата на Ориона	Юпитеръ и Сатурнъ	ту добро-лошо	23° Близнаци	2
Южния рогъ на Телеца	Марсъ	Много лошъ	23° Близнаци	2
Презрамието на Ориона	Юпитеръ и Марсъ	Обществено щастие	24° Близнаци	2
Дѣсното рамо на Ориона (Бетелгецъ)	Марсъ и Меркурий	Богатство, щастие, войнств.	28° Близнаци	1

Пропросъ	Марсъ	Издигане въ живота	30 Близнаци	3
Свѣтлата стжпка на Близнацитѣ	Юпитеръ и Марсъ	актив., извест., сполука	8° Ракъ	3
Сириусъ от голѣм.куче	Венера и Меркурий	Слава, почест, богатство	14о Ракъ	1
Касторъ (отъ Близнацитѣ)	Марсъ Венера Сатурнъ	Лошо	19о Ракъ	1
Полуксъ (отъ Близнаци)	Марсъ	Почить и издигане	22о Ракъ	1
Процнонъ отъ малкото куче	Венера и Марсъ	богатство, щастие, знаменитость	23° Ракъ	1
Главата на Малката Мечка	Сатурнъ и Венера	Лошо	12° Лъвъ	2
Ялфардъ отъ хидрата	Сатурнъ и Венера	Опасность отъ жени	2° Лъвъ	2
Регулусъ отъ Лъва	Марсъ	Слава, братство, щастие	30° Лъвъ	1
Гърба на Лъва	Сатурнъ, Венера, Меркурий	Лошо	9° Дѣва	2
Канопусъ отъ Арго	Сатурнъ и Юпитеръ	Опасни пжтувания по вода	13° Дѣва	1
Довебъ отъ Лебеда	Уранъ	Кжсо трайно щастие	21° Дѣва	1
Чашата	Сатурнъ и Венера	Почести, успѣхи, издигане	23° Дѣва	1
Косата на Береника	Луна и Венера	Печалби, сполуки, щастие	23° Везни	3
Люцида отъ Везни	Марсъ и Меркурий	Лошо влияние	3о Везни	3
Вендемиатрика	Сатурнъ, Венера Меркурий Меркурий	Лошо и нещастие	9о Везни	3
Синистра		Неус. несп. и лоши шансове	11° Везни	3
Класъ отъ дѣва	Марс и Венера	Бог. извст. усп.	23о Везни	1
Арктуръ отъ Вололасъ	Юпитер, Марс	Слава щас поч.	21° Везни	1
Южни Везни	Сатурнъ и Венера	Нещ. опасн. от отравяне	14° Скорпионъ	3
Северна Корона	Венера и Меркурий	Благотворно влияние	11° Скорпионъ	3
Северни везни	Юпитеръ и Марсъ	Твърде щастливо влияние	19° Скорпионъ	2
Челото на Скорпиона	Сатурнъ и Марсъ	Твърде зловр. и пакостно	2о Скорпионъ	2

Сърцето на Скорпиона (Ангаресъ)	Меркурий и Марсъ	Деят. успѣхъ, буйность разр	8o Скорпионъ	1
Главата на Херкулеса	Марсъ и Меркурий	опас.отъсмърт. енергия, успѣхъ	15o Стрелецъ	3
Окото на змията	Сатурнъ и Венера	Ерудиция и мизерия	20o „	3
Главата на Офикусъ	Сатурнъ и Венера	злотворенъ	22o „	3
Жилото на Скорпиона	Марсъ	опасенъ за живота	23o „	3
Колѣното на Офикусъ	Сатурнъ и Венера	злокоб. влиян.	27o „	3
Джгата на Стрелецъ	Марсъ	успѣхъ и лошъ край	4o Козирогъ	3
Опашната на Лебеда	Венера и Меркурий	издиг и щаст.	5o „	1
Вега отъ Мира	Венера и Меркурий	богатство и известность	14o „	1
Алтаира отъ Ореда	Сатурнъ и Меркурий	злотворенъ опаст. отъ вл.	1o Водолей	1
Горното копито на Телеца	Венера и Марсъ	сполуки щастие	3o „	3
Долното копито на Телеца	Венера и Марсъ	сжщо	3o „	3
Устата на Козирога	Сатурнъ и Меркурий	гениалность	5o „	3
Гърба на Козирога	Сатурнъ и Венера	злотворен, неуспѣхи	10o Водолей	3
Лѣвото рамо на Водолея	Сатурнъ и Марсъ	Смущения и неприятности	22o „	3
Дѣсното рамо на Водолея	Сатурнъ и Марсъ	Прѣчки, изпитания измами, разочарования	2o Риба	3
Дѣсния кракъ	сжщо	Злотворенъ	5o „	3
Фамалхоцетъ (отъ южни Риби)	Венера и Меркурий	Влияние могжщ. и щаст.	14o „	1
Крилото на Пегасъ (Маркасъ)	Марсъ и Юпитеръ	Опасности отъ война, огънь и електрич.	23o „	2

Тъй като движението на неподвижните звезди по еклиптиката е много бавно, приблизително по 1° и 24 м. за 100 години, или приблизително по 50 секунди за година, то за определяне на тяхното място в хороскопа не е необходима друга таблица, освен горната, която ни показва положението на неподвижните звезди по

еклиптиката, или геометричните дължини на тези звезди. По-голямо значение, разбира се, се отдава на звездите от първа величина. Включването на неподвижните звезди като фактори в хороскопа е необходимо, защото често намираме, че някои явления и събития не се обясняват задоволително само с другите фактори.

С изложеното дотук направих едно кратко изложение на елементите на Астрологията. Споменах и за основните астрологични комбинации – именно основните отношения между знаците и планетите. Има и други комбинации, които са също така необходими, но ще ги разгледам по-късно.

В следната глава ще изложа накратко теорията и техниката на съставянето на хороскопа, за да може всеки да почне чрез практика да изучи основно теорията на Астрологията.

Глава X – Как се съставя хороскоп

Хороскопът представлява карта на небето за дадено време и за определено място. По тези данни определяме положенията на небесните тела по еклиптиката. По-конкретно казано, за да можем да съставим хороскопа на дадено лице, необходимо ни е да знаем датата на раждането – година, месец, ден и час, по възможност, с точност до минута, а също така и мястото на раждането – държава, град или село.

1. Таблиците и тяхната употреба.

Като имаме на разположение горните данни, вземаме една таблица за геоцентричните дължини на планетите, и намираме в тях годината, за която има да правим хороскоп.

Има няколко вида такива таблици, които са специално приспособени за астрологична работа. Най-популярни са Ефемеридите на Raphael за планетните положения, които се издават всяка година в Лондон. В тях положенията на планетите са дадени за всеки ден на обяд – 12 часа. Освен таблиците за планетните положения, към тях са прибавени и ред други таблици, между които най-важни са отдела за планетните аспекти през цялата година и най-накрая са дадени три таблици за домовете за три различни ширини, за 51°32'N северна ширина – което отговаря на Лондон, и всички страни, които имат приблизително същата ширина; за 53°85'N северна ширина – което отговаря на Ливърпул, и всички страни които лежат приблизително са на същия и най-после за 40°32'N северна ширина, която отговаря на Ню Йорк, с която могат да си служат всички страни, които лежат приблизително на същия паралел. Понеже и ние в България се намираме приблизително на този паралел и ние си служим с тези таблици за изчисляването на домовете или казано с

други думи – за ориентиране на зодиака, т. е. да определим кой знак на кое място да поставим.

Други подобни таблици, с които си служим, са тези на Пол Фламбарт – издание на Шакорнак, Париж, които обемат един период за повече от 100 години. В тях са дадени положенията на планетите от 1801 година до 1939 година. Новото издание на тези таблици обхваща период от 1850 до 1950 год. В тях положенията на планетите са дадени за през десет дена; например дадено е положението на планетите на 01.01. след това на 10, на 20, на 30. И когато търсим за дата, която се намира между две дадени дати, то, за да намерим положението на планетите на тая дата, изваждаме положенията на известните дати, и получаваме колко изминава планетата за 10 дена; полученият резултат делим на 10, за да получим за един ден колко изминава известна планета и полученият резултат умножаваме по дните, на които отстои датата, за която търсим положението на планетите, от една от датите, на които са известни положения, за да стане по-ясно това ще взема един конкретен пример. Да кажем, че на 1-ви януари 1937 г. Слънцето се намира на 10°40' от Козирога или на 280°40' по еклиптиката, а на 10. януари се намира на 19°40' от Козирога, или на 289°40' по еклиптиката. А на нас да кажем ние трябва да намерим положението на Слънцето за 4 януари. За целта правим следното пресмятане:

на 10.I. – Слънцето на 289°40'

на 1.I. – Слънцето на 280°40'

Изваждаме по-малката цифра от по-голямата и получаваме – 9° – значи за 10 дена Слънцето изминава 9° или 540 минути по еклиптиката, като разделим 540 минути на 10 получаваме 54 минути. Значи, за 1 ден Слънцето изминава 54 минути – а от 1-ви до 4 имаме три дена, и като помножим 54' x 3 = получаваме 162 минути, които се равняват на 2°42’ – толкова изминава Слънцето за 3 дена, тези 2°42'

прибавяме към положението за 1.1, следователно имаме 280°40' +2°40'= 283°20'. Това е положението на Слънцето за 4 януари.

Има също така и едни немски таблици, които обемат един период от 100 години и понеже е дадено положението на планетите за всеки ден, затова са много обемисти и скъпи. Положенията на планетите в една част от тях са дадени за 12 ч. полунощ, а в други за 12 на обяд, когато във френските и английски таблици положенията са дадени за 12 ч. на обяд.

2. Изчисление на времето.

Казахме, че за да можем да съставим хороскоп на дадено лице, ни е необходима датата на раждането, включително часът и даже минутата. Но именно по въпроса за часа трябва да знаем, че в Европа има главно три вида времена. Западно-европейско – което се определя по Гринвички меридиан, и се нарича още гринвичко време, Средно-европейско време, и Източно-европейско време. Това са официално установените видове времена; но по-точно казано, всяко място си има свое местно време, което се определя по слънчевия часовник на мястото. Това различие на времената в различните места се дължи на факта, че Земята е кълбо, и Слънцето не изгрява навсякъде за един и същи час. Знаем, че Земята се завърта около оста си за 24 часа – това движение ние го проектираме на Слънцето и казваме, че за 24 часа Слънцето изминава 360° по еклиптиката, или, както се казва, видимо обикаля Земята. Като разделим 360° на 24 часа, получаваме, че за 1 час Земята изминава 15° по еклиптиката. Върху тази основа земният глобус е разделен по посока на полюсите на 90 меридиана, като разстоянието от един меридиан до друг се измерва с 4 минути време или с други думи всеки дъгов градус отговаря на 4 минути време. Като 0° е приет меридианът, който минава през Гринвич и се нарича Гринвички меридиан. Страните, които лежат

наляво от него, като се обърнем към север, казваме, че отстоят на запад и имат западна дължина. А страните, които се намират вдясно от него, казваме, че отстоят на изток и имат източна дължина. Така, Париж се намира само на 1° източно от Гринвич – Берлин се намира на 15° източно от Гринвич, София се намира на 23°43' източно от Гринвич; Цариград се намира на 30° източно от Гринвич, а Москва се намира на 38° източно от Гринвич.

На обикновен език това значи: казахме, че разстоянието от един меридиан до друг, или разстояние един градус, се изминава за 4 минути време. Значи, когато в Цариград, който отстои на 30° от Гринвич, е 12 на обяд, в Гринвич ще бъде 10 ч. преди обяд, следователно, Цариград отстои от Гринвич на разстояние два часа време; защото 30° х 4 минути правят 120 минути или 2 ч. Берлин, който се намира на 15° от Гринвич е на разстояние 1 ч. от Гринвич. Понеже София се намира приблизително на 24° и като знаем, че всеки дъгов градус се изминава за четири минути, то като помножим 24° х 4 получаваме 96 минути, което е равно на 1 ч. 36 м. Значи София се намира на 1 ч. 36 м, от Гринвич. А Москва, която се намира на 38° от Гринвич, изразен във време ще значи, че Москва се намира на 2 часа и 32 м. от Гринвич.

Значи, нашето местно време, времето, което показва слънчевия часовник, когато огрее слънцето, е по-напред 1 ч. 36 м. от Гринвич, като това значи, че ако нашият слънчев часовник показва 1 ч. 36 м. след обед, то Гринвичкия слънчев часовник в същия космичен момент ще показва 12 ч. на обяд. В Берлин ще бъде 1 ч. след обяд, а в Цариград ще бъде 2 ч. след обяд, а в Москва ще бъде 3 1/2 сл. обяд. Космически, това е един и същ момент.

Тези разграничения на различните видове времена ни са необходими, защото положенията на планетите в таблиците са дадени по Гринвичко време, и за да намерим точното им място по

еклиптиката за дадено време и място, трябва да превърнем нашето местно време в Гринвичко. Какво значи това? – Нашите часовници в България са нагласени по Цариградското местно време. А видяхме, че Цариград отстои от София приблизително 6° и като знаем, че всеки дъгов градус се изминава за 4 м. време, то 6° х 4 м. = 24 м., приблизително значи, Цариградското време, по което са нагласени и нашите часовници, е приблизително с 24' по-напред от нашето местно време. Следователно, като знаем Цариградското време по часовниците, с които си служим, и искаме да намерим местното време, то изваждаме от Цариградското време приблизително 24 минути[31] за София, понеже казахме, че с толкова то е по-напред от нашето местно време, и така намираме нашето местно време. Например, ако имам даден да кажем 9 часа и 30 м. сутринта, да направим хороскоп за това време, то, понеже това не е наше местно време, а Цариградско, то ще извадим от него 24 минути за да получим нашето местно време и

9 ч. 30 м.

– 24 м.

____

9 ч. и 6 м.

това е нашето местно време.

А казахме, че местното време ни е необходимо, за да можем да изчислим положенията на зодиакалните знаци за дадено място и време, или, както се казва, да знаем как да ориентираме зодиака за дадено време и място – да знаем кой знак къде да го поставим, значи, местното време ни е необходимо за местно ориентиране на зодиака, защото положението на знаците се изчислява по местното време. А положенията на планетите по еклиптиката се изчисляват по

[31] За различните месеци е различно, защото има една корекция, която се вади или прибавя.

гринвичко време. Следователно, нашето местно време трябва да го превърнем в гринвичко, понеже и положенията на планетите са дадени за обяд в Гринвич. След като намерим местното време, по посочения начин, от местното време намираме гринвичкото, като извадим от местното време 1 час 36 м., получаваме гринвичкото време, за което търсим положенията на планетите. В примера, който взехме, местното време беше 9 ч. и 6 м. – като извадим от него 1 ч. и 36 м., което е разстоянието от София до Гринвич, измерено във време, то получаваме.

9 ч. 6 м. местно време

\- 1 ч. 36 м. разлика във времето между

____

7 ч. 30 м. Гринвич и София получаваме 7 ч. и 30 м. Значи, ако в Цариград часовникът показва 9 ч. и 30 м., софийското местно време ще бъде 9 ч. и 6 м., а в Гринвич часовникът ще показва 7 ч. и 30 м., а това е един и същ космически момент, но понеже Земята е кълбо, което се движи около оста си, от запад на изток, затова ние виждаме, че Слънцето изгрява от изток и отива към запад и понеже Земята е кълбо. Слънцето не може из един път да огрее цялата, а постепенно я огрява – от горното, следва, че Слънцето в Гринвич изгрява с 2 часа по-късно, отколкото в Цариград – а в София 24 м. по-късно от Цариград.

Сега, след като знаем да намираме местното време, по което изчисляваме зодиакалните знаци и гринвичкото време, по което изчисляваме положенията на планетите, ще посоча как се работи с таблиците за съставяне на хороскопа.

Нека вземем един конкретен пример. Да вземем датата 1 декември 1922 г. 4 ч, след обяд в гр. Пловдив. Първата работа, която ни предстои, е да си начертаем един кръг и да го разделим на 12 равни

части, които представят 12-те домове в хороскопа. След това привеждаме времето в местно – това се прави само когато имаме точния час на раждането; ако нямаме точния час, а приблизителния, привеждането на времето към местно е излишно. Да кажем, че в случая часът е точно даден. Тогава работим по следния начин

4 ч. Цариградско време

0 ч. 20' разлика между Пловдив и Цариград

____

получ. 3 ч. 40' Затова време ще изчислим знаците.

Вземаме таблиците и намираме 1922 г.

1. Декември. В първата колонка отляво ни са дадени датите на дните поред. Във втората колонка, която е озаглавена T. S. или Time Sideral, сидерално или звездно време, под това заглавие следват инициалите h. m., като значи че сидералното време е дадено в часове и минути. Търсим тогава на 1 декември 1922 г. какво сидерално време отговаря, и намираме 16ч. 39'42." Тогава почваме нашите изчисления тъй:

T. S. = 16h39'42"

Тук е необходимо да знаем две основни правила, без което е невъзможно съставянето на хороскопа. Гледаме раждането преди обяд ли е, или след обяд. Ако раждането е преди обяд, то часовете от момента на раждането до обяд ги вадим от сидералното време и за получения резултат изчисляваме положението на знаците по таблицата, която се намира в Ефемеридите на Рафаел на предпоследната страница и е озаглавена Tables of houses for New York, Latitude 40°43'N, което преведено значи: за Ню Йорк 40°43' северна ширина. Казах по-рано, че ние си служим със същите таблици, понеже се намираме приблизително на същия паралел. София се

намира приблизително на 43° паралел N. Ако раждането е следобед, то часовете от обяд до момента на раждането ги прибавяме към даденото сидерално време и за получения резултат търсим знаците в таблиците. Защото в първия случай изваждаме, а във втория прибавяме. Това е защото даденото сидерално време ни показва положението на зодиака за обяд, а за да намерим за дадения час, то ако е пред обяд, разстоянието от момента на раждането до обяд, изразено в часове, трябва да се измине, и понеже не е изминато, ние го вадим. Ако раждането е следобед, то прибавяме изминатия път, изразен в часове. Намерихме, че на 1.XII.1922 г. TS, е 16h 39'42" и раждането е в 4 ч. след обяд или приведено в местно време 3h 40 м., то разполагаме действието по следния начин.

T. S. е 16h 39'42" – от 12 на обяд до момента на раждането имаме 3h 40 м. Тези 3h 40 м. прибавяме към сидералното време 16h 39'42" и получаваме T. S. е 16h 31'42" – T. S. 16h получаваме 20h 15'48" – за това време изчисляваме знаците по таблиците за домовете. При изчислението на знаците по таблиците на домовете първата работа се състои в така нареченото ориентиране на зодиака, т. е. определяне мястото на всеки знак за дадено място и време.

Отваряме таблицата за домовете, Нюйоркска ширина, 40°43' N. В тези таблици, които са 12 на брой, в първата таблица, отляво, в първата лява колона е дадено сидералното време, което почва от 0h 0'0" и постепенно се увеличава докато достигне на края на 12-та табличка точно до 24 h. След колоната за сидералното време, следват шест колони, в които са дадени шест от зодиакалните знаци. На всяка колонка отгоре е отбелязано число, което показва домът, в който се намира знака, който се намира под числото. Колонката, която следва след сидералното време е отбелязана с 10 и под 10-те белега на знака Овен 10-те означава десети дом, знакът Овен там показва, че той е на върха на десетия дом, който се нарича Medium celi или среда на

небето и се бележи с инициалите М.С. Втората колона е означена с числото 11, което показва 11-ти дом; под 11 се намира белега на знака Телец, което показва, че той се намира на върха на 11-ти дом; третата колонка е означена с числото 12, което означава 12 дом и под него се намира белега на знака Близнаци, което показва, че на върха на 12-ти дом се намира знакът Близнаци.

Четвъртата колона е означена с думата Ascen, под която се намира белега на знака Рак, което значи, че на Ascen се намира знака Рак. Asc – Ascen е върхът на първия дом, и се намира на онова място, където небесният екватор, който се проектира като хоризонт, се пресича с еклиптиката. Асцендентът (Asc), значи е възходящ знак, знакът, който изгрява на изток в момента на раждането. А знаем, че на всеки 2 часа на изток изгрява нов знак, значи, всеки два часа имаме нов асцендент. Следващата пета колона е означена с 2, под което се намира белега на знака Лъв, което показва, че на върха на втори дом се намира знака Лъв; колоната след него е отбелязана с 3, под което се намира белега на знака Дева. По такъв начин виждаме, че в таблиците ни са дадени положенията само на 6 знака, а именно знакът на Asc (1 – дом); знакът която заема върха на стария дом и знакът, който заема върха на 3-ия дом. Над Asc ни са дадени положенията на знаците на върховете на 12, 11 и 10 домове. Като знаем тези, останалите 6 се намират лесно, защото са противоположни на първите.

Следната табличка на знаците ще ни улесни в намирането на 6-те неизвестни знаци, като имаме шест известни, като се има предвид, че знаците два по два са полярни, и като ни е известен единия полюс, то другият лесно се намира.

3. Таблица за полярността знаците.

Планета	Полярност
1. Овен	1. Везни
2. Телец	2. Скорпион
3. Близнаци	3. Стрелец
4. Рак	4. Козирог
5. Лъв	5. Водолей
6. Дева	6. Риби

Цялата таблица на домовете е разпределена, както споменах, на 12 таблички, като сидералното време в началото на първата е 0h 0'0“, а в края на 12-та е 24 h. Горното обяснение, дадено за таблиците на домовете, се отнася до първата табличка, т. е. в нея само, и то в началото на върха на 10 дом, стои Овен, на върха на Asc стои Рак и на върха на третия дом стои Дева. В другите таблички, които са нагласени по същия начин, под числата, показващи върховете на домовете стоят други знаци, в зависимост от сидералното (звездното) време. Както казах в първата лява колонка ни е дадено сидералното време, което прогресивно се увеличава. Срещу всяко сидерално време ни са дадени градусите, с които знакът, който стои отгоре на колоната, се намира на върха на даден дом, така например срещу сидерално време 20h 15'48“, за което имаше да правим хороскоп, когато даденото сидерално време го няма в таблиците, вземаме най-близкото до него и изчисляваме знаците. В случая ние имаме дадено 20h 15'48“, а най-близкото дадено в таблиците 20h 17'3“, затова вземаме него. В колонка 10, в началото, на която стои белега на знака Водолей, се намира числото 2, което означава, че на върха на 10 дом, т. е. на М. С. се намира 2° от Водолея; срещу същото сидерално време в колона 11, в начало, на която също стои белега на знака Водолей, се намира числото 29, което показва, че на върха на 11 дом, се намира 29° от Водолей. В следващата 12 колона, в началото, на която стои белега на

знака Овен, срещу същото сидерално време намираме числото 6; това значи че на върха на 12 дом се намира 6° от Овена. В следващата колонка на Ascen срещу същото сидерално време намираме числото 23°35'. В началото на колонката имаме знака Телец. Това значи, че на върха на Asc се намира или изгрява 23°35' от Телеца. В следващата колонка 2, срещу даденото сидерално време, намираме числото 19, а в начало на колоната – знака на Близнаци, това значи, че 19° от Близнаци се намира на върха на втория дом. В колонка три, в началото на която се намира знака Рак, срещу даденото сидерално време намираме числото 10, което означава, че 10° от Рака се намира на върха на третия дом.

Горното описание графически се представя по следния начин. Начертаваме един кръг и го разделяме на 12 равни части, които представляват 12-те домове, чиято номерация върви в посока, обратна на часовата стрелка; а домовете сами по себе си, са неподвижни, докато знаците се движат в посока на часовата стрелка.

Когато чертежът стои срещу нас, Asc се намира от лявата ни страна, а от дясната ни страна, противоположно на Asc, се намира десцендента (Desc) – захождащия знак. По средата между тях над хоризонта се намира M.C., а под хоризонта – противоположно на него Имум цели (I.C.). При нанасяне на знаците, намерени в таблицата на домовете за даденото ни сидерално време, най-напред нанасяме асцендентния знак, като пишем белега на знака срещу хоризонталната, която разделя кръга на две, а броя на градусите, отгоре на самата линия, както е показано на чертежа. Намерихме, че за сидерално време 20°15'48“, на върха на Asc изгрява 23°35' от Телеца, на върха на втория дом изгрява 19° от Близнаци, на върха на третия дом изгрява 10° от Рака, на върха на 12 дом изгрява 5° от Овена, на върха на 11 дом изгрява 29° от Водолей и на върха на 10 дом 2° от Водолей. Казахме по-горе, че като намерим шестте знаци, които ни са

дадени в таблиците, другите шест се намират лесно, като знаем на кой известен знак, кой неизвестен е полярен. Таблицата, която дадох за полярността на знаците, ни посочва, че срещу 2° Водолей, като се намира М. С, се намира Лъв. Значи 2° от Лъва ще заеме върха на четвъртия дом. Срещу 29° Водолей, който заема върха на 11-ия дом, се намира пак Лъв значи 29° от Лъв ще заемат върха на 5-ия дом. Срещу Овен, който е на върха на12-ия дом, в таблицата се намира Везни, значи 5° от Везни, ще заеме върха на 6-ия дом. На Asc, се намира 23°35' от Телец, то Desc, или върха на 7-ия дом, ще бъде зает от 23°35' от Скорпиона. Срещу Близнаци, който заема върха на втория дом, стои Стрелец, значи 19° от Стрелец ще заеме върха на 8-ия дом. Срещу Рак, който е на върха на 3-ия дом, стои Козирог, значи 10° Козирог ще заемат върха на 9-ия дом. Но тук забелязваме едно особено явление – знаците Водолей и Лъв се повтарят, а знаците Риби и Дева ги няма никакви.

Тогаз знаците, за които няма място по върховете на домовете, ги поставяме вътре в самите домове и се смятат при изчисление на аспектите. Знаците, за които няма място по върховете на домовете, и ги вписваме в самите домове – се наричат вметнати или интерсептирани. Колкото едно рождение е по на север от екватора, толкова повече интерсептирани знаци има, случва се, че в страните по-близо до полюса, да има по два или три интерсептирани знаци, когато пък на екватора това явление никога не се случва.

По гореописания начин става нанасянето на знаците по върховете на домовете, с което 1/3 от построяването на хороскопа е свършено. Втората работа е нанасяне на планетите в знаците и домовете, което се определя от геоцентричните, дадени в специални таблици.

4. Нанасяне на планетите.

След като по-гореописания начин изчислим положението на знаците и ги нанесем на чертежа, пристъпваме към изчисление положението на планетите, и тяхното нанасяне в хороскопа. Взимаме таблицата за положението на планетите по еклиптиката, намираме най-първо годината, за която правим хороскопа. След това търсим месеца и датата на месеца. Срещу датата в отвесните колони, начело, на които стоят белезите на планетите, се намират градусите, на които се намира всяка планета по еклиптиката. Понеже в таблицата на Пол Фламбарт положенията на планетите са дадени за през десет дена, то, за да намерим положението на планетата за датата, която търсим, намираме колко изминава дадена планета за един ден. А то става като извадим едно от друго двете последователно дадени положения, между които се намира това, за което търсим, полученият резултат делим на десет. След това тази 1/10 помножаваме по дните, на които отстои датата за която правим хороскопа, от една от двете дати между които се намира и ако е по-близо до първата дата, то получения резултат го прибавяме към положението на предшестващата дата. Ако е по-близо до последната дата, то го изваждаме от нея. И полученото е положението на планетата за датата, за която правим хороскопа. Този резултат ни показва положението на планетата по еклиптиката. Като знаем, че всеки знак обхваща по 30°, то лесно намираме в кой знак се намира планетата, като разделим еклиптичното ѝ положение на 30.

5. Изчисляване[32] положението на Слънцето.

Примерът който вземахме, беше за 1.XII.1922 г, В таблиците ни е дадено положението за 23 ноемврий и за 3 декември. Най-първо се

[32] Материалът е въведен по печатното издание. Забелязаните грешки в изчисленията не са коригирани.

изчислява положението на Слънцето. На 23 ноември, Слънцето се намира на 240°25'6“ – по еклиптиката, а на 3.XII – 250°32'42“ като извадим получаваме 10°7'36.“ Значи за 10 дена Слънцето изминава 10°7'36.“ Като го разделим на десет, ще намерим колко изминава Слънцето за един ден.

10°7'36“ : 10 = ?

За да можем да разделим точно, трябва да превърнем всичко в секунди и тогава получаваме:

10° X 60' = 600' x 60“ = 3600“ + 7' x 60“ = 4020“ + 36“ = 4056“, значи за 10 дена Слънцето изминава 4056 секунди, което делим на десет, дава 4056 : 10 – 405,6“ секунди на ден. Като разделим 405.6 на 60 получаваме 60 м., което е равно на 1° и 4'4“ на ден – значи, за един ден Слънцето изминава 1°4'4.“ Понеже ние търсим за 1-ви декември, а имаме дадено за 3 декември, то разсъждаваме по следния начин – от 1-ви до 3-ти имаме два дена – тогаз 1°4'4“ го умножаваме по 2 и получаваме 2°8'8“, които изваждаме от положението на Слънцето за 3.XII и получаваме:

за 3 XII – Слънцето - 250°32'421'

за 2 дена изминава - 2°08'08“

Значи на 1-ви ще се намира на - 248°24'34“

Това е положението на Слънцето по еклиптиката. Като го разделим на 30, ще видим в кой знак се намира: 248°24'34“:30=8; 8x30=240. Значи Слънцето е изминало цели 8 знаци и се намира на 8°24'34“ от деветия. Като броим знаците поред, като почнем от Овена, намираме, че 8-ият знак е Скорпион, а деветка – Стрелец. Значи на 1.XII.1992 г. Слънцето се намира на 8°24'34“ от Стрелеца. Но понеже планетите се изчисляват по гринвичко време, и още, че това е положението на Слънцето за обяд, а ние търсим за 4 часа следобед, затова ни се налагат две малки корекции.

Казахме по-рано, че Гринвич отстои от Цариград на разстояние 30 меридиана, което е равно на 2 ч. време. Следователно, за да превърнем нашето източно европейско време в Гринвичко, по което трябва да изчисляваме планетите, трябва да извадим 2 часа. Часът, за който правехме хороскопа беше 4 ч. следобед, като извадим 2 ч. получаваме 2 часа следобед. Така че, когато в Цариград е 4 ч. следобед, в Гринвич е 2 ч. следобед, но това е един и същ космически момент. Понеже положенията на планетите ни са дадени за обяд, а часът на раждането ни е 2 ч. следобед Гринвичко време, трябва да направим корекция п планетните положения. Това става,като знаем за 24 ч. колко изминава дадена планета, и го разделим на 24, за да получим за 1 ч. колко изминава. Тогаз полученото за един час, го умножаваме по часовете, с които нашият час е заминал дванадесет, както е в нашия случай, и тогаз полученият резултат прибавяме към положението за обяд. Това ще е истинското положение на планетата; ако пък раждането е преди обед, то часовете, които отстоят от момента на раждането до обяд, помножаваме по това, което планетата изминава за един час, и полученото изваждаме от положението, дадено в таблиците, В същност двете корекции, за които споменах, се свеждат към една. В нашият случай намерихме, че Слънцето се намира на

8°24'34“ от Стрелеца, а за един ден изминава 1°4'4.“ Но това положение е за 12 ч. Гринвич, а ние видяхме, че рожденото време 4 ч, следобед отговаря на 2 ч. следобед в Гринвич, значи, трябва да намерим колко изминава Слънцето за 1 час и като го помножим по 2, ще получим онзи път, който Слънцето е изминало за 2 ч. и ще го прибавим към положението на обяд, което ни е дадено в таблиците. Да намерим сега за 1 ч. колко изминава Слънцето. За един ден изминава 1°4'4“, превърнати в минути и секунди получаваме:

1° x 60' = 60' + 4 = 64';

64' x 60“ = 3840“; 1 ч. = 160“; 160“ = 2'40.“

Значи, в случая Слънцето изминава 2'40“за 1 час. Тогаз за 2 ч. ще измине 2'40“ х 2 = 4'80“ = 5'20“; ще ги прибавим към положението за обяд:

8°24'34“

+ 5'20“

8°29'54“

Това е истинското положение на Слънцето за датата, за която правим хороскопа. Така полученото положение на Слънцето го вписваме в онзи дом, в който се намира 8°29'54“ от Стрелеца. В чертежа виждаме, че 19° от Стрелеца се намира на върха на осми дом или на границата между седми и осми дом; а на върха на седми дом се намира 22° от Скорпион. И понеже знаците се движат по посока на часовата стрелка, 8°29'54“ се намират в седми дом.

По същия начин изчисляваме положенията и на останалите планети.

6. **Изчисляване положението на Луната**.

Сега да изчислим положението на Луната.

На 23.XI. Луната е на 298°

На 3.XII. Луната е на 59°6'

Значи, тук виждаме, че Луната е изминала един път кръга на Зодиака, и е направила 59°6' от неговия кръг. От 298° до 360° имаме 62° + 59°6' от новия кръг, прави 121°6' – значи за десет дена Луната изминава 121°6'; като го разделим на 10 ще получим колко изминава за 1 ден.

Ние има да търсим положението на Луната за 1.XII От първи до 3 има два дена – значи 12°6' х 2 = 24°12' ще измине за два дена. Тези 24°12' ги изваждаме от положението на 3.XII., което е 59°6' – 24°12' =

34°42' – значи на 1.XII. Луната се намира на 34°42'. Но това е положението за 12 ч., а ние трябва да намерим за 2 часа следобед гринвичко време.

за 24 ч. Луната изминава -12°6'

за 1 ч. -х.

X= 12°6' х 1 ч.

―――――――――

24

12 х 60' + 6' = 720 + 6 = 726'

726 : 24 = 30'45“

Значи за 1 ч. Луната изминава 30'15“; за два часа ще измине 30'15“ х 2 = 60'30“ = 1°30.“ Следователно, към положението за обяд, което е дадено в таблиците, прибавяме още 1°30“, което Луната изминава за два часа, и получаваме:

34°42' + 1°30“ = 35°42'30“, което е положението на Луната по еклиптиката. Знаем, че всеки знак има по 30° и че начало за зодиака е знака Овен. Следователно, като знаем, че Луната се намира на 35°42'30“ от еклиптиката, то значи, че е изминала първия знак на зодиака и се намира на 5°42'30“ от втория по ред знак – Телец. В чертежа намираме, че на върха на 1-ви дом, се намира 23° от Телеца, а на върха на 12-ия дом 6° от Овена и понеже знаците се движат по посока на часовата стрелка, то 5°42'30“ от Телеца се намира между тези два върха, значи, намира се в 12-ия дом.

7. **Изчисляване положението на Меркурий.**

По същия начин изчисляваме положението на Меркурий.

На 23.XI. Меркурий е на 233°

На 3.XII. Меркурий е на 248°42'

Като извадим тези две положения, получаваме, че за 10 дена Меркурий изминава 15°42', а за един ден – 15°42' : 10 = 1°34'12“, а за два

дена ще измине 1°34'12“ x 2 = 3°8'24.“ Тези 3°8'24“ ги изваждаме от положението на 3.XII: 248°42' – 3°8'24“ = 245°4'24“ ; значи на 1.XII. Меркурий ще се намира на 245°4'24“ по еклиптиката. Но положението на планетите в таблиците е дадено за 12 ч., а ние търсим за 2 ч. гринвичко време. Като разделим пътя, който Меркурий изминава за един ден на 24 часа ще получим колко изминава Меркурий за 1 ч. За един ден Меркурий изминава 1°34'12“ =
94'12“ : 24 = 8'. Значи за един час Меркурий изминава приблизително 8', а за 2 часа, за които трябва да правим корекцията, ще измине 8 x 2 = 16'. Положението на Меркурий за 12 часа беше 245°4'24“+16' ще получим 245°20'24.“ Като го разделим на 30 ще намерим в кой знак се намира Меркурий: 245°20'24“ : 30 = 8. Значи Меркурий е изминал цели 8 знаци, и се намира на 5°20'24“ от деветия знак. А деветият знак, като ги броим подред от Овена, е Стрелец. Значи, Меркурий се намира на 5'20'24“ от Стрелеца. В чертежа намираме, че на върха на седмия дом се намира 23° от Скорпиона, а на върха на осмия дом 19° от Стрелеца. И понеже знаците се движат по посока на часовата стрелка, то 5°20'24“ от Стрелеца се намира в седмия дом. Видяхме, че и Слънцето беше в седмия дом на 8°29'54“ от Стрелеца, затова ще поставим и Меркурий малко по-близо до върха на 7 дом.

8. **Изчисляване положението на Венера**.

По същия начин намираме положението и на Венера.

На 23.XI, Венера е на 243°12'

На 3.XII. Венера е на 237°30'

Тук виждаме, че за 10 дена вместо да отиде по-напред по еклиптиката, Венера се връща назад и затова на 23.XI. е на 243°12', а на 3.XII е на 237°30' – значи за десет дена Венера е останала приблизително с 6°. Понеже точността до минути и секунди не ни е нужна за всички планети, а само за Слънцето и Луната, то тук няма

да правя подробни изчисления – значи за 10 дена Венера остава с 6°, което прави около 36' на ден. Понеже ние имаме да правим корекция за два дена, то 36' x 2 = 72 = 1°12', които в случая ще ги прибавим, вместо да ги извадим от положението на Венера на 3.XII. И ще получим 236°30'+ 1°12'= 238°48'. При това положение и корекция за часа ще бъде малка, затова няма да я вземем под внимание. Значи Венера се намира на 238°48' по еклиптиката, което значи, че е на 28°48' от осмия знак – Скорпион. Понеже в чертежа 22° за Скорпиона заема върха на седмия дом, то 28° ще е в самия седми дом. В такъв случай в чертежа ще поставим Венера пред Меркурий.

Когато планетите се връщат назад по еклиптиката, както е случаят с Венера, казваме, че планетата е ретроградна и пред знака на планетата в хороскопа се поставя едно латинско главно R. Ретроградната планета не може да прояви чистотата и силата на своята природа. Даже ретроградното положение способства за проявата на отрицателната страна на планетата. Но това вече зависи от знака и домът, в който се намира, и от аспектите, които получава от другите планети.

9. **Изчисляване положението на Марс.**

Следващата планета, на която трябва да намерим положението, е Марс.

На 23.XI. Марс е на 316°81'

На 3. XII. …………324°61'

значи за 10 дена Марс изминава 7°18'

за един ден изминава: 7°18' = 7° x 60' +18'= 420 + 18 = 438

438 : 10 = 43'48." За два дена, за които има да правим корекция, ще измине 43'48" x 2 = 86'96" = 87'36" = 1°27'36", които изваждаме от положението за 3.XII. 324°6' – 1°27'36" = 322°38'24." Значи Марс се намира на 322°38'24" по еклиптиката, което значи, че е в 11-ия знак,

който е Водолей. Значи Марс е в 22°38'24“ от Водолея. Намираме че 2-рия градус на Водолея се намира на върха на 10 дом. Значи Марс ще бъде в 10-ия дом.

10. Изчисляване положението на Юпитер.

Следващата планета, положението на която трябва да изчислим, е Юпитер.

На 23.XI. Юпитер е на 216°

На 3.XII. ……………. 218°

____

2°

Значи, за 10 дена Юпитер изминава 2° или 120 минути; 120 : 10 = 12'. Значи, за един ден Юпитер изминава 12', а за два дена 12 х 2 = 24'. Тези 24' ги изваждаме от положението на 3.XII. Намираме 218° – 24' = 217°36' Следователно на 1.XII. Юпитер се намира на 217°36', по еклиптиката, като разделим 217°36' на 30 = 7, намираме, че Юпитер е изминал цели 7 знака и се намира на 7°36' от 8 знак – Скорпион.

Корекцията за часа няма да правим, понеже планетата се движи много бавно и за 1 ч. изминава много малко, което е без значение. В чертежа намираме, че 23° на Скорпиона се намира на върха на седмия дом, а 6° Везни е на върха на шестия дом. Понеже знаците се движат по посока на часовата стрелка, то Юпитер, който се намира на 7°36' от Скорпиона, ще бъде в шестия дом.

11. Изчисляване положението на Сатурн.

Подир Юпитер, следва Сатурн.

На 23.XI, Сатурн е на 196°24'

На 3.XII. …………… 197°2'

____

1°

Значи, Сатурн се движи още по-бавно и от Юпитер, и за 10 дена изминава само 1° или 60'. А за 1 ден ще измине само 6', за 2 дена ще измине 12'. Тези 12' ще ги извадим от положението на 3.XII. 197°24' – 12' = 197°12' и намираме, че на 1.XII. Сатурне 197°12'. При тази слаба скорост, корекция за часа няма смисъл да се прави. Като разделим 197°12' на 30 = 6, намираме, че Сатурн е изминал цели 6 знака и се намира на 17°12' от 7-ия знак – Везни, А на чертежа виждаме, че 6° от Везни се намира на върха на 6-ия дом; а 23° от Скорпиона се намира на върха на 7 дом. Следователно 17°12' се намират по средата на 6-ия дом; значи Сатурн е на 17°12' от Везни, в 6-ия дом.

12. Изчисляване положението на Уран.

На 23.XI. се намира на 339°42'

На 3.XII. …………… 339°42'

Виждаме, че за 10 ден. Уран почти не се е подвижил; намира се един вид в застой. При такова положение планетата се нарича стационарна и се бележи отпред с латинското S. В това положение планетата проявява по-слабо качествата си. Щом като на 23.XI. и 3.XII. положението на планетата е едно и също, то е същото и за 1.XII. Тук също няма да се праси корекция за часа. Като разделим 339°42' на 30 намираме, че Уран е изминал цели единадесет знака и се намира на 9°42' от дванадесетия знак – Риби. В чертежа намираме, че знака Риби се намира вътре в 11 дом, или както се казва вметнати или интерсептирани.

13. Изчисляване положението на Нептун.

На 23.XI. Нептун е на 138°12'

На 3.XII. ……….. 138° 6'

И при Нептуна виждаме, че вместо да се движи напред по еклиптиката, той бавно се връща назад – значи ретрограден е (R).

Също така виждаме, че той се движи съвсем бавно. Целият Зодиак той го изминава за 165 земни години – значи остава в един и същ знак приблизително по 13 1/2 години.

Уран обикаля зодиака за 84 г. следователно остава в един знак по 7 години.

Сатурн прави една пълна обиколка по зодиака за 29 1/2 години. Значи остава приблизително по 2 1/2 години в един знак.

Юпитер обикаля зодиака за 12 години – значи по една година стои в един знак.

Марс прави пълна обиколка по зодиака за 780 земни дни значи остава в един знак приблизително по 65 дена.

Венера обикаля зодиака за 224 дена – значи остава в един знак приблизително по 19 дена.

Меркурий, който обикаля зодиака за 88 дена, остава в един знак по 6 1/2 дена.

Слънцето изминава целия зодиак за 365 дена, като всеки месец изминава по един знак.

А **Луната** всеки месец изминава целия зодиак – значи по 2 1/2 дена остава в един знак.

Да се върнем към Нептуна – значи на 1.XII. Нептун се намира на 138°6' по еклиптиката, което значи, че се намира на 18°6' от 5-ия знак-Лъв. В чертежа намираме, че 2° от Лъва се намира на върха на 4 дом, а 28° от Лъва на върха на 5-ия дом, 18°6' от Лъва се намира между двете – значи в 5-ия дом – Нептун значи е на 18°6' от Лъва – четвъртия дом.

Изложеното дотук ни показва как да построим хороскопа на небето, за дадено време и място, като нанесем знаците и планетите.

14. Изчисление на аспектите.

Следващата работа по изработването на хороскопа е изчислението на аспектите между планетите и Asc и MC. В главата за аспектите, аз посочих как се изчисляват аспектите, но пак ще повторя накратко. Първата работа при започване на изчисленията на аспектите е да се напишат една под друга, значи във вертикална колона планетите с еклиптичната им дължина и знака, в който се намират, като се почне от Слънцето и последователно се написват, едно под друго, всички, като най-накрая се поставят Asc и М. С. Тези данни се написват в началото на листа, за да има място за аспектите, които се пишат срещу всяка планета.

Изчисленията се правят на самия чертеж, като се пресмята колко градуса има от една планета до друга. Но тази работа е доста трудна и изисква известна практика, за да се усвои. Опитният астролог, само като погледне хороскопа, намира аспектите, но не е така за начинаещия, за него са необходими ред пресмятания и изчисления. При тези изчисления не трябва да се забравя, че знаците се движат по посока на часовата стрелка, а планетите – по посока, обратна на часовата стрелка. Това ние необходимо, за да знаем дали даден аспект се образува или се разваля, защото аспектът, който се образува, е много по-силен от онзи, който се разрушава.

Първоначално изчисленията могат да се правят по следния начин. В хороскопа, който вземаме за пример,

Слънцето се намира на 238°29'54“
а Луната на 35°42'30“

―――――――
213°13'24“

Като ги извадим едно от друго получаваме 213°. Но такъв аспект нямаме – затова трябва да смятаме по друг начин, именно чрез

изчисление на самия чертеж, което става в две посоки – по посока на часовата стрелка и в обратна посока; аспектът се образува обикновено в посоката, в която планетите са по-близо една до друга. Да се върнем към изчисляване на аспекта между Слънцето и Луната. В чертежа виждаме, че Луната се намира в дванадесети дом на 5°42'30“ от Телеца, а Слънцето се намира в 7-ия дом на 8°29'54“ от Стрелеца. Значи и двете са над хоризонта и следователно, ако смятаме разстоянието им в посока на часовата стрелка, те се намират по-близко едно до друго, отколкото, ако изчисляваме в посока обратно на часовата стрелка, където разстоянието им е по-голямо. А казахме по-горе, че аспектите между планетите ще изчисляваме в онази посока, в която те са по-близко една до друга.

Изчисленията на аспектите стават по следния начин; Луната е на 5°42'30“ от Телеца, а Слънцето е на 8°29'54“ от Стрелеца, а знаем, че планетите се движат обратно на часовата стрелка; знаем също, че Луната се движи много по-бързо от Слънцето; във фазата на новолунието тя е имала същата еклиптична дължина, както Слънцето, или е била, както казват астролозите, в съвпад със Слънцето. Следствие на по-бързото си движение по зодиака, тя заминава Слънцето и последователно изминава знаците Стрелец, Козирог, Водолей, Риби, Овен и 5°42' от Телец. Този път Слънцето не го е още изминало и следователно се намират на такова разстояние едно от друго. Изразено в градуси то значи следното: Слънцето е изминало 8°30' от Стрелеца; значи от Стрелеца му остават да измине още 21°30' + 30°от Козирог + 30° от Водолей + 30° от Риби + 30° от Овена + 5°42' от Телеца. Като съберем тия градуси ще намерим ъгловото разстояние, на което отстои Луната от Слънцето. Събираме ги по следния начин: 21°30' + 30° + 30° + 30° + 30° + 5° 42' = 147°12', значи Луната отстои от Слънцето на 147°12' и понеже Луната е пред Слънцето и се движи по-бързо от него, то има един образуващ се

аспект, наречен квинконция, който е 150°. Ако Луната беше на мястото на Слънцето, а Слънцето на мястото на Луната, пак щяхме да имаме същия аспект, само че той щеше да бъде разрушаващ се, защото в този случай Луната върви след Слънцето и понеже се движи по-бързо, разстоянието помежду им се намалява и след известно време минава в друг аспект. По същия начин изчисляваме и останалите аспекти на Слънцето с другите планети.

Следващият аспект, който трябва да изчислим, е аспектът на Слънцето с Меркурий. На чертежа виждаме, че Меркурий е на 5°20'24" от Стрелеца, и Слънцето е на 8°29'54." Значи Меркурий отстои приблизително на 3°9' от Слънцето, и следователно, той се намира в аспекта съвпад.

Следващият аспект, който трябва да изчислим, е аспектът на Слънцето с Венера. Слънцето е на 8°30' от Стрелеца, а Венера е на 26°12' от Скорпиона, Смятаме по следния начин. Венера е изминала 26° от Скорпиона, остават ѝ още 4°, а Слънцето е изминало 8°30' от следващия знак. Значи разстоянието, на което се намират е 4° + 7°30г = 12°30'. В този случай ще имаме един образуващ се съвпад, понеже Венера се движи по-бърже и застига Слънцето.

Следващата планета, на която трябва да изчислим аспекта със Слънцето е Марс. Той е на 22°38' от Водолея, а Слънцето беше на 8°30' от Стрелеца. Смятаме по следния начин. На Слънцето остава да измине от Стрелеца още 21°30' + 30° от Козирога + 22°30' от Водолея, които Марс е изминал, правят 21°30' + 30° + 22°30' = 44°8'. Значи, Слънцето и Марс се намират в полуквадрат, който се разрушава, понеже Слънцето се движи по-бързо.

Юпитер се намира на 7°36' от Скорпиона, а Слънцето беше на 8°29' от Стрелеца. Това означава, че Юпитер е изминал 7°36' от Скорпиона и му остават още 22°24', а Слънцето е изминало 8°22' от Стрелеца. Събираме градусите, които Юпитер има да изминава с

градусите, които Слънцето е изминало – 22°24' + 8°29' = 30°53' – намираме, че разстоянието между Слънцето и Юпитера е 30°53', което е аспект полусекстил.

Сатурн се намира на 17°12' от Везните, значи остават му от Везните още 12°48' + 30° от Скорпион + 8°29' от Стрелец = 51°7'; тука нямаме точен аспект, но понеже Слънцето е по-напред и се движи по-бързо и от друга страна орбиса на Слънцето е по-голям, то можем да го вземем за образуващ се секстил.

Следващата планета, на която трябва да намерим аспекта със Слънцето е Уран, който се намира на 9°42' от Рибите. За да намерим този аспект, разсъждаваме по следния начин: Слънцето е изминало 8°29' от Стрелеца и му остават още 21°31' от Стрелеца + 30° от Козирога + 30° от Водолея + 9°42' от Риби. Сборът на тези градуси ще ни даде аспекта, който Слънцето образува с Уран. Значи 21°3' + 30° + 30° + 9°42' = 91°12', което значи, че Слънцето и Уран се намират в квадратура.

Нептун се намира на 18°6' от Лъва, което значи, че е изминал 18°6' от Лъва и му остават да измине още 11°54' от Лъва + 30° от Дева + 30° от Везни + 30° от Скорпион + 8°29' от Стрелеца, където се намира Слънцето, което е равно на 110°23'. Значи разстоянието между Слънцето и Нептун в градуси е 11°23', което се приближава към Тригон, който е 120°. Понеже Слънцето е по-напред и се движи по-бързо, то имаме образуващ се Тригон, като имаме предвид, че орбисът на Слънцето е голям.

По същия начин, както изчислихме аспектите на Слънцето, така ще изчислим и аспектите на Луната с другите планети. Луната със Слънцето знаем, че се намира в аспект квинконция, сега ни предстои да намерим аспекта на Луната с Меркурий. Меркурий се намира на 5°20' от Стрелеца, а Луната се намира на 5°42' от Телеца. Трябва да намерим на колко градуса се равнява това разстояние между тях; това става като смятаме по следния начин: Меркурий е

изминал 5°20' от Стрелец, значи остават му още 24°40' от Стрелеца + 30° от Козирога + 30° от Водолей + 30° от Риби + 30° от Овена + 5°40' от Телеца = 24°40' +30°30' + 30° + 30° + 5°42' = 150°22'; което е аспект квинконция. По същия начин изчисляваме аспекта на Луната с Венера, която се намира на 26°18' от Скорпиона.

Аспектът изчисляваме по следния начин: Венера има да измине приблизително още 2° от Скорпиона + 30° от Стрелеца + 30° от Козирога + 30° от Водолей + 30° от Риби + 30° от Овен, 5°42' от Телеца равно на 157°42', което не е никакъв аспект. Следователно между Луната и Венера нямаме аспект.

Следващият аспект, който трябва да изчислим, е между Луната и Марс, който се намира на 22°38' от Водолея, значи има да измине още 7°22' от Водолея + 30° от Риби + 30° от Овена + 5°42' от Телеца, което е равно на 73°4', което е един слаб аспект, наречен квинтил.

Юпитер се намира на 7°36' от Скорпиона, оставя му да измине още 22°24' от Скорпиона + 30° от Стрелец + 30° от Козирог + 30° от Водолей + 30° от Риби + 30° от Овен + 5°42'30“ от Телец, което е равно на 178°6', което е аспект Опозиция.

Следващият аспект на Луната е със Сатурн, който се намира на 17°12' от Везните, но ако изчисляваме този аспект по същия начин както другите аспекти до сега, ще се образува аспект над 180°, което е вече зад предела на аспектите. Затова ще изчисляваме вече в обратна посока, като започнем да смятаме от Луната. Смятаме по следния начин: Луната е изминала 5°42'30“ от Телец и остава да измине още 24°8' + 30° от Близнаци + 30° от Рак + 30° от Лъв + 30° от Дева + 13° от Везни, което е равно на 154°18', което не е никакъв аспект. Значи Луната със Сатурн не образуват никакъв аспект.

Следващият аспект, който трябва да изчислим, е аспектът на Уран с Луната. Уран се намира на 9°42' от Риби, а Луната на 5°42' от

Телеца, разстоянието между Уран и Луната изчисляваме по следния начин: Уран е изминал 9°42' от Рибите, остава му да измине още 20°18' + 30° от Овена +

5°42' от Телеца, което е равно на 56°, което е аспект Секстил. Понеже Луната е на напредък и се движи по-бързо и понеже нямаме точен аспект, а с 4° по-малко от пълния аспект, то ще имаме образуващ се Секстил.

Следващият аспект е на Луната с Нептун, който се намира на 18°6' от Лъва.

Разсъждаваме по следния начин: Луната е изминала 5°42' от Телеца и остават ѝ да измине 24°8' + 30° от Близнаците + 30° от Рак + 18°6' от Лъва, което е равно на 102°24', което не е никакъв аспект.

По този начин завършихме изчислението на аспектите на Луната.

Ще изчислим само още аспектите на Нептуна с другите планети, за да стане по-ясно как става изчислението на аспектите на планетите при различните им положения в хороскопа.

Нептун се намира на 18°6' от Лъва.

Най-напред ще изчислим аспекта на Нептун със Слънцето – ние го имаме изчислен при аспектите на Слънцето, и намерихме, че Нептун е в тригон със Слънцето. При изчисляване аспектите на Луната, намерихме, че Нептун няма аспект с Луната.

Сега трябва да изчислим аспекта на Нептун с Меркурий. Това става по следния начин: Нептун се намира на 18°6' от Лъва, а Меркурий се намира на 5°20' от Стрелец. За да изчислим разстоянието помежду им, смятаме по следния начин: Нептун му остава да измине от Лъва 12° + 30° от Дева + 30° от Везни + 30° от Скорпион + 5° и 20' от Стрелеца, равно на 107°20', което не е никакъв точен аспект, но понеже Меркурий е по-напред и се движи по-бързо, ще го сметнем като образуващ се тригон.

След това изчисляваме аспекта на Нептун с Венера. Нептун се намира, както видяхме, на 18° от Лъва, а Венера на 26° от Скорпиона. За да изчислим разстоянието между тях разсъждаваме по следния начин: Нептун е изминал 18° от Лъва, остава му да измине още 12° + 30° от Дева + 30° от Везни + 26° от Скорпиона, което не е никакъв точен аспект, но понеже най-близкия точен аспект е 90°, а тук имаме 98° значи с 8° повече от точния аспект и понеже Венера е по-напред и се движи по-бързо, то има един развален квадрат, който в същност вече не е аспект.

Следващият аспект е на Нептун с Марс. Нептун се намира на 18° от Лъва, а Марс на 22° от Водолей. За да изчислим разстоянието помежду им, разсъждаваме по следния начин: Нептун е изминал 18° от Лъва, остава му да измине още 12° + 30° от Дева + 30° от Везни + 30° от Скорпион + 30° от Стрелец + 30° от Козирог + 22° от Водолей, което е равно на 184°, което образува аспект опозиция. Но понеже Марс е по-напред и се движи по-бързо, затова аспектът е разрушаващ се, който въпреки това е силен.

Следващият аспект на Нептун е с Юпитер. За да изчислим разстоянието помежду им, пресмятаме по следния начин: Нептун е изминал 18° от Лъва, остава му да измине още 12° + 30° от Дева + 30° от Везни + 7° от Скорпион, което е равно на 79°, което не е никакъв аспект.

Следващият аспект на Нептун е със Сатурн, който се намира на 17° от Везни. За да изчислим разстоянието помежду им, пресмятаме по следния начин: Нептун има да измине 12° от Лъва + 30° от Дева + 17° от Везни което е равно на 59°, което образува аспект Секстил.

Следващият аспект на Нептун е с Уран, който се намира на 9°42' от Риби. За да изчислим разстоянието помежду им разсъждаваме така: Уран е изминал 9°42' от Риби и му остава да измине още 20°18' +

30° от Рак – 18° от Близнаци + 30° от Рак -18°, което е равно на 158°, което не е никакъв аспект. По такъв начин привършихме изчисляването на аспектите на Нептун.

Дотук изчислихме аспектите на Слънцето, Луната и Нептун с всички останали планети и те са достатъчни да се види начина, по който става изчисляването на аспектите въобще. Да не стане претрупано изложението, няма да изчисляваме другите аспекти – те се изчисляват по описания по-горе начин, като се спазва правилото изчислението да става в онази посока, в която планетите са по-близко една до друга.

За да завършим тази глава ще резюмирам изложеното дотук, върху съставянето на хороскопа, за да бъде по-прегледно.

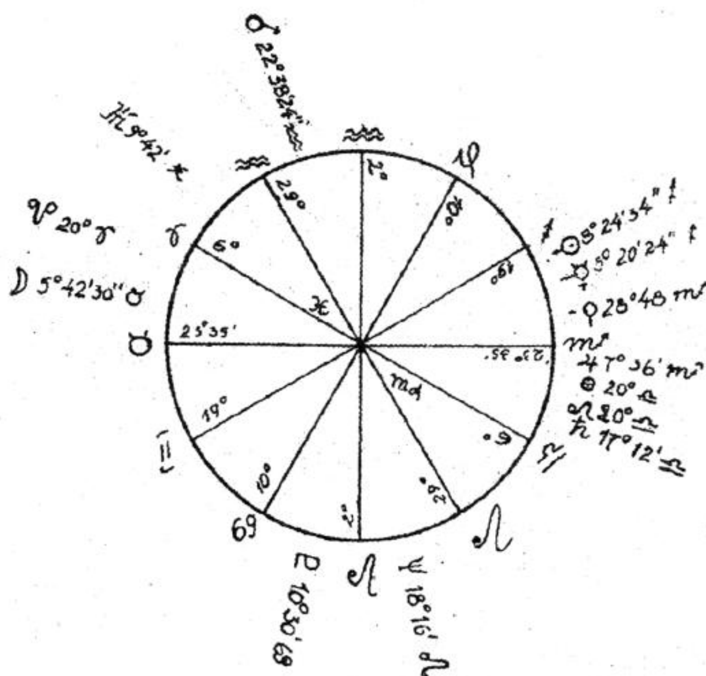
За да съставим хороскоп, най-първо трябва да ни е дадена датата на раждането – годината, месеца деня (кое число от месеца), часа, минутата и мястото на раждането – държава, град или село. По тези данни, в таблиците, в които са дадени геоцентричните дължини на планетите, най-първо намираме сидералното време, което ни служи за изходна база за изчисляване на асцендентния знак, което става по следния начин: ако раждането е преди обяд. часовете от момента на раждането до обяд ги изваждаме от намереното сидерално време и за така полученото време в таблиците за домовете, търсим асцендентния знак и след това знаците, които заемат върховете на втори и трети дом и знаците, които заемат върховете на дванадесетия, единадесетия и десетия домове. Останалите знаци заемат противоположните върхове. Ако раждането е следобед, то към даденото сидерално време прибавяме часовете от обяд до момента на раждането и за полученото време по гореописания начин нанасяме знаците на върховете на домовете. При тези изчисления не трябва да се забравя, че знаците се изчисляват по местно време, а планетите се изчисляват по гринвичко време.

Също така не трябва да се забравя, че знаците се движат по посока на часовата стрелка, а планетите в посока обратна на часовата стрелка. След като изчислим знаците пристъпваме към изчисляване на планетите, чиито геоцентрични дължини ни са дадени в таблиците. След като нанесем планетите по знаците и домовете, пристъпваме към изчисляване на аспектите между планетите, на което се спряхме в края на тая глава.

След изчисляване на аспектите пристъпваме към обща преценка на хороскопа. Първата работа при тази преценка е да определим типа, който ни е даден от асцендентния знак и с който ще се занимаем в следната глава. След това гледаме как са разположени планетите по домове и знаци, което ще ни даде ключа да отгатнем, как ще се проявят планетите в живота на даден човек. Това значи да видим дали планетите са силни или слаби, дали са в хармонични или дисхармонични знаци и домове. След това правим преценка на аспектите, които планетите образуват, като вземаме под внимание, че дисхармоничните аспекти се явяват като ограничение в проявлението на космичните енергии, а хармоничните аспекти благоприятстват за проявлението на тия енергии. В коя сфера на живота ще се прояви даден аспект зависи от планетите, които го образуват и от знаците на домовете, в които се намират планетите. Така че един и същ аспект, може да има различни тълкувания, в зависимост от това между кои планети е образуван и от кои знаци и домове изхожда.

1. XII 1922 год. 4 часа сл. од. гр П. Б.

T.S. 16h39'42" + 3h40' = 20h20'2"

Аспекти

☉ 248°24' - 8°24'34 ♐ ⚼☽, ☌☿, ∠♂, ⚺♃, ✶♄, □♅, △♆ ✶ M.C.

☽ 35°42' - 5° ♉ ⚼☉, ⚼☿, ☍♃, ✶♅, △♆ □ M.C.

☿ 245°20' - 5° ♐ - ☌☉, ⚼☽, ⚺♃, ∠♄ □♅. △♆ ✶ M.C.

R.♀ 238°42' - 28° ♏ ∠♄ □♂. ☍ Asc. ✶. M.C.

♂ 322°38' - 22° ♒ ∠☉, □♀ ⚼♇ □ Asc.

♃ 217°42' - 7° ♏ - ⚺☉ ☍☽. ⚺☿ △♅ △♇ □. M.C.

♄ 197°12' - 17° ♎. ✶☉. ∠☿. ✶♆. □♇.

♅ 339°42' - 9°42' ♓ □♂, ✶☽. □☿ △♃

R♆ 138°6' - 18° ♌. △☉. △☽. △☿. ✶♄. □ Asc.

♇ 100° - 10° ♋ - ⚼☉, ✶☽, ⚼☿, ⚼♂, △♃, □♄ - △♅, ∠ Asc.

Asc - 23°35' ♉ - ☍♀. □♂, □♆. ∠♇. △ M.C.

M.C. - 2° ♒ △Asc. ✶☉ □☽. ✶☿ ✶♀. □♃.

ЧАСТ III – АСТРОЛОГИЯТА КАТО НЕИЗМЕННА ЧАСТ ОТ ОКУЛТНАТА НАУКА

Глава I – Произход и развитие на човека според окултната наука

1. „В първоначалният език, езикът на девствения Божествен Дух, най-възвишеният в йерархията на ангелите, Бог е дал на човека друго име. Това е станало в съвета на боговете, под председателството на Господа Исуса Христа, наречен Спасител на човечеството. Този съвет се е занимавал със създаването на човека и определяне на името му. Това име „човек“ е крив превод, но ние ще се задоволим с него. Под „човек“ в този смисъл разбираме същество, което мисли.

Според сегашната еволюция мисълта на човека върви в две посоки: низходяща и възходяща. Низходящата посока на мисълта действува за създаването на човешката личност и човешкото тяло със седемте му обвивки. Източните и западните школи се различават по класификацията на тези обвивки. Обаче, тези класификации се отнасят само до външната страна на това учение. По същина и двете школи нямат никакво вътрешно различие. Според вътрешния смисъл на Христовото учение, човек има три неизменни тела и седем обвивки. В теософската литература се говори за седемте обвивки на човешкото тяло, а за трите неизменни тела само се загатва. Там наричат обвивките тела, но те не са тела. По-подходящо име за тях е обвивка, а не тяло.

По отношение на Реалността човешкият свят е преходен, а еволюцията в света е Божествен процес. От Божествено гледище стремежът на човешкия дух е да добие трите неизменни тела. Тази идея е толкова обширна и необятна, че и гениалните хора, великите умове на науката и окултизма не могат да я разберат напълно.“ (ИБ, 1 януари 1917 г.)

2. „Първият човек, създаден по образ и подобие на Бога е разполагал с 12 сетива. В процеса на инволюцията той постепенно загубил сетивата си, докато най-после останал с пет сетива като сегашния човек. Затова, сегашните познания по отношение на миналите, се намират в отношения 5:12. И 5-те сетива, с които разполага съвременният човек, не са достатъчно развити, както е било някога.“ (НБ, 15 септември, 1918 г.)

3. „Съвременните хора мислят, че християнството е ново учение от две хиляди години, Не, не е ново това учение. То е минало през три епохи.

Първата епоха датира от създаването на човека по образ и подобие на Бога. Този човек и до днес още живее в рай.

Втората епоха е от времето на втория човек, направен от пръст, и за непослушание, изгонен от рая.

Третата епоха е епохата на сегашното човечество, когато човек се доби вън от рая.“ (НБ, 3 ноември, 1918 г.)

Човек, както го познаваме днес, е плод на една дълга еволюция и има зад себе си една дълга история, която е непозната нито на съвременните учени хора, нито на религиозните хора. Според окултната наука нито научното схващане за произхода и развитието на човека е вярно, нито пък схващането на религиозните хора е вярно. И в двете схващания има принципиално нещо вярно, но само принципиално, а не и фактически. Вярното в научното схващане е, че човек се развива, но не е вярно, че човек е произлязъл от една клетка, която се е самозародила някъде в моретата на първите епохи на Земята. Вярното в схващането на религиозните хора е, че човек е създаден от Бога, но истината е, че той е създаден от Бога съвършен, но в Божествения свят с духовно тяло, а не с това физическо тяло.

Това физическо тяло е от по-късен произход и в следващото изложение ще кажа нещо за него.

Казано е в Писанието: „И създаде Бог човека по образ и подобие свое.“ Това е първият човек, създаден в Божествения свят по образ на Божествената Любов и по подобие на Божествената Мъдрост. В него Любовта и Мъдростта са вложили Истината и Доброто като вътрешни сили, които да го направят самостоятелна единица в света. А после се казва в Писанието, че Бог направил човека от пръст. Това е вторият Адам, направен от пръст. Това е епохата, когато се създаде физическото тяло на човека след грехопадението.

Според окултната наука човек е създаден в Божествения свят като дух, съвършен, облечен в безсмъртно духовно тяло, с което е живял между възвишените същества на космоса. Тогава той е живял в света на свръхсъзнанието, като имал в себе си съзнание като отделно същество, но все пак се е чувствал като част, като орган на Божественото съзнание. Това е било преди и в Сатурновия период. Но този Божествен човек е трябвало постепенно да слиза от Божествения свят към по-долните полета на битието, за да се облече в по-груби дрехи, да придобие известни богатства, да развие известни сили, които са били вложени в него в потенциално състояние. Той е като един царски син, който тръгва на едно дълго и мъчително пътешествие, да проучи света, който Бог, неговият баща е създал за него, и за неговите братя – по-напредналите същества.

Процесът на слизането на човека от висшите Божествени светове към по-долните светове е наречен инволюция или обличане на духа във все по-гъста материя. И когато човек достигнал до най-гъстата материя, поема обратния път на възхода, на еволюцията.

Инволюцията и еволюцията са закони, по които човек прогресира в света: „Инволюцията и еволюцията, казва Учителят, не са нищо друго, освен вливане и изливане на Божествения дух в

човешката душа. Той трябва да се влее вътре и да се излее навън, за да може душата да придобие онова знание и онази любов, които са необходими за развитието. И стигнал до дъното на материята, човек изгубил онова първоначално съзнание и знание, които имал, и за да се пробуди отново, трябва да мине през скърби и страдания. Дойде ли до тези скърби и страдания, човек трябва да се радва, защото Бог ни посещава само в скърбите."

В процеса на своето слизане и възлизане, човек минава през четири състояния на съзнанието. В Божествения свят той е живял в свръхсъзнанието, след това преминава в подсъзнанието. С това става първото поляризиране, първото ограничение. Това е станало във втория космичен период, наречен Слънчев. Тогава човешкото съзнание се поляризира и между тези полюси се почва борба. Тогава се явява закона на кармата, който е закон, който регулира отношенията между съществата. След това човек преминава във фазата на простото съзнание, през Лунния период. Това съзнание е образно, полусънно и смътно. Най-после в Земния период се явява самосъзнанието, което определя човека като човек.

Ето какво казва Учителя за съвременните схващания за човека: „Заблуждението на сегашните хора седи във вярата им, че човек е произлязъл от една клетка, от едно микроскопическо същество, което след време е достигнало най-висшата форма на своето развитие до човека. Религиозните пък казват, че човек е направен от пръст и на пръст ще се превърне. Да се разсъждава така, е все едно, да се убеждава малкото дете, че някоя мечка е майка му, която го е родила." (НБ, 13 февруари, 1927 г.)

Учителят казва още: „Сегашното състояние на човека е резултат на три велики принципа, които са действали някога в миналото, действат в настоящето, ще действат и в бъдеще.

Първият принцип е обикновеното човешко съзнание, което работи за смекчаването на твърдия елемент в човека.

Вторият принцип е самосъзнанието. Животните имат съзнание, а човек се отличава със самосъзнание. Самосъзнанието може да се уподоби на зима, където всичко е покрито със сняг, и всеки се е затворил в стаята си и мисли само за себе си. Само чрез страданието той се научава, че в живота има още по-високо състояние от това, в което се намира днес. В това по-високо състояние човек може да реши великите проблеми на живота. Самосъзнанието е процес на чистене, защото в него човек съзнава своите погрешки и търси начин да ги изправи.

Време е вече човечеството да влезе в третия принцип на живота, да мине от самосъзнанието в Божественото или космично съзнание. Според езика на Евангелието това значи да се роди човек от вода и дух. И когато говорим за Любовта, Мъдростта и Истината, Правдата и Добродетелта, ние подразбираме космичното съзнание, което обхваща всичко в себе си, към което всичко се стреми. Всички добродетели – любов, мъдрост, истина, кротост, въздържание, милосърдие и пр. са проява на космичното съзнание или на свръхсъзнанието. И човешкото тяло е съградено благодарение на работата на тези добродетели, които са действували едновременно. Велика добродетел съгражда свои специфични мускули и органи в човешкото тяло и върху човешкото лице. По същия начин са се създавали всички органи по лицето и по тялото. Когато интелигентността дошла и почнала да работи в човека, тя е започнала да строи и създава своите органи. Силите, чрез които се изявява човешката интелигентност и човешката Мъдрост, са създали носа и ушите. Силите и енергиите, чрез които се изявява Любовта, са създали устата на човека. Когато Истината дошла в човека, тя казвала: Аз ще съградя очите, веждите и клепачите на човека. Най-после

дошъл и Разумът и създал челото на човека. Всички тези добродетели, които са работили за съграждането на човешкото тяло, са свързани с възвишените същества на космоса, които представят известни органи в Божественото тяло.

Свръхсъзнанието и подсъзнанието представят полюси на Божественото начало в човека. Свръхсъзнанието е достояние на Духа, а подсъзнанието на душата. В подсъзнанието е складирана всичката опитност на милиардите векове, през които човек е минал. Свръхсъзнанието с подсъзнанието представят същината на човека. Някога човек е живял в свръхсъзнанието и подсъзнанието, където се крият всички възможности. Оттук започва истинската наука.

Съзнанието и самосъзнанието са също полюси. Тук се крият животинското и човешкото начало, които са свързани със сърцето и ума, които са в постоянна борба с Божественото начало.

Подсъзнанието е образувало двете Божествени форми – силата и материята. Свръхсъзнанието е образувало силите на човека и на човешката мисъл като два вътрешни центрове в човека.

Съзнанието е център, в който се включва целокупният живот на Земята, а самосъзнанието пък включва специално човешкият живот. То съставя епохата, в която се е родило сегашното състояние на човека. В него именно е станало отклонението на човека от правия път. Това отклонение било необходимо, за да се индивидуализира човек. Обаче в това индивидуализиране той се е заблудил и помислил, че може да бъде самостоятелен и да живее съвършено само. В резултат на това той вижда, че неговото тяло се съвършено разрушава.

Тъй, щото в живота на човека се забелязва една постоянна борба, която се съсредоточава между съзнанието и самосъзнанието от една страна, и подсъзнанието и свръхсъзнанието от друга страна, т. е. низшият и висшият живот, животинският и Божественият живот в

човека са в постоянна борба. Казано на езика на окултната наука, етерното и астралното тяло в човека са в постоянна борба. Етерното тяло съгражда човешкия организъм, а астралното тяло, което е носител на страстите и инстинктите, постоянно го разрушава.

Според закона на самосъзнанието всеки човек има мисия в света, малка или голяма, която ще извърши, но трябва да чака момента на своето проявление."

Слизайки от възвишените Божествени светове, човек постепенно преминава от по-рядка към по-гъста среда. В процеса на това слизане, под влиянието на известно налягане, упражнявано от възвишените същества, или както казва още Учителят, под налягането на Божествената Мъдрост, материята на Земята, както и на човешкото тяло постепенно се сгъстява, като преминава от по-рядко в по-гъсто състояние, докато се стигне до грубата физическа материя.

Дълга е историята на човека, на неговото преминаване и слизане през Сатурновия, Слънчевия и Лунния периоди, докато се отзове в Земния период, в най-гъстата материя. Но тук трябва да забележим, че уплътняването на човешкото тяло върви паралелно с уплътняването на света. Значи и човешкото тяло е като един елемент в света, което заедно с целия свят преминава от по-рядка среда към все по-гъста.

В Сатурновия период, най-голямата гъстота, до която е достигнало слизането, е бил топлинния етер, топлината, на границата между астралния и физическия свят.

В Слънчевия период най-голямата гъстота, до която достига света и човешкото тяло в процеса на уплътняването е светлинният етер и въздухът.

В Лунния период най-голямата гъстота, до която достига светът и човекът, е течният елемент и химическият етер.

И най-после, най-голямата гъстота, до която достига материята в Четвъртия период, Земния, е твърдата материя, която е свързана с жизнения етер. Тук, а четвъртия земен период, в четвъртия подпериод се създава физическото тяло от пръст, т. е. от грубата физическа материя, която е носител на жизнения етер.

Това създаване, както видяхме, не е почнало от микроскопическата клетка, а върви по друга линия. Под налягането на Божествената Мъдрост, светът, както и човешкото тяло, постепенно придобиват все по-голяма плътност в течение на първите три подпериода на четвъртия период, като постепенно човешкият организъм и светът преминават от етерно в огнено състояние, от огнено във въздушно състояние, от въздушно в течно, от течно в твърдо.

В началото на четвъртия подпериод на четвъртия период, човешкото тяло, както и Земята е била в едно състояние подобно на белтъка на яйцето, като човешкото тяло с една много тънка ципа е било отделено от окръжаващата среда. От това първично физическо тяло, чрез постепенно изграждане са произлезли сегашните едноклетъчни, – които науката взема за начало на живота. В последствие това тяло все повече се уплътнява и диференцира, т. е. постепенно в него се оформяват различни органи, по образ на етерната форма, която като първообраз е свързана с тази полуматериална форма.

Уплътняването на човешкото тяло е станало последователно под влиянието на силите на зодиака. Когато Слънцето в известна епоха е минавало през знака Риби, е почнало уплътняването на краката, стъпалата, които астрологически се намират под знака Риби. Защото уплътняването на човешкото тяло е почнало от краката към главата. След това в една следваща епоха, когато Слънцето по закона на прецесията минава в знака Водолей, постепенно става оформяване

на онази част от крака, която се намира между стъпалото и коляното. Когато Слънцето минава в знака Козирог оформяват се човешките колена. Когато Слънцето минава в знака Стрелец, оформява се бедрената част на крака, от коляното до тазобедрената става. След това, когато Слънцето минава в Скорпион, се развиват отделителната и половата система. И когато Слънцето минава в знака Везни, оформява се кръстът и бъбреците. Когато Слънцето минава в знака Дева, оформява се областта на червата, симпатичната система, далака и други вътрешни органи. Когато Слънцето минава в знака Лъв, постепенно се оформява човешкото сърце и се поставя начало на кръвоносната система. След това, когато Слънцето минава в знака Рак, оформяват се стомаха и белите дробове. И когато Слънцето навлиза в знака Близнаци, оформява се гръдния кош, раменете и ръцете. И след това, когато Слънцето минава през знака Телец, оформява се врата, ларинкса и гласът. И най-после, когато Слънцето минава в знака Овен, постепенно се оформява човешката глава и човешкия мозък.

Това уплътняване на отделните части на човешкото тяло не е станало из един път, а е ставало в ред последователни цикли. Така например, уплътняването на краката под влиянието на Рибите е станало до известна степен, след това последователно до същата степен се уплътняват и другите органи и когато в друг цикъл Слънцето наново се върне в Риби, този процес продължава. Същото става с всички останали органи до пълно уплътняване на човешкото тяло.

Затова Учителят казва: „Зодиакът представлява етапите на развитие на човешкото тяло.“

Така в процеса на оформяването на органите в човешкото тяло, което е станало по етерния първообраз в течение на милионите години се създават всички животински форми, които са като етапи,

през които минава оформянето на човешкото тяло, което постепенно се моделира по етерния образец, който е отпечатък на душата, по който образец като по калъп се формира човешкото тяло. Това е станало през лемурианската епоха, когато се развива първата раса, в която човечеството се облича в грубо физическо тяло. Началото на тази раса е от преди 18 ÷ 20 милиона години и е продължила десетина милиони години. В течение на тази раса постепенно се оформява и втвърдява човешкото тяло: като всяка форма, която е напусната от човешката индивидуалност образува един животински вид. Така редом със създаването на човешкото тяло се създава последователно като етапи на човешкото развитие животинските видове, само че настоящите животински видове, вследствие на сгъстяването на материята, са деформирани и изродени.

Първоначално човешкото тяло е било двуполово, и впоследствие става разделяне на половете. Преди разделянето на половете, което е станало към средата на лемурийската епоха, човешкото тяло се е състояло от мека пластична маса и човешката воля е имала над него много по-голяма власт, отколкото при по-сетнешния човек. Тогава хората са се размножавали чрез особен род пъпкуване. В тази епоха тялото на човека е било топлокръвно защото в една още по-предна епоха то не е било топлокръвно.

Най-развити органи тогава са били органите на движението. Сегашните сетива не са били развити, с изключение на осезанието и слуха. Зрението и другите органи за били в зачатъчно състояние. Така че, човек се е появил на физическия свят със слух и осезание, които са били във висока степен развити още в Лунния и в по-ранните периоди.

Учителят казва, че първоначално, в Сатурновия период човек имал 12 сетива, които в процеса на инволюцията постепенно се

атрофират и се явява на Земята с две сетива – слух и осезание. Очите са се появили към края на лемурийската епоха. Чрез слуха и осезанието тогавашният човек получавал впечатления от външния свят и неговото съзнание е било образно, а не предметно. В това време човек се е движил във водната среда, както днес рибите.

Докато материята на тялото и Земята е била още мека и пластична, душата е могла да я подчинява на своите закони и тя правила тялото отпечатък на нейната собствена същност. Когато обаче материята станала по-твърда, душата била принудена да се подчинява на законите, предадени от тази материя на външната природа. Докато душата имала власт над материята, тя образувала своето тяло, нито мъжко, нито женско, а му придавала качествата и на едното и на другото едновременно, понеже самата тя по природа е двуполова, едновременно мъжка и женска. Нейното мъжко начало е сродно с това, което се нарича воля, а женското начало е сродно с това, което наричаме сега въображение.

Външното оформяване на Земята довело към това, че човешкото тяло възприело едностранчиво устройство. Едни тела приели вид, определен от волевото начало, и впоследствие от тях произлезли мъжките тела, а други приели вида, определен от въображението и от тях впоследствие произлезли женските тела. Станало така, че двуполовата човешка душа започнала да живее в еднополово мъжко или женско тяло.

И така с течение на развитието, човешкото тяло приело под влияние на външните земни сили такава определена форма, че за душата станало отсега нататък невъзможно да излива своята вътрешна сила в това тяло. Тя била принудена да оставя част от тази сила вътре в себе си и само част от нея можела да влиза в тялото.

Така, с постепенното уплътняване на материята, човешкото тяло се явява в две форми, от които едната става подобна на по-късния

мъжки образ, а другата на по-късния женски образ. Преди появяването на това различие, всеки човек е можел да произведе друг човек от себе си. Оплодяването не е било външен акт, а нещо ставащо вътре в човешкото тяло. С разделянето на половете човешкото тяло загубило тази възможност за самооплодяване. Станало необходимо за него да влиза във взаимодействие с други тела, за да се произведе нов човек.

Така че разделянето на половете става при определено уплътняване на материята. Плътността на материята сковава, така да се каже, част от силите на размножението. Част от тези сили, които остават да действуват в тялото, се нуждаят от допълнение отвън от противоположни сили на друг човек. Душата обаче, както у мъжа, така и у жената, запазва вътре в себе си част от своята предишна сила, която по-рано е вливала в двуполовото тяло. Тя не може да я изразходва във външния материален свят. Тази част от силата на душата се насочва сега навътре в организиране на човешкото тяло, и така постепенно почва да създава вътрешните органи на тялото.

Отсега нататък настава важен момент в историята на човешкото развитие. Това, което се нарича дух, способността на човека за мислене, по-преди не е могла да намери място за себе си в човешкото тяло. Сега обаче душевните сили, намиращи приложение навън, се обръщат навътре и се съединяват с духовните сили, със силите на Духа, И чрез това съединение, в тялото постепенно се развива мозъка, който по-късно прави човека мислещо същество. По този начин човек е можел да употреби за усъвършенствуване на собственото си тяло част от силите, които той е изразходвал по-рано за възпроизвеждане на себеподобни.

Силите, посредством които човечеството е създало мозъка, това са силите, посредством които в миналото се извършвало

самооплодяването. Така че мисленето се получава с цената на еднополовостта, с цената на разделението на половете.

Като престанали да се самооплодяват и започвали да се оплодяват взаимно, хората получили възможността да обръщат навътре част от своята възпроизводителна сила и по такъв начин създали мозъка и станали мислещи същества. По такъв начин мъжкото и женското тяло отвън представят несъвършени образувания на душата, докато вътре в себе си душата ставала все по-съвършено създание.

Много бавно и постепенно става това преобразяване на човека. Малко по малко, наред със старите двуполови форми, започват да се виждат и нови еднополови.

Друг род оплодяване произлиза вътре в човека, когато той става духовно същество. Вътрешните органи – мозъкът с нервната система, изградени от излишната душевна сила, се оплодяват от Духа.

Душата сама по себе си е двойствена, съдържа и двата полюса в себе си, т. е. тя е мъжка и женска едновременно. Така тя образува, както видяхме, и своето тяло. По-късно обаче, както видяхме, за да се образува ново тяло, трябва взаимодействието на две тела. Сама душата обаче получава чрез това способността да влиза във взаимодействие с Духа. Във външния свят от този момент човек се оплодява отвън, а за вътрешния свят отвътре от Духа. Може да се каже, че в мъжките тела се проявява мъжкия принцип на душата, а в женските – женския. Тази вътрешна едностранчивост у човека се балансира посредством оплодяването от Духа. Така мъжът и жената са различни по своя външен вид, вътрешно обаче душата и духът се сливат в единство. Върху душата в женското тяло, у която е активен женският принцип, духът действува с мъжкия си принцип и я прави по такъв начин женско-мъжка. А върху душата в мъжко тяло, в която

е активен мъжкият принцип, духът действува с женския си принцип и по такъв начин я прави мъжко-женска. Така взаимно се допълват принципите. Двуполовостта от външния свят, където тя е съществувала в лемурийско и предлемурийско време, преминава сега вътре в човека в неговия душевно-духовен живот.

Преди разделянето на половете човек не е могъл да мисли. Неговият живот се е ръководил от влеченията. Неговата душа се е проявявала само в инстинктивни стремежи, животински желания и т. н. Съзнанието му е било съноподобно. Животът протичал за него като в мъгла. За да почне да мисли, трябваше да се образува мозъкът, който стана посредник между душата и духа. След като се е образувал мозъкът, постепенно се развиват сетивните органи, чрез които душата добива впечатления от външния свят и по такъв начин се изработват известни представи за нещата и го опознава. По този начин в душата се събуждат нови подбуди – стремеж и желание за познание. Това желание душата не можеше да има при по-ранншните фази на своето развитие. Влечение към знанието настъпва едва след разделянето на половете. Другата придобивка от разделянето на половете е събуждането на чувството и стремежът на Любовта, която отначало е само като един нагон, страстно впоследствие се усъвършенствува в развитието на ред чувства и добродетели, за да се превърне в универсално и космично чувства за всеединството на живота и общността и интересите на всички същества.

Когато това бъде постигнато, което е вече на път за осъществяване на творческата сила, изявявана сега чрез пола, ще ѝ се даде ново направление, пак навътре в организма, за съграждането на новите органи, чрез които човек ще влезе в съзнателна връзка с духовния свят. Тогава размножаването вече ще става по друг начин. И това ще стане най-много след десетина хиляди години.

Редом с тези човешки същества, които живеели в полусънно състояние и сега благодарение на мозъка почнали да мислят и да придобиват знание, съществували и два вида други същества между човечеството, които били от по-висока еволюция и с ясно съзнание. Те са били учители и водители на човечеството в тази епоха. Едни от тях са носили в себе си Любовта и всаждали в човешките същества чувството на любовта, която почва от най-ниските си проявления, чувствената любов, съединение на мъжа и жената за създаване на ново поколение. Те са създали и първите религии, чрез които турят основата на по-дълбоките и възвишени чувства в човека.

Другите същества били от по-ниска степен на развитие, но също имали ясно съзнание. Те са стимулирали и са будили желанието у човека към знанието и Мъдростта. Те са поставили основата на науката и са създали ред школи за развитие и възпитание на човечеството. Така се развива и възпитава постепенно човечеството под ръководството на тези два вида свръхчовешки същества, въплътени в човешки тела.

Към средата на лемурийската епоха, под влияние на известни отрицателни сили и същества, става едно бързо и ненормално уплътняване на Земята и на човешкото тяло, което рискувало да спъне нормалния ход на човешкото развитие. За да се избегне това, възвишените същества от Бялото братство, под ръководството на Христа, събират тази преждевременна сгъстена материя и свързаните с нея сили на едно място и образуват от нея една твърда маса, която отделят от Земята и я изхвърлят в небесното пространство и по такъв начин образуват днешната Луна. По такъв начин те освобождават земния и човешкия организъм от анормалния процес на втвърдяване. Отсега нататък Луната от своя страна поема ролята на голям смукател, който извлича отрицателните сили от Земята и по такъв начин улеснява земното развитие.

При отделянето на Луната от Земята става голямо сътресение на Земята, и по-голяма част от земните жители като души е трябвало да напуснат Земята и да се преселят временно на другите планети от нашата Слънчева система. На Земята остават много малко хора – най-устойчивите, издръжливите на неблагоприятните условия, и които били в пряка връзка със слънчевата енергия. След време, когато условията на Земята се подобрили, човешките души се връщат от другите планети, като носят със себе си известни енергии от планетите, на които са били. Под влияние на тези нови планетни енергии става диференциране и оформяване на планетните човешки типове, защото в земното развитие се вливат силите на другите планети от Слънчевата система.

Както видяхме оформяването на човешкото тяло е станало постепенно в етерното тяло, което постепенно преминава в огнено, въздушно, после течно и най-после постепенно се втвърдява. Това втвърдяване не е станало във всички човешки тела едновременно и от това произлизат различните човешки раси. Тези групи човешки тела, в които втвърдяването е станало из един път, са спрели своето развитие, защото развитието, в случая, е въплътяването на етерното тяло във физическата материя. Но когато тази материя е вече затвърдила, това не можело да стане. От тези преждевременно затвърдели тела произлизат днешните маймуни.

Учителят казва следното по този въпрос: „Окултната наука поддържа, че маймуните са произлезли от човека, а не човек от маймуните. Маймуните, това са недоразвити хора. Тъй седи въпросът. Днес има застой в тяхната еволюция, но те ще се развият в бъдеще, когато настъпят по-благоприятни условия за това.“

Имало е други групи човешки тела, у които костната система се е втвърдила преждевременно и най-напред, и е добила надмощие в организма. Потомци на тези тела са червенокожите в Америка. У

друга група човешки тела се уплътнява и втвърдява най-напред храносмилателната система. От тях е произлязла черната раса. У други тела най-напред и преждевременно се уплътнява нервната система. От тях е произлязла малайската раса. Имало и друга група човешки тела, у които най-първо се уплътнява кръвоносната система и кръвта. От тях произлиза монголската раса.

Онези човешки тела, в които втвърдяването и уплътняване е вървяло най-хармонично и постепенно, за по-дълго време са се запазили меки, и е могло по-пълно да се отпечата етерното тяло във физическото, от тях са произлезли различните народи на бялата раса.

Когато човешкото тяло е било още съвсем меко, тогава в човешката душа са се развили големи страсти под влияние на отрицателните сили и същества, под чието влияние е изпаднало човечеството, които сили са действували на астралното тяло, което е носител на страстите и желанията. Тези страсти, които са бушували в астралното тяло, по закона, че всяко желание, страст и мисъл имат своя форма, са давали своя облик на човешкото същество. С течение на времето този облик постепенно се е фиксирал, затвърдявал, вследствие на втвърдяването на материята и по такъв начин са се родили различните животински видове. В този смисъл, повече от висшите животни са изостанали човешки души, уплътнени и втвърдени в своите страсти, с което си създават специфични тела, които отговаряли на страстите, които са ги вълнували, когато тяхното тяло е било още меко. Въобще всички животни са дегенерирали остатъци от развитието на човешкото тяло в процеса на неговото оформяване и уплътняване.

Човешкото тяло е почнало да се оформява от началото на лемурийската епоха, когато то е било още в полутечно състояние и е плавало из водата, защото в началото на лемурийската епоха суша не е имало. Във втората половина на лемурийската епоха се явява

сушата и там започва постепенно да се оформява човешкото тяло и да се уплътнява и втвърдява. В това далечно време дишането и храненето са били една функция. Впоследствие чрез постепенно диференциране на човешкия организъм се разделят тези функции и се образуват двете системи – на дишането и на храносмилането.

В тази първа лемурийска епоха настоящите човешки сетива още не са били оформени, не са били отворени. Тогава са били развити само слухът и осезанието. Също така човек е притежавал един орган, с който е различавал топлите от студените течения в областта на течния елемент, в който се е движел. Това е било един орган, който впоследствие се е загубил, или по-право, така да се каже, се е скрил във вътрешността на човешкия мозък, защото той е заемал мястото на днешната глава. Във вътрешността на човешкия мозък съществува така наречената пинеална жлеза. Тя представя този орган, чрез който човешкото същество е различавало топлите и студените течения в онази далечна епоха. Тогава тя е била един голям орган, който е светел. С нея човек се е движел като с фар. Това е бил първият сетивен орган в човешкото тяло. Този орган се е, така да се каже, затворил, скрил, когато се образували постепенно другите сетивни органи. Този орган е бил и орган на оплодяването и размножаването е ставало по особен начин.

Този орган се е развил под влиянието на силите и съществата на Слънцето. А функциите на храненето и дишането са се развили под влиянието на силите на Луната. Тези функции са свързани с друга една жлеза, която сега също се намира в мозъка и се нарича хипофизна жлеза. И всичко, което човек е могъл да върши по свободна воля за себе си е било свързано с тази жлеза. А всичко онова, което не е било във властта на човешката воля, е зависело от пинеалната жлеза.

Сегашният образ на човека е почнал да се оформява в края на лемурийската епоха и в началото на атлантската и континента Атлантида.

От органа, който днес е пинеална жлеза и който е бил общ орган на възприемане на усещанията от външния свят, са произлезли всички сетивни органи чрез постепенно диференциране, което е станало с оформяване на човешкия мозък и придобиване на предметно съзнание от човека.

Към средата на атлантската епоха, човек имал вече оформени сетива, с които е влизал във връзка с външния свят.

В първата половина на лемурийската епоха е имало една фаза в развитието на човешкото тяло, когато човек е изпаднал под най-силното влияние на тъмните сили, които внесли в неговото астрално тяло най-ниските страсти. Като израз на тези страсти на това отрицателно влияние, се явява една човешка форма, която има дегенериралия си образ в днешната змия. Това е точката на най-голямото падение на човека. Това е най-срамната епоха в развитието на човека на Земята. В този смисъл змията е символ на най-ниското падение на човека, когато човек е рискувал да отпадне от своето човешко развитие. На това може би се дължи онова отвращение и страх, който човек има от змията.

Като дегенерирали остатъци от една още по-ранна епоха, когато Земята е била съединена със Слънцето, и е била в етерно състояние, и човешкият живот се е развивал под влиянието на слънчевите сили, са рибите. Те са един символ, когато човек е живял в Божествения етер, под влияние на възвишените слънчеви същества, вожд на които е Христос. Затова и рибата е взета като символ на Христа, на слънчевите сили и енергия в християнството.

Лемурийската раса се е развила на един континент, който се намирал на мястото на Индийския океан, остатъци от който са

Австралия и островите между Австралия и Азия – днешна Индонезия. В течение на тази раса се оформя и уплътнява човешкото физическо тяло. Преди това човек е бил в етерно тяло, а още по-рано е бил в астрално тяло.

Първите две раси, които са предшествували третата, която е лемурийската, са се развили, когато Земята е била съединена със Слънцето и те са били в етерно състояние. В първата раса, наречена полярна раса, човек преживявал състоянието, което е имал през Сатурновия период. Тогава е бил златният век на човешкото развитие, за който говори и гръцката митология. Тогава човечеството е преминало една славна епоха, която Учителят нарича епоха на мъдростта. До такова състояние на развитие, казва Учителят, човечеството ще достигне в далечно бъдеще. Това е райския живот на човечеството.

Втората раса се е развила на предела на етерния и грубофизическия свят – във въздушната среда. Тя съответствува на Слънчевия период. Тогава е почнало падението на човека. Тя е наречена хиперборейска раса.

В третата раса, която е вече във водата, и на твърдата материя и която отговаря на Лунния период, падението е стигнало до крайния си предел. Лемурия загива от ужасни вулкани, които разтърсват тогава Земята.

След третата раса идва четвъртата, наречена атлантска раса, която се развива на един континент Атлантида, на мястото на днешния Атлантически океан. Към средата на атлантската епоха човек добива днешния си вид. А триста хиляди години от днес назад се развива в атлантците музикалното чувство, мисълта се събужда в самосъзнанието се прояснява. Тази раса е просъществувала 5 ÷ 6 и повече милиона години и е развила ред култури и цивилизации, в които под ръководството на посветените същества от ангелска

йерархия постепенно се извършва развитието и възпитанието на младото човечество. За тази цел са били открити от посветените специални храмове – школи, които са били под ръководството на различните планетни духове, през които са минавали всички хора. По такъв начин с течение на времето са се развивали постепенно човешките дарби и способности, и човешките чувства и воля.

Четвъртата раса е развила седем последователни културни епохи, между които петата се е отличавала с най-висок развит ум и най-ясно самосъзнание. Тя е била образувана от тези човешки тела, които през лемурийско време най-хармонично са преминали през процеса на уплътняването на човешкото тяло. От нея се ражда петата арийска раса, нашата настояща бяла раса, която в своето развитие също минала през седем културни епохи.

Атлантида е атлантската раса, потънала под водите на Атлантическия океан. Там в много силна форма се развила черната магия и са предизвикали природните сили, които потопяват континента на няколко пъти. Последният остатък от Атлантида е бил остров Посейдон, който се е намирал пред Гибралтарския проток. Той в една нощ е потънал под морските вълни. Това е станало приблизително преди десет хиляди години. За него говори Платон в своите диалози, специално в Тимей.

Преди да потъне централната част на Атлантида, което е станало приблизително преди сто хиляди години, става едно разселване на онези хора, които са останали верни на Бялото братство и на Бога. Под ръководството на посветените една част от тези човеци преминава през северните брегове на Африка и отива в Египет, който е бил колония на Атлантида. Там те развиват една цветуща култура, която обхваща цялата Северна Африка, включително и Сахара, през която тогава преминавал Нил, който впоследствие отбиват на сегашното му място.

Други тръгват през днешна Англия, през Скандинавския полуостров и се отправят към северния полюс, където е централната ложа на Бялото братство на Земята. След известно време те слизат към руските и сибирските степи и оттам се отправят към Централна Азия на мястото, където е сега пустинята Гоби, където е имало едно голямо езеро, подобно на Каспийското море. Около това вътрешно море, Бялата раса, под водителството на своя Ману – Божествен Учител, се развива в течение на хиляди години и се подготвя за своята мисия и задача. Но дохожда една голяма катастрофа и тази култура се заличава под пясъците на пустинята. Разпръснатите народи и племена се пръскат из азиатските степи и стигат на запад до руските степи, и проникват даже в Западна Европа. Част от тези народи, разпръснати из руските степи, организира впоследствие великия посветен Рама и ги завежда в днешна Индия и образува по такъв начин първата култура на петата раса. Това е станало в предисторически времена. Рама е създал една култура и цивилизация, която е продължила хиляди години. В известен смисъл тази първа култура на петата раса е повторение на първата раса. Затова индусите са били още в пряк контакт с невидимия свят.

След това културата минава на Запад и се развива втората култура на петата раса в днешна Персия под водителството на великия посветен Заратустра. Тази култура се явява като едно преповторение на втората раса. Тук вече човек е потънал по-дълбоко в материята и се създава дуализма в религията. Материята и Духа са в борба, но с вяра, че Духът – доброто начало ще победи. Това е главната характеристика на тази културна епоха.

Третата културна епоха на петата раса се развива в Египет и Халдея, където бяха пренесени едни от най-издигнатите между атлантците. Тук под водителството на Хермес те изграждат една мощна култура, която обхваща целия северен бряг на Африка и

областта на Тигър и Ефрат. За египтяните физическият свят е реален, докато за индусите той е илюзорен. За това в Египет вече се поставя началото на обективното изучаване на физическия свят в светлината на духовната наука.

Учителят казва, че в Египет са дадени принципите на Божествената наука. За египтяните движението на небесните тела е било език, говор на боговете, затова тук се развива Астрологията до най-голямата висота и дълбочина. Египетската култура в известен смисъл е повторение на третата раса.

Четвъртата културна епоха на петата раса е гръко-латинската, когато човек е стигнал най-дълбоко в материята и работи върху формата. Затова тук се развива скулптурата и човек почва да мисли логично. В Рим се създава първата правова държава, основана на човешкото право.

Петата културна епоха се развива в Западна Европа и има за задача да развие човешкия интелект и обективната наука.

Западната култура е към своя край, и на Изток се зазорява шестата културна епоха, която ще се развие между славяните и ще има за задача развитието на разумното сърце в човека.

Със слизането на човека на Земята във физическо тяло почва да действува закона за прераждането. В миналото периодът на прераждането е бил от 500 до 1000 години, но сега, казва Учителят, еволюцията е ускорена и този период е съкратен от 50 до 100 години.

Човек се преражда последователно, ту мъж, ту жена, за да развива различните страни на своето естество.

В развитието на човека действува и законът за причинността, наречен закон за кармата, който е почнал да действа още от Слънчевия период, когато е станало първото поляризиране на човека. Той е закон за причина и последствия. Това, което човек е посял в миналото, трябва да пожъне плодовете му в настоящето.

Човешкото развитие се извършва под ръководството на Христа, който прилага като принципи в това развитие Любовта, Мъдростта и Истината.

Такъв е в много бегли черти пътят на развитието на човека във физическия свят, пътят на създаването и развитието на физическото тяло. Вън от това развитие човек има една още по-дълга история в предшестващите земни периоди.

Ще завърша със следната мисъл от Учителя:

„Здравето на човека произтича от неговата воля, щастието от неговия ум, а блаженството от неговата душа. Каквато е волята на човека, такова ще бъде и здравето му. Какъвто е умът на човека, такова ще бъде и щастието му. Каквато е душата на човека, такова ще бъде и блаженството му.

Ако искаш да бъдеш здрав, волята ти трябва да бъде свързана със сърцето. Ако искаш да бъдеш умен, волята ти трябва да бъде свързана с ума. За да имаш правилни отношения към всички хора, волята ти трябва да бъде свързана с твоята душа. За да имаш устойчива силна воля, душата ти трябва да бъде свързана с Божествения Дух.“

Глава II – Космичният и земният човек

1. „Този Бог, за Когото ви говоря, не е без форма. Той е най-красивият. Ако вие бихте видели Бога в Неговото тяло, само тогаз бихте си Го представили. Ако Христос каза, че е Бог, то е, защото Бог се изявява и в човешка форма. Значи човешката форма има известна мисия и крие известна роля в света. И действително целият космос е създаден по образа на човека. Всички истински учени хора, които са дълбоко осведомени върху тайните на Битието, твърдят същото. Целият космос се представя във формата на човек. Следователно, всяка една част от човешкото тяло отговаря на съответната част от туй велико тяло. Известна звезда от Млечния път или от, кое и да е съзвездие или система могат да се разговарят със земния човек където и да се намира той. Те имат станции в човешкия мозък. Ако човек разбира езика им, всеки ден ще може да чува по една новина от Слънцето, Юпитер или друга звезда.“

2. „Когато се говори за човека като образ и подобие на Бога, подразбира се човекът в неговата първична проява, така наречения космичен човек. Всеки човек, всяка душа е един първичен елемент от този велик космичен човек и като такъв той заема точно определено място в живата природа и играе определена роля. Без него вселената не може да се прояви в пълнотата на своята хармония.“

3. „Под думата човек се разбира сбор от всички добродетели. Човек само по себе си, по своя произход, по своето естество е нещо велико. Бог, като се е ограничил сам в себе си, е създал човека. Ала със създаването на човека се явяват и страданията в космоса. Велико нещо е човекът. Ако вие разбирахте човека, ако вярвахте в него, ала не в това, което виждате отвън, щяхте да видите колко велик е той.“

С поставянето на въпроса за космичния и земния човек ние се докосваме до една от най-дълбоките тайни на Битието – тайната за първичната Божествена форма, с която Бог се изявява в света. Докосваме се до тайната за произхода на човека и неговата същина. Загатвайки за тази тайна, Учителят казва: „Бог, като се е ограничил сам в себе си, е създал човека. Велико нещо е човекът! Ако вие разбирахте човека, ако вярвахте в него, ала не в това, което виждате отвън, щяхте да видите, колко велик е той."

Учителят казва още: „Бог се изявява във формата на човек, затова и Христос се нарича Бог, Защото Христос е първият образ, първата форма, в която Бог се изявява и става познат на света. Вън от Христа ние не може да имаме никаква идея и представа за Бога." Затова и Писанието казва: Никой никога не е видял Бога, но еднородният Син го изявява и Го прави близък и познат на хората.

Това ни навежда на мисълта, че за да познаем нещата, те трябва да имат форма. И тогава идваме до схващането на херметичната наука, че формата е белег, сигнатура, чрез която можем да познаем скритата зад нея реалност. Целият космос, казва Учителят, се представя във формата на човек. И още: Космос е създаден по образа на човека. И Сведенборг, шведски окултист и мистик, казва: „Ангелите, взети колективно, се наричат небе, защото те образуват небето. Небето в своята цялост, с всичките му многобройни ангелски общества представя един единствен човек. Ето защо небето, космосът се нарича великият небесен и Божествен човек. Туй е така, защото онова, което образува небето е човека у Бога, Божественият човек у него."

Има съответствие между космичния и земния човек. Можем да кажем, земният човек е умален образ на космичния човек. Докато космичният човек обгръща в себе си целия безграничен космос,

земният човек е събран в едно малко тяло. И всеки орган и система от това малко тяло отговаря на определена част от космичния човек, от космоса.

Но като говорим за космоса, ние не разбираме само съвкупността на физическите звезди, както си представят космоса съвременните хора, но за нас космосът е съвкупност от различни разумни същества на различна степен на развитие. Тези възвишени разумни същества образуват различните органи и системи в тялото на космичния човек. Учителят казва: „Всички хора заедно образуват физическото тяло на Христа“ – на космичния човек. Всички ангели, взети заедно, образуват духовното тяло на космичния човек. И всички богове заедно образуват умственото тяло на космичния човек.

Понеже, както в земния човек, така и в космичния, духовното тяло се отразява във физическото и физическото се отразява в духовното тяло, затова всички йерархии от духовни същества, които образуват различните тела на космичния човек представят определени органи в тялото на космичния човек, а оттам и в тялото на земния човек.

Ангелските йерархии, които образуват духовното тяло на космичния човек, са от девет категории и всяка категория като цяло представя един определен орган в тялото на космичния човек и създава същия орган и в тялото на земния човек. Те са познати под следните имена:

1. Серафими или Братя на Любовта. Те са първите, които приемат Божествените мисии и идеи и ги предават на по-нискостоящите. Те образуват главата на космичния човек, затова в староеврейската кабала са наречени Духове на Божия венец. Те управляват главата в земния човек.

2. Херувими – Братя на хармония и мъдростта. Те представят гърдите на космичния човек, затова и в земния човек

управляват гърдите и белите дробове. Затова, като диша човек, чрез белите си дробове се свързва с херувимите. Затова Учителят казва още: „Като дишате, мислете за херувимите и за тяхната мъдрост и сила. Защото мъдростта се придобива чрез дишане.“

3. **Престоли или Братя на истината и волята**. Те представят сърцето на космичния човек. Затова чрез сърцето си човек е свързан с престолите, т. е. с Божествения разум.

4. **Господства или Братя на интелигентността и радостта**. Те са представители на колективната интелигентност, която се проявява в природата. Те са границата между света на принципите, който се представя от трите горни йерархии и светът на силите и законите, които действуват в космоса. Те представят диафрагмата на космичния човек, затова и в земния човек те управляват диафрагмата и слънчевия възел.

5. **Сили или Братя на движението и растенето**. Те управляват движението и растенето. Те ръководят всички сили в природата и дават подтик на всяко движение и растене. Те работят в стомаха на космичния човек, затова и в земния човек управляват стомаха и жлъчката. Те са същества на благородството, затова когато човек се нахрани, става по-добър, по-разположен, по-благороден и готов на жертви.

6. **Власти или духове на формата** – Братя на външните форми и изкуствата. Те дават плът и кръв на всяка идея от висшите светове, като я обличат във форма. В космичния човек те представят черния дроб и жлъчката. А знаем от Учителя, че българите представят черния дроб на общочовешкия организъм, който е една от формите на проява на космичния човек. Следователно можем да кажем, че властите се явяват като духове ръководители на българите. И когато се разстрои черният дроб на човека, това показва, че между Божествените власти на човека има някаква дисхармония.

Жълтеницата се лекува чрез възстановяване на хармонията между Божествените власти и човека. Те са наречени още същества на доброто. И когато се развали черният дроб и жлъчката на човека, това показва, че човек е нарушил законите на доброто. За да се намали жлъчността на човека, трябва да се увеличи доброто. Когато жлъчката е в нормално състояние, доброто и любовта се увеличават и човек влиза в хармония с Божествените власти.

7. **Началства или духове на времето** – Братя на времето, състоянието и такта. Те представят далака на космичния човек. Чрез далака човек е свързан с началствата, наречени още Божествена правда или победа в света. Увеличението е разстройството на далака, показва, че правдата е нарушена и че човек е в дисхармония с началствата.

8. **Архангели – Братя на огъня и топлината**. В космичния човек са свързани с бъбреците, затова и в земния човек управляват бъбреците. Те са наречени още същества на Божията слава. И който не слави Бога и не се въодушевява от великото в природата, не може да е във връзка с архангелите и ще страда от разстройство на бъбреците.

9. **Ангели или духове на живота**. Те са носители на живота и растителността, те приготовляват живота, който се проявява на физическия свят. Понеже те са свързани с раждането, всеки човек, за да бъде във връзка с ангелите, трябва да ражда. Който не може да роди една светла мисъл и едно благородно желание, не може да е във връзка с ангелите, прекъсва връзката си с ангелите, носителите на живота и неговият живот се намалява.

Всички тези възвишени същества, взети вкупом, представят **Великият космичен човек**. Дейността на тези същества е така хармонично разпределена, че всяко от тях знае как, кога и какво да работи. Те направляват функциите на великия миров организъм,

който се поставя пред погледа на великите посветени във формата на човек, когото наричаме великият космичен човек, който включва в себе си всички слънчеви системи, които съществуват в безграничната вселена. Учителят, продължавайки по-нататък, казва:

„Според нас има три вида слънчеви системи, които респективно образуват трите тела на космичния човек. Първите, които са от най-груба материя, образуват материалния, физическия свят. Вторите са направени от по-фина материя, от материята на духовния свят и спадат към ангелския свят. Третият вид слънчеви системи образуват в своята съвкупност Божествения свят и са направени от най-фината, най-висшата материя. И небето, за което се говори в свещените книги, не е онзи син свод над нас, зад който се губи мировото пространство, на който светят нощно време звездите. Но небето е организирано от висши същества, от велики души и затова то е велико в своите действия. Ангелите, които населяват небето, са велики души, които постоянно изпращат светлината си по целия свят. Енергията на тяхната мощна мисъл се разпределя из целия космос и движи като една колективна сила всичко в света."

Парацелзий, който е познавал тайните на космичния човек, казва: Цялата природа, с всички нейни царства представя човека, разложен на своите части.

Космичният човек се изявява на Земята в цялото човечество. Всички хора и народи от всички раси, представляват клетки в тялото на космичния човек. И всеки човек, като клетка от този велик космичен човек, носи в себе си съвършения образ на космичния човек, тъй както жълъдът носи в себе си дъба, който образ се явява в неговото съзнание като далечен идеал, който трябва да постигне. Понеже всяка част от цялото има възможност и стремеж да стане като цялото, то всички земни човеци имат стремежи да станат като космичния човек и подсъзнателно преживяват величието и тайната

на космичният човек. Ако хората нямаха този вътрешен образ в себе си, те не биха имали никакъв стремеж. Стремежът и идеалът, който хората имат, се дължат на видението на съвършения образ на космичния човек. Но това видение не е една химера, но една реалност. Защото след смъртта, като преминава през планетните сфери, духът като стигне в сферата на Слънцето между много други преживявания и видения, преживява и тайната и величието на космичния човек, като сам се отъждествява с него, защото той действително е едно с него. В сферата на Слънцето човек съзерцава образа и величието на космичния човек като видение, което преживява и запечатва в подсъзнанието си, и когато слиза на Земята за ново въплъщение, той носи този образ в подсъзнанието си, който действува като вътрешен подтик и стимул към великото, възвишеното и красивото. Но за да може да преживее тази велика мистерия на космичния човек в сферата на Слънцето, това човек дължи на Христа.

Херметичната мъдрост гласи: туй, което е долу, е подобие на това, което е горе; и това, което е горе, е подобно на това, което е долу. На това основание човешкото лице, както и цялото човешко тяло е израз на проявения душевен живот. И затова по формата на лицето и тялото можем да разчетем вътрешния живот на човека. На същото основание, Божественото тяло и Божественото лице е израз на Божественото съвършенство, а Божественото съвършенство се изразява във великите Божествени добродетели, Любов, Мъдрост, Истина, Правда, Добродетел и пр. Затова Учителят казва: Божественото тяло, Божественото лице е толкова красиво, че ние не можем да си го представим. Ние нямаме никакво понятие за Божествената простота, която е израз на Божествената пълнота и съвършенство. Така че човешката форма стои в центъра на Битието. Затова Учителят казва, че човешката форма има известно значение и

мисия в Битието. Но фермата на земния човек е изродена в процеса на инволюцията и далеч от идеалната Божествена форма, но сега в процеса на еволюцията човек трябва да постигне постепенно красотата и съвършенството на Божествената форма.

Всички форми, които съществуват в света, са произлезли от човешката форма, а не човешката форма е произлязла от несъвършените форми.

Голяма мистерия се крие в човешката форма. Но тази мистерия се разкрива само на посветените, както и много от тайните на Битието, а на нас обикновените хора само се загатва за тези мистерии. Но и това, което ни се разкрива от тези мистерии е все пак много.

Древният израилски пророк и посветен казва: Чудно е, страшно е създаден човек. Той е бил проникнал в мистерията на човешката форма, за да може да каже това. И действително, чудно е, страшно е създаден човек, защото крие в себе си всички тайни на Битието. И когато човек проникне или само прозре тези тайни, действително му се вижда, че чудно и страшно е създаден човек. И когато херметичната наука казва туй, което е долу, е подобно на това, което е горе, тя е проникнала в мистерията на човешката форма, на човешкото битие, за да каже, че това, което е долу, е подобно на това, което е горе. Горе е оригиналът, съвършеният първообраз, а долу е копието на този първообраз. И получавайки копието, ние можем да си съставим една приблизителна представа за оригинала.

Посветените ни казват, че когато ясновидски се съзерцава човешкото тяло, то действително е чудно устроено. Когато един посветен ясновидец съзерцава човешкото тяло, той вижда в него отразен целия Космос с всички йерархии от възвишените същества в него. В човешкото тяло е отразена цялата звездна вселена. Всички звезди и звездни системи имат представител в човешкото тяло и чрез

тези представители на звездната вселена в човешкото тяло човек може да влезе в съзнателна връзка със звездите, респективно с разумните същества, които ги образуват. Защото, казах по-горе, че космосът, цялата звездна вселена е съвкупност от разумни същества на различна степен на развитие. И когато посветеният отправя своя ясновидски поглед към човешкото тяло, той вижда в него отразена цялата звездна вселена с всичките ѝ разумни същества. И при това. различните части на човешкото тяло се представят пред неговия поглед в специфична форма, в зависимост от силите, които стоят зад тази форма. Защото всяка сила има тенденцията да създаде, да се изрази в специфична форма.

Съзерцавайки човешката глава, посветеният вижда като един прекрасен овен. Затова се казва в Астрологията, че главата в човека се управлява от зодиакалния знак Овен. Така че зодиакалните символи не са измислени, а са реален израз на известни сили, които действуват в различните части на човешкото тяло. Затова Учителят казва, че **зодиакът представя пътя на създаването, на развитието на човешкото тяло**. Но тази зодиакална форма на Овена, както и всички други, крият в себе си дълбоко съдържание. Прониквайки в мистерията на тази форма, просветеният вижда, че тя е съвкупност от разумни същества, които в космоса са свързани със съзвездието Овен. Наблюдавайки човешкото сърце, посветеният го схваща във формата на лъв. Затова в Астрологията сърцето е свързано със знака Лъв. Зад този лъв те виждат цяла йерархия от същества, които изпълняват функцията на сърце в космичния човек. Съзерцавайки човешките бели дробове, те ги схващат като един красив орел с разперени крила с устрем към висините. Този орел след грехопадението се превръща в скорпион. Превръщането на орела в скорпион крие в себе си тайната на човешкото падение. После съзерцавайки човешкия стомах, посветеният го схваща като телец, като бик, същество с най-здрава

храносмилателна система. И зад него посветеният вижда същества, които в космичния човек изпълняват функцията на стомаха. По такъв начин, съзерцавайки различните органи на човешкото тяло, посветените откриват за тях различните форми на зодиакалните знаци и съзвездия и съществата свързани с тях в космичния човек. Затова Учителят казва, че **зодиакът представя историята на развитието на човешкото тяло**.

Това тяло, с което сега човек живее на Земята, се е развило от духовното тяло чрез постепенно сгъстяване под налягането на известни космични сили, отразявайки в себе си целия космос и всички разумни същества, които го съставят. Това тяло, в което сега живеем, се е оформило постепенно от духовното тяло в течение на лемурийската и атлантската епохи, като всеки орган и система се е развивал последователно, когато Земята е преминавала през съответния зодиакален знак. Така краката в долната си част са се развили, когато Земята, респективно Слънцето, е минавало през зодиакалния знак на Рибите. Един такъв цикъл обхваща 2160 години, което прави една дванадесета от целия зодиакален кръг, който обхваща 25920 години. Но това оформяване на стъпалата не е станало само в един цикъл от 2160 години, – но в ред такива цикли, през които системата Слънце – Земя е минавала през зодиакалния знак Риби. В течение на тези цикли, съществата, свързани с този знак, и силите произтичащи от тях, са създали човешките стъпала. Глезените са създадени, когато системата Слънце-Земя е минавала през зодиакалния знак Водолей. Тогаз разумните същества, които са свързани с този знак, са създали глезените в човешкото тяло. И така са всички органи и системи. По такъв начин Космосът, космичният човек се отразява в земния човек. В развитието на човешкото тяло най-после се оформя главата под влияние на съществата и силите, свързани със знака и съзвездието Овен.

Както казах, съзерцавайки човешкото тяло през погледа на посветените, изпъкват на първи план четири форми, които често се срещат в окултния символизъм, които са въплътени в египетския сфинкс, които в своята съвкупност образуват човешкото тяло. Тези четири форми представят – човек, орел, лъв и телец, от които впоследствие се оформят човешката глава, белите дробове, сърцето с кръвоносна система и храносмилателната система. Тези четири форми представят четирите кардинални знаци в зодиакалния кръг и отговарят на четирите вида групови души, през които минали всички сегашни индивидуални души. Между другото ще кажа, че видях тези четири фигури в антиминса, даден на бащата на Учителя в църквата Св. Димитър в Солун от едно светло същество, с което имал среща в църквата. Антиминсът представя тялото на Христа, приготвено за погребение – на четирите ъгли на картината са поставени четирите евангелисти и редом с тях до всеки евангелист една от четирите въпросни фигури. Това е една дълбока окултна картина, представяща космичния човек.

Космичният човек в процеса на своето диференциране и проявление създава земния човек, като в неговото физическо тяло отразява видимата вселена, в неговата душа и в неговия дух отразява невидимата вселена с всички нейни разумни същества. Затова Учителят казва: Пред погледа на великите посветени от всички времена и епохи, цялата вселена, целият така наречен и в древността макрокосмос се явява във формата на човек, наречен **великия небесен човек**. Съзерцавайки образа на този космичен човек, те са открили съответствията, които съществуват между него и малкия човек, земния човек, наречен микрокосмос. Затова казваме, че в човека, у когото всяка клетка е будна и съзнателна, както у посветените, той може да общува с цялата жива природа. Всички звезди във вселената имат свои представители в човешкия мозък. Затова такъв човек може

да приеме моментално трептенията, които идват от различните звезди. В този смисъл казваме, че човек може да се разговаря с целия космос.

Учителят казва още: Под човек ние не разбираме само ново същество, което живее на Земята. Човек съществува не само на Земята, не само в Слънчевата система, но той населява цялата звездна вселена – всички слънца и планети. Планетите и слънцата са населени със същества от различна степен на интелигентност. Не е важно какви тела имат те. Те са разумни същества и принадлежат към една и съща човешка раса. Тази раса постепенно се развива. Всички тези човешки същества са клетки и органи в тялото на великия космичен човек, когото Бог е създал. Всички човешки същества са произлезли от космичния човек чрез постепенно развитие. И ако хората на Земята не вървят в правия път, причината за това е, че в космичния човек работят и двата принципа, които се изразяват в космоса чрез две велики братства, които са в постоянна борба. Това са Бялото и черното братство. Бялото братство представлява съвкупност от всички съвършени същества от Серафимите до Ангелите и посветените от нашето земно човечество. Те са служители и изпълнители на Божията воля и са духове ръководители на човека и човечеството. И понеже на техните добри намерения и планове противодейства черното братство, затова хората са се отклонили от правия път. Черното братство представлява също една ложа от интелигентни същества, които не са разбрали дълбокия смисъл на живота и имат диаметрално противоположни разбирания за него от белите братя. Те представят една йерархия от същества, които са на различна степен на развитие в зависимост от тяхната интелигентност. За да дам ясна представа за техните функции, ще кажа, че докато белите братя работят в клоните и цветовете на дървото на живота, по методите на клоните и цветовете, то черното

братство работи в корените на дървото на живота. Докато белите братя работят в главата и гърдите на космичния човек, то черните братя работят в стомаха, черния дроб и червата. Бялото братство, следователно е свързано с положителните сили, а черното братство – с отрицателните сили, със злото в широк смисъл на думата. И едните, и другите сили обаче, са нужни засега за проявата на живота и службата им е строго определена.

Друга една тайна, свързана с отношението между земния и космичния човек, е следната – човек живее в едно тяло, на което не е господар и което не познава. Силите на космоса, респективно силите на космичния човек, стоят и оформят човешкото тяло. Тези сили са под прага на човешкото съзнание и затова казваме, че силите на подсъзнанието, чрез което се проявяват силите на творческите ангелски йерархии, които, както видяхме, образуват различните органи на космичния човек, строят човешкото тяло. Човек няма власт над тези сили. Но в будно състояние на съзнанието, когато в човека господства самосъзнанието, тези сили са, така да се каже, подтиснати от силите на самосъзнанието, което дирижира будния живот на човека. И понеже самосъзнанието в настоящата фаза на развитието е още много силно и невежо по отношение тайните на битието, то често влиза в конфликт със силите на подсъзнанието, от което се пораждат всички болезнени състояния на тялото. Но във време на съня, когато самосъзнанието, така да се каже, заспива, душата заедно с астралното тяло напуска физическото и етерното тяло и понеже в природата никога не остава празно пространство, тогава в човешкото тяло нахлуват силите на подсъзнанието, които са животът на космичния човек, и поддържат живота на физическото поле, напуснато от душата и силите на самосъзнанието. Тези сили на космичния човек се проявяват чрез етерното тяло и през нощта тези сили възстановяват разрушенията, причинени през деня от силата на

астралното тяло и по такъв начин обновяват физическото тяло. Тази идея е предадена в Писанието с израза „борба на духа с плътта." Учителят привежда това и казва, че това е борба на етерното тяло, носител на космичния живот с астралното тяло, което носи в себе си всички ниски страсти и инстинкти на личността. През деня силите на астралното тяло, които се проявяват чрез нисшите страсти и инстинкти разрушават физическото тяло, а през нощта етерното тяло, като проводник на живота на космичния човек, възстановява повредите, възстановява нормалния ритъм на живота на физическото тяло. Затова от голямо значение е да държи етерното си тяло в изправност, което става, когато човек е в близък контакт с природата и чрез паневритмичните упражнения, които Учителят ни даде. Те имат за задача да тонират етерното тяло, за да може да се справи с разрушителните сили на астралното тяло, защото тези упражнения свързват човек с космическия ритъм, който е ритъм на живота на космичния живот. Такъв е дълбокият смисъл на съня и на паневритмичните упражнения.

От друга страна, душата и астралното тяло, които са напуснали физическото тяло и са във връзка с него и то само чрез една нишка, се потопяват в духа и душата на космичния човек и по такъв начин получават нови сили и импулси за своя буден живот през деня. По такъв начин чрез съня човек двойно се обновява – от една страна се обновява физическото тяло, а от друга – душата и астралното тяло.

Казах по-горе, че Учителят казва, че човек е сбор, съчетание от добродетели. Тогава можем да кажем, че пентаграмата, която е емблема на добродетелите, е емблема на космичния човек, а оттам и на земния човек, защото земният човек е създаден по образ и подобие на космичния човек, който е първият образ, в който Бог се изявява. Само че добродетелите в земния човек са в потенциално

състояние, като семена, докато в космичния човек те са активни, проявени.

Космичният човек носи в себе си в потенциално състояние възможността да роди безброй същества, подобни на себе си, тъй както плодното дърво има възможност да роди хиляди и милиони плодове с течение на времето. Така и космичният човек, който по друг символизъм е дървото на живота, ражда подобни на себе си човеци с възможност да постигнат своя първообраз. И както дървото ражда периодически, така и от космичния човек периодически се раждат човешки същества и затова Учителят казва, че душите се различават именно по това, че са излезли от Бога в различни времена и при различни условия.

Добродетелите представят различните части и органи от тялото на космичния човек. Така Любовта представя главата на космичния човек. Мъдростта представя гърдите на космичния човек, заедно с белите дробове, затова Учителят казва, че Мъдростта се придобива чрез системно прилагане на дихателните упражнения. В гърдите също се намира сърцето, което е проекция на главата, на любовта на средния човек. Истината взема мястото на стомаха в космичния човек, Правдата управлява ръцете и раменете, а също така и кръвообращението, което разнася благата, които изтичат от любовта по законите на Мъдростта по целия организъм. Най-после, Добродетелта, в тесен смисъл на думата, представя краката на космичния човек. По такъв начин тези пет велики добродетели образуват живото, безсмъртно тяло на космичния човек, по образ и подобие на което е създадено и тялото на земния човек. Затова пентаграмата представя човека в движение, показва пътя на човешкото развитие, показва пътя на пробуждането на добродетелите в земния човек. Другите добродетели отговарят на различните вътрешни и външни органи, както в тялото на космичния човек, така

и в тялото на земния човек. Но добродетелите не са абстракции и празни думи, а живи, разумни сили, които изтичат от абсолютния дух и се изявяват във формата на ред йерархии от духовни същества. Затова и Учителят нарича някои от тези йерархии с имената на добродетелите, а именно: Духове на любовта, Духове на мъдростта, Духове на истината, Духове на правдата, Духове на добродетелта и пр. Затова, когато някой посветен от висока степен съзерцава ясновидски физическото тяло на земния човек зад различните му органи, вижда различните йерархии на духовните същества, чиито сили и енергии, които са определени добродетели, съграждат определени органи във физическото тяло на земния човек. В своето творческо проявление тези добродетели се поляризират и създават не само един, но различни органи в човешкото тяло. Затова често ще срещнем в беседите на Учителя да се посочва, че една добродетел съгражда ту един, ту друг орган.

Учителят казва още: мистиците виждат навсякъде Христа, първият Адам, когото кабалистите наричат Адам Кадмон – великият небесен човек. Той е великият брат на човечеството, първият образ на човека, първородният в света – началото на човешкия род, началото на човешката еволюция. Той е първородният, който е развил и проявил всички Божествени добродетели, който е приложил всички Божествени закони. Първородният, който издържал сполучливо всички изпити и е пожертвал всичко за своите братя.

Планини, полета, извори, реки, морета, с всички природни богатства, които се крият в тях – всичко това е израз на този велик Брат. Ала това е дълбока тайна, за чието разбиране се изискват хиляди години усилена работа.

Херметичната аксиома гласи: „Туй, което е долу, е подобно на това, което е горе, и това което е горе, е подобно на това, което е долу за осъществяване на великото единство в света“. По силата на тази

аксиома има пълно съответствие, както между строежа, така и между всички функции и процеси в космичния и земния човек. Известно е, че съществува следното съотношение между дишането на земния човек и известни процеси в космоса, респективно в космичния човек. Нормално дишащият човек прави по 18 вдишки в минута. За един час прави 60 по 18, равно на 1080 вдишки. За едно денонощие прави 1080 по 24, равно на 25,920 вдишки. А 25,920 години е пътят на прецесиалното движение на земната ос, респективно на Слънцето през зодиака, през което време Слънцето обикаля всички зодиакални знаци, като във всеки знак стои по 2160 години, което определя една епоха от живота на Земята, в течение, на която от космоса, от космичния човек към Земята и земния човек се изливат специфични енергии, които създават условия за развиване на специфични добродетели и сили в земния човек. Това съответствие между процеса на дишането и обикалянето на Слънцето по зодиака не е случайно явление, но ни говори за онази велика Мъдрост, която ръководи и управлява всички процеси в земния и космичния човек. Съответствието продължава – нормалният пулс на човека за една минута е 72 удара, вдишките за една минута са 18 или отношението на пулса към вдишките е 72 : 18 или 4:1.

В астрономията съществува също така отношение между прецесията и нотацията. Прецесията, както видяхме, представлява един цикъл от 25,920 години и е наречена космична или платонична година. Както видяхме тя е пътят на Слънцето по зодиака в неговото прецесиално движение. Един ден от тази космична година е равен на 72 земни години, което се получава, като разделим 25,920 на 360. 18 години е периодът на нотация – специално лунно движение. Значи отношението между нотацията и един ден от прецесията е 72:18, или 4:1 каквото е отношението между пулса и вдишките на човека.

Такова съотношение съществува между всички процеси и явления в земния и космичния човек, само че ние още не ги познаваме, но по принцип знаем, че съществуват.

Всички тези аналогии и подобия, които съществуват между космическите процеси и явления и процесите в човешкия живот, не са случайност, а са плод на една велика Мъдрост, за която ние нямаме никаква представа.

Друг един факт от подобно естество е строежът на атома и строежът на Слънчевата система. Атомът е построен по подобие на Слънчевата система – в центъра има едно ядро, което отговаря на Слънцето, около което се движат планетите – електроните, различни по брой при различните елементи.

Такава аналогия съществува между строежа на клетката и строежа на Слънцето. Учителят казва: Слънцето има в себе си три области: едната от тях приготовлява енергията, втората я акумулира, а третата я препраща към Земята. Също така и в клетката има три области: външна, която възприема слънчевата енергия, средна – която акумулира в себе си енергията и вътрешна, която я превръща на жизнена сила. Тези три области ги има и в човешкия организъм в по-развита форма. Те най-лесно личат в зародиша. Първата, външната зачатъчна обвивка се нарича екзодерма; средната се нарича мезодерма, а тази, която е в центъра, вътрешната, се нарича ендодерма.

Всичко това ни говори, че земният човек и земният свят въобще е създаден по образ на небесния, на големия свят. Или казано на езика на древната окултна наука – микрокосмосът е създаден по образ и подобие на макрокосмоса. Или земният, малкият човек е създаден по образа и подобие на космичния, на небесния човек.

Но това създаване не е механически процес, а е органически процес. Земният човек представя клетка от космичния човек и по

силата на принципа на съответствието тази клетка носи в себе си всичките възможности на небесния човек и поставена при подходящи условия постепенно ги проявява.

Всеки земен човек носи в себе си като матрица космичния човек, по който образ постепенно се формира земния човек. Това е процес на проявление отвътре навън – реалността, космичният човек, който е като възможност в земния човек постепенно се оформява и в него. Но образът на космичния човек още не е завършен и напълно изявен в земния човек. В следващата раса формата на земния човек много ще се измени по подобие на формата и образа на небесния човек. Това изменение ще бъде в положителен смисъл, т. е. ще се усъвършенства. Човешката форма има още много да се усъвършенства и този съвършен образ, към който се стреми човешкото развитие съществува вече в космичния човек и във възвишените космични същества, които са по-напреднали от земния човек, но все пак принадлежат към великата човешка раса, произлязла от космичния човек – първородния, първият образ, който се явил в света, по подобие, на който е създаден целия космос и земния човек.

Космичният човек има специален език, който земният човек трябва да научи, за да разбира какво му говори космичният човек и да не влиза в противоречие с него, за да не спъва своето развитие ида не пречи на общото космично развитие. По този въпрос Учителят казва: „Като се намериш пред големия, пред космичния човек, ще му говориш символично, на неговия език, за да те разбере. И първоначално, когато хората са били праведни, са говорили на един общ език, който е езикът на космичния човек, но впоследствие, когато се отклонили от правия път на развитието, създали различните човешки езици.“

В далечното предисторическо време хората са разбирали този език и са си служили с него. Тогава те са разбирали закона на съответствието, което свързва духовния и физическия свят. На този символичен език земните човеци са се разговаряли с небесните жители. Този период в развитието на човечеството Сведенборг нарича златен век. Учителят го нарича Епоха на Мъдростта, когато са живели предците на човечеството. Това е епохата на първата човешка раса, която в окултната наука се нарича Полярна раса. Тя се развива в етерния свят. Тогава хората са мислили аналогически – мисълта им е работила по пътя на съответствията. По-после, според Сведенборг идва друг период, когато хората не са мислили направо чрез съответствия, а само чрез познаване на съответствията. Той нарича този период сребърен век. След него идва третият, бронзовият век когато хората все още са знаели за съответствията, които съществуват в природата и са престанали да ги съзнават и виждат ясно, и да мислят чрез тях, Най-после хората съвсем изгубили знанията за съответствията, когато навлезли в четвъртия период, който Сведенборг нарича железен период. В железния период хората почнали да мислят аналитично, тяхната мисъл станала разпокъсана и хората не могат да намерят връзката между явленията и причините, които ги пораждат. За този език на космичния човек Учителят казва:

„В природата има един език – аз го наричам живият език на битието. Той е езикът на космичния човек. Този език има особена граматика: глаголите му имат особен строеж, съществителните, прилагателните, причастията, съюзите и пр. не следват онези закони, на които се подчинява обикновената реч. По своята звучност този език е един от най-красивите. Той е писмен език, но не се пише на книга, защото книгите в природата са живи. Превод от него е ватанския език, от който произлизат в последствие египетския, санскритския и еврейския.“

Казах по-рано, че според Учителя зодиакът представя историята на развитието на човешкото тяло. Но и в космичния човек зодиакът образува общите му контури. От друга страна видяхме, че **зад всяка звезда, зад всяко съзвездие, стоят група от възвишени същества, които от своя страна са израз на мисълта на Абсолютния Дух**. Всяка една йерархия представя от себе си специфично проявление на Божествената мисъл. Този специфичен характер, тези йерархии предават и на звездите и съзвездията, които се явяват техен външен израз. Оттам имаме и различния характер на зодиакалните знаци. Оттам и всеки знак е носител на специфична енергия и създава специфичен характер, специфично телосложение и специфичен начин на мислене. В това отношение знаците на зодиака представят различни моменти, различни периоди в проявлението на мисълта на космичния човек. И чрез зодиакалните знаци и планетите космичният човек въздейства на начина на мисленето на земния човек. Общият характер на мисълта в различните епохи в течение на развитието е била, както видяхме, различен. В далечните предисторически епохи мисълта на земния човек е следвала мисълта на космичния човек и е била образна. Но впоследствие мисълта на земния човек става предметна, когато неговата мисъл се формира само от външните впечатления, които получава чрез сетивата си. Тогаз тя постепенно изгубва жизнеността и дълбочината си и добива повече от един абстрактен характер, и съвременните хора мислят, че тяхната мисъл е много конкретна и реална. Нищо подобно, мисълта на съвременния човек е много абстрактна, защото не борави с реални величини, а с абстракции. Този начин на мислене е почнал, според Учителя, 700 години преди Христа и тази епоха е към края на своето развитие[33]. В следващата раса ще се мине постепенно към друг начин

[33] „Едва 700 години преди Христа са почнали да мислят така, както сега. Нашето мислене върви от 700 години преди Христа. И то върху известно знание хората са

на мислене. Тогава мисълта на земния човек ще се приближи до мисълта на космичния човек и човек отново ще почне да разбира езика и мисълта на космичния човек и ще бъде в по-интимно и съзнателно общение с него.

В течение на тази епоха, която почва 700 години преди Христа и продължава и в наши дни и която е била в разцвета си в 19 век и въобще след Възраждането, постепенно с развитието на човешката мисъл се развиват 12 мирогледа, 12 начина на мислене под влияние на 12-те зодиакални знаци. Така знакът Овен дава идеалистична насока на мисълта. Знакът Телец създава рационализма. Знакът Близнаци създава математизма, математичния начин на мислене. Под знака Рак се развива материализма. Под знака Лъв се развива философското течение, наречено сенсуализъм. Под влиянието на знака Дева се развива така наречения феноменализъм. Под влиянието на знака Везни се развива реализмът. Под влиянието на знака Скорпион, който е много динамичен знак, се оформява едно течение на мисълта, известно под името динамизъм. Под влиянието на знака Стрелец се явява монадизмът, учението на монадите. Под влиянието на знака Козирог се развива спиритуализмът. Под влиянието на знака Водолей се явява пиюматизмът [гностицизъм]. И под влиянието на знака Риби се развива психизмът.

почнали да мислят по-дълбоко. Дълбочина има в мисълта". (НБ, 16 април 1933 г.). „Сегашната епоха на музиката води своето началото на развитие от 700 години преди Христа." (Акордиране, 2т.) „Религията е път за развиване във физическия свят, за организиране на обществото, и тя е започнала най-първо с музика, разни игри, хора; българското хоро е се от ония времена на първично организиране. То е физическата страна, подготовка към религиозно настроение на ума и за пробуждане на съзнанието. В продължение на тази епоха, която започва 700 години преди Христа, съзнанието и чувствителността са се развили, и затова хората усещат сега по-големи страдания, отколкото тогава. И тия болезнени състояния ще се усилят още повече. То е признак за разширение на човешкото съзнание." (СК, 22 януари 1920 г.)

Това са различни начини на мислене, различни погледи върху света, различни мирогледи, които се развиват под влиянието на различните зодиакални знаци.

И планетите от своя страна дават различна насока на човешката мисъл и оттам на човешкия мироглед. Всяка планета се явява като специфично проявление на космичния човек на космичната мисъл, и това специфично тя го предава на земния човек под формата на определен начин на мислене, под формата на определен начин на гледане на света. Така Луната дава склонност към окултизма, Меркурий – към трансцендентално мислене, Венера дава мистична насока на мисълта. Слънцето ражда емпиричния начин на мислене, Марс създава онова философско течение, което наричат волунтаризъм, който поставя волята на преден план в живота. Юпитер развива логичната мисъл, а Сатурн поражда гностицизма – стремеж към задълбочено познание, което се базира на вътрешен опит. И когато различните планети със своите тенденции на мислене минават през различните знаци, които също имат собствени тенденции, получава се много сложна и преплетена обстановка на мисловния живот на земния човек. И понеже всеки знак представлява определена фаза в развитието на човека, то оттам и всеки начин на мислене е фаза от развитието на човешката мисъл. Всеки човек от стъпалото, до което е достигнал, гледа на света. И понеже хората са на различна степен на развитие, оттам се явява и голямото различие в мислите им. И всеки начин на мислене си е на място в общия план на развитието, затова трябва да бъдем толерантни и да даваме право на всеки човек да мисли така, докъдето е дорасъл в своето развитие.

Ще завърша със следните мисли на Учителя:

1. *Светлината е дреха на Мъдростта, физическата светлина, от която ние се ползуваме, е резултат на излишната енергия, която космичният човек произвежда при своята умствена дейност.*

Космичният човек е придобил толкова знания, че има излишък от светлина.

2. *Мъдростта, това е светът на вечните Божествени форми, изтъкани от любовта. Любовта е самата същина, а Мъдростта представя формите на хармонията, които се изливат в музика и поезия.*

3. *Светлината – това е творческият акт на Живата природа, на космичния човек. Тя разграничава Битието от небитието, временното от вечното, реалното от преходното. Светлината, това е първият акт на пробуждане в живата природа. А под пробуждане ние разбираме минаване от безграничното състояние на съзнанието към граничното.*

Глава III – Духовното ръководство на човека и човечеството

1. Докато не дойде едно по-високо съзнание да ви ръководи, вие нищо не можете да направите. За пример, когато свирите на цигулка или на пиано, ако нямате учител, който да ви ръководи, вие не можете да учите. Той ще би запознае с местата и имената на тоновете по клавишите или струните на цигулката. В случая, учителят или професорът е по-високото съзнание, което ви учи и води в пътя на музиката. Голяма е разликата между онзи, който знае да свири и онзи, който не знае.

2. Идеите, мислите и енергиите се предават чрез контакт. Светлите мисли и идеи влизат в ума на човека чрез докосване на някое светло същество до неговия ум. Без докосване нищо не става. Милиони слънчеви лъчи трябва да се докоснат до плода, за да узрее. При това, Всеки лъч придава на плода нещо специфично. Милиони разумни същества са се докоснали до човешката душа, за да ѝ предадат това, което тя днес съдържа. И още милиони същества трябва да се докоснат до човешката душа, за да ѝ предадат онова, което ѝ е нужно за далечните времена и епохи. Затова е казано, че – никой не живее за себе си.

3. Христос е, който е движил, движи и ще движи историческия, космичния и мистичния живот на Земята и човечеството. Без Христа няма история, без Христа няма космос, сиреч организиран и устроен свят. Без Христа няма мистичен живот. Той е великият вдъхновител на всички откровения във всички времена и епохи. Той е невидимият двигател на целия духовен живот и опит на човека и човечеството.

Учителят

Съвременните хора, както религиозни, така и материалисти, имат еднакво наивно схващане за произхода, развитието и ръководството на човека и човечеството. За тях като че ли човек е изникнал като гъба из Земята, макар че материалистите и учените да говорят за еволюционно развитие на човека, но те придават на това развитие някакъв механичен характер, което граничи с чудото. Според тях слепите сили на природата, попаднали случайно при специфично съчетание, създали първичната клетка, от която се развиват всички животински видове и човекът, когото е развила до днешния му вид. Така че, според тях, разумният човек е плод на неразумно действуващи сили. Това схващане е достойно за децата, но не за възрастните хора, които могат да мислят и да разсъждават. Откъде се взеха всички тези разумни сили, които действуват в човека? Какъв е техният произход – учените и материалистите отговарят едно – всичко е плод на слепия случай и под действието на естествения и половия подбор, постепенно се развиват всички сили и способности на човека.

До 17 век учените поддържаха идеята за самозараждането. Но дойде ученият Франческо Реди[34], който доказа, че не съществува никакво самозараждане и той каза: „Всичко живо произлиза от живо“. Това е максима в съвременното естествознание. Окултната наука отива по-нататък и казва: Всичко разумно, всичко духовно произлиза само от разумно, само от духовно.

За окултната наука човек е дете на Бога и природата, като природата е съвкупност от всички разумни същества на битието. В този смисъл природата е възпитателка на човека. Тя го е отгледала в

---

[34] Франческо Реди е италиански (тоскански) лекар и поет роден на 18 февруари 1626 г. в Арецо, днешна Италия. Той е първият натуралист, който провежда опити, за да опровергае теорията на Аристотел за самозараждането на живота. Експериментът му доказва, че няма как да се самозародят мухи от гнило месо.

тази форма, в която го виждаме днес. В своето развитие човек се намира под непрекъснатото ръководство на разумните същества на космоса, начело, на което стои Божественият Дух, Който ние познаваме като Христос. Затова Учителят казва, че Христос е, Който е движил, движи и ще движи историческия, космичния и мистичния живот на Земята и човечеството. Той е великият вдъхновител на всички откровения във всички времена и епохи. Той е невидимият двигател на целокупния духовен живот и опит на човека и човечеството.

Христос е глава на Бялото братство, централната ложа, на което е на Слънцето и оттам ръководи развитието и възпитанието на съществата на цялата система. Но Бялото братство има своя ложа и на Земята, която под ръководството на Христа специално се грижи за развитието на нашето земно човечество. Тази ложа на Земята е във връзка с централната ложа на Слънцето и тя е поела ръководството на човечеството още със слизането му на Земята. Тя се е погрижила, когато разумните сили на космоса създадоха физическото тяло да проведе възпитанието на човешките души в тези тела и същевременно да работи за развиването на органите в тези тела, необходими, за да могат да се проявят разумните души чрез тях.

Централното седалище на Бялата ложа на Земята е на северния полюс, но тя има свои клонове, които са в пряк контакт с човечеството. Седалището на тези клонове първоначално е било в Лемурия; после в Атлантида, след това се премества в Египет. След Египет се премества в Хималаите, като има разклонение и в Алпите, в Рила и Североамериканските планини. Учителят казва, че засега има пет седалища на Бялото братство на Земята. Те живеят в планините в етерни тела. Центърът в Хималаите е наречен Агарта.

Човекът, както го виждаме днес, е плод на едно дълго и съзнателно възпитание от страна на тези, които ръководят човешкото развитие. Човешките способности и добродетели, и всички сили, с които разполага човек днес, са постепенно присадени към неговото тяло от контакта му с различните разумни същества в космоса.

Затова Учителят казва, че енергиите се предават чрез контакт. А човешките способности и добродетели това са набрани енергии, които са изработили определени органи за проява.

Учителят казва: „Хиляди и разумни същества са дошли в контакт с човека и са му предали своите енергии, които се изразяват като инстинкти, страсти, добродетели, способности, подтици и импулси." Учителят казва още: „Разумът е дар на човека от ангелите. Те са го подарили на хората. Когато Бог направил човека, прекарал всички разумни същества да му дадат по нещо, понеже той бил последният, най-малкият им брат. Ангелите, като видели човека, казали: „Да му дадем от нашия разум." И така човек се нарекъл син на Мъдростта. И действително единственото нещо, което отличава човека в сегашната природа, е неговият разум. Аз вземам думата „ум" в широк смисъл, а разумът вземам като сила вътре в ума, в по-ограничен смисъл. Умът вземам като нещо, което включва всичко, а разумът включва само способностите на човека, с които той работи в дадения случай."

Може да се възрази: Нали човек е създаден от Бога съвършен, каква нужда има да му се дават подаръци, за да се развива? Окултните факти трябва да се преценяват много внимателно.

Механическо творчество преди всичко не съществува. Процес на творчеството е органически процес – процес на постепенно развитие, развитие в смисъл на изявление отвътре навън. В този смисъл човек е един плод на дървото на живота и този плод съдържа всичките възможности на цялото дърво, но като зародиш той трябва

да бъде посаден в почвата – в подходяща среда, и да бъде изложен на влиянието на светлината, топлината и влагата, която произлизат от Любовта, Мъдростта и Истината, за да израсте и да се развие това, което е вложено в него. Това именно е станало с човека, след като е посаден като духовен зародиш в гъстата материя. За да развие възможностите, които са вложени в него, му са необходими специфични условия – светлина, топлина и влага. Тези сили му се доставят от разумните същества, в чиято разумна среда човек живее. Техните мисли и чувства и волеви импулси действуват върху човешкия зародиш и събуждат в него скритите му възможности. За да се развият различните възможности, които са скрити в човека, той трябва да бъде изложен на действието на различни космични сили, които произхождат от различни космични същества и области. Защото за развитието на всяка една дарба, на всяка добродетел и чувство, са необходими специфични условия, специфични космични сили, които идват от различните чинове на ангелската йерархия.

За да става това развитие хармонично, в известни периоди от време действуват едни космични йерархии и развиват определени дарби и способности в човека. След това почват да действуват други и така докато се развият постепенно всички дарби, способности и добродетели, които съществуват като зародиши, като възможности в човека.

Това влияние на космичните същества е включена в цикличното развитие на човека и човечеството. Развитието се извършва в ред големи и малки цикли, като във всеки цикъл действуват специфични сили, които идват от специфични йерархии. Така има един голям цикъл на развитие от 26 хиляди години, който се разделя на 12 по-малки цикъла от по 2160 години, което се отбелязва с преминаването на Слънцето през един нов зодиакален знак, което именно определя една епоха от 2160 год. Но в течение на този цикъл

от 2160 год. се изреждат последователно влиянията на 7-те планети, като всяка планета обхваща по една седма от 2160. Така че приблизително една планета влияе и управлява около 300 години, защото 7 по 300 е равно на 2100. Всяка планета е свързана с една ангелска йерархия и има за планетен дух едно високо космично същество, което дава съдържание на планетното влияние. Планетите са свързани със следните йерархии: Луната е свързана с йерархията на ангелите, Меркурий – с йерархията на архангелите, Венера – с йерархията на Началствата, Марс с йерархията на властите или духовете на формата, Юпитер – с йерархията на силите или духовете на движението, и Сатурн с йерархията на господствата или духовете на Мъдростта. А Слънцето е свързано с престолите, херувимите и серафимите. Имената на планетните духове и гении са следните:

1. Планетният дух на **Сатурн** се нарича **Касиел**, което значи Божие съзерцание. Притежава качества справедливост и търпение.

2. Планетният дух на **Юпитер** е наречен **Захариел** или Божие правосъдие и притежава качествата величие и милосърдие.

3. Планетният дух на **Марс** е наречен **Самаел** – гняв Божий, победа и крепост.

4. Планетният дух на **Слънцето** е **Михаил** – Божия победа, сила и могъщество.

5. Планетният дух на **Венера** е наречен **Ханаел** – милосърдие, красота и любов.

6. Планетният дух на **Меркурий** е наречен **Рафаел** – Божие лечение и разум.

7. Планетният дух на **Луната** е **Габриел**, духът на плодородието и изобилието.

В течение на 2160 год. всеки от тези планетни гении управлява по 300 години средно, в течение на което време космичните сили, които протичат през него, влияят върху човечеството и създават

условия за съответни дарби и способности, които са качества на тези планетни гении. Учителят казва, че във времето на пророк Данаил е господствал арахангел Михаил, който носи слънчевото влияние. И в днешната епоха пак арахангел Михаил поема ръководството на човечеството.

В Атлантида, когато човечеството е току що слязло в гъстата материя и е било още в съвсем детска фаза на развитие, лишено от дарби и способности и добродетели, са били създадени 7 вида окултни школи, всяка една, от които се явява като проводник на силите на една планета. Всички тези школи са били под върховното ръководство на централната ложа на Бялото братство на Земята, която е била пък във връзка с централната ложа на Слънцето. Тези школи са били среди, в които са се изливали силите на дадена планета. През тях са минавали последователно всички човешки души, за да влязат в контакт с онези енергии, които се изливат в школата, за да развият съответните дарби и способности. Така, постепенно преминавайки през всички школи, човешките души влизали в контакт с енергиите на напредналите същества и така постепенно са развили и изработили в себе си известни дарби, способности и добродетели.

В тази далечна епоха под влияние на планетните сили, изливани в школата, е станало постепенно диференциране и обособяване на човешките типове. Някои индивиди са се развили по-силно под влиянието на известни планетни сили и са се оформили като тип на тази планета. Други са се развили по-благоприятно под друго планетно влияние. Това е било в зависимост от симпатията, която всяка една душа има към дадена енергия, която симпатия идва от това, че човешките души периодически са излизали от Божествения център и в зависимост от това, какви космични сили са действували в този момент, се е давало основния тон на живота на душата, който оставил дълбоко в подсъзнанието. И когато този тон

зазвучава отново в космоса, тази душа е по-отзивчива към него. Затова, което е вложил, като наследствена дарба във всяка душа, постепенно се изявява при съответните външни условия.

Има още един факт, който способствува за диференциране на типовете. Той е следният – към средата на Лемурийската епоха, преди отделянето на Луната от Земята, условията на Земята са станали много лоши за развитието на човешкото тяло и рискували да изчезнат всякакви зародиши на органическия живот. Тогава човешките души били разселени по другите планети на Слънчевата система – всяка според космичното си предразположение. И там под влияние на тези планетни сили техните вътрешни сили се малко по-малко пробудили и почнали да действуват. Когато се върнали на Земята, след като условията на Земята се подобрили, те носили със себе си печата на влиянието на планетата, на която са били преселени.

Така че дарбите, способностите и добродетелите, които днес всеки човек носи със себе си, са плод на един Дълъг контакт от милиони години на човешките души и тела с енергиите на космичните същества, които са се проявили в планетните школи в Атлантида. Защото всяка способност, всяка дарба и добродетел не е нищо друго, освен специфична енергия, която изработва специфични органи в човешкия мозък и тяло, чрез който се проявява.

Това, което като Дух живее в една окултна школа в дадена епоха, впоследствие се предава по закона на скачените съдове на цялото човечество. Малкото квас заквасва цялото тесто. Това, което се изработва като способности и добродетели в една дадена епоха в окултната школа, впоследствие става достояние на цялото човечество. Защото учителят на една школа е същество, което е в контакт с енергиите на космоса и пренася тези енергии в земното развитие. Най-първо чрез тези енергии той създава един кръг от ученици, на

които предава тези енергии и така развива известни дарби и добродетели в тях. Те от своя страна по закона на скачените съдове предават това на останалото човечество. Така това, което първоначално е живяло в средата на един затворен кръг, в средата на една школа, става основен тон на живота на следващата епоха. Така е вървяло, така върви, така и ще върви развитието на човечеството.

Затова Учителят казва: „Единственият път за постигане на добрите желания е Любовта. Например, някой иска да стане художник, той може моментално да стане художник, но трябва да влезе в областта на художеството, дето се съединяват умовете на всички художници. Ако не влезе в тази област и не се свърже с умовете на всички художници, той не може да стане гениален художник. Ако искаш да станеш музикант, ще влезеш в областта на музиката. Ако искаш да станеш поет, ще влезеш в областта на поезията. Ако искаш да станеш философ, ще влезеш в областта на философията и т. н. Докато не влезе в среда, съответна на неговите желания, човек не може да постигне желанията си. Влезе ли в хармонична среда, човек лесно постига желанията си с малки усилия.“

Следователно, за да развие вътрешните си възможности, човек се нуждае от съответна духовна среда. В духовно отношение човек е още едно малко дете и без грижата и ръководството на по-напредналите разумни същества на космоса, които представят за него среда и условие за неговото духовно развитие, той не би постигнал нищо. Човек има Божествен произход, има възможности в себе си, за да се проявят и развият тези способности, необходима е и помощта на разумните същества на космоса като среда, което да стимулират тези възможности да се развият. Ако вземем едно гениално дете още малко и го оставим в гората, изолирано от света, то едва ли би проявило своята гениалност. Така и човек, макар че е божествен по

произход, потребна му е специална среда за развиване на вложеното в неговата душа. Тази именно среда, както вече казах, това са великите разумни същества на космоса, в чиято среда ние сме потопени, както сме потопени във въздуха.

Но за да се ползуваме от въздуха, ние трябва да го приемем в дробовете си и тогава той внася в нас сила и ни обновява. За да използваме духовната среда на разумните същества, в която сме потопени, ние трябва да имаме съответни органи. Органите, чрез които ние можем да влезем във връзка с тази разумна среда и да я използваме за нашето благо, са умът, сърцето и волята. Умът, сърцето и волята са органи, чрез които ние можем да влезем в контакт със силите и енергиите на разумните същества. Но за тази цел те трябва да са нагласени по специфичен начин за възприемане на специфични сили и енергии, които са необходими за развиване на съответни вътрешни възможности.

Енергиите на разумните същества се предават, както всички енергии по закона на вибрациите. И всяка енергия има специфична дължина на вълните с определен брой трептения. И за да можем да възприемем една определена енергия, която ни е потребна, трябва да имаме ключ, да завъртим и нагласим нашето радио, да възприемем тези енергии.

Този ключ, чрез който можем да нагласим нашия ум, сърце и воля, това са великите Божествени идеи и добродетели, на които трябва да дадем път в нашия ум и сърце и те ще ни поставят в контакт с неизчерпаем океан от енергии, които ще събудят нашите спящи сили и възможности.

И задачата на окултната школа е тази да даде на човека ред Божествени идеи, чрез които той може да влезе във връзка с разумните същества на космоса, които могат да му помогнат. Следователно, според мислите, идеите и желанията, които човек

държи в ума и сърцето си, той е във връзка със съответните същества на космоса. Колкото са по-възвишени мислите, идеите и желанията на човека, с толкова по-възвишени същества се свързва, с толкова по-възвишени енергии влиза във връзка, които разработват неговите спящи сили и възможности. Ако човек живее с ниски мисли и желания, той се свързва с нисшите същества от космоса, които не само не допринасят нищо за неговото духовно развитие, но напротив, смъкват го долу в гъстата материя и го превръщат в животно. Затова е важно, с какви мисли, идеи и желания се занимава човек. От това зависи, с каква среда и с какви същества в космоса ще се свърже, а оттам и какви енергии ще потекат в неговия организъм, които да развият съответните негови сили и възможности.

С каквито мисли, идеи и желания живее човек, това до голяма степен зависи от идеала, който има. Затова духовните ръководители на човечеството, основателите на религиите и ръководителите на окултните школи винаги са се стремили да представят един висок идеал, който да стимулира светли мисли и благородни желания. Този висок идеал е кръщаван с различни имена, но всички тези имена ни насочват към едно – към Бога, Който живее в дълбините на човешката душа и оттам ръководи, който живее същевременно в космоса. Но за да намери човек Бога в космоса преди всичко той трябва да Го е намерил в себе си – в дълбините на своята душа. Когато човек стане способен да се вглъби в себе си и да намери там своя висок идеал, той е стъпил вече на здрава канара и никакви бури и ветрове не могат да го поклатят. Но за да стигне човек до това състояние, той ще мине през ред външни и вътрешни борби, докато дойде до дълбоката вътрешна опитност, да познае и преживее Бога в себе си. Тогава той има едно непоколебимо убеждение, непоколебима вяра. Но казах, че докато достигне до това състояние на непоколебима вяра и опитност, той ще мине през големи борби – външни и вътрешни. Защото в

днешната фаза на развитието си, човек живее в така нареченото самосъзнание, което е поле на борба на две сили – на силите на светлината, които издигат самосъзнанието към светлите върхове на свръхсъзнанието и силите на тъмнината, които смъкват човешкото самосъзнание в гъстата материя, където се изгубва всякаква светлина и човек става роб на тъмните сили, в първия случай той става свободен гражданин на космоса.

Така че човек непрекъснато се намира под влиянието на два вида същества, които се борят за овладяване на неговото съзнание. Тази борба човек я преживява, като вътрешна борба в съзнанието си да постъпи по един или по друг начин. Едни от съществата му нашепват светли и възвишени мисли и желания, а други искат да го увлекат в ниските си желания и стремежи. Но човек е свободен да следва съветите на едните или на другите същества. Оттам иде и неговата отговорност. Защото, какъвто избор направи, такъв ще бъде и неговият живот.

Затова в окултната наука се казва, че човешкият живот се обуславя от три рода сили: провидението, съдбата и свободната воля на човека. Провидението е изразено в гласа на светлите същества, които се стремят да водят човека по пътя, който му е начертан от Бога. В този път човек го очаква все по-изобилен живот, все по-голяма светлина и разширение, и извисяване на съзнанието. В гласа на тъмните същества ние виждаме съдбата, миналото на човека, което го влече назад към тъмните бездни, откъдето няма излизане. А човек е свободната воля, която ще избере единия или другия път.

В египетското Таро този окултен факт е изобразен с шестия аркан, наречен двата пътя, където пред човека са отворени два пътя – пътят на порока и пътят на добродетелта. Пътят на порока му се посочва от една жена, разпусната, а пътят на добродетелта му се посочва от един светъл ангел. Когато човек реши в себе си да следва

белия гений, светлите същества, той влиза в пътя на спасението и поема светлия път на постиженията. Този път са посочвали всички велики Учители с цел да помогнат на човешките души да се ориентират в тази борба, която се води вътре в човешката душа. Затова в днешната фаза на развитието всеки трябва да бъде буден и да се вслушва в тези гласове, които се борят в него, за да вземе правилна насока. От това зависи неговата съдба и неговото развитие. Гласът на светлото същество се изразява като съвест, интуиция, морален стремеж и пр.

Светлото същество, което осветява пътя на човека и го насочва към светлите висини, е неговият ангел хранител, едно същество от йерархията на ангелите, които са ръководители на всяка индивидуална душа, докато архангелите са ръководители на народите, а началствата са ръководители на епохите. Всеки човек има по един ангел, който го ръководи, а всеки един народ има по един архангел, който го ръководи, всяка една епоха в развитието си има един дух ръководител, който ѝ дава основния тон, който е от йерархията на началствата или от още по-висши йерархии.

А тъмното същество, което съпътства човека в неговия път и което е в борба със светлия ангел, това е човешкото минало, изградено като едно живо същество, което като сянка върви с човека и го тегли назад към миналото. То крие в себе си едно тъмно същество, с което човек е влязъл в контакт при грехопадението. Защото грехопадението е един факт, а не една поетична измислица. То съвпада с онзи момент, когато човечеството слиза в гъстата материя, където действуват известни паднали същества и те повлияват на човека със своите отрицателни сили и го увличат по този начин в материалния живот. Събуждат в него желания за материален живот, а заедно с това и за един лош, нисш животински живот. В това се състои грехопадението, че дошъл в контакт с тези същества, човек поглъща

от техните енергии в своето астрално и физическо тяло и от това се явяват известни желания и стремежи, които го привличат към гъстата материя. Оттогава води началото си това тъмно същество, което придружава човека като сянка. И задачата на човека е да го проникне със светлината, която получава от светлото същество и постепенно да го пресъздаде и издигне. Иначе то ще бъде винаги една пречка в пътя на неговия възход.

Когато човек влезе в пътя на окултното развитие, тази борба в него още повече се засилва, защото с влизането си в пътя на окултното развитие човек се определя на страната на светлото същество, което го води и това събужда противодействие от страна на тъмното същество, което вижда, че ще загуби борбата и ще изпусне жертвата си. Затова в началото на пътя си ученикът ще срещне голяма съпротива, която иде отвътре преди всичко и се проектира във външния живот, като влияние на средата и на окръжаващите. Но ученикът трябва да се самоопредели, да знае, че каквото и да става с него, той трябва да държи неотклонно пътя нагоре.

В началото на пътя ще се повдигнат всички отрицателни сили, скрити в неговото подсъзнание и ще изявят своето право на съществуване. Но ученикът трябва да бъде буден и смел, да не се подава на тъмните изкушения, които идват от тъмните същества. Той трябва да знае, че тази борба е признак, че той е поел стръмния път на съвършенството. Сега той трябва да трансформира цялото подсъзнание, което носи в себе си, всички сили, които са действували в неговото минало, когато е минавал през животинското царство. Всичко това сега трябва да бъде трансформирано и използвано за новата работа.

Но за да извърши успешно тази работа, човек трябва да намери своя учител, който ще му даде начини и методи, как да направи това. Както в обикновения живот без учител човек нищо не

може да постигне, така и в пътя на своето духовно развитие, човек нищо не може да постигне без учител, без връзка с едно по-висше съзнание, което да го учи и ръководи, което ще го постави в контакт с неговия дух ръководител. Тогава ще потекат в неговото съзнание възвишените Божествени енергии, които са енергиите на Любовта, Мъдростта и Истината, които ще спомогнат за развиване на скритите в него сили, чрез които ще изработи нови органи в себе си, за да може да влезе в съзнателна връзка с духовния и Божествения свят.

Енергиите на Любовта ще внесат Божествената топлина, която ще организира силите на неговото сърце – ще разтопи каменното сърце на човека и ще го превърне в живо органическо сърце, което ще чувствува радостите и болките на всички същества и ще бъде отзивчиво към най-тихия глас на Бога, Който живее в него. Енергиите на Мъдростта ще внесат светлина в неговия ум и ще организират неговите дарби и способности, ще внесат светлина в неговото съзнание и ще дойде до онова състояние, за което се казва в Библията, че Бог рекъл да бъде виделина и станало виделина, станало ден първи. Тогаз човек постепенно ще влезе в съзнателна връзка с разумните същества на космоса и ще стане съзнателен в духовния свят. Енергиите на Истината ще дадат насока на неговото духовно растене и ще го свържат със силите на Слънцето, ще укрепят неговата воля и ще освободят душата му от връзките на миналото, които са я свързали с тъмните същества и ще ѝ възвърне божествената свобода, която е притежавала преди грехопадението.

Така постепенно човек ще се свърже с възвишените разумни същества на трите свята – физическия, духовния и Божествения, и ще стане сътрудник на природата и служител на Бога. Тогава той ще разбере, че едно велико разумно същество пронизва със съзнанието си физическия свят и го обединява в едно цяло, и той ще познае в това същество духа на Истината, който ще му разкрие скритата

страна на физическия свят, ще му разкрие скритата страна на неговото физическо съществуване, ще му разкрие вътрешната страна на неговото тяло, което е проникнато до костите от духа на Истината, който остава скрит за обикновеното човешко съзнание до момента, когато истината подига булото на илюзиите, и човек ще види реалността такава, каквато е. Тогава той ще познае всички онези скрити сили на своето тяло, които са отражение на девствените божествени сили на духа на Истината и ще види, че тялото му е храм на Духа на Истината и е свещено.

Тогава с това ново съзнание той ще проникне в света на силите, в света на своето сърце и ще види, че и този свят е проникнат и обединен като цяло от едно велико космично същество, в което той ще познае духа на Любовта, която внася безсмъртния живот в човешкото сърце и душа. Тогава той ще види, че човешкото сърце е един велик необятен и красив свят, който дотогава е бил забулен и скрит от обикновения поглед на човека. Тук човек ще преживее единството си с всички същества и ще се почувства като частица от великия божествен организъм. в това състояние той ще преживее какво представя Любовта и ще разбере, че Любовта е основата на света и живота, от която произтича всичко и ще влезе в контакт с духа на Любовта, от когото Любовта извира като едно мощно космично течение, което прониква цялото битие. Тогава човек ще разбере, че Любовта носи живот, нежност, деликатност, привлекателност – това са качествата, които осмислят вътрешния живот.

Най-после човек ще се издигне до Божествения свят и ще влезе в контакт с Духа на Мъдростта, който със светлината си ще му разкрие безкрайните простори на вселената и глъбините на човешкия дух, и ще му отвори дверите на тайното познание и ще му даде свободен билет да пътува и проучва цялата безгранична вселена, и ще стане творец в битието.

Така човек ще преживее великата мистерия на битието и ще разбере триединството на света и живота. Тогава ще разбере мисълта на Учителя, който казва: „Три велики разумни и съзнателни същества управляват и контролират живота на всички хора и същества в трите свята. Едното същество е на физическия свят и се занимава с уреждането на физическия живот на хората. Второто същество е в духовния свят, в света на силите и се занимава с уреждане на духовния живот на хората, третото същество е в божествения свят, то се занимава с божествения живот. Трите тези същества съставят общия божествен организъм.“

Тогава човек ще издигне съзнанието си толкова високо, че ще разбере, казва Учителят, че Бог е Светлина без сянка, Живот без ограничения, Любов без промени и измени, Знание без погрешки и Свобода без ограничения. Но за да достигне човек до това състояние, да е съзнателен в трите свята, той трябва да е съединил в себе си мъжа и жената, да е обединил ума и сърцето си и тогава, така обединил силите на своята душа, ще се обедини с Духа, от когото излязъл. Тогава човек ще разбере смисъла на живота, ще разбере смисъла на своето слизане в материята, на своето падение и заблуждение, ще разбере тайната на целия световен процес. Тогава той ще види и разбере, че в света само Бог царува и че неговата Любов, Мъдрост и Истина проникват цялото битие и дават Живот, Светлина и Свобода на всички същества.

Тогава човек ще разбере, защо е напуснал Божествения свят – света на вечното блаженство, и е предприел дълго пътешествие в света. Тогава ще разбере защо е слязъл от ефирните простори в гъстата материя. Тогава ще разбере закона, че за да познае човек една среда, в която живее, той трябва да излезе из нея. В Божествения свят човек е живял в средата на Любовта, Мъдростта и Истината, без да ги е познавал. И той трябваше да излезе от тази възвишена среда и да

слезе в материалната вселена, където са проектирани силите на Любовта, Мъдростта и Истината. Излязъл вън от тази среда той прекъсва връзката си с тези божествени сили и заедно с това постепенно изгубва живота, светлината и свободата си, които трябва да придобие отново след като осъзнае положението си, че е излязъл из божествената среда и е влязъл в света на гъстата материя, за да проучи и познае обективно силите на Любовта, Мъдростта и Истината, проектирани във външната проявена вселена.

Слязъл на физическия свят, той постепенно одухотворява и организира материята на своето физическо тяло и съзнанието му постепенно се пробужда. Тогава той познава, че физическият свят е отражение на света на Истината и от неговите елементи той ще почерпи енергия за развиване на своите вътрешни сили, за укрепване на своята душа и за извоюване на своята изгубена свобода. Постигнал това, той се свързва, както казах, с Духа на Истината, който прониква този свят и се развързва от връзките си с гъстата материя, която го приковава към Земята. При това състояние той вече може да напуска сферата на Земята и да отива до другите планети.

След това той се издига в света на силите и познава, че този свят е отражение на принципа на Любовта и е проникнат от силите на Любовта. Тук познава всички онези сили, които организират неговото сърце. Той извлича оттук силите и енергиите, необходими за изграждане на тялото на Любовта, с което ще облече човешкият дух, когато се съедини с душата. При това състояние човек ще бъде гражданин на цялата Слънчева система. Защото онзи, който се е свързал с Духа на Любовта, е свободен гражданин на Слънчевата система и може да отива до Слънцето и да се връща.

Най-после, издигайки се до Божествения свят, той вижда, че той е проникнат от силите на Божествената Мъдрост и че от този свят той ще почерпи сили, за да изгради своето тяло на Мъдростта, с което

като се облече човешкият дух, ще му се открият възможностите на цялата безгранична вселена и той ще получи свободен билет да пътува по цялата безгранична вселена.

Такъв е великият път, който предстои на човека, за да се върне там, откъдето е излязъл, но вече обогатен. Той ще влезе отново да живее в света на Любовта, Мъдростта и Истината, но вече ще ги познава, защото той се облича последователно с безсмъртните тела на Любовта, Мъдростта и Истината, с които ще живее като съзнателен свободен гражданин в божествения свят.

За да не попадне човек в заблуждение под влияние на тъмните същества, които му нашепват различни илюзорни желания и го заблуждават, че той е това или онова, че това е постигнал или онова ще постигне, той трябва да има винаги будно съзнание и да различава в себе си гласовете, и да знае кога му говори Духа на Истината, кога му говори Духа на Любовта, кога му говори Духа на Мъдростта и кога му говорят лъжливите духове от името на тези три велики същества. Защото това е неизбежно, ще дойде в пътя на неговото развитие – самозвани учители и ръководители да му се представят за това, което не са и да го заблуждават, че той е това, което не е. Затова той трябва да различава преди всичко, с кого е във връзка и кой му говори. Учителят определя това така: Когато човек е във връзка с духа на Истината, той носи свобода на всички, с които е в контакт, и е изпълнен със сила и мощ, и е господар на себе си. Това са най-малките и конкретни неща, които той притежава. По-големите неща, които той притежава са, че той е свободен от гравитационното притегляне на Земята и може свободно да излиза извън сферата на Земята.

Когато човек е във връзка с **Духа на Любовта**, когато Духът на Любовта му говори, неговото сърце е организирано, одухотворено и се разширява, и става едно със сърцата на всички същества, и в

сърцето си човек чувствува пулса на всички същества, и чувства как живота се прелива от космичното сърце и изпълва всички сърца. За него вече няма личен интерес. Той живее с интересите на делото, с интересите на човечеството, с интересите на космоса. Неговият живот вече е живот на Бога, на космоса, затова той го посвещава в служене на великото и красивото в живота. Той е свободен от връзките на Земята и може да пътува из цялата Слънчева система. Той е господар на лъжливите духове, защото е господар на различните пороци, чрез които те се проявяват в човешкия живот.

Най-после, когато човек влезе във връзка с **Духа на Мъдростта**, когато Духът на Мъдростта му говори, той целият светува, гори като слънце. За него няма прегради – вечността е пред него. Той вижда ясно великия път, който е изминал, и с една любов и нежност гледа на всички същества, и е готов да помага на всички, които имат нужда от неговата помощ.

Така човек, излязъл от Божествения свят, от света на вечната хармония, от света на Любовта, Мъдростта и Истината, за да се върне отново там, трябва да измине един дълъг път на развитие – да мине през трите проявени свята, физическия, етерния и астралния и да познае в тях Любовта, Мъдростта и Истината, за да ги придобие в себе си, да се облече в дрехи, изградени от Любовта, Мъдростта и Истината и тогава да се върне там, откъдето е излязъл, пълен с Любов, Мъдрост и Истина.

Но първата стъпка към тези велики постижения е да се пробуди съзнанието на човека, че е слязъл от възвишения свят и че трябва да намери пътя към този възвишен свят. А пътят минава през самия него. Но за да намери този път, той трябва да намери своя Учител, който ще му разкрие този път, който минава през самия него, за да стигне до храма на тайното познание, където ще получи билета на съвършенството, ще получи това, което се нарича посвещение,

което го прави съзнателен гражданин на космоса, сработник на природата и служител на Бога. Тогава ще разбере, че Истината го прави свободен и силен, Любовта събужда в него непреодолимо желание да проучава тайните на битието, а Мъдростта го прави готов да помага на по-малките свои братя с великото знание, което носи в себе си.

Ще завърша с няколко мисли от Учителя, който казва:

1. „Ученикът е винаги пред лицето на Господа, затова трябва да внимава да не се разсейва. Умът му трябва да бъде съсредоточен, да не губи посоката на своето движение. Ум светъл, сърце топло и силна и разумна воля са условията, при които ученикът може да се домогне до вътрешни опитности. Това значи присъствие на духа на човека, който ще го научи на всичко, което е необходимо за него.

2. Желая ви да станете, да оживеете и да възкръснете. Радостта и веселието подмладяват човека, защото те свързват човека с възвишените същества.

3. Като ученици поставете си задача да възстановите силите на своя организъм, да възвърнете изгубената си Любов и да възкресите в себе си всичко възвишено и благородно, което постепенно сте умъртвявали. Да възстановите силите си, това значи да влезете в съприкосновение с целокупния живот, да се свържете с радостта и страданията на всички хора и да желаете тяхното добро, както своето. Да възстановите силите си, това значи да се възстановите и подмладите, да се свържете с първоизточника на живота, от когото всичко извира и който храни и пои цялата вселена."

12 юли 1960 г.

Вие имате настойници от невидимия свят. Всички вие сте под опекунство и ще слушате вашите наставници, каквото ви кажат, ще се учите и вечерно време ще си давате отчет. Някой път вие мислите, че сте независими. То не е право положение, под настойничество сте всички. Може да каже някой: няма ли свобода? Свободата после ще дойде за вас. Свободни ще бъдете след време, но сега имате настойници и тия настойници, както ние ги знаем, те са възвишени, имат всичкото добро желание вие да успявате и ако вие носите в душата си великата идея, вие ще опитате тази истина през живота, който ще мине сега. Вие ще опитате верността, че сте под ръководството, под едно разумно ръководство на същества, които са завършили своето развитие и те имат добрата воля да ви направляват, доколкото то е необходимо за вашето развитие. За пример: от тия неща, които ние разискваме, може да кажете: тогава аз не зная какво да правя. Да ви не смущава това. Основната идея трябва да знаете, че сте под ръководство, под едно живо ръководство на великия Божествен дух или под живото ръководство на великите Божии Духове в света.

Глава IV – Животът след смъртта на физическото тяло

1. Животът в духовните светове.

1. „Ученикът трябва докато е още на Земята във физическото си тяло, да премине чистилището, като работи за организиране и пречистване на обвивките си, които някои наричат тела. Това се постига чрез приложение на методите, които школата му дава за работа върху себе си.“

2. „В първо време, като се освободи от тялото, душата се чувства голяма, необятна като вселената, но веднага я подгонват неприятелите, тя започва да бяга и се смалява много, че става невидима и се изгубва в пространството. Тогава тя съобщава на близките си на Земята, че няма живот, нищо не съществува. Такова е състоянието на душите, докато се ориентират в другия свят. Такива души наричаме тъмни. За да излезе от това състояние тъмната душа трябва да си спомни, че тя живее в Бога, че Бог е Любов и че Той ще възстанови първоначалната ѝ форма, но когато възлюби Бога.“

3. „Когато душата напусне тялото, то се разлага на хиляди и милиони живи частици, които не умират. Тялото е съставено от милиони и милиарди живи клетки. Всяка клетка си има душа, само че душата на първичната клетка, първичната монада е централна, тя е светла сама по себе си и е привлякла всички други монади около себе си. Един ден, когато тази светла монада свърши своята мисия, тя ще каже на малките монади: Сега ви изпращам на свобода. И всички клетки започват да се разпръсват в пространството. И когато душата се връща за ново въплъщение тя привлича всички тези клетки при себе си и образува новото си тяло.“

Учителят

Развитието на човека се извършва в три велики свята, които Учителят нарича физически, духовен, умствен или Божествен. Учителят дава и следните имена на тези три свята – феноменален свят, реален свят и идеен свят. Други окултисти ги наричат физически, душевен и духовен. Но каквито имена да се дават на тези светове, важното е, че в тези три велики свята се извършва човешкото развитие. Учителят казва, че духовният свят е сто пъти по-обширен от физическия, а Божественият е хиляди пъти по-обширен от физическия. Следователно физическия свят е най-ограниченият, създаден от най-груба материя. Учителят дава и друго определение и наименование на световете, физическият го нарича материален свят, духовният го нарича субстанциален свят, а Божественият нарича есенциален свят. Това са състояния и форми на проява на реалността. Тези три свята Учителят нарича още човешки, ангелски и Божествен.

Ние имаме една бледа представа само за физическия свят, а за другите два свята имаме много смътна представа. Човек живее едновременно и в трите свята, но не съзнава това. Защото човек сам по себе си е едно много сложно същество, което общо казано се състои от дух, душа и тяло. Духът живее в Божествения свят, Душата живее в духовния свят, затова някои го наричат душевен свят, а човешката личност, която се проявява чрез тялото, живее във физическия свят. Ние съзнаваме само личността и затова имаме едно много ограничено понятие за човека. При днешната степен на развитие душата, респективно духовния свят се изявява чрез чувствата, а духът респективно Божествения свят, се изявява чрез мисълта. От това не следва да отъждествяваме душата със сърцето, което е свързано с чувствата, нито да отъждествяваме духа с ума, чрез който мисли. Сърцето е само външната страна на душата и умът е само външната страна на духа.

Развитието на човека в тези три свята се извършва по законите на прераждането и кармата. Прераждането е закон на последователно преминаване на човека от един свят в други, което египтяните наричат трансмигриране или странстване на душите. Във всеки един от тези светове човек живее в тяло, изградено от материята на този свят.

Във физическия свят живее в тяло, изградено от материята на физическия свят.

В духовния свят живее с духовно тяло, изградено от материята на духовния свят. В Божествения свят живее в тяло, изградено от материята на Божествения свят.

Тези тела Учителят ги нарича още обвивки, а истинското тяло е Божественото, което е безсмъртно, когато физическото и духовното подлежат на разрушение. След като човек се е родил на Земята, ще живее във физическото тяло най-много 120 години, в редки случаи повече. След смъртта на физическото тяло той преминава в духовния свят с духовното си тяло. След като преживее един определен период от време в духовния свят, с духовното си тяло, човек напуска и него и отива в Божествения с Божественото си тяло, което е безсмъртно. И след като измине целия път от физическия до Божествения свят, след определен интервал от време, който е различен за различните хора, в зависимост от степента на тяхното развитие, се връща отново на Земята – т. е. преражда се. Този процес на преминаване през световете ще видим по-подробно в следващото изложение.

Трите свята, в които се извършва човешкото развитие се състоят от по седем области. Така във физическия свят имаме областта на твърдата материя, след това областта на течната материя, след това областта на въздушната материя. Над въздушната област следват четирите етерни области, които също принадлежат на физическия свят и са свързани със силите, които действуват в трите

по-нисши области. Същото подразделение на области имаме и в другите два свята.

Друго нещо, което трябва да кажа по отношение на трите свята, е това, че всеки един от тези три свята има в основата си един от великите Божествени принципи: Любов, Мъдрост и Истина. Така принципът на Истината е положен в основата на физическия свят, принципът на Любовта е положен в основата на духовния свят, а принципът на Мъдростта е положен в основата на Божествения свят. Но и трите принципа се проявяват и в трите свята в различни области и състояния на материята.

Има и други класификации на телата, употребявани от теософите. Учителят често употребява и тази класификация. Това е така наречената седморна класификация, към която се придържа източната окултна традиция, докато западната окултна традиция се придържа към тройната класификация.

Учителят казва: източната и западната школи се различават по класификацията на телата, но то е външната страна на това учение. Според дълбокия смисъл на Христовото учение човек има три съществени тела, които се наричат тяло на Любовта, тяло на Мъдростта и тяло на Истината, и четири обвивки. Това е външната страна на това учение и съществена разлика между двете школи няма. И Христос в настоящата епоха иска да обедини всички школи и братства. Затова Учителят употребява и източната, и западната класификация. Ето какво казва буквално: „Че физическото тяло на човека се разрушава след смъртта, това е така. Но това, което се разрушава и изчезва не може да е истинско жилище на човека, на неговата душа, на неговия дух. Не са истински жилища на човека и онези по-тънки тела – етерно, астрално, и ментално, за които говори окултната наука. Окултната наука твърди, че човек има седем тела. Тези тела, чрез които функционира съвършеният човек, действително

съществуват. Но не всички седем могат да се нарекат в истинския смисъл на думата тела. Всъщност само три от тях са тела, а другите са обвивки. Аз давам един нов превод на трите съществени тела и ги наричам тяло на Любовта, тяло на Мъдростта и тяло на Истината."

„Тялото на Любовта е истинското тяло на човека, което никога не умира, то сега се гради. Сложени са само неговите основи. Що се отнася до другите безсмъртни тела – тялото на Мъдростта и тялото на Истината, те съществуват още само като зародиши. За тяхното развитие ще дойдат специални епохи. Целият живот на човека във физическия, астралния, менталния и причинния светове имат само една цел – да приготвят само материали за изграждане на тялото на Любовта."

„Любовта е проектирана в тези четири свята в четирите обвивки на човека. Тези четири обвивки са лаборатории, в които се изработват материалите, нужни за изграждане тялото на Любовта. Те са само известни възможности на любовта, чрез които тя се проявява. В тях стават непрекъснати промени. Самите те се явяват и изчезват по известни периодични закони. Тези обвивки са променливи, но има нещо в тях, което не изчезва и което остава като постоянен зародиш – физически, астрален, и ментален. Причинното тяло е нещо като атмосфера на тези зародиши. То е свързано с един свят, който съдържа възможностите на физическия, астралния и менталния светове. Но преди да влезе човек в света на любовта, той трябва да мине през причинния свят, където става пълно примиряване на противоречията. Причинният свят е свят на примирение, а светът на любовта е сам по себе си оня постоянен свят, където всичко се осъществява. Той е великият свят, където животът истински се осъществява. В света на любовта се реализират всички желания на човека, които се явяват във физическия, астралния и умствения светове. Но те се осъществяват само при едно напълно развито тяло

на Любовта. И когато говорим за Любовта в човека, подразбираме изграждането на това тяло на Любовта. Тогава едва човек ще възкръсне и ще заживее вечния живот.“

Ще кажа няколко думи за пояснение на горната мисъл на Учителя, за да се разбере отношението между тройната и седморната класификация на телата. В понятието за физически свят от тройната класификация се включват грубо физическия и етерния свят. В понятието духовен свят се включват астралния и менталния светове. Причинният свят е най-високото проявление на духовния свят и най-ниското проявление на Божествения свят. Над него в безконечността се простират Божествените светове на Любовта, на Мъдростта и Истината. Тези три висши свята се проявяват в обратен ред в по-нисшите светове. Така светът на Истината се проектира на физическия свят, светът на Любовта се проектира в астралния свят, а светът на Мъдростта се проектира в менталния свят. Но въпросът за тези светове и за трите безсмъртни тела е толкова дълбок и обширен, че Учителят казва, че не е напълно ясен даже и за някои от ангелските йерархии. И развитието на човека се извършва в четирите нисши светове – физически, астрален, ментален и причинен, които езотерически в Писанието се наричат Земя, а висшите Божествени светове се наричат небе. Но развитието на човека в настоящата епоха, което се извършва чрез прераждането, става в четирите долни светове, наречени в Писанието Земя, а във висшите Божествени светове човек ще проникне едва тогава, когато съгради тялото на Любовта.

След смъртта на физическото тяло човек преминава последователно през етерния, астралния, менталния светове и достига до крайните предели на причинния свят, който граничи със света на Любовта и оттам поема обратния път към ново въплъщение на

Земята. В тези четири нисши светове, както казва Учителят, човек събира материали за изграждане тялото на Любовта.

На физическия свят човек събира опитности, които асимилира в астралния и менталния светове и извлича от тях материали за изграждане тялото на Любовта.

В миналото престоят на човека в духовния свят е бил много по-продължителен от днес. В миналото човек е престоявал от 500 до 1000 години в невидимия свят, така че в един цикъл от 2160 години, което определя една епоха, човек се е прераждал най-много два пъти – един път в мъжко тяло и един път в женско тяло, за да събере различни опитности и да има различни преживявания, които ще послужат като материали за изграждане на тялото на Любовта. Но Учителят казва, че еволюцията е ускорена десет пъти, затова и продължителността на престояването в духовния свят е намалена от 50 до сто години, според степента на развитието, на което се намира даден човек. Колкото по-напреднал е човек в развитието си, толкова повече прекарва в невидимите светове, защото той е събрал повече опитности, имал е повече преживявания, събрал е повече материали, които трябва да преработи, за да изкара от тях есенцията, която да се заключи в изграждането на тялото на Любовта. Между другите работи, които човешките души извършват през време на престоя си в духовните светове, е и тази, под ръководството на йерархиите да работят за изменение на условията на Земята – както във физическо отношение, така и в социално, за да имат други условия и възможности, като слязат на Земята при ново въплъщение, за да могат да съберат нови опитности. Защото Земята не е място на щастие, а е училище, в което човек учи и събира материали за изграждане на тялото на Любовта.

След смъртта на физическото тяло човек преминава последователно през етерния, астралния, менталния светове и достига до крайните предели на причинния свят, който граничи със света на

Любовта и оттам поема обратния път към ново въплъщение на Земята. В тези четири нисши светове, както казва Учителят, човек събира материали за изграждане тялото на Любовта. На физическия свят човек събира опитности, които асимилира в астралния и менталния светове и извлича от тях материали за съграждане на тялото на Любовта.

При смъртта физическото тяло постепенно се разлага. Това показва, че за човешкия организъм, освен грубо физическата материя, е имало една организираща сила, която е внасяла живот в тялото. Тази организираща сила е идвала от душата, която при смъртта напуща тялото. Душата като един магнит е привличала всички клетки около себе си и е образувала един жив организъм и когато напусне тялото, клетките постепенно се разпръскват в пространството. Защото всяка клетка е една малка душичка, един малък силов център, която е привлечена от централната монада – душата, за да образува тялото. И тези малки душички имат известно сродство с централната монада, която при много въплъщения ги привлича от пространството като магнит и образува новото тяло.

При смъртта етерното тяло заедно с душата излиза от главата и физическото тяло остава без живот. Етерното тяло излиза във вид на едно спираловидно движение, носейки със себе си душата, с един физически атом, или по-право не един физически атом, но силата, която е работила в него. Резултатите от преживените опитности на физическото тяло през току-що преживения живот са отпечатани върху този особен атом. Докато всички други атоми на тялото се подменят в течение на живота, този особен атом остава неизменен. Той остава постоянен не само през един живот, но е бил част от всяко физическо тяло, употребявано по-рано от човешкия дух. След всяко земно съществуване върху него се отбелязват преживяванията на даденото физическо тяло и така той се обогатява качествено, без да се

променя. Той се извлича при смъртта и оставя в потенциално състояние като един зрител, за да бъде отново събуден при започването на друг физически живот, за да послужи пак като ядка, около която да се построи едно ново физическо тяло. Той се нарича семенен атом. През време на живота, семенният атом е разположен в лявата празнина на сърцето, близо до върха му. При смъртта той се излива в мозъка по пневмогастричния нерв и напуща физическото тяло заедно с етерното тяло и душата през вшивката между тила и теменната кост.

Когато етерното тяло с душата напуща физическото тяло, те са още свързани с него с една нежна сребърно-бяла нишка. Тази последната връзка не се къса докато включената в етерното тяло панорама на изтеклия живот не бъде прегледана от душата. Затова погребването или изгарянето не трябва да се извършва до третия ден, защото дотогава душата чрез сребърната нишка е още свързана с етерното тяло и в течение на тези три дена душата преглежда панорамата на своя живот, отпечатвана в етерното тяло, която в течение на тези три дена се отпечатва в астралното тяло. След третия ден сребърната нишка се скъсва и тялото е окончателно мъртво. От неспазването на този срок често хората биват живи погребвани, защото те са били само излъчени и след третия ден се връщат в тялото.

Един американски учен е правил опити, с които установил, че при изпускане на последната вдишка тялото намалява от теглото си. Той е правил опити с много чувствителни везни. Това показва, че нещо невидимо напуска тялото. Това е етерното тяло, съставено от четирите вида етер – топлинен, светлинен, химически и жизнен, което е все пак физическо, заедно с душата и астралното тяло.

Понеже при смъртта и в течение на трите дена душата преглежда изтеклия си живот, който се изрежда пред нея в картини,

от момента на смъртта до момента на раждането, затова не трябва да бъде обезпокоявана от плачове и шумове, за да може да се съсредоточи и да вижда ясно картините на изтеклия си живот. Защото от това ясно виждане зависи и отпечатването им в астралното тяло, от това зависи и правилното заключение, което душата ще си извади от тези картини, а това вече ще влияе върху живота на душата в бъдещето въплъщение. Затова хората, ако искат да направят добро на умиращия, не трябва да плачат и да вдигат шум около него, и най-много могат да направят една молитва, която действува успокоително върху него и го насочва към картините на изтеклия живот. В това време, когато съзерцава панорамата на изтеклия си живот, душата слуша гласа на Космичното Слово, което ѝ говори и я поучава. Това е тържествен момент за нея и тя не трябва да бъде смущавана от шумове и скърби и плачове около тялото.

Също така, когато се вижда, че човек си заминава, не трябва да се правят опити чрез лекарства да бъде върнат назад, защото това действува вредно и върху невидимите тела и причинява големи страдания на душата.

Животът на човека се отпечатва в етерното тяло в областта на отрицателния полюс на химическия етер, който е седалище на подсъзнателната памет. Въобще етерното тяло е носител на паметта, основа на умствените способности. Картината, както казах, почва от момента на смъртта до момента на раждането. Панорамата трае от няколко часа до три дена, в зависимост от времето, през което човек може да запази будност на съзнанието си, след което човек изгубва съзнание в стария свят и преминава в следващия, наречен душевен, или астрален, или духовен. Подобна панорама на живота си човек вижда и когато преминава през голяма опасност – при давене във вода, падане от голяма височина и пр. Когато етерното тяло излезе от физическото и съзнанието е будно, но връзката с физическото не е

скъсана, етерното тяло заедно с душата се връща във физическото тяло.

След третия ден от смъртта, когато душата заедно с астралното тяло, на което е отпечатана панорамата на физическия живот, напусне етерното тяло, последното остава като втори труп, който спи над гроба, носейки формата на човека, разлагайки се паралелно с физическото. Процесът на напущането на етерното тяло от душата е също, както при напущането на физическото тяло. Жизнените сили на един атом от етерното тяло се вземат, за да се употребят като ядка за жизненото тяло в следното въплъщение. Така при влизането си в астралния свят човек носи със себе си семенният атом на физическото и на етерното тяло. Етерното тяло по форма прилича на физическото, защото то е архитектът на физическото тяло и физическото тяло е само отпечатък на етерното. Но астралното тяло при настоящата степен на развитие на обикновения човек, докато човек е още на Земята, е неорганизирано и е облакоподобно и чак когато душата напусне етерното тяло и върху астралното тяло се отпечати панорамата на изтеклия живот, то придобива образа на заминалия човек.

Учителят казва, че между физическия свят, респективно етерния и духовния свят, съществува една тъмна зона, с голяма температура, през която душите трябва да минат, преди да влязат в духовния свят. В тази зона има много враждебни на човека същества, затова човек трябва да има светлина и самообладание, и да има водач, който да го води и да го пази.

Тази тъмна зона представя границата между топлинния етер, който води началото си от Сатурновия период и е без светлина, защото светлината се явява в Слънчевия период, и най-ниската област на духовния свят, която, в окултната наука се нарича област на горящите желания, защото тука човек, който на Земята е имал силни

ниски желания и страсти, след като изгуби възможността да ги задоволява, те го горят като огън. Затова тази област се нарича област на горящите желания. Това е най-ниската област на духовния свят и в нея се унищожават и изгарят след смъртта най-грубите, най-ниските и егоистични страсти и желания, които са свързани с живота на тялото. Понеже тези страсти и желания са се задоволявали чрез тялото, затова след смъртта на последното, като не могат да се задоволяват, те се засилват още повече и от това душата страда, така да се каже изгаря, че не може да задоволи своите желания. Но тези желания постепенно се изхабяват, като горящия огън и душата се научава, че единственото средство да се освободи от страданията, които силните желания произвеждат, е да угаси тези желания, да угаси тази жажда за наслада. Души, които през време на живота си не са имали такива горящи желания, след смъртта преминават тази област, без да я забележат, защото те нямат с нея никакви допирни точки. Колкото една душа има повече и по-силни желания през време на земния си живот, толкова повече тя ще има нужда да се пречиства от тях. И затова за по-дълго време ще остане в тази област на горящите желания. Това са обикновено хора, които са напуснали земния живот в разцвета на живота си и са имали много ниски и интензивни земни желания, които ги привързват към напуснатото тяло. Хора, които са напуснали земния живот след големи и продължителни страдания, лесно и бързо преминават през тази област, защото те още докато са били във физическото тяло са ликвидирали със своите нисши желания, които ги свързват със Земята. Хора, които са напуснали земния живот чрез някаква катастрофа, някакъв инцидент или убийство и имат много неизживени желания, остават дълго време в тази област. Положението на самоубийците е най-тежко, защото те са искали да се освободят от живота, а виждат, че пак са живи и не могат да си намерят място и се

скитат безцелно в тази нисша област, изживявайки големи страдания, докато дойде времето за тяхната естествена смърт.

Съобразно със силата на страстите и желанията ще бъде и времето на тяхното пречистване. Всички престъпления, които човек е нанесъл на другите и страданията, които те са преживели, той ще ги преживее сега с голяма сила, за да научи урока, да не прави зло на другите.

Казах, че когато човек напуска физическото тяло и премине в етерния свят, неговия живот преминава пред него в картини. Съзерцавайки тази панорама на своя живот в етерния свят, човек не преживява никакво чувство от това. Той е като един безчувствен наблюдател, като че не се отнася до неговия живот. Така картините се отпечатват в астралното тяло и когато премине в духовния свят тези картини пак му се представят, но тук вече той ги преживява с всичките възможни за него чувства. Сега той преживява всички страдания и скърби, които е причинил на другите и научава урока, колко трудно се понасят скърбите и страданията.

Ако човек при напускането на физическото тяло и минаването в етерния свят е обезпокояван от скърбите и плачовете на близките в течение на тридневния период, той ще има само едно неопределено и неясно отпечатване на току що приключващия се живот в духовното му тяло. А когато той не е обезпокояван от скърбите и плачовете на близките, духът гравира един ясен и дълбок отпечатък на духовното тяло и когато тези картини му се представят в астралния свят, той ще съзнае погрешките на миналия си живот много по-лесно и определено, отколкото ако картината е помрачена, вследствие отвличане на вниманието му от страданията и скърбите около него. Неговите чувства досежно нещата, които са му причинили сегашните страдания, ще бъдат много по-определени, ако му е предоставена една ясна панорама. Това ясно и определено чувство е от грамадна

стойност за бъдещия му живот. То се отпечатва незаличимо върху постоянния атом на духовното тяло. Опитността ще бъде забравена в следващия живот, но чувството ще остане. И когато се представи случай да повтори погрешката в един по-късен живот, това чувство ще ни проговори ясно и безпогрешно. То е оня тих вътрешен глас, който ни предупреждава, макар ние да не знаем защо и за какво. Колкото по-ясна и определена е панорамата на миналия живот, толкова по-ясно и силно ще чува човек този вътрешен глас. Това ни показва колко е важно да оставим заминаващите души в абсолютна тишина при смъртта и след смъртта. Като постъпим така, ние помагаме на душите да извлекат възможната най-голяма полза от прекарания живот и да избегнат повторението на същите погрешки в следващия живот. А плачовете и скърбите могат да го лишат до голяма степен да извлече правилна поука от изминалия живот.

Преминаването на душата през всички области на духовния свят е процес на пречистване и освобождаване на душата от всички земни желания и връзки. В различните области тя има да се справя с различни желания, страсти и чувства. Защото различните области се различават по характера на силите, които действат в тях и материята, от която са направени. В този свят действат две големи сили, които произтичат от Любовта, която както казах, е основа на този свят. Това е светът на най-ниското проявление на Любовта. Силите, които действат в този свят, произтичащи от Любовта, са симпатията и антипатията. В различните области те се намират в различно отношение с една тенденция на постепенно преобладаване на симпатията и антипатията, докато в седмата област антипатията е напълно победена и душата е освободена от всякакъв егоизъм.

Трите долни области от духовния свят образуват това, което в религията наричат чистилище, защото там душите се пречистват от всички земни връзки и желания. В първата област на горящите

желания симпатията и антипатията са в непрестанна борба с известен превес на антипатията, от което идват и големите страдания на душата.

Във втората област симпатията и антипатията са в равновесие. Тук попадат най-вече онези души, които са се интересували силно от събитията на деня, речено казано, къде какво е станало, те трябва да го знаят – отличават се с едно силно развито любопитство и лекомислие. Понеже след смъртта те са лишени от възможността да задоволят своето любопитство, те изпитват страдание. Чрез тези страдания душата се освобождава от илюзиите, които са я ограждали през време на физическото ѝ съществуване.

В третата област господства симпатията и тази област е наречена област на желанията. Тук душата преживява всички видове желания и като не може да ги задоволи, страда и страданието постепенно притъпява тези желания и ги изгаря.

Така че трите долни области на духовния свят представят чистилището, където душата се пречиства от всички земни страсти, инстинкти и желания. А трите горни области на духовния свят образуват това, което в християнството наричат първото небе. В четвъртата област, която се намира между чистилището и първото небе, която някои наричат средна Земя – нито чистилище, нито небе. Тази област е областта на чувствата и предлага на душата едно особено изпитание. През време на своето физическо съществуване човек чувства своето тяло като че то е самият той. Това, което се нарича самочувствие, почива на това усещане. И колкото повече човек е самолюбие, толкова по-голямо самочувствие има. След смъртта тялото, което му е служило за основа на неговото самочувствие, престава да съществува, но самочувствието му е останало. Тогава душата се чувства като опразнена като че ли е изгубила сама себе си. И това чувство трае докато душата съзнае, че

истинския човек не се състои в тялото. В четвъртата област, следователно, се унищожава илюзията за телесното себе и душата се излекува от привързаността и престава да се отъждествява с нея.

Тези хора, които в земния живот се отъждествяват с тялото, не се интересуват от никакви по-високи идеали и неща, а се занимават с неща свързани с тялото и неговия живот – те сами по себе си може да са честни и справедливи, но нямайки по-високи интереси от своите материални работи, остават в четвъртата област. За тях животът в духовния свят е едно състояние на ужасна монотонност. Те прекарват много мъчително, тъй като нямат по-висши интереси, нямат с какво да се занимават. Също е състоянието на онези, които са мислели, че със смъртта на тялото, се свършва всякакъв живот. Те са очаквали разрушаване на съзнанието и не могат да се помирят с мисълта, че като са умрели, пак са живи. До тях обикновено не достига никаква помощ, защото те са се оградили като в крепост в своето самочувствие и страдат от всички най-много. И понеже те са водили един живот напълно материалистичен, те едва ли имат някакъв съзнателен живот в по-висшите области на духовния свят и още по-малко в умствения свят, където душите изучават изкуството да си построяват тела по първообразите, които съществуват в умствения свят.

И затова материалистично настроените хора, които се издигат най-много до четвъртата област на духовния свят, си построяват едно тяло, което е предразположено към туберкулоза.

Така те ще разберат преходността на земния живот и ще се обърнат към Бога.

Ползата от преминаването през чистилището е тази, че човек като страда, тъй както другите са страдали от неговата нечестност, жестокост, нетолерантност и други слабости, се научава на ред добродетели, които ще прояви в следващия си живот.

Ако човек още тук на Земята се стреми да се коригира всеки ден от направените погрешки, той още тук на Земята ще премине чистилището и като напусне тялото, ще замине направо за небесния свят.

Учителят дава в това отношение следния съвет: всяка вечер ученикът преди да си легне, да си даде отчет за извършеното през деня, като изправя мислено направените погрешки и си пожелае да не ги повтаря. Така човек постепенно се пречиства и при смъртта си ще замине направо за небето и няма да преживее страданията на чистилището. Също при преценка на направеното през деня да отбележим и доброто и да пожелаем на другия ден да го увеличим. Така чрез разкаянието и поправянето на погрешките още през време на физическия живот, като сме съзнали погрешките си, ние изгонваме от подсъзнателната памет картините за извършените погрешки и те няма да се отпечатат в астралното тяло на панорамата от миналия живот.

Петата област в света на душата е тази на душевната светлина. В нея симпатията за другите добива висока стойност. Душите влизат във връзка с тази област дотолкова, доколкото през земния си живот не са се задоволявали само с удовлетворяването на своите нисши нужди, не са намирали радост само в света, който ги заобикалял, а са се стремили към един по-възвишен свят и живот. Чувството на любов към природата и към другите, които са пропити с един егоистичен характер, тук се пречистват. Не трябва да се смесва тази любов към природата с онзи възвишен живот в природата, който е от духовно естество и който вижда в предметите и явленията в природата откровение на духа. В това отношение няма нищо общо с чувството на удоволствие, което някои хранят към природата. Душата трябва да се пречисти от това чувство, както и от всички други чувства и склонности, които произлизат от физическото съществуване. Силата

на симпатията, която царува в петата област на душевния свят и за която липсват средства да бъде задоволена, тука също трябва да бъде излекувана. Тук душата ще познае, че трябва да търси нови пътища за своята симпатия. Също така, душите, които на Земята се отдават на различни религиозни обреди с цел да подобрят физическите условия на живота си, ще бъдат пречистени тука, защото техният идеал е бил чисто земен и облякъл формата на някакъв небесен рай. Те ще намерят този рай в тази и в следващите две области, но само да разберат неговата суета.

Шестата област на душевния свят е тази на душевната сила. Тук става пречистване на жаждата за дейност, която една душа притежава. Макар и лишена от егоизъм, душата все пак търси да изпита едно чувство на задоволство, което самата дейност носи. Хора, които се въодушевяват от такива желания за дейност, външно правят впечатление на хора идеалисти, хора готови на саможертва. Но всъщност това, което ги интересува е да увеличат чувствената радост, която те изпитват от своята дейност. Много артисти и хора, които изпитват удоволствие да се занимават с наука, също се намират тук. Това, което свързва тези души с физическия свят, е вярата, че изкуството и науката имат смисъл за тяхното съществуване, само защото им доставят известни удоволствия.

Седмата област на душевния свят е тази, на собствения живот на душата. Тук човек се освобождава от последните наклонности и влечения към физическия свят.

Във всяка една от горните области се пречиства или отнема от душата онзи елемент, който е сроден на тази област. В седмата област душите се научават, че не е необходима да посветяват цялата си дейност на сетивния свят. Съществуват иначе надарени личности, които обаче мислят само за явленията на физическия свят. Унищожаването на този стремеж става в седмата област.

Според силите, които развива в себе си на Земята, дадена душа остава за по-дълго или за по-кратко време в различните области на душевния свят. Тя остава в известна област дотогава, докато чувства сродство с тази област, когато това сродство изчезне, тя преминава в друга област. Тя ще премине без да почувства някакво влияние през онези области, с които няма никакво сродство.

Тези три горни области се наричат първо небе в християнския езотеризъм. Тук резултатите от страданията, които душите преживяват в чистилището се всаждат в семенния атом на астралното тяло, като му придават по този начин качества за правилно чувстване, което действа като импулс към доброто и отклонява от злото за бъдеще. Панорамата на миналото се преживява и тук, но този път като основа на чувстването служат добрите дела. Когато душата съзерцава картините, които ѝ показват как е помагала на другите, тя преживява наново всички радости, които е изпитвала, когато е правила тези добрини. Но сега душата чувства и преживява и всичката благодарност, отправена към нея от тези, на които е помагала. Когато душата съзерцава картините, които показват как тя е получавала помощ от другите, тя чувства голяма благодарност към тези, които са и помагали, само че в много по-силна форма, отколкото когато я е преживяла на Земята. А благодарността подпомага душевния растеж. Когато човек на Земята прави добро на другите, без да влага личен интерес, той преживява известно блаженство в първото небе. Първото небе е мястото на радост без никаква горчивина. Всички благородни стремежи на човека на Земята тук се осъществяват. То в известен смисъл е място на почивка.

Първото небе е място за блаженство за децата. Те нямат чистилищен живот, а направо от Земята отиват в първото небе, защото у тях още не е родено астралното тяло, което се ражда към 14

година и което е носител на страстите, желанията и удоволствията. Тук децата се занимават с играчки и с учене, според възрастта си.

В първото небе учените, артистите, художниците, алтруистите намират широко поле за работа. Учените тук имат достъп до всички библиотеки в света. Художниците творят тук чудни картини с живи цветове, като работят с мисълта си. Музиката принадлежи на второто небе, което се намира в умствения свят. Първото небе е светът на баграта, на цветовете, а светът на мисълта, където са второто и третото небе, е сферата на тона на музиката, на поезията. Небесната музика е един факт, а не фигура на речта. От този свят музикантите свалят музиката на Земята, но земната музика е бледо копие на небесната музика. В първото небе учените ще събират материали за своите научни работи, филантропите ще правят планове за повдигане и подобряване на човечеството и т. н.

Когато душата достигне горната граница на душевния свят, седмата област, и преминат през нея, резултатите от преживените страдания и болки в чистилището, заедно с преживените радости от добрите дела на миналите животи се всаждат в семенния атом на астралното тяло. Заедно те образуват това, което се нарича съвест – силата, която ни предпазва от злото, като носител на страданието и ни подтиква към доброто, като носител на щастие и радост. Тогава човек оставя астралното си тяло да се разруши, подобно на етерното и физическото. Той взема със себе си само силите на семенния атом, които ще послужат за образуването на бъдещото астрално тяло.

След като напусне първото небе, човешкият дух влиза във второто небе, облечен в тялото на аза или на ума, като носи със себе си трите семенни атома – квинтесенцията на трите напуснати тела – физическо, етерно и астрално.

Докато е във физическото и етерното тяло, астралното тяло на човека е още неорганизирано и подобно на елипсовиден облак,

различно оцветен. След като човек е напуснал физическото и етерното тяло, и остава само с астралното, то се изменя от елипса във фигура подобна на изоставеното физическо тяло. При преминаване от етерния в астралния свят човек е в спящо състояние, в състояние на несъзнание. По-късно се пробужда и почва да се съзнава заобикалящия го свят. Но тук често се случва, че след като се събудят, хората се чудят, какво е станало с тях, те не съзнават, че са умрели, но не знаят какво е станало с тях.

Не е така при преминаването от първото небе във второто небе, което обхваща четирите долни области на умствения свят, в света на конкретната мисъл. След като напусне астралното тяло и влезе във второто небе с умственото си тяло, или с тялото на аза, той е вече в едно особено състояние на съзнанието, буден е, без да може да мисли, чувства се съвършено сам, но е изпълнен с един вътрешен мир. След това идва събуждането в този свят. Тук със събуждането си духът започва да чува музиката на сферите. В този свят всичко е музика и всеки тон произвежда определен цвят. И тези тонове, тази музика строи всички форми на физическия свят, защото тази музика е израз на творческото Космическо Слово, което се проявява в този свят като музика, докато в третото небе, трите горни области на умствения свят то се проявява като говор, като реч. Затова Учителят казва, че поезията е от по-висок произход от музиката. Всички форми, които виждаме около себе си във физическия свят са кристализирани звукови форми на първообразните сили, които работят в първообразите ни в умствения свят. Престояването на човека в този свят е един активен период на приготовление за ново въплъщение. Тук човешкият дух асимилира опитностите на трите изчезнали тела, включително и семенните атоми, за да си създаде по-добри условия за бъдещето прераждане.

Пречистеното астрално тяло, включено в семенния атом, ще послужи като основа за създаването на новото астрално тяло, в което са вложени всички чувства и подтици. Онази част от астралното тяло, която духът така да се каже е одухотворил и спасил от разлагане и изчезване, ще осигури за следното прераждане едно по-добро жизнено тяло и темперамент. Квинтесенцията на физическото тяло, резултат на неговите действия, включени в семенния атом, ще послужат като основа за бъдещето физическо тяло и за създаване на по-благоприятни условия в живота. Във второто небе човек работи за приготовляване на бъдещето си въплъщение. Тук човек асимилира плодовете на последния си земен живот и подготвя условия за едно ново физическо съществуване.

Всички жители на този свят работят върху изменението на условията на Земята. Те под ръководството на висшите същества променят физическите форми на Земята и извършват постепенни промени, така че при новото въплъщение условията да бъдат различни. Климатът, флората и фауната се изменят от човека под ръководството на висшите същества. Така че светът, който виждаме около нас, е точно това, което ние индивидуално и колективно сме направили. Също така човек се учи тука как да си построи, пак с помощта на висшите същества, разбира се, едно по-подходящо за проява тяло. Всички хора работят съзнателно или несъзнателно при построяването на телата им в предрожденния период до момента, когато квинтесенцията на предишните тела бъде вградена в новото тяло. Тогава те почват да работят съзнателно.

След като е асимилирал всички плодове на миналия си живот и е работил за променяне условията на Земята, след като се е научил чрез работа над телата на другите да си построи подходящо тяло, чрез което да се изяви във физическия свят, човешкият дух се изкачва в третото небе – трите горни области на умствения свят, за което

споменава и апостол Павел, че е бил на третото небе и е видял неща, които не могат да се опишат и предадат на човешки език. Тук духът е потопен в света на вечната хармония, където човек получава импулси и сили за следващото си прераждане. Тук в този свят в човека идва желание за нови опитности и обмисля едно ново въплъщение. Тук пред погледа на духа се разкрива панорамата на бъдещия му живот на Земята в нейните главни етапи. Духът има свобода по отношение на детайлите в течение на живота. Тази панорама започва с люлката и завършва с гроба.

Умственият свят или светът на духа, където човек минава след като напусне първото небе, също има седем области, от които първите четири образуват второто небе, а трите горни образуват третото небе.

В първата област човек се вижда заобиколен от първообразите на земните предмети. През време на физическия живот той е познавал само техните сенки в своите мисли. Защото човешката мисъл на Земята е само сянка на известна реалност от умствения свят. Това, което на Земята се мисли, в света на духа, в умствения свят се живее. Тук човек се движи всред мисли, но тези мисли са реални същества, които създават съответните предмети на Земята. Тук се намира, така да се каже, мисловната работилница, където се замислят и изграждат физическите предмети. Защото всичко в света на духовете е живо и активно. Това е един свят на вдъхновение, ентусиазирани същества, творци и строители на земните неща. Тук човек изучава по кой начин се образуват предметите, които ни заобикалят на Земята. Между мисловните същества, които изпълват този свят, се намира също и мисълта, първообразът на нашето собствено физическо тяло. Но човек го чувства като нещо отделно от себе си. Единствено духовната същина ни изглежда да е част от нас. И когато тялото, което човек е напуснал, се представи пред него в своя

първообраз, подобно на един спомен, човек съзнава, че то принадлежи на външния свят. Като последствие от това човек не го счита вече като специална принадлежност на неговото същество. Тук човек възприема единството на външния свят и неговото физическо тяло е част от целостта на този свят. И съзерцавайки първообраза на физическия свят като цяло, човек чувства, че и той принадлежи към това цяло. По този начин чрез наблюдение човек се научава малко по малко да познава сродството на своето тяло с външния свят, а себе си счита като нещо духовно, което принадлежи на света на духа. Тогава човек се научава да си казва: всичко, което аз виждам тук, разпръснато около мен, това съм аз самия. В тази област човек познава, че неговото истинско същество принадлежи на света на духа. Той се познава като дух между духовете , принадлежащ към първичните духове, съзнава единството с всички духове, с първичния дух, затова се ражда в него мисълта – аз съм едно с първичния дух, аз съм част от вечния дух. Затова индусите наричат този свят Девахан – свят на Девите, на ангелите, на духовете.

Истината, която през време на земния живот е една отвлечена мисъл за нас, тази истина, която е целта на всяка мъдрост, тук в света на духа, ние я живеем. Ние мислим за нея през време на земния си живот, защото когато сме били в царството на Духа, сме я признавали за един факт.

В тази първа област човек преживява отново всички връзки и отношения на любов и приятелство, които е имал на Земята, но вече в тяхната активна, духовна страна. Любовта, която човек е хранил на Земята изпъква живо в неговите собствени глъбини и способността му да обича се разраства и увеличава и човек се връща в следващото въплъщение по-съвършен в това отношение. Плодовете на всекидневните обстоятелства на физическия живот зреят тук в тази област. И тази страна от човешката природа, на която целият интерес

е изпълнена от всекидневното съществуване, ще се почувства в тази област на нашето пребиване в духовния свят.

Тук човек намира отново лицата, с които е живял във физическия свят. Всички връзки и отношения, които през време на земния живот са имали само физически характер, се пречистват и изгарят. Но всичко онова, през нашия земен живот, което е било душа от нашата душа, се увековечава в тази област на духовния свят. Души, които са си принадлежали на физическия свят, се намират отново една до друга в духовния свят, за да увековечат тази своя връзка.

Във втората област единният живот става мисловно същество и се движи като течен елемент в духовния свят. Това е живото единство, което прониква всяко нещо, както кръвта в нашето тяло прониква всички части на тялото. През време на физическото съществуване ние възприемаме от този живот само едно отражение и го изразяваме във всички форми на обожаване. Религиозният живот на човека произлиза от това отношение. Тук човек научава, че общият смисъл на живота не се състои в преходното, в отделността. Преходното му се явява само като символ, като образ на вечния, на единния живот на хармоничното единство. Към това единство издига човек своя поглед, покланя му се и го обожава. В царството на Духа това вече не е отражение, но жива същина на мисълта, която му се явява под своята истинска форма. Тук човек действително може да се слее с цялото, с единството, което е обожавал на Земята. Плодовете на религиозния живот и всичко, което е свързано с него, се проявяват в тази област. Чрез своя духовен опит човек узнава това, че неговата лична съдба не трябва да се отделя от общността, към която принадлежи. Религиозното чувство и всички морални качества, за които човек е правил усилие да ги пречисти и облагороди, се изпълняват със силата на тази област, през време на голяма част от неговото пребиваване в

духовния свят и той ще се върне на Земята с едно засилване на тези способности и чувства.

Докато в първата област човек се събира отново с душите, с които са го свързвали физическите връзки през време на земния му живот, във втората област той се среща с всички онези, с които е бил свързан чрез общи идеи и стремежи, чрез обща вяра и убеждение. Опитностите от първата област се продължават и когато човек премине в следващата. Тук ние не сме откъснати от връзките, образувани в семейството, приятелството, и пр., когато влезем е живота на втората и следващите области.

Третата област съдържа първообразите на света на душата, така наречения астрален свят. Тук се намират първообразите на страстите, на желанията, на чувствата и пр. Но в тази област на духовния свят нищо егоистично не е свързано с тези душевни състояния, и тъй както във втората област всичко живо образува едно единство, в третата област всички тези страсти, желания и чувства образуват едно единство, така че тези на другите същества не се различават от нашите. Усещанията, желанията, на всички същества в тази област образуват едно цяло, което обвива, обгръща всичко, което съществува, както физическата атмосфера обгръща Земята. Затова тази област може да се нарече атмосфера на духовния свят. Тук зреят плодовете на всички дела, които са били извършени на Земята в служба на една общност, с чувство на принадлежност към другите същества. Защото извършвайки ги на Земята, човек е живял под влиянието на третата област на духовния свят. Големите благодетели на човечеството, предаността натури, лицата, които правят големи услуги на обществото, са придобили тези качества от тази област, като в миналите съществувания са развили сродство с нея.

В четвъртата област се намират първообразите на физическите и душевните условия, които намираме през време на пристигането си

във физическия свят. В тази област зреят плодовете на научните произведения, на идеите, на художествените изобретения, на техническите изобретения и т. н. Следователно, от тази област художниците, учените и великите изобретатели черпят своите вдъхновения и увеличават своя гений през време на пребиваването си в тази област, с цел да допринесат повече в бъдещия си живот за напредъка на човешката култура и цивилизация. Но тази област има значение и влияние на всички хора, а не само за бележитите хора. Всеки интерес, който проявяваме във физическия ни живот към нещо, което надминава обикновената сфера на всекидневния живот, на обикновеното чувстване, или на обикновената воля, има своя източник в тази област. В тази област човешкият дух още не е напълно свободен от това, което носи от Земята – влиянието на цивилизацията на епохата, влиянието на народа, влиянието на расата на държавата в която е бил въплътен човек.

В още по-висшите области духът се освобождава от всякакво земно влияние. Той се издига в света на духа, където познава целите и намеренията които са го подбудили към земно въплъщение. Всичко, което се намира вече реализирано в земния свят, не е друго, освен едно по-съвършено или по-несъвършено копие на възвишените цели на духа. Всеки кристал, растение, животно и човек представя цял един образ на целите, които духът преследва с тях. Това, което в действителност е духът на човека, се вижда, когато този последният се издигне в петата област от света на духа. Този дух именно от въплъщение на въплъщение носи всички опитности на своите минали животи.

Така че в петата област човешкият дух се намира в областта на целите и намеренията. В тази област духът вижда своите минали съществувания, опорочени от несъвършенството на нисшите светове и определя целите, които Царството на Духа му открива с

придобивките от неговите минали съществувания. Тук човек съзерцава своето минало, чувства, че всички негови опитности оплодяват целите, които трябва да осъществи за бъдеще. В него се пробужда един вид памет за неговите минали съществувания и един вид пророческо прозрение за бъдещето. В тази област живеят повече онези, които в самия си живот не са се занимавали само с обикновения си живот, а са търсили по-дълбокия смисъл и цел на живота. Тук човек познава своето истинско отечество. Тук човек се намира в присъствието на всички възвишени същества, в чиято божествена мъдрост неговият поглед прониква.

В шестата област човек нарежда своите дела според действителната природа на света. Той не търси вече онова, което е на него угодно, но само онова, което световният ред изисква.

Седмата област ни води на границата на трите свята. Тук човек се намира в присъствието на „зърното на живота“, на монадите, които са пренесени от висшите Божествени светове в трите свята, в които се извършва същата еволюция, за да изпълним там своята задача. Когато човек достигне границата на трите свята, той познава себе си в своята същина. С това загадките на трите свята са разрешени за него и той прониква цялото им естество.

След като човек е достигнал границите на трите свята и е видял своето минало, прозрял е в общи контури бъдещето си, той постепенно се приготовлява за ново въплъщение. Тук у него се явява желание за нови опитности, за нов земен живот и той постепенно слиза към физическия свят.

Преди да започне потопяването си в материята, след като се е издигнал до седмата област на умствения свят, човек е облечен в най-фината обвивка на умствения свят, която е безсмъртна и носейки със себе си силите на семенните атоми от тела – физическото, етерното и астралното, включени в тялото на ума. Силите на ума от последния

живот се събуждат от тяхната латентност и започват да привличат към себе си материали от най-високата област на второто небе – четирите области в царството на Духа, по начин, по който магнитът привлича железните стърготини. И умът привлича само онези материали, с които има сходство и то само определено количество от тях. Така постепенно се формира една по-гъста обвивка от умствения свят, в която духът се облича, и която е точен двойник на съответната обвивка от миналия живот, очистена от злото на миналото, плюс есенцията на доброто, което е включено като качество в новата обвивка.

Събраните от духа материали, които образуват тази обвивка, се сформират в една голяма звънцеподобна фигура, затворена на дъното, носейки със себе си семенните атоми на трите тела. Тази фигура постепенно се спуска през различните области на менталния свят и като стигне до долната граница на този свят менталната или умствената обвивка е вече готова. Тогава се събуждат силите на семенния атом на астралния свят от миналото. Той се поставя на върха на звънеца от вътрешната страна и според вибрациите си привлича последователно материали от седемте области на астралния свят, които имат вибрации подобни на неговите. Така се образува новата астрална обвивка. След това се привежда в активност семенния атом на етерното тяло. Но тук процесът на формирането не е така прост, както при формирането на менталната и астралната обвивки, които са сравнително неорганизирани, докато жизненото и физическото тяло са много по-добре организирани и по-сложно устроени.

Материалите от различните области се привличат, както и при по-горните обвивки, но построяването на етерната обвивка и поставянето ѝ в подходящи условия се извършва от четири велики много мъдри същества, наречени ангели ръководители на съдбата. Те

нагаждат химическия, наречен още отразяващ етер на жизненото тяло по такъв начин, че картините на настоящия живот да се отразяват в него. Така жизненото тяло се построява от ангелите на съдбата и елементарните духове, но самият връщащ се дух на човека слага в него квинтесенцията на предишното си жизнено тяло, като същевременно извършва и много сложна и организираща работа. Това се прави, за да има място в предстоящия живот за оригинални и индивидуални прояления, които не са предопределени от миналото. Човешкият живот не е резултат само на минали причини, но в него винаги има приток на нови и оригинални причини, които изхождат в даден момент от свободната воля на човешкия дух.

Жизненото тяло, както е било моделирано от ангелите на съдбата, ще даде форма на физическото тяло, орган по орган. То представя калъпът, по който се изгражда физическото тяло. Този калъп се поставя в утробата на бъдещата майка. Семенният атом на физическото тяло от миналото прераждане е поставен в триъгълната главичка на един от сперматозоидите в семето на бащата. Само това прави оплодяването възможно. И тук се намира обяснението на толкова много безплодни полови съчетания. Не би могло да се построи никакво физическо тяло, докато няма едно жизнено тяло, което да бъде като калъп, в който да се построи физическото тяло. Също така е необходимо за физическото тяло един семенен атом, който да привлече със своите трептения съответните материали, които трябва да бъдат вградени в това физическо тяло.

Наследствеността е вярна само по отношение на материалите, които образуват физическото тяло, но тези материали са повлияни от връщащия се дух, който извършва известна качествена работа върху тях, вграждайки в тялото квинтесенцията на миналите му физически качества, скрити в семенния атом. Така че материалите се вземат от майката и бащата, но те се моделират от духа чрез вграждане в тях на

качества, които духът носи от миналия си живот. Нареждането на материалите при изграждането на физическото тяло е до известна степен под контрола на въплъщаващия се дух. Най-голяма свобода се дава на духа при постройката на астралното тяло, по-малка при постройката на жизненото тяло и още по-малка при физическото тяло. Но с тази възможност, която му се дава, е достатъчна, за да се даде индивидуален оттенък на физическото тяло. Когато оплодяването на яйцето е станало, астралното тяло на майката работи върху оплоденото яйце за един период от 18 до 31 ден, като въплъщаващия се дух остава вън, в своето астрално тяло, но при все това е в близък допир с майката. При изтичането на този период духът влиза в тялото на майката. Звънцеподобната обвивка така да се каже се навлича на главата на жизненото тяло и звънецът се затваря отдолу. От това време вече духът, така да се каже, работи върху бъдещия си инструмент, докато не настъпи раждането на детето и новият земен живот започва.

Различните обвивки на новородения човек на стават изведнъж активни. Физическото тяло е безпомощно дълго време след раждането. В периода след раждането различните обвивки се взаимно проникват. До седемгодишна възраст се развива предимно физическото тяло. Към седемгодишната възраст се ражда етерното тяло, което е формирано при слизането на духа и чрез него духът работи за изграждането на физическото тяло, но след седмата година то става по-активно. Към 14 – та година се ражда астралното тяло, а към 21-та годишна възраст се ражда менталното тяло. Така човек привежда в активност и започва новият физически живот.

Учителят казва, че когато човек е готов за ново въплъщение трима ангели го вземат и обикалят с него Земята и намират майката и бащата, чрез които духът ще влезе в новия земен живот и го

оставят, като се извършва гореописания процес при оформянето на физическото тяло.

Такъв е пътят на човека от смъртта До новото раждане. Така животът се развива между две граници – от едната страна раждането, а от другата смъртта.

От горното изложение се вижда, че задачата на човека след смъртта е да пречисти различните си обвивки и да извлече опитностите, които е бил събрал чрез тях, да ги включи като качества в следващото си въплъщение.

Ученикът, както казва Учителят, още докато е във физическото тяло извършва тази работа на пречистване и организиране на обвивките, че да няма нужда след напускането на тялото, защото в такъв случай той няма да има никакво сродство с тези области и ще замине направо за първото небе, а може и за второто. Защото, както казах по-рано, човек влиза в известна област, ако има сродство с нея, т. е., ако има нещо, което в него е свързано с тази област да го пречисти, за да може да се издигне по-нагоре.

2. Преминаване през планетните сфери

1. „След като напусне физическото тяло, човек преминава през планетните сфери, като почва пътешествието си от сферата на Луната, най-близка до Земята сфера и завършва със сферата на Сатурн, след което слиза отново на Земята за ново въплъщение.“

2. „Човек е жива, велика душа, толкова необятна, че изпълва цялото пространство. Като излезете вън да наблюдавате небето и се любувате и радвате на звездите, то е, защото душата ви се простира до тях. Ако сте в съгласие с живата природа, ще се свържете със звездите и те ще ви проговорят.“

3. „Хората живеят във времето, а духовете живеят в пространството. Цялото пространство е пълно със същества на

различни степени на развитие, от различни йерархии. Те живеят един много по-организиран живот и живеят в общества и са много локализирани на различни места в пространството. Някои са в сферата на планетите, други са в сферите на слънцата, трети са в междупланетните пространства, други са в пространството между слънцата и галактиките. Някои от тях живеят на Млечния път, където е Царството Божие.“

Учителят

Самият факт, че когато душата напусне тялото и го поставят в Земята, силите на видимата природа го разрушават, това показва, че в тялото, докато човек е жив, има една извънземна сила, която го съгражда и която при смъртта го е напуснала. При смъртта обикновеният човек вижда само един труп, но ясновидците виждат, че нещо напуска тялото и влиза в необятното пространство.

Затова Учителят казва: „Човешката душа е толкова велика и толкова необятна, че изпълва цялото пространство.“ И Щайнер казва: Ясновидецът, като наблюдава смъртта на тялото, вижда човека не да умира, а да възкръсва. За ясновидеца физическата смърт се превръща в духовно раждане. До смъртта ние виждаме човека на дадено място на Земята. Но след смъртта, влизайки в космичното пространство, душата почва да се разширява и изпълва цялото пространство. Тогаз човек става едно с вселената, която дотогава е могъл да съзерцава само отвън. В този момент светът, който се простира вън от неговото тяло, се превръща в негов вътрешен свят, онова което по-рано е било негов външен свят, сега става негов вътрешен свят. От този момент човек преминава от лично съществуване към космично съществуване.

В момента, когато човек е минал през вратата на смъртта и е станал едно с вселената, се явява една гледка, която не е гледка на

смъртта, а гледка на огромната вселена, изпълнена с мисълта на Великата космична разумност. Цялата вселена става тогава за очите на миналия през вратата на смъртта една вселена, изпълнена с мислите на Бога, които живеят и се движат в глъбините на безкрайното пространство. Целият изглед на пространството ни открива, че влизаме в света на космичната мисъл. В тези космични мисли всичко е живо и в движение. Но човек не вижда никакви същества, а само мислите на Великата разумност, които изпълват цялото пространство.

В тази сфера на космичната интелигентност човек живее няколко дена след своята смърт. Тези мисли от световете идват, така да се каже, като облаци. От всички тези мисли, които изпълват космичното пространство и се движат като облаци, които минават и заминават, има един облак, който особено изпъква и привлича вниманието на човека, току-що напуснал земния свят. Това е облакът от мисли от последното земно съществуване на човека. То е вписано, както и всички други, в интелигентността на световете, в живата книга на природата. Тогава човек вижда своя собствен живот като една огромна панорама, която трае няколко дена – два до три деня. Тези дни са малки на брой, но богати на съдържание – със съдържанието на един земен живот. Тази панорама, това, което е вписано в паметта на природата, става от ден на ден все по-слабо и малко по-малко тази картина се заличава и изчезва в космичното пространство. След тези няколко дни, през които заминалият съзерцава панорамата на своя земен живот в безкрайното космично пространство, идва един момент, в който панорамата заедно с космичното пространство изчезва. От това човек преживява един неописуем страх, страх да не се изгуби, да не изчезне и самия той, заедно с панорамата и космичното пространство, в което той се съзнава, че съществува. В този момент човек остава като в тъмнина,

всичко около него изчезва, никакъв образ, никаква светлина няма. И в тази тъмнина, в това безизходно положение човек почва да чува Космичното Слово да му говори. В този говор той различава гласа на Бога, който му говори и му дава наставления, за да може да използува опитностите на своя току-що завършен земен живот, Най-после постепенно проблясва светлина в съзнанието му и човек почва да различава образа на възвишените същества около себе си, от които идваха мислите, които виждаше и Словото, което чуваше. Всичко това става няколко деня след смъртта. След това човек е вече готов да поеме пътя през планетните сфери. Учителят казва: След като напусне тялото, човешкото същество преминава през планетните сфери. Това преминаване през планетните сфери египтяните са го наричали странстване на душите или трансмигриране.

За преминаване на душите през планетните сфери малко е писано, говорено в окултната литература. То е едно учение на древноегипетската окултна наука. Учителят само споменава за него, което значи, че го признава за правилно учение, част от окултната наука. Щайнер може би единствен в съвременната окултна литература говори малко по-подробно по този въпрос и то една година преди заминаването си. Следващото изложение на този въпрос в основната линия съм взел от него, попълнено с някои мисли от Учителя.

Обикновено е прието да се мисли, че онзи свят е едно състояние и се намира тук, прониква физическия свят. Това е вярно, но Учителят казва още: Невидимият свят не е само едно състояние, но е и едно място. И казва още, невидимият свят има своя физическа страна, както и физическият свят има своя духовна страна. И като говори за физическата страна на духовния свят, той казва, че тя се простира в сферата на планетите, а физическата страна на Божествения свят е в Слънцето. И тогава казва още: Между

физическия и духовния свят има една тъмна зона, а между духовния и Божествения свят има една ледена област, съставена от грамадна електрическа енергия. Ще цитирам една мисъл на Учителя по този въпрос, където той казва: „Сега астрономите мислят, че могат навсякъде през пространството да отидат към Слънцето, към Месечината и към планетите. Може, но ако тръгнат към Слънцето, още като излязат от сферата на Земята, ще се натъкнат на един тъмен пояс, на една твърда, непроходима стена. Какво ще кажат тогава? Сега някои казват, че ще хвърлят граната към Месечината. Те трябва да знаят откъде да я хвърлят, защото има известни места горе в пространството, през които, ако мине гранатата, ще се разтопи. Пространството е пълно с такава електрическа енергия, каквато никой човешки ум не може да си представи. Съвременните хора мислят, че пространството е празно и навсякъде може да се мине. Не, не е така. Това пространство е населено със същества, някои, от които са неприязнено разположени към хората. Те като ни срещнат в пространството, веднага ще запитат: Този невежа къде го водите? Назад към Земята! Те ще се препречат на пътя ви, за да ви изпитат смели ли сте, защото небето презира страхливите хора.“ Затова Учителят казва: „Хората живеят във времето, а духовете живеят в пространството.“

Сега да се върнем към въпроса за преминаването надушите през планетните сфери. За окултната наука планетите и звездите не са само това, което ние виждаме с нашите очи. Всеки посветен вижда на мястото, където ние виждаме планетите и звездите цяло общество от възвишени духовни същества, поставени в недрата на духовната вселена и заемат точно мястото, където се намират физическите планети. С други думи казано: зад тези физически планети и звезди, съществуват духовни такива, които се обитават от възвишените духовни същества.

Учителят казва, че има три вида слънчеви системи, три вида вселени: физически, духовни и Божествени. Ето буквално неговите думи: „Според нас има три вида слънчеви системи. Първите, които са органи на цели звездни вселени, образуват материалния, физическия свят, изтъкан от най-грубата материя, макар в различните планети и слънца на различна степен. Вторите са направени от по-фина материя, от материята на духовния свят и спадат към ангелския свят. Третият вид слънчеви системи образуват в своята съвкупност Божествения, свят и са направени от най-фината, най-висшата материя. Първият вид вселени може да наречем материални, вторият вид може да наречем субстанциални и третият вид може да наречем есенциални. Това са три състояния на материята."

Ще резюмирам казаното до тука: След като напусне физическото тяло, душата се озовава в космичното пространство, където най-първо се среща с мислите на космичната интелигентност, които изпълват пространството и постепенно навлиза в границите на духовните вселени, без още да е влязла в контакт със съществата, които населяват тези духовни вселени. Когато човек премине през областта на космичната интелигентност, човек постепенно навлиза в сферата на космичните същества, която е същевременно сфера на звездите и почва своето пътешествие през звездното небе, през планетните сфери. На Земята човек е едно земно същество, а след смъртта той е едно небесно същество между многото такива.

Като се говори за планетните сфери, има се предвид Птоломеевата система, според която Земята е в центъра на Слънчевата система и другите планетни сфери я обкръжават. Най-близка до Земята е Лунната сфера. След това идват сферите на Меркурий, на Венера, на Слънцето, на Марс, на Юпитер, на Сатурн, Уран, Нептун, Плутон, след което кръгът на зодиакалните съзвездия.

В момента на смъртта човек принадлежи още на земната сфера. Той вижда Земята с различните материали, от които е съставена. След като напусне тялото и навлезе в космичното пространство, това, което знае от Земята на физическия свят, изгубва всякакво значение за него. Всичкото това диференциране на материята, което ние познаваме на Земята, изчезва за него. Тогава всички твърди тела стават за него елемента „Земя“ и тогава човек вижда само познатите на древните четири елемента: Земя, вода, въздух и огън. Като преминава през космичното пространство, където се среща с мислите, които изпълват това пространство, човек преживява своя живот в обратен ред. Животът му се представя пред него като на филм от момента на смъртта, до момента на раждането. В тази област той се намира между Земята и небето. Това трае няколко деня. Когато тези няколко деня изминат, той преминава в духовния свят, където се намират планетните сфери, като първо преминава в сферата на Луната.

И така, в момента на смъртта, и малко след това, човек живее в сферата на четирите елемента – Земя, вода, въздух и огън. Това са четирите стихии на природата, проявени в четирите етерни области. След това преминава в сферата на космичната интелигентност. Тази сфера е проникната и оживотворена от космичната мисъл, и от мисълта на всички възвишени същества, и от мислите на всички човешки същества. В тази област човек прекарва няколко деня, където преживява в обратен ред своя земен живот. След това преминава в сферата на Луната.

Преди да влезе в сферата на Луната, според Учителя, човек трябва да премине, както казах една тъмна зона, която отделя земната сфера, респективно етерния свят от духовния свят, където са разположени планетните сфери. И тази тъмна зона не е пуста, а е населена със същества, враждебно настроени към човека. Затова

Учителят казва, че за да премине тази зона, човек трябва да има водач, трябва да има и светлина. За тази област се отнася мисълта на Учителя, където казва: В първо време, като се освободи от тялото, душата се чувства голяма, необятна. Това е моментът, когато влиза в космичното пространство и се среща с мислите, които изпълват това пространство. Но веднага я подгонват неприятели, тя започва да бяга и се смалява толкова много, че става невидима и се изгубва в пространството. След като премине тъмната зона, душата преминава в сферата на Луната.

В гръцката митология преминаването през тъмната зона и влизането в духовния свят е описано по следния начин: Подземният свят се отделя от висшия свят от няколко бързотекущи реки. От тях най-забележителна е реката Стикс. Тя е свързана с такъв страшен ужас, че даже висшите богове го призовават като свидетел на справедливостта на техните клетви. През Стикс превозвал душите престарелия и назначен от боговете на тази служба Хирон – символ на Божествената Мъдрост, Той е превозвал само тези души, които имали на Земята добри дела. Грешните души ги е оставял сами да преплават реката и да се блъскат в нейните буйни води и скалисти брегове. Стикс – това е тъмната зона, за която говори Учителят. Освен за Стикс в гръцката митология се говори за още няколко реки от подземния свят. Това са ред космични течения, през които минават душите, преди да влязат в духовния свят. Тези реки са следните: 1. Ахеронт – река на вечните страдания; 2. Пирифлагетон – огнена река; 3. Конит – поток на въздишките и скръбните плачове; 4. Най-после реката Лета – река на забравата. Когато душата пие от нейната вода, човек забравя всичкото свое минало така пълно и дълбоко, като че никога не е било.

Тези реки, това са нисшите области на астралния свят, където душата преживява големи страдания, а Лета е вероятно влизане в Лунната сфера, където човек забравя своето минало.

В Лунната сфера човек се среща със същества, които са много подобни на него. Това са съществата, с които човек някога в далечното минало, преди Луната да се е отделила от Земята, е бил свързан с тях. Тези същества са били първите учители на нашето земно човечество и са донесли на човека първичната Божествена Мъдрост. Те са от най-долния чин на ангелската йерархия, наречени ангели в християнския езотеризъм. Наричат ги още духове на живота, които са завършили своето човешко развитие през Лунния период. Това са първите космични същества, които човек среща няколко дни след смъртта си. Времето, което човек е живял при тези Лунни същества, съставя един нов живот, който е свързан с напълно определена връзка с изминалия земен живот. Животът в сферата на Луната е реален, а не въздухообразен. В много отношения изминалият ни земен живот изглежда като сън в сравнение с Лунното ни съществуване. Опитностите, през които минава тогава човек, са различни, според степента на развитието на индивида. Но общо казано животът в Лунната сфера се свежда до следното: Човешкият живот на Земята се разделя на две части – живот на будното съзнание и живот на спането, за който живот човек няма никакво съзнание през земния си живот. Сега, когато човек живее в сферата на Луната, в средата на ангелите, той има известна представа за будния си живот, който е прекарал на Земята, но в течение на живота в Лунната сфера ясно изпъква в съзнанието му и го преживява дълбоко онази част от земния живот, която човек е преживял в сън. Сънният живот възкръсва в Лунната сфера и него човек преживява там. Възможността за тази опитност ни е дадена от ангелите, които вливат в нас своя живот, който живеят заедно с нас. Благодарение на тях ние можем

отново да преживеем нощните часове, които през време на земното ни съществуване оставаха несъзнателни. Сега в Лунната сфера човек действително ги преживява отново и това преживяване е изпълнено със сила и реалност. Така че животът, който човек преминава през Лунната сфера, се чувства по един много по-интензивен начин, по-субстанционален вътрешно, по-реален, отколкото земното ни съществуване. Земното ни съществуване изглежда като сън пред живота ни в Лунната сфера.

След смъртта си човек разгръща своя живот в цялата огромност на Вселената. Тогава сам той става космос. Той чувства космоса като свое тяло и изпитва моралното действие на това, което през време на неговия земен живот е било нещо външно. Да допуснем, че през време на земния си живот един човек е ударил друг човек и му е причинил както физическа болка, така и морално страдание. След смъртта, когато човек е вече на Лунната сфера и животът му е проникнат от живота на ангелите, той изживява отново това, което е изпитал в момента, когато ударил своя ближен. В момента на удара, той може би не изпитва страданието, което е причинил на другия. Но сега в Лунната сфера той изпитва това, което другият човек е изпитал в момента, когато го е ударил. Сега в Лунната сфера човек изпитва физическата болка и моралното страдание на пострадалия. Човек възстановява в съзнанието си своята дейност, но не както го извършил или е мислил да го извърши, но както другият го е почувствал. Така в течение на един период, който обхваща една трета от изминалия земен живот, човек преживява отново всичко, което е мислил и вършил на Земята, но така, както другите същества, към които е било насочено, са го почувствали. Ангелите са тези, които му показват неговите минали дела. И това ново преживяване на живота става по обратен ред – от момента на смъртта, до момента на раждането. Преживяването на миналия живот в сферата на Луната,

което е равно на една трета от земния живот, е зародиш на това, което трябва да се реализира в следващото земно съществуване, то е зародиш на кармата за следващото въплъщение.

През време на живота в сферата на Луната човек се научава да чувства вътрешно как неговите дела са действали върху неговите ближни. Тогава от глъбините на неговото същество се повдига едно мощно обещание да поеме върху себе си всичко онова, което той е причинил на другите. Човек пожелава да поеме този товар, за да възстанови нарушеното космично равновесие. Чрез това решение да осъществи своята съдба, съобразно с последствията от своите дела, от своите земни мисли, чувства и желания, човек сам приключва фазата на преминаването на земния си живот. Когато тази фаза е приключила до момента на неговото раждане и човек без всякакъв страх е дал обещание да изправи всичко, за да възстанови нарушеното космично равновесие, той е вече узрял, за да може да влезе в следващата сфера – в сферата на Меркурий.

Всичкото това преживяване в сферата на Луната действува като една духовна баня, която освобождава човека от грешките, чрез които той е причинил страдание на другите. Той е един вид като изповед, след което човек поема обещание да изправи всичко и го заличава от съзнанието си.

Ще резюмирам казаното за Лунната сфера. През земния си живот човек е извършил както добри, така и лоши дела. След смъртта си със сбора от всички тези дела, които са включени в неговото същество, той се явява най-напред в Лунната сфера пред ангелите. Те преценяват всяко негово действие какво отношение има към световната икономика. Те определят до каква степен всяко добро или лошо дело е в отношение към цялата Вселена. Тогава човек е принуден да изостави в Лунната сфера всичко, чрез което той е предал на Вселената, респективно на своите ближни, да изостави

последствията на своите лоши дела. И понеже те са втъкани в неговото същество, той е принуден да изостави в Лунната сфера цяла една част от самия себе си, защото човек представя едно единство, в което се включват всичките му действия, които той е вършил. Да изоставим злото, което сме извършили, значи да се разделим от една съставна част от нашето естество. Защото от Лунната сфера ние не можем да излезем с друго, освен с доброто, което сме вършили спрямо Вселената, респективно спрямо своите ближни. Затова, когато човек излезе от Лунната сфера, неговото естество е осакатено и то толкова по-осезателно, колкото повече лоши мисли, чувства и дела е родил и извършил. В Лунната сфера човек трябва да остави, така да се каже, една част от себе си, и то толкова по-голяма, колкото повече вреда е причинил на Вселената. В Лунната област човек изоставя всички свои морални петна, той е свободен от злото в себе си. Това е именно духовната баня, която сваля всичкия кир от него. След това той е вече готов да премине в сферата на Меркурий.

Така че при влизането в сферата на Меркурий, човешката форма е повече или по-малко пълна, в зависимост от това добро или зло е вършил човек. Колкото повече зло е вършил човек, толкова по-осакатен влиза в сферата на Меркурий.

Когато човек влезе в сферата на Меркурий, той се среща с още по-възвишени същества от тези на Луната, които в християнския езотеризъм се наричат архангели. Влизайки в сферата на Меркурий, човек не носи вече със себе си моралните петна, защото както видяхме, те бяха изоставени в сферата на Луната, но той носи със себе си последствията от болестите и здравословните състояния, през които е преминал през земното съществуване, Архангелите освобождават тука човека от духовните причини и резултати на болестите, които са резултат на човешката мисъл. Болестите, доколкото те са духовен резултат, се заличават от човешкото

същество в течение на неговото преминаване през сферата на Меркурий.

Когато човек преминава през сферата на Меркурий, той започва да разбира колко много физическото и моралното се взаимно проникват в света на звездите.

С моралните петна, които човек носи със себе си от Земята, не може да влезе в небесния свят и той ги оставя, така да се каже, отсам неговия праг, както видяхме в Лунната област, която е много близо до Земята и до човека. А съществата от Меркурий, както видяхме, са натоварени със задачата да освободят човешкото същество от духовните резултати и причини на болестите, които представят особен вид енергия и материя. Те ги извличат от човека и ги изхвърляте духовния космос и те се всмукват в пространството на Вселената с един вид приятно чувство. Както тук на Земята чувстваме вятъра, гръмотевиците, светкавиците, бликането на водите, също така в сферата на Меркурий човек присъства на изтичането на своите болести, той ги вижда как се всмукват от духовните същества, които ги изхвърлят в космичното пространство.

Истината относно естеството на болестите е била предадена на човечеството от архангелите, духовните същества в сферата на Меркурий. Това са го знаели хората в древни времена. Ето защо, цялото лечебно изкуство, цялата медицинска наука е била предадена на човечеството при специалните мистерии на Меркурий, В култа, който е бил практикуван в тези мистерии, са се проявявали архангелите. Тези същества са били едни от първите учители на човечеството и покрай другата мъдрост са му предали и тайната на лечебното изкуство и принципите на медицинската наука. Затова в древността медицината била считана от хората като дар от боговете. И в наши дни още всичко, което в съвременното лечебно изкуство е плодотворно, произхожда от тази древна епоха и се явява отблясък на

това, което архангелите са предали на човечеството. И съвременната медицина, ако иска да стане истинска наука, която да е полезна на хората в пълния смисъл на думата, трябва чрез духовната наука да намери онези методи, чрез които да влезе отново във връзка с архангелите, които ще ѝ предадат истинската медицинска мъдрост. Тогава те ще могат да учат хората как да живеят, за да не боледуват и когато са заболели ще могат ефикасно да ги лекуват. Това е задачата на Новото учение, което Учителят донесе, и то дава всички онези методи за връзка с духовните същества на Космоса, които могат да ни предадат мъдростта на възвишените светове.

Когато човек е пречистен от духовните причини, които пораждат болестите, той излиза от сферата на Меркурий и преминава в сферата на Венера. Съществата, които се намират в тази сфера, са още по-възвишени, отколкото тези, от сферата на Меркурий. Те са минали своето човешко развитие през Сатурновия период, докато архангелите са минали своето човешко развитие през Слънчевия период, а ангелите са минали своето човешко развитие през Лунния период. Това, което човек донася със себе си до областта на Венера, с него не може да продължи по-нататък. Когато човек влезе в сферата на Венера, той се потопява в един елемент, съвсем различен от този, в който е бил дотогава.

През време на земния живот, голямо значение се отдава на мислите, идеите и схващанията. И това, което ни отличава като земни същества, са нашите идеи, нашите мисли, нашите схващания, които ни придават известна интелигентност. И цялата човешка култура и цивилизация е родена от човешката мисъл. Тези мисли продължават да имат стойност и в сферата на Луната, защото съществата от тази сфера съдят за човека и за неговите дела от неговите мисли, защото добрите или лошите дела са израз на съответните мисли. Съществата от сферата на Меркурий също съдят според мислите ни за болестите,

които те трябва да изхвърлят от човека. Но там, в пределите на Меркурий, се намира границата, отвъд която всичко, което напомня човешката интелигентност, губи своето значение. Затова в сферата на Меркурий става пречистване на човешките мисли и остава само онова, което е проникнато от мъдростта и е преживяно, а всичко заучено и запаметено – изчезва.

Когато човек влезе в областта на Венера, той вижда да царува там това, от което име познаваме само неговото земно отражение, познато по името Любов. Докато в сферата на Меркурий човек се намира в най-ниските области на проявление на Мъдростта, в сферата на Венера човек влиза в областта на Любовта. И дотолкова, доколкото Любовта го ръководи, човек може да премине областта от сферата на Меркурий, където царува Мъдростта, до сферата на Слънцето.

В сферата на Венера под ръководството на Началствата се пречистват човешките чувства, за да бъде човек освободен от всичко земно, от всичко, което хвърля известни петна върху човешката душа. На Земята човек е изживявал и добри, и лоши чувства, и е обичал, и е мразил, правил е много грешки в проявата на Любовта, било към другия пол, било към приятели и близки, било към деца и родители. И всичко, неправилно проявено в тази област, е включено в човешкото същество. И сега съществата на Венера освобождават човека от всичкия този товар на неправилно проявени чувства, на неправилно проявена Любов, Защото от сферата на Венера човек ще влезе в сферата на Слънцето, където не може да премине нищо отрицателно, лошо. В сферата на Слънцето човешкото същество трябва да блести като слънце, като чисто злато.

Както в сферата на Меркурий са пречистени човешките мисли, които пораждат различните болести, така в сферата на Венера се пречистват човешките чувства, които са основа на различните отношения и връзки. Всяко чувство е особен род енергия, включена в

човешкото същество. Началствата, Духовете на Венера, извличат всичко отрицателно и неправилно проявени чувства като енергии и материя, и ги изхвърлят в космичното пространство, където тези енергии се трансформират.

Казах по-рано, че когато човек преминава през Лунната сфера, той преживява отново земния си живот в течение на една трета време от земния живот. И че това преживяване на изтеклия земен живот почва от момента на смъртта до момента на раждането. Окултната наука разделя земния живот на човека на периоди от по 7 години приблизително, като всеки един период се намира под влиянието на една от планетните сфери, което значи, че в течение на тези периоди, силите на тази планетна сфера са най-активни и доминиращи в живота на човека. Така животът на човека от раждането до седмата година, когато се сменят зъбите, е под влиянието на Луната. От 7-ма до 14-та година е под влияние на Меркурий, когато в човека се пробужда ума и тогава децата са най-активни. От 14-та до 21-та година живота е под влияние на Венера. Тогаз е пубертетът и човек преживява физическата любов. Периодът от 21 ÷ 42 година е под влиянието на Слънцето, когато човек е вече възмъжал и е в силата си. От 42 до 49 година животът е под влиянието на планетната сфера на Марс. От 49 до 56 година животът е под влиянието на Юпитер, и от 56 до 63 година животът е под влиянието на Сатурн: Учителят много ясно е предал тази идея в следната мисъл:

„Сега, като изучаваме научно фазите на човешкото развитие, ние можем да ги разделим главно на три: в първата фаза на човешкото развитие, от 1 ÷ 7-годишна възраст, човек минава през положението на растение. Като наблюдавате живота на детето до седемгодишната му възраст, виждате, че периферията, около която се движи, е малка. Тази е причината, поради която детето не смее да се отдалечава от дома си. От 7 ÷ 14-годишна възраст, човек минава през

фазата на животно. Той започва свободно да се движи и се отдалечава от дома си. От 14 ÷ 21-годишна възраст, човек започва да мисли, влиза във фазата на истинския човек. След 21-годишна възраст, човек отново минава в същите фази – има едно повтаряне. От 21 ÷ 28 години той влиза във фазата на растение, от 28 ÷ 35 във фазата на животно, от 35 ÷ 42 – във фазата на човек. Тези фази се повтарят и понататък, до дълбока старост. (Том II „Смени в природата“ VIII година на О. О. К. 16 стр.).

След смъртта, когато човек в Лунната сфера преживява отново своя земен живот, той вижда как в различните периоди на този живот са се изявявали силите на различните планетни сфери и сега, съзерцавайки картините на този живот, в тях вижда да му се разкриват в съответни периоди мистериите на различните планетни сфери. Така в първия период той вижда и преживява мистериите на Луната и разбира как тези мистерии са се изявили в неговия живот. От 7 ÷ 14 година той преживява мистериите на Меркурий и вижда как чрез тези мистерии са се изливали силите на Меркурий в неговия живот и са стимулирали неговото умствено развитие. В периода от 14 ÷ 21 годишна възраст той преживява мистериите на Венера, когато му се разкриват тайните на земната любов. Тук той преживява дълбоките причини, които са пораждали в живота му различните родове любовни чувства, които е изпитвал през време на земния си живот. И в периода от 21 ÷ 42 годишна възраст той преживява мистериите на Слънцето, които са най-величествени и тържествени. В периода от 42 ÷ 49 година той преживява мистериите на Марс и му се разкриват дълбоките подбуди на неговата воля в различни направления на живота. В периода от 49 ÷ 56 година му се разкриват мистериите на Юпитер и вижда откъде са идвали онези дълбоки стимули на неговата мисъл. Най-после в периода от 56 ÷ 63-годишна възраст му се разкриват мистериите на Сатурн. В тези мистерии му се разкрива

цялото негово минало, не само в току-що преживения живот, но на много животи назад и той вижда дълбоките причини, които са формирали неговия живот в едно или друго прераждане. Когато човек замине от Земята по-млад и не преживее периода от 56 ÷ 63 година, той не може да проникне в мистериите на Сатурн, не може да види своите минали съществувания, и дълбоките причини на своите земни съществувания. След 63-та годишна възраст човек преживява вече мистериите на извънсатурновите планети Уран, Нептун и Плутон и др., които свързват нашата Слънчева система с други системи на галактиката и водят до по-дълбоки преживявания.

Така съзерцавайки в Лунната сфера периодите на своя живот, човек вижда как Космосът е работил върху него и е обуславял неговия живот и вижда дълбоките съотношения, които съществуват между различните части на космоса, респективно различните йерархии в различните периоди в живота на човека. Във всеки един период от земния живот действуват различни същества от ангелската йерархия, в зависимост от периода. Така в първия период човек познава действието на ангелите, които са свързани с Лунната сфера. Те ръководят хората от едно прераждане в друго. Във втория период от 7 ÷ 14 година човек вижда да действуват силите на архангелите, които събуждат човешкия ум и същевременно нагласяват индивидуалната карма с народната карма. В третия период човек вижда действието на Началствата, които обитават сферата на Венера и нагласяват човешката карма във връзка с кармата на цялото човечество в дадена епоха. В четвъртия период човек преживява мистериите на Слънцето и влиза във връзка с властите, силите и господствата.

Така и след като премине сферата на Венера и е пречистил в Себе си всичко, което е преживял в областта на Любовта, да не остане нищо нечисто, нищо отрицателно и егоистично, така пречистен в трите предшестващи сфери човек преминава в сферата на Слънцето.

Съвременните учени казват, че Слънцето е горящо тяло, където горят газове, които дават светлина и топлина. Това е една детска представа за Слънцето от гледището на окултната наука. На Слънцето няма никакви пламъци, никакъв огън. Слънцето е в етерно състояние и на него действува една енергия, много по-мощна от огъня, казва Учителят. Там, където виждаме Слънцето, имаме една етерна сфера, в която живеят възвишените духовни същества – Власти, Сили и Господства. Само по краищата на това етерно пространство, което представя Слънцето, има нещо подобно на горящи газове, които образуват короната на Слънцето, но вътре в тази корона няма никакъв огън, там се намират трите йерархии Власти, Сили и Господства,

След като човешкото същество премине през сферата на Венера, то навлиза в сферата на Слънцето навлиза в сферата на трите поменати йерархии. И когато човек преминава след смъртта онази епоха от живота, която се простира от 22 до 42-годишна възраст, той намира в нея в известен смисъл едно отражение на Слънчевото сияние. Между тези йерархии човек прекарва най-дълъг период от своето съществуване между смъртта и неговото раждане.

Докато на Земята не всякога добрите намерения на човека се реализират, то в сферата на Слънцето всяко добро желание и намерение на човека се реализира и носи щастие. Всичко, което човек е хранил като добри намерения, даже и под формата на най-незначителни мисли, се превръща в действителност в слънчевото съществуване, като действителност, която се възприема от йерархиите на Слънцето. Тогава съществата на Слънцето гледат човека и виждат по какъв начин той е мислил, чувствал и вършил доброто. Всяка добра мисъл на Земята създава в Слънчевата сфера една връзка, която приобщава човека с Властите, Силите и Господстваха с тези същества. Добрите мисли и желания дават

възможност на човека да бъде във връзка с тези същества. Лошите мисли човек е напуснал още в Лунната сфера заедно с една част от самия себе си. Тогава човек, който е вършил само зло на Земята, в сферата на Слънцето остава сам без никаква връзка със съществата на Слънцето, вследствие на което той изгубва съзнание и в едно безсъзнателно състояние преминава живота в сферата на Слънцето.

Така в сферата на Слънцето благодарение на общението на човека с тези възвишени същества, моралното добро става една действителна реалност. Онези, които не са мислили добро на Земята, са неспособни да разберат езика на духовните същества, и като не са вършили добро, не могат да се явят пред тях, защото нямат връзка с тях, вследствие на което остават изолирани и изпадат в безсъзнание. В Слънчевата област съществува само доброто, за злото няма място там и онзи, който не е мислил и вършил добро, не може да живее съзнателен живот в сферата на Слънцето, защото той няма връзка с възвишените същества, понеже няма добри мисли и дела. Всичкото добро, което човек е вършил на Земята се изявява като една реалност в Слънчевата сфера, защото в сферата на Слънцето съществува само доброто, което е лъчезарно и сияйно, и сиянието на Слънцето иде от доброто, възвишеното и красивото, което е същина на Слънчевото битие.

В сферата на Слънцето човек се намира заедно с други души, които също като него са напуснали Земята чрез смъртта и са влезли в духовния свят, с които човек е бил свързан с кармически връзки. Там човек е във връзка, както видяхме и с Властите; Силите и Господствата. И моралната сила, в която човек живее там, средата на възвишеното добро, която човек намира около себе си в тази сфера, принадлежи на тези същества, тъй както минералите, растенията и животните образуват средата, всред която живеем на Земята.

Докато е на Земята във физическо тяло, човек се противопоставя на външния свят. Той изхожда от себе си и отправя поглед към света. В Слънчевата сфера е точно обратно – там целият свят е в човека – Луната, планетите, цялата Слънчева сфера с всичките си духовни същества е в човека, а не вън от него. В Слънчевата сфера човек чувствува, че самият той е вселената, че притежава организма на вселената, че този вселенски организъм му принадлежи. Той го чувствува и вижда, че този вселенски организъм, който му принадлежи е диференциран на отделни сфери – Лунна сфера, сфера на Меркурий, на Венера, на Слънчева сфера и т. н., които сфери влизат като органи в общия вселенски организъм, който човек чувствува, че му принадлежи. Но там човек чувствува, че притежава и нещо друго, нещо специално, което отговаря на главата на земното съществуване. Тази специална част на човешкото същество се образува от сферите на Марс, Юпитер и Сатурн, които съставят един вид главата на човека в слънчевото му съществуване. Може да резюмираме горната мисъл по-конкретно по следния начин: В слънчевото съществуване – Луната, Меркурий и Венера съставят крайниците и долната част на човешкия организъм, самата Слънчева сфера заедно с неговите духовни същества образува гръдната област, целокупността на ритмичната система на човека – дробовете и сърцето с кръвоносната система. А главата, която човек има на Земята като орган за разбиране, за разсъждение, за говорене, в Слънчевата сфера на човешкото съществуване се образува от сферата на Марс, Юпитер и Сатурн.

Но както на Земята главата е орган за размишление, за разсъждаване, седалище на паметта и спомена, а също така в нея се намират устата, чрез която човек говори – изразява своите мисли. Устата е орган, чрез който се изявява човешкото слово като израз на неговата мисъл. Също така и в съществуването на човека в сферата на

Слънцето неговата глава има същата функция. В Слънчевата сфера устата на човешкия организъм, чрез която се изразява космичното Слово, се представя от сферата на Марс в космичния организъм на човека. Това Слово звучи в пространството като хармония на сферите, като разумно космично Слово. Тази сфера на Словото е свързана с йерархията на Престолите. Както на Земята човек носи мислите в главата си, по същия начин в Слънчевата сфера той носи космичната Мъдрост, представяна в неговия космичен организъм от сферата на Юпитер, която е свързана с Херувимите. И както на Земята в главата на човека се намира също и паметта и спомените за миналото, също така в слънчевото съществуване сферата на Сатурн, която е свързана с най-възвишените духовни същества – Серафимите, е орган, който дава на човека възможност за преживяване на космичните спомени.

Това преживяване на човека в Слънчевата сфера е преживяване величието на космичния човек и понеже всеки земен човек носи възможностите на космичния човек и е свързан с него, в Слънчевата сфера човек, запазвайки се като индивидуалност, вижда в себе си отразено цялото Битие с всичката му йерархия. Но това преживяване имат само онези, които чрез доброто, което са правили на Земята са способни да влязат във връзка с йерархиите на Слънцето, а онези, които са правили и мислили само зло, в сферата на Слънцето изпадат в безсъзнание и нямат никакво преживяване и спомени за живота в тази сфера.

През време на своето земно съществуване човек живее в своята кожа, отделен от света и гледа на света като нещо вън от него. Но в слънчевото съществуване човек гледа на външния свят като на свой организъм, тогава човек има преживяването, че цялата вселена с всичките йерархии е вътре в него. И тогава човек разбира, че той не е това, което се схваща на Земята, но че е нещо, което в себе си е

толкова грандиозно, толкова мощно, толкова величествено, както Вселената с всички звезди и възвишени същества.

На Земята ние имаме едно твърде ограничено понятие за човека, затова което е затворено в границите на човешкото същество. И добре, че е така, иначе човек на Земята, ако знаеше какво представя той по същество, той би изпаднал в лудостта на величието.

С пребиваването си в Слънчевата сфера той преживява, както казах, величието, силата и красотата на космичния човек, в когото се намират всички творчески йерархии на Битието, които изграждат своето съществуване в него. Това, което се намира в човека, е нещо много по-величествено от целия звезден свят с всичките му движения и звезди. Всичкото това представя външният свят на човека в слънчевото му съществуване. И както казах, всички хора на Земята са части, клетки от космичния човек, те носят в себе си неговите възможности. И затова в Слънчевата сфера след смъртта човек преживява величието на космичният човек като свое, което действително е вярно.

От това съзерцаване на тялото на космичния човек, земният човек черпи директиви, които му позволяват да работи за своето бъдещо въплъщение под ръководството на възвишените същества, които обитават различните планетни сфери: ангели, архангели, началства, власти, сили и господства и заедно с всички човешки души, с които е свързан кармически. Тази работа, която се извършва в слънчевото съществуване за създаването на един бъдещ човек на Земята, на един бъдещ земен живот, тази работа е нещо по-грандиозно от всички човешки творби на Земята.

Човек, както го виждаме на Земята, не е само една човешка творба, както мислят съвременните хора. В своето слънчево съществувание човешкото същество, човешкият дух сътрудничат с възвишените същества и под тяхно ръководство създава чудната

сграда на своето земно съществувание, каквото представя човешкото тяло. Но ако човек трябваше да работи сам заедно с другите човешки души за тази работа, резултатът би бил жалък. Затова за изграждането на тази величествена постройка, каквато представя човешкото тяло, е необходима помощта на всички творчески йерархии. В това, което произхожда от физическата наследственост, идва да се въплъти едно чудно космично създание, образувано в сферата на Слънцето. Така че човешкият дух прекарва половината от своето слънчево съществуване да работи заедно с Възвишените същества за формиране на Веществото на своето бъдеще тяло.

Казах по-преди, че Слънчевото битие е цялото само добро, в него няма място за злото. И ако бъдещото човешко тяло бъде изработено само от съществата на Слънчевата сфера, от най-висшата космична Мъдрост, то съществата, които се биха въплътили на Земята, не биха били вече човеци, а ангелски същества с Божествена доброта. Но тези същества, така създадени не биха притежавали моралната свобода, в тях не би имало никаква свобода за действие, защото тяхната природа, която е само добро, винаги би ги принуждавала да вършат само доброто като последствие от Слънчевата сфера, от която са излезли. Те не биха имали възможност да избират между доброто и злото, защото не познават какво нещо е злото. Затова тук се намесват други същества, служители на първия принцип, който носи в себе си условия за злото. И тези същества са взели участие във формирането на човешкото същество, след като то напусне Слънчевата сфера и премине в сферата на Марс.

Затова Учителят казва на едно място: Белите братя работят в главата и гърдите на космическия човек, а от пъпа надолу работят черните братя. Те са, които Внасят злото в човешкото същество. Това не е случайно, но е с цел да може човек да познава доброто и злото, и по свободна воля да избира доброто.

През втората половина на слънчевото съществуване една част от човешкото същество, формирана под влияние на Божествените същества, се трансформира по такъв начин, щото изчезва до известна степен като действителна реалност и остава само като един образ. Най-напред човек е формиран така, щото да остане дори в своя организъм едно същество само добро. После една част от това, което е така формирано, през втората половина на слънчевото съществуване се превръща само в един образ. Така че човешкото същество през втората половина на слънчевото съществуване продължава своето съществуване отчасти като духовна реалност, отчасти като образ. Онази част от човешкото същество, която е като духовна реалност в Слънчевата сфера представя основата на бъдещото човешко тяло на Земята, а онова, което е само образ, представя основа на човешката глава. В тази част, която е само образ, се формира човешката глава. Нуждите на тялото с всичките му органи и системи се явяват като естествени нужди, но моралният импулс човек го чувства, когато се въплъти на Земята като нещо духовно. И това нещо, което ние чувстваме като духовно, този глас, който говори в нашето съзнание, този морален импулс, който ни подтиква към доброто, неговият начатък се е формирал в онази част на слънчевия зародиш, която през втората половина на слънчевото съществуване се явява само като образ.

През време на слънчевото съществуване на човека му е трудно да обхване съвкупността на човешкото същество в неговата дълбока реалност, да види истинското човешко същество, да преживее видението на космичния човек. Виждането на човешкото същество, съзерцаването на космичния човек след смъртта в слънчевото съществуване, е било нещо трудно през далечните минали епохи на човешкото развитие, когато на Земята е съществувало едно инстинктивно ясновидство. Може да се вижда странно, но факт е, че

инстинктивното ясновидство, което хората са притежавали някога, ги е правило почти неспособни да виждат в слънчевото си съществуване човешкото същество, било им е трудно да съзерцават образа на космичния човек.

Преди Христос да слезе на Земята, Той е бил онзи, който в слънчевото съществуване е давал сила на хората да виждат истински и напълно тайната на човешкото същество, да съзерцават образа на космичния човек, по който се формира и човешкото тяло. След като Христос е слязъл на Земята, необходимо е хората да му дадат път да се всели в тях, за да участвуват в Неговия живот, който е животът на космическия човек. Само така през време на своя земен живот човек с пълна свобода и будно съзнание може да събере онези сили, които като пренесе през вратата на смъртта, ще го направят способен да съзерцава величието на човешкото същество в неговото слънчево съществуване. Така че, преди да слезе на Земята, Христос е, който е давал сила и възможност на човешките души да виждат човешкото същество в неговото величие в слънчевото си съществуване, да съзерцават образа на космическия човек и да участвуват в неговия живот. След слизането си на Земята, Христос подготви човешките души още тук на Земята да съберат сила, да могат да съзерцават пълнотата на човешкото същество, когато достигнат до Слънчевата сфера.

Така че, в Слънчевата сфера се подготвя човешкото тяло в неговото сложно устройство, което като едно чудно създание се въплъщава на Земята чрез известни определени родители. Това тяло, казах, се формира по образа на космическия човек, когото човек съзерцава в слънчевото си съществуване, което се отпечатва в неговото тяло. Така създаден този първообраз на човешкото тяло в слънчевото съществуване трябва да мине през планетните сфери на Марс, Юпитер и Сатурн, където са господарите на кармата, които ще

определят коя част от кармата ще трябва да се въплъти и изяви в това земно съществуване.

Така че в сферата на Марс, Юпитер и Сатурн се работи върху човешкото същество, за да се подготви за неговия бъдещ земен живот. В тези три сфери работят същества от още по-висши йерархии. В сферата на Марс работят Престолите, в сферата на Юпитер, работят Херувимите, а в сферата на Сатурн работят Серафимите.

Когато човек преминава своя живот и след като е напуснал Слънчевата сфера и се приготовлява за своя бъдещ земен живот, преминавайки през сферата на Марс, Юпитер и Сатурн, човек се намира накъдето и да се обърне, потопен в един духовен религиозен живот. Когато от тези сфери човек отправи погледа си към Земята, той не я вижда, както ние я познаваме физически. Но той я вижда като един мощен духовен живот, изтъкан от събитията, които се извършват със сферите на Марс, Юпитер и Сатурн от дейността на Престолите, Херувимите и Серафимите. Тогаз човек чувства в себе си цялата вселена с всичките ѝ същества. И отправяйки своя поглед надолу, човек чувства какво нещо са действията на Престолите, Херувимите и Серафимите. Той ги вижда най-първо вън от себе си. Той вижда да се простира под него свръхсетивното небе. Той вижда целия свръхсетивен свят под себе си и обгръщайки с поглед духовното небе, човек вижда надолу в сферата на Марс, Юпитер и Сатурн как живеят и работят по свой начин Престолите, Херувимите и Серафимите. Той вижда как тези възвишени същества изживяват по свой начин това, което ще бъде изпълнение на кармата в неговия следващ земен живот. Виждайки как тези възвишени същества първи осъществяват изпълнението на неговата карма в един небесен образ, човек получава дълбоко впечатление и отнася спомена за това свое преживяване в своето земно съществуване. В този момент човек

действително се натоварва със своята карма, така както тя се изпълнява първо от възвишените същества. Той съзерцава като на филм проявлението на своя бъдещ живот, в който се изявява и реализира неговата карма. По такъв начин човек вижда като на филм всичко, което трябва да му се случи в следващия му земен живот.

Престолите, които работят в сферата на Марс, действуват върху човешката воля. Херувимите, които работят в сферата на Юпитер, които са същества на космичната Мъдрост, действуват върху човешките чувства. Серафимите, които са същества на Любовта, на космичната Любов, действуват върху човешката мисъл. Това може да се види парадоксално, объркващо, но това е истината по този въпрос. Учителят, когато загатва този въпрос, казва, че човешките чувства се ръководят от Мъдростта, а човешките мисли се ръководят от Любовта, и казва още, че това не може да се обясни с думи, а когато човек го преживее, тогава ще го разбере.

Така че, когато човешките същества, след като напуснат Слънчевата сфера, минават през планетните сфери на Марс, Юпитер и Сатурн, където се изработва и формира тяхната карма. Но има хора, чиято карма се формира главно в сферата на Марс, под влиянието на Престолите. Това са хора волеви, хора, чийто поглед е насочен предимно към земния живот, те макар да са учени или философи, пак разглеждат нещата по земному. Те получават главните импулси в своя живот от сферата на Марс.

Има други хора, които, като минават през сферата на Марс получават неговите импулси, но са така устроени, че не са достатъчно тези импулси за изявяване на тяхната карма. Те минават в сферата на Юпитер и там получават импулса на херувимите, импулса на Мъдростта, който импулс действува предимно за формиране на техните чувства, на тяхното сърце. Това са хора, според степента на развитието си, които дълбоко преживяват нещата в живота. Тук

спадат мистиците и религиозните хора, които дълбоко, преживяват нещата.

Най-после има хора, чиято карма не може напълно да се формира и през преминаването на сферата на Юпитер. Те преминават в сферата на Сатурн, където получават импулсите на Любовта като основа на тяхната мисъл. Това са хора, които са стъпили на Земята с краката си, но техния поглед е отправен към възвишения свят. Те изследват дълбоките причини на нещата, свързват миналото и настоящето, и очертават пътя на бъдещето.

Така, преминавайки през сферата на Марс, човешкото същество получава импулси за укрепване и развитие на неговата воля и свързаното с нея физическо тяло. Преминавайки през сферата на Юпитер, човешкото същество получава импулси за развитие на чувствата, на сърцето и свързаното с тях астрално тяло, което се прониква от Мъдростта на Херувимите. Преминавайки през сферата на Сатурн, човешкото същество получава импулси за развитие на своята мисъл, за развиване тялото на аза – умственото тяло, което се отразява в етерното тяло. Получил тези три импулса за развиване на трите страни на своята природа – волята, сърцето и ума, и свързаните с тях тела – физическо, етерно и астралното, човешкото същество се въплъщава във физическото тяло на Земята.

Ще резюмирам казаното за човешкото същество през планетните сфери. След като напусне физическото тяло, човек се озовава в безпределното космично пространство, където се чувства голям като цялата вселена. След това се среща с мислите, които изпълват това космично пространство и се носят като облаци през него.

Най-силно впечатление му прави облака от мисли, който носи неговият току-що приключил живот. В течение на три деня той

съзерцава своя току-що привършил земен живот, като се почне от момента на смъртта и се свърши с раждането.

Целият този живот в разделен на седем периода, които се намират под влиянието на различните планети и в които периоди човек вижда и преживява мистериите на съответните планети. След това минава сферата на Луната, където го посрещат ангелите и го очистват чрез една духовна баня от всички морални петна. Така пречистен, човек оставя всичко, което принадлежи на злото в тази област и преминава в сферата на Меркурий, където го посрещат архангелите, които му правят втора духовна баня, освобождавайки го от духовните причини на всички болести и пречистват неговата мисъл. Така пречистен той преминава в сферата на Венера, където го посрещат началствата, които пречистват неговите чувства. Така пречистен в тези три сфери, човек преминава в сферата на Слънцето, където се среща с още по-възвишени същества – власти, сили и господства, където преживява величието на космичния човек и където той се отъждествява с него. В това преживяване в Слънчевата сфера той изработва с помощта на възвишените същества своето бъдещо физическо тяло, което представя една величествена постройка, която съдържа в себе си цялата Вселена с всичките ѝ възвишени същества. Като напусне сферата на Слънцето, човек преминава последователно през сферите на Марс, Юпитер и Сатурн, където се среща с още по-възвишени същества – Престолите, Херувимите и Серафимите, под чието ръководство се изработва и формира неговата бъдеща карма, която трябва да се изяви на Земята. В сферата на Марс се дават импулси на волята и физическото тяло, в сферата на Юпитер се дават импулси за развиване на сърцето и астралното тяло, и в сферата на Сатурн се дават импулси и условия за развиване на етерното тяло, за организиране на човешкия ум, на човешките мисли.

Такъв е пътят на човека през планетните сфери, където човек последователно влиза във връзка с възвишените същества и получава техните импулси за своя бъдещ живот.

Гореизложеното е много бледо и кратко изложение за преминаването на човека през планетните сфери и на неговия живот в тези сфери. Изнасям го, за да имаме представа за този път и всеки, когато лично го преживее, сам ще се увери в истинността на това твърдение.

Глава V – Пътища и методи за влизане във връзка с невидимия свят

1. *„Някои казват: Духът ми говори. Духът говори на онзи, на когото Господ е говорил. Господ е говорил на онзи, на когото Учителя е говорил. Не ви ли е говорил Учителя и Господ няма да ви говори. Не ви ли е говорил Господ и Духът няма да ви говори. Ако Духът ви говори и Господ ви е говорил, и Учителя ви е говорил. Говорят ли и тримата в душата ви, вие сте ученик.“*

2. *„Като ученици имайте предвид следното нещо: Никога висшите духове няма да слязат до вашия уровен да се занимават с вашия език. Затова всеки ученик през свободното си време трябва да проучва символите, които представят езика на духовете. Ние употребяваме символите, защото те са елементи на окултния език, с който си служат посветените и възвишени духове.“*

3. *„Ще кажете, че се разговаряте с духовете. И аз се разговарям с тях, при това аз не се нуждая от медиуми. Направо се разговарям с духовете. Мнозина мислят, че като се разговарят с духовете, всичко казано от тях е повече от чиста монета. Те не подозират, че и в другия свят има толкова нечистота, колкото и на Земята. И там има лъжи и заблуждения, както и тук. Там може да се оплетеш много по-лесно. За да се справите с тези лъжи и примки, трябва да имате прозорлив и схватлив ум. Като влезеш в духовния свят между лъжливите духове, те ще те нахранят и напоят, ще те заведат на разходка на техните ливади между безброй цветя, които упояват и ще те приспят. Като се събудиш, ще се чудиш къде си. Те започват добре, свършват зле. Знаете ли, че и духовете са като вас, но с по-ефирни тела, те разполагат с по-големи възможности от тези, с*

които вие разполагате. Като се отегчат от нещо, те започват да се занимават с хората на Земята – шегуват се с тях, разказват им различни измислици, подиграват се с тях. Ако искате да влезете във връзка с духовете, трябва да събудите духовните си чувства и да се пробуди висшето съзнание“

4. *„За да развие висшето съзнание, вие трябва да изучавате лекциите и да направите упражненията, които са дадени там.“*

5. *„Никой не може да бъде ученик, ако не си избере един свещен час за размишление върху великите Божествени истини. По този път той се свързва с разумните същества, които му предават Божествената светлина и знание. Ако само по половин час размишлявате върху духовните истини, все ще дойдете до положение да влизате в съзнателна връзка с разумния свят и той ще ви разкрие своето величие и красота. Материали за размишления вземайте от Евангелието на Йоана, от „Свещените думи на Учителя“ и от всички беседи и лекции. Така че, за да развиете свръхсъзнанието си, което по естествен път ви поставя в контакт с разумния свят, трябва да прекарвате в молитва, размишления и концентрация. Размишлението върху една мисъл е подобно на дъвченето на храната. Значи когато човек размишлява върху една Божествена мисъл дълго време, той приема чрез своето свръхсъзнание много Божествени идеи и сили и приема също така да изпълни волята Божия.“*

Учителя

Ще разгледам пред вас един твърде важен въпрос, от правилното ориентиране на който зависи и нашето правилно разбиране и отношение към Учението. Това е въпросът за методите и пътищата за влизане във връзка с Невидимия свят. Ще се постарая да изнеса този въпрос, така както Учителя го е поставил и разгледал. Той е даден и в общи линии в мотото.

От гледището на Абсолютния Дух светът е един и неделим. Защото единното съзнание прониква цялото Битие. Но по отношение на съзнанията на различна степен на развитие, светът се диференцира и от единство става множество. Но това е само диференциране на функциите в един организъм. И когато говорим за връзка с Невидимия свят, трябва да разбираме преди всичко промяна на съзнанието. Там, където няма тази промяна, няма и съзнателна връзка. Защото нашите понятия и представи за света и живота зависят от степента на нашето съзнание, т.е. от степента на нашето развитие. Когато нашето съзнание се измени, т.е. когато преминем постепенно от фазата на самосъзнание в първите фази на свръхсъзнанието, тогава ние естествено ще дойдем до връзка с един по-широк свят, който сега наричаме Невидим.

Първите проблясъци на свръхсъзнанието са това, което наричаме интуиция. Но с обикновеното си съзнание да се стремим да влезем в съзнателна връзка с разумния свят, това е все едно да си губим времето и енергията напразно. По-полезно би било в такъв случай да работим за нашето развитие и пробуждане, за да можем с ново съзнание да осъзнаем света и тогава по естествен път ще влезем във връзка с по-широк свят. Затова най-естественият път за влизане във връзка с възвишения разумен свят е разширение на нашето съзнание, т.е. преминаване от самосъзнание към свръхсъзнание. Учителя казва, че този път не е прост и лесен. Човек трябва да премине през ред последователни степени на развитие, докато премине от самосъзнанието към свръхсъзнанието. Учителя определя, че човек преминава през седем степени, докато достигне това на съвършенството или пълното свръхсъзнание. И в зависимост от това на каква степен на развитие се намира човек в даден момент, от това зависят и най-подходящите методи за връзка с Разумния свят. Тези седем степени са следните:

Първа степен. Учителя нарича обръщение – обръщане към Бога към духовния живот. Тя е от Бога. Човек не може да се обърне към духовния живот, преди Бог да го е събудил отвътре. Затова Христос казва: „Никой не може да дойде при Мене, ако Отец Ми не го призове.“ При тази първа степен, казва Учителя, се образува правилна връзка между физическото и астралното тяло.

Втора степен. Учителя нарича покаяние. След като се е обърнал човек към Бога, дохожда покаянието, т.е. човек прави равносметка на досегашния си живот и решава да живее по нов начин. Това е от човека.

Трета степен. Наречена е спасение. То е от Бога и това значи, че човек, след като се е покаял и взел насока в живота си, има подкрепата на Разумния свят, за да използва разумно условията на настоящия си живот и да се повдигне в развитието си. При тази фаза се образува правилна връзка между астралното и умственото тяло на човека. И с това се създават условия да може човек да хармонизира своите мисли и чувства. Тук човек се научава да мисли и мисълта става за него път към възраждане и обновление, което е четвъртата степен в духовното развитие. То е от човека. При тази фаза под влияние на пробудената мисъл човек се възражда, обновява и става нов човек, с което се подготвя за следващата най-важна фаза.

Пета степен. Новораждане или пробуждане на човешката душа, или още раждане на Аза в човека. Новораждането е от Бога. Тази пета степен в развитието на човека е най-важна и затова е предшествана от големи страдания и изпитания. Преди да се новороди, човек трябва да ликвидира с всичката си мина-ла карма, да изплати всичките си стари дългове и да скъса с всички неестествени връзки на миналото. Затова Учителя казва на едно място: Пробуждането на душата е предшествано от някаква голяма катастрофа в живота на човека. Тези страдания, които преминава

човек, преди да премине през новораждане, са преди всичко вътрешни и дълбоки. Човек, който се намира пред новораждане, усеща като че светът се събаря и за него всичко е загубено, без никаква надежда. В човека всичко става на каша. В този момент човек е в ада. Но всички тези страдания го пречистват, изгарят всичко нечисто и когато човек се новороди, той е свободен напълно, свободна душа, подобна на пеперудата, излязла от пашкула. При новораждането се образува правилна връзка между умственото и причинното тяло.

Когато се е новородил, когато се е пробудила душата му за нов живот, човек влиза в следващата шеста степен, която Учителя нарича посвещение. При нея човек се посвещава да служи на Бога. Дотук ученикът е учил, а оттук започва да служи. При тази фаза вече му се разкриват ключовете на тайните на Природата и той става мъдрец. Учителя прибавя: На Бога може да служи само този, който е намерил метод за приложение на Божествените Истини в живота и работи за тяхното приложение. При тази фаза човек е вече адепт, посветен и маг. Но между тази фаза и следващата той трябва да премине пак през големи страдания. Сега вече той няма да изплаща своя карма, но научавайки закона за жертва-та, той ще учи да жертва всичко, даже и живота си, за да повдигне останалите си братя. При тази фаза той носи кармата на човечеството и затова минава през Голгота, след което идва седмата степен – Възкресение-то, при което човек става едно с Бога, става съвършен човек. Възкресението е от Бога. При възкресението долните тела – физическо, астрално, умствено и причинно, се свързват с Божественото тяло. Това е влизане в Нирвана. Всички тела трябва да вибрират в унисон. Понеже сега физическото тяло отива на една страна, астралното на друга, умственото на трета, на това се дължи дисхармонията в човешкия живот. Затова трябва да се постигне хармония между тях. Сегашната дисхармония между

нашите мисли, чувства и постъпки е резултат на нехармоничната връзка между нашите тела. Учителя ни даде много методи и пътища за влизане във връзка с Невидимия свят. Но за да можем да използваме всички тези методи, ние трябва да изменим досегашните си схващания за този разумен възвишен свят, да изменим съзнанието си. Ние имаме за него една абстрактна идея, дадена ни от онези, които сами не го познават. Ние имаме една механическа представа за него и нашето отношение към него е механическо. Но както Учителя ни е учил, светът, за който става въпрос, не е една абстракция и не трябва да имаме механическо отношение към него, но трябва да знаем, че той е един жив и разумен свят, населен с разумни, възвишени същества, които имат присърце нашето развитие и нашето благо. Ние сме потопени в тяхната аура, ние сме потопени в тяхното съзнание и живеем в техния живот.

В Писанието е казано: Ние живеем и се движим в Бога. Ние сме потопени в един свят, който не съзнаваме и не познаваме. Ние сме затворени в телата си, в замъци, изолирани от външния свят, и само чрез няколко отвора получаваме известни впечатления от този свят, чрез които си съставяме известни представи и понятия за него. Но какъв в действителност е светът, това ние не знаем. Но понеже светът, в който живеем, е разумен, всички разумни мислещи същества имат възможност да излизат от своите замъци-затвори и да влизат в обширния Божествен свят, който ги заобикаля. Но затова е необходимо човек да знае вратите на своето тяло, през които се излиза в обширния свят, който се открива пред него.

От незапомнени времена хората са препоръчвали различни методи за влизане във връзка с Невидимия свят, който ни обкръжава. Но не е въпрос човек само да влезе във връзка с този свят, той трябва да знае с кои области от него влиза във връзка. Защото той не е така еднороден, но е свят на голямо разнообразие. В различните му

области живеят същества на различна степен на развитие, едни от които са добре разположени към човека, а други са враждебно настроени към него. Затова, когато говорим за връзка с Невидимия свят, трябва да имаме предвид с кои области от този свят искаме да влезем във връзка. Човек е врата за Невидимия свят. Трябва да минем през човека, за да влезем в разумния необятен свят, в който живеем и се движим. Но как може да стане това? Това е именно предмет на окултното ученичество, което ни дава методите и начините за преминаване през човека, за да влезем в необятния свят. Няма да излагам сега пътя на ученика, но само ще се спра на онзи момент от този път, който ни поставя във връзка с Невидимия свят.

Христос казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът." Много Учители са идвали в света, дали са различни методи и начини за влизане в Пътя, но Христос казва: „Аз съм Пътят." А Христос е изявената Божия Любов. Но когато говорим за Любовта в духа на Учителя, ние не разбираме нашите човешки чувствания, но разбираме онази сила, която прави човека безсмъртен и внася чистотата в него и го обединява като едно цяло, т.е. хармонизира всичките сили в него. А единственият път, по който Любовта се проявява в човека и Космоса, това е Мъдростта. Затова Учителя казва: „Само умният човек може да обича." Следователно само умният може да влезе във връзка с разумния свят, със света на Любовта. Но тук се натъкваме на едно привидно противоречие. Повечето хора са с убеждението, че днес е царството на ума, от който са родени всичките противоречия. Това е едно заблуждение, внесено от черната ложа в света, за да отклони човешките души от правия път. На много места Учителя дебело подчертава, че злото в човешкия живот се корени в човешкото сърце, което трябва да бъде прободено, за да изтече злото от него. Затова са страданията в живота. Четете внимателно беседите и лекциите и ще се убедите в това. Защото под думата ум, според

Учителя, разбираме съвкупността на всички добродетели и сили, които са като възможности на човешката душа. Умът, това е свещеното, разум, това е пътят, който води към вечния живот, към разумния безсмъртен живот, а човешкият мозък е само една антена, чрез която се проявяват силите на човешкия ум. И колкото по-организиран е човешкият мозък, толкова по-добре се проявява умът. Човек е затворен в своята глава и трябва да намери вратата, за да излезе оттам и да направи връзка с обкръжаващия свят.

Религията дава молитвата като метод за влизане във връзка с разумния свят, с възвишените същества, с Бога. Това е един правилен път, но той е профанизиран, защото днес молитвата е превърната в механически акт, а молитвата има сила, когато не е един механически акт, а съзнателно отношение към разумния, възвишен свят. Само ученикът знае в истинския смисъл на думата какво представя молитвата и знае как да се моли, и знае нейната сила и нейния ефект. Но той знае, когато се моли да влиза в тайната си стаичка, знае да издигне съзнанието си към възвишения свят и така с повдигнато съзнание той влиза във връзка и общение с разумните, възвишени същества и с Бога, и се ползва от техните енергии, сили и знание. За ученика молитвата не е просия, но акт на благодарност, в който човек се съсредоточава в себе си и чрез себе си влиза в необятния свят, където живеят разумните същества. Молитвата е един от най-безопасните методи. За ученика тя се превръща в медитация, при която съзнанието му се повдига във възвишения свят и той съзерцава Божествената красота и хармония и преживява блаженството от съзерцанието на хармонията на сферите. При това състояние ученикът отваря в себе си вратата, за да влязат в него възвишените енергии на Божествения свят и той да влезе в общение с разумните същества.

При влизане в контакт с Невидимия свят, човек преди всичко трябва да е станал господар на себе си, на всички сили, които функционират в неговото тяло, за да може да се спра-ви след това с космичните течения, които текат в Природата. Затова първата задача на оня, който иска да влезе във връзка с Невидимия свят, е да добие власт и контрол на силите в себе си, а оттам ще знае вече да владее и силите, които функционират в Природата. Това подразбира човек да е развил в себе си възвишените Божествени добродетели и да е подчинил всичките отрицателни сили в себе си на разумната воля. Онзи, който не е направил това, той е роб и играчка на тъмните сили и не е техен господар. Чистотата е качество на всички добродетели. Затова първата задача на онзи, който иска да влезе във връзка с Невидимия свят и да има опитността на истинския ученик, да може да влезе във връзка с Учителя, е чрез разумна работа да трансформира всичките си нисши страсти и енергии, да се освободи от всички недъзи и да придобие първичната чистота и святост, които са качества на човешката душа. При това състояние, като проникне в Невидимия свят, той ще свети като Слънце, всички тъмни същества ще отстъпят пред него и ще му отворят път. Защото човек неизбежно ще мине през тяхното царство, преди да влезе във Възвишения свят. Човек при влизане в Невидимия свят неизбежно минава през тъмната зона, и ако не е силен, той ще се уплаши и ще стане жертва на тъмните същества, които живеят в този свят. Затова Учителя казва в „Царския път на душата“: „Разумният ред на Божествената душа, който трябва да следва ученикът на Бялото Братство, е: силата предшества свобода-та, свободата предшества правата мисъл, правата мисъл предшества благородното чувство, благородното чувство предшества добрата постъпка.“ Това значи, докато човек не придобие сила, за да контролира всички енергии, които влизат в неговото тяло, той не може да има никаква свобода, а ще бъде играчка на

природните сили. А докато не е свободен, човек не може да мисли, а само ще бъде проводник на чужди мисли, защото мисълта е един творчески процес и само свободният може да мисли, а онзи, който не може да мисли, той не е свободен за собствени, благородни и възвишени чувства. А онзи, който няма благородни и възвишени чувства, не е свободен за никакво добро дело – той е един лист, който се люшка по вълните на океана.

Следователно, за да влезе безопасно във връзка с Невидимия свят, човек трябва да организира своите мисли, чувства и постъпки и да ги подчини на разумната воля на духа. Само при това условие той може безопасно да влезе във връзка с Невидимия свят и с разумните същества. В противен случай той ще е играчка на нисшите и невежи духове. Учителя казва: „Всички лоши духове се познават по това, че обичат да подкупват и да ласкаят човека. Когото видят, ласкаят го, че имал добри, ценни качества, че бил голямо величие в миналото, а също си служат с изобличението и критиката. Светлите духове се отличават със съвсем друг характер. Обикновено те си служат с контрасти. Като дойде такъв дух при тебе, той няма да те изобличава, но ще те постави в благоприятна атмосфера за развитието ти. Ако един дух, с когото си влязъл във връзка, не може да ти създаде тази благоприятна атмосфера, той не е Божествен дух, но обикновен дух, обикновена душа като вас. Той не е от висшите духове, които са завършили своето развитие, за да могат да ви помагат. Тези възвишени духове могат да изменят из-цяло насоката на вашето развитие. Те са носители на великата Божия мисъл, затова могат да ви помогнат. Те са помощници на всички участници в Школата. Всеки ученик, който влиза в Школата, има вече тяхното съдействие.“

Така че първият и най-лесен начин за влизане във връзка с Невидимия свят е молитвата. Той е достъпен за всички хора и е подготовление на следващия по-труден метод -пътят на ученика.

Ученикът се отличава с любов към знанието, с любов към Учителя и към Бога. Учителя казва: „Ако искате да бъдете ученици, от вас се иска да учите и да имате Любов към Учителя си, Любов към Бога и Любов към Духа. Учителят ще ви въведе в училището, Бог ще ви научи на великата Мъдрост, а Духът ще ви даде вътрешна светлина. Щом дойде вътрешната светлина, всички тези качества ще ви свържат с великите сили на Природата и вие ще станете самостоятелни. Първата задача на ученика, след като е влязъл в Школата, е да стане господар на мислите, чувствата и постъпките си. След като е постигнал това, след като владее всички сили, които функционират в неговото тяло, той научава къде е вратата, през която може да излезе от тялото си, научава как да я отваря и затваря и как да излиза от тялото си, и да влиза във великия Божествен свят. При тези излизания от тялото си, той отива в Школата в другия свят и там се среща с напредналите ученици и с Учителя. Тези напреднали ученици под ръководството на Учителя са го ръководили и научили да излиза от тялото си и да влиза във великия и необятен свят. От тази необикновена и красива екскурзия той почерпва всички сведения, които му са необходими за неговата работа на Земята. Но този път изисква дълга и упорита работа, за да дойде ученикът до това съзнание. Но въпреки това това е най-желаният и най-естественият път. И Учителя много пъти казваше: „Вие трябва да се научите съзнателно да излизате от тялото си и пак да се връщате, като го правите съзнателно, т.е. като спазвате съзнанието, за това, което виждате и преживявате в Невидимия свят.“

При тази съзнателна работа над себе си, освен възможността да излиза от тялото си и да отива в Невидимия свят или в най-отдалечените краища на Земята или на други планети и при по-напредналите ученици на Слънцето, ученикът развива и своето вътрешно зрение, което наричат ясновидство, та когато е в тялото си,

без да го напуска, да вижда духовния свят или места, които са далеч от него. Днес много се говори за ясновидството и мнозина минават за такива, но малцина имат ясна представа за него. Казва се обикновено, че ясновидството е вътрешно виждане, шесто чувство и др. Но това не е още ясно определено. Учителя казва: „Ясновидство има само онзи, който има пробуден ум в духовния свят." В нашия обективен свят ние виждаме, когато имаме светлина, но какво нещо е светлината съвременните хора не знаят. Според схващането на Учителя светлината е проява на ума на космическия човек. Следователно ние виждаме, защото космическият човек мисли и неговата мисъл се проявява като светлина. Субективният живот на космическия човек е обективен за нас, а нашият субективен живот е обективен за духовния свят и духовните същества. Без светлина няма ясновидство. А без ум няма светлина. Следователно само онзи, който има пробуден ум в духовния свят, само който има вътрешна светлина може да бъде ясновидец.

В духовния свят всеки сам трябва да освети нещата, за да ги види. Всеки сам трябва да стане проводник на Божествената светлина, за да види. Дадох по-горе определението на Учителя за ума, като съвкупност на всички сили и добродетели. А сега какво наблюдаваме? Всички тези или по-голяма част, които минават за ясновидци, сами са лишени от светлина в живота си. Те не знаят какво ги чака за утрешния ден, а говорят на хората за далечни бъднини. Това не са ясновидци в този смисъл, в който говоря, а това са, както казах по-горе, отворени врати за духовете, които си играят с тях. Да виждаш духове, да виждаш цветове, да виждаш и други неща от обективния свят, това още не е ясновидство.

Ясновидство има онзи ученик и мъдрец, който прониква дълбоко в принципите на живота и Природата и намира съответни методи за тях. Той е просветен в тайната на Природата, дадени са му

ключовете за нея, с кои-то той никога не злоупотребява, затова Природата му има доверие и му оставя на разположение всичките богатства и знания. Само ученикът на окултната школа може да бъде ясновидец. Само адептите и посветените на Бялото Братство са ясновидци в този смисъл. Учителя казва: „За да бъде ясновидец, човек трябва да разполага с особени органи. Тогава той може да вижда всичко. Обаче така могат да виждат истински културните и благородни хора, защото те няма да злоупотребят с това, което виждат. Ако ясновидството се развие в обикновените хора, те ще направят ред погрешки и престъпления. В това отношение Природата знае на кого какви способности да даде. Докато човек не е развил своите висши чувства, Природата не може да му даде необикновени дарби и способности.“

Друг един метод за влизане във връзка с Невидимия свят, това е методът на медиумите и спиритическите сеанси.

Това е един от най-опасните пътища, защото при него не се спазват всички необходими условия, за да се избегнат опасностите, които изтъкнах по-горе.

Преди всичко какво представлява медиумът? Той е една врата, която се отваря и затваря не по негова воля, но по волята на духовете. Или по-право той е една отворена врата, през която духовете свободно влизат. Значи той не е господар на своите сили и своите състояния. Затова в неговата къща влизат много неканени гости. И при това той, господарят на къщата, не е в къщи и в неговата къща влизат други господари, които се проявяват според степента на своето развитие. Но тук трябва да припомня, че светлите и възвишени същества никога не отиват в една къща, където стопанинът не е там и не е буден. Това нека добре да се запомни. Това е един порядък, който се спазва в нашия физически свят, а още повече в разумния Божествен свят. А при медиума това е обикновено явление:

стопанинът спи, гостите пристигат, използват неговата къща и разполагат с нея, както намерят за добре. Често се случва, че не искат да напуснат къщата. И забелязано е, че всички тези гости, които идват на медиума, се представят за Дева Мария, за Христос и от Негово Име, представят се за все по-големи величия – за Архангел Михаил, за Учителя, за различни светии и посветени от миналото. В това отношение в Братството имаме много опитности от този род, но всички те ни говорят, че този път не е пътят на ученика. За доказателство ще приведа едно писмо на Учителя, за да се види как той гледа на този въпрос:

„Получих вашето писмо. Аз ви питам: Имате ли дълбоко желание да намерите Истината и да служите на Господа, както Той иска? Имайте в предвид, че Господ не е човек. Той се от злато не изкушава. Мислите ли вие, че всичко, каквото се говори и каквото се пише на спиритическите сеанси, е от Духа на чистата Истина. Трябва ли вие да слушате всеки дух и да ставате проводници на чужди лъжи. Светът е пълен с лъжливи духове, и ако някой отвори ума си за гостоприемството тяхно, те ще му кажат много чужди неща, за да го удивят, да оглупеят, но не и да го повдигнат и просветят. Ти сам знаеш, че много от нещата, които са ти казани, са лъжливи и неверни. Твоята душа усеща това, но твоят ум, който обича тщеславието, иска да те заблуди. Ти искаш да си образ и подобие на Господа. Това е право, дадено на всеки човек, който слуша Истината. Но преди да добиеш това, ти трябва да станеш носител на Истината, изпълнител на Правдата и образ на Любовта и да търсиш не своята слава, но Славата Божия. Човек може да излъже себе си, може да излъже хората, но никога Бога. Сега вие се надхитряте. На едното говори Майката Господня, на други – Христос. Е, моля ви, как ще оправдаете факта, когато двата тези духове се карат помежду си? Дали в светлото чисто небе пречистите духове са се опълчили един срещу друг? Плодът

показва дървото и делата на човека. Предупреждавам ви всинца, да пазите свято името Божие. Бог не е Бог на немирствата, на завист, на крамоли. Той е Бог на Вечна Благост и Милост. На лъжата каквото име да ѝ се тури, тя е все лъжа. Не е важна само формата, важно е и съдържанието. Божието благословение, Господните дарби не се купуват. Ти трябва да се заемеш повече да четеш и да размишляваш, а не да чакаш на духовете да те учат. И когато дойдеш до едно положително, вътрешно знание, тогава да изказваш това, което знаеш. Знайте, че Небето сега всинца ви претегля и когато се определи тежестта ви и изпита сърцето ви, тогаз ще ви се дадат нужните упътвания, по които може да добиете истинското знание и Мъдрост. Сега вие сте деца и трябва да пораснете по ум и мярката Христова, защото само Отец е, Който учи и дава знание.

Сега Неговият Дух е носител на всяка Мъдрост и знание. Само Отец знае пътищата на всичко и когато Той благославя, Той знае как да предава знанието, да не заблуждава никой. Отец е виделина и в Него няма тъмнина. Очистете сърцата си. Свети бъдете, защото Отец е свят.“Оставям писмото да говори само за себе си, защото е категорично и ясно. На много места ще срещнете в беседите Учителя да казва: „Обикновено духовете, които се явяват по сеансите, са невежи и с голямо мнение за себе си. И затова обикновено се представят за големи величия.“ Но ние знаем как дойде Учи-теля в света. Той дойде инкогнито. Този същи-ят закон се отнася и за явяването на светлите духове. Ако някой път, това е изключителен случай, някой от Белите Братя се реши да се яви на някой сеанс, той никога няма да каже кой е, той само ще си даде съвета.

Всички онези, които се явяват с големи фирми, ще знаете, че не говорят Истината. И Учителя на едно място казва: „Учителя и посветените от Бялото Братство нямат нужда от посредници, за да се явяват на хората или на учениците. Учителя и посветените от Бялото

Братство са господари на материята и могат да стават видими и невидими при свое желание, посред бял ден, при най-силна слънчева светлина. За тях не е необходима тъмна стая и липса на светлина, защото тяхната светлина е по-голяма от светлината на Слънцето.“

Има един велик закон, на който са подчинени Белите Братя. Това е великият закон на Любовта. Когато една душа, когато един ученик призове Учителя или един от Белите Братя в името на Любовта, той веднага ще се отзове на неговата покана. Както тук, на Земята, поканвахте Учителя на гости или за някаква работа, ако той виждаше, че трябва да отиде, отиваше. Същото се отнася и сега, когато Учителя е в Невидимия свят, защото за него видимият и Невидимият свят са едно, и ако го призовем с вяра, Любов и знание, ако го призовем, когато имаме действителна нужда от него, Той ще дойде, или ако не дойде, ще ни помогне по друг начин, според случая. Не дойде ли Христос при учениците си след Възкресението? Имаше ли нужда от някакъв медиум, за да се прояви. Той дойде и им каза: „Турете пръста си в раната и вижте, че не съм дух, но съм плът и кръв.“ Това значи, че Христос е имал власт да става видим и невидим, защото има духове, които нямат тази власт.

Те са именно, които търсят да се явят на спиритически сеанси и търсят медиуми, за да се проявят. А посветените на Бялото Братство имат тая власт да стават видими и невидими, затова нямат нужда да се явяват на сеанси, за да се проявят или да дадат своите съвети на учениците си.

Вярвам, че всички сте чели романа „Занони“ и си спомняте оня момент, когато Занони повика Адонай и той се явява пред него без какъвто и да е медиум – в човешка форма, с лъчезарно светнало лице. Как се явиха ангелите на Аврама? Нали в човешка форма посред бял ден. Как се явиха ангелите на Данаила? Нали пак в човешка форма посред бял ден. Така казва и Учителя в една от лекциите на общия

клас втората година, че ще се яви на ученика, когато последният има истинска и неотложна нужда от него. А така да се явява Учителя, за да удовлетвори празното любопитство на хората, това няма да го направи, или да даде наряди и задачи, когато още не сме изпълнили тези, които са дадени в лекциите.

Мнозина спекулират както с явяването на Учителя, така и с връзката с Невидимия свят. Не ги критикувам, не ги и съдя, но нека знаят, че това е светотатство. Нека бъдем будни и си спомним думите на Христа, когато казваше на учениците си: „Будни бъдете и не се поддавайте на лъжливите слухове, които ще ви казват: „Ето тук е Христос“, „Ето там е Христос.“ Знайте, че син человечески ще дойде като светкавицата.“ А Учителя допълва: „Христос ще дойде в нашите умове като светла мисъл, в нашите сърца като благородно чувство, в нашата воля като добра постъпка. В този смисъл са и думите на Павла, който казва: „Сега не живея аз, но Христос живее в мене.“ А другото явяване е механическо и човек няма ни-каква полза от него.

Чрез нашите мисли и чувства ние, без да съзнаваме сме непрекъснато във връзка с Невидимия свят, защото нашите мисли и чувства са граждани на Невидимия свят. Ако искаме да възприемем една идея или една мисъл, ние трябва да концентрираме мисълта си, за да не се разсейва, и след това ясно и определено да формулираме мисълта. И при това състояние да препратим мисълта си към разумните същества. И след като препратим мисълта си, трябва да останем пак в концентрирано състояние, но без напрежение, в едно пасивно възприемащо състояние. При това състояние на съзнанието ние ще получим отговор на въпроса чрез една ясна определена мисъл, която прониква в ума ни. Или друг начин: предаваме на подсъзнанието си идеята или въпроса, на който търсим разрешение, и го забравяме, и ще получим отговор или пак чрез мисъл, която възниква в нашето съзнание, или чрез някой ясно определен сън.

Това са методи, дадени от Учителя. Друг подобен метод, който Учителя дава, е следният: Концентрирай ума си до такава степен, че да изхвърлиш от него всички представи, мисли и идеи, които са породени от външни впечатления, така че да се прекъсне потокът на тези впечатления и представи. При това положение, когато в ума на ученика не съществува нищо, което да е породено от външни впечатления, ученикът трябва да запази будността на съзнанието си. И в това състояние да усети, че в съзнанието му прониква един нов свят, с една мека и приятна светлина. Или по-пра-во казано: ученикът прониква със съзнанието си в един обширен свят, с мека и приятна светлина, която е жива, и се слива с нея.

Друг един метод, който има голяма ефикасност и сила, са разумните движения. На този принцип е основана магията. Всяко едно разумно движение, съпроводено с известни думи или мисли, ще ни постави във връзка с известни същества от Разумния свят. На тази база е построена и Паневритмията. Паневритмия-та – това са магически упражнения, чрез които ние освен че се тонираме, но и влизаме във връзка с разумните същества на Космоса. Затова колкото по-съзнателно и разумно ги правим, толкова по-добър резултат ще имаме.

Друг един метод, който Учителя свързва със символите, които представят езика на духовния свят, е известен в окултната наука под името теургия, което значи Божествено изкуство. То се състои в знанието на духовния език, езика на духовете, с които си служат и учениците на окултната школа, след което преминат известно посвещение, за да влизат във връзка с напредналите същества. Той е език на символи. Част от тези символи образуват астрологическите символи, с които си служи съвременната Астрология. Той е свещен език, за който Учителя говори и го нарича ватански. Той е език, който човек трябва да знае, а също така трябва да знае как да си служи с

тези символи, за да влиза във връзка с духовете. Най-първо човек трябва да знае името на духа, когото ще вика, защото възвишените духове си имат имена. Но преди всичко човек трябва да създаде в себе си онова възвишено състояние на съзнанието, което повишава неговите вибрации, за да може да издържи на едно такова същество.

След като произнесе името на духа, когото вика на ватански език, той ще може да влезе във връзка с него. Това е безопасен път, но за него се изисква работа и знание. Но той е достоен за ученика и Учителя апелира да се изучава този език, и да си служим с него. С него си служат всички ученици от вътрешната школа.

По закона на съответствията всяка една част от тялото ни отговаря на известна област на Невидимия свят. И ако знаем коя част на коя област отговаря, като пипнем тази част от тялото си, ние влизаме във връзка със съществата от тази област. И затова Учителя казва: „Не правете безразборни движения, не се почесвайте безразборно, особено по главата, която представя истинска електрическа централа, на която ако не знаете ключовете, може да си причините големи пакости. Но това са методи, които изискват дълбоко знание и сериозна работа."

Друг един път за влизане във връзка с разумния свят и възвишените същества е това, което се нарича вселяване. Учителя още в първите години на лекциите казва, че задачата на ученика е да се подготви, т.е. да подготви своя мозък, своето тяло, своето съзнание, за да може чрез него било чрез вселяване, било чрез обикновен контакт да се проявят Белите Братя. При вселяването едно възвишено същество от Белите Братя използва човешкото тяло и човешкия мозък и се проявява, като същевременно и човек стои в тялото си с будно съзнание, и се учи от това, което прави или говори Духът чрез него. Такова нещо имало, казва Учителя, между Христос и Павел. Такива случаи има много в окултната история, но излишно е да ги

цитирам. При тези случаи човек трябва да е подготвен – да има организиран мозък и чисто и благородно сърце, чисто тяло, за да може да послужи като проводник. Този е един от най-желателните пътища за връзка, но за да дойде човек до него, се изисква усилена работа. Частични прояви на Белите Братя чрез учениците има и те ще се увеличават все повече, но затова се изисква работа от учениците.

Най-после, когато на човека предстои някакво голямо изпитание, или се намира в големи противоречия, които не може да разреши, някои от Белите Братя, или сам Учителя ще му се яви и ще му помогне. Защото Белите Братя са окото на Провидението и бдят над всяка човешка душа. Затова е казано: „Потърсете ме в ден скръбен, защото съм близо до вас." Белите Братя ръководят и направляват нашия живот, и много добре знаят кога имаме нужда от тях, за да ни помогнат. Те ни помагат впрочем и без да ни се явяват, но когато има нужда, те се явяват и в човешка форма. Но нашето съзнание трябва да бъде будно, за да можем да схванем ръководството и помощта, която Невидимият свят ни дава, за да съзнаем непрекъснатата връзка с него. Така постепенно ще развием нашата интуиция, която е най-добрата връзка с този разумен свят. Интуицията в този смисъл, в който Учителя я разбира, това е първият лъч на пробуждащото се свръхсъзнание, което е истинската база и основа за връзка с духовния свят. Без интуиция, без пробуждане на свръхсъзнанието, което е на степени, механическата връзка с нашето обикновено самосъзнание е от малка стойност.

Така че когато в чисто окултен смисъл говорим за пътища и методи за връзка с Невидимия свят, имаме предвид пробуждането на свръхсъзнанието, чрез което влизаме в общение с разумните същества на Космоса. За тази цел преди всичко трябва да работим над себе си, за да утихнат вълните на нашето море, за да може ясно да се отрази реалността. Защото ние сме непрекъснато във връзка с

Невидимия свят, но благодарение на ежедневните грижи не съзнаваме това. Значи трябва само да осъзнаем тази връзка.

Лекция от Влад Пашов, държана на 4.09.1951 г. на Изгрева

Глава VI – Духовният образ на Учителя

Учителят привидно живее като обикновен човек, но достатъчно е да влезе човек в контакт с него, за да разбере, че има работа с един необикновен човек, с един човек, който надхвърля границите на обикновения човек, даже и човека с най-високо просветено съзнание. Той ще почувства, че Учителят притежава друго съзнание, което прониква и обгръща в себе си всичко живо. Той ще почувства и разбере, че стои пред един велик мъдрец, който вижда и преживява скърбите и страданията на всички същества от най-малките до най-големите.

Така е почувстван и представен Учителят от художника Борис Георгиев, който го е нарисувал със затворени очи, дълбоко вглъбен в себе си, с израз на едно спокойствие и търпение, озарен от една вътрешна светлина, но в израза на лицето се вижда, че той носи и преживява в съзнанието си страданията на всички същества и търси методи и пътища да помогне на всички.

В това е величието и силата на Учителя, че той помага на всички, без да издава това. Той казва на едно място: „Аз благославям онези, които ме гонят, а не ги мразя.“ Това е състоянието на истинския мъдрец, в когото Мъдростта е съградила дом.

Учителят е образец на мъдрец, както във външния си изглед, така и във вътрешния си живот. Той е прототип на мъдрец. А мъдрецът е човек, който е изпълнен със Знание, Мъдрост и Любов, и непрестанно раздава от своето изобилие на нуждаещите се. Учителят като мъдрец е извор на живите води, които извират от високопланински извор и се стичат към долината и където минават – всичко напояват и освежават. Няма същество, което да е влязло в

допир с Учителя, и да не е почувствало неговото благотворно влияние. Той е като един извор в оазиса всред пустинята на живота и всеки, който мине покрай този оазис, ще изпита благотворното влияние на извора, ще се освежи и подкрепи силите си от неговите живи води.

Учителят е изпълнен с безгранична любов към всички страдащи, към всички онеправдани, към всички изпаднали в робството на греха и е готов да помогне на всички, без да ги съди. Той никого не съди и не чете морал, но винаги се стреми да помогне и научи хората да разбират законите на живота, за да избегнат ненужните страдания.

Учителят е една жива светлина, на която всеки може да чете книгата на своя живот, както и великата книга на живота. Затова всеки, който дойдеше в контакт с него, чувства, че се намира пред нещо необикновено, изпълва се с един вътрешен мир и с едно желание да заживее в мира и братство с всички същества. Това показва, че хората, които идват в контакт с Учителя, възприемат, ако са отворени, неговите вибрации, неговите състояния и си отиват успокоени, излекувани от своите душевни рани и страдания. А които отиват при Учителя затворени, с желание да видят нещо лошо в него, те се оглеждат в него като в огледало, виждат своята собствена нищета, виждат себе си в него и казват: Той е такъв, той е онакъв, съдейки по себе си. Учителят е едно велико огледало, в което всеки един вижда себе си.

Външно Учителят беше със среден ръст, или малко над средния, с добре сложено, пропорционално оформено тяло, в което беше спазено златното сечение на древните гръцки скулптури. От цялата му фигура лъхаше живот и хармония, и цялата му фигура излъчваше светлина и топлина, с които той привличаше човешките души. Походката му беше стройна, елегантна, спокойна, отмерена,

царствена, каквито бяха всеки жест и движение в него. В неговите движения, в неговата обхода нямаше нищо излишно, всичко беше спокойно, отмерено, целесъобразно и в хармония с общия ритъм на природата и живота. Само като го погледнеше човек, виждаше, че се намира пред един необикновен човек, който привлича и очарова, като с привличането и очарованието си не заробва, а освобождава. В обходата си беше приятен, любезен и естествен. Но както в обходата му, така и в целия му външен изглед и маниер имаше нещо величествено, нещо, което поразяваше, което завладяваше.

Това се чувстваше особено на беседите, където той, като седнеше на стола през маса, озаряваше се от едно лъчезарно сияние, което го правеше подобен на изгряващото Слънце, което пръска животворните си целебни лъчи във всички посоки, като успокоява, лекува, вдъхновява и внася ентусиазъм. Когато излизаше на беседа, Учителят се озаряваше и лицето му, както и цялата му фигура, излъчваха светлина, топлина и сила, и той представяше едновременно нещо импозантно, могъщо, силно и същевременно скромно и смирено.

С погледа си Учителят проникваше в душите и сърцата на присъстващите и отговаряше на техните болки и въпроси. Мнозина оставаха изненадани, когато заговорваше за техните болки или за въпросите, които ги интересуваха. За него нямаше нищо скрито, защото той беше еднакво буден в трите свята на Битието – физическия, духовния и божествения.

Когато говореше на беседа, той се ползваше едновременно от трите велики метода на познание, с които си служи окултната наука. Той съзерцаваше Реалността и описваше това, което съзерцава, както, когато някой застане пред нещо външно и го описва. Така той заставаше с отворени очи пред реалността и ни я описваше. В същото време, както когато се срещнем с някой човек, той ни заговорва и ни

разкрива, както своите мисли и идеи, така и своите чувства и стремежи, така и Учителят заставаше пред Великата Реалност, тя му говореше и той ни предаваше това, което му се говори. Това не е медиумство, както някои може да помислят. Реалността в случая не е вън от него, а вътре в самия него. Това се нарича в окултната наука инспирация, вдъхновение. Космичното Слово инспирира, говори и вдъхновява онези души, които са будни и се изявява чрез тях. Колкото по-будна е една душа, толкова по-пълно и по-съзнателно е това вдъхновение, това изявление на Словото. В Учителя имаме пълно изявление на Словото, на Космичната Реалност. По същия начин той долавяше мислите и въпросите, които вълнуваха всички слушатели. Най-после Учителят се сливаше с реалността, със същината на всички неща, и тази същина, която е една и съща, както в човека, растението и животното, така и в безпределното пространство и в звездите, му се изявяваше и му разкриваше своите тайни, разкриваше му законите на своето битие. Той ставаше едно със същината на нещата и по такъв начин можеше да получи откровение за тайните на всичко съществуващо.

Такива са великите възможности, с които разполагаше Учителят, за да бъде в контакт с реалността и да ни я предаде на обикновен език на нас, които не можем да влезем в съзнателен контакт с тази реалност. Понеже реалността е безгранична в своята пълнота и разнообразна в своите проявления, затова всеки контакт с нея се изразява в неговото съзнание като нови идеи, нови сили, нови принципи и преживявания. Оттам и голямото богатство и разнообразие, оттам и онзи изобилен живот и светлина, които бликат от всяка беседа.

Така че, Учителят не държеше сказки, но беседваше – беше посредник между Великото и малкото, представяше Великото пред малкото. Това е съдържанието на всичките му беседи. А понеже всяка

идея, всяка мисъл, които идат от Великото към малкото, носят със себе си мощни сили, затова и беседите на Учителя са изпълнени със сила и мощ, и могат да лекуват даже и физически болести.

Като говореше, Учителят подбираше най-изразителните думи, които могат да предадат идеите му. Гласът му беше тих, спокоен, отмерен и показваше пълно себевладение, пълен себеконтрол. Рядко повишаваше гласа си, рядко натъртваше на известни думи и идеи.

Учителят така водеше беседата, че едновременно изнасяше принципите, законите и методите, и същевременно отговаряше на въпросите, които интересуваха мнозина от присъстващите. Той говореше увлекателно и постепенно развиваше мисълта си. Словото му беше истинска музика, истинска поезия, слово, което носи живот, светлина и сила в себе си. Понеже всяка идея и мисъл носят в себе си грамадни творчески сили, то, затова той никога не кондензираше идеите и мислите си, а ги разводняваше и премесваше с по-обикновени идеи и мисли, с разкази и случки из живота, за да се намали интензивността насилите, които действат върху слушателите. Затова той казва:

„Всяка моя беседа оказва такова влияние върху човешките души, каквото пролетният дъжд върху изсъхналата Земя."

Словото му освежава, повдига, просветява, укрепва и вдъхновява. То е истинска музика и поезия, а музиката му е магия. Когато свиреше, той сваляше на Земята небесната хармония и я обличаше в тонове, за да бъде достъпна за нас. Всяка негова песен, всяка негова музикална творба е специален метод за работа на ученика. Във всяка работа той почваше с най-малкото и после постепенно го развиваше, докато дойде до неговата пълнота. Никога не завършваше нещата, защото творческият процес е незавършен процес, процес на вечно осъществяване.

Нищо не протичаше през неговото съзнание, без да бъде осъзнато и обмислено. Затова той казва: „Когато употребявам известна дума, аз търся нейните вибрации, защото думите се определят тъй, както се определят слънчевите лъчи. Не може да произведете известен цвят, ако не произведете вибрациите, които му съответстват. Следователно, когато се говори за добродетелта, трябва да се произведат вибрациите на добродетелта и тогава ще се разбере и съответния смисъл на тази дума. Само така ще имате една обективна и реална истина, или истина, която се изявява в живота, защото в света има и неизявени истини.“

От това се вижда как е работил Учителят в предаване на Словото. По същия начин той работеше и в музиката, и във всички области. Неговото съзнание работеше и владееше всичко, на което той даваше израз. Затова у него всичко беше осъзнато и контролирано. Спонтанно той го осъзнаваше и тогава му даваше израз. Затова нямаше нищо случайно, нищо произволно в неговото творчество, в неговия живот. Спонтанните изблици са контакт на душата с духа, контакт на самосъзнанието със свръхсъзнанието, но всички тези прояви Учителят осъзнаваше и им даваше подходящ словесен израз.

В неговото присъствие у човека утихваха всички бури и страсти, и от развълнувано море се превръщаше в спокойно море, в което се отразяваше ведрото небе на неговото същество и човек с учудване виждаше и намираше, както себе си, така и Бога в своето подсъзнание.

Дошъл в света да служи на Бога, той беше отзивчив към болките и страданията на всички, на всички помагаше и даваше съвети, и всичко това вършеше безкористно, изпълнен с любов към човека и към всичко живо. Той беше еднакво готов да помогне, както на човека, така и на мравката, на мухата, на растението, когато те

имаха нужда от това. Неговото съзнание бе толкова будно, че долавяше нуждите и на най-малките същества и по невидими пътища помагаше на всички, които отправяха зов и молитва към Великото начало за помощ и подкрепа.

Във време на общи екскурзии, които правеше с Братството, той винаги се грижеше и интересуваше от слабите и най-изостаналите, и беше еднакво внимателен към всички. Той имаше бащинска грижа за всички, които идваха в контакт с него и еднакво изливаше своето благословение към всички.

Той познаваше дълбините на човешката душа, познаваше вътрешния мир и живот на всеки човек, и съобразно с това беше и неговото отношение към човека. Той така постъпваше с хората, че никога да не наруши тяхната свобода, никога не хвърляше сянката на своя авторитет върху която и да е душа. Свещено пазеше той свободата на човешката душа. Той никого не заставяше, никога не подчертаваше себе си, а винаги се държеше един вид в сянка, като оставяше светлината, топлината и силата, които излъчваше, да действат свободно и всеки според нуждата и възможностите си се ползваше от тях.

Той никога не определяше отношенията си с хората от това, колко са добри и какво е тяхното обществено положение, но винаги се ръководеше от това какъв стремеж има дадена душа. Той гледаше на хората като на души, излезли от Бога и какъв е техния стремеж. Той знаеше, че човешките души са оплетени в материята и търсят път към Бога и затова той с готовност и любов помагаше на всяка душа, която търсеше помощ. Но той никога не нарушаваше свободата на някоя душа да ѝ налага нещо, преди тя да е поискала, преди да е похлопала.

Той прилагаше в живота си завета на Христа, който казва: „Аз не дойдох за праведните, но грешните да призова на покаяние.“

Затова той беше по-внимателен и по-разположен към онези, които, оплетени в мрежите на греха, търсеха начин да се освободят и отправяха зов към Бога за помощ. А онези, които можеха сами да се справят със своите задачи и противоречия в живота, които имаха достатъчно светлина в ума и сила във волята, с тях той беше, така да се каже, по-студен, защото те идваха при него не за помощ, а или да го видят какво представлява или да премерят своето знание с неговото. Но към онези, които бяха тръгнали в Пътя, но същевременно бяха подложени на изкушения и съблазните на света, той беше много внимателен, за да им въздейства благотворно със своето внимание и пример, за да могат да намерят сила в себе си да избегнат изкушенията и съблазните в света.

Учителят, като велик посветен, проникваше в глъбините на човешката душа и сърце, както проникваше в дълбините на безпределния космос. За него нямаше скрито нищо под Слънцето. Той знаеше и виждаше всичките противоречия, всичкия егоизъм, всичките грехове, в които живееха хората, и всичко това го посрещаше с едно спокойствие и състрадание, с едно безподобно търпение и благост, защото знаеше, че това е пътят на човешките души, изпаднали в гъстата материя.

Още преди да отиде човек при него, той знаеше от какво има нужда и вече е проектирал помощта. Той така помагаше, че да остане скрит и незабелязан. Той никога не подчертаваше себе си, защото се отличаваше с велико смирение и скромност, които са качества на мъдреца. За него беше важно да се помогне, а не кой е помогнал. Защото той знаеше, че всяка помощ идва от Бога, който живее във всички хора.

Ако речем да характеризираме Учителя с няколко думи, можем да кажем: той имаше сърце чисто като кристал, защото в него живееше Любовта, а Любовта носи чистота. Той имаше ум светъл като

Слънцето, защото в него живееше Мъдростта, а Мъдростта е, която дава светлина на Слънцето. Той имаше душа обширна като вселената, защото в него живееше Истината, а Истината изпълва цялата вселена. Той имаше Дух мощен като Бога и едно с Бога, защото Бог живееше и се проявяваше в него и чрез него.

Ако един физиономист застанеше пред Учителя, без да го познава, или пред неговия портрет, той би ни го описал по следния начин: Човек със силен Дух и характер, човек с широка душа, човек със светъл, обширен и всепроникващ ум, човек с любвеобилно и благородно сърце, човек със силна воля и благородни стремежи. Общият израз на лицето му ще подскаже, че стои пред един човек, изпълнен с безгранична благост и милост, човек изпълнен с великото благоговение и преданост към Великото Начало. Също така той ще разбере, че стои пред един човек с висок идеал, пред един човек, който е готов на всички жертви заради идеала, на който служи. Той ще види в лицето му отразена хармонията на сферите, ще види музика и естетическо чувство, които живеят в неговата душа. Ще види един голям музикант – творец и изпълнител, ще види вдъхновен човек, ще види дълбок мислител и философ, ще види най-после всестранно надарен и развит научен гений, способен да разчита великата книга на природата и да открива великите закони, които действат в нея. Ще види дълбок психолог, който прониква до най-съкровените дълбини на човешката душа и може да разреши всички задачи, поставени пред човешката душа, ум и сърце. Най-после за изненада на някои ще прочете в лицето на Учителя един делови човек, човек, който може да превръща идеите и мислите в дела и разбира всички потънкости на обществения и социален живот и който може да даде принципи и методи, върху които може да се изгради едно наистина свободно и щастливо човешко общество.

Учителят еднакво се интересуваше, както от великите идеи и принципи, легнали в основата на живота, така и от най-дребните ежедневни въпроси и неща, които занимават обикновения човек. Всичко това осветяваше и осмисляше със своята голяма мъдрост, която като ореол осветяваше неговото лице и глава.

Учителят съчетаваше в себе си чудно единство и дивен синтез, мистикът, който беше намерил Бога в себе си и беше в непрекъснато общение с Него, окултистът, който намираше Бога, проявен в цялата природа и в целия живот, където намираше и откриваше неговата мисъл, проявена като велик закон на Битието, натуралистът, които познаваше и най-малките потънкости, както на външната природа във всички нейни прояви, така и устройството на човешкото тяло и тяхната връзка и четеше в природата и човека като поотворена книга и можеше да разкрие тайните, скрити в природата и да скрие характера и съдбата на човека, изразени в неговата външна форма.

Като житейски мъдрец, който познаваше всички тайни и потънкости на живота във всичките му проявления, за всяка болка, за всяка скръб, за всяко противоречие можеше да намери метод и цяр. Той можеше да лекува, както душата, така и тялото. Той, както казах, носеше в себе си поета, учения, философа, музиканта и човека за практическото осъществяване. Той с еднаква вещина говореше за всичко, което се отнася, както до науката, философията, религията, окултизма, мистиката, така и за изкуството и музиката, и за проблемите на практическия живот.

Учителят живее едновременно в самосъзнанието и свръхсъзнанието. Самосъзнанието е проводник на идеите и силите на свръхсъзнанието. То е връзката на Учителя, който живее в Божествения свят с нашия физически свят. Когато живее в самосъзнанието, Учителят е наглед като другите хора. Но неговото самосъзнание е озарено от свръхсъзнанието и е съвсем видоизменено

и различно от самосъзнанието на обикновения човек. То е самосъзнание, издигнато до границите на свръхсъзнанието. Когато Учителят прояви известни сили, произтичащи от свръхсъзнанието, за него са възможни неща, които са за нас като чудо, като свръхестествени явления. Те всъщност са естествени явления за света на космичното съзнание, но за света на самосъзнанието са чудо, както и явленията от нашия свят на самосъзнанието са чудо за едно животно.

Учителят казва: „Когато съм с хората, аз се проявявам като тях. Но когато съм сам сред природата, аз само като направя едно движение и произнеса няколко особени думи, пред мене се явява, каквото пожелая, каквото ми е потребно. Ако искам да си почивам, пред мене се явява една хубава палатка с най-хубавото легло, с маса, на която е сервиран хубав, пресен пшеничен хляб и хубави плодове, каквито пожелая. Като се нахраня и си почина, пак направя определени движения и кажа известни думи и палатката изчезва, заедно с всичко, което е било в нея." Това е естествено явление за космичното съзнание, защото всичко, което съществува в нашия свят, е само сянка на това, което съществува в невидимия свят, в който функционира космичното съзнание.

Учителят може да става видим и невидим, и да се пренася на далечно разстояние.

Той казва: „Аз мога да ставам видим и невидим, когато пожелая. Мога да излизам от тялото си, когато пожелая и да отивам на далечни разстояния, и пак да се връщам в тялото си. Аз не съм в тялото, тялото ми е само като една катедра, от която аз говоря."

Учителят е външно, обективно проявление на Бога и той обединява в себе си всички възвишени духовни същества, които стоят зад него. Затова той е силен и мощен, но същевременно кротък и

смирен, и никога не употребява своята сила и мощ, даже и когато трябва да се защити от своите врагове, като оставя това на Бога.

Неговата аура прониква цялата планета и даже цялата Слънчева система и чрез нея идват новите творчески енергии на Водолея, които носят духовната пролет на човечеството, които ще разтопят ледовете в човешките сърца и ще премахнат преградите, които отделят душа от душа, и хората ще се почувстват като братя и сестри, като деца на един баща. Това е новото, което носи епохата на Водолей, която Учителят внася в света, която ще преобрази света и ще създаде, както новата светеща раса, която иде, така и в по-далечно бъдеще новата Земя, за която загатва Йоан, като казва: „Видех ново небе и нова Земя."

Понеже Учителят е дошъл инкогнито в света, затова той скрива, прибира своята аура, за да не бъде открит от черните адепти, за да може да свърши по-успешно своята работа. В настоящата епоха той дойде като Учител, който да изпълни Земята със знание за Господа. И като четем беседите, като дълбоки окултни слова, виждаме какво велико знание ни разкрива той в тях, знание, което носи принципите, законите и методите, върху които ще бъде изграден животът на новото човечество, на новата раса, която иде. Ако някой посредствен ясновидец наблюдава аурата на Учителя, няма да види нищо особено и ще остане разочарован от него и ще си каже, че той не е никакъв Учител. Затова и малцина от тези, които претендираха за ясновидство в света, го познаха, защото те не можеха да видят неговата аура, която обгръща в себе си цялата система и затова не го познаха.

Учителят представя външното отношение на Бога към хората. Той предава част от своята светлина на окръжаващите, както свещта предава част от светлината си на всеки, който иска да се ползва от нея. Учителят е проява на Божествената светлина, на Божествената

Мъдрост. И колкото повече човек приеме от тази светлина, толкова повече се свързва с Учителя не по форма, но по съдържание и смисъл.

Ако един посветен ни описва Учителя, той би ни го описал приблизително по следния начин.

Учителят е едно велико космично същество, което живее във висшите области на свръхсъзнанието и е в непрекъсната връзка с Бога и с Великите космични същества, и заповядва на цялото небесно войнство. Той е в хармония с цялото небе, което стои зад него, и е на неговите услуги, и целият ад му се подчинява. Затова той е над всички ограничения и опасности, и разполага със своето здраве и живот, като същевременно разполага и с живота и здравето и на другите хора. Той е господар на живота и смъртта, и притежава тайните на възкресението на мъртвите и ключа на безсмъртието. Природата го познава и му разкрива своите тайни всякога, когато той се обърне към нея. Тя задоволява всичките му нужди, когато той пожелае. Господар е на елементалните духове и затова заповядва на природните стихии – бури, ветрове, мразове, суши и пр. Може да укротява и морските бури.

Учителят казва: „Когато човек е свързан с добрите същества от трите свята – физическия, духовния и Божествения, той става маг. Достатъчно е да удари с пръчицата си, за да постигне всичко, каквото пожелае. Той е свързан с живата природа и тя го слуша и изпълнява неговите желания. Затова той може да лекува всички болести, да възкресява мъртви, да вижда в миналото и бъдещето, да увеличава и намалява плодородието, да укротява природните стихии, да променя времето и пр. Магът отваря затворените тайни врати на природата и се ползва от всички нейни сили и блага."

Мъдростта е съградила дома си в Учителя и затова той спонтанно на момента дава най-мъдри, утешителни и полезни съвети и винаги говори мъдро и разумно, без предварителна подготовка.

Притежава всеобемащата лечебна наука, затова няма болест, която да не му се подчинява и изцелява болните само с едно докосване на ръката или само с казване на една дума.

Учителят притежава науката на символите, които са езикът на живата природа и те му дават великото знание и затова той познава човека още от първия поглед и знае неговите нужди, стремежи и идеали. Той владее тайните на алхимията и магията, тайните на числата и Словото и движението, и с една дума, с един жест, с един поглед може да постигне каквото пожелае. Чете мислите на хората, като по отворена книга и им отговаря, като долавя мислите и от най-далечни разстояния.

Познава миналото, настоящето и бъдещето, както на света, така и на всеки отделен човек, и знае дълбоките причини, които ги пораждат. Знае тайните на богатството и успеха, но всякога е господар на богатството и никога не е негов роб. Умее да се наслаждава даже и от бедността, и не изпада никога в униние и нищета. Не може да бъде засегнат от нещастия и несгоди, нито може да бъде победен от своите врагове. Когато това се наблюдава в неговия живот, това е само тактически подход към нови победи.

Учителят е изпълнен с безгранична Любов към всичко живо – Любовта е среда, в която той живее и от която черпи вечния живот и сили. И понеже Любовта прониква цялото Битие и всички същества, той може да укротява и най-дивите и свирепи зверове.

За всички тия окултни възможности на Учителя съм изнесъл много факти и случки из неговия живот, които са събрани под заглавие „Окултната страна от живота на Учителя."

Ще завърша тази бегла скица за духовния образ на Учителя със следната мисъл от него.

Той казва: „Някои искат да намерят Христа в мене. Не, Христа ще намерите в неговото учение. Ако искате да знаете кой съм аз, ще

ви кажа – аз съм братът на най-малките в Царството Божие. Аз, най-малкият, искам да изпълня Волята Божия, както Бог е заповядал, да осветя Неговото име, както Той ме е осветил. Бог е бил толкова добър към мене, че аз – братът на най-малките – искам да Му се отплатя с всичката си признателност. Искам и вие да последвате моя пример. В някои от вас може да се яви желание да бъдете по-големи от мене, да вземете първо място. Това е съблазън. Христос казва: „Достатъчно е на ученика да бъде като Учителя си." И аз не искам повече, достатъчно ми е това малко място. И аз не бих го заменил с друго. Не е важно мястото, което заемате, важно е как ще изпълните дълга си към Господа."

Следните думи от Учителя го характеризират също така като силен характер, като велик посветен, като човек на жертвата. Той казва: „Аз съм дошъл да помогна на българите. Както и да се отнасят те с мене, колкото и да ме гонят и преследват, аз съм решил да ги стопля, да им направя такова добро, каквото досега никой не им е направил. След това ще им кажа: Довиждане!."

Учителят е високопланински връх, от който извират и се стичат живите Божествени води и слизат към долината на живота, за да напоят и освежат жадните човешки души и да възрастат Божествените зародиши, вложени във всяка душа. Учителят е велик Божествен извор, водите на който се отправят към изсъхналата Земя – човешките души – за да я напоят и дадат възможност да израснат вложените в нея Божествени зародиши. Учителят е новото духовно Слънце, което изгрява на духовния хоризонт на човечеството и разпръсва мрака в нощта и посочва Пътя към Божествените висини на Духа, където е вечна пролет. Учителят е извор, от който идват живите води, които носят живот и освежават всички същества, които срещат в пътя си.

Учителят идва периодически в света, да даде нов импулс на духовното развитие на човека и човечеството и да изнесе принципите и методите, по които ще бъде изграден новият свят и живот. Учителят идва всякога в началото на една нова епоха с група свои ученици, които именно образуват ядката на Братството и към тази ядка постепенно се привличат всички онези, които се стремят към светлината и всички онези, които са се събудили от дългия сън на живота и сега искат да работят.

Учителят, понеже едновременно живее и в духовния, и във физическия свят, той е връзка между двата свята и чрез него протичат енергиите на космоса към Земята. За всяка нова култура слизат специфични енергии от Божествения свят и Учителят е носител на тези нови творчески енергии. Затова там, дето се явява Учителят, се създава нова култура, защото той носи онези енергии и сили, които са необходими за нея. С това се обяснява движението на културите от едно място на друго, което е подчинено на вътрешните закони на развитието на човечеството.

Учителят е проводник на енергиите, които се изливат чрез известен зодиакален знак на космоса към Земята. На всеки 2160 години Слънцето преминава от един знак в друг, или по-право казано, прецесията на пролетното равноденствие се премества в друго съзвездие, което определя една нова епоха за общото развитие. А всеки знак представя грамаден космичен резервоар, който се отваря с влизането на Слънцето в него и тогава протичат тези творчески енергии и създават новата култура с нови възможности и ценности.

Понеже тези творчески вълни не са механични, а живи и разумни, то начело на всяка такава вълна стои един Учител, който прави контакт на вълната със Земята и по такъв начин внася тези енергии в процеса на земното развитие. Защото всяка енергия се предава чрез контакт.

В нашата епоха Слънцето влиза във Водолей и енергиите на Водолей се отправят към Земята, за да създадат една нова култура, културата на Синовете Божии, които ще въдворят Царството Божие на Земята. Учителят е носител на тези именно енергии на Водолей, които идват на Земята да я преобразяват и те ще я преобразят тъй, както пролетните енергии, когато идват, преобразуват Земята и дават съвсем друг облик от този, който е имала през зимата. А тези енергии се характеризират с това, че действуват едновременно чрез тях. Те са носители на живата вода и на живата светлина, които извират от Любовта и Мъдростта.

Затова е дошъл Учителят именно в света, да донесе онези творчески космични енергии, които да събудят човешката душа от дълбокия космичен сън и да я призоват към работа за изграждане на новата култура.

Епохата на Водолея, начело, на която стои Учителят, има именно за задача да подготви раждането на шестата раса, която ще бъде светеща раса, раса на Синовете Божии. Сега идат на Земята Белите Братя, онези, които не са съгрешили при съгрешаването на Адама – на нашето настоящо човечество. Те сега идват да помогнат на нашето човечество, да го освободят от връзките с тъмните сили, с които то се е свързало при грехопадението.

Външният, видимият резултат от дейността на Учителя е Словото, което е въплътено в ред беседи и лекции, в които се изнасят принципите на Божествената наука. Но освен в това, Учителят извърши и друга една работа, резултатите, от която ще се видят в бъдеще.

Както казах по-горе, Учителят слиза от Божествения свят и слизайки на Земята той е един фокус на Божествените сили на Земята. Чрез него творческите сили на космоса проникват земната аура, като преминават през центъра на Земята и изменят силите на

земния организъм от низходящо във възходящо направление. С това се подготвят условията за новата раса. Защото външните условия за всяка раса са различни и са в зависимост от отношението на космическите етерни течения в аурата на Земята. А тези именно течения Учителят нагласява със своята мисъл, за да могат да създадат съответни външни условия, при които може да се развие една нова култура. Заедно с това той създава условия за човешките души да се разцъфтят като пролетни цветя, да се пробудят от дълбокия сън. Това той прави с проектиране на силите на Любовта, които като една нежна, мека топлина разпукват и стопяват ледовете на човешкия егоизъм.

С идването си и с вътрешната работа, която извършва, Учителят подготвя човечеството да премине голямата криза, която сега минава в развитието си – да се справи с егоизма и материализма. Чрез мисълта си той трасира новите пътища, по които човечеството ще тръгне, за да влезе в нови светли брегове.

Учителят, като проводник на космически сили за дадена епоха, е проводник и на онези мисли и идеи, които идват да създадат новия свят и живот. Чрез неговата мисъл, чрез неговия ум и съзнание ще подобрят съдбата на човека и човечеството. Той изпраща тези идеи и мисли към определен човек, който може да ги възприеме и предаде на света. И затова всички нови открития, всички нови идеи, които влизат в света, идват от Божествения свят и се предават чрез Учителя, който ги препраща на онези умове, които могат да ги схванат и им дадат израз. Затова казваме, че зад всички гениални хора, зад гениалните поети, учени, стои Учителят, който е като фокус на космическите сили и идеи, които идват към Земята. Защото, пак повтарям, идеите от Божествения свят не слизат механически, а се предават чрез един Божествен посредник, какъвто е Учителят. И затова всички пробудени хора са проводници на Учителя, според

степента на своето развитие. И затова той казва: Всеки да си има по едно тефтерче и да си отбелязва мислите и идеите, които му идват. Но в случая Учителят не е една личност, а един колектив. И той казва: Цялото небе стои зад мене и работи чрез мене.

Учителят работи, за да подготви човешките умове и сърца, за да станат добри проводници на Любовта и Мъдростта, които влизат в света, за да преустроят нашия земен свят. Вътрешната работа, която Учителят извършва, не може да се опише. Тя ще се види в бъдеще. Аз само загатвам, че освен видимата работа, която Учителят извършва, има и една невидима страна от неговата дейност, плодовете на която ще се видят в бъдеще.

Учителят казва, че от време навреме трябва да дойде в света един велик мъдрец, един велик Учител, който да трансформира и да превърне горчивините и противоречията в сладчини. Хората, оставени сами на себе си, биха се задушили в собствените си отрицателни прояви. Учителят, слизайки на Земята, служи като трансформатор на отрицателните мисли и чувства, които изпълват пространството и ги превръща в положителни творчески сили, които излизат като благословение към хората. Ако да не беше този алхимически процес, който Учителят извършва в дълбоко мълчание, от човечеството не би останало нищо. Защото отрицателните мисли и чувства създават една задушлива атмосфера, която задушава всеки възвишен импулс. Това е една велика вътрешна работа, която Учителят върши за човечеството. Той е онзи вентилатор, който пречиства атмосферата и дава възможност на благородното и възвишеното да се прояви. И затова там, където се яви Учителят, се създава нова култура, защото по този начин той създава условия за проява и развитие на всички благородни и възвишени подтици у хората. Защото възвишеното и благородното може да се прояви само при специфични благоприятни вътрешни условия.

Глава VII – Учителят, братството и школата

1. *„В Божествената школа вие сте влезли, за да се научите да живеете разумно.*
2. *Аз наричам Пътя на ученика едно строго самоопределение.*
3. *В ученичеството на Бялото братство влизат едновременно Любовта, Мъдростта и Истината.*
4. *Христос казва, че човек за човека е брат. Братството е израз на Любовта на новородения. Само той съзнава какво нещо е братството. Като види един човек, в лицето му вижда брат.*
5. *Братството е израз на Любовта като чувство.“*

Днешното човечество живее в самосъзнанието и затова индивидуализирането е станало до крайните си предели. Всеки мисли само за себе си, без да се интересува от другите. Връзката между човека и човека е скъсана, даже и в семейството. В миналото човечеството е минало през много фази на развитие, през много степени на съзнание. В епохата, която предшествува сегашната, хората са живели в племена. Тогава човек се е чувствал като част от племето и вън от него той не е могъл да живее, тъй както една овца не може да живее вън от стадото. Това е фазата на колективното подсъзнание, когато човек се е чувствал като част от цялото, от племето. Днес индивидуализирането е стигнало до крайните си предели. Всеки се е обособил като отделна единица и не чувства връзката си с цялото. Затова и общество в истински смисъл на думата днес не съществува. Днес законите на държавата са, които ограничават хората да живеят като цяло. При днешното съзнание, оставени сами на себе си, те биха се самоунищожили. Не е било така в

миналото, няма и да бъде в бъдещето. Защото и днешната държава е израз на човешкия индивидуализъм.

Днес в човечеството се пробужда едно ново съзнание, през което човек почва да чувства връзката си с другите хора и вижда в тяхното лице братя и сестри. Идеята за братството е родена още в далечното минало. Импулсът за тази идея е даден от Христа, но за да се дойде до съзнателното братство, човечеството трябва да мине през индивидуализма, да се оформи като личност и тогава в тази силна личност да се пробуди ново съзнание за братство. Това е вече пробуждане на колективното съзнание, върху което ще се изгради братството между хората и народите.

Братството е новата форма, в която ще се влее животът. Както казах, във времената, предшестващи нашата епоха, хората са живели в колективно подсъзнание и се чувствали като част от племето. В нашата настояща епоха индивидуалното чувство се силно развива и всеки човек се чувства като самостоятелна единица.

Семейството е основната социална единица, в която се изразява живота. Но и то е вече изгубило от своето вътрешно съдържание. То се превърнало в едно механическо търговско сдружение. Изгубено е онова чувство, което е основа на семейството. Това показва, че в това направление развитието е стигнало до крайния си предел.

Сега се пробужда в хората ново съзнание, в което се ражда идеята за братството, при което всеки ще вижда в лицето на другите свой брат. Така постепенно ще се развие колективното съзнание у хората. Те ще почнат да се чувстват братя не по кръв, а по дух. Днешното кръвно родство е вече изродено. Братството не по кръв, по идея, ще обедини хората с една вътрешна връзка. За да развият това съзнание, хората трябва да се приучат да работят заедно, да имат

общи интереси, да се хранят заедно и да споделят благата си. Това са методи за развиване на чувството на единство в интересите.

В братския живот се култивират всички възвишени и благородни стремежи и чувства, и човек се учи да живее не само за себе си, но и за общото, за цялото. По такъв начин се изгражда онзи социален елемент, който ще послужи като основа за изграждане на бъдещото общество, на новата раса. Кръвното братство продължава няколко поколения, когато идейното братство продължава хиляди години. В братството семейството няма да изчезне, но ще се одухотвори и ще се пресъздаде на нови начала.

Учителят създаде братството като модел, да се приучат хората да живеят общо като братя и сестри. За тази цел той създаде обща работа, общ братски стол и братски градини. Братството е модел на бъдещото общество, където всеки ще работи за цялото и облагите ще са общи и еднакво достояние за всички.

Братството не е случайно явление, а е резултат на новото съзнание и е израз на новите идеи, които Учителят внесе в света. Затова братството е жив организъм, душа и дух на който е Учителят и неговото Слово. И затова то не трябва да бъде само една мъртва форма, но трябва да има живот в него, който е животът на Учителя. Защото, казах по-горе, Учителят идва от Божествения свят, където съществата живеят в едно велико братство, по образеца, на което се проектира и братството на Земята.

Братството на Земята е отражение на Великото братство, което съществува в космоса от незапомнени времена. В далечното минало това космично братство е било едно, но впоследствие у част от братята се явява желание да управляват и да командват другите. С това те изменят на основния закон на Братството – Любовта и Свободата, и приемат друг път – пътят на насилието и външния закон. По такъв начин се раждат в космоса Бялото и черното братство.

Това е станало, разбира се, не случайно, но под действието на закона на полярността и това разделение е станало причина за създаването на видимия свят. И всичките борби, които сега съществуват в света – било в окултните школи и братства, било в други общества, в науката, религията, социалния и политическия живот, се дължат на борбата на тези две братства.

На същата основа почива и борбата, която се води в нашето братство. Верните на основния принцип на Братството искат то да се ръководи от закона на Любовта и Свободата, а други искат да внесат в братството закона на насилието и принудата. Но както в космоса, от борбата на бялото и черното братство се роди външния свят, така и от тази борба, която става в братството ще се роди нещо хубаво, защото то не е случайно явление, а е отражение на космичната борба, която се води в света. Затова е казано: „Туй, което е долу, е подобно на туй, което е горе."

Братството е основано на закона на взаимопомощта и взаимното уважение и почитание, на изравняване на интересите. Братството е израз на чувството на единство на живота. Затова в това отношение братството е закон, който съществува в целия космос. Съществата на космоса се надпреварват да си помагат и услужват. Само тук на Земята хората се бяха отклонили от този основен закон, но сега отново се връщат към него.

Братството, основата, на което положи Учителят, е, както казах, отражение и по образец на Великото космично братство. То ще бъде кваса, който ще закваси целия свят да се превърне в едно велико братство, както е горе на небето.

Братството в този смисъл е лаборатория, в която се правят опитите на школата. Братството е външната, видимата страна на школата, а школата сама по себе си е духовната страна на братството. Тя е нещо духовно. Братството е преддверието на школата, където се

опитват и изпитват кандидатите за ученици. Затова в братството може да влезе всеки, който пожелае, широко са отворени вратите на братството, но в школата може да влезе само онзи, който има съответните за това качества, който би издържал приемния си изпит.

Братството е средата, където кандидатите за ученици изработват съответните качества, държат съответните приемни изпити и само онези, които изработват тези качества и издържат изпитите, се приемат за ученици. Приемането не става на Земята, както школата по същество не е на Земята, защото е едно духовно явление, проектирано в нашия земен свят. В братството човек трябва да изработи ред качества, да се почувства като брат, т. е. да е готов на всички жертви и услуги за своите братя, да изработи качествата, които братята притежават. Това предполага да се справи със своята личност, със своите лични чувства и интереси. Брат е онзи, който служи безкористно на идеята на братството и който е готов да се жертва за идеята на братството, а не да жертвува интересите на братството за своите лични разбирания и амбиции. Основен закон на братството е хармонията и любовта между братята и там няма място за никакво лицемерие.

Братството е съвкупност на всички онези души, които са слезли със задача и мисия да помагат на Учителя в неговото дело, да бъдат проводници и носители на неговото Слово, да го разнасят сред народа и човечеството. В процеса на това служене, те извършват своето развитие и постепенно се приближават към съвършенството, което е идеал на всяка душа. Братството, това са всички онези души, които се стремят към светлината на духа и които са привлечени от светлината на Учителя, блеснала в мрака на нощта, в който живее човечеството. А школата, това са всички онези принципи и методи, чрез които душите могат да развият скритите вътрешни сили и възможности и да се приближат към свръхсъзнателния живот.

Братството е средата, лабораторията, в която душите изработват качествата, добродетелите и способностите, необходими за ученичеството. А школата е вече онзи момент от развитието, когато душата се пробужда и поставя в съзнателна връзка с възвишените същества, когато тя влиза в контакт с Духа. В този смисъл ние днес сме в подготвителна фаза на школата, която има три фази – слушатели, вярващи и ученици.

Братството е средата, в която се провеждат опитите на школата, средата, в която се опитват и прилагат принципите и методите на школата. А школата сама по себе си е средоточие на духовните сили на космоса на Земята, в центъра на която стои Учителят и около него учениците.

Школата по начало съществува в духовния свят и се проектира на Земята в известни кардинални епохи, за да даде импулс на новото, което трябва да се внесе в света в даден момент. Школата е вратата, през която човек трябва да мине, за да влезе в духовния свят като съзнателен гражданин.

В школата първо човек трябва да се съзнае като душа, да намери душата си, да познае себе си и тогава могат да му се разкрият последователно всички тайни на вселената. Защото душата е ключът, който отваря вратата на храма на тайното познание.

Първата задача на ученика още преди да влезе в школата, е да се справи със своята личност, с онова начало, което носи всички отрицателни страни на човешкото естество. Не да я унищожи, но да я подчини на разумната воля на Духа, да стане добър слуга. Тежка борба има да води ученикът, докато постигне всичко това, защото съвременният човек живее в личността, а не в душата. Затова са тези големи противоречия, тези големи борби между хората и народите за надмощие. Защото личността е родена от първия принцип, който има стремеж да владее, да се налага, да управлява. Затова първото нещо,

което се иска от ученика, преди да влезе в школата, е да се откаже от всяко насилие, било по отношение на себе си, било по отношение на другите. На второ място, за да подчини и трансформира личността и да се пробуди душата, той трябва да се научи да поставя интересите на другите по-горе от своите интереси. Никога да не жертва благото и интересите на другите за свои интереси. Той трябва да се научи да работи за цялото и да се чувства като част от цялото. Това е първата стъпка по пътя на висшето познание. Постигне ли това, той е турил здрава основа, върху която може да гради, за да може да придобие чистота в мислите, чувствата и постъпките, и постепенно да се научи да овладява силите на своя организъм и да ги подчинява на разумната воля на Духа.

Ученикът се отличава по това, че той, каквото научи, го прилага. Защото ученикът знае само онова, което е опитал и сам е приложил. Опитването и прилагането на знанието му дава сила, силата го прави самостоятелен и самоуверен, прави го свободен и безстрашен. Затова ученикът не се занимава с теории и спорове, а с прилагане и опитване на учението.

Школата има за задача да подготви ученици, които да станат проводници на висшите разумни същества на космоса, да се проявят в нашия земен свят и да внасят възвишената култура на Земята.

В школата се дават методи, за да изработи ученикът пълно самообладание. Без него той не може да бъде ученик.

Учителят казва, че ученикът трябва да има такова самообладание, че тъпан да му бият на главата, той да стои тих и спокоен и да се занимава само със своята работа. Това значи да не се смущава от нищо, което става около него, като знае, че всичко, което става с него и около него е строго определено и той от всичко трябва да се учи и да изработва нещо в себе си. Ученикът така трябва да кали нервната си система, че да не се стряска от нищо в живота, че каквото

и да му се случи, да не го извади от релсите на живота. Към чуждите болки и страдания да бъде отзивчив, а не студен и безразличен. Това не е самообладание, а егоизъм.

Школата е път за пробуждане и развиване на душата, затова в школата на ученика се дават методи да влезе в контакт с душата си, а душата ще го свърже с духа, който ще му предаде великото знание.

Задачата на школата на Земята е да подготви сърцата и умовете на учениците, за да могат да влязат във връзка с душата и духа и със светлите разумни същества, откъдето ще им дойде светлина и знание. Знанието съществува и ние трябва да приготвим само нашите умове да можем да го възприемем. Това е великата Истина. Затова ученикът трябва да бъде смирен, да знае, че той е само проводник, а не творец на знанието; това не значи, че трябва да стои и да чака, но той трябва да работи усилено, за да стане проводник. Той трябва да приготви инсталацията, по която да потече светлината, която ще му донесе знанието. Той трябва да мисли, да прави опити, докато приготви тази инсталация, по която ще дойде знанието. Нищо не се дава наготово.

Връзката на ученика с възвишените същества трябва да бъде съзнателна, за да може той по-правилно да се развива.

Затова Учителят казва: „Всеки трябва да се запознае поне с един от видните професори на природата, които да му помагат в трудните моменти на неговия живот. От познанството ви с професорите на природата зависи вашето подигане. Като се ползват с това познанство, мнозина изпадат в заблуждение и казват, че имали откровение. Не, школата на природата с нейните видни професори е научна школа, основана на трезва и съзнателна работа, а не на сънища и откровения. За да дойде до съзнание да има откровение, ученикът трябва да работи много над себе си и да е свързан с много възвишени същества на космоса, да е свързан с Бога."

Като говори за школата, Учителят казва на едно място:

„Школата, в която Влизате се нарича ХРИСТИЯНСКА, НАУЧНА, ОКУЛТНА ШКОЛА. Християнска е, защото законите, които изучавате, трябва да ги приложите първо за благото и подигането на другите. Окултна е, защото с тези закони ще работите за придобиване на вътрешните, скрити сили, добродетели и способности. Научна е, защото всичко се проверява на опит.“ (СБ, 14 август 1911 г.)

Понеже школата, както казах, е едно духовно явление, проектирано на Земята, това подразбира връзка между духовния и физическия свят. Но, за да се поддържа тази връзка, първото и най-важно условие е хармонията между учениците и всеки да е в хармония със себе си, или да има това, което се нарича вътрешен мир. Затова в школата не се позволяват никакви спорове, защото те нарушават хармонията и прекъсват връзката, и с това школата става мъртва форма без живот. Черните знаят това и затова по всевъзможни начини се стремят преди всичко да внесат спорове и дисхармония между учениците, с което вече се прекъсва връзката с възвишените братя и учениците попадат под влиянието на черното братство.

Така че, школа има там, дето има връзка между Учител и ученици, между невидимия разумен свят и учениците. А за да съществува тази връзка, както казах, първото условие е хармонията. Затова във всяка окултна школа първата задача, която се поставя пред учениците, е да създадат една хармонична аура помежду си, която ще се поддържа, когато е налице едно братско чувство между учениците. Когато липсва тази аура и това чувство, школата боледува, както един организъм, който като боледува неговата аура е нездрава, дисхармонична. Понеже черните знаят този закон, те преди всичко гледат да нарушат хармонията в школата, като стълкновяват

учениците помежду им, като използват за това личните чувства, интереси и амбиции на учениците.

Тук трябва да забележа, че във всяка окултна школа първо се развиват силно отрицателните енергии и ученикът трябва да научи още на прага на школата закона за трансформиране на тези енергии и да им даде възходящо направление. Няма да се спирам да обяснявам този факт, защото това ще ни отведе далеч от темата, но само ще цитирам една мисъл на Учителя, който казва: „Закон е, че всеки първоначален подтик в Битието е дисхармоничен и впоследствие постепенно се хармонизира. Защо е така, никой не знае" – казва Учителят. И като се има предвид, че отрицателните сили се развиват най-първо, и черните знаят това, те използват течението на тези енергии, за да отклонят учениците от пътя, като първо нарушават хармонията помежду им и след това техния вътрешен мир, с което вече те се намират под тяхната власт. Затова първата задача на учениците е да не допускат злото да ги разединява и да използват злото за творческа работа, да го впрегнат на работа.

Един от основните принципи на школата на Бялото братство през всички времена и епохи е бил ученикът никога да не се занимава с погрешките на хората, нито пък да чопли своите погрешки. Той ще ги констатира и ще търси начин да ги изправи. Не трябва да бъде индиферентен, но да не се критикува и осъжда, а да се изправя. Ученикът трябва да бъде снизходителен към погрешките на другите, а към своите погрешки трябва да бъде строг и взискателен, и да не се извинява и оправдава с външните обстоятелства и условия на живота. Ученик, който се занимава с погрешки на другите, той постепенно минава в пътя на черните, които се занимават с погрешките на хората. И ученик от черното братство, който се занимава с добродетелите на другите, постепенно преминава в школата на Бялото братство. Това са два пътя. Който иска да върви в

правия път на развитие, трябва да се занимава с доброто, както в себе си, така и в другите, и го култивира и развива, като знае, че погрешките и отрицателната страна са само обвивка на нещата. Не са вечни, а са преходни, когато добродетелите са вечни.

Така че, за да не нарушава мира си, ученикът трябва да спазва строго тези основни правила на школата и никога да не се занимава със злото, както в другите, така и в себе си. Този закон е изразен от Христа с думите: „Оставете плевелите да растат заедно с пшеницата." Това не значи, човек да не вижда погрешките и злото, но да не ги чопли, защото те са като рана в духовния организъм на човека, и колкото повече ги чопли и се занимава с тях, толкова повече се увеличават. Ученикът трябва да знае да поляризира отрицателните енергии, защото върху тази основа като върху тор ще се развият всички добродетели и способности на ученика. Така че злото, отрицателните сили и прояви ще ги приемем като факти, като необходимост в живота, но няма да се критикуваме за тях и да ги чоплим, защото в това ги усилваме, а ще работим за тяхното изправяне, като им противопоставяме доброто.

Ученикът трябва да знае тези два основни принципа, които лежат в основата на школата, без които той не може да направи крачка напред в областта на висшето познание. Никога да не се занимава със злото, с отрицателната страна на живота, да ги изхвърли из ума си. С това той прекъсва връзката с тъмните сили и се огражда от тях.

Учителят казва, че когато човек се занимава със своите недъзи или с тези на другите, той попада под влияние на черното братство, а когато мисли и се занимава с добродетелите в себе си и в другите, той се свързва с Белите братя и е под тяхно влияние и ръководство. Затова най-подходящ за окултното развитие е флегматичният темперамент, който гледа спокойно на отрицателната страна на живота, както в

себе си, така и в другите, когато един холерик като се натъкне на отрицателните черти, било в себе си, било в другите, той постоянно се занимава с тях и с това се спъва.

Второто нещо, което се иска от ученика, е да бъде готов винаги да жертва личните си интереси пред интересите на цялото, да жертва личните си интереси пред интересите на другите. По този начин той се справя с личния си егоизъм, който е пречка за проникване във висшите светове и по такъв начин се прекъсват поводите на спорове и дисхармония.

Първият принцип подразбира такова самообладание и концентрация, че и сред ада да е, човек да остане незасегнат от неговите влияния. Това е законът на Мъдростта, с който трябва да работи ученикът и да се огражда от зловредните влияния. Вторият принцип подразбира закона на Любовта – да се чувства човек, като част от общия организъм, а не да се откъсва от цялото и да търси щастие и усъвършенстване вън от цялото. Всички, които са пренебрегнали тези два принципа в своето окултно развитие, са стигнали до известно място и оттам не могат да отидат по-нагоре.

Тук е мястото да кажа, че както в окултните школи в Европа, Америка и Азия, и тук между нас се забелязват три категории хора.

Първите са хора съзерцателни, религиозни натури, готови на жертва и служене. Те вървят по пътя на Любовта и сърцето. На тях е достатъчно да съзерцават в размишленията и медитацията си Христа и да се стремят да му служат всеотдайно.

Втората категория хора са също, които се стремят към връзка с Христа и са готови на жертви и служене като първите, но същевременно се стремят да проникнат по-дълбоко в тайните на Битието. Стремят се да проучат законите и принципите, легнали в основата на Битието на живота. Те вървят по пътя на Мъдростта, като

не пренебрегват развитието и на сърцето и приложението на Любовта.

Третата категория са хора, които не им е мястото в школата, но по силата на привличането от светлината са дошли в школата, както пеперудите се привличат от светлината на лампата и си изгарят крилата. Те са онзи антипод, който уравновесява първите две категории, за да се спази закона на полярността, който е основен закон за съществуване на всяка форма. Там, където няма две противодействащи сили, не може да се създаде никаква форма. Те са онзи процент от десет на сто от черните в средата на Бялото братство, за да може да съществува школата на физическото поле. Но те не трябва да се допускат до ръководни места в живота на школата.

Школата, основана от Учителя, е създадена по образец на великата окултна школа на Бялото братство на Слънцето. Там е централната школа на Бялото братство в Слънчевата система. Нашата школа е клон от великата централна школа на Слънцето. И Учителят казва: „Ние сме една школа, едно братство, което има клонове по цялата вселена. Такива школи има по всички планети, които са под прякото ръководство на планетните духове, а школата на Слънцето е под прякото ръководство на Христа, върховният ръководител и Учител на школата на Бялото братство по цялата вселена. Като казвам, че школата на Учителя е клон от школата на Слънцето, подразбирам, че тя е под прякото ръководство на Христа и е клон от централната ложа на Бялото братство. Защото има на Земята окултни школи, които също принадлежат към Бялото братство, но са под прякото ръководство на планетните духове, които са служители и проводници на Христа. Планетните духове са изразители и носители на един от цветните лъчи, на които се разлага бялата светлина, която е емблема на Христа. Затова всяка школа е оцветена с основен тон и цвят на планетата, към която принадлежи, оттам и мисията и

задачата на всяка школа. Всички те се взаимно допълват в работата си за развитието на човечеството. Всеки планетен дух е един лъч от Христовия дух, един лъч от бялата светлина, която е емблема на Христа – оттам и задачата и мисията на всяка школа е в зависимост от лъча, от който произхожда.

Така има школи на Земята, които са под ръководството на планетния дух на Меркурий, който има жълтия цвят и тона „ми.“ Те имат за задача да дадат методи за развитие на обективния ум и за изучаване на вътрешната страна на физическия свят. Те изучават скритите качества на всички физически неща – минерали, растения, животни, хора; изучават силите, които действат в тях, изучават още и тяхното лечебно действие. Тук се крие произходът на окултната медицина.

Школите, които се намират под ръководството на планетния дух на Венера, имат за задача да развият естетичното чувство, затова под тяхното ръководство са се породили всички изкуства, които облагородяват човешкото сърце. Те изучават света от естетична гледна точка и на тях се дължи развитието на естетичното чувство в човечеството и изучаването на красотата и хармонията в природата и живота. Цветът на Венера е розов и ясносин и тон „сол.“

Школите, които са под ръководството на планетния дух на Марс, помагат на развитието на техническия прогрес на човечеството и изучаването на природните сили и впрягането им в работа, в организиране и развитие на човешката воля като инструмент, чрез който човек работи със силите на природата. На тези школи се дължи механическото организиране на света, което е необходимо при известна степен на човешкото развитие. Под тяхното ръководство са били великите пълководци в света, които са оставили епоха след себе си. Цветът на Марс е червен и тона „до.“

Школите, които се намират под ръководството на планетния дух на Юпитер, работят за развиване на религиозното чувство в човечеството. От техните среди излиза юридическото право, с което се полагат основите на една организирана правова държава. От тези школи излизат импулсите за развиване на по-дълбоката страна на човешката мисъл, от тях излизат импулсите, които поставят високи и възвишени идеали пред човешката душа. На него принадлежи тъмносиния цвят и тона „ла."

Школите, които се намират под ръководството на планетния дух на Сатурн, са пробудили философската мисъл в човека, те са научили човека да мисли логично и причинно. Те са научили човека да свързва миналото, настоящето и бъдещето в едно цяло и да намира връзка и зависимост между тях. Те са школите, които дават методи за извличане и използване на опитностите на миналото, скрито дълбоко в подсъзнанието и ги прави достояние на самосъзнателния живот. Те са, които създават първичните форми, в които се излива животът в неговото безкрайно разнообразие. Цветът на Сатурн е виолетов и тона „си."

Школите, които се развиват под влиянието на планетния дух на Луната, развиват въображението и ясновидството у хората и медиумството. От тях произтичат всички окултни приказки, които съществуват в света. На тях се дължат безсмъртните литературни произведения на вековете. Цветът на Луната е зелен и тона „фа."

Школите, които са клонове от централната ложа на Бялото братство, които имат седалището си на Слънцето, понеже имат за емблема белия цвят, който съдържа в себе си всичките цветове, включва в себе си задачите и методите на всички други школи. Такъв е характерът на школата на Учителя, която е клон от великата Бяла ложа, която е на Слънцето. Както Слънцето е носител на живот и енергия, така и школата на Учителя дава методи за придобиване на

живота, защото животът е почвата, върху която се развиват всички добродетели и способности. А Животът произтича от Любовта. Затова Учителят полага Любовта като основен принцип и казва, че без Любов нищо не може да се постигне. Върху живота като почва изниква науката, но не механичната наука, която днес хората познават, а живата наука, която проучва природата като жив организъм, като тяло на Бога и намира връзката и зависимостта между всички процеси и явления в човека и природата. Тя намира зависимостта и отношенията между процесите в човека от една страна и природата от друга. Това е великата наука на бъдещето, която включва в себе си и религията и изкуството, и ги обединява в едно стройно единство.

Във всички окултни школи има три етапа или степени, затова Учителят казва, че в школата има три категории ученици, които той нарича оглашени или слушатели, вярващи и ученици. Това са трите фази или степени, през които минава ученикът в процеса на своето окултно развитие. Според християнската езотерична традиция, предадена ни от Учителя, тези три фази се разделят на седем и носят следните имена: 1) обръщане към Бога, 2) покаяние, 3) спасение, 4) възраждане, 5) новораждане, 6) посвещение, 7) възкресение. В източната езотерична традиция те носят други имена, но съдържанието им е същото. В езотеричната християнска традиция са известни под други имена.

От това гледище първата стъпка в пътя на духовния живот, в пътя на ученичеството е ОБРЪЩЕНИЕТО към Бога. За него казва Христос: Никой не може да дойде при мене – подразбирайки школата – ако Отца ми не го привлече. С тази първа стъпка става изменение на посоката на нашето движение. До този момент човек се е движил към центъра на Земята, към периферията, към света. С обръщането към Бога той изменя посоката на движението си, отправя се към Бога, към центъра на Битието, поема възходящия път. Това обръщение не е

просто само да повярва човек в Бога, но той трябва да почувства дълбоко необходимостта от Бога. Обръщението е от Бога.

Втората стъпка е ПОКАЯНИЕТО. След като човек се е обърнал към Бога, той преглежда старата си сметка и тук трябва да познае себе си в себе си, че е дал известни обещания, които трябва да изпълни. Той вижда, че досегашния начин на живот е невъзможен вече и започва нов живот. Покаянието е от човека. Човек вече съзнава греховете си и се стреми с Божия помощ да ги изправи. Затова тук става една промяна между физическото и етерното тяло, в което се намира паметта и спомените за миналите прегрешения.

Третата стъпка е СПАСЕНИЕТО, т. е. придобиване на здраве на душата. След като човек се е покаял и е започнал да изплаща дълговете си, да изправя погрешките си, той идва до спасението, което е процес на придобиване на здравословно състояние на душата. Душата постепенно си възвръща първоначалното си състояние. Спасението е от Бога. Тук става известна промяна в астралното тяло, което е седалище на страстите и инстинктите, причина на греховете и грешките. След изправяне на греховете, човек постепенно трансформира тези страсти и инстинкти и върху тях като върху тор израстват добродетелите, които са именно здравословното състояние на човешката душа. При спасението Бог прекъсва връзката на душата с тъмните сили и тя добива първоначалното си състояние.

Четвъртата стъпка е ВЪЗРАЖАНЕТО. След като е придобил здравето на душата си, човек се възражда за нов живот. В тази фаза се стимулират всички скрити сили на душата и тя се възвръща за нов живот. Възраждането е от човека.

Петата стъпка е НОВО РАЖДАН ЕТО. Това е раждането от дух и вода. Такъв човек е роден в Христа и не прави вече грях. Христос се е родил вече в него. Но преди да дойде до новораждането, човек преминава една голяма криза във физическия си живот, защото той

вече ликвидира с всичката си карма от миналото и трябва да се изплати на всички, на които дължи. Той трябва да развърже всичките си връзки, които го свързват по задължение с хората. Затова често преминава през големи физически страдания, болести, затвори и др. Неговото съзнание преминава постепенно от самосъзнанието към свръх съзнанието и става една промяна между астралното и умственото тяло. В тази форма той вече е изградил духовното си тяло и може да живее с будно съзнание в духовния свят и да пренася тази будност във физическия мозък. Новораждането е от Бога.

Шестата стъпка е ПОСВЕЩЕНИЕТО. Човек се посвещава да служи на Бога и придобива велико смирение и кротост. Той е изпълнен вече със знание и Мъдрост и работи за повдигането на своите по-малки братя. Посвещението е от човека. Тук става промяна между умственото и причинното тяло.

Седмата стъпка е ВЪЗКРЕСЕНИЕТО. При възкресението човек достига до съединение на Духа и душата, двата полюса на човека се обединяват, умът и сърцето се хармонират напълно и човек добива творческа мощ. Неговата воля вече има магическа мощ и той е господар на живота и смъртта, затова той може да става видим и невидим. Той е господар на материята и я изменя по своя воля.

Когато човек премине през тези седем стъпки, той е вече готов за небето. Тези седем стъпки, всяка от своя страна се дели на по седем стъпала. Така че се получават 7 по 7, всичко 49 стъпала, по които човек трябва да се възкачва, за да отиде при Бога. Числото 49 е съставено от 4 и 9, които събрани дават числото 13, което показва цялото развитие на човечеството. Но за тези 49 стъпала трябва милиарди години, за да се пропътуват. Но когато човек влезе в Пътя на окултното развитие, това време се съкращава.

В първите четири стъпки човек страда и еволюира, а в последните три се възражда, преобразява в ново същество.

Учителят казва, че има и други стъпки за четирите полета. 4 по 7 прави 28. Те също извеждат до Бога, но се изискват милиарди години, докато се достигне до Него.

Да се върнем при трите степени на окултното развитие.

Слушателите се отличават със слушане, вярващите – с вяра, а ученикът – с учение. Така че първото нещо, което ученикът трябва да научи, като влезе в школата, е да се научи да слуша. Слушането не е проста работа. То подразбира концентриране на съзнанието и съсредоточаване на мисълта. Съсредоточаването на мисълта изключва всяко разсейване. Като се научи да слуша, ученикът трябва да вярва в това, което слуша.

Вярата изключва всяко съмнение. Усъмни ли се ученикът, процесът на учението в него спира. Като придобие способността да слуша, т. е. като се научи да се концентрира и като развие вярата си като основа на неговия умствен живот, човек може да бъде ученик в истинския смисъл на думата.

Като ученик той се отличава със силен стремеж към знанието, основа на Мъдростта. Ученикът не се съмнява в знанието, което Учителят му преподава, защото той вече сам опитва и проверява.

Когато влезе в школата, ученикът се среща с три вида живот, с които той трябва да работи едновременно. Тези три вида живот са: физическия, духовния и Божествения. В „Пътя на ученика“ Учителят ги нарича: живот на старозаветните, новозаветните, праведните и учениците. Тези три вида живот обуславят трите степени или фази в развитието на ученика.

В първата фаза ученикът изучава Надеждата, за да се справи със силите и енергиите на физическия живот. Тук той изучава силите на своето тяло и се учи да работи с тях. Чрез това той създава материални блага, с което поставя почва, върху която трябва да стъпи, за да работи по-нататък. В тази фаза ученикът се запознава творчески

с въпросите на окултната наука и вижда какво се иска от него, затова тук той преценява силите и възможностите си. Тук ученикът работи, за да си създаде характер, да придобие известни морални качества, без които не може да върви напред в духовния живот.

Първото нещо, което се иска в тази фаза, е да се обърне човек към Бога, т. е. да спре своето инволюционно слизане в материята, да се осъзнае като дете на Бога и да почне да се стреми към Него, да разбере, че без Бога животът е невъзможен. Тук ученикът развива Любовта си към Бога, учи се да практикува молитвата като метод за връзка. Тук той се учи да се моли. Защото истинската Молитва е голямо изкуство, което той впоследствие ще проучи в неговата дълбочина. Сега той почва да учи съзнателно. Съзнава живота като училище и от всичко се учи. След като се обърне към Бога, като се покае и почне да учи, първото нещо, което трябва да научи, е да разбере и да почувства, че той не е тялото, както мисли обикновеният човек, а една разумна душа и искра от Божественото съзнание, да се съзнае като духовна монада, частица от Божествения организъм. Така той почва да развива постепенно своите морални чувства и да ограничава своите лични чувства, да работи за трансформиране на егоизма и да разбере, че благото и интересите на другите трябва да постави над своето благо и интереси. С това работи за облагородяване на своята личност.

Във втората фаза, ученикът осъзнал се като Душа, почва да осъзнава и организира духовния живот. Почва да работи върху себе си, почва да размишлява, да се концентрира. В тази фаза той изучава закона на Вярата, която е закон на духовния свят и основа на умственото развитие на човека. В тази втора фаза на развитие ученикът прилага в работата си методите на различаване и анализиране. Той се учи да различава мислите и чувствата в себе си, откъде идат, и да отделя низшите от висшите и на всяка да дава

съответното място. Той се учи да наблюдава и анализира състоянието си, обективно, като стои вън от тях, тъй както би проучавал един предмет от обективния свят. Дотук човек живее все още в своята личност, в своя егоизъм, с който до края на тази фаза трябва да се справи.

Във втората фаза ученикът се учи да владее и контролира своите мисли, чувства и постъпки. На поставената основа на контролиране на мисълта в първата фаза, той задълбочава, учи се да работи с мисълта си, както работи с ръцете си, да насочва мисълта си в определена посока за извършване на определена работа, т. е. учи се да работи с мисълта си като с инструмент. Също така продължава моралното си развитие, докато достигне до пълно владане на нисшата си природа. Защото в тази фаза, ако моралното развитие не предшества умственото развитие, има опасност да се отклони в левия път. Затова той тук изучава закона на смаляването. В тази фаза ученикът постепенно ликвидира с кармата си, затова минава през големи външни и вътрешни страдания и често през физически болести, защото той трябва да изплати на всички, на които дължи, защото е пред прага на новораждането и влиза да живее със съзнанието си в един по-възвишен свят.

В тази фаза ученикът, след като е научил закона за концентрацията и пълното самообладание, овладял мисълта, чувствата и действията си, той е достигнал до състояние да утихнат в неговото съзнание всички бури и вълнения и се стреми да долови в себе си гласа на Учителя и да следва неговото ръководство. Тук той се, учи да различава гласа на Учителя от многото други гласове, които му говорят. Учи се да слуша гласа на безмълвието, както се казва в окултната литература, което е гласът на Бога, на Учителя, който отвътре му говори и ръководи. В тази фаза ученикът трябва да се справи напълно със своите лични чувства, със своята личност и да е

готов да пожертва личните си интереси, пред интересите на цялото, пред интересите на идеала. Постигнал това нещо, той е победил вече това, което в окултната наука се нарича първи пазач на прага към висшите светове. Така той достига до състоянието, което наричаме пробуждане на душата, т. е. добиване на будно съзнание във всичките светове, което може да предава на физическия мозък. Това се нарича в християнството Новораждане. Тук човек вече не принадлежи на себе си, но на човечеството.

С новораждането ученикът влиза в третата фаза, фазата на истинското ученичество, като е станал вече съзнателен в духовния свят и пренася тази будност във физическото си тяло. Той става едновременно гражданин на два свята – физическия и духовния. С пробуждането на душата той се учи постепенно да живее в областта на свръхсъзнанието, без да изгуби самосъзнанието си. В тази фаза той учи направо от великата книга на природата, ръководен от Учителя, с когото той е във вътрешна връзка. А също така той е в съзнателна връзка с разумните същества на космоса и владее и работи с природните сили за благото и подигането на човечеството. В тази фаза той става маг и се посвещава напълно на служене на Бога, като работи за подигането на човечеството.

В третата фаза ученикът изучава Божествения живот, който се проявява в него, който е живот на съвършената Божия Любов, където човешкия ум и човешкото сърце се развиват правилно. Основен закон тук е законът на Любовта, който е закон за осветяване на името Божие.

В първите две фази, както казах, ученикът изучава закона за различаването и анализирането, да различава трите живота, които текат в него и които обуславят неговото състояние. Ученикът се учи да различава своите мисли, чувства и постъпки и да различава всяка от тях откъде иде. Защото във вселената, редом с възвишените

същества, които са проводници на Божествения живот и го предават на хората, има и изостанали същества, които предават на хората всички отрицателни мисли и чувства и човек трябва да различава едните от другите. На Божествените импулси и енергии да дава път, а отрицателните да ограничава и контролира. За да се предпази от изостаналите същества на космоса, ученикът трябва да се справи със своите слабости.

Това прави ученикът в първите две фази.

Учителят казва: „Предпазване от отрицателните сили на низшите същества не става с бягане от тях, а с различаване на техните намерения, мисли и чувства.“

Различаването подразбира вътрешно виждане. Във втората фаза ученикът трябва да изучава и закона на вътрешното пресяване, да отделя потребното от непотребното, същественото от несъщественото. Това е, казва Учителят, един от законите на алхимията.

С изучаването на тези два закона – за различаването и пресяването, ученикът се учи да внася мир и спокойствие в ума и в сърцето си и по такъв начин се свързва с Божественото съзнание.

Ще завърша със следната мисъл на Учителя.

Той казва: „Сега вие искате да бъдете ученици. Първото нещо, което се иска от вас, е смирението. Не да ходите с наведени глави, това не е смирение. Смирението подразбира такова състояние на душата, при което човек възприема Великото, Божественото, което осмисля живота. Смиреният се приспособява на всички условия. Всички учители са минали през смирението. Ако великият Учител Христос казва, че е смирен по сърце, колко повече вие, които искате да станете ученици на Бялото братство, трябва да придобиете смирението. Един ден и вие трябва да кажете:

„Ние сме смирени по сърце.“

Понеже отворихме широко вратата на школата, смирението на ученика ще се познае по неговото поведение. Между учениците трябва да има взаимно почитание. Освен Смирение за ученика се иска още четири качества. Абсолютна честност, каквото каже да го изпълни, след това да бъде добър. Добродетелта прави човека устойчив. Доброто е морално качество, което принадлежи на Божествения свят. Честността е качество на човешкото аз. Ученикът трябва да бъде крайно интелигентен. Неговият ум да бъде гъвкав, да схваща моментално всички потънкости, да не се лъже. Каквато задача му се даде, веднага да я реши. Ученикът трябва да бъде благороден и великодушен. Значи ученикът трябва да притежава: смирение, честност, доброта, интелигентност, благородство. Това са петте качества, присъщи на ученика. Всеки трябва да се стреми да изработи тези качества в себе си.

По какво се познава честността? Той върви изправен, строен, с изправено лице. Всяко деформиране на тялото се дължи на нарушаване на закона на честността.

Доброто пък дава стабилност на човека. Добрият има тяло, което издържа и на най-високата температура.

Добродетелта изменя тялото на човека. Тя го прекарва през вода и дух и го калява. Водата е елемент на новия живот, а Духът и силата, която сглобява отделните части и образува духовното тяло на човека.

Интелигентността внася светлина в човека. От очите и лицето на интелигентния излиза светлина, която го води в правия път. Като приемете Божествената светлина, вие ще дадете ход на благородството на вашата душа и ще чувствате благоволението на Бога и разположението на всички добри хора. Без тази светлина, каквото и усилие да правите, всичко ще бъде напразно. Без смирение, честност, доброта, интелигентност и благородство ученикът не може

да намери своя учител. Щом придобие тези качества, Учителят ще извика ученика по име и ще го благослови и просвети. Който го види, ще разбере, че в него е станала известна промяна.

Не може да намериш Учителя си и да не осмислиш живота си. Преди да намери Учителя си, ученикът е яйце, което се търкаля. Щом го намери, изправя се на краката си и започва да ходи. Като се измъти, той се превръща на пиле, което има условия да расте и да се развива. Той постепенно се осъзнава, влиза в Божествения живот и се освобождава от връзките на плътта.“

Това е пътят, който води към школата на Бялото братство, на вратата, на която стои Великият Учител Христос, който приема учениците и ги въвежда в храма на тайното познание, където се изучават великите Божествени тайни, скрити в човешката душа.

15.07.1959 г.

Глава VIII – Братството на есеите и тяхното учение

Като говорим за братството на Есеите, в духа на изложеното в тази книга ще ги разглеждаме в широк и в тесен смисъл. В широк смисъл на думата под Братство на Есеите разбираме цялата дейност на втория клон на Бялото Братство, който започва от Авраам, минава през Мойсей, пророците, Братството на Есеите в тесен смисъл на думата и най-после преминава през християнството, с което се завършва втория клон на Бялото Братство. А в тесен смисъл на думата разбираме окултното братство, което е работило един век преди Христос да слезе на Земята в Палестина. В този смисъл то е известно и на историята, и за него говори Йосиф Флавий в своята история на еврейския народ, а също и Филон Александрийски в своето съчинение „За съзерцателния живот.“ За него говорят и други писатели. Разгледано в единия и другия смисъл, то е все едно и също братство – учениците на Бялото Братство в течение на втория клон. Но в по-ранншни времена те са работили по-скрито, а един век преди идването на Христа, те излизат по-открито и оставят историческа следа. Всички пророци, както царете Давид и Соломон, са принадлежали към това Братство. Затова се споменава в Библията, ако се чете внимателно. Така че, когато ще говорим в следващото изложение за учението и идеите на Есеите, ще го разбираме в широк и в тесен смисъл, защото те се покриват.

Един век преди Христа, начело на Братството на Есеите стои един Велик Посветен, който на еврейски език носи името Ешуа Бен Пандир – Йосиф, син Пандиров. Той е проповядвал, че наближава Царството Божие на Земята, че идва моментът, когато Синът Божи,

Великият Божествен Дух ще слезе на Земята, към която иде вече. Затова му учение той е бил убит с камъни от евреите и след това обесен. Някои, които не познават Истината по въпроса, го смятат за Исус от Назарет, чрез когото се прояви Христос и казват, че Христос не е бил разпънат, а убит с камъни. Затова и отнасят раждането на Исус сто години по-рано, отколкото е. Това са две различни исторически личности, проявили се в два различни исторически момента, следващи един след друг.

Един век преди Христос да слезе на Земята, Есеите са били единственото окултно общество, поне в Палестина, което е имало непосредствена връзка с невидимия свят и е познавало не само на думи, но и на дело Великата тайна на Царството Божие. То е имало два главни центъра: единият е в Египет, а другият – в Палестина, на брега на Мъртво море. Там е бил центърът, но техните общества са били пръснати по цяла Палестина и Египет.

Името есеи произлиза от сирийската дума есеи, която означава лекар, защото тяхната открита дейност сред народа се е състояла в лекуване на физическите и духовните недъзи на хората. И затова те са известни и познати на историята и под името терапевти или церители. Според някои думата есеи произлиза от арабската дума хасан, която означава чист или еврейската дума аса, която значи изцерявам. Някои историци разграничават Есеите от терапевтите като две общества, но те всъщност са едно и също общество.

Членовете на есейските общества са били високо издигнати мъже и жени, истински Божии служители, изпълнени с горещо желание да работят за издигането на човечеството и за въдворяване на братството между хората. Те се стремели да церят не само телата, но и душите на хората и върховната тяхна цел е била да възвърнат на човечеството духовното и физическото здраве. Те високо държали

знамето на Истината и Светостта и се стремели да се удостоят с Божествени откровения.

Те всички отричали частната собственост и между тях не е имало роби. Всички са били свободни и са работили братски, живеели са братски и комунално.

Както всяко едно окултно братство те са имали две страни на живота: външна, екзотерична и вътрешна, езотерична. Външната страна на живота им се отнасяла до отношенията помежду им и отношенията към другите хора, техните ближни. А редом с този, така да се каже социален живот, те са били като ученици на една окултна школа, където всеки е заемал мястото си според степента на своето развитие. Правилата на школата са били много строги, както във всички окултни школи и не е било лесно човек да стане техен ученик. Онзи, който е желаел да стане техен ученик, в течение на много години е бил подлаган на изпитания, за да се проверят неговите духовни и умствени качества, и ако го намирали за достоен, приемали го в първата степен на ордена чрез особен обред на умиване – кръщение. След това кандидатът няколко години бил подлаган на нови изпитания, за да може от оглушен да стане ученик. Чак след това той можел да влезе във връзка с Учителите и ръководителите на ордена, след което той се е задължавал да изпълнява всички правила на ордена и да пази строга тайна върху живота на ордена и неговите тайни. След като е приет вече за ученик, кандидатът е допускан на братските вечери, които са представяли един свещен обред и се извършвали с голяма тържественост. На тези вечери Есеите присъствували като на тайнство – обличали се в чисти ленени дрехи, които след вечерята събличали. Тези вечери са като праобраз на тайната вечеря на Христа.

Есеите давали обещания: първо: да любят Бога от всичко най-много; второ: да оказват милосърдие и справедливост към хората и животните; и трето: да водят непорочен живот.

Тези три обета включват в себе си всички обязаности на човека към Бога, към ближния и към самия себе си.

В колективния си живот те представяли една свободна организация на природосъобразен живот. В градовете и селата те обикновено се заселвали близко един до друг като в кръг, където извършвали и своите религиозни обреди, като в един от главните домове била общата трапеза – светата вечеря. Те са били строги вегетарианци.

Както казах, у тях не е съществувала частната собственост. Кой каквото изработвал, отивало за общи цели. Между тях не е имало лентяи. Те презирали богатството и никога нищо не купували и не продавали. Всеки давал всичко, що му е било излишно, а получавал в замяна на него всичко, което му е било необходимо. Почти в цяла Палестина у тях имало домове, където приемали всички членове на братството, където те получавали всичко, от което имали нужда и предавали всичко, което им било излишно.

Членовете на братството се разделяли на две групи – практици и теоретици. Първите посвещавали времето си в правене на милосърдия, а последните живели уединено в молитви, размишления и съзерцания.

Филон Александрийски ги описва по следния начин:

„Едни обработват земята, други се занимават с мирни занятия, работейки само за доставяне на необходимото за тях си. Сред хората те единствено живеят без пари, но при това са не по-малко богати от другите, защото имат малко потребности и винаги са доволни от своята съдба. Никой от тях не се занимава с работа, която води към несправедливост или алчност. Между тях няма нито един роб, всички

са свободни, служейки един другиму. Те осъждат всяко господство от човек на човек като принцип на несправедливост, престъпвайки по такъв начин законите на природата, която ни е създала всички като братя.

Те обръщат всичкото свое внимание на нравствените задачи, следвайки указанията на Божествения Дух, без откровението на който човешкият ум не може да има познания за Бога, за Началото на всичко самосъществуващо. Следвайки своите древни предания, те развиват своите философски възгледи посредством алегорични тълкувания.

Техните домове са открити за всички последователи на учението им. Те внасят всички свои продукти в общия склад за общо ползване. Те не забравят болните, защото имат и големи средства за помощ на нуждаещите се. Тяхното общество е основано не на родствени връзки, а на ревността за служене на добродетелта и човеколюбието. За членове на обществото се приемат само зрели хора, които не се увличат от плътски страсти, а се наслаждават на истинската свобода.

Животът им е много щастлив. Те са обкръжени с уважение, произхождащо по-скоро от добродетелното лично призвание, отколкото от роднинските връзки.“

„Есеите избягвали браковете, но възпитавали като собствени деца много сираци и изоставени деца. В общината никой не се раждал, но в нея не е имало недостиг от население.“

Филон твърди, че „у тях нямало желание да имат смъртно потомство, те имали безсмъртни плодове, зараждащи се само в чистата душа, оплодотворена от Божествените лъчи, изхождащи от Отца.“

Тази мисъл показва, че те са знаели Великата Основна Истина, че Божественият Дух – Христос, се въплотява само в чистите сърца.

Плиний, говорейки за общината на есеите, разположена на брега на Мъртво море, ги нарича „чудо на света“ и твърди, че това е едно племе, което продължава своето съществуване в течение на хилядолетия без жени и деца.

Филон ги нарича светии и казва, че те били Посветени във всички тайни на древните мистерии.

Техните идеи и схващания са били сходни с идеите на всички древни езотерични общества. Целер в своята история на философията говори за голямото сходство на есеите с питагорейците не само по отношение на техния живот, но и по тяхното учение. Той изнася следните общи принципи между тях: Първо, спазване строго държането на тайните относно тяхната школа. Второ, скривали своите учения под покрива на символистиката и обредността. Трето, основали своята философия на алегорическите тълкувания на древните предания, авторитетността на които признавали. Четвърто, прекланяли се пред висшите сили, проявени в четирите елемента и възнасяли молитви пред изгряващото слънце. Пето, вярвали в йерархическата стълба от същества, наредени между човека и върховното Божество. Шесто, придържали се към дуалистическия възглед за същността на света, признавали взаимодействието между духа и материята, между доброто и злото, но в основата на този дуализъм стоял строгият монизъм, според който доброто и злото, духът и материята са проява на Абсолютния Бог.

Цялата организация и учение на есеите са подобни на тия на питагорейците и на всички окултни школи на миналото. В допълнение на гореказаното общите черти между питагорейците и есеите са следните: 1) Молитва при започването и свършването на всяка работа. 2) Посрещане изгрева на Слънцето с песни и молитви. 3) Обличане с бели ленени дрехи при посрещане изгрева на Слънцето, при молитви и братски трапези. 4) Братски трапези. 5) Комунален

живот. 6) Дълги изпитания преди да влезе човек в ордена. 7) Три степени на посвещение. Също така и науката при едните и при другите е разделена на три части: 1) Наука за всемирните принципи или теология; 2) Физика или космогония; 3) Етика, в която се давали всички правила и методи за поведението на човека.

Има още много прилики и аналогии между техните учения. Така например и двете общества са почитали като свещени символите на равностранния триъгълник, също така и двете общества са признавали троеличността и единството на Бога и учението на завръзката на девствените души с Бога. И едните, и другите са изучавали Божествените Имена, Свещения Тетраграматон, преведен в последствие с думата Йехова, защото се състои от четирите еврейски букви йод-хе-вау-хе, които съдържат всички принципи на Божествената наука.

За тях, както и за всички окултни школи, Името Божие не е било само една проста дума. То съдържа в себе си всички принципи на Божествената наука, всички разбирания на еврейските Посветени за Божеството. Отделните букви на това Име съответствали на различни качества и принципи на Божеството. Особеното нареждане на Свещените букви, съставящи Божественото Име е било средство и метод, употребен за създаването на света. Познаване на Неизразимото Име се предоставяло на личните усилия и развитието на членовете на Братството. Ключът на това Свещено Име се е съобщавал на ученика с голяма тържественост. Това е същото Свещено Име, което е било открито от Мойсей във видението на планината Хорив. Неговото произнасяне е било забранено у евреите. Само първосвещеникът е изговарял името на Бога в деня на изкуплението, като гласът му се заглушавал от пеенето на свещенослужителите, за да не достигне до недостойни уши.

Есеите, както и питагорейците, признавали за братя всички хора, които имали дълбока вяра в Бога, от всички националности, без разлика на външното им вероизповедание.

Есеите са най-езотеричното Братство сред еврейския народ и са поддържали всички езотерични традиции, които самият Мойсей е взел от Египет, защото той е бил Посветен в Египетските мистерии.

Филон казва в своя трактат „За разкаянието“, че Мойсей събрал всички благочестиви членове на своя народ и ги въвел да участвуват в самите мистерии. Тези избрани от Мойсей, именно, са началото на Есейското Братство, което е съществувало от хиляди години. Мъдростта, която Мойсей предал на своите избраници, се е предавала от пророк на пророк, които са били Посветени на различни степени в Братството на есеите. Известно е, че Ахей, Великият Учител на Илия. е бил есей. Той е бил един от така наречените „седем дълголетни светии на Палестина.“ Ахей предал на Илия мистичното облекло – символ на свръхчовешка сила. която после Илия предал на Елисей.

Висшият йерофант се наричал „Орел“, а неговите помощници, посветени от по-ниска степен, се наричали „Врани.“ Така че, когато се говори, че врани са носили храна на Илия се подразбира, че са неговите ученици. Илия е бил устроил своята школа за пророци на планината Кармил. И Питагор, който е учил в Египет, според известни исторически сведения, е посетил школата на Илия на планината Кармил.

Есеите и питагорейците, както и всички окултни братства на миналото, са поддържали учението за прераждането и кармата.

Учителят казва, че вторият клон на Бялото Братство, представен от есеите, е имал за задача да подготви хора, които да бъдат среда за слизащия към Земята Божествен Дух, да подготви хора, които да приемат учението от Божествения Дух и да го разнесат по света. Затова и едно от основните учения на Есеите е било, че

Божественият Дух иде на Земята да покаже на хората пътя към Царството Божие, което е вътре в нас. Сто години преди слизането на Христа на Земята, есеите, в лицето на своя тогавашен водач и Учител Ешуа Бен Пандир нашироко прогласявали, че Месия, Божествения Дух иде на Земята, че наближава Царството Божие. За тази му смела проповед той бил убит с камъни и след това обесен. В началото на 20-ти век Ешуа Бен Пандир е бил пак на Земята и този път учеше, че Христос пак иде на Земята, но вече ще слезе до етерния свят и много хора в 20-ти век, които са с пробудено съзнание ще го видят и ще влязат във връзка с Него, ще бъдат проводници на Неговата мисъл и Неговото Слово. Има някои, които не обичат Истината, извратяват историческите факти, като отъждествяват проповедта на Ешуа Бен Пандир с проповедта на Исус от Назарет и отричат, че Христос се е вселил в Исус от Назарет, и че е бил разпнат. Но както официалната история, така и окултната история твърдят, че Ешуа Бен Пандир е проповядвал приблизително преди сто години преди Христос да слезе в тялото на Исус от Назарет, който също в началото на 20-ти век беше на Земята и беше проводник на Христовото Слово.

Понеже есеите имаха за задача да подготвят средата, хората, които да приемат Божественото Слово, то и самият Исус израсна в техните среди и беше Учител на тяхната школа и това, което се учеше в школата между избраните, впоследствие Той го изнесе на широкия свят. Затова има пълна аналогия между ученията на есеите и тези на Новия Завет. От техните среди са излезли както Йоан Кръстител, така и апостолите. Отсъствието на каквото и да е споменаване на есеите в Евангелието може да се обясни само с факта, че самите тези, които са писали евангелията, са били есеи. Същото се отнася и за Йоан Кръстител.

Времето, през което Йоан Кръстител се е подготвял за своята дейност, е било прекарано в пустинята около Мъртво море, където е

бил главният център на есеите. Неговата проповед за правдата и за наближаване на Царството Божие напълно съответствува на учението на есеите. Настойчивото му искане да се кръщават, за да се очистят, съответствува на учението на есеите, които държали най-много на необходимостта от очищението. Той проповядвал идването на Месия, което е било едно от основните учения на есеите. Есеите учили своите ученици да търсят преди всичко Царството Божие в правдата негова, което е учил и Христос. Те искали от всички, които желаят да влязат в тяхното братство, да продадат всичкия си имот и да внесат сумата в общата каса. Техният девиз е бил: „Моето е твое и твоето е мое." Същото са учили и първите християни. Известен е случаят, където се казва, че които се присъединявали към християнската община, продавали имотите си и сумата внасяли в общата каса. И когато един искал да излъже, той платил с живота си. Също така Христос казал на богатия момък, че ако иска да го последва, да продаде всичко, що има и да го раздаде на сиромасите. Много места от Свещеното Писание показват, че първите християни са били за общия, комуналния, братския живот. (Йоан 13; Деяния 2 и др.)

Както казах, за есеите роднинските връзки не са били съществени. Същото говори и Христос, като казва: Който изпълнява волята на Отца небеснаго, той ми е брат, сестра и майка.

Есеите не позволявали на своите ученици да наричат когото и да е с името Учител, защото един е Учителят в света – Божественият Дух. Същото е учил и Христос, като казва на учениците си: Не се наричайте учители, защото един е вашият Учител – Христос.

Есеите, подобно на Исус, отдавали голямо значение на кротостта и смирението. Те учили своите ученици да си правят услуги един на друг, възхвалявали нищите духом, милостивите, чистите по сърце, миротворците. Същото нещо е учил и Христос своите ученици. Както Христос е пращал своите ученици да

проповядват, като им е казвал да не носят нищо за път, защото работникът е достоен за своята заплата, също правили и есеите. Те никога не носили по два чифта дрехи и обуща. Никога не носели със себе си пари, защото знаели, че всички членове на Братството, разпръснати по цяла Палестина, ще ги снабдят с всичко, което е необходимо. Есеите скривали своето тайно учение под покривалото на притчи.

Есеите повече от всичко почитали Върховния Законодател, т.е. Духа Святаго. Провинените и светотатството наказвали със смърт. Известно е, че Христос счита греха срещу Духа Святаго за непростим.

Мария Карадия в своята беседа за есеите казва: „Съществува един случай, един епизод в Евангелието, който превръща всичките положения, че Исус и учениците му са били есеи, в положителен факт. Това са думите на Исус към Натанаила: „Наистина, аз те видях под смоковницата“, на което Натанаил отговорил: „Учителю, Ти си Син Божий.“ Лозата и смоковницата у египтяните са били символи на Господа и майката Господня. Те са символи на двата пътя. за които се говори в „Книгата на мъртвите“, ръководство, следвано при Великите египетски Посвещения.

Лозата съответствала на царската стая в голямата пирамида, приготвена за посвещаване във великите, Големите Мистерии. Смоковницата съответствала на покоите на царицата и се отнасяла за Посветените в малките Мистерии. С изключение на Великият йерофант, никой не е знаел името на посветявания неофит. Когато Исус казал на Натанаила: „Аз те видях под смоковницата“, с това той му е казал две неща: първо, че го е видял в школата на малките мистерии и второ, с това му е открил своето равенство с началника на ордена, към който те и двамата принадлежали. Натанаил тутакси отговорил: „Ти си Син Божий“, защото това е било титлата, с която са се обръщали към Великия Ръководител на ордена. Неговият отговор е

тъй естествен, както в наше време всеки един поданик се обръща към своя цар или държавен глава с думите „Да, Ваше величество.“ Съвсем недопустимо е, щото благочестивият Натанаил да назове с името Син Божий чужд човек само затова, че проявил малко прозорливост, качество присъщо на много хора.

Това духовно тълкуване обяснява също проклинането на смоковницата, която не давала плодове – случай, който смущава не малко християни. Кроткият Исус никога не бил осъдил дървото затова, че не е дало плод в определеното време. Той не може да бъде обвинен в такова безразсъдство и не би злоупотребил със своите свръхчовешки сили, за да излее гнева си там, където не намира физическа храна. Ние видяхме по-горе, че смоковницата е символ на малките Мистерии и когато Христос проклина, че не дава плодове, се подразбира, че онези, които следват пътя на малките Мистерии, ако не дават духовни плодове, се изключвали от школата. Също така и членовете на есейските общини, които не давали достатъчно плодове, за които говори Филон, се отсичали, за да изсъхнат.

В притчата за безплодната смоковница също е казано, че градинарят е търсил три години плодове по нея и такива не е намирал. Учениците, които се посвещавали в малките мистерии само след три години от тяхното ученичество, ако те не принасяли плодове в течение на тези три годишни изпитания, изключвали ги от общината и те били обречени на духовно изсъхване. Това е смисълът на притчата за смоковницата.

В друга притча Христос говори, че Царството Божие ще настъпи, когато се разлисти смоковницата. Това е една Велика Истина, която се отнася до раждането на Христа в нашите сърца. Тогава човешките души ще станат отново девствени, ще прорасне смоковницата и в нас ще се прояви Божествената майка.

Конибир съобщава в своя научен труд, както и Филон, че първият християнски историк Евсевий отъждествявал общината на есеите с първата християнска църква в Александрия, основана от св. Марко.

Както вече казах, есеите са ученици на втория клон на Бялото Братство, който започва от Авраам и минава през Мойсей и пророците, чак до Исуса Христа. Затова те са имали едно специално тайно учение, което произхожда от Авраам, който е бил Посветен със специална мисия. Той имал за мисия да създаде един народ, чрез който ще слезе на Земята Божествения Дух. Затова на есеите, които живеели сто години преди Христа, едно от основните учения е било да възвестят на света, че иде Месия, Божественият Дух. Тогава, както вече казах, е работил между тях един Посветен, известен под името Ешуа Бен Пандир.

В следващите страници ще предам ред мисли от Щайнер, които ни разкриват езотеричното учение на есеите. Те ни разкриват пътя, през който трябва да мине ученикът в своето окултно развитие.

„Понеже Авраам е бил определен да играе важна роля в развитието на човечеството, било необходимо в неговия вътрешен организъм да проникне онова, което в по-раншни времена е било възприемано като дух, който се проявявал във външния свят и оживявал този свят. Това стана за пръв път у Авраам и чрез това за пръв път е било възможно да се получи едно изменение на духовното виждане. Но за да може да стане това, било необходимо влиянието на едно духовно-Божествено Същество. Едно Божествено Същество, вложило така да се каже, в организма на Авраам зародиш на една нова организация на физическите тела, чрез която е било възможно едно ново ясновидство. Този зародиш се е предал на всички бъдещи поколения, които произлезли от Авраам.

Есеите познавали тази тайна от живота на Авраам и си казвали: Това, което всъщност можа да образува еврейския народ, за да може да стане носител на Христовата мисия, бе произведено чрез онова тайнствено същество, което може да бъде намерено само когато човек се издигне нагоре в редицата поколения до Авраам, у когото тази заложба бе внедрена, за да действува след това чрез кръвта като един вид дух в народа. Ако искаме да разберем тази тайна, ние трябва да се издигнем до този дух,, който всади тази заложба в Авраам. Затова есеите казвали: когато човек иска да се издигне до този дух, който постави началото на еврейския народ и да го познае в неговата чистота, той трябва да мине през определено развитие, чрез което се пречиства всичко онова, което от Авраам насам е било проникнало човешката душа. А това същество можем да го видим само в духовния свят. И според възгледа на есеите всеки човек, който е живял до тогава, е имал в себе си всичко, което е проникнало от минали времена в човешката душа като нечистота, която размътва свободния поглед към духовното същество, вложило в Авраам споменатата заложба. Затова душата на всеки есеец е трябвало да .се пречисти от всичко онова, което е било проникнало в човешката душа и което е размътвало, така да се каже погледа, насочен към онова същество, което е живеело в кръвта на поколенията. Едва тогава това същество може да бъде видяно добре. Всички пречиствания на душата, всички упражнения на есеите били насочени към това, да освободят душата от наследените през поколенията влияния, от наследените белези, които могат да размътят погледа на душата, за да влезе във връзка със Съществото, което е вдъхновявало Авраам. Защото човек няма в себе си само своята най-вътрешна душевно-духовна същност, но той е така да се каже размътил, нацапал тази същност в себе си чрез наследствени белези.

Според духовната наука съществува един закон, който есеите познавали чрез ясновидско изследване и който прилагали в живота си. Този закон гласи, че действието на наследствеността престава едва тогава, когато човек се издигне през 42 степени в редиците на прадедите. Едва тогава той е изхвърлил от своята душа всичко, което е наследил в течение на поколенията, когато се издига през тези 42 степени в редиците на прадедите. Едва тогава той е изхвърлил от своята душа всичко, което е наследил в течение на поколенията, когато се издига през тези 42 степени. А това значи, че човек наследява нещо от баща си и майка си, нещо от дядо си и баба си и т.н. Колкото повече се издигал човек в редиците на прадедите си, толкова той има все по-малко в себе си от онова, което се е породило като оцапване на вътрешната му същност чрез наследствеността. И тогава той вече няма нищо от всичко това в себе си, когато се е издигнал нагоре през 42 поколения. Тогава се изгубва влиянието на наследствеността. Ето защо пречистването на есеите било насочено към това, да изхвърлят чрез преработване, чрез вътрешни упражнения всичко онова от своята вътрешност, което е проникнало в душата като нечистота в течение на 42 поколения. Ето защо всеки есеец е трябвало да мине през трудни вътрешни упражнения, през един труден мистичен път. Тези упражнения му позволявали, минавайки през 42 степени, да пречисти своята душа. Това били 42 степени, през които трябвало да мине есеецът вътрешно. Тогава той е знаел вече, че се е освободил от всички влияния на физическия свят, от всичко онова, което е било създадено като нечистота в неговото вътрешно същество. Така минавайки през 42 степени, есеецът се е издигал така високо, че чувствувал в своята най-вътрешна същност, централната ядка на своето същество, сродно с Божествено-духовния принцип. Ето защо есеецът си казвал: Аз се издигам нагоре до Бога, който е моята цел, като преминавам през тези 42 степени. Така

есеецът е имал едно добро разбиране затова, как човек може да се издигне до едно Божествено Същество, което още не е слязло на Земята. Той познавал този път нагоре. Той знаел това от собствената си опитност. Между всички хора, които живеели тогава на Земята, поне в Палестина, есеите са били единствените, които са знаели Истината относно едно такова събитие, каквото е било събитието с Авраам. Те знаели тази Истина, що се отнася до наследствеността през поколенията. Те знаели, че ако човек иска да се издигне до Бога, трябва да се издигне нагоре през 42 степени, които отговарят на 42 поколения. Но есеите знаели и друго нещо, а именно, че както човек трябва да се издигне през 42 степени, които съответствуват на 42 поколения, за да стигне до Бога, така и Бог, когато иска да слезе до човека, да проникне в неговата кръв, трябва да слезе през 42 степени, т.е. да измине обратния път. Така че, щом човек се нуждае от 42 степени, за да се издигне до Бога, така и Бог се нуждае от 42 степени, за да слезе надолу и да стане един човек между человеците.

Така учели есеите, начело със своя учител Ешуа Бен Пандир. Това учение на есеите може да се резюмира по следния начин: Онова Същество, което е било вдъхновявало Авраам и вложило в него Божествен зародиш, се нуждае от 42 поколения, за да слезе напълно до човечеството. Затова учение говори и евангелист Матей в началото на своето евангелие, което показва, че той е бил есей. Ешуа Бен Пандир е казвал на есеите, че те живеят един век преди изтичането на 42-те поколения. Завършването на 42-те поколения исторически щяло да стане след един век. И той обърнал вниманието на есеите, че те можели да се издигнат нагоре през 42-те степени само до определена степен, където можели да се свържат с историческите факти. Оттам нататък те можели да се издигат по-нагоре само по благодат свише, а не че е настъпило времето, когато това ще бъде естествено събитие. Тогава ще се роди един човек, който ще бъде способен да се издигне

със своята собствена кръв толкова високо, че в него ще може да слезе онази Божествена сила, от която той се нуждае, за да изяви в кръвта на еврейския народ целия дух на този еврейски народ – Духът на Йехова.

Всичко, което се отнася до физическото тяло, е свързано с 42 поколения, защото всичко, което е свързано с развитието на времето, което се отнася до времето, е свързано с числото 7. Ето защо и развитие нагоре над физическите наследствени признаци е било свързано у евреите с числото 7. Есеите си казвали: ние трябва да преминем през шест пъти по седем, т.е. през 42 степени. Тогава ще достигнем до следващите седем степени, които представят Христовото съвършенство на числото 7, т.е. 7 по 7 равно на 49 степени. Но това, което се намира над 42-те степени не трябва да се причислява към силите и съществата, които действуват във физическото и етерното тяло. Цялото развитие на физическото и етерното тяло е действително завършено според закона на числото 7, след 7 пъти по 7 поколения. Обаче за последните седем поколения е постигнато едно цялостно преобразуване. Там вече не съществува нищо от първите поколения. Това, което е от значение за нас, ние трябва да го търсим в рамките на 6 пъти по 7. Но когато числото 7 е напълно завършено, т.е. 7 пъти по 7, ние имаме пред себе си нещо, което трябва да признаем за съвършено ново. В онази област, където навлизаме след 42-те поколения, ние вече нямаме работа с едно човешко съществуване, а с едно свръхчовешко съществуване. Следователно, ние различаваме 6 пъти по 7 поколения, които са напълно свързани със Земята, а това, което е над тези 42 поколения, то ни извежда вече извън Земята, то е плод на духовния свят. След 6 пъти по 7 поколения се явява плодът, който се появява след това за духовния свят при 7 пъти по 7. Така че, есеите са знаели, че след като физическото тяло премине през 42 поколения, то се намира вече в

началото на своето одухотворяване, на своето обожествяване. Следователно, това тяло се пада вече в началото на 43-тото поколение.

Същественото у есеите било това, че те се научавали да възприемат всички сили, които произхождали от 42-те поколения. Те са знаели да отклоняват своя поглед от външния свят и са се потопявали в собствените си физическо и етерно тяло, и там са виждали това, което е живяло в смисъла на тайната на шест пъти по седем, т.е. на 42-те поколения.

Есеите също са знаели, че човек освен че може да се потопи в собственото си физическо и етерно тяло, може да се издигне със своя живот, да влезе в Космоса, когато иска да познае какви тайни стоят в основата на целия Космос.

Когато човек слиза в своята вътрешност – физическото и етерното тяло – той е изложен на опасността да бъде завладян от всички сили на неговата собствена вътрешност, от желанията, страстите и всичко онова, което се намира на дъното на душата, на което човек обикновено не обръща внимание и което даже не предчувствува. Затова той обикновено е възпрепятстван от външното възпитание, за да може да познае тези сили. При събуждането си от сън човек навлиза в своето физическо и етерно тяло, но тогава той няма възможност да бъде завладян от страстите и желанията, защото неговият поглед веднага се отклонява от външния свят. И така, докато при слизането в собствената си вътрешност има опасност човек да бъде, така да се каже, завладян от най-нисшите инстинкти и най-егоистичните сили на неговата собствена природа, съществува друга една опасност, когато той изживява, изпитва така нареченото „разширение на собственото си същество в целия Космос." Тази опасност може да бъде най-точно характеризирана, като кажем: който изживява този момент, когато заспивайки не потъва в безсъзнание, а запазва своето съзнание така, че в своето астрално тяло има свое Аз,

той има един инструмент, с който възприема духовния свят. За него съществува опасността, която се изразява в духовно ослепяване подобно на това, когато човек е силно ослепен като гледа направо силните слънчеви лъчи. Той бива заслепен от величието на това, което вижда и преди всичко от необикновените впечатления, които напълно го объркват.

Есеите също са знаели, че както при преминаването през 42-те степени човек е изживявал и познавал наследствените признаци на физическото и етерното тяло и че тези степени са се редували според тайната на числото 6 пъти по 7, има също така една тайна на числата, която представя как човек се издига до познанието на космичните тайни, на тайните на великия свят. За разбирането на тези тайни есеите си служили със звездите от външния свят, съчетавани по особени закони. И те са знаели, че както до тайните на човешката вътрешност се достига като се премине през 6 пъти по 7 степени, така и до тайните на мировото пространство се достига като се мине през 12 пъти по 7, т.е. през 84 степени. И когато човек е изминавал 12 пъти по 7 степени, т.е. 84 степени, той стига до такава точка в своето развитие, че мировите духовни сили вече не го заслепяват. При това състояние човек наистина добива спокойствие и мир и може да се ориентира в този грамаден лабиринт от сили.

Есеите са учили също така, че в пътя на своето окултно развитие, когато човек стане ясновидец, при своето заспиване той се разлива в нещо, което се изразява в тайните на числото 12 пъти по 7. Но при това, което е 12 пъти по 7, той се намира вече в духовния свят. Защото когато е завършил 11 пъти по 7, той вече е стигнал до границата на духовния свят, до границата на тайната. Както при 7 пъти по 7 човек се намира вече в духовното, така и при 12 пъти по 7 той се намира вътре в духовната област. Когато човек иска да измине този път, за да стигне до духовната област, той трябва да мине през 11

пъти по 7 степени, т.е. в своето астрално тяло и в своя Аз човек трябва да мине през 11 пъти по 7 степени. Това, изразено в звездната писменост като числото 7, е представено от 7-те планети. А това. което човек трябва да измине в мировото пространство като 12 степени, е представено от 12-те знака на зодиака. Както 7-те планети се съчетават вътре в 12-те зодиакални знаци и покриват тези зодиакални знаци, така и човек, когато се вживява в мировото пространство, трябва да мине през 7 пъти по 12, съответно по 7 пъти по 11 степени, докато достигне в духовната област. Ако искате да си съставите един образ за това, вие можете да си представите духовната област обкръжена от 12-те знака на зодиака, а самият човек се намира в средата на тази окръжност. Но духовната област е така разпростряна, че човек, когато иска да проникне в нея, той не може да започне да се разлива от центъра, а трябва да се разширява спиралообразно, като се върти в 7 спирални завъртания и всеки път, когато е изминал едно спирално завъртане, минава през всички зодиакални знаци. Така той трябва да мине 7 пъти през 12-те точки. Човек се разширява постепенно, спиралообразно в космоса. Всичко това е само символ на това, което човек изживява. И когато, кръжейки така, би минал седмия път 12-те знака на зодиака, той би стигнал до Божественото. Тогава се получава така, че вместо човек да гледа от своя център навън в Космоса, той гледа от духовната окръжност, от 12-те точки на зодиака вътре в този космос и може да вижда това, което е във външния свят. Това трябва да измине човек, ако иска да види какво се намира в света. Не е достатъчно той да застане на една точка на зрение, а трябва да застане на 12 точки на зрение. Така че, който би искал да проникне нагоре в духовно-Божественото, той трябва да мине през 11 пъти по 7 степени, трябва да прекара своето астрално тяло и своя Аз през 11 пъти по 7 степени. Когато стигне до

12 пъти по 7, той се намира вече в духовната област. Това е било пътят, който есеите са практикували.

По този начин астралното тяло и Азът трябва да минат през 12 пъти по 7, съответно през 11 пъти по 7 степени, за да достигнат до Божественото. Когато Божественото иска да слезе и да направи един човешки Аз пригоден за обитаване. То трябва също така да слезе през 1 1 пъти по 7 степени.

Така че есеите, подобно на всички окултни школи и братства на миналото са знаели, че онзи, който е минал през 77 степени на развитие, е очистил душата си от всичко, което човечеството е приело от земното съществуване. То е достигнало онова състояние, което днес е възможно само когато човек се освобождава от тялото и може да живее в астралното тяло и Аза. Тогава той може да се разлее над всичко, от което самата земя е възникнала, над окръжаващата вселена, над цялата окръжаваща космична система. Тогава той ще стигне до Божествения Дух.

Учителят изразява тази идея по следния начин: „Дойдете ли до Божественото в човека, не питайте какво е то. Някой казва, че иска да се изяви, да покаже кой е, какъв е, да разкрие целия си живот. Човек трябва да знае, че цялата Слънчева система не може да го побере. Колкото да се разкрива, няма къде да направи своето изложение. И като знае какво представя, човек все пак трябва да бъде смирен. Смирението е закон за запазване на енергията – с малко енергия смиреният извършва голяма работа.“

Есеите знаеха стотина години преди слизането на Христа, че Той иде към Земята да се въплоти. Те знаеха също, че един Велик Посветен от миналото, Заратустра, ще се въплоти в едно еврейско тяло, подготвено през 42 поколения, от Авраам до Исус. Също и халдейските Посветени, магите от Изток, както са описани в Евангелието знаеха, че Заратустра се готви за ново въплощение, за да

стане проводник на Христа. Есеите, като се издигаха 42 степени нагоре, се свързваха и със Заратустра, и с Христа, и знаеха за великото събитие, което предстои да стане на Земята, за което подготвяха избрани хора, които да послужат като среда, която да посрещне Великия Божествен Дух.

Както вече казах, есеите са се издигали през 42 степени, докато влязат във връзка с Божествения Дух. Но през тези 42 степени те са минавали през тежки изпитания, за да пречистят както душата, така и тялото си. Всъщност обаче това. което се практикувало в общината на есеите, като упражнения за пречистване на душата, е продължение на едно окултно обучение, което е съществувало от древни времена в юдейството. В юдейството още от времето на Мойсей е съществувало това, което се е наричало „назиреат“ или „назирейство.“ То се е състояло в това, че отделни хора прилагали върху себе си напълно определени методи за развитие на душата и тялото. Те прилагали един метод, който се състоял в определена диета, която е полезна и днес, когато човек иска да напредне по-бързо в развитието на своята душа, отколкото това е възможно при обикновения начин на хранене. В прилагането на тази диета те се въздържали напълно от месоядство и алкохолни напитки. С това те създавали в себе си възможност за определено олекотяване, защото в действителност месоядството пречи на духовния стремеж на човека. Истината е тази, че чрез въздържанието от месо цялото човешко същество придобива по-голяма лекота. Човек може да стане по-устойчив в своята душа и да прояви по-голяма сила в преодоляването на онези противодействия, които идват от физическото, етерното и астралното тела, когато той изостави месото. Тогава той става по-издръжлив, естествено той постига това не само чрез факта, че се въздържа от месо, а преди всичко чрез това, че става по-силен в своята душа. Когато човек само се въздържа от месо, той изменя своето физическо тяло. И ако тогава

не е на лице това, което трябва да бъде направено от страна на душата, която да проникне тялото със своите импулси, то въздържанието от месо не довежда до някакви особени резултати.

Следователно, това назирейство е съществувало между евреите, но есеите го продължавали под една много строга форма, що се отнася до предписанието, но те прибавили към него и съвършено друго нещо. Както казах, те особено строго са практикували въздържание от месо, защото чрез това се е постигало сравнително по-бързо това, че те се научавали да разширяват своята памет и да се издигат в своите видения до 42 поколения назад. Така те се научавали да четат в книгата на природата или в така наречените Акашови записи. Те ставали това, което може да се нарече една основна пъпка на един клон, една пъпка на едно дърво, на едно растение, която преминава през много поколения. Така че те не са били отделени от общото дърво на човечеството, те чувствували нишката, която ги свързва с останалото човечество. Те са били нещо различно от онези, които са се откъсвали от дънера, чиято памет се е ограничавала в рамките на отделната личност. Всред общината на есеите такива хора се наричали с една дума, която трябвало да изрази едно живо клонче, а не отрязан клон. Те са били хора, които се чувствували вътре в редиците на поколенията, а не са се чувствували отрязани от дървото на човечеството. Онези ученици измежду есеите, които напредвали в това направление, които са били изминали 42-те стъпки, се наричали „нецер."

Ешуа Бен Пандир, учителят на есеите, който е живял сто години преди идването на Христа, е имал петима ученици, от които всеки един е бил възприел един клон от общото велико учение на Ешуа Бен Пандир. И всеки развивал това, което е възприел по-нататък. Тези петима ученици носели следните имена: Матей, Накай, третият ученик, който освен че е бил от класа на нецерите, носил

името Нецер; след това следват Бони и Тона. Тези петима ученика на Ешуа Бен Пандир, който понесе мъченическа смърт един век преди нашето летоброене, поради обвинение в богохулство и ерес, размножили, така да се каже, в пет различни клона учението на своя учител. И окултната наука ни учи, че особено много се е разраснало след смъртта на Ешуа Бен Пандир учението за приготовление на кръвта за идващия Исус чрез ученика Матей. А онова учение за вътрешното душевно устройство, което е свързано със старото назирейство, но също и с новото нецерство, е било продължено от ученика Нецер. Той основава една малка братска колония. В Палестина е имало множество такива колонии на есеите и във всяка една от тях се е развивал един особен клон на есеите. Нецерството е било развивано в онази колония, която е водила едно пълно с тайнственост съществуване, колонията, която отпосле в евангелието получила името Назарет. Там, в Назарет – Нацарет – е била основана една колония от Нецар. Там живеели хора в пълна тайна, които култивирали старото назирейство. И за Исус, след завръщането му от бягството му в Египет, нямало нищо по-подходящо, освен да се настани в колонията на назиреите. Затова се загатва в евангелието на Матея, където е казано следното: „И Йосиф, предупреден от Бога насън, се оттегли в галилейските страни, дойде и се засели в един град, наречен Назарет, за да се сбъдне реченото чрез пророците, че ще се нарече назарей.“ (Матей 2:22-23) Така че в Евангелието на Матей ясно се загатва, че е съществувала една такава колония от назарей, където Исус се заселил след завръщането от Египет и където израснал.

Есеите са имали и свое Посвещение. Ето как Щайнер описва едно египетско Посвещение и след това едно есейско Посвещение.

„В Египет е съществувало едно Посвещение, което се е състояло в това, че човек изживявал дневния процес на събуждането

по такъв начин, че при потопяването в неговото астрално тяло и на неговия Аз във физическото и етерно тяло, неговата възприемателна способност не е отклонявана към външния физически свят, а е бил буден за процесите, които стават във физическото и етерното тяло. Едно такова Посвещение е съществувало във всички мистерии, центрове за Посвещения, които са се основавали на Свещената египетска култура. Онези, които търсеха едно такова Посвещение в стария смисъл, т.е. в смисъла, че при него са били насочвани и ръководени, за да могат да избегнат възникващите при това Посвещение опасности, те ставали чрез това други хора. Ставали такива хора, които през време на акта на Посвещението можели да прозрат в духовния свят. Те виждали най-първо онези сили и същества, които работят върху нашето физическо и етерно тяло.“

„Ако искаме да охарактеризираме Посвещението на есеите от тази гледна точка, можем да кажем: когато един есеец изминавал посочените 42 стъпки и чрез това стигал до едно по-точно познание на своята истинска вътрешност, на своята истинска природа на Аза и на онова, което прави човека способен да вижда чрез вътрешните органи, чрез органите, определени от наследствеността, така есеецът се издигал над 42 степени до онова Божествено Същество Яхве или Йехова, който произвел новия орган у Авраам. Той виждал духом този орган, който бил съществен за онова време. Следователно, есеецът виждал същественото вътрешно устройство на вътрешното човешко същество, което е било произведение на това Божествено Същество. Следователно, такова Посвещение е имало за цел познаването на вътрешната страна на човешката природа.

Това, което очаква човека, когато той проникне непосредствено в своята вътрешност, тогава в човека се събужда всичкият егоизъм, всичко, което довежда човека до там да каже: всички сили, които съществуват в мен, всички страсти и вълнения, които са свързани с

моя Аз и които не искат да знаят нищо за духовния свят, аз искам да ги имам така, че да мога да се свържа с тях и да чувствувам, усещам и действувам само от моята егоистична вътрешност. Следователно, тази е опасността, че човек израства чрез такова потопяване в своята вътрешност до най-високата точка на егоизма. Това е същото онова, което обхваща като особен род илюзия всички онези, които и днес се стремят да постигнат едно езотерично развитие чрез такова слизане в своята собствена вътрешност. В такъв случай в човека се проявяват множество форми на егоизъм. И когато те се проявяват така, те съвсем не вярват, че те са жертва на тази форма на егоизъм. Той вярва всичко друго, но не и това, че е станал егоист. Пътят за висшите светове се описва така, че даже и когато той е търсен в наши дни. за това са необходими усилия и превъзмогване. И някои от онези хора, които в наши дни силно желаят да се издигат във висшите светове, да вървят в пътя на издигането във висшите светове, но не искат да направят никакви усилия, за да превъзмогнат известни неща, които желаят да проникнат в духовните светове, но не искат да минат през изпитанията, това, което може да ги доведе до тези светове такива хора винаги считат за неестествено, когато в тях възникват всякакъв вид егоистични стремежи, които се коренят в човешката природа. Те искат да се издигнат във висшите светове, без възникването на тези най-различни форми на егоизъм. Те не забелязват, че най-грубият, най-силният егоизъм се проявява в това, че те са недоволни от това, което се явява като нещо в реда на нещата за човешката природа и за което би трябвало да се запитат: „Понеже и аз съм човек, не трябва ли и аз да предизвиквам такива сили в себе си?“

Онзи, който е намирал този път към духовния свят в древните времена чрез това, че минава Посвещение, водещо в човешката вътрешност, той с това е бил въведен във връзка с Божествено-духовните сили, понеже човешката вътрешност е създадена от

Божествено-духовните същества. Тогава той е виждал, че над физическото и етерното тяло работят Божествените сили. Когато един такъв Посветен излизал от духовните светове и слизал на физическия свят, той можел да каже: аз проникнах в духовното съществуване, но затова бях подпомогнат. Помощниците на инициатора направиха за мен възможно да издържа периода, през който демоните на моята собствена природа биха ме разкъсали и смазали. Но чрез това, че дължал своето проглеждане в духовния свят на външна помощ, той оставал зависим от този колегиум на Посвещението през целия си живот; зависим от онези, които го били подпомогнали.

Това, което описахме по-горе, беше в реда на нещата при древните Посвещения. Но това трябваше да се измени, това трябваше да се преодолее. Онези, които трябвало да бъдат Посветени, трябвало да остават все по-малко зависими от онези, конто са техни Учители и Посветители. Защото с тази помощ, която даваха помощниците на Посветителя, е било свързано нещо друго, което се състояло в следното: В будно съзнание във физическия свят човек има чувството за своя Аз. При старото Посвещение, при проникване в духовния свят това Азово чувство се е заличавало по определен начин. През времето, когато човек се е издигал в духовните светове, неговото азово чувство се е размътвало, така да се каже, притъпявало. И това е трябвало да стане така, защото азовото чувство е това, с което са свързани всичкия егоизъм, всичките страсти и нисши желания, които искат да отделят човека от външния свят. Ако Посвещаващият не е искал неговите страсти, неговите вълнения при навлизане в духовния свят да нараснат до неимоверна степен, тогава неговото Азово чувство е трябвало да бъде подтиснато. Ето защо при Посвещенията в древните мистерии е съществувало едно несъновидно съзнание, но все пак едно понижено състояние на азовото чувство. Но развитието изисква все повече човек да става способен да мине през Посвещение

при пълно запазване будността на неговия Аз. Онова размътване на Аза, което е било свързано с Посвещението в древните мистерии, трябва да престане. Това може да се постигне бавно и постепенно, но което днес се достига до висока степен във всички истински Посвещения. И то се състои в това, че Азовото чувство да остане будно до висока степен, когато човек се издига във висшите светове. Същото нещо е било и при Есейските Посвещения. Онова, което в нашето будно съществуване дава на човека неговото Азово чувство, което насочва погледа към външните възприятия, то трябва да бъде подтиснато.

За нормалното състояние на днешната земна епоха, Азът в човека не е буден в другите светове. Но едно християнско Посвещение трябва да се състои в това. че във висшите светове Азът да остане така буден, както той е буден във външния свят. При събуждане човек слиза от един висш свят и се потопява в своето физическо и етерно тела. Обаче в този момент на потопяването той не вижда вътрешните процеси на физическото и етерното тела и неговата възприемателна способност е отклонена върху окръжаващия свят.

Слизайки от висшите светове, човек се потопява първо в астралното тяло, след това в етерното и най-после във физическото и се събужда във физическото поле, където съзерцава физическия свят. Но при потопяването си в астралното и етерното тяло пред него са се разкривали тези светове.

Когато Посветеният есей е минавал през първите четиринадесет степени от 42-те степени, той си е казвал: Аз идвам първо към моето астрално тяло. Там се натъквам на всички страсти и вълнения, които са свързани с моето астрално тяло и всичко, което аз съм правил лошо през моите въплощения, е складирано в моето астрално тяло. Но аз още не съм покварил толкова много моето етерно тяло, както съм направил с моето астрално тяло. Моето етерно

тяло е още много по-божествено, по-чисто. То ми се явява, когато аз минавам вторите 14 степени.

Когато човек проникне в астралното си тяло и чрез него наблюдава астралния свят, човек ще срещне три рода сили и три рода същества, които древноеврейските Посветени са изразили с думите: Нецах, Йезод и Ход. С думата Ход са изразявали едно духовно естество, което се изявява навън. Тази дума означава нещо духовно, което се изразява навън. Думата Нецах изразява този стремеж за изявяване навън вече по-огрубял и се оказва като нещо непроницаемо. Това е изявяване в пространството, така щото се получава едно изключване на друго нещо, тъй както едно физическо тяло, поставено на определено място В пространството, на това място не може да се постави друго физическо тяло. А това, което стои между двете, е изразено с думата Йезод. Така ние имаме три различни нюанси на проява: първо, проявата на определен астрален факт, който се изразява навън – това е означено с думата Ход. След това вече процесът на това проявление е така загрубял, че се явява пред астралния поглед като нещо физическо, непроницаемо. Това е изразено с думата Нецах. А междинното състояние на процеса между двете крайни положения е означено с думата Йезод. Това са три момента на един и същ проявяващ се процес. Това са три различни свойства, с които са надарени съществата, които работят в астралния свят.

Когато човек проникне в етерната сфера, той има чувството, че като е преминал през първите 14 степени и е издържал на нападките на астралното тяло, е преодолял най-трудното и сега навлиза в светлата сфера на етерното тяло, чиито сили не е могъл да поквари така много. Това, което човек среща тук, в древноеврейското окултно учение е било назовано с три имена, които много трудно могат да се преведат на съвременните езици: Гедулах, Тиферет и Гебурах, които

общо казано, изразяват величието, добротата и красотата на силите и съществата, които действуват чрез етерното тяло. Така че, при слизането си в етерното тяло човек се свързва със съществата, които се изразяват чрез тия три качества.

През следващите 14 степени човек слиза в своето физическо тяло. Когато човек се потопява в своето физическо тяло, той идва в допир със същества, цялата същност на които се състои в това, което човек може да добие в малък размер, когато се стреми към Мъдростта. Но не към Мъдростта, която може да се постигне в обикновената наука, в обикновеното външно знание, а в онова знание, което се добива в процеса на страданията и тежките изживявания на душата, и което не може да се добие в едно прераждане, а в течение на много прераждания и то пак само отчасти се добива. Защото само докато човек пребroди всички възможности на живота, той може да стигне до пълно притежание на тази Мъдрост. Качествата на тези същества на Мъдростта древноеврейското окултно учение, което е било най-добре запазено у есеите, нарича със следните имена: Хокма – което днес се превежда с думата Мъдрост. Прониквайки по-дълбоко в своето физическо тяло. човек среща сили, които са свързани със същества още по-напреднали, които сияят чрез тази Мъдрост, която носят в себе си. Това качество е изразено в древноеврейското окултно учение с думата Бина. И най-висшето, до което човек може да се издигне, когато слиза в своето физическо тяло, е наречено Кетер, което мъчно може да се преведе на съвременен език. Превеждат го с думата венец или корона.

Така че имаме следната таблица:

Бина................Хокма..............Кетер

Гебурах.............Тиферет............Гедулах

Нецах...............Йезод..............Ход

Малхут..............Царство............Аз

Всичко, върху което пада погледът на човека в момента на събуждането, всичко, което човек вижда чрез очите си и възприема чрез сетивата си, или върху което размишлява като възприето с ума си, който е свързан с физическия орган на мозъка, с една дума всичко, което той възприема в окръжаващия физически свят, е било наречено на езика на древното еврейско окултно учение „Царство“ или Малхут. Това е светът, в който Азът запазва своята будност. Това е най-точното определение на това, което у еврейските Посветени е било свързано с израза Царство – това, при което човешкият Аз може да присъствува. Това е сетивният свят, в който човек се намира в будно състояние и пълно запазване на своя Аз.

С горепосочените имена еврейската Кабала е означавала така наречените десет сефироти, чрез които се изразява Абсолютният Дух на Битието. Това са десетте ангелски йерархии, за които говори християнският езотеризъм и съвременната окултна наука. Това са качествата на онези същества, с които човек влиза във връзка, когато се потопи в своята вътрешност. Това потопяване е всъщност едно израстване нагоре. При едно такова Посвещение есеите са имали съвършено нови изживявания и са се запознавали с това, което действително е назовавано с тези имена. Но тук трябва да кажем, че това Посвещение на есеите се е различавало от Посвещенията, практикувани в другите древни окултни школи. С това ние достигаме до едно от най-дълбоките, най-езотеричните учения на есеите.

При древните Посвещения при проникването на посвещавация в невидимия свят, той не е трябвало да запазва своето азово чувство, да запазва своя аз, който има във физическия свят. Като се издига в духовните светове той изживява много велики неща, изживява горепосочените качества като една реалност. Затова той трябва да се откаже от това себечувство, което има във външния свят.

Това, което изживява в духовните светове, като преживява горепосочените качества, не може да бъде снето на физическия свят. Това е било всеобщо схващане и практика в древността. И онзи, който би твърдял противното, е бил считан за побъркан, за луд, за лъжец. Но есеите бяха първите, които се противопоставили на това древно схващане и практика. Те казвали: Ще дойде време, когато всичко, което човек преживява във висшите светове, ще може да го свали долу, във физическия свят. Това значи, че той ще изживее тези неща, но ще запази своето азово чувство, ще запази своето самосъзнание. Есеите учели, че ще дойде един Велик Учител, който ще направи щото хората, които живеят във физическия свят, в Малхут, както го наричали в древноеврейското окултно учение, в царството на Аза, онова, което е горе, в царствата небесни, ще се изживее и долу. Това учение е било изнесено между есеите от Ешуа Бен Пандир. До неговото време и те практикували по стария начин на Посвещение. Той е казвал, че дотогава е било така, че Царствата Небесни не могли да бъдат пренесени в земното царство, на което принадлежи Азът, но когато се изпълни времето, когато изтекат три пъти по 14 поколения, тогава от Авраамовия род, от Давидовото коляно ще се роди Един, който ще принесе свойствата и качествата на Царството Небесно в земното царство, в което присъствува Азът.

Това учение било причина Ешуа Бен Пандир да бъде убит с камъни като богохулец, защото такова учение се считало като най-голямо оскверняване на Посвещението от онези, които не искали да допуснат, че нещо, което за даден период е правилно, не може да бъде правилно за следващия период. Но това, което учел Ешуа Бен Пандир, се сбъдна.

Това Посвещение, за което е говорил Ешуа Бен Пандир, че ще бъде донесено от Един Велик Учител, беше донесено от Христа. Затова именно християнското Посвещение се различава от всички

древни Посвещения. Със слизането на земята Христос укрепи човешкия Аз за да може, когато проникне в духовните светове, да запази своята будност, като същевременно да се противопостави, да победи всички изкушения, които се появяват, когато човек последователно се потопява в своето астрално, етерно и физическо тяло. Това сам Христос го е преживял при побеждаване противодействията на трите тела. Това е описано в историята за изкушенията на Христа от дявола.

Казах вече, че когато човек слезе в своето астрално тяло, събужда всички страсти и вълнения, които имат седалището си в това тяло. И в древните времена при Посвещение са предприемали ред процеси за умъртвяване на страстите и вълненията на астралното тяло. Но след Христа, след импулса, който Той даде на човешкия Аз, в самия Аз трябва да се събудят силите, които да противодействуват на страстите на астралното тяло и да ги обуздаят. Същото се отнася и до събуждането на вредните сили на етерното тяло и на физическото тяло. Азът трябва да намери сили в себе си, за да се справи с егоизма, който се поражда при проникването в етерното и физическото тяло. А тази сила Азът получава от Христа. Това е разликата между древното и християнското Посвещение, много бегло очертана.

Такова е в бегли черти учението на есеите, което впоследствие се прелива в християнството. Защото, както видяхме, че сам Исус и апостолите са били от средата на есеите. Есеите имаха за задача и мисия да подготвят идването на Христа, да подготвят света за християнството. Те бяха християни преди

Христос да слезе на земята, защото чрез своите Учители те бяха във връзка с Него.

Учението на есеите в християнските документи е отразено най-пълно в евангелието на Матея, който е бил един от учениците на Ешуа Бен Пандир. Един съвременен историк, като изследва историята

на християнството от първите векове, казва следното за евангелието на Матея: „Йероним (един от отците на църквата) открил достоверното евангелие, написано на еврейски от Матей митаря всред развалините на библиотеката в Цезария, с което си е служил мъченикът Пампилиус. Назареите, които си служили с това евангелие в Берое и Сирия, ми позволиха да го преведа“, пише той към края на четвъртото столетие. Евангелието, с което си служеха назареите и ебунитите, казва Йероним, което аз наскоро преведох от еврейски на гръцки, е истинското евангелие на Матея. Йероним се оплаква, че тежка работа му е възложена, когато е получил от техни блаженства заповед да направи превод, когато сам Матей, апостолът и евангелистът, не е благоволил написаното от него да се пише открито. Наистина, ако не е било тайно, то той сам, Матей, щеше да добави към евангелието че онова, което дава, е от него, но той написал тази книга и я запечатал под еврейски букви и я е обнародвал в такъв вид, както е била написана от собствената му ръка с еврейски букви. Тя можеше да бъде притежавана от множество религиозни хора, които в течение на времето са я получили от онези, които ги предшестваха. Но те никога нямаше да дадат тази книга за превеждане от никого, като обясняват текста един път по един начин, друг път по друг начин. И той добавя още на същата страница: „И така дойде, че тази книга беше обнародвана от ученика на Манес, наречен Селеукус, който написал също лъжливо деяние на апостолите, прибавящ неща. които не бяха за наставление, но за погибел. И тази книга беше одобрена от Синод, който църквата основателно отказа да изслуша.“ Йероним, който два пъти е превел тока евангелие казва, че и за него е било мъчно разбираемо, защото било окултно.

В заключение ще повторя, че есеите, които водят началото си още от Мойсей и са минали през различни фази в течение на

времената, са ученици на Бялото Братство, които имаха за задача да подготвят човечеството за идването на Великия Учител – Христос. Това те направиха чрез еврейските Пророци, които бяха преминали в миналото през различни древни мистерии и не бяха обикновени хора. Последният етап на своята работа те, като работеха под ръководството на Ешуа Бен Пандир, бяха образували много братски общежития, из които излязоха самите апостоли, където израсна и Исус след завръщането си от Египет. За това говори самото евангелие, че се е заселил в град Назарет, който, както видяхме, е бил колония на есеите, наречени назареи.

Фактът, че Исус и апостолите са били от есейски среди не показва, че учението на Великия Учител Христос е напълно идентично с учението на есеите. Учението на есеите се включва в учението на Христа, но християнството не се изчерпва с него. То е много по-всеобемащо и по-велико. Защото силата и значението на християнството не се дължи на някои учения, които са били общи с тези на есеите и на други школи, но силата на християнството се дължи на онази духовна Божествена сила. която Христос вложи в своите слова, с която укрепи човешкия Аз да може при проникване във висшите светове да запази своята будност и също така спря инволюционния процес, който рискуваше да спъне човешкото развитие и даде импулс на възхода. Това не са само думи, но Той вложи много сили в човешкото и земното развитие, които имаха силата да обновят човешкия живот, да направят човешката душа безсмъртна и гражданка на небесното Царство. Ако християнството беше идентично с учението на есеите. нямаше нужда да слиза Христос. Това го знаеха и самите есеи. Те бяха само почвата, върху която израсна християнството.

Християнството е Божественото учение, което под различни форми е съпътствало човечеството в пътя на неговото развитие.

Учителят казва: „Съвременните хора мислят, че християнството е ново учение от преди две хиляди години. Не, не е ново това учение. То е минало през три епохи. Първата епоха датира от създаването на човека по образ и подобие на Бога. Този човек и до днес живее още в рая. Втората епоха е от времето на втория човек, направен от пръст и за непослушание изгонен от рая. Третата епоха е епохата на сегашното човечество, когато човек се доби вън от рая.“

Така че под християнство в широк смисъл на думата разбираме Божественото учение, което е съпътствало човечеството в пътя на неговото слизане от Божествения свят към физическия. Това Божествено учение е предавано на човечеството от различни Учители, както видяхме това в първата част на тази книга, като тези Учители са получавали указанията си от Христа, който е Великият Божествен Дух, Който ръководи цялото световно и човешко развитие. Под християнство в тесен смисъл на думата разбираме учението, което сам Христос донесе на земята, като слезе в тялото на Исус от Назарет. И противоречие между християнството в широк смисъл на думата и християнството в тесен смисъл на думата няма. Те са двете страни на една и съща реалност. Затова в учението на Христа, дадено преди две хиляди години, ние не трябва да търсим само някакви нови учения, които да ги няма в предишните времена. Много от ученията на християнството ги има и в предишните учения, защото идват от един източник – Божествения Дух. Но с всяко учение, което се дава на човечеството, се внасят нови сили в човешкото развитие, дават се нови импулси за развитие на човешката душа. Така и с учението, дадено преди две хиляди години, се внесоха в развитието нови сили, които не бяха дадени по-рано. По-рано Учителите говореха за Любовта, но тя не беше влязла като сила в човешкото развитие. Със слизането си на земята Христос именно тури в действие Любовта като една космическа сила, която да обедини както психичния живот на

човека, така да обедини и човечеството като едно цяло. С това се даде импулса на възхода. До времето на Христа силите на земното и човешкото развитие се движеха от центъра към периферията и се слизаше във все по-гъста материя, вследствие на което ставаше все по-голямо раздробяване на психическия живот на човека и човек стана краен индивидуалист и краен егоист. С даване на новия импулс на Любовта, който беше даден от Христа, се даде точно обратно направление на силите на земното и човешкото развитие. До това време земята и човекът, така да се каже, слизаха все по-дълбоко в материята. След импулса, даден от Христа, Земята както и човекът постепенно почнали да излизат от гъстата материя и да се издигат в по-ефирните области на Битието. Учителят уподобява този процес на един грамаден винт, който като се върти отляво надясно, слиза надолу, а като се върти отдясно наляво, се качва нагоре.

В това е силата и същината на християнството, донесено преди две хиляди години. Тези сили се вляха в земното развитие от факта на смъртта и възкресението, през които Христос премина. Никой от Учителите на миналото не е минал през този процес. За Буда се казва, че стигнал до преображението – да може да се преобрази и да свети като Христос при преображението. Но той не възкръсна след своята смърт. И той говорел за Любовта и състраданието, но не е в говоренето, а в онази сила, която се излива от този, който говори към душата. Така че същността на християнството не е в някакви нови учения, които то донесе, но във внасянето на силата на Любовта в живота на земята и на силите на човешката душа. Затова Учителят казва: „Християнството не е някаква философия, но е живот." И сам Христос казва: „Аз дадох преизобилно живот на онези, които го нямат." Той не казва, че им е дал някаква нова философия, а им е дал живот, а този живот носи виделината в себе си. която носи

истинското знание. Със силата на Любовта, в която Христос живееше, Той мина през смъртта и я победи – възкръсна.

Най-пълен и кратък израз на християнството е даден в първата глава на евангелието на Йоан. Ще предам част от нея без коментар: „В началото бе Словото, и Словото бе у Бога, и Словото бе Бог. То в началото бе у Бога. Всичко чрез Него стана и без Него не е станало нищо от това, което е станало. В Него бе животът и животът бе виделина на човеците. И виделината свети в тъмнината и тъмнината я не обзе... Истинската светлина, която осветява всеки човек, идеше на света. Той бе в света и светът чрез Него стана и светът Го не позна. У своите си дойде, но своите му го не приеха. А онези, които Го приеха, даде им власт да бъдат чада Божии, сиреч на тези, които вярват в Неговото Име. Които се родиха не от кръв, нито от похот плътска, нито от похот мъжка, но от Бога се родиха. И Словото стана плът и пребиваваше между нас. И видяхме Славата Му, като Слава на единороден от Отца, пълен с благодат и Истина.“

За същината на християнството е важно, че онези, които го приеха, даде им власт да бъдат чада Божии, сиреч на тези, които вярват в Неговото Име, които от Бога се родиха. Значи истински християнин е онзи, който е роден от Бога. А родените от Бога са тези, които са приели Христа в себе си и Той им дава власт да бъдат чада Божии. Те са онези, които вярват в Неговото Име. Днес целият християнски свят вярва в името на Христа, но тук не става въпрос за тази вяра. Тук става въпрос за приемането на Христа, на христовата сила в душата, която ще преобрази и ще роди Христос в нас. Това е същината на християнството, а не в някои учения, които се предават и в други доктрини. Затова не трябва да се съблазняваме, когато сравняваме учението на есеите и християнството и намираме много аналогични положения. Такива неща ще намерим не само между християнството и есеите, но и между християнството и ред други

учения, например будизма, браманизма и пр. Но това, което е същината на християнството, то е силата на Любовта, която Христос внася в човешката душа и я оплодява, за да може да роди Сина Божи в себе си, за да стане човек Син Божи, да приеме Христа в себе си. Които са родили Христа в себе си, те са, които вярват в Неговото Име, което е Великото Божествено Име, с което Христос е познат на небето и между съвършените същества. Това Име се разкрива на онези, които приемат Христа в себе си. То е Великото Божествено Име, върху което е съграден светът и животът, и което съдържа в себе си всички принципи на Божественото учение.

Глава IX – Кабала

1. Учението на Кабала за човека

Кабала учи, че човекът представя от само себе си също такъв свят, както и вселената, откъдето той е получил името микрокосмос, в противовес на макрокосмоса – вселената. Според Кабала човек се състои от три главни части:

1. Субстанция нисша, непредставляваща материално тяло, но начало, определящо материалното тяло, което е наречено Нефеш.

2. Субстанция висша, Божествената искра – душата според ученията на всички идеалисти и спиритуалисти, или Духът под терминологията на окултистите, която е наречена Нешама.

3. Тези два принципа са толкова разнородни по отношение един към друг, щото не могат да дойдат във взаимно сношение без едно трето начало, представящо тяхна съставна част и служещо за съединение между тях. Това трето начало, посредникът между двете първи, учените го наричат живот, философите го наричат ум, а окултистите го наричат душа. Това начало е наречено Руах. Тези три начала съответствуват приблизително на това, което съвременните учени наричат тяло, живот и воля.

Според Кабала човек излиза от Бога и се възвръща към Него. Но в тази еволюция има три главни фази: излизане от Бога, слизане в света и връщане към Бога. Според Кабала човек първоначално е еманирал от Бога във вид на чист дух по образ Божи, състоящ се от воля (Хокма) и ум (Бина). т.е. положително и отрицателно начало, мъжко и женско начало, Адам и Ева, отначало представляващи едно същество.

Под влияние на грехопадането са станали две явления: 1) Разделяне на единичното същество на цяла редица от същества

двуполови: Адам и Ева. 2) Материализация и подразделение на всяко от тези двуполови същества на две материални същества – мъж и жена. Това е земното състояние на човека. Но според окултната наука всеки мъж и всяка жена съдържат в себе си образа на първоначалното единство. Мозъкът – това е Адам, а сърцето е Ева във всеки от нас.

С това човек изгубва своето безсмъртие. Но той трябва да намери път. да придобие своето безсмъртие, да се върне в първоначалното си положение. Затова той трябва да се прeражда толкова пъти, колкото е необходимо, докато не изкупи своето падение чрез Любовта, т.е. мировата всемогъща сила. В процеса на това изкупление човек трябва отначало да възстанови своето първоначално двуполие. Тези двуполи същества трябва на свой ред да се обединяват до едно пълно отъждествяване с първоначалната своя форма – Бог.

2. Учението на Кабала за вселената.

Планетите и звездите съставят органи на вселената и тяхното движение произвежда живот в нея. Както у човека животът се поддържа от движението на кръвта, така и във вселената животът се поддържа от Светлината. В човека всяка клетка възприема и предава живота и е действително живо същество, и кръвта – жизнената сила на човека – съдържа в себе си безконечно количество същества. Същото можем да кажем по отношение и на Светлината във вселената, и произхода на ангелите, които представят клетки и органи във великия организъм на вселената.

Практическата Кабала съдържа учението за тези невидими същества, които възприемат и предават живота във вселената. Кабалистите се стремят да въздействуват на тези същества по известни методи. Според Кабала вътре в течението на Светлината, която представя живота на вселената, се намира тайнствен флуид,

независим от всички творения на природата, подобно на това, както нервната сила в човека е независима от кръвните клетки. Този флуид произтича непосредствено от Бога или по-вярно казано, той съставя тялото на Бога. Това е Духът на вселената. Следователно, вселената е съставена, както и човекът, от Дух, душа и тяло.

1. Тялото на вселената е представено от слънцата и планетите и от всичко в тях намиращо се.

2. Душата представя живота на вселената, който е потокът на Светлината, къпеща небесните тела и съдържаща активните сили на природата – ангелите.

3. Духът на вселената се изразява чрез волята, управляваща и проникваща навсякъде посредством неосезаемия за физическите сетива флуид, наречен от окултистите всемирен магнетизъм, а от кабалистите – аура. Това е златото на алхимиците, причина на всемирното притегляне или Любовта на звездите.

И вселената, както и човекът, преминава периодически през процеса на инволюцията и еволюцията и трябва в края на краищата да се възвърне към своето първоначално състояние.

3. Учението на Кабала за Бога.

Според Кабала Бог е непостижим и непознаваем в своето непроявено състояние, което наричат Ен-Соф. Но Той е достъпен за проучване в Своите проявления

Първото Божествено проявление се заключава в това. че Бог. създавайки принципа на действителността, с това създава своето вечно безсмъртие – това е Троицата. Троицата представя прототип на всички естествени закони. Това е безусловна научна формула и като основен принцип на религията се намира във всички религии. Кабала свързва Троицата с първите три сефирота: Кетер, или Корона, Хокма

или Мъдрост и Бина – Разум. Това са трите принципа – Любов, Мъдрост и Истина, за които говори Учителят.

Както видяхме, вселената и човекът се състоят от тяло, душа и дух, а източник на тези три начала е Бог. Следователно Троицата – състояща се от Кетер, Хокма и Бина – представят Бога в Неговото проявление.

Резюмирайки гореказаното, можем да кажем: Бога не можем да Го постигнем и познаем в Неговото същество, но е познаваем в своите проявления. Вселената представя Неговото тяло, Адам-Ева представя Неговата душа, а сам Бог в двойна поляризация представя своя Дух.

Духът на Бога се проявява чрез трите първи сефироти – Кетер, Хокма и Бина (Любов, Мъдрост и Истина). Душата на Бога се изразява в Адам-Ева, в цялото човечество, във всички разумни същества. А тялото на Бога представя живата природа.

Тези три принципа на Бога са троично изразени в единицата и образуват десетте сефирота или по-правилно, изображението на десетте сефирота представя развитието на трите първоначални принципа на Бога с всички Негови свойства.

Така че Бог, човек и вселена се състоят от три подразделения, но при разглеждане на всички техни свойства, те се явяват съставени от по десет части, или другояче казано, представят троици, развити в седморки (септенер): три плюс седем е равно на десет, което дава числото десет.

Десетте сефирота могат да бъдат разглеждани от различни гледища:

1. Те могат да бъдат изучавани като представящи Бога, човека и вселената, т.е. Духът, душата и тялото на Бога.

2. Като развитие на едно от посочените три велики начала.

Папюс прави следния паралел между еврейската и индуската Кабала:

Сефироти според ....Числа............ Сефироти според
еврейската Кабала ....индусите

Кетер.......................................1.............................. Брама
Хокма.......................................2.............................. Вишну
Бина...3.............................. Шива
Хесед.......................................4.............................. Майя
Гебура ....5 .... Аум
Тиферет............................... 6.............................. Херангебехах
Нецах.................................. 7 .... Прадипад
Ход....................................... 8 .... Порш
Йезод................................... 9...............................Пракрити
Малкут..................................10..............................Пран

4. Учението за душата според Кабала.

Както видяхме, човек се състои от три части: тяло, душа и дух. Те се различават помежду си. както конкретното, частното и главното, така че едното се явява отражение на другото и всяко от тях съдържа в себе си това троично деление.

Първата основна част. тялото, включва в себе си три подразделения: тяло. форма (етерен двойник) и принцип на живота, който носи в Кабала названието Нефеш. Втората част, душата, седалището на волята, представяща човешката личност, също така включва в себе си три подразделения и се нарича Руах. Третата част на човешкото същество, духът, в своето тройно проявление се нарича в Кабала Нешама.

Тези три основни части на човека не са напълно отделени една от друга. Напротив, те постепенно преминават една в друга, както цветовете на спектъра, които се явяват като включени един в друг. Започвайки от тялото (Нефеш) и минавайки през Руах (душата) и стигнем до най-висшия елемент Нешама (Духът) преминаваме през всички градации, както когато преминаваме от Светлина към тъмнина или от тъмнина към Светлина. Свръх това, благодарение на вътрешното съединение, при сливането на една част с друга, числото 9 се губи в единицата, за да образува човека – телесният дух, съединяващ в себе си двата свята.

Да разгледаме сега по-подробно тези три части в човешкото същество. Нефеш представя най-нисшата част на човешкото същество и в нея господства пасивна чувствителност към външния свят. Нефеш се намира в непосредствено сношение с външния свят и само чрез влиянието на този свят тя произвежда жизнените функции. Същевременно тя въздейства на външния свят благодарение на собствените творчески способности, отделяйки от себе си нови жизнени сили и възвръща постоянно това, което получава. Този конкретен елемент съставя едно неразделно цяло, пълно в себе си, и в своето човешко същество намира своето пълно външно изражение.

Разгледана като едно неразделно цяло, тази конкретна част съдържа също три елемента, представящи конкретното, частното и главното, или другояче казано: вещество изпълняващо, сила изпълняваща и принцип. Представяйки едновременно органи, чрез които и посредством които вътрешното духовно действува и се проявява по външен начин, тези три елемента, следователно, стават все по-вътрешни и висши, при което всяко съдържа в себе си различни степени. Трите сили на Нефеш, за които става дума, са разположени и действуват по начин, който ще представи и изясни посредством трите подразделения на Руах.

Второто начало на човешкото същество – Руах, душата, по-малко отколкото Нефеш е чувствителна към влиянията на външния свят. Пасивността и деятелността се намират в нея в еднаква пропорция. Това второ човешко начало се колебае между активност и пасивност, или между вътрешното и външното. Начинът на живот на всяко същество зависи изключително от степента на неговата връзка с природата и от по-голямата или по-малката интензивна активност или пасивност, явявайки се резултат от тази връзка тогава, когато самосъзнанието е пропорционално на тази активност.

Руах е съставена от сили, явяващи се като основа на обективно материално същество, ползвайки се от свойството да се отличава от другите части като самостоятелна личност, разполагаща със самата себе си, проявявайки се свободно и самоволно навън. Тази душа, представяща седалище и орган на Духа, се явява освен това като образ на целия човек. Подобно на Нефеш, тя се състои от три динамически елемента, намиращи се помежду си в отношение както конкретното, частното и главното или като материя, на която действува силата, самата сила и принципът. По такъв начин в Руах са представени както Нефеш, така и Нешама. В същото време както Руах, така и Нефеш, както казахме, съдържат в себе си по три динамически елемента. Тези последните на свой ред имат три съответствия с външния свят, което ясно се вижда при сравняването на микрокосмоса с макрокосмоса.

Всяка част на човешкото същество живее свой собствен живот в съответстващата му мирова среда, с която е свързана, дава и получава посредством сетивата и специалните вътрешни органи.

Освен това, Руах по причина на включения в него конкретен елемент, трябва да се съобщава с конкретното, намиращо се по-ниско от него, като в същото време главната негова част поражда в него стремеж към по-висшето, намиращо се над него.

Нефеш не би могъл да се сношава с Руах, ако нямаше с него общо свойство, тъй като и Руах не би бил в състояние да се съобщава с Нефеш и Нешама. ако между тях нямаше известно с родство. Руах. следователно, представя връзката между конкретното, материалното и главното или духовното, съединявайки в човека вътрешния, умствения свят с външния свят, като едновременно се явява поддръжка и местожителство на човешката личност. Следователно външният свят чрез тялото въздейства на душата и тя от своя страна въздейства на тялото и оттам на външния свят. От друга страна душата се намира под въздействието и влиянието на Духа, но и тя му въздейства със своите състояния.

Третата основна част на човешкото същество е Нешама, което може да се преведе с думата Дух. Духът живее собствен живот в духовния свят, с който се намира в постоянна връзка. Духът се намира в двояко сношение чрез своя троен състав: надолу, настрани и нагоре, така че в него се образуват в две противоположни направления тройно направление на течението.

Нешама е същество вътрешно, едновременно пасивно и активно, с което Нефеш, със своето тяло и жизнения принцип и Руах със силите, съставят един външен облик. Това, което е количествено в Нефеш и качествено в Руах, изхожда от чистия, идеалния Дух – Нешама.

Подобно на това, както Нефеш и Руах включват в себе си три различни елемента на съществуване или възможности на одухотвореност, така че всяка представя умалено изображение на човешкото същество, също така Кабала открива три подразделения и в Нешама. Така че и в Нешама имаме три части, обединени в едно. Това е чистият човешки Дух, казано в най-широк смисъл на думата. В тесен смисъл на думата, с понятието Нешама се означава най-нисшият елемент на Духа, който има връзка с най-висшия елемент на

Руах и се получава едно вътрешно и активно познание на качествата и количествата на същностите, намиращи се по-ниско от него.

Второто подразделение на Нешама представя осмият елемент в състава на човешкото същество, който в Кабала се нарича Хайя. Неговата същност се състои в познаване на вътрешните висши умствени сили. служещи за основа на проявеното същество и затова е непостижимо за Руах и Нефеш и не може да бъде под знака на висшата част на Духа, която специално наричаме Нешама.

Третото подразделение е деветият, най-висшият елемент на човешкото същество и се нарича от Кабала Йехида, т.е. „единицата сама за себе си.“ Неговото свойство се заключава в познаването на основното, Абсолютното Единство и Абсолютното Първоначално ЕДНО.

По такъв начин човешкото същество се състои от девет члена: тялото е троично, душата е троична и Духът е троичен.

Душата има, без съмнение, собствено съществуване, но в същото време тя е неспособна да достигне независимо развитие без участието на телесния живот (Нефеш); същото може да се каже и за Нешама. От друга страна Руах се намира в двояко отношение с Нефеш. Под негово влияние той се проявява навън, за да може свободно да действува. По такъв начин конкретният, телесен живот участвува в развитието на душата.

Същото става и с Духа по отношение на душата, както тялото по отношение на душата. Чрез Руах Духът се намира в двояко отношение с Нефеш. Във всеки случай Нешама е сам източник на всички свои действия, докато действията на Руах и Нефеш се стимулират от Нешама. По същия начин Нешама се намира в двойно отношение с Божественото, тъй като неговата жизнена деятелност, сама по себе си е възвание към Бога за поддръжка и за доставяне на всичко необходимо за неговото съществуване.

Така че Духът или Нешама, а чрез него Руах и Нефеш черпи своя живот от Божествения, Вечния Източник. Божественото непрекъснато прониква в Нешама и неговата сфера, за да достави както на него, така също и на Руах и на Нефеш живот и съществуване във времето. Но човек, вместо да живее Божествено и да получава от Бога необходимата духовност, от която се нуждае, все повече и повече потъва в себелюбие и в греховния свят. Това грехопадане и все по-голямата отдалеченост от Божеството произвеждат упадък в способностите на човека и в цялото човечество. Божествената искра все повече се скрива от човека и Нешама прекъсва непосредственото си сношение с Бога. По същият начин Руах се е откъснал от Нешама, а Нефеш е изгубил своята тясна връзка с Руах.

Чрез този всеобщ упадък и отслабване на връзките между елементите на нисшите части на Нефеш, който отначало е бил ефирно и светещо тяло на човека, се е превърнал в настоящето материално тяло, вследствие на което подлежат на разпадане трите нисши части на човешкото същество.

5. Душата по време на смъртта и след смъртта.

Според Кабала, смъртта на човека представя само преминаване в нова форма на съществуване. Човек е призван да се върне окончателно в лоното на Бога, но такова съединение е невъзможно при настоящите условия, вследствие на грубите материални обвивки на неговото тяло. Това състояние, както и всичко духовно в човека, трябва да се подложи на неизбежно пречистване, за да достигне степента на най-висока духовност, която е необходима за новия живот.

Кабала различава два вида причини, които довеждат смъртта. Първата се състои в това, че Божественото постепенно намалява или

рязко прекъсва своето постоянно вливане в Нешама и Руах и по такъв начин Нефеш губи силата, посредством която се оживява материалното тяло, вследствие на което настъпва смъртта. Зохар нарича този род смърт „Смърт нагоре, или отвътре навън.“ Втората причина може да бъде наречена „смърт отдолу или отвън навътре.“ Тя се състои в това, че тялото се разстройва под влияние на смущенията или каквато и да е повреда на Духа, лишавайки се от възможността да получава отгоре необходимото възбуждащо влияние на Нефеш, Руах или Нешама.

При това, тъй като всяко от трите начала на човека има в неговото тяло свое собствено седалище, и когато то не действува по начин, съответствуващ на неговата духовност и вследствие на това, че всички тези три начала са свързани с тялото в различни периоди на неговия живот, затова те в различни моменти и в обратен ред напускат тялото. От това следва, че процесът на смъртта продължава много повече, отколкото се предполага.

Нешама, който има седалището си в мозъка, в качеството си на висше духовно жизнено начало е съединен чрез мозъка с материалното тяло. Това съединение се започва с настъпването на половата зрялост. Нешама пръв напуска тялото, обикновено много по-рано от момента, който ние определяме с названието смърт. И човек може дълго време още да живее без присъствието на Нешама. Преди момента на смъртта съставът на умиращия се увеличава с една допълнителна част на най-висшите части на Руах, поради което човек вижда това, което е било скрито от неговите очи през време на живота. Често неговото зрение прониква далече в пространството и той може да види своите покойни родители и приятели. Когато настъпи критичният момент, Руах, която преди това е прониквала всички части на тялото, започва да го напуска, от което настават конвулсивни агонии, често много силни. След това цялата духовна

същност на човека преминава в сърцето и се скрива от злите духове, които се нахвърлят на тялото, подобно на това, както ястребът се нахвърля върху скрития в своето гнездо гълъб.

Раздялата на Руах с тялото е твърде тежка, защото Руах или живата душа се намира между висшата духовна безконечна област (Нешама) и нисшите телесни области (Нефеш), клонейки ту към едното, ту към другото. Руах, бидейки орган на волята, съставя човешката личност. Неговото седалище е сърцето, което представя корена на живота. Тази е централната точка, която съединява мозъка с черния дроб и тъй като в този орган жизнената деятелност се явява първа при зараждането, то в него също така се и завършва. По такъв начин, в момента на смъртта, Руах изчезва, според Талмуда, с последната вдишка из устата на умиращия.

Талмуда различава 903 рода смърт, повече или по-малко мъчителни. Най-леката от всички той нарича „целувка“, а най-мъчителна счита тази, при която умиращият чувствува, като че из неговото гърло измъкват космата катерица.

След като Руах се отдели от тялото, човек ни се струва мъртъв. Това обаче е привидно, защото Нефеш още се намира в него. Той представя телесният живот и душата на елементалния живот на човека, имаща свое седалище в черния дроб. Нефеш, бидейки най-нисша духовна сила, притежава още голямо духовно сродство или притегляне към тялото. Това начало се отделя последно, тъй като то първо се присъединява към тялото. Между това, не много след отделянето на Руах, лошите духове, наречени по еврейски мазикими, овладяват трупа. Тяхното нападение, в съединение с разложението на тялото, заставят Нефеш да се отдели от тялото. Той още дълго време остава около трупа, оплаквайки своята загуба и само след пълното разложение на тялото се издига в надземните сфери. Това последно разделяне не е пълна раздяла, тъй като съставящите човека части

никога не могат съвършено да се разделят. Остава известна връзка, която ги обединява. Следователно съществува такава връзка и между Нешама и разлагащото се тяло. Когато този нисш, материален приемник изчезне заедно със своите физически жизнени сили, от Нефеш остава още нещо духовно, нетленно, което остава в гроба, в костите, както говори Зохар. Кабала нарича това начало „дихание на костите“ или „дух на костите.“ Този най-близък, нетленен принцип на материалното тяло, запазващ формата и вида на тялото, съставя „хабал-де-гармин“, което може да наречем тяло на възкресението.

След като частите, влизащи в състава на човешкото същество се разделят след смъртта, всяка се завръща в свойствената ѝ сфера, съпровождаема от съответстващото ѝ същество, намиращо се около леглото на умиращия.

Според Кабала, цялата вселена е разделена на три свята, носещи следните имена: Асия, Йецира и Брия, съответствуващи на трите съставни части на човека: Нефеш, Руах и Нешама.

Асия, това е светът, в който се движим. Всичко, което ние виждаме с очите си в нашата материална сфера, която ние познаваме с нашите сетива. Всеки един от тези три свята е разделен на три области, които съответствуват на тройното деление на всяко от трите начала, съставящи човека. Трите свята, съответствуващи на трите начала на човека, представят също и местопребиваването на тези начала.

Тялото, като външна форма, най-материално се намира в най-висшата област на света Асия. Духът на костите остава погребан в гроба. В гроба той се намира в състояние на летаргия или по-право казано, в сладък сън. Този дух на костите запазва в гроба едно смътно усещане, затова покоят на спящия последен сън може да бъде нарушен по различен начин. Затова у евреите било забранено погребването един до друг на лица, намиращи се през живота във

вражда, или праведен човек да бъде погребан в близост до престъпник. Старали са се, напротив, да погребват един до друг приятели, защото дружбата продължава и след гроба.

Най-голямо нарушение на покоя на мъртвите представя извикването на мъртвите, защото Нефеш, напускайки гроба, остава при тялото само духа на костите, който може да бъде извикан, но това извикване се отнася също и към Нефеш, Руах и Нешама. Макар че те са разделени, известна връзка се запазва между тях, тъй щото всяко от тези начала чувствува това, което усещат другите. Ето защо в Свещеното Писание Мойсей забранява викането на мъртвите (Второзаконие 18:10-12).

Нашите материални сетива могат да възприемат само впечатления от нисшите области на Асия. Висшите области области на Асия за нас са невидими, а също така от нас се скрива и духът на костите. Затова Зохар казва: „Ако нашите очи биха могли да видят в нощта, когато настъпва пълнолуние или в дните на празници, те биха видели призраци, излезли от гробовете, за да хвалят и славословят Бога. Висшите области на света Асия служат за местопребиваване на Нефеш.

Второто начало на човека – Руах, намира в света Йецира пребиваване, приспособено към степента на неговата духовност. А тъй като Руах представя човешката личност, представя местопребиваването на волята, то в него се намират производителните и творческите сили на човека, тъй като светът Йецира, както показва неговото еврейско название, е свят формиращ.

Най-после, Нешама съответствува на света Брия, който Зохар намира като „свят на Божествения Престол“, включва в себе си най-висшата степен на духовност. Нефеш, Руах и Нешама, след като смъртта е разрушила тяхната телесна, видима обвивка, запазват образа на човека, с когото са били свързани. Близките сношения на

разделените части стават възможни само чрез така наречения „целем.“ Под името целем Кабала подразбира лицето, дрехата, формата, под която съществуват и действуват различните начала на човека. Този образ, посредством който всяка част действува и остава устойчива в своя свят, е възможна само чрез целем. Това е показано в псалом 39 стих 7: „Те, призраците, ходят като в целем.“ Според Лурия, целем, подобно на човешката природа, се дели на три части: вътрешна светлина, духовна светлина и две маха кима или отразена светлина

Всеки целем и неговите махакими съответстват по своята природа, характер или степен на духовност на всяко от началата, към които принадлежи. Само чрез целем Нефеш, Руах и Нешама имат възможност да се проявят навън. На това се дължи цялото телесно съществуване на човека на земята, защото всяко влияние на сетивата и усещанията отгоре се произвежда посредством тези целеми.

Процесът на смъртта става само в различните целеми, защото Нефеш, Руах и Нешама не се изменят и Кабала казва, че за 30 дни от смъртта на човека махакимите преминават в Нешама, за да се скрият последователно в Руах и Нефеш. Това трябва да се разбира в такъв смисъл, че те престават да действат със своите сили. Обаче, в момента на изчезването на Руах, те се привързват към процеса на живота, „за да усетят вкуса на смъртта“, казва Зохар.

Във всеки случай на целем трябва да гледаме като на същество чисто магическо. Затова целем на Нефеш не може непосредствено да действа у нашите външни сетива. Тогава се пита, какво ни се явява при появата на мъртвите, дали духът на костите, или въздушната ефирна материя на света Асия, която се облича в целем на Нефеш, за да стане видима за очите? Това се отнася до всички родове видения: ангели, душите на умрелите или нисшите духове. Тогава ние виждаме не самия целем, а само неговото изображение, съставено от

фините пари на нашия външен свят, способни мигновено да се разсеят.

Както животът на земята е разнообразен, също така е разнообразен и животът в другите светове. Колкото повече човек е нарушавал Божествените закони, толкова повече му предстои да понесе наказания и очищения. Зохар казва: „Красотата на целемите на благочестивия човек зависи от добрите дела, извършени на земята.“ „Грехът осквернява целем на Нефеш.“ Лурия пояснява: „У благочестивия човек целемите са чисти и светли, у грешните те са мътни и тъмни.“

Ето защо всеки свят има за всяко начало на човека свой рай (ган-едем), свой нахар-ди-нур (място за пречистване на душата) и своя геена – място за наказание.

6. Сефер Йецира.

Няколко пъти вече казах, че най-главните и най-старите книги върху Кабала са Сефер Йецира, наречена още „Книга на творението“, или „Маасе Берешит“ и „Зохар“, наречена още „Кабала денудата“ или „Маас Меркава.“

Според преданието, Сефер Йецира е написана от Авраам, а авторът на Зохар е неизвестен, но по мнението на кабалистите е дело на няколко души. Освен тези две книги в древни времена още, по подобие на Сефер Йецира, са създадени още две забележителни книги от неизвестни автори, в които, както в Сефер Йецира, е широко употребен методът на аналогията.

По-рано изнесох някои мисли от Зохар. Сега, за пълнота на изложението, ще изложа накратко съдържанието на Сефер Йецира, а след това и на другите две книги, които носят следните имена: „Тридесет и двата пътя на Мъдростта“ и „Петдесетте врати на разума.“

По превода на Папюс Сефер Йецира се състои от седем глави, а според един руски превод от шест глави. Папюс е разделил една глава на две, но съдържанието е същото. Ще изложа накратко съдържанието на всяка глава, както Папюс го е направил и като прибавя по няколко мисли от самата книга.

Първата глава е посветена на десетте числа и двадесетте и две букви, разделени на три вида: три букви-майки, седем двойни и дванадесет прости. Тази глава започва със следната забележителна мисъл:

„Посредством 32-та пътя на Мъдростта, пътища чудни и тайнствени, Йа, Йеве, Саваот, Бог на Израиля, Бог жив и Цар на вечността, Ел Шадай, Милосърден и прощаващ, Най-великият, Пребиваващ във вечността. Велико и Свято е Неговото Име, е създал света чрез своите три сефарими – Сефер, Сефор и Сипур. тези три думи на еврейски се пишат по един и същ начин и се превеждат с думите: писмо, число и слово. Словото Божие, това е Неговото писмо, Божията Мисъл, това е Неговото Слово. По такъв начин мисълта, Словото и писмото у Бога не са три, както у човека, а едно, заключаващи се в десетте сефироти, т.е. в десетте свойства, освен Неизречения, и двадесет и двете букви. Буквите се състоят от три основни, седем двойни и дванадесет прости. Десетте сефироти, освен Неизреченият, съставят числото десет, т.е. числото на пръстите на ръцете, пет срещу пет. Но между тях съществува пълно единство.“

Втората глава се занимава с подробно разглеждане на десетте сефироти, с техните крайни изводи, в зависимост от разместване на буквите на думата Тетраграм. Тази глава започва с думите: „Десетте сефироти, освен Неизречения, техният вид е подобен на пламтящи пламъци, краят на които се губи в безконечността. Словото на Бога се движи между тях, влизайки и излизайки непрекъснато подобно на вихри. Те непрекъснато се изпълват с Божественото Слово,

покланяйки се пред престола на Предвечния. Десетте сефироти, освен Неизреченият, считат, че техният край се съединява с началото, както пламъкът е съединен с главнята, затова, защото Господ е един над всичко и няма друг, подобен на Него.“

„Първият сефирот е Духът на Бога живаго. Това е дважди благословеното Име на Вечно Живия. Гласът, Духът и Словото е Духът Святий.“

След като говори за всички сефироти, тази глава завършва със следните думи: „Това са десетте неизречени духове на Бога живаго: първият е Духът на Бога живаго, от Духа произтича етерът, от етера водата, от водата – огъня, горе, долу, изток, запад, север и юг.“

Третата глава разглежда 22-те букви и техните главни подразделения. Ще предам няколко мисли от тази глава.

„Двадесет и двете букви са съставени от три букви-майки – алеф, мем и шин: седем двойни и дванадесет прости. Трите букви-майки – А, М и Ш – представят въздуха, водата и огъня. Водата – М – е няма, огънят – Ш – свирещ, съскащ, въздухът е посредник между двете, като действие на закона установяващ равновесие между заслугата и вината.“

„Тези 22 букви Той (Бог) начертал, дал им форма, значение и влияние и от тяхното различно съчетание Той създал душата на всичко това, което е било създадено и което ще бъде създадено. Посредством тях Йах, Предвечният Саваот, Бог израилев, Бог вечно жив, Господар на всичко живущо, Велик и Чист, Пребиваващ във вечността, Името на Когото е Свято, е създал света.“

Четвъртата глава е посветена на подробното развитие на аналогичните съотношения между трите букви-майки и триединството. Тя завършва с разглеждането на техните комбинации. Тази глава започва със следната мисъл:

„Три майки – алеф, мем и шин. Тяхната основна черта – чашата на правдата и чашата на виновността, и законът, установяващ между тях равновесие. Трите майки – алеф, мем и шин – велика тайна, чудна, съкровена и запечатана с шест печата и от тях са произлезли въздухът, водата и огънят, разделящи се на начала мъжки и женски.

Трите майки – алеф, мем и шин и с тях трите бащи – те заедно са създали всичко.

Трите майки – алеф, мем и шин в света: въздухът, огънят и водата. Небето е създадено от огъня, земята от водата, а въздухът – от духа, намиращ се между тях.

Трите майки в годината – топлата, студената и умерената температура. Топлото е създадено от огъня, студеното – от водата, а умерената температура – от духа, намиращ се посред тях.

Трите майки в човека – главата, гърдите и стомахът. Главата е създадена от огъня, стомахът – от водата, а гърдите – от намиращия се между тях дух."

Според един коментатор думата въздух на еврейски започва с алеф – първата майка. Първата буква на думата вода е мем, а шин е крайната буква в думата огън.

„Огънят е субстанция на небето. Водата, сгъстявайки се, образува земята. Най-после тези два враждебни принципа се разделят и помиряват от третия елемент – въздухът. В човешкото тяло това са главата, гърдите и стомахът."

Петата глава изучава с подробност седемте двойни букви и съответстващия му септенер: „Седем двойни имат две произношения и са символ на мекота и твърдост, на сила и слабост."

„Седемте двойни са: бет (б), гимел (г), далет (д), каф (к), фе (ф), реш (р) и тау (т). Те образуват думите: живот, мир, знание, богатство, красота, плодовитост, господство. Те се наричат двойни, защото те

могат при помощта на разместването да се превърнат в думи, имащи противоположно значение. Така, вместо думата живот се получава думата смърт; вместо думата мир се получава думата война, вместо думата знание – невежество, вместо думата богатство – бедност, вместо думата красота – безобразие, вместо плодородие – безплодие и вместо господство – робство.

Седемте двойни са свързани със седемте страни на света: изток, запад, височина, дълбочина, север, юг и най-после Светият Дворец, утвърден в средата и поддържан отвсякъде.

Тези седем двойни, като ги съединява и разделя, Бог създал с тях звездите и света, дните в годината и вратата, посредством които човек се свързва със света. С тях Той изявил седемте небеса, седемте стихии, седемте жизнени форми от времето на творението. И по такъв начин Той изобразил септенера, който в небето се състои от седем звезди, които са: Слънцето, Венера, Меркурий, Луната, Сатурн, Юпитер и Марс. Дните на седмицата са седемте дни на творението, а седемте врати на човека са двете очи, двете уши, двете ноздри и устата.“ (Този ред на планетите е халдейско-вавилонски. Този ред е запазен и у Птоломей, и у Талмуда.)

Шестата глава се занимава с дванадесетте прости букви н техните съотношения. Те съответстват на следните неща в човека: зрение, слух, обоняние, реч, хранене, действие, мисъл, гняв, смях, сън, размножение и ходене.

Те определят дванадесетте посоки на света: североизток, югоизток, източна височина и източна дълбочина. Северозапад, югозапад, западна височина и западна дълбочина. Южна височина, южна дълбочина, северна височина и северна дълбочина. Те се простират във вечността и това са ръцете на вселената.

Посредством съединението и разместването на тези 12 прости букви Бог е създал 12-те знака на зодиака, 12-те месеца на годината,

12-те членове на човека. Знаците на зодиака са: овен, телец, близнаци, рак, лъв, дева, везни, скорпион, стрелец, козирог, водолей и риби. 12-те члена на човека са: лявата и дясната ръка, двата крака, двата бъбрека, черният дроб, жлъчката, далака, червата, пикочния мехур и артериите.

Посредством различните букви са създадени различни зодиакални знаци, месеци и различните органи в човека, съответствуващи на тези знаци. Така чрез алеф, която управлява речта, се създава знака Овен, месец март и в човека – черния дроб. Чрез вау създава Телец, месец април и в човека жлъчката. Посредством заин създава знака Близнаци, месец май и в човека далака. Посредством буквата хет създава знака Рак, месец юни и в човека стомаха. Посредством буквата тет създава знака Лъв, месец юли и в човека десния бъбрек. Посредством буквата йод, която управлява действията, създава знака Дева, месец август и в човека лявата ръка. Посредством буквата ламед, която управлява съвокуплението, създава знака Везни, месец септември и в човешкото тяло жлъчката. Посредством буквата нун, която управлява обонянието, създава знак Скорпион, месец октомври и червата в човешкото тяло. Чрез буквата самех, която управлява съня, създава знака Стрелец, месец ноември и в човека стомах-кева. (Древните са считали, че стомахът се състои от две части – кева и коркевок.) Чрез буквата аин, която управлява гнева, Той е създал знака Козирог, месец декември и в човека черния дроб. Чрез буквата цаде, която управлява храненето, създава знака Водолей, месец януари и в човека стомах-коркевок. Чрез буквата коф, която управлява смеха, създал знака Риби, месец февруари и в човешкото тяло далака.“

Според кабалистите Сефер Йецира е написана от Авраам и в нея той е скрил всички идеи и закони на окултната наука. Кабалистите са правили много коментарии на тази тайнствена книга.

Общо казано, Сефер Йецира може да се нарече книга за създаването на кабалистиката, отколкото кабалистична книга за творението на вселената. Цялата тази книга е основана на тайнственото Име Йах или Йехова, които е създал света чрез буквите. В края на Сефер Йецира се намира Името на Бога, употребено в множествено число. Авторът на Сефер Йецира препоръчва още в самото начало характерния метод на окултната наука – аналогията.

Формата, която авторът дава на своето съчинение, изразява една велика мисъл. Съществува математическо съотношение между видимата форма и невидимото, даващо начало на формата. Той показва съотношението, което съществува между буквите, съставящи Словото и идеите, които то изразява. Така че, съставяйки Словото, речта, образувана от думите, значи да образуваме идеи. Затова Сефер Йецира при разказа за сътворението на света се ограничава в развитието на еврейските букви, представящи идеите и законите. Затова, докато Зохар представя космогонията на света, то Сефер Йецира представя стълбата на Истината.

Според учението на Сефер Йецира за основа на човешкия дух служи Истината и разума, затова той може да дава отчет за успеха и развитието на мненията посредством изчисления. Следователно. Зохар ни представя безусловната Истина, а Сефер Йецира говори за нейното разбиране и приложение в дела.

Сефер Йецира си служи с дедуктивния метод, изхождайки от идеята за Бога като Първопричина за всичко съществуващо, преминавайки към явленията в природата.

С това кратко изложение на съдържанието и основните идеи на Сефер Йецира дадох бегла представа за това древно окултно съчинение. В еврейската кабалистика има още две подобни съчинения, които са органически свързани със Сефер Йецира, защото говорят за неща, за които се споменава в Сефер Йецира. Това са

„Тридесет и двата пътя на Мъдростта“, която е съставена по подобие на Сефер Йецира и по дедуктивния метод, а другата – „Петдесетте врати на разума“, която е съставена по индуктивния метод, започвайки от разглеждането на природата и стига до идеята за Бога, като си служи с метода на аналогията. Ще предам накратко тяхното съдържание.

7. **Тридесет и двата пътя на Мъдростта**.

Това, което казват кабалистите. 32 пътя, които водят към храма на тайното познание, това са 32-та метода, начини за придобиване на знание и Мъдрост. Всеки един си има име и от там начин на придобиване на знанието и Мъдростта. Ще дам имената на всеки път, както са изцяло дадени в книгата.

Първият път се нарича чудният разум и най-висшият венец. Тази Светлина дава понятие за безконечното и Неговата първа Слава. Ни едно същество не може да достигне до Него.

Вторият път се нарича осветяващ разум. Това е венец на творението и най-висшият блясък на Единицата, към която той най-близо стои. Кабалистите го наричат „втора слава.“

Третият път се нарича също осветяващ разум и служи за основа на първичната Мъдрост, наречена творец на вярата.

Четвъртият път се нарича разум на решение или получаване, затова защото служи като граница за възприемане на еманациите на висшия разум. От него произтичат всички духовни добродетели. Той се излъчва от висшия венец.

Петият път се нарича корен на разума, защото повече от всичко е най-близко до висшата Единица. Той произхожда от глъбините на първоначалната Мъдрост.

Шестият път е наречен път на средното влияние.

Седмият път е наречен скритият разум.

Осмият път е наречен съвършеният и абсолютен разум.

Деветият път е наречен очистителен разум.

Десетият път е наречен блестящият разум.

Единадесетият път е наречен разум на огъня.

Дванадесетият път е наречен разум на светлината.

Тринадесетият път е наречен индуктивен разум на Единицата.

Четиринадесетият път е наречен осветяващият разум.

Петнадесетият път е наречен установяващ разум.

Шестнадесетият път е наречен разум на тържествата и вечното наслаждение на славата, раят, приготвен за праведните.

Седемнадесетият път е наречен приготовляващ разум.

Осемнадесетият път е наречен разум или дом на изобилие.

Деветнадесетият път е наречен разум на тайните или на всички духовни деятелности.

Двадесетият път е наречен разум на волята. Той подготвя всички същества и всяко по отделно към убежденията за съществуването на първоначалната Мъдрост.

Двадесет и първият път се нарича разум, харесващ се на търсещите. Той получава Божествено влияние и сам благотворно действа на всички същества.

Двадесет и вторият път се нарича разум на верността.

Двадесет и третият път се нарича разум на устойчивостта.

Двадесет и четвъртият път се нарича разум на въображението.

Двадесет и петият път се нарича разум на изпитанията или изкушенията.

Двадесет и шестият път се нарича възобновяващ разум.

Двадесет и седмият път се нарича вълнуващ разум.

Двадесет и осмият път се нарича естествен разум. Чрез него е завършена и усъвършенствана природата на всичко намиращо се в орбитата на Слънцето.

Двадесет и деветият път е наречен телесен разум.

Тридесетият път е наречен събирателен разум, защото и с него астролозите извличат своите съждения за звездите, небесните знаци и техните действия, а също и за усъвършенстване на науките, съгласно движението на звездите.

Тридесет и първият път се нарича непрекъснат разум.

Тридесет и вторият път се нарича спомагателен разум, защото управлява действията на седемте планети и способства за тяхното разделяне.

Тези 32 пътя на Мъдростта имат и практическо приложение.

Ако кабалистът иска да зададе въпрос на Бога, той постъпва по следния начин: съветва се предварително с 32-те двеста на първата глава на книгата Битие, т.е. пътят на нещата и изпитва на тях своята наука. В първата глава на Битието името Елохим се повтаря 32 пъти. Затова посредством определени молитви, взети от името Елохим, те молят Бога да им даде необходимата Светлина за искания път и чрез подходящи церемонии се убеждават, че са станали адепти на Мъдростта. По такъв начин те се държат със своята непоколебима вяра и своето горещо милосърдие в сърцето на света за това, за което питат. За да има молитвата им голяма сила, те употребяват Името с 42 букви. Това Име е обозначено от съчетанието на тетраграма и чрез него те се надяват на изпълнение на молбата си.

8. Петдесетте врати на разума.

Петдесетте врати представят 50 неща за изследване от разума. Те са групирани в 6 класа, като в първи клас, наречен начало на елементите, влизат десет врати. Във втория клас, наречен десет смешения, влизат десет врати. В третия клас наречен декада на човешката природа, влизат десет врати. В четвъртия клас, наречен порядък на небето, света на сефиротите, влизат десет врати. В петия

клас, наречен деветте ангелски чина, влиза ангелския свят. В шестия клас се говори за Ен-Соф – Безконечният Бог, Висшият свят или Архетипът.

В първия клас се започва с изследване на първичното състояние на проявения свят, първоначалното вещество, хилус, хаос. Това е първата врата.

Втората врата – пустото и безжизненото, това, което няма никаква форма.

Третата врата – естественото притегляне, бездната.

Четвъртата врата – разделение и зачатък на елементите.

5 – стихията земя, несъдържаща още в себе си никакви семена.

6 – стихията вода, действуваща на земята.

7 – стихията въздух, изпаряващ се из водните бездни.

8 – стихията огън, огряваща и оживяваща.

9 – образуване на качествата.

10 – техния стремеж към смесване.

Във втория клас влизат:

11 – проявяване на минералите чрез разделяне на земята.

12 – цветове и сокове, необходими за зараждане на металите.

13 – морета, езера, цветове, скрити в яйчниците на земята.

14 – възпроизвеждане на тревите и дърветата, т.е. растителната природа.

15 – силите и семената, дадени на всяко едно от тях.

16 – възпроизвеждане на чувстващата природа, различните видове животни.

17 – насекоми и гадове.

18 – риби, 19 – птици, 20 – създаване на четириногите, всички със свои свойства.

Третият клас е посветен на човека:

21 – създаване на човека.

22 – пръстта на земята, веществото.

23 – вдъхване на живот и душа.

24 – тайната на Адам и Ева.

25-човек – цял микрокосмос.

26 – пет външни могъщества.

27 – петте вътрешни сили.

28 – човешкото небе.

29 – човек – ангел.

30 – човек е образ и подобие на Бога.

Четвъртият клас разглежда строежа на нашата вселена, която се състои от следните елементи: Луна, Меркурий, Венера, Слънце, Марс, Юпитер, Сатурн, небесна твърд, първият двигател, емпирея. Тук се включват вратите от 31 до 40.

Петият клас разглежда деветте ангелски чина:

41 – Хайот-Хакодеш или живите Святости, серафими.

42 – Офаними или колела, херувими.

43 – Аралими или ангели велики, силни, престоли.

44 – Хашмаим – господства.

45 – Серафими – власти.

46 – Малахими – сили.

47 – Елохими – началства.

48 – Бне-Елохими – архангели.

49 – Херувими – ангели.

Шестият клас е посветен на безконечния Бог – Ен-Соф. Това е петдесетата врата. Бог е висшето добро, Този, Който смърт никога не е видял и до Който никой ум не е проникнал. Тази петдесета врата не е достигнал и Мойсей.

Кабалистът Кирхер казва по отношение на 50-те врати следното: „Това са 50 врати, през които води пътят на разума или Светия дух, по 32-та. пътя на Мъдростта за търсещия и старателен ум, непрестъпващ законите. 32-та пътя на Мъдростта са пътища на Светлината, по които Светите Божии хора след дълги упражнения и опит в Божествените неща и продължително размишление над тях, достигат скрития център.“

9. Практическа Кабала

На няколко пъти споменах, че върху практическата Кабала има много малко литература. Но все пак има някои практически методи, с които си служат кабалистите да въз-действуват на силите на природата, за да работят в тяхна полза. Затова се казва, че практическата Кабала е всъщност магия, която чрез известни методи въздействува и на астралните сили и ги заставя да работят в полза на мага.

Библията съдържа в себе си много тайни от окултен и мистичен характер. Тези тайни са покрити с тройно покривало, съответно с тройния смисъл на йероглифическия език, на който се написани Свещените книги. Практическата Кабала дава ключ за разбиране на този език чрез три метода, за които споменах по-рано, които носят следните имена: Нотарикон, Темура и Гематрия. Накратко ще изложа в какво се състои всеки от тези методи.

Нотарикон учи, че в отделната дума се заключават други думи. Всяка буква на дадена дума може да бъде развита в цяла дума, започваща с тази буква. После всяка буква в еврейския език има свое

название и всяка буква на това название може да бъде развита в цяла дума. От началните, средните и крайните букви на една или няколко думи може да се образуват нови думи и предложения.

Всяка дума може да бъде разделена на няколко части, всяка от които може да има самостоятелно значение. При такова деление средната буква понякога се удвоява, а понякога към първата или втората дума се прибавя нова буква. Така например, ако вземем еврейската дума шамаим, която значи небе, написана с еврейски букви, ако прибавим в началото еврейската буква алеф, то ще се получи думата еш-маим, което значи огън-вода, която означава същото, каквото означава думата азот у алхимиците и „телесм“ на Хермес Трисмегист.

Темура учи, че размествайки буквите на една дума, може да се получат една или няколко нови думи, заключаващи в себе си скрития смисъл на основната дума. Кабалистите са създали цяла таблица на такива размествания, носещи названието цируфим. Към Темура се отнася и взаимното разместване на буквите в една и съща дума, носещо названието гилгул. Като пример за това може да послужи Великото Име Йехова – йод-хе-вау-хе, чрез което всичко е създадено и което съдържа в себе си четирите основни начала. Разместването на буквите на това Име показва съчетанието на тези четири начала и техните взаимни отношения. От 4-те е възникнало 12. И тук може би лежи ключът за разбирането на зодиака, който играе такава голяма роля в Астрологията. Може също вместо една буква от азбуката да се постави друга, вместо първата последната и т.н.

Темура предлага няколко начина на разместване на буквите, за които няма да се спирам сега.

Гематрия. Най-сложният и най-труден начин за разкриване йероглифичния смисъл, но затова пък той се явява най-плодотворен в своите резултати.

Всяка от 22-те еврейски букви съответствува на определено число. Първите девет букви съответствуват на простите числа, следващите девет съответствуват на десетките и останалите на стотиците. Така всяка дума съответствува на определено число, като полученото сложно число съответствува на буквите на тази дума. Също така цели стихове могат да бъдат приведени към едно число. Общото мистично правило на тази цифрова Кабала се заключава в това, че тези думи, изразени чрез едно и също число, имат вътрешно сродство помежду си. Затова, получавайки от една дума число, можем да го разложим на нови думи, съблюдавайки гореозначеното правило. В гематрията лежи ключът към ономантичната система в Астрологията.

Друг важен отрасъл на практическата Кабала е така наречената пневматика. Тази част на Кабала изисква пълно очистване и просветление на човешкия дух, стремеж към сливане с Бога. Човек става обиталище на Божествените сили и жив орган, чрез който тези сили по мистичен път се предават на света. Такъв човек навсякъде помага за преуспяване на доброто и победа над злото. Това влияние се достига по пътя на потопяване на душата в благоговейно съзерцание на Свещените Имена. Защото тези Имена са израз на Божествени сили. А великият окултен закон гласи: подобното се притегля от подобното.

Във всяко практическо действие трябва да имаме твърда опора в Бога, казват кабалистите, и вътрешно направление на душата. Който с твърда, непоколебима вяра произнася Свещените Имена или стихове от Библията, в които се срещат тези Имена, той може всичко да постигне. При това Имената, съобразно с целта, се съединяват и се произнасят по различни начини. За тази цел е достатъчно да се произнесат Имената на седемте велики и могъщи духове, стоящи пред трона на Всевишния или 72-та гении, управляващи сферата на

проявения свят. Малцина притежават тайната на Великото и Страшно Име и умеят да го произнасят.

Тези имена, начертани по особени синтетични закони, образуват тези прочути талисмани, на които се приписва чудотворна сила. Истинските кабалисти знаят, че само вярата съставя живата сила в тези магически формули.

10. Божествените имена и седемдесет и двамата гении.

Според Ленан

Средновековният алхимик и кабалист Агрипа в своето капитално съчинение „Окултна философия“, във втори том, 108 стр. казва: В книгата „Изход“ има три стиха – 19, 20 и 21. всеки от които съдържа по 72 букви, написани с еврейски букви.

Те започват: първият с думата ваиса, вторият с думата ванабъл, а третият с думата нает. Ако ги напишем един под друг, първият и третият отляво надясно, а вторият – средният, обратно, започвайки отдясно наляво, тогава всеки три букви съставят име. По такъв начин се получават 72 имена. Евреите ги наричат шемамфораш. Като прибавим към всяка от тях Божественото Име Ел или Йах, ние ще получим 72 имена, подобно на това, за което се говори в Писанието: „Моят ангел ще предиде пред вас, гледайте на него, защото той носи на себе си Моето Велико Име.“

Това са имената на тези духове, които председателстват в 72-те петорки на небето, в също такова количество народи, наречия и части на човешкото тяло. Те съответстват на 72-та старци на синагогите и на 72-та ученици на Христа.

В следващото изложение ще дам тези имена в съответствие с Божествените Имена. Техните влияния се разделят на три категории, върху които няма да се спирам сега подробно.

Първият гений се нарича Вехюиах, което значи Бог възвисен, превъзвисен над всички неща. Управлява от първи до пети градус на зодиака. Божественото име, което му съответствува, е Йехова. Произнася се заедно с псалом 31, стих 3, за да бъде озарен от Божия Дух. „Но Ти, Господи, си щит мой, слава моя, който възвишава главата ми."

Вторият гений е наречен Йелиел, което значи Бог помагащ. Управлява от 6-ти до 10-ти градус на зодиака. Употребява се за удържане победа над тези, които несправедливо ви нападат, като се произнасят Божествените Имена и псалом 21, 20 стих: „Но Ти, Господи, не се отдалечавай от мене, сила моя, побързай да ми помогнеш." На него съответства Божественото Име Аиди.

Третият гений е наречен Ситаел, на когото отговаря Божественото Име Шонтакре, което значи Бог надежда на всички създания. Управлява от 11 -ти до 15-ти градус на зодиака. Употребява се против превратностите на съдбата, като се произнасят Божествените Имена и псалом 91, стих 2: „Аз казвам за Господа, Ти Си прибежище мое, крепост моя, Бог мой, на когото се надея."

Четвъртият гений е наречен Елимиах, който отговаря на Божественото има Алах, което значи Бог тайни. Управлява от 16-ти до 20-ти градус на зодиака. Употребява се против душевни мъки и разпознаване на измамниците, като се произнасят Божествените Имена и псалом 6, стих 5: „Обърни се, Господи, избави душата ми, спаси ме заради Твоята милост."

Петият гений е наречен Махазиах, който отговаря на Божественото Име Техут, което значи Бог спасител. Управлява от 21-ви до 25-ти градус на зодиака. Употребява се за да живее човек в мир с

всички, като се произнасят Божествените Имена и псалом 34, 4 стих: „Потърсих Господа и Той ме послуша и от всички опасности ме избави.“

Шестият гений е наречен Делахел, който отговаря на Божественото Име Абид, което значи Бог възхваляем. Управлява от 26-ти до 30-ти градус на зодиака. Употребява се за придобиване на познания и за изцеление на болести, като се произнасят Божествените Имена и псалом 9, 12 стих: „Пейте за Господа, живущ в Сион, възвещавайте между народите Неговите дела.“

Седмият гений се нарича Ахиах, отговарящ на Божественото Име Шоус, което значи Бог добър и търпелив. Управлява от 31-ви до 35-ти градус на зодиака. Употребява се за придобиване на търпение и разкриване на тайните на природата, като се произнасят Божествените Имена и псалом 102, стих 8: „Милосърд и благ Господ, дълготърпелив и многомилостив.“

Осмият гений е наречен Кахател, който отговаря на Божественото Име Моти. което значи Бог обожаем. Управлява от 36-ти до 40-ти градус на зодиака. Употребява се за получаване на Божието благословение и отстраняване на злите духове, като се произнасят Божествените Имена и псалом 95. 6 стих: „Дойдете да се поклоним и да припаднем, да коленичим пред лицето на Господа, нашия създател.“

Деветият гений е наречен Хазиел, който отговаря на Божественото Име Агзи, което значи Бог на милосърдието. Управлява от 41-ви до 45-ти градус на зодиака. Употребява се за придобиване на Божието милосърдие, дружбата и покровителството на висшите и изпълнение на обещанията, като се произнасят Божествените Имена и псалом 25, 6 стих: „Помни, Господи, благите си милости и милосърдията, защото са от вечността.“

Десетият гений, наречен Аладиах, който отговаря на Божествените Имена Скре и Ейпи, което значи Бог милостив. Управлява от 45-ти до 50-ти градус на зодиака. Употребява се за скриване на престъпления и тези, които се страхуват да не бъдат открити, а също против лудост и чума, като се произнасят Божествените Имена и псалом 33, 23 стих: „Да бъде, Господи, Твоята милост над нас, защото ние на Тебе уповаваме."

Единадесетият гений е нарече Лаувиах, който отговаря на Божественото Име Деос, което значи Бог възхваляем и възторжен. Управлява от 50-ти до 55-ти градус на зодиака. Употребява се против опасности и удържане на победа, като се произнасят Божествените Имена и псалом 18, 48 стих: „Жив е Господ и благословена да бъде канарата Му и да се възвиси Бог на избавлението ми."

Дванадесетият гений е наречен Хахиах, който отговаря на Божественото Име Онус, което значи Бог – убежище. Управлява от 56-ти до 60-ти градус на зодиака. Употребява се за откриване на тайни, скрити от смъртните, като се произнасят Божествените Имена и псалом 10, първи стих: „Защо, Господи, стоиш надалеч, защо се криеш във време на скръб и неволя?"

Тринадесетият гений е наречен Йезиел, който отговаря на Божественото Име Бог, което значи Бог прославен във всички неща. Управлява от 61-ви до 65-ти градус на зодиака. Употребява се за дружба, примирение и съпружеска вярност, като се произнасят Божествените Имена и псалом 38, стих 4: „Възклицайте Господу всички земи. Запейте и радвайте се, да! Пейте хваления!"

Четиринадесетият гений е наречен Мебахел, което отговаря на Божественото Име Диос, което значи Бог пазител. Управлява от 66-ти до 70-ти градус на зодиака. Употребява се против тези, които се стремят да завладеят благата на другите, като се произнасят

Божествените Имена и псалом 9, 10 стих: „И Господ ще бъде прибежище на угнетените, прибежище в скръбни времена.“

Петнадесетият гений е наречен Хариел и има отношение към Божественото Име Идео, което значи Бог създател. Управлява от 71-ви до 75-ти градус на зодиака. Употребява се против нечестие в религиите. Произнасяйки тяхното име с Божествените Имена и псалом 24, 22 стих: „Но Господ стана мое пристанище, Бог мой, твърдина и убежище мое.“

Шестнадесетият гений е наречен Хакамиах, има отношение към Божественото Име Диес, което значи Бог създаващ вселената. Управлява от 76-ти до 80-ти градус на зодиака. Употребява се против изменници, за да се удържи победа и освобождаване от тези, които искат да ни притесняват, като се произнасят техните имена със следващото: „Всемогъщи Боже, Ти, Който си създал вселената и покровителстваш българския народ, аз Те призовавам с името Хакамиах за избавление на България от нейните врагове“, като се прочете и псалом 88, 2 стих: „Господи Боже, спасителю мой, и деня и нощя съм викал пред Тебе. Нека дойде молитвата ми пред Твоето присъствие.“

Седемнадесетият гений е наречен Лавиах, който съответства на Божественото Име Гот, което значи Бог дивен. Управлява от 81-ви до 85-ти градус на зодиака. Употребява се против вълнение на духа и огорчение, като се произнасят Божествените Имена и псалом 8. 10 стих: „Йехова, Господи наш, колко е превъзходно Твоето Име по цялата земя.“

Деветнадесетият гений е наречен Леувиах, което съответства на Божественото Име Божи, което значи Бог помилващ грешните. Управлява от 91 -ви до 95-ти градус на зодиака. Употребява се за изпросване на милостта Божия, като се произнасят Божествените

Имена и псалом 40, първи стих: „С надежда очаквах Господа; и Той се преклони към мене и послуша вика ми.“

Двадесетият гений е наречен Пахалиах, което съответства на Божественото Име Тиос, което значи Бог изкупител. Управлява от 96-ти до 100-ят градус на зодиака. Употребява се против врагове на религията, за обръщане на народите в християнството с произнасяне на Божествените Имена и псалом 120, втори стих: „Господи, избави душата ми от лъжливи устни и от измамлив език.“

Двадесет и първият гений е наречен Нелкаел, което съответства на Божественото Име Буек, което значи Бог един и неразделен. Управлява от 101-ви до 105-ти градус на зодиака. Употребява се против клеветниците и за отстранение на злите духове с произнасяне на Божествените Имена и на псалом 30, 18 стих: „Аз на Тебе възлагам надеждата си, о Господи, и казах аз:Ти си Бог мой, в твоите ръце е съдбата ми.“

Двадесет и вторият гений е наречен Йеиаиел, което съответства на Божественото Име Гоод, което значи дясната страна на Бога. Управлява от 106-ти до 110-ти градус на зодиака. Употребява се за придобиване на щастие и добро име, като се произнасят Божествените Имена и псалом 121,5 стих: „Господ е пазач, Господ е твой покров отдясно ти.“

Двадесет и третият гений е наречен Мелахел, което съответства на Божественото Име Диех, което значи Бог освобождаващ от страдание. Управлява от 111 -ти до 115-ти градус на зодиака. Употребява се като оръжие, за да се пътува в безопасност, като се произнасят Божествените Имена и псалом 121,8 стих: „Господ ще пази излизането ти и влизането ти отсега и до века.“

Двадесет и четвъртият гений е наречен Хахюиах, което съответства на Божественото Име Езар, което значи Бог добър сам по себе си. Управлява от 116-ти до 120-ти градус на зодиака. Употребява

се за придобиване на милостта и милосърдието на Бога, като се произнасят Божествените Имена и псалом 33, 18 стих: „Ето, окото на Бога е върху ония, които Му се боят, върху ония, които се надяват на Неговата милост.“

Двадесет и петият гений е наречен Ниткахиах, което съответства на Божественото Име Орзи, което значи Бог даващ Мъдрост. Управлява от 121-ви до 125-ти градус на зодиака. Употребява се за придобиване на Мъдрост и разкриване на скритите тайни, като се произнасят Божествените Имена с псалом 9, първи стих: „Ще те славословя, Господи, с цялото си сърце, ще разкажа всички твои чудни дела.“

Двадесет и шестият гений е наречен Хазиах, съответстващ на Божествените Имена Агди и Абди, което значи Бог скрит, таен. Управлява от 126-ти до 130-ти градус на зодиака. Употребява се за спечелване на процеси, покровителство на търсещите Истината, като се произнасят Божествените Имена и псалом 119, 145 стих: „Извиках от все сърце, послушай ме, Господи, и ще пазя повеленията Ти.“

Двадесет и седмият гений е наречен Йератхел, което съответства на Божественото Име Теос, което значи Бог изобличава злите. Управлява от 131-ви до 135-ти градус. Употребява се за изобличаване на злодеите и клеветниците, и за избавяне от врагове, като се произнасят Божествените Имена и псалом 140, първи стих: „Избави ме, Господи, от злия човек, избави ме от притеснителите ми.“

Двадесет и осмият гений е наречен Сеехиах, което съответства на Божественото Име Адад, което значи Бог излекуваш болните. Управлява от 136-ти до 140-ти градус на зодиака. Употребява се против немощ и гръм, запазва от пожари, като се произнесат Божествените Имена и псалом 71, 12 стих: „Боже, не се отдалечавай от мене. Боже мой, побързай да ми помогнеш.“

Двадесет и деветият гений е наречен Рейиел. съответстващ на Божественото Име Зими, което значи Бог бърз помощник. Управлява от 141-ви до 145-ти градус на зодиака. Употребява се против нечестие и врагове на религията, за избавление на себе си от врагове видими и невидими, като се произнасят Божествените Имена и псалом 54, 4 стих: „Ето, Бог ми помага, Господ е от ония, които подкрепят душата ми.“

Тридесетият гений е наречен Ормаел, което съответства на Божественото Име Тура, което значи Бог търпелив. Управлява от 146-ти до 150-ти градус на зодиака. Употребява се против печал, безнадеждност и за усилване на търпението, като се произнасят Божествените Имена и псалом 71, стих 5: „Защо Ти, Господи, Иеове, си моя надежда, на тебе съм уповавал в младостта си.“

Тридесет и първият гений е наречен Лекабел и съответства на Божественото Име Телци, което значи Бог вдъхновяващ. Управлява от 151-ви до 155-ти градус на зодиака. Употребява се за получаване на сведения, като се произнасят Божествените Имена и псалом 70, 16 стих: „Не познавам аз наука, но ще вляза в могъщество, помнейки, Господи, само Твоята справедливост.“

Тридесет и вторият гений е наречен Васариах, което съответства на Божественото Име Анод, което значи Бог справедлив. Управлява от 156-ти до 160-ти градус на зодиака. Употребява се против нападащи ни чрез правосъдие. Трябва да се наименува специално нападащото и да се кажат причините, като се произнесат Божествените Имена и псалом 33, 4 стих: „Защото Словото на Господа е право, и всичките Му дела са извършени с вярност (са истинни).“

Тридесет и третият гений е наречен Иехюиах, съответстващ на Божественото Име Агад, което значи Бог всезнающ. Управлява от 161 -ви до 165-ти градус на зодиака. Употребява се за обезвреждане на

изменниците, като се произнасят Божествените Имена и псалом 33, 11 стих: „Господ знае помилванията на хората, макар че те са суетни.“

Тридесет и четвъртият гений е наречен Лехахиах, което съответства на Божественото Име Ауаб. Управлява от 166-ти до 170-ти градус. Употребява се за смекчаване на гнева, като се произнасят Божествените Имена и псалом 130, 5 стих: „Надявам се на Господа, надява се душата ми и на Неговото Слово аз уповавам.“

Тридесет и петият гений е наречен Кемакиах, което съответства на Божественото Име Ануп, което значи Бог даващ радост. Управлява от 171 -ви до 175-ти градус на зодиака. Употребява се за придобиване разположението на тези. които сме обидили, като се произнасят молитви с Божествените Имена и се назовава лицето, и се чете псалом 110, първи стих: „Любя Господа, защото послуша гласа ми и молбите ми.“

Тридесет и шестият гений е наречен Манадел, съответстващ на Божественото Име Алла, което значи Бог обожаем. Управлява от 176-ти до 180-ти градуса на зодиака. Употребява се за запазване длъжността и средствата за съществуване, като се произнасят Божествените Имена и псалом 26, стих 8: „Господи, любя местопребиваването на Твоя дом и мястото на скинията на славата Ти.“

Тридесет и седмият гений е наречен Аниел, съответства на Божественото Име Абада, което значи Бог добродетелен. Управлява от 181-ти до 185-ти градус на зодиака. Употребява се за победа и снемане обсада на град, като се произнасят Божествените имена и псалом 80, 8 стих: „Възвърни ни, Боже на силите, осияй с лицето Си и ще се спасим.“

Тридесет и осмият гений е наречен Хаамиях, съответства на Божественото Име Агла, което значи Бог надежда на децата на Земята или Бог Триединен и Единен. Управлява от 186-ти до 190-ти градус на

зодиака. Употребява се за придобиване на съкровища небесни и земни, като се произнасят Божествените Имена и псалом 9 1,9 стих: „Понеже Ти си казал: Господ е прибежище мое, крепост моя, Бог мой, на Него ще се надея.“

Тридесет и деветият гений е наречен Рехаел, съответстващ на Божественото Име Гоот, което значи Бог приемащ грешниците. Управлява от 191 -ви до 195-ти градус на зодиака.

Употребява се за лечение на болести, дава здраве и благоденствие, като се произнасят Божествените Имена и се чете псалом 30, 11 стих: „Послушай, Господи, и смили се над мене; Господи, бъди ми помощник.“

Четиридесетият гений е наречен Йейазел, което съответства на Божественото Име Гоед, което значи Бог радващ се. Управлява от 196-ти до 200-ят градус на зодиака. Употребява се с произнасяне на Божествените Имена и псалом 88, 15 стих: „Защо, Господи, отхвърляш душата ми, защо криеш лицето си от мене?“ Този псалом има чудни свойства. Служи за освобождаване на пленници, утеснения и избавяне от врагове. Помага книгоиздателството и печата, хората на науката и артистите.

Четиридесет и първият гений е наречен Хахахел, съответства на Божественото Име Гуди, което значи Бог в три лица. Управлява от 201 -ви до 205-ти градус на зодиака. Употребява се против нечестивите и клеветниците, като се произнасят Божествените Имена и псалом 120, втори стих: „Господи, избави душата ми от лъжливи устни и от измамлив език.“

Четиридесет и вторият гений е наречен Микаел, което съответства на Божественото Име Виюд, което значи свойство на Бога, дом Божи, подобие Божие. Управлява от 206-ти до 210-ти градус на зодиака. Употребява се за безопасно пътуване и разкриване на

заговори, като се произнасят Божествените Имена и псалом 121,7 стих: „Господ ще те пази от всяко зло, ще пази душата ти."

Четиридесет и третият гений е наречен Вевалиях, съответстващ на Божественото Име Солу, което значи покровител. Управлява от 211 -ти до 215-ти градуса на зодиака. Употребява се за унищожение на враговете и освобождение от робство, като се произнасят Божествените Имена и псалом 88, 13 стих: „Но аз към Тебе, Господи, извиках и на ранина молитвата ми Те превари."

Четиридесет и четвъртият гений е наречен Йелахиах. съответстващ на Божественото Име Боза. което значи Бог вечен.

Управлява от 216-ти до 220-ти градус на зодиака. Употребява се за успех и полезни предприятия, като се произнасят Божествените Имена и псалом 119, 108 стих: „Приеми, моля Ти се Господи, доброволните приноси на устата ми и научи ме на съдбите си."

Четиридесет и петият гений е наречен Сеалиах, което съответства на Божественото Име Хобо, което значи двигател на всички неща. Управлява от 221-ви до 225-ти градус на зодиака. Употребява се за смущение на злите и гордите и повдигане на унижените и падналите, като се произнасят Божествените Имена и псалом 94, 18 стих:"Когато казвах:под-плъзва се ногата ми, тогава, Господи, Твоята милост ме подпре."

Четиридесет и шестият гений е наречен Ариел, което съответства на Божественото Име Пино, което значи Бог, който даде откровение. Управлява от 226-ти до 230-ти градус на зодиака. Употребява се за получаване на откровения, като се произнасят Божествените Имена и псалом 145, 9 стих: „Благ е Господ към всички; и благите Му милости са върху всичките Му творения."

Четиридесет и седмият гений е наречен Асалиях, което съответства на Божественото Име Хана, което значи Бог праведен, показващ Истината. Управлява от 231-ви до 235-ти градус на зодиака.

Употребява се за прославяне на Бога и подем към Него във време, когато ни изпраща озарение, като се произнасят Божествените Имена и псалом 104, 24 стих: „Колко многочислени са Твоите дела, Господи! С Мъдрост си направил всичко. Земята е пълна с Твоите творения.“

Четиридесет и осмият гений е наречен Михаел, което съответства на Божественото Име Цока, което значи Бог Отец помагащ. Управлява от 236-ти до 240-ти градус на зодиака. Употребява се за запазването на мира и съгласието между съпрузите, като се произнасят Божествените Имена и псалом 98, 2 стих: „Господ изяви победата си, откри правдата си пред народите.“

Четиридесет и деветият гений е наречен Вехюел, което съответства на Божественото Име Мара, което значи Бог велик и възвишен. Управлява от 241 -ви до 245-ти градус на зодиака. Употребява се за да се съсредоточи за благословението и прославянето на Бога, като се произнасят Божествените имена и псалом 145, стих 3: „Велик е Господ и твърде достохвален. И величието Му е неизследимо.“

Петдесетият гений е наречен Даниел, което съответства на Божественото Име Пола, което значи Бог на милосърдие, ангел на изповед. Управлява от 246-ти до 250-ти градус на зодиака. Употребява се за измолване на Божието милосърдие и получаване утешение, като се произнасят Божествените Имена и псалом 103, 8 стих: „Милосърд е благ Господ, дълготърпелив и многомилостив.“

Петдесет и първият гений е наречен Хахасиах, което отговаря на Божественото Име Била, което значи Бог съкровен. Управлява от 251 -ви до 255-ти градус на зодиака. Употребява се за възвисяване на душата, за да ѝ се разкрият тайните на Мъдростта, като се произнасят Божествените Имена и псалом 104, 31 стих: „Да пребъде във веки славата Господня, да се весели Господ в своите дела.“

Петдесет и вторият гений е наречен Имамиах, което съответства на Божественото Име Абаг, което значи Бог възвишаващ се над всички неща. Управлява от 256-ти до 260-ти градус на зодиака. Употребява се за разстройване силите на враговете и тяхното унищожение, като се произнасят Божествените Имена и псалом 7, стих 18: „Аз ще прославям Господа и Неговата правда и ще възпявам името на Всевишния Господ."

Петдесет и третият гений е наречен Нанаел, което съответства на Божественото Име Обра, което значи Бог укротяващ гордостта. Управлява от 261-ви до 266-ти градус на зодиака. Употребява се за укротяване на гордостта, като се произнасят Божествените Имена и псалом 119, стих 75: „Зная, че Твоят съд, Господи, е праведен и справедливо си ме наказал."

Петдесет и четвъртият гений е наречен Ниткаел, което съответства на Божественото Име Бора, което значи небесен цар. Управлява от 266-ти до 270-ти градус на зодиака. Употребява се за изпросване на Божието милосърдие и дълголенствие, като се произнасят Божествените Имена и псалом 103, стих 19: „Господ е поставил престола си на небето и Неговото Царство владее над всичко."

Петдесет и петият гений е наречен Мебахиах, което съответства на Божественото Име Алай, което значи Бог вечен. Управлява от 271-ви до 275-ти градус на зодиака. Употребява се за получаване на утешение и тези, които имат желание да имат деца, като се произнасят Божествените Имена и псалом 102, 13 стих: „Но Ти, Господи, във веки пребъдваш и споменът за Тебе е от род в род."

Петдесет и шестият гений е наречен Поиел, което съответства на Божественото Име Илли, което значи Бог поддържащ вселената. Управлява от 276-ти до 280-ти градус на зодиака. Употребява се за да се получи това, което се проси, като се произнасят Божествените

Имена и псалом 148, стих 14: „Господ подкрепя всички падащи и възправя всички огърбени.“

Петдесет и седмият гений е наречен Немамиах, което съответства на Божественото Име Попа, което значи Бог достохвален. Управлява от 281-ви до 285-ти градус на зодиака. Употребява се за преуспяване във всички неща и освобождение на пленниците, като се произнасят Божествените Имена и псалом 115, 17 стих: „Бойте се от Господа, уповавайте на Господа, Той ще ви бъде помощ и щит.“

Петдесет и осмият гений е наречен Йеиелел, което съответства на Божественото Име Пара, което значи Бог способстващ за произрастване. Употребява се против скърби и излекуване на болести, преди всичко болести на очите, като се произнасят Божествените Имена и псалом 61,4 стих: „Изцели ме. Господи, защото ме болят костите, също и душата ми е твърде смутена. Но Ти, Господи, докога.“

Петдесет и деветият гений е наречен Харахел, съответстващ на Божественото Име Елла, което значи Бог всезнающ. Управлява от 291 -ви до 295-ти градус на зодиака. Употребява се против женско безплодие и прави децата покорни на родителите, като се произнасят Божествените Имена и псалом 113, 3 стих: „От изгрев слънце до залез прославям името Господне.“

Шестдесетият гений е наречен Мицраел, което съответства на Божественото Име Гена, което значи Бог поддържащ угнетените. Управлява от 296-ти до 300-ят градус на зодиака. Употребява се за изцеление на болести на духа и избавление от преследване, като се произнасят Божествените Имена и псалом 145, 17 стих: „Праведен е Господ във всичките свои пътища и благ е във всички свои дела.“

Шестдесет и първият гений е наречен Умабел, което съответства на Божественото Име Сила, което значи Бог над всички неща. Управлява от 301-ви до 305-ти градус на зодиака. Употребява се за създаване на дружба с каквото и да е лице, като се произнасят

Божествените Имена и псалом 113, 2 стих: „Да бъде името Господне благословено от нине и до века.“

Шестдесет и вторият гений е наречен Иаххел, което съответства на Божественото Име Суна, което значи Бог най-висшето Същество. Управлява от 306-ти до 310-ти градус на зодиака. Употребява се за достигане на Мъдрост, като се произнасят Божествените Имена и псалом 119, 159 стих: „Погледни как аз обичам Твоите повеления, Господи. Според милостта си, оживи ме.“

Шестдесетият и третият гений е наречен Ануел, съответстващ на Божественото Име Мири, което значи Бог безконечно добър. Управлява от 311-ти до 315-ти градус на зодиака. Употребява се за обръщане народите в християнство. Този гений покровителства против случайностите и излекуване на болестите, като се произнасят Божествените имена и псалом 2, 11 стих: „Служете на Господа със страх и хвалете Го с трепет.“

Шестдесет и четвъртият гений е наречен Михаел, което съответства на Божественото Име Абли, което значи Бог всичко оживяващ. Управлява от 316-ти до 320-ти градус на зодиака. Употребява се против превратностите на съдбата и предпазва от злоба и диви животни, като се произнасят Божествените Имена и псалом 33, 18 стих: „Ето, окото Господне е на боящите се от Него и на чакащите Неговата милост.“

Шестдесет и петият гений е наречен Дамабиах, което съответства на Божественото Име Тара, което значи Бог източник на Мъдрост. Управлява от 321-ви до 325-ти градус на зодиака. Употребява се против магия, също за достигане на Мъдрост и предприемане на полезни начинания, като се произнасят Божествените Имена и псалом 90, 13 стих: „Върни се, Господи, докога? И дано се разкаеш за скърбите на слугите си.“

Шестдесет и шестият гений е наречен Манакел, съответстващ на Божественото Име Пора, което значи Бог помагащ и поддържащ всичко. Управлява от 326-ти до 330-ти градус на зодиака. Употребява се за укротяване на Божия гняв и излекуване на болестите, като се произнасят Божествените Имена и псалом 381, 22 стих: „Не ме оставяй, Господи, Боже мой, не се отдалечавай от мене.“

Шестдесет и седмият гений е наречен Екаел, съответстващ на Божественото Име Богу, което значи Бог утешител на човешките деца. Управлява от 331-ви до 335-ти градус на зодиака. Употребява се за утешение от бедствия и достигане на Мъдрост, като се произнасят Божествените Имена и псалом 37, стих 4: „Весели се в Господа и Той ще ти даде просеното от сърцето ти.“

Шестдесет и осмият гений е наречен Хабяиах, което съответства на Божественото Име Депос, което значи Бог даващ щедро. Управлява от 336-ти до 340-ти градус на зодиака. Употребява се за запазване на здравето и излекуване от болести, като се произнасят Божествените Имена и псалом 106, 1 стих: „Славете Господа, затова защото Той е благ, затова защото Неговата милост е вечна.“

Шестдесет и деветият гений е наречен Рохел, което съответства на Божественото Име Деос, което значи Бог всевидещ. Управлява от 341 -ви до 345-ти градус на зодиака. Употребява се за откриване на изгубено или откраднато и изобличаване на похитителя, като се произнасят Божествените Имена и псалом 16, 5 стих: „Господ е делът на наследството ми и на чашата ми. Ти поддържаш това, което ми се е паднало.“

Седемдесетият гений е наречен Йабамиах, съответстващ на Божественото Име Арис, което значи Словото, произвеждащо всички неща. Управлява от 346-ти до 350-ти градус на зодиака. Употребява се за благоприятно израстване на растенията и въобще явленията в

природата, като се произнасят Божествените Имена и се прочете първия стих на Библията: „В началото Бог създаде небето и земята.“

Седемдесет и първият гений е наречен Хамаиел, което съответства на Божественото Име Зеут, което значи Бог, Владетел на вселената. Управлява от 351-ви до 355-ти градус на зодиака. Употребява се за изобличаване на злодеите и избавление от желаещите да ни угнетяват, като се произнасят Божествените Имена и псалом 109, 30 стих: „И аз ще благодаря много на Господа с устата си. Да! Между множеството ще Го хваля.“

Седемдесет и вторият гений е наречен Мюниах, което съответства на Божественото Име Атенбюи, което значи край на нещата. Управлява от 356-ти до 360-ти градус на зодиака. Употребява се за покровителство на окултни операции. Дава сила за успешно завършване на всички неща, като се произнасят Божествените Имена и псалом 116, 7 стих: „Върни се, душо моя, в успокоението си, защото Господ постъпи щедро към теб.“

Извикването на гениите трябва да се извършва във времето, съответстващо на техните свойства и особено в частта на света, където те присъстват, т.е. магът произвеждащ обреда на извикването, трябва да обърне в тази посока лицето си.

Ще дам една таблица, която показва точно времето, кога да се извикват гениите.

За изложение учението на Кабала – науката за Бога, вселената и човека, използвах главно съчинението на френския окултист и кабалист Папюс, носещо заглавието „Кабала или наука за Бога, вселената и човека.“ За написването на това съчинение той е използвал всички древни, средновековни и по-съвременни кабалистични книги и автори. От древността е използвал Сефер Йецира и Зохар, от средните векове е използвал Агрипа, а от по-новите времена е използвал трудовете на Хенрих Кунрат, Елифас

Леви, Сент Ив д'Алвейдър, Ленан, Кирхер, Франк, Станислав де Гуайт и други.

Изложението не е много схематизирано, понеже аз следвах неговия план на изложение. Моята цел е да дам само една бегла представа за ученията на Кабала, които са главната съставка на западната окултна традиция, която имам именно за цел да изнеса, както се е развивала в течение на времената.

ТАБЛИЦА НА АСТРОЛОГИЧНИТЕ ВЛИЯНИЯ

Имена на гениите	Период на общо влияние	Време на най-силно влияние (число и месец)					Време на изкл. влияние
1. Вехюиах	20.03.-24.03.	20.03.	31.05.	11.08.	22.10.	02.01.	12:01-12:20
2. Йелиел	25.03.-29.03.	21.03.	01.06.	12.08.	23.10.	03.01.	12:21-12:40
3. Ситаел	30.03.-03.04.	22.03.	02.06.	13.08.	24.10.	04.01.	12:41-01:00
4. Елемиах	04.04.-08.04.	23.03.	03.06.	14.08.	25.10.	05.01.	01:01-01:20
5. Махазиах	09.04.-13.04.	24.03.	04.06.	15.08.	26.10.	06.01.	01:21-01:40
6. Лелахел	14.04.-18.04.	25.03.	05.06.	16.08.	27.10.	07.01.	01:41-02:00
7. Ахиах	19.04.-23.04.	26.03.	06.06.	17.08.	28.10.	08.01.	02:01-02:20
8. Кахетел	24.04.-28.04.	27.03.	07.06.	18.08.	29.10.	09.01.	02:21-02:40
9. Хазиел	29.04.-03.05.	28.03.	08.06.	19.08.	30.10.	10.01.	02:41-03:00
10. Аладиах	04.05.-08.05.	29.03.	09.06.	20.08.	31.10.	11.01.	03:01-03:20
11. Лувиах	09.05.-13.05.	30.03.	10.06.	21.08.	01.11.	12.01.	03:21-03:40
12. Хахаиах	14.05.-18.05.	31.03.	11.06.	22.08.	02.11.	13.01.	03:41-04:00
13. Йезелел	19.05.-23.05.	01.04.	12.06.	23.08.	03.11.	14.01.	04:01-04:20
14. Мебахел	24.05.-28.05.	02.04.	13.06.	24.08.	04.11.	15.01.	04:21-04:40
15. Хариел	29.05.-02.06.	03.04.	14.06.	25.08.	05.11.	16.01.	04:41-05:00
16. Хахамиах	03.06.-07.06.	04.04.	15.06.	26.08.	06.11.	17.01.	05:01-05:20
17. Левиах	08.06.-12.06.	05.04.	16.06.	27.08.	07.11.	18.01.	05:21-05:40
18. Калиел	13.06.-17.06.	06.04.	17.06.	28.08.	08.11.	19.01.	05:41-06:00
19. Левюиах	18.06.-22.06.	07.04.	18.06.	29.08.	09.11.	20.01.	06:01-06:20
20. Пахалиах	23.06.-27.06.	08.04.	19.06.	30.08.	10.11.	21.01.	06:21-06:40
21. Нелхаел	28.06.-02.07.	09.04.	20.06.	31.08.	11.11.	22.01.	06:41-07:00
22. Йенайел	30.07.-07.07.	10.04.	21.06.	01.09.	12.11.	23.01.	07:01-07:20
23. Малахел	08.07.-12.07.	11.04.	22.06.	02.09.	13.11.	24.01.	07:21-07:40
24. Хахюиах	13.07.-17.07.	12.04.	23.06.	03.09.	14.11.	25.01.	07:41-08:00
25. Нитхаиах	18.07.-22.07.	13.04.	24.06.	04.09.	15.11.	26.01.	08:01-08:20
26. Хаахиах	23.07.-27.07.	14.04.	25.06.	05.09.	16.11.	27.01.	08:21-08:40
27. Йератхел	28.07.-01.08.	15.04.	26.06.	06.09.	17.11.	28.01.	08:41-09:00
28. Сеехиах	02.08.-06.08.	16.04.	27.06.	07.09.	18.11.	29.01.	09:01-09:20
29. Рейиел	07.08.-11.08.	17.04.	28.06.	08.09.	19.11.	30.01.	09:21-09:40
30. Ормаел	12.08.-16.08.	18.04.	29.06.	09.09.	20.11.	31.01.	09:41-10:00
31. Лекабел	17.08.-21.08.	19.04.	30.06.	10.09.	21.11.	01.02.	10:01-10:20
32. Басариах	22.08.-25.08.	20.04.	01.07.	11.09.	22.11.	02.02.	10:21-10:40
33. Йехюиах	27.08.-31.08.	21.04.	02.07.	12.09.	23.11.	03.02.	10:41-11:00
34. Лехаиах	01.09.-05.09.	22.04.	03.07.	13.09.	24.11.	04.02.	11:01-11:20
35. Кавакиах	06.09.-10.09.	23.04.	04.07.	14.09.	25.11.	05.02.	11:21-11:40
36. Манадаел	11.09.-15.09.	24.04.	05.07.	15.09.	26.11.	06.02.	11:41-12:00

НА СЕДЕМДЕСЕТТЕ И ДВАМАТА ГЕНИЯ

Имена на гениите	Период на общо влияние	Време на най-силно влияние (число и месец)					Време на изкл. внимание
37. Аниел	16.09.-20.09.	25.04.	06.07.	16.09.	27.11.	07.02.	12:01-12:20
38. Паамиах	21.09.-25.09.	26.04.	07.07.	17.09.	28.11.	08.02.	12:21-12:40
39. Рехаел	26.09.-30.09.	27.04.	08.07.	18.09.	29.11.	09.02.	12:41-01:00
40. Йейазел	01.10.-05.10.	28.04.	09.07.	19.09.	30.11.	10.02.	01:01-01:20
41. Хахахел	06.10.-11.10.	29.04.	10.07.	20.09.	01.12.	11.02.	01:21-01:40
42. Микаел	11.10.-15.10.	30.04.	11.07.	21.09.	02.12.	12.02.	01:41-02:00
43. Вевалиах	16.10.-20.10.	01.05.	12.07.	22.09.	03.12.	13.02.	02:01-02:20
44. Йелахиах	21.10.-25.10.	02.05.	13.07.	23.09.	04.12.	14.02.	02:21-02:40
45. Сеалиах	26.10.-30.10.	03.05.	14.07.	24.09.	05.12.	15.02.	02:41-03:00
46. Ариел	31.10.-04.11.	04.05.	15.07.	25.09.	06.12.	16.02.	03:01-03:20
47. Асалиах	05.11.-09.11.	05.05.	16.07.	26.09.	07.12.	17.02.	03:21-03:40
48. Михаел	10.11.-14.11.	06.05.	17.07.	27.09.	08.12.	18.02.	03:41-04:00
49. Вехуел	15.11.-19.11.	07.05.	18.07.	28.09.	09.12.	19.02.	04:01-04:20
50. Даниел	20.11.-24.11.	08.05.	19.07.	29.09.	10.12.	20.02.	04:21-04:40
51. Хахасиах	25.11.-29.11.	09.05.	20.07.	30.09.	11.12.	21.02.	04:41-05:00
52. Имамиах	30.11.-04.12.	10.05.	21.07.	01.10.	12.12.	22.02.	05:01-05:20
53. Нанаел	05.12.-09.12.	11.05.	22.07.	02.10.	13.12.	23.02.	05:21-05:40
54. Нитхаел	10.12.-14.12.	12.05.	23.07.	03.10.	14.12.	24.02.	05:41-06:00
55. Мебиах	15.12.-19.12.	13.05.	24.07.	04.10.	15.12.	25.02.	06:01-06:20
56. Поиел	20.12.-24.12.	14.05.	25.07.	05.10.	16.12.	26.02.	06:21-06:40
57. Немамиах	25.12.-29.12.	15.05.	26.07.	06.10.	17.12.	27.02.	06:41-07:00
58. Йеналел	30.12.-03.01.	16.05.	27.07.	07.10.	18.12.	28.02.	07:01-07:20
59. Харахел	04.01.-08.01.	17.05.	28.07.	08.10.	19.12.	01.03.	07:21-07:40
60. Мицраел	09.01.-13.01.	18.05.	29.07.	09.10.	20.12.	02.03.	07:41-08:00
61. Умабел	14.01.-18.01.	19.05.	30.07.	10.10.	21.12.	03.03.	08:01-08:20
62. Яххел	19.01.-23.01.	20.05.	31.07.	11.10.	22.12.	04.03.	08:21-08:40
63. Анаюел	24.01.-28.01.	21.05.	01.08.	12.10.	23.12.	05.03.	08:41-09:00
64. Мехиел	29.01.-02.02.	22.05.	02.08.	13.10.	24.12.	06.03.	09:01-09:20
65. Дамабиах	03.02.-07.02.	23.05.	03.08.	14.10.	25.12.	07.03.	09:21-09:40
66. Манакел	08.02.-12.02.	24.05.	04.08.	15.10.	26.12.	08.03.	09:41-10:00
67. Ейаел	13.02.-17.02.	25.05.	05.08.	16.10.	27.12.	09.03.	10:01-10:20
68. Хабюиах	18.02.-22.02.	26.05.	06.08.	17.10.	28.12.	10.03.	10:21-10:40
69. Рохел	23.02.-27.02.	27.05.	07.08.	18.10.	29.12.	11.03.	10:41-11:00
70. Йабамиах	28.02.-04.03.	28.05.	08.08.	19.10.	30.12.	12.03.	11:01-11:20
71. Хайайел	05.03.-09.03.	29.05.	09.08.	20.10.	31.12.	13.03.	11:21-11:40
72. Мюмиах	10.03.-14.03.	30.05.	10.08.	21.10.	01.01.	14.03.	11:41-12:00

Глава X – Тайнствената книга Таро – 22-та големи аркана

1. Таро – 22-та големи аркана.

След краткото изложение на седемте херметични Принципа, сега ще се спрем накратко върху така наречената книга Таро с нейните тайнствени Аркани. Това е Книга на Тайните и Загадките. Тя представлява седемдесет и осем картини, като към всяка картина има една буква и едно число. Всяка картина е една стъпка, един етап в Пътя на окултното развитие.

Таро е един Ключ, с който може да се проникне във всички Тайни на Вселената и Живота. Онзи, който владее този Ключ, за него няма Тайни във Вселената и Живота, няма въпрос, който да не може да се разреши с този Ключ.

Според преданието Хермес е гравирал тези картини на златни плочки, в които е изложил цялото окултно знание, скрито и забулено, за да може да бъде достъпно само на Посветените, които притежават ключове към това знание. А за обикновените хора това са обикновени карти, от които са произлезли картите за игра.

Това са седемдесет и осем карти, които са разделени на две групи: двадесет и две карти образуват така наречените големи Аркани, в които са вложени тайните, свързани със седемте Принципа, проявени в трите свята, а петдесет и шестте останали карти образуват така наречените малки Аркани, които от своя страна се разделят на четири групи, като във всяка група влизат по четиринадесет Аркана, което ще рече два пъти по седем. И това не е случайно. Малките Аркани представят четири вида методи, които се практикуват при приложението на седемте велики Принципа в трите свята.

Таро – това е Библия в образи.

Хермес е гравирал Арканите върху златни плочки. Всяка златна плочка от Тайната книга е носила отличителния белег на едно от многобройните числа и букви и значението на тези числа и букви в тяхното окултно съотношение с хората и нещата, като всички заедно представят един Аркан, обозначен с името врата в образния език на изтока.

Между всяка буква и числото, което е присъщо, Посветеният е нарисувал съчетание от символични образи, заети от обекти, дошли от небето или земята. Той е означил там символите на 12-те знака на Зодиака, на седемте планети и на тридесет и шестте деканати.

Свързването на тези числа, на тези букви и на тези йероглифи, когато са били нареждани златните плочки върху окръжността на един тайнствен кръг, е произвеждал серия от идеи. които се допълвали и се променяли по определени правила.

Арканите, излъчени от точките, са създавали безкрайно число хармонии или разположения на числата, на буквите и йероглифите, и са откривали една реалност, чието обяснение е разрешавало повече въпроси, отколкото би могъл да разреши и изрази ясно и точно в течение на цял век най-деятелният и активен ум.

Човек може да си състави една идея за това огромно количество откровения, като се сметне, че само двадесет и двете първи пластинки на жреческата азбука на магите дават неизразимо число комбинации:

1 177 321 905 343 428 940 313 (един секстилион). Този сбор се намира като се знае, че две пластинки дават две комбинации, три пластинки – шест комбинации, четири пластинки – 24, пет пластинки – 120. шест пластинки – 720, седем пластинки – 5 048, осем пластинки-40 320, девет пластинки – 362 880, десет пластинки – 3 628 800 комбинации и т.н.

И това, което е най-чудно и достойно за удивление е, че тази Вселена от възможни съединявания, чиито граници ни се изплъзват и говорът е недостатъчен да изрази числата, може незабавно да се разтвори пред адепта на окултната наука от един прост и абсолютен Ключ, определен от адепта.

Първоначалният вид на тази чудна Книга е бил от злато. Тя е изчезнала като плочки при завладяването на Египет от персиеца Кандис, който е загинал със своята войска в пясъците на централна Африка. Но благодарение на магите всички символи са били възпроизведени от живописта или длетото в храмовете на Египет върху множество обелиски в подземията на храмовете.

Благодарение на предатели и шарлатани изкуството на Таро е било заплашено да бъде изгубено, но е спасено от един еврейски посветен – Симеон Бар Йохас, доктор в онова прочуто училище, което се е славило в Александрия в зората на християнската епоха – това е школата на неоплатониците. Той написал обясненията на тайния символизъм. Също така и на папа Климент Четиринадесети, който е знаел за тези символични карти и наредил на един учен бенедиктински монах да дешифрира и преведе това. което еврейският посветен е написал.

2. Първи Аркан: Озирис – магът.

Първият Аркан е наречен Магът, който е символ на волята, на принципа на действието. Има числото 1 и буквата А. Магът е също символ на Мисълта, която е начало на всички неща. От Мисълта на Божеството се създава всичко. Това е първият херметичен Принцип.

Първата картина е наречена още Озирис. Тя представя най-възвишения Бог, Безкрайния и Вечния, Неизговоримия, никога изцяло разбран.

Картината представя един мъж в облекло на маг, т.е. познаващ Вечните закони и владеещ ги – това е един всезнаещ. Той е прав. Това е положение на волята, готова да се прояви в действие. Неговата мантия е бяла — символ на чистота, на първоначалната или придобитата чистота. Неговото чело е опасано с един златен кръг — златото означава светлината, а кръгът е изображение на Вечността. Дясната му ръка държи един скиптър (жезъл) от злато, символ на творческия ум и се издига към Небето, което е знак на стремеж към науката, към Мъдростта и към силата. Лявата му ръка сочи с показалец към Земята за да означи, че иска да владее, да господства над материалния свят. Този двоен жест още изразява, че човешката воля трябва да отразява тук долу на земята Божествената Воля, за да произвежда доброто и да пречи на злото.

Този жест на ръцете показва още, че Той заповядва на Небето и осъществява на Земята. Така Той е олицетворение на великото първоначално Божество – Създателят на всичко, от Когото всичко е произлязло и към Когото всичко пак ще се върне, Чиято ръка достига навсякъде, Чието око вижда всичко, Чието ухо чува всичко, Който е Всемогъщ и Вездесъщ. Той е също великият Законодател: в своята Мъдрост Той е установил законите, които владеят и запазват сътвореното. Духове, хора, елементи, природни сили, всичко живеещо и всичко умряло Му е подвластно.

Пред Него, върху един кубичен камък, има четири предмета, които са четири символа: един жезъл, една чаша, един меч и една монета. Те символизират много неща. Кубическият камък символизира триизмерното пространство, което Магът владее и заповядва с нещата, поставени върху кубическия камък.

Тези четири символа са четири части на човешкото тяло, които Магът владее до съвършенство. Жезълът символизира главата, в която се създават мислите. Чашата представя ритмичната система,

получаващите и даващите гърди, където е човешкото сърце. Мечът, който променя съдбите на държавите сочи стомаха, който преработва приетата храна. А монетата сочи половите органи, които създават новото поколение.

В държавния организъм пък те съответно представят: жезълът – умствените творци, учени, поети, художници, откриватели и пр. Чашата представя стопановедите, претворителите на благата, ножът представя военните, чрез които животът на народите получава други форми. Монетата представя създаващите, раждащите, простия народ, който има много деца и чрез който другите съсловия се допълват.

Жезълът, който Магът държи в ръката си е символ на творческия Ум. на Мисълта и се издига към Небето в знак на стремеж към науката, към Мъдростта, към силата.

Чашата е символ на сърцето, на желанията, на любовните страсти, които носят щастие или нещастие в зависимост от това, дали ние сме техни господари или роби.

Мечът е символ на труда, който произвежда различните произведения, борбите срещу пречките и изпитанията, които трябва да преодолеем и преминем.

Монетата, която е кръгла и златна, е символ на осъществените стремежи, на изпълненото дело, на силата, мощта, завоювана със силата на волята.

Този Аркан представя в Божествения свят Абсолютното Битие, което съдържа и откъдето се излъчват безкрайните възможности. Това е Озирис на египетските Мистерии, който е Великото Едно, от Което са произлезли безкрайните редици числа. Той Сам обаче не произлиза от никого, а е вечно съществуващ. От Него са произлезли всички същества и хората. И нашият дух е произлязъл от Него и е Божествен по произход. Той има всички качества на Божеството, както капката вода има качествата на великата водна маса. Но макар

че още човешкият дух спи, той трябва да стане владетел на тялото с неговите нужди, на душата с нейните желания и копнежи, а над всичко в нас трябва да доминира Божественото, което ще ни направи богове. Защото има много богове, но само Един е Творец и Пазител. Неговите Деца споделят Неговата природа, Неговата същност – това са Знаещите.

В умствения свят този Аркан представя Единицата, Началото, Основата, синтезът на числата и Волята, която е начало на всяко действие.

Във физическия свят този Аркан представя човека, относителното същество, синтез на проявите на живота, призван да се издигне чрез едно вечно разширение в концентрични сфери на Абсолютното.

В хороскопа този Аркан съответства на здравата воля и на вярата в самия себе си, ръководени от Разума и на любовта към справедливостта. Те ще заведат човека до целта, която иска да постигне и ще го запазят от опасностите по Пътя.

3. **Втори Аркан: Изида – врата на окултното светилище**.

Картината представлява Изида – символ на Женския принцип, седнала пред вратата на храма на Изида, между двете колони – Жакин и Бохас. Колоната отдясно е червена, този цвят символизира ума и неговото издигане над материята. Колоната в ляво е черна, този цвят символизира нещата на хаоса, пленничеството на ума в покоите на материята. Жената е увенчана с една корона, над която има нарастващ полумесец и е обвита в прозрачен воал, чиито дипли падат върху лицето ѝ. Тя носи върху гърдите си слънчев кръст и върху колената си една отворена книга, която покрива наполовина със своето наметало.

Това е образът на Окултната наука, която очаква посветения на Прага на Светилището, за да му предаде Тайните на Природата.

Слънчевият кръст означава оплодяването на материята от Ума. Той също така изразява, че Науката произлиза от Бога и че тя е без граници, както и Бог е безграничен. Воалът, който пада върху лицето означава Истината, която се изплъзва от погледите на едно невежо любопитство. Полуоткритата книга с наметало означава, че Тайните на Битието и Живота се разкриват на мъдреца в усамотение, когато той се съсредоточава в пълно себевладеене.

Изида е Божествената Майка, Женският принцип, който показва, че единицата се е раздвоила и се създала двойката. Към Мъжкото се присъединява Женското или Женското се отделя от Мъжкото.

Картината се нарича още Жрицата. Тя ни показва каква е първата крачка, когато човек влезе в Пътя на окултното обучение. Жената е седнала на едно кресло пред завесата между два стълба. Тя държи два ключа в лявата си ръка и един свитък книга в дясната. Тя казва на ученика, който влиза в пътя: Искаш ли да знаеш какво има зад завесата, да опознаеш световете, които още са невидими за твоето око? Искаш ли да учиш и да развиеш намиращите се в спящо състояние способности в тебе? Чети тогава книгата, която аз държа в дясната си ръка, чети книгата на „Тот – Хермес.

И тогава, когато ще настъпи времето за това, с двата ключа, които държа в лявата си ръка, аз ще ти отворя вратите към духовните царства. Ти ще можеш още през този си живот да отидеш било в царството на мъките и наказанията, било в царството на вечното блаженство и радост.

Ти ще видиш проявата на великия закон на сеене и жътва. Ти сам ще се убедиш в това, че всичко видимо е само израз на невидимото. Тъй както този храм отначало е съществувал в

творческото въображение на Създателя, а след това е построен, така също светът е съществувал отначало в Ума на Твореца, преди да го направи материален чрез подухването на Своите устни.

В Божествения свят този Аркан символизира Абсолютното Същество, което вижда и притежава трите граници на всяка проява, т.е. миналото, настоящето и бъдещето.

В умствения свят този Аркан символизира двойното отражение на единството, Науката за възприемане и познаване на видимите и невидимите неща.

Във физическия свят жената, образец и подобие на мъжа, която се съединява с него, за да изпълни една и съща съдба.

В хороскопа този Аркан съответства на ума, който се прояснява чрез лъчите на волята. Бог е казал Да бъде светлина! и светлината заляла безкрайността. Човек, образ на Бога, трябва да каже: Нека Истината да се проявява и нека Доброто да те навести. И ако човек притежава истинска воля, той ще види да блести Истината и ще постигне Доброто, към което се стреми. Хлопай и ще ти се отвори, но изучавай дълго време Пътя, в който трябва да влезеш. Обърни лицето си към Слънцето и справедливостта, и Науката на Истината ще ти бъде дадена. Запазвай мълчание относно твоите намерения, за да не станат достояние на твоите врагове.

4. Трети Аркан: Изис, Урания или Хорус.

Има числото 3 и буквата Ж. Символ на Божествената природа и означава върховното могъщество. Символизира действията, инициативата.

Хорус е син на Озирис и Изида и представя Духа, символизиран чрез Орела.

Картината представя една жена, седнала в центъра на блестящото Слънце. Тя се нарича още Царицата или Императрицата,

защото владее. Това се вижда от жезъла в едната ѝ ръка и от короната на нейната глава. Короната е украсена с 12 звезди и краката и стоят върху Луната, около краката ѝ цъфтят цветя и пролетна украса. Цветята са земни и това показва, че Царицата владее Земята. Тя владее и небесното пространство. Това се вижда от звездите в короната й. Короната, образувана от 12-те звезди символизира цикъла, който преминава живота от година на година, както Слънцето минава през Зодиака. Слънцето е емблема на творческата сила и могъщество. Луната в краката ѝ олицетворява плодовитостта в природата. Орелът, който може да лети високо, показва пространството, което царицата владее. Царицата, която владее над всичко, е Природата.

Картината се нарича също така и Духът – всепроникващата жизнена Сила, която царува в мислите, в думите и в делата.

Изида-Уранння носи жезъл, над който има кълбо. Това е вечното действие върху света, което тя ръководи. В другата ръка тя носи един Орел, символ на Духа и на Живота. Луната под краката ѝ представя още материята, подчинена на господството на Духа.

Озирис-Мисълта, Изида-Словото и Хорус-Духът образуват Божествения триъгълник. Духът излиза от лоното на Бога, Който създава и направлява вечните закони.

В Божествения свят този Аркан символизира висшата Мощ, уравновесена от активния Ум и от абсолютната Мъдрост.

В умствения свят този Аркан символизира всемирната плодовитост на всички форми на Битието.

Във физическия свят този Аркан символизира Природата и нейната работа, никнене, кълнене на действието, което произхожда от волята.

В хороскопа този Аркан означава: да искаш възможното е все едно да го сътвориш. Да искаш невъзможното е все едно да обричаш

себе си на унищожение. Надявай се на успех в своите начинания, ако знаеш да свързваш оплождащата активност с човечността, с правотата на Ума. който кара делата да дават плод.

Вселената се състои от два могъщи потока, които се докосват, кръстосват се и се съединяват, без да се смесват, без някога да изгубят всеки своята особеност, без да изпущат своята цел от очите си. Те се наричат Потокът па Духа и Вълната на Живота .

Потокът на Духа блика от сърцето на Божеството: единичните искри, човешките духове, трябва да се потопят в материята, да се родят в нея, за да я пробудят и да се развият чрез борба. В царството на материята те се очистват от опетнение и се изкачват чисти и прояснени в Царството на Живота на Бога. Там те остават, докато отново бъдат привлечени надолу, за да придобият нови опитности в едно ново въплъщение в материята, да придобият по-голяма зрялост и чрез превъзмогване на трудностите да придобият нови сили. Така се изкачват духовете нагоре и слизат надолу, но винаги все по-високо нагоре в Божествената спирала.

Колкото по-далече стигат, толкова повече светят те с любов и излъчват топлина, толкова повече изгаря егоистичното в тях, докато най-после стигнат горе, пламенно горящи от любов и се съединят с Великия Праогън, без да изгубват своята индивидуалност. Това е великият скок.

Чрез своето слизане надолу в материята духовете не само ускоряват своето развитие, но те упражняват също едно облагородяващо, одухотворяващо влияние върху материята, с която те влизат в съприкосновение, а също така и върху материалните форми, от които те временно са приети. Тези материални форми са проява на великата Вълна на Живота, която също така се разлива към все по-съвършени форми на живот.

Тези две спирали — Потокът на духовете и Вълната на Живота, които вървят една до друга, винаги докосвайки се, образуват еволюцията на Всемира.

Но има един по-къс Път от естествения, който е стръмен Път. по който по-бързо се стига върха. Това е Пътят на Посвещението, това е Тесния Път, по който малцина вървят.

5. Четвърти Аркан: Фараонът или кубичният камък.

Има число 4 и буква Д. Кубическият камък е символ на осъществено дело и показва власт, победа над материята.

Картината представя човек с шлем като корона, който стои пред кубическия камък. Дясната му ръка държи жезъла на Изис-Урания и десният крак е прегънат и приляга върху левия крак във формата на кръст.

Тази картина представя Бога, господстващ чрез законите на създаденото. Короната върху главата му, бичът и скиптърът в ръцете му показват, че той владее чрез законите на Всемира както видимия, така и невидимия свят. Вселената, която владее, е представена чрез куба, понеже четворният закон е основният закон на Творението и върху него се строи всичко. Кубическият камък, който е съвсем твърд, означава извършената работа, създадената Вселена, сътвореното дело. Коронованият шлем символизира победата на силата. Този повелител притежава жезъла на Природата и камъка, който му служи за престол, представя обузданата материя. Кръстът, който образуват краката, символизира четирите елемента и разширяването на човешкото могъщество в трите посоки на Безкрайността – височина, широчина и дълбочина.

Божеството е Триединно. То е вечното Праначало, Което в Своето проявление се проявява като активно, пасивно и неутрално

начало. Последното е родено от първите две. Така Божеството се представя чрез триъгълник.

Но ако това живеещо в духовните висини Божество иска да сътвори Вселената с хилядите слънчеви системи и милиарди звезди, то се появява нужда от четвъртото, т.е. към триъгълника се прибавя още една линия и се получава четириъгълник. Наистина, изглежда има някакъв тайнствен четворен закон, който се вижда проявен навсякъде: четирите посоки на света, четирите елемента, четирите годишни времена, четирите периода в живота на човека (дете, юноша, мъж, старец) и т.н.

Човек има физическо тяло, което вижда, но ясновидецът вижда и етерното, и астралното тяло. Колкото до душата, тя е истинският Аз на човека. Значи пак имаме четворно деление. Смъртта представя освобождаване на заключените във физическото тяло други тела и душата. Етерното и астралното тела приличат по форма на физическото. Колкото до Божествената искра, след смъртта тя преминава през царството на сенките и отива в Царството на Светлината и Живота.

Ако разгледаме положението на Фараона, ще намерим изразена символично голямата истина, че Божественото владее Своята творба. Ръцете образуват с главата един триъгълник. Кръстът, образуван от краката представя четириъгълника. Значи

Божественото, триъгълникът, владее над квадрата – сътворената Вселена.

Като наблюдаваме Вселената, ако искаме да опознаем нещо от същността на Божественото, трябва най-напред да проучим законите, с които Божественото владее Вселената. Законите на Божеството са първото нещо, което се изпречва на търсещия в Пътя на Истината.

В Божествения свят този Аркан символизира Вечното и йерархично осъществяване на добродетелите, съдържащи се в Абсолютното.

В умствения свят – осъществяване на идеите, тяхната същност и съответно четворната работа на ума: потвърждение и отрицание, разглеждане и решение.

Във физическия свят – осъществяване на действията, направлявани от науката за Истината, от любовта на волята и от работата на органите.

В хороскопа този Аркан казва: нищо не се противопоставя на една твърда воля, която има за лост науката за Истината и Справедливостта. Да се иска това, което е вярно и справедливо и да се бори човек, за да осигури съществуването му, това е повече от право – това е задължение и дълг. Човек, който побеждава в тази борба, е изпълнил своята мисия и си спечелва безсмъртието. Осъществяването на твоите надежди зависи от едно по-мощно Същество от тебе. Търси да Го познаеш и ще спечелиш Неговата подкрепа.

6. Пети Аркан: Йерофантът, Учителят, ръководителят, Господарят на Арканите

Този Аркан означава Авторитетът, разумното вдъхновение. Световният амгнетизъм – науката за доброто и злото. Има числото 5 и буквата Е.

Картината представя Посветител (Йерофант) в Тайнствата на Изис, седнал между двете колони на Светилището. Той се подпира върху един жезъл с три кръста на върха, образуван от три напречни парчета, които образуват кръстове на жезъла. Той чертае с дясната ръка върху гърдите си знака за събиране, съсредоточен в себе си. В неговите крака се намират двама коронoвани мъже: единият от тях е облечен в бяло, а другият в черно. Просветителят или Върховният

Жрец, представител на Свещената наука представя духа на добрите внушения, на ума и на съвестта. Неговият дух подканя към съсредоточаване, за да може да се чуе Гласа от Небето. Колоната в дясно символизира Закона, а колоната в ляво символизира Свободата да се подчинява или да не се подчинява човек на законите. Кръстът с трите напречни линии показва проникването на Творящата сила през Божествения, умствения и физическия свят, за да накара да се проявят, да блеснат всички прояви на всемирния Живот. Двамата короновани мъже в краката на Йерофанта представят: единият – духът на Светлината и Доброто, другият – духът на Мрака и на Злото, като двата духа са подчинени на Учителя, на Ръководителя на Арканите.

Арканите представят етапи по Пътя на окултното развитие. Когато човек тръгне в този Път, той ще мине последователно през всички Аркани, като при всеки Аркан добива нови сили и възможности и му се разкриват нови Тайни и закони на Битието, влиза във връзка с нови същества на Космоса.

Има аналогия между втората картина, която представя Изида пред вратата на светилището между двете колони и пред завесата, която закрива вратата с книга в ръка и с ключ в другата, и петия Аркан, който представеният йерофант пак е пред вратата на светилището и пред завесата на вратата, но вече без книга на нозете и без ключ, а с един жезъл с три кръста на върха. Петата картина означава авторитетът, а също така и вярата, устното поучаване и съобщенията, които идват по вдъхновение и се предават от уста на ухо, шепнешком. И двете картини показват необходимостта да се получи обучение. Но при втория Аркан жрицата държи в ръката си книга, което показва, че при тази фаза на окултно развитие знанието се придобива от книгите, от ръкописите, а при петия Аркан няма никакъв ръкопис в ръцете на учителя, а неговата вдигната ръка

нагоре показва нагоре, т.е. към по-висшите светове, откъдето идва знанието.

Този Аркан показва, че при тази фаза на своето развитие ученикът търси устните поучения, които учителят получава отгоре и предава на ученика. Тези поучения не се състоят само в обяснения на дълбоки мисли, обхващащи в себе си целия свят, свещените символи, които образуват 22-та Аркана, но също и съобщения на тайнствени полезни знания, които могат да повдигнат завесата, скриваща невидимия свят от погледа на ученика.

И двете картини, и Аркан Аркана показват, че на ученика трябва да се предаде знание. И в двете картини има завеса, която трябва да се повдигне. Но първият път това става с ключа и ръкописа, който жрицата държи, а втория път чрез казване тайните шепнешком на ухото на ученика. Чрез придобиване на това знание ученикът става способен да влезе във връзка с възвишените същества на духовния свят и да вземе творческо участие в развитието на Вселената.

В тази фаза на развитието ученикът научава, че има неща, които не по всяко време и не на всеки могат да се кажат, а само в определен час и на подготвения за това. В тази фаза на развитие на ученика учителят му казва на ухото една тайнствена дума, едно име, което ще му даде ключа, който отваря входа към невидимото.

Учителят дава на ученика правила кога и как да произнася тази свещена дума, като го предупреждава да не я забравя, но да не я изговаря никога лекомислено, защото това би имало ужасни последствия за него. Тя е началото на нещата, които до този момент ученикът не е знаел. Тази дума носи Божествени сили, тя извиква духа, който принадлежи на един по-висок свят от нашия и който е повикан от още по-високи същества, които ръководят развитието на

ученика. Учителят казва на ученика, че този дух ще му се яви през нощта.

Но между двете картини има още една разлика – жрицата няма ученици. Тя казва на всички: Четете книгите и ръкописите ми и ще ви бъде отворено. А Йерофантът има ученици пред себе си, които го слушат и които с вдигнати ръце молят да им бъде предадено висшето знание. Учениците, това са онези, които искат да учат, които са седнали пред нозете на Учителя и искат да учат, да им бъде предадено висшето знание. Но техните мотиви са различни. Това е показано чрез техните облекла. При тази фаза на развитието пред ученика се откриват два пътя – пътят на Бялата магия, на Бялото Братство и пътят на Черната магия – на Черното братство. Както е представено в петия Аркан, ученикът в бялото облекло мисли честно, което е показано с това, че той държи дясната си ръка върху сърцето си. Неговите стремежи са чисти. Той иска да напредва. Неговият стремеж е към познаване на Божественото. Той иска да може да вижда в Божествения план на световете, за да бъде сътрудник на Бога в Неговото дело. Той иска да помага, да служи, да бъде полезен, да върви в Пътя на Светлината и Любовта.

Съвсем друг е ученикът в черното. Той също иска да учи, иска да знае, да може, но неговите стремежи са нечисти. Той търси познанието и властта по егоистични причини. Лакомството за пари и удоволствия изпълват неговото сърце. Той иска знание само за да се наслаждава. Той ще падне и ще се провали поради своя егоизъм.

В Божествения свят този Аркан символизира всемирния Закон, регулатор на безкрайните прояви на Битието.

В умствения свят отношенията на Абсолютното Същество към относителните същества, от Безкрайното към крайното.

Във физическия свят — вдъхновението, предавано от трептенията на астралния флуид. Изпитването на свободата на действие на човека в непреодолимия кръг на всемирния Закон.

В хороскопа този Аркан съветва: преди да кажеш на един човек дали той е щастлив или нещастен, узнай как той е употребил волята си, защото всеки човек се създава по образа на неговите дела. Всеки човек се намира под влиянието на един добър или на един лош дух. Човек трябва да се съсредоточи в мълчание и усамотение, за да може да чуе какво му говори вътрешният глас, който ще му покаже кой е добрият дух и кой е лошият дух, и ще му покаже да следва съвета на добрия дух.

7. **Шести Аркан: Двата пътя или влюбеният**.

Неговото число е 6, буква И и К. Това е Аркан на изпитанието.

Картината представлява един човек, застанал прав неподвижно и нерешително на един кръстопът, където се кръстосват два пътя. Неговият поглед е отправен към земята. Ръцете му се кръстосват върху гърдите му във форма на диагонален кръг. От двете му страни стоят две жени – едната отдясно, а другата отляво, като са поставили едната си ръка върху неговите рамена, а с другата му показват един от двата пътя. Но той е наблюдаван от намиращия се в облаците, т.е. от духовния свят, ангел -ръководител, който е отправил стрелите на своя лък към жената, която е от лявата му страна. Тя е гола, украсена с цветя и лозови пръчки в косите си и е олицетворение на чувствеността, на порока. И ако човекът избере временните и преходните радости на чувствата, той ще бъде болезнено засегнат от висшите Божествени сили. които го ръководят, тъй като в последствие ще се осъзнае и ще се обърне надясно, където стои жената, облечена с бяла чиста дреха, с чело обкръжено от един златен

кръг. Тя олицетворява Мъдростта и Добродетелта и която му сочи Пътя на Доброто и Мъдростта.

Цялата тази картина представя борбата между висшата и нисшата природа на човека, когато той е влязъл вече в Пътя на окултното развитие. Защото с влизането в Пътя, отрицателните сили също се пробуждат заедно с положителните и ученикът в тази фаза се намира пред една голяма борба. Той трябва да победи нисшата природа, да се откаже от радостите, причинени от чувствените удоволствия и да даде път на Божественото в себе си, с което той влиза в Пътя на Добродетелта и Мъдростта.

Когато ученикът е минал през ред изпитания и ги е превъзмогнал, събудил е ред сили и добродетели в себе си, заедно с това се събужда и чувствената природа, събужда се нагонът за размножаване, събуждат се половите сили. които винаги могат да се пробудят в Пътя на Живота. Има също и невидими същества от нисша еволюция, които се радват на чувствените и страстни желания на хората и се хранят от изпаренията на семената и кръвта, и затова усилват и възбуждат страстните и плътски желания на хората. Затова ученикът трябва да бъде господар на своите мисли и чувства, за да може да се предпази от внушенията на тези ниски същества.

Силите на инстинкта за размножаване са едно благословение, ако те бъдат правилно ръководени и използвани. Те не са създадени за удовлетворяване на повърхностни чувствени наслади, но за продължаване на човешкия род, понеже човешкият род трябва да продължава своето съществуване и да се развива. С това човек изпълнява Божията Воля, за което се благославя. Но повече отговаря на Божествената Воля, ако тези сокове на сили бъдат преработени чрез духовна работа в друга, по-висша енергия. Които могат да направят това, се издигат на едно стъпало по-нагоре в своето развитие и могат да помагат на други хора в техния път.

В Божествения свят този Аркан символизира науката на Доброто и Злото.

В умствения свят – равновесието на необходимостта и свободата, длъжността и правото.

Във физическия свят – противоречието на природните сили, връзката между причина и следствие.

В хороскопа този Аркан показва, че за болшинството от хората привлекателността на порока има повече обаяние, отколкото строгата, сериозна красота на Добродетелта. Затова човек трябва да внимава в своите решения, защото пречките преграждат пред него пътя на щастието. Противоположни шансове витаят над човека и волята се колебае между противоположни сили. Нерешителността в такива случаи ще погуби човека в зависимост от избора, който ще направи, в ляво или в дясно.

В тази фаза на своето развитие ученикът трябва да се осъзнае като Божествена частица и да даде път на Божественото, което ще го отведе в Тесния път. В тази фаза на развитие борбата е неизбежна, никой не може да я избегне, но ученикът трябва да има будно съзнание, да внимава в своите стремежи и да даде път само на тези, които са от Божествен произход, които имат предвид както неговото издигане, така и благото на други хора. Той не трябва да се поддава на егоистични и чувствени желания под какъвто и да е предлог, защото изкусителите са много хитри и може да му предоставят изкушението като добродетел.

8. Седми Аркан: Триумфиращата колесница на Озирис или осъществяването на Великия План.

Този Аркан има числото 7 и буква З.

Картината представя една колесница с кубическа форма, върху която е изграден балдахин от звезден лазур, който се поддържа от

четири колони. В колесницата се намира един рицар с броня, въоръжен с меч и скиптър. Той е коронован с един кръг от злато, което се украсява от три златни шестоъгълници или звезди е винетки с пет точки.

Колесницата, която има кубическа форма, символизира делото, извършено от волята, която е победила пречките. Четирите колони на звездовидния балдахин представят четирите начала-принципи, подчинени на господаря на скиптъра и меча. Върху карираната плоскост, лицевата част, която образува предната част на колесницата, е начертан кръг или сфера, поддържана от разперени крила — знак на въодушевление, на екзалтация, неограничена от човешката сила във време и пространство. Златната корона на челото на победителя означава притежанието на Светлината, която осветява всички Аркани на съдбата. Трите звезди, които украсяват короната, символизират могъществото и равновесието на Ума и Мъдростта. Три винкела са поставени върху ризницата. Те означават правота на оценката, на волята и на действието, които дават силата, на която е емблема ризницата. Големият меч е знак за победа, а скиптъра символизира Духа, Разума. Един квадрат, символ на материята, с един триъгълник над него, символ на Ума и на Духа, обкръжен с един кръг, символ на Вечността, означава непрекъснатото вечно господство на Ума върху силите на материята.

Два сфинкса, единият бял, а другият черен, са впрегнати в колесницата. Белият символизира доброто, а черният злото. Белият сфинкс е победител, а черният е победен, но и двата са станали служители на мъдреца, който е превъзмогнал изпитанията и трудностите.

Когато ученикът, в Пътя на своето окултно развитие, достигне до тази фаза. символизирана от този Аркан, тогава му се разкрива следното: картините, представящи Арканите, произлизат една от

друга. Тайнствени пътища водят между тях. В тази Книга владее магическа система, която се основава върху съотношението на числата.

Седмата картина ни показва Пътя на Озирис, на побеждаващия Дух. Той минава през цялата Книга на Хермес от картина първа до картина 19 и съдържа следните картини: 1, 4, 7, 10, 13, 16, 19-всичко седем картини.

Първото, което ние смъртните можем да научим от Божеството, което е на Трона във висините, недостъпен и непостижим за повечето хора, е, че съществуват някои закони, които са символизирани в четвъртата картина, и че познаването на тези закони дават на човека власт и авторитет. Последният е представен в пета картина, а там, където Божествените закони създават авторитета, там се проявява и красотата, представена в шеста картина и Божеството може да осъществи своите планове, показано в седма картина.

В тази фаза на развитие на ученика му се дават познания върху великия ход на нещата, разкриват му се някои Тайни на мировия План. Седмата картина се нарича триумфиращата колесница на Озирис или осъществяване на Великия План. Тук Божественият План се осъществява от ученика. Както видяхме, на колесницата стои един мъж, който управлява колесницата. Короната на главата му и скиптъра в ръката му показват, че това е фараонът, представен в четвърта картина, която символизира Бога, проявен във физическия свят.

На картина първа виждаме Бога, Който е сътворил Вселената. Картина четвърта ни показва почиващия Бог след Сътворението и чрез създадените закони владее света. А върху картина седма виждаме Бога, водещ сътвореното от Него към търсене на съвършенство. Звездите върху балдахина на колата ни показват, че и

безкрайните звездни светове вземат участие в еволюцията. Ние виждаме на колесницата окриления кръг – това е нашата Земя, която също върви, както и ние и Вселената към висши одухотворени фази на съществуване. Скиптърът в ръката на фараона, на върха на който има квадрат с триъгълник отгоре, затворен в един кръст показва, че Бог е вечно творящ и че Вечният не иска да изостави творбите на Своите ръце. Вечният е верен и истинен.

Двата сфинкса, белият и черният, които теглят колесницата, показват доброто и злото, които са служители на Великото Начало. Бог със Своето могъщество би могъл много лесно да унищожи злите сили, но Той не го прави, защото има нужда от тези сили за възпитанието на своите деца, които ще станат в бъдеще богове, възвишени, съвършени същества. Те трябва да се научат да познават злото, за да могат окончателно да се отрекат от него. Те също така трябва да придобият сили в борбата със злото. Двата сфинкса, които теглят колесницата: ако черният засили крачките си, то и белият ще направи същото и равновесието ще бъде запазено. Всичко служи на Великия План и понеже от Божеството иде всичко, от Него се получава и към Него се напътва всичко.

В Божествения свят този Аркан символизира свещената седморка на господството на Духа над материята.

В умствения свят – събличането на стария човек и обличането на новия.

Във физическия свят – победата е спечелена от ума, нисшите принципи се подчиняват на човешкия ум.

В хороскопа този Аркан показва, че владичеството над света принадлежи на този, който притежава върховенството на Духа и на Ума, т.е. на Светлината, която осветява Тайните на Живота. Човек ще превъзмогне пречките, ще срази своите врагове и неговите желания ще бъдат осъществени, ако се приближи към бъдещето със смелостта,

въоръжен със съвестта на своето право, но като държи сметка за своите задължения.

9. Осми Аркан: Везните и мечът, правосъдие, Справедливост и Истина.

Има числото 8 и буква Н.

Картината представлява една жена, седнала на свои престол, челото ѝ обкръжено с желязна корона. Тя държи в дясната си ръка меч с острието нагоре, а в лявата везни. Слънчевият кръст е начертан върху гърдите й. Това е древният символ на Справедливостта, който претегля действията на съществата и който се противопоставя на лошото и подкрепя доброто. Справедливостта, излъчена от Бога, е уравновесяваща сила, която възстановява реда, т.е. равновесието между правото и длъжността.

Мечът е символ на покровителство, на защита, но също е една заплаха. Очите на жената са покрити с една превръзка, което показва, че тя мери и удря, налага наказания, без да държи сметка за условните различия, които хората установяват помежду си.

Осмият Аркан със своята картина има връзка с картините пета и втора. В тези картини жената е показана, че стои между двете колони, образуващи Вратата на Светилището, която Врата е закрита със Завеса. Тези две картини дават обещанието, че на ученика ще бъде открито това, което е открито зад Завесата. Картина осем показва същността на онова, което е зад Завесата – Истината.

На тази степен на развитие на ученика му се казва, че той няма да познае Истината чрез изучаването на противоречивите философски системи. Също се научава, че не трябва с вяра да се покланя пред учението на жреците, на този или онзи храм, но той трябва, след като бъде претеглен в тази фаза на своето развитие и не е намерен много лек, да опознае онова, което е вярно чрез личен опит,

вървейки в Пътя на Изида. Този Път се образува от Арканите от 2, 5, 8. 11, 14, 17 и 20 от тайнствената Книга на Хермес. Писмените и устните поучения, които ученикът получава, го водят към познанието на Истината и към виждането. Той вижда как работи великият закон на сеитбата и жътвата, на звука и ехото, делото и наградата.

Жената, седяща на своя трон, е със завързани очи, държаща меч и везни в ръцете си. Седящото положение говори за спокойствие и безпристрастие. Завързаните очи показват, че в преценката си тази жена не се влияе от никакви външни или лични внушения, че тя е напълно справедлива. Тя не се влияе и не може да бъде подкупена нито от красотата, нито от високото произхождение, нито от богатството.

В тази фаза ученикът пристъпва към познаването на Истината, като му се отварят очите и той прониква зад Завесата на Светилището. Но как ще разбере, как ще узнае дали видяното и опознатото е Истина? Това обяснява на ученика 11 картина от Пътя на Изида, която е наречена Смелост и магически сили или още Укротеният лъв. Принципът на тази картина ще бъде опитният камък на ученика дали той наистина е опознал даденото явление. Истината дава смелост. Но това не е смелостта на храбрия, който със стиснати зъби отива срещу Смъртта със силата на волята си, а смелостта на мъдрия, който знае, че Смъртта е естествено явление, което често се повтаря, че е само един преход, а не край. Но смелостта на ученика не трябва да бъде само храброст срещу Смъртта, но и срещу страданията и срещу хората. Той трябва да понася страданията спокойно, хладнокръвно, знаейки тяхната преходност и техния смисъл. Ако това е нужно, той ще каже Истината в очите на хората, понеже не ще се страхува от последствията. Той няма да се страхува, защото страданията и радостите еднакво го водят към неговата цел – съвършенството.

Това е първият признак, че ученикът е намерил и познал истината. Той ще открие в себе си сили и ще види тяхното развитие, сили, които по-рано не е познавал. Както звездите в своето величие спокойно се държат в пространството и се движат по своите пътища, така ще ги чуе ученикът да звънят в него в съзвучие със световната хармония. И тогава той ще е готов за своето предназначение. Неговият мир ще бъде голям, защото ще вижда във всичко проявената Божествена справедливост. Той не се ядосва за страданието и несправедливостите, защото ще вижда не само последния си живот, който той сега живее, но и миналите си животи, причините и последствията на нещата, които той сега преживява. И той ще знае не само миналото, но и бъдещето. Той ще може да проследи и да види невидимите нишки на съдбата на човека в няколко последователни живота.

В края на тази фаза на своето развитие, когато ученикът вижда миналото и бъдещето, той ще се срещне със своя ръководител, който ще му каже: Аз съм онзи. който те е ръководил от прераждане в прераждане и който познава всичките ти минали животи.

В Божествения свят този Аркан символизира абсолютната Правда и наказанието от Провидението или Божественото покровителство.

В умствения свят – привличането и отблъскването, нещата, които се уравновесяват, да дава и да взема, активното и пасивното.

Във физическия свят – правдата на хората.

В хороскопа този Аркан показва: да се прояви Правдата и да се преодолеят пречките, това е само една част от човешката дейност.

За да се изпълни тази работа, трябва да се установи равновесие между силите, които се поставят в действие. Всяко действие произвежда реакция и тогава волята трябва да предвиди удара на противоположните сили, за да го омекоти или унищожи. Всяко

бъдеще се колебае между доброто и злото. Съветвай се, допитвай се до Разума и Истината, до вечната Правда и внимавай да не се сблъскаш с човешката правда.

10. Девети Аркан: Забулената лампа или пилигримът, отшелникът.

Има числото 9 и буквите Т и Н.

Този Аркан е символ на Посвещението и показва благоразумието, предвидливостта, осторожността, които трябва да притежава ученикът, когато минава през Посвещение. Показва още абсолютната Мъдрост и благоразумието, управляващо волята.

Картината представя един Старец, който ходи подпрян на своята Тояга и носи пред себе си една запалена Лампа, която крие под горната си дреха – пелерина с качулка.

Старецът представлява опитността, придобита от работата в течение на живота. Лампата символизира светлината на ума, която трябва да царува върху миналото, настоящето и бъдещето. Горната дреха, която закрива лампата означава сдържаността, осторожността, благоразумието. Тоягата символизира силата, притежавана от човека, който крачи благоразумно и предпазливо и не издава мислите си.

Когато ученикът в своето окултно развитие стигне пред прага на Посвещението, Йерофантът му обяснява вътрешния смисъл на този Аркан, който сам той трябва да преживее. В тази фаза той се среща със своя дух-ръководител съзнателно, който му разкрива някои от световните Тайни.

Тази картина е една от картините в Пътя на Хорус, трета по ред на този Път, който включва картините: 3, 6, 9, 12, 15, 18 и 21 от Книгата на Хермес. Деветият Аркан е третата картина от Пътя на Хорус, който е пътят на страданието и който води към големи височини. Този Аркан, както казах, се нарича още пилигримът, или още

предпазливостта, или забулената лампа, или мъдростта, придобита чрез опитност.

Картината ни показва, че Пилигримът върви през Пустинята, наметнат е с едно наметало с качулка на главата, в едната му ръка има Тояга, а в другата една Лампа.

Че Пилигримът пътува през Пустинята, това показва, че той е разбрал, че нещата на този свят и живот нямат никаква ценност и стойност за него и копнее да придобие качества и способности, които да му останат за Вечността. Той се чувства тук чужд, защото знае за Царството на Светлината и Живота. Той стига в своя Дом, който не е тук на Земята, защото знае, че тази Земя не е наш дом, и че нашето Отечество е Царството на Духа, откъдето сме дошли и където се завръщаме след всички въплъщения на Земята. Нашият дух чувства, че той тук се движи като в една Пустиня и копнее за там, където ги няма веригите на тялото, няма съблазни и желания, няма ограничения във време и пространство. Затова и човекът, в когото Духът е събуден, е един Пилигрим в земния живот.

Качулката има дълбок смисъл: не позволява да се гледа нито назад, нито встрани, а само напред. Също така човекът, който е осъзнал своето предназначение, той не мисли за връщане назад към своя предишен живот. Той не гледа на това или онова удобство или удоволствие, които могат да му бъдат предложени и които ще го задържат в пътя на неговото развитие. Той гледа само напред и нагоре. Осветените висини го теглят мощно нагоре. Той може да стане това, за което е избран, той се бори за благословията, за да може да я предаде и на другите.

Неговата тояга означава съдържанието на свещените ръкописи. Това, което той е научил от тези ръкописи е неговата опора в живота. Чудната Мъдрост, която го е озарила от ръкописите, непобедимата логика на Учението го поддържа при неговия труден

път през Пустинята на Живота. А той има нужда от опора, защото той е още човек и в него говори не само гласът на неговия дух, но и животинските нужди на неговото тяло, както и най-фините изисквания на душата, без да говорим за онова, което идва отвън към него. Той може да се поколебае в своето решение, затова той се нуждае от тоягата, за да стои здраво и сигурно на краката си.

Знанието за великата еволюция на всички неща му помага да види някои мисли, изкушения и грижи с вечната Светлина и чрез това да превъзмогне превратните течения.

Мисълта, че неговата тояга ще се превърне в царски скиптър след свършване на пътуването през Пустинята му дава сила и го държи изправен.

Неговата лампа представя една забулена, поверена на него светлина, т.е. съзнанието, дадено му от по-висшите същества, което осветява пътя му на Пилигрим, дава му възможност да вижда камъните, траповете и змиите на своя път, за да не се спъва и да ги избягва. Лампата не осветява целия Път, тя осветява само една част от него, защото ако Пилигримът би видял целия Път, може би при вида на всички мъчнотии, изпитания и опасности той би изгубил смелостта си. Затова Пътят му се показва само крачка след крачка и всеки ден има своите трудности.

В тази фаза на своето развитие, когато е пред Прага на Посвещението, ученикът се среща със своя дух-ръководител, който му казва: Когато завършиш учението, ще получиш указания във връзка с Посвещението, което ти предстои. Аз ще те заведа най-първо в света на сенките и след това в света на вечната Светлина, в царството на Духа, в света на висшите същества.

В процеса на този разговор с духа-ръководител, в ученика се поражда въпросът: Ако аз съм живял по-рано тук на Земята, между предишния живот и настоящия съм прекарвал в невидимите светове,

защо не си спомням за това? На това ръководителят му отговаря: Защото между разните светове има граници, които са като було, което се поставя върху съзнанието на смъртните при преминаването от един свят в друг. То е като че ли ние пием до забрава от един ручей, при все това ти ще се научиш да повдигаш булото и от едното царство, в което си сега, да си спомняш за онова, което си преживял другаде и в разни времена.

В Божествения свят този Аркан символизира Абсолютната Мъдрост.

В умствения свят – благоразумието, ръководител на волята.

Във физическия свят – предпазливостта, ръководителка на действията и на науката за Мистериите.

В хороскопа показва, че благоразумието е бронята на мъдреца. Предпазливостта го кара да избягва премеждията и бездните и да предчувства предателствата и измените. Затова човек трябва да прилага предпазливостта като водач във всичките си действия, даже и в най-незначителните неща.

Нищо не е безразлично тук долу на Земята: едно камъче може да разчупи, да сломи съдбата на един човек или на една цяла империя.

Този Аркан ни напомня, че ако говоренето е сребро, мълчанието е злато.

11. Десети Аркан: Колелото на съдбата или Колелото на Живота или още Сфинксът.

Числото му е 10, букви И и Й.

Картината представя Колелото на Съдбата или Колелото на Живота, окачено на оста си. В дясно Херманубис, духът на доброто се стреми да се качи на върха на кръга. Наляво Тифон, духът на злото е

свален и слиза надолу. Един сфинкс в отвесно положение на върха на колелото държи меч с лъвската си лапа.

Този сфинкс олицетворява съдбата, винаги готова да сполети, да порази надясно или наляво и според това, дали Колелото се подчинява на нейните движения, допуска да се изкачат най-смирените, най-покорните и събаря най-горделивите. най-високомерните.

Когато ученикът е вече напреднал в своето обучение и се намира пред Посвещение, разкриват му се Тайните на Съдбата, Тайните на Живота. Колелото на Живота е в непрестанно движение: който днес е жив, утре умира; който днес е богат, утре е просяк; който днес е здрав, утре е немощен. Днешният просяк утре ще бъде богат, а днешният роб утре ще бъде господар; днешният фараон утре ще бъде роб на друг фараон. Всичко се върти, всичко се движи, всичко се сменя; една част от колелото се издига, другата се спуска. И тъй върви векове и хилядолетия.

Сфинксът, който спокойно и загадъчно седи в облаците над Колелото на Живота показва, че във висшите светове непознати и загадъчни същества наблюдават и ръководят нашите съдбини. Пълните с тайнственост знаци върху Колелото показват, че в нашия живот има много неща, които ние сега още не можем да разберем.

Но изяснение можем да получим, когато придобием сила и зрялост. Тогава ние можем в пълно съзнание да си спомним за онези светове, в които ние сме работили, пожънвайки резултатите на наслажденията, които са страданията, както и къде сме били през времето след нашата смърт до новото раждане. Но ако сме в неразвито състояние още, то не можем да си спомним преживяното и видяното.

Сфинксът ни разкрива съществото на тези, които ръководят Колелото на Живота. Той ни показва какви качества ние трябва да развием в себе си.

Сфинксът се състои от четири части, които ни напомнят, че трябва да знаем, да смеем, да искаме и да мълчим. Знание, искане и учение, смелост и мълчание са качества, Божествени по същество.

Човешката глава на сфинкса показва знанието. Ръководителите на съдбините на народите и на индивидите знаят каква е целта на тези съдбини. Ние също искаме да го знаем. Ние човеците черпим нашето знание от два извора: първо от ръкописите и от устните поучения на тези, които са по-напреднали от нас и второ – има гласове, които звучат и достигат до нас от другите светове. Това са или мисли и усещания, които ни идват във време на задълбочено размишление, или директни лични съобщения на нашите ръководители.

Тялото на сфинкса е тяло на телец. То ни показва, че работа, творба, учение и сила са необходими за нашия напредък. Но сила има там, където има воля. Волята е извор на нашата сила. Затова ние не само трябва да засилваме нашата воля, но също така трябва да се пазим да не попаднем под волевото влияние на друг човек, защото с това ще му предадем извора на нашата сила, тъй като волята е най-главната част на нашата личност.

Следователно тялото на сфинкса, което е тялото на телец ни казва: Воля и сила ви е необходима. Ръководителите на човечеството имат не само прозрение и мъдрост, но също воля и сила, за да ръководят човечеството към по-висшето състояние на съзнанието. Те винаги завършват онова, което са започнали. И ние също сме повлияни от тях и искаме да осъществим най-висшето, най-красивото и най-доброто в нас.

Сфинксът има лапи на лъв. Това означава хващане и смелост, самообладание. След като отчетем необходимото на една постъпка, освен желанието ние трябва да имаме смелост и дръзновение.

Сфинксът има орлови криле. Това е символ на възкачване във висините на Духа. Боговете и човеците, които вече са на път към обожествяване, се издигат във все по-големи висини, желаейки доброто и работейки за неговото реализиране. Но те трябва да мълчат за постиженията си, освен ако се намират пред подходяща аудитория, т.е. пред хора, готови да приемат и разберат знанието, за което им се говори.

От двете страни на Колелото на Живота се виждат две фигури. Тази в дясно е на добрия бог Херманубис, чиято човешка глава означава вярност. Фигурата в ляво е на злия бог Тифон, представящ крилатата змия.

Херманубис пътува по колелото нагоре, а Тифон слиза надолу. В положението на тези два бога. означаващи съответно доброто и злото, лежи най-високото правило на Мъдростта и Живота. Доброто винаги води нагоре към съвършенство, а злото води винаги надолу към вътрешно и външно безпътство и упадък, и накрая към унищожение. Но не всичко се вижда веднага. Времето, когато всичко ще видим, настъпва често по-късно, след смъртта на човека, но се открива само това, което е неминуемо. Затова и Пилигримът е на път към величествената Светлина, търси и укрепва доброто и ненавижда и изоставя злото.

След като ученикът е посветен в Тайната на Съдбата, в Тайните на Колелото на Живота, почва неговото Посвещение. С помощта на Йерофанта той се излъчва от тялото си и неговият дух-ръководител го поема и го развежда из духовните светове, като най-напред минават през света на сенките, на умрелите и след това възлизат във висшите светове, където виждат най-различни неща.

Първо ученикът вижда след себе си да вървят светли блестящи форми като духове. Но неговият ръководител му казва, че това са неговите мисли, които той е имал, докато е бил в тялото си. И ръководителят му казва, че ще познава истинските духове от мисъл-формите по това, че като ги заговори, духовете ще му отговарят, а мисъл-формите ще мълчат. Щом една форма не отговаря, това показва, че е мисъл-форма. След като ученикът е посветен в много Тайни на Битието и се среща с различни космически същества, той постепенно се връща към Земята, където лежи неговото тяло. След като стигне в храма, където лежи неговото тяло, той влиза в тялото си и се пробужда като от сън, като си спомня ясно всичко, което е преживял в своето пътуване в невидимите светове на Битието. Това е първата стъпка при Посвещението на ученика, когато той съзнателно може да напуска тялото си с помощта на Йерофанта, а в последствие и самостоятелно извършва това. Също и неговото съзнание претърпява голяма трансформация.

В Божествения свят този Аркан символизира Животворното начало в Битието.

В умствения свят означава авторитет, върховенство на Духа.

Във физическия свят-добрата и лошата съдба, възхода и падението според знаците и планетите, които придружават и влияят върху този Аркан.

В хороскопа този Аркан съответства на сфинкса, който има крила на орел, човешка глава, която е фокус на ума, което показва, че преди да се влезе чрез действието в попрището на бъдещето, трябва да се усвои науката, която осветява целта на Пътя. Тялото на телеца показва, че пред изпитанията, пречките и опасностите човек трябва да се въоръжи със силна, търпелива и упорита воля. за да изоре браздата на живота. Лапите и ноктите на лъва означават, че за да иска ползотворно, човек трябва да бъде смел, да дръзва да си поправя път,

да направи място надясно или наляво, напред или назад, за да се насочи в последствие при пълна свобода към висините на орела. Ако човек знае да иска истинното, ако той иска само справедливото, ако той се осмелява да опитва само възможното, ако той мълчи върху своите намерения, ако чрез упоритостта утрешният ден остане само продължение на вчерашния, човек ще намери един ден Ключа на властта.

Сфинксът, поставен на прага на Храма на Посветените е загадката, която трябва да се разреши, за да се открият и най-тайните Аркани.

12. Единадесети Аркан: Обузданият, укротеният лъв, лъвът с намордник – смелост, магически сили.

Картината представя едно младо момиче, което затваря без усилие с ръцете си устата на един лъв. Това е емблема на силата, която дава вярата в самия себе си.

Тази картина я наричат различно. Някои я наричат смелост, други магически сили, трети – укротеният лъв, но всички тези определения имат предвид истинската сила, която идва от вярата в себе си и във висшите сили.

Щом ученикът в своето развитие стигне до фазата, обозначена от този Аркан, това значи, че определени, непознати по-рано сили, които обикновено се наричат магически сили, са се развили в него. Тези сили той трябва да ги опознае в бъдеще, да ги овладее и да си служи с тях.

Лъвът, укротен от девицата, показва, че като влезе съзнателно в невидимия свят, ученикът ще се срещне с ужасни и силни същества, но със своята чистота и девственост той ще ги укроти. Действието на доброто, възвишеното, светлината, които ученикът ще излъчва, ще бъдат по-силни, отколкото влиянието на ниските, тъмни и омразни

подбуди на срещнатите същества. И тези същества ще бъдат превъзмогнати от силата на ученика, която той още може би не съзнава. Срещнатите същества ще легнат тогава пред краката на ученика и ще лижат ръцете му, и ще му отворят пътя за висшите светове. Тези същества са това, което в розенкройцерски смисъл се нарича Първият пазач на Прага към висшите светове.

Тези неприятели на ученика не ще могат да му напакостят дотогава, докато може би и на него ще дойде определения час, в който той ще трябва да се принесе в жертва от любов към неприятелите си дори, за да им помогне. В такъв случай е възможно той, според предопределението на висшите същества, да бъде предаден на злите същества. И тогава те, без да знаят, ще изпълнят Божествения план.

Картина единадесета е четвъртата картина от Пътя на Изида. След като ученикът събере знанието от ръкописите, което е показано в картина втора и постигне зрялост, за да приеме устното поучение, показано в картина пета, ще познае истината, посочена в картина осма, той ще развие в себе си магически сили, което е показано в картина единадесета.

В тази фаза, след като ученикът е бил съзнателно във висшите светове, той знае, че видимото е преходно и че само невидимото, духовното е вечно. Чрез това познание ученикът ще развие в себе си смелост, а чрез определени упражнения ще придобие магически сили, както е показано в картина единадесета. И тогава нито пламъците на вечния огън, нито омразата и злобата не ще могат да му навредят. Венецът от рози, с който е украсено младото момиче в картината, е човешката душа, която е защитата, магическата ризница на ученика, изворът на неговите сили. Този венец от рози е съюзът на чистите, който обгръща всички, чиито намерения са чисти, искрени и безкористни, неегоистични и са във връзка с великия Център. Розите не са много, но тяхната сила се състои в тяхната връзка, в тяхното

единство. Светлинните излъчвания на неколцината, стремящи се нагоре, имат увеличена сила, когато са в съзвучие с други подобни и правят този, който ги изпраща, не само ненараним, но го обгръщат с една броня, която никаква стрела от изпълнените с омраза сили не може да прониже. Злобата и омразата ще се превърнат под влиянието на ученика на същества смирено подчинени. В картината е показано, че лъвът лиже ръката на момичето. Така добрият, чистият ще мине между множеството врагове и нито една ръка не ще може да се повдигне срещу него. Непонятната за тях магия ще ги държи като в плен. Това е силата на висшите излъчвания.

На картина единадесета също е показано, че препасаната с венец от рози девица, чиято ръка лиже лъвът, има на главата си шапка, лентите на която образуват знака на безкрайността, знака на Божественото равновесие, както е в картина първа при мага. Божественото се е проявило в Пилигрима – в неговото свещено спокойствие, с което Божественото извиква световете към живот, което ни е показано от картина първа; властва в живота и в света, както ни е показано в картина четвърта и води към съвършенство, както е показано в седма картина. То ръководи и властва, а също така обгръща онези, които имат поне до известна степен проявено Божественото в себе си. Такъв напреднал човек обезоръжава и подчинява своите врагове чрез спокойствието и добрината, които излъчва. Такъв човек е узрял, той е посветен, за да бъде въведен в невидимите светове и да крачи от стъпало на стъпало, от светлина към още по-голяма светлина.

След като ученикът е преминал фазата, означена от единадесети Аркан и след като е придобил известни магически сили с помощта на Йерофанта, той напуска тялото си и се среща със своя дух-ръководител, който му казва: Днес ще вървим в дълбочината на вечния огън, където звездите се свързват в един венец. Ти ще имаш

опитността да видиш как владеят силите на Живота, как те съществуват. След това ръководителят докосва по един определен начин едно място на главата на ученика и последният веднага вижда околния свят в съвсем друга светлина. Земята и планините по нея му изглеждат по-малки, като че ли изпълнени с мъгла, но преди всичко той вижда една силна възсиня светлина, която обгръща всичко и като че ли тече около всичко. Това е жизнената сила, му казва ръководителят.

В този момент на ученика му се струва, като че ли той плува в море от светлина, лъчезарно трептяща, жива. Той вижда, че тази светлина извира от дърветата, от растенията и цветята по полето. Той вижда, че светлината се излъчва леко от кристалите и скъпоценнните камъни в лоното на земята. Светлината обгръща и изпълва по-слабо или по-силно всичко живо.

Скоро ученикът забелязва известен ритъм в това световно море, вълнообразно тласкане, което изглежда излиза от един твърде далечен център. Ученикът вижда в този ритъм вълните на Живота и той вижда, че където достигат вълните на Живота, кристалите заблестяват по-силно, цветята замирисват по-силно, плодовете узряват по-скоро, а хората се обичат.

Гледайки това светлинно море, душата на ученика се пълни с обожание и преклонение, което твори и запазва всичко. Той разбира, че това е Животът – силата, която всичко изпълва и всичко подтиква. Нейният прилив, нейната пълнота носи живота на всички същества, а нейният отлив извежда съществата от живота. От това ученикът разбира, че навсякъде владее свещеният ритъм. Силните хора са преизпълнени с жизнена сила и могат да дадат от своя излишък, да предадат сила на слабите, да лекуват рани, да успокояват нерви, да подтикват към по-бърз растеж растенията. А слабите хора могат чрез дълбоко, ритмично дишане и чрез силата на своята воля да черпят от

безкрайните богатства на жизнената сила, която ги обгръща отвсякъде толкова, колкото искат, за да се засилят и до преливане да се изпълнят с нея. Това е тайната на много лечения в храмовете.

След като ученикът е видял с очите си вълната на Живота, която прониква и обгръща всички същества и е разбрал реалността на Живота, ръководителят му казва: Знаещите, мъдрите човешки духове са като лъчезарните звезди, които звучат в един и същи тон и изпращат своите светлинни вълни в един и същ ритъм. Те имат постоянна невидима връзка помежду си, защото те са еднакви и желаят едно и също нещо. Нека чрез силата на тази свещена верига на мъдреците, представена в картината от венеца от розите, се спуснем в дълбочините на вечния огън. И духът повежда ученика.

В този момент на ученика му се струва, че той е станал по-малък и със своя ръководител заедно падат в безкрайността. При все това той има впечатлението, като че е обгърнат от мъгла, преизпълваща и разпръскваща миризма от рози. Венци от рози – мисли си ученикът.

Те минават като стрела през световете на духовете и на душите. Мисъл-форми хвърчат покрай тях. но в неимоверната бързина с която се движат, ученикът едва може да различи нещо. Той поглежда към своя ръководител, за да пита за тези неща. Друг път ще научиш това, му казва последният. Днес лети в пропастта, в дълбочините на вечния огън, мястото на горящите желания и страсти. И те навлизат все по-дълбоко и по-дълбоко. Изведнъж ученикът забелязва, че те са оградени от силна, червена жар, при все това не ги изоставя хладния розов аромат, който ги обгръща като було от мъгла.

Това тук е мястото на мъката и проклятията, мястото на още непречупената гордост, непотушените страсти и желания, казва духът-ръководител. Ти можеш да се движиш тук безопасно, защото в душата ти няма такива страсти, които да са в съзвучие със

съществуващите тук такива. Затова през годините на твоето приготовление ти трябваше да пречистиш своето духовно тяло, преди да бъдеш допуснат до Посвещение. Тук, в това ужасно място, смеят и могат да слизат безопасно само чистите. Понеже ако в случая в тебе е останало макар и сянка от алчност и страстно пожелание, те могат да се събудят тук и ти ще бъдеш задържан тук непременно. Всеки човешки дух след смъртта на своята земна черупка ще мине през това място. Чистите, посветените ще минат като в сън нагоре, без да забележат нещо от тези ужасни и омразни неща, които ние днес виждаме. Но онези, в които страстите, греховете и алчността още живеят, ще бъдат задържани в тази област, както железните стърготини се привличат от магнита. Още ненапълно пречистените влечения и пожелания се съживяват от влиянието на това място. Тлеещият още въглен може да се разбута в силен и голям огън от духове, които имат една ужасна и отвратителна страст за това.

Тук остават да прекарват и да страдат душите, докато се уверят, че нисшите страсти и пожелания до нищо не водят.

Те ще страдат тук, докато се отвратят от онези влечения и пожелания, и страстите изчезнат, измрат в тях. Тук ученикът вижда също онези, които са злоупотребили с пола и са го употребявали не за продължение на рода, което е свещено и определено от Природата за поддържане на човешкия род, но са се удоволствали чрез него. Ученикът вижда и онези, които са употребявали алкохол и други напитки. На трета страна вижда други, които са измъчвани от други страсти. Защото тези, които си приличат по качество, се събират и привличат едни-други. Тук са също и онези, които обичат лъжата – събрани заедно се надлъгват, но никой не вярва на никого. На друга страна са убийците и прочее. Тук са всички, които са живели лош живот и ще стоят в това място, докато тяхната душа се пробуди, докато изгорят всички страсти и желания, които са ги тикали към

престъпления. Последствията на техните лоши дела са винаги пред очите им и те страдат, понеже не могат да заличат вече направеното. Един ден всички ще се освободят от това място, когато научат урока си. когато техните страсти изгорят и тяхната душа се пробуди за нов живот.

Така се движи Колелото на Живота в течение на хилядолетия и човек се намира на едно или друго място на това Колело, докато един ден дойде до положението на ученика и се издигне на върха на Колелото, където е Сфинксът.

След дългите пътешествия в различните сфери на невидимия свят ученикът се е върнал в тялото си, лежащо в храма.

В Божествения свят този Аркан представя началото на Силата.

В умствения свят – морална, нравствена сила.

Във физическия свят — кураж, презрение към опасностите.

В хороскопа този Аркан ни казва: Напредвай, пристъпвай с вяра. Препятствията преодолявай със силата на вярата. За да можеш, трябва да вярваш, че можеш. За да станеш силен, трябва да си наложиш мълчание относно противоречията на ума и слабостите на сърцето, трябва да изучаваш нравствения дълг, който е необходим за победата и да прилагаш справедливостта, която трябва да се обича.

13. Дванадесети Аркан: Обесеният или жертвоприношение, изпитание, жертва за Идеята.

Число 30, буква 3.

Картината представя един човек, окачен с един крак на бесилка, която е вързана за две дървета, като всяко от тях има по шест отрязани клони. Ръцете на този човек са вързани за гърба, като от прегъването на ръцете му се образува основата на един обърнат триъгълник, като главата на човека е върхът на този триъгълник. Това е символ на насилствена смърт, дошла при злополука или за

изкупване на престъпление, или приета чрез преданост към Истината и Справедливостта. Дванадесетте отрязани клони представят дванадесетте слънчеви домове. Обърнатият триъгълник символизира катастрофа.

Както всички картини, така и тази произлиза от предидущата. На когото възвишените същества са поверили магически сили за развитието му, на него скоро ще дадат възможност да ги използва, да се упражнява и да бъде достоен за тях. С други думи възвишените същества подлагат такъв човек на изпитание, да видят как ще употреби магическите сили. Напълно логично е след картината, изобразяваща магическите сили да стои такава, изобразяваща изпитанието, за да се провери как ще употреби тези сили.

Както в целия ред от картини, така и тук се вижда силното вътрешно противоречие между стоящите в обратна връзка картини. В единадесета картина кротката и нежна девица, украсена с венец от рози, милваща лъва му затваря с това устата, а в дванадесета картина виждаме висящ, беззащитен мъж, вързан за единия крак надолу с главата. Сухите и безплодни дървета, които държат напречната греда, на която е вързан обесеният, означават липса на сянка от зелени листа и на освежаващи плодове. Безпомощен, изоставен от всички виси обесеният между небето и земята. Той ще победи, ако остави без внимание своето страдащо тяло и държи пред духовните си очи великата Цел, заради която той става жертва.

Когато ученикът достигне до онази фаза на своето развитие, която е означена от 12-тия Аркан, той се намира в положението на обесения, в положението на човек, който притежава магическите сили, но той няма право да ги използва за себе си, за да се освободи от известни ограничения и спънки в живота, а трябва да ги употребява, за да служи с тях на другите, за да ги подтиква към доброто. Този Аркан показва, че достигнал до тази фаза на своето

развитие, ученикът трябва да се откаже от своята личност и да пожертва всичко, каквото е придобил дотук за благото и повдигането на своите ближни.

Идеята, която е изразена в дванадесетата картина има съотношение към девета картина – тази на Пилигрима, която е от Пътя на Хорус, от Пътя на Духа, който води все по-високо с орлови криле. Самотният Пилигрим, който пътува през безводната пустиня, е изправен сега пред още по-голямо изпитание – той е увиснал сега на сухото дърво, което показва, че трябва да се откаже от всички дарби в живота, да се откаже от себе си и да живее, за да помага на другите.

Докато от една страна в течение на своето развитие ученикът придобива все нови сили, от друга страна той се подлага на все по-нови и по-тежки изпитания, за да се провери как ще употреби и използва новите сили и възможности в себе си. Такъв е стръмният път на Мъдростта, показан от този Аркан.

Достигнал до тази фаза, означена от дванадесетия Аркан. ученикът може още по-свободно да пътува из духовните светове и вече в него се явява желание да помага на страдащите във вечния огън духове. Когато се яви това чувство и желание у ученика, неговият дух-ръководител му казва: Блажен е този, който има милост и е готов да пожертва своята личност, за да помогне на страдащите. От жертви е съставена веригата, чрез която смъртните ще бъдат изтеглени от бедствията си. А Любовта е онова, което подтиква най-просветените духове към жертва за страдащите.

Това се постига по два начина: първо, завършилият своята човешка еволюция, изпълнен с любов и съчувствие, се отрича от принадлежащото му право, от красотата и блаженството в небесните сфери, след което слиза в мястото на мъчението, във вечния огън, мрака и страданието, за да цери, поучава и да съветва. Или второ, подтикнат и преизпълнен от любов, издигнатият дух пожелава,

въпреки че той няма нужда вече от това за своето развитие, да се роди като човек, който много ще страда през това си прераждане, но да понася всичко с търпение и с прощение. Така той получава възможност да пречисти страдащите духове, да превъзмогва злото и доброто, и да просвети тъмнината със светлината, която носи в себе си и се моли за престъпилите Закона.

В Божествения свят този Аркан представя изявения Закон, Божественото наказание.

В умствения свят — поуката за дълг чрез репресии, безумието и неговите производни, виновните и престъпни мисли.

Във физическия свят – човешкото наказание, изтезанието, телесното мъчение, непрекъснатите пленничества, насилствената смърт или доброволно приетата смърт.

В хороскопа този Аркан съветва: Отдай себе си за другите. това е Божествен Закон, но не очаквай признателност от хората. Дръж винаги душата си готова да се отчете към Вечния, защото една неочаквана и насилствена смърт поставя своите примки на твоя път. Но ако светът посяга на твоя живот, не издъхвай, без да простиш на своите неприятели. Този, който не прощава, се хвърля във Вечността, въоръжен с нож и се изгубва в нея, като потъва в своята собствена самота и омраза.

14. Тринадесети Аркан: Скелетът, косачът или смъртта.

Картината представя един скелет, косящ глави в едно поле, от което стърчат на всички страни ръце и крака на хора, като същевременно косата върши делото си. Това е емблема на разрушението и на постоянното възраждане на съществата в течение на времето. Затова този Аркан е наречен още безсмъртие чрез видоизменение, смърт и възраждане, видоизменение на силите.

Тринадесетият Аркан е петата картина от великия Път на Озирис. Тя е като картина седма, също един преход. Тя води ученика от един свят в друг. Седмият Аркан ни показва Божеството, Което, след като Се е проявило, както е показано в предходните картини, изпълнило световните планове чрез сътворяването и продължаването на човешкия род, а също така и чрез удовлетворяване на небесните тела и звездите, картините от седма до тринадесета ни показват съдбата на човека, неговото развитие, неговите изпитания и най-после неговата смърт, т.е. неговото преминаване от един свят в друг.

Дотук вече ученикът е разбрал и опитал, че се състои от две части — преходно, материално, което е разрушимо и вечното, което е неразрушимо. Сегашната част се връща обратно в земята, а другата, вечната, нерушимата отива в непознатите за смъртните светове, но познати на ученика, достигнал тази фаза на развитие. Смъртта значи не край, а само един преход. Грубата материална част се превръща на прах, а вечната част се превръща в безплътен дух.

Прави впечатление, че тринадесетият Аркан, Смъртта, идва след дванадесетия план, който е наречен обесеният или изпитанието и това не е случайно, а показва вътрешна връзка между тези два Аркана, защото след изпитанието често в живота идва Смъртта. Понякога изпитанието може да бъде много тежко и настъпва смърт. Но изпитанието може да бъде блестящо издържано и ученикът да премине в по-висш курс на обучение и да се стигне до по-високо Посвещение. Не винаги ученикът вижда още в този живот плодовете на своите страдания. Много често това се вижда в едно следващо прераждане. Също така има връзка между тринадесети Аркан и десети Аркан – Колелото на Живота, понеже Животът ражда Смъртта, а Смъртта ражда Живота.

Този Аркан ни показва, че ученикът, когато минава през фазата, означаваща този Аркан, изучава Тайните на Смъртта. Той,

под ръководството на своя ръководител, присъства на смъртта на някой умиращ, да види как умира човек. След това той посещава гробищата, където наблюдава царството на смъртта. Там той вижда как много духове стоят около гробовете, не могат да се отделят от телата си. Това са духовете, които са били привързани само към физическия живот, без да проявяват някакъв интерес към духовен живот. Също тук той може да види тела, които не се разлагат, а запазват вида си, като че са живи. Това са духове, изключително привързани към материалния живот и тяхното силно желание към плътски живот ги задържа към тялото. Нощно време, когато хората спят, изсмукват кръв от техните тела и я пренасят в своите тела. Това са духове-вампири.

В Божествения свят представя сътворението и преобразяването.

В умствения свят – въздигането на ума.

Във физическия свят – смъртта.

В хороскопа този Аркан казва на човека: Издигни, възвиси своя ум над земните неща, защото скръбта по твоите нереализирани надежди заплашва да съкрати твоите дни. Ако не се издигнеш над земните неща. твоите амбиции ще бъдат покосени като трева на полето. Разлагането на твоето тяло ще стане по-скоро, отколкото очакваш, ако не вървиш в Пътя на Духа. Но не се страхувай, защото Смъртта е преминаване към по-висш живот за онзи, който върви в Пътя на Духа. Тя е страшна за този, който е привързан към материалното. Доброволното освобождаване от инстинктите на материята чрез свободното присъединяване към законите на Духа създава новия човек и той влиза в Пътя на Безсмъртието.

15. Четиринадесети Аркан: Двете урни или превъплъщение.

Този Аркан има числото 50 и буква Н.

Картината представя духа на Слънцето, представен като един млад момък, който излива от една урна в друга Същността на Живота. Това е символ на постоянните съединявания и съчетания на първоначалните сили и на редуване на всички видове съществуване.

Както е дадено в тринадесетия Аркан на Смъртта и в четиринадесетия Аркан на Превръщането, с това ни е показано, че от смъртта поникваа нов живот, след умирането идва ново раждане, както след залез слънце идва изгрев. Затова до картина тринадесета – Смъртта, стои картина четиринадесета – Новораждането. На картина тринадесета имаме залязващо слънце, умирането, а на картина четиринадесета началото на новия живот, символизирана от прехвърлянето на течностите от една урна в друга.

Колелото на Живота се движи, върти се. както е представено в картина десета. Също както има връзка между картина десета и тринадесета, така има връзка и между картини четиринадесета и девета. Значи превъплъщението става след преминаване Пустинята на Живота.

Картина девета показва пътуването на човека през един нов живот във видимия физически свят, а картина четиринадесета представя превъплъщението, като при това течността от сребърната урна се прехвърля в златната, т.е. всяко превъплъщение трябва да е на по-високо ниво, отколкото миналото. Но става понякога и обратното: ако някой човек не е изпълнил задачите си в някое от превъплъщенията си.

Картина четиринадесета представя едно момиче, което е дадено в картина 2-ра, 5-та, 8-ма и 11-та, което прелива съдържанието на единия съд в другия, без дори една капка от течността да се изгуби. От това се разбира, че нищо от съдържанието на даден индивид не ще се изгуби чрез смъртта при новото прераждане. При краката на момичето е безкрайното море – символ на Абсолютното

Божество. От картината виждаме, че душата на умрелия не се слива с Божеството, а съдържанието само получава нова форма. При това течността се прелива от сребърната урна в златната, която е направена от един по-благороден метал. С това е показано спираловидното развитие на човека, т.е. посочен е Пътя към съвършенство.

Човешкият дух върви от въплъщение към въплъщение, като при всяко слизане на Земята има нови задачи за разрешаване, като същевременно при всяко въплъщение тялото става все по-фино. Също така се вижда потокът от форми на човешките тела, които винаги с помощта на духовете достигат все по-голямо съвършенство и изразителна способност.

Човешкият дух е част от Потока на духовете, а човешкото тяло е част от Потока на Живота. И двата Потока излизат от Бога, обвиват се и се сплитат взаимно и многократно, оплодяващи и оплодявани, без да се размесват и накрая се връщат в лоното на Бога.

За да разберем напълно тази картина, този Аркан, трябва да разгледаме връзката между единадесети и четиринадесети Аркан, между четиринадесети и седемнадесети, между девети и четиринадесети, и тринадесети и четиринадесети, които имат пряка връзка помежду си.

Когато ученикът е достигнал тази фаза на своето развитие, представена от четиринадесети Аркан, неговото Посвещение продължава, като му се разкриват все нови и нови Тайни. Докато в предишната фаза му беше разкрита Тайната на Смъртта, сега, в тази нова фаза. му се разкриват Тайните на превъплъщението. Под ръководството на своя ръководител той се запознава със силите и законите, които направляват превъплъщението на духовете и отмерват съдбата на хората.

Тук те пътуват през умствения свят и се запознават със съществата в обстановката, която царува там. Те виждат духовете на онези хора, които още в земния си живот са скъсали връзката си със земното и имат по-високи стремежи.

16. Петнадесети Аркан: Фаталност, Тифон или още козелът Мендес.

Този Аркан има числото 60 и буквата X.

Картината представя един дух с глава на козел, който се издига от една бездна, изпълнена с пламъци, размахвайки факли. Това е образът на предопределението, което изригва като вулкан през мрака на животинските страсти.

Според една друга версия картината представя едно получовешко, полуживотинско същество, което седи на трон, представящ един черен куб. То има рога, между които се намира една пентаграма с върха надолу. То има крила на прилеп, а краката му имат нокти на хищна птица. Пред това същество са коленичили две фигури, вързани за черния куб. Това са неговите ученици.

Тази картина по съдържание е противоположна на осма картина, която се нарича Истината и Справедливостта. Затова можем да наречем петнадесета картина противоположност на истината и справедливостта, т.е. лъжа и несправедливост. Тази картина е пета от Пътя на Хорус. Тя означава, че онези, които искат да достигнат до най-големите висини, трябва да минат през най-големите дълбочини. След направения от ученика избор в шести Аркан, той става самотник и пътува през Пустинята на живота в девети Аркан, попада в много тежко положение, посочено от дванадесети Аркан и трябва да се бори с лъжата и несправедливостта, представени в петнадесети Аркан или със свръхестествените сили на Злото, с неверни учения, с лъжа и с различни пречки.

Следователно Пътят на Хорус, т.е. Пътят на Духа е по-труден от другите два Пътя – на Изида и на Озирис, по-ужасяващ, но той единствен води направо към двадесет и първи Аркан, символизиращ най-чистата Светлина. Само като преодолее лъжата и несправедливостта, човек може да стигне до върховете на Истината. Тук е показана ролята на Злото в плановете на Бога, на Битието и неговата роля в развитието на човека.

Когато ученикът в своето окултно развитие достигне до тази степен, означена на този Аркан, той, под ръководството на своя ръководител, се среща с първия Пазач на Прага към висшите светове. Тук той научава от своя ръководител, че този Пазач е творение на самия него, това е неговият минал живот, който се оформил като отделно същество, което невидимо следва човека навсякъде. Но когато ученикът достигне до степента на развитие, отбелязана в петнадесети Аркан, той става видим за него. Когато ученикът се среща с Пазача на Прага, той изпитва инстинктивно един страх, защото той се среща с едно получовешко, полуживотинско същество, с едно чудовище. Тук, при тази среща, се води един вътрешен разговор между ученика и Пазача. В този мълчалив разговор Пазачът казва на ученика: Ти си ме създал, ти трябва да ме издигнеш, да ме преобразиш, иначе аз ще те смъкна до дъното на ада. Оттук нататък в това се състои окултната работа на ученика със знанието, което е придобил при Посвещението, да преобрази това свое създание на миналото и да го превърне в светло същество с неземна красота. Най-после ученикът ще се съедини с него, ще се издигне нагоре в светлите етерни висини, където ще се срещне с възвишените духовни същества. В тези етерни висини ученикът ще се срещне с архангелите, които определят съдбините на народите и ги ръководят. Те са духове на народите.

В Божествения свят този Аркан символизира предопределението.

В умствения свят – Тайната, Непознатото.

Във физическия свят – непредвиденото, фаталността, сладострастието.

В хороскопа този Аркан показва, че непредвиденото, различните заблуди и неизбежността ще разрушат бъдещите планове на човечеството, ако неговата воля не възпре страстите му. Човек вярва в своята сила, но той не знае, че е само една тръстика. И вековните дъбове не са запазени от бурите и гръмотевиците, та камо ли тръстиката, която се разлюлява от най-слабия ветрец. Човек не трябва да се лъже, че може да предотврати непредвидените катастрофи, които дебнат всеки човек, а още повече онзи, който е господар на своите страсти и влечения.

17. Шестнадесети Аркан: Светилище или още разрушената кула, или гръмнатата кула от огън от небето.

Този Аркан има число 70 и буква О.

Картината представя една кула, чиито бойници са разбити от Небесен Огън, от гръм. Човек с корона и друг без такава са паднали от височината на кулата заедно с развалините от срутването.

Това е символ на конфликта на силите в човека. Съперничества, които водят само до разрушения, намеренията са безплодни, надеждите пропадат, амбициите са разрушени. Силата и властта рухват, събарят се. Има мъртви в следствие на катастрофа.

Тази картина, както и останалите, произлизат от предшестващите: от несправедливостта, представена в предшестващата картина може да се роди само разрушение. И лъжата, и несправедливостта не помагат за изграждане, а само за разрушение.

Разрушението следва тринадесета картина. Смъртта, по Пътя на Озирис. Смъртта, т.е. отделянето на душата от тялото или

разрушаването на тялото, също както и разрушението на земните връзки и отношения. Обратната страна на тази картина е седма картина, представяща осъществяване на Божествения план. Осъществяването и разрушаването са явно противоположни.

Разрушението на кулата от Небесната светкавица показва, че Божествения закон на наказанието ще разруши всичко, което човешките ръце ще построят за свои собствени почести. Това е Закон, който важи за всички времена. Каквото и да създадат хората заради себе си, дори и да е в името на идеали, религия или държавна мъдрост, няма да устои. Вечните Божествени закони ще го разрушат, а носещият световната духовна корона ще падне от построената от неговото самолюбие и гордост кула.

Човешката корона, това е заместител на липсващото достойнство и способност на управляващите, които искат да внушат на управляваните от тях хора, че кралете и папите имат Божествено право да управляват.

Божественият закон учи човека да работи не за своята чест и слава, а за полза на своите ближни, за световното развитие и така ще сътвори трайното и ще пожъне онова, което е посял.

След като ученикът се срещне с първия Пазач на Прага и го преобрази, той постепенно прониква в по-висшите светове, където му се разкриват нови мирови Тайни, запознава се с нови закони и същества и се подготвя за срещата с втория Пазач на Прага. В тази нова фаза, в която навлиза ученикът, символизирана от седемнадесети Аркан, ученикът ще се запознае със силите на Свещения Огън, който е показан от светкавицата, която разрушава кулата.

Тук той научава, че нашият видим огън, както и всичко тук на Земята, е едно отражение на съответното в духовния свят, в който се намират оригиналите на всички неща. Изхождайки от естеството на

земния огън, можем да заключим за вида и естеството на духовния Огън: той трябва да свети, да топли, да унищожава и разрушава, да изгаря. В картина шестнадесета е показано как Небесният Огън разрушава човешките творения. Но Небесният Огън има и своите добротворни сили, с които ученикът се запознава, след като е преминал Прага, пазен от първия Пазач, и е навлязъл във висшите светове. В тези висши светове той чува хармонията на сферите, чува небесната музика. И във всеки звук и тон той се научава да разпознава един дух и едно чувство неизговоримо, но разбираемо. Тук ученикът навлиза в страната на пракартините, на Великите Тайни. Тук пред ученика възниква един нов проблем, в зависимост от това, което вижда. В неговото съзнание възниква идеята за Жертвата, за доброволната Жертва. Тук ученикът се научава да жертва своята личност за благото на своите ближни. И той разбира, че силата на тази Жертва е в Любовта. За да реализира това в своя живот, той трябва всекидневно да жертва своите желания, своите удобства, своите предимства. Той трябва да се учи винаги да действа безкористно, за да дойде до Великата Жертва. Това е първото проявление на духовния Огън.

Тук ученикът научава, че този Огън тлее във всеки човек и в неговото сърце като една Свещена Искра, частица от великия космичен Огън, макар и скрити понякога дълбоко под пепелта. Ученикът трябва да се моли за Свещения Вятър, който да раздуха Искрата в Огън. Този Огън ще направи ученика способен да помага на другите, да се застъпва за тях, да ходатайства за болни и онеправдани и целителните лъчи от Светлина ще излизат от неговите пръсти. Така ученикът ще научава, че Светлината е третото и най-високо проявление на Огъня.

Този Огън трябва да бъде запален в ученика и той трябва да бъде запален от някоя безсмъртна ръка. Това е Огънят на Любовта към хората, към всичко, към цялото.

След като е познал Свещения Огън, след като го е запалил в себе си, в ученика блясва Светлината на Мъдростта и той вече знае и разбира кой е истинският Път, който води към Царството на Духа. Той научава от своя ръководител, че естественият път, който води към Царството на Духа, е развиването на вътрешните духовно-Божествени сили, които организират духовното тяло на ученика и неговите органи, и той може да влезе като гражданин на духовното Царство. Но неговият ръководител му казва, че има и изкуствени пътища — има растителни сокове, чиято употреба предизвиква временно отделяне на частите, от които човек се състои, както става при съня, при смъртта и при Посвещението. Това, обаче, е много опасно, защото впечатленията, които получава проникващият по такъв начин в духовните светове, са много силни и ако човек влезе неподготвен, т.е. не е развил своите вътрешни духовни сили, той може да изпадне в лудост или да заболее тежко. Създаденото по изкуствен път отделяне на духа от тялото разрушава нервната система. Това е показано от картината грътнатата кула, която е тялото на човека, който неподготвен се стреми към духовни постижения, към влизане в света на Духа и към упражняване властта на Духа във физическия свят.

В Божествения свят този Аркан символизира наказанието, което постига всички, които злоупотребяват с духовните сили, с властта и силата, и които им са дадени за служене на хората.

В умствения свят – разрушения като резултат на гордостта, когато човек се самозабрави и мисли, че като него няма. Тогава идва неочаквано Небесната Светкавица, която разрушава всичко, каквото е създал.

Във физическия свят – катастрофи, обръщане на положението, разрушения, падания от високо място.

В хороскопа този Аркан казва: Ти крачиш към своята гибел, която ще бъде плод на твоята гордост и високомерие, на твоето неблагоразумие или на твоите доброволни съзнателни грешки.

18. Седемнадесети Аркан: Звездата на маговете или надежда, съединение.

Този Аркан има числото 80 и буква Р.

Картината представлява една блестяща звезда с осем лъча, която е обкръжена с други седем звезди, които образуват корона на едно голо момиче. То излива върху сухата земя флуидите на всемирния живот от две купи. Едната купа е от злато, а другата е от сребро. До момичето една пеперуда е кацнала върху една роза.

Това младо момиче е емблема на Добродетелта, която разпространява росата си върху нашите най-тъмни дни. То е голо, за да означи, че само надеждата ни остава, когато сме лишени от всичко друго. Пламтящата Звезда с осемте лъча символизира откровението на Съдбата, затворено, запечатано със седем печата, които са седемте планети, представени от седемте звезди. Пеперудата върху розата е емблема на поезията, която, като издига човека над земните неща и събития, го кара да съзре нейното тайнствено бъдещо преобразование и благоуханията, които нейната пречистена душа ще разпростре около себе си.

Девицата, която е представена тук, е същата, която е дадена в Аркан девети и в Аркан четиринадесети. Това е човешката душа в процес на своето развитие. Тук тя е достигната края на своето земно развитие и преминава в друга еволюция. Короната от звезди, които тя носи, показва, че тя е придобила всички добродетели и се е украсила с тях като с корона. Докато в четиринадесети Аркан тя излива Живот от

една сребърна урна в една златна, което показва прераждане във възходяща степен, т.е. от по-ниска степен на развитие в по-висока, от по-лошо положение в по-добро, то тук вече тя излива Живота, който носи във формата си, в морето – символ на Божественото. Тя слива своя живот с Божествения, без да изгубва своята индивидуалност. Това показва, че процесът на превъплъщение е вече привършен. Ученикът е научил всичко, каквото може да научи на нашата планета, достигнал е високо посвещение, което е показано с короната от звезди. Той е събудил в себе си силите на всички планети на нашата система, завършил е своята еволюция тук на Земята и преминава в друга еволюция. Той е освободен от всичко земно, пълен със самопожертване, той се слива, така да се каже, с Бога, или по-право казано той е дал възможност на Бога в себе си да Се изяви в Своята пълнота. Звездата с осем лъча показва, че той е придобил Звездата на маговете, която грее на челото на всеки Съвършен, който е завършил своята земна еволюция.

От казаното дотук виждаме, че ученикът е достигнал високо посвещение и му се разкриват все нови и нови Тайни на Битието. Този Аркан показва онази степен на развитие на ученика, когато той прониква в глъбините на Космоса и се запознава с процеса на зараждане на звездите. Той вижда, че всяка звезда е едно живо същество, един велик дух или колектив от духове, на който дадена звезда е външната дреха. Той също разбира и знае вече, че и тези велики духове, въплътени в звездите, минават същия процес на инволюция, на постепенно слизане от висшите сфери на Битието към по-гъстата материя. После в течение на милиарди години те постепенно се издигат във висшите области на Битието, като носят със себе си придобивките от своето дълго слизане и възлизане. В тази фаза ученикът вече знае. че всичко, което вижда около себе си – звезди и същества, всичко произлиза от Волята и Мъдростта на Бога

и тази Воля и Мъдрост се превръщат в Сила, а Силата създава движението, движението създава топлината и огъня.

Най-после той преживява и разбира, че съдбите на хората зависят от хармонията и дисхармонията на звездите. Те са причина за радостите и щастието, мъката и страданието на хората. Във всеки миг от един акорд и под влиянието на небесните съзвучия се ражда едно човешко същество, и основният тон на неговия характер е такъв, какъвто е прозвучал в Космоса в този момент. Той разбира древната мъдрост, че звездното небе е отворена книга, в която Бог е написал съдбата на хората и мъдреците разчитат по нея тази съдба. Той научава също, че тази зависимост на човешката съдба от звездите не е случайно явление, защото в Космоса няма нищо случайно, а е в зависимост от миналия живот на човека.

В Божествения свят този Аркан символизира Божествената Воля и Мъдрост.

В умствения свят символизира вътрешната светлина, която озарява човека в тази фаза на развитие.

Във физическия свят символизира Надеждата, дъщерята на Вярата и майка на Милосърдието.

В хороскопа този Аркан символизира Розата и Кръста и казва следното: Отърви се от твоите страсти и твоите заблуди, за да изучиш Тайните на истинската наука и тя ще ти бъде дадена. Тогава един лъч от Божествената Светлина ще бликне от окултното Светилище, за да разпръсне мрака на неизвестността на твоето бъдеще и ще ти покаже пътя на щастието. Каквото и да се случи в твоя живот, не унищожавай никога цветята на Надеждата и ти ще събереш плодовете на твоята вяра.

19. Осемнадесети Аркан: Здрач – вечерна дрезгавина – хаос, страст.

Този Аркан има числото 90 и буквите Т и С.

Картината представлява едно поле, слабо осветено от забулена в облаците Луна. На края на една пътека се издига кула, която се губи в празния хоризонт. Пред тази кула се намират един седнал на задните си крака вълк и едно куче, лаещо срещу Луната, а между двете животни пълзи един рак.

Тази кула символизира лъжливата сигурност и безопасност, която не вижда, че е обсадена от мрачни невидими опасности, по-опасни от видимите опасности.

Друга редакция предава картината по следния начин: При светлината на намаляващата Луна се вижда една планина с две кули на върха. Пътят към кулите се извива през блатиста местност, където от блатата излиза един рак. Едно куче и един вълк вият срещу Луната.

Този Аркан, наречен Хаос или Страст, има отношение към петнадесети Аркан, наречен Лъжата от Пътя на Хорус, което значи, че лъжата и несправедливостта произлизат само от хаос и безредие. Тежко на онзи, който чрез лъжливи обещания развързва страстите на тълпите, създава безредие и хаос и събужда разрушителните инстинкти. От друга страна този Аркан е свързан с Аркан пети, с Разума, с авторитета. Разумът е авторитет, противник на страстите и на хаоса.

В Аркан пети е показано как Великият Учител поучава своите стремящи се към знание и Мъдрост ученици. А в настоящия осемнадесети Аркан са показани неразумните животни – кучето и вълкът, че вият към Луната, подтикнати от неопределено чувство към небесното светило. Вървящият назад рак символизира липсата на

прогрес чрез своите обратни движения. А в шести Аркан – двата пътя – се вижда, че от избора, който ученикът ще направи, зависи неговият по-нататъшен прогрес. Ако избере Мъдростта, той става Пилигрим, което е посочено от девети Аркан. След това минава през изпитания, показани от дванадесети Аркан, после ще стане жертва на несправедливостта, показана от петнадесети Аркан, ще мине през хаоса на страстите, показано от осемнадесети Аркан и ще стигне до върховното издигане, показано от двадесет и първи Аркан. Ученикът трябва да владее чувствата си, а не да бъде владян от тях, защото чувствата са добри слуги, но глупави господари.

Когато ученикът достигне до фазата, показана от осемнадесети Аркан, когато трябва да сложи вътрешния си живот в пълен ред и порядък, да стане пълен господар на своите мисли и чувства, тогава пред него се откриват нови хоризонти и духовни светове. В тази фаза на своето развитие, под ръководството на своя водач, ученикът се запознава опитно, конкретно с характера на сънищата и с Книгата на Живота.

Ръководителят му го завежда при неговото спящо тяло и той вижда как мозъкът продължава да работи механически, по навик произвежда мисли и представи, но понеже направляващият разум отсъства, картините са непоследователни, а ходът на мислите е без връзка. Мозъкът работи с представите и понятията, с които се е занимавал през деня или в предишните дни. Резултатът е хаос от разбъркани чувства и преживявания. През време на съня си човек води два живота: Духът живее действително, а мозъкът произвежда хаотични картини под влияние на минали преживявания или случайни впечатления през време на сън. Но тук ученикът научава, че има два вида сънища: тези, които са резултат на впечатления през време на съня и които са резултат на мисли и идеи през деня; те не

означават нищо. Но има друг род сънища, които са резултат на известни преживявания и опитности на духа в духовния свят.

Посветените знаят, че на прага между видимия и невидимите светове има Завеса. Всеки път, когато човек прекрачва прага при заспиване или при пробуждане, това Було на безсъзнание се спуска върху нашата памет и ние забравяме това, което до преди малко е било. Когато заспива, човек забравя всекидневните грижи и страдания, а когато се събужда забравя това, което е преживял в невидимия свят.

Само чрез определени упражнения и строга дисциплина човек може да стигне до състояние да си спомня преживяванията на своя дух в духовния свят. Преди да се е научил да засилва паметта си чрез такива упражнения, човек все пак понякога си спомня при пробуждане едно или друго преживяване на духа през нощта. Това става, когато преживяването е много силно и споменът за него преминава през Булото на забравата.

След това ученикът се запознава с книгата на живота. Всеки човек, всеки дух има в невидимия свят нещо подобно на килия, в която пази всичко, което е мислил, чувствал и действал като човек.

Според Окултната наука всеки човек си има свой собствен тон или акорд, върху който е построена и неговата килийка. Неговият тон е Ключът, с който се отключва съответната Врата. Всичко, което човек мисли, чувства, говори, върши, дори неговото щастие или нещастие звучи в тоновете на неговия акорд. Неговата килия приема всичко и всяко негово настроение се записва с най-голяма точност и подробност. Това е Книгата на Живота на всеки отделен човек. Когато ученикът напредне в своето развитие, той ще може да чете тази Книга на Живота и ще може да види своя минал живот, както и да узнае нещо и за миналото на други, които го интересуват. Според

известни закони ще може да вижда и бъдещето, своето и на други хора.

В Божествения свят този Аркан символизира бездните на Безкрайното, на Безграничното.

В умствения свят – по-долните мракове.

Във физическия свят – разочарованията, примките, засадите, опасностите от скритите врагове.

В хороскопа този Аркан показва всички заговори срещу твоето учение и това само ти не го знаеш, само ти го пренебрегваш. Враждебните духове, представени от вълка, ти поставят своите примки. Робските раболепни духове, представени от кучето, крият от тебе тяхното предателство под булото на ласкателство. И мързеливите духове, представени от рака, ще минат покрай теб, без да се трогнат от твоята развалина. Дръж се. бъди предпазлив, пази се и се обръщай назад, ако има още време. Наблюдавай, слушай и действай.

20. Деветнадесети Аркан: Сияещата светлина, цялостен живот, Слънцето на Озирис.

Този Аркан има числото 100 и буквата К.

Картината представя едно сияещо слънце, което огрява две деца, образ на невинността, които се държат за ръка в един пъстроцветен кръг от цветя. Това е символ на едно тихо щастие чрез свързването на две любещи се сърца, които слънцето на Любовта огрява и стопля.

В това описание на картината не ни е показана окултната страна на картината, а самото съдържание на Аркана, отразено в заглавието му.

Тази картина е наречена Слънцето на Озирис и означава целостта на Живота. Тя представя края на Пътя на Озирис. Този Път обхваща следните картини: първата – Озирис, четвърта – Фараонът,

седма – Колесницата на Озирис, десета – Колелото на Живота, тринадесета – Смъртта, шестнадесета – разрушената Кула и деветнадесета – Цялостния живот. С други думи казано, Бог чрез Законите изпълнява Своите планове и води света и човека чрез обръщането на Колелото на Живота през Смъртта и разрушението към цялостния живот.

Прави впечатление, че картините от Пътя на Озирис имат тайнствена математическа връзка помежду си. Чрез своите числа всички картини на Озирис ни връщат обратно към първата картина. Освен своята числена стойност, всяка картина има още и окултна стойност. За да я открием, трябва да си послужим с така нареченото окултно или Божествено смятане. При четвърта картина имаме: 1+2+3+4=10, равно на 1, което е числото на първата картина. При седма картина имаме: 1+2+3+4+5+6+7=28, равно на 10, равно на 1. При десета картина имаме: 1+2+3+4+5+6+7+8+9+10=55, равно на 10, равно на 1. При тринадесета картина имаме: 1+2+3+4+ 5+6+7+8+9+10+11 + 12+13=91, равно на 10, равно на 1. При шестнадесета картина имаме: сборът на числата от 1 до 16 е 136. равно на 10, равно на 1. При деветнадесета картина имаме: сборът на числата от 1 до 19 е равен на 190, равно на 10, равно на 1. Значи, всички числа от Пътя на Озирис дават Божествения сбор на числото 1.

Картината на този Аркан представлява една цъфтяща равнина, огряна от слънцето и през нея препуска един ездач на светъл кон. Ние го виждаме още в първата, четвъртата, седмата и т.н. картини от Пътя на Озирис. Това е Творецът, Законодателят, Победителят. След това иде движението на Кулата на живота, което води през тринадесети Аркан към шестнадесети – Смъртта и разрушението; навсякъде се явява все същата фигура на конника и фараона, падащ от разрушената Кула. Сега в деветнадесета картина той се явява със знамето на наградата – завладяващ цялостния живот. Великият

дарител на живот, Слънцето, огрява с безбройните си лъчи, като всеки лъч е подобен на скиптър от картина четвърта.

Този Аркан ни представя преживяванията на новия посветен във висшите области на духовния свят. След като е напуснал своето физическо тяло и се намира в духовния свят заедно със своя ръководител, той съблича и духовното си тяло и се намира в един трети свят, където ръководителят му казва: Днес ще видиш Слънцето на Озирис и младият посветен усеща, че го обгръща блестяща Светлина. В този момент неговият Учител от храма – Великият жрец. който също е с него, му казва: Вратите на Небето са отворени, а ръководителят му казва: Тук човек бива наново роден или пробуден от своя летаргичен сън. В това време новият посветен си мисли: Тук наистина не може да влезе нищо нечисто.

Ученикът чувства, че в света, в който се намира сега, царува велико спокойствие. Той непрестанно чува някакво мощно тризвучие. Тук нищо не прилича на онова, което е на физическия свят. Също всичко се отличава и от посетените досега други светове. Заобикалят го безброй духове, които блестят с опалови лъчи. Те всички са направлявани от един Център и тримата се присъединяват към тях. Блясъкът, който излиза от този Център, все повече и повече се усилва. Изведнъж ученикът чувствува, че не може повече да понася тази Светлина и започва да изостава. Тогава ръководителят му казва: Почакай тук засега, тази Светлина е непоносима за теб. следи ни от това място.

Ученикът внимателно наблюдава от мястото, на което се е спрял, и след известно време му се струва, че сред ослепителната Светлина се очертава човешка фигура. В този момент той изпитва непознато дотогава чувство на радост и щастие. Той се изпълва с любов и благоговение и пада по лице от голямото чувство на благодарност, което го обзема.

Когато се съвзема, вижда, че при него са вече двамата – ръководителят и Великият йерофант. Техните лица светят и целият им вид е великолепие и красота. Те не казват и дума върху онова, което са преживяли около Центъра, но са направили то да звучи като чудна музика в сърцето на ученика.

В Божествения свят този Аркан символизира Върховното небе. Тук ученикът преминава втория Праг на духовния свят, където се отрича всичко лично и се посвещава в служене на Великото, на Божественото.

В умствения свят този Аркан символизира приятелите и радостта на домашното огнище, истинското щастие.

Във физическия свят – свързването, щастлив брак.

В хороскопа този Аркан казва: Ти ще бъдеш щастлив и никой не може да ти отнеме твоето щастие, ако знаеш да го включиш в съпружеския кръг и в светилището на своето сърце.

21. Двадесети Аркан: Събуждане от мъртвите или безсмъртие.

Този Аркан има числото 200 и буквата Р.

Картината представлява едно духовно същество, стоящо в облаците, което свири с тръба. А на земята от гробовете излизат умрелите с вдигнати ръце. Мъж, жена и дете, символ на човешката троичност се издигат от гроба. Те представляват човечеството, което окончателно е обърнало гръб на гробовете. Хората приветстват с ръце тръбния звук, възвещаващ началото на Новата епоха – Епохата на безсмъртието, когато мъртвите ще възкръснат от гробовете. Не ще има вече смърт, болести, войни и несправедливости. Този Аркан показва пробуждането на човешката душа в гроба на тялото под импулса на Божествения Дух, който е символизиран в случая от ангела с тръбата.

Тази картина произлиза от деветнадесета, от цялостния живот. След като човек придобие цялостния живот, той идва до безсмъртието.

Този Аркан представя края на Пътя на Изида от Книгата на Хермес. Когато ученикът достигне до тази фаза в своето развитие, той може да погледне самото си развитие: след като се е поучил от Свещените писания, е получил обещание, че Вратите на невидимия свят ще се открият за него – в картина втора и пета; след това е бил претеглен от безпристрастния Съдия и е познал Истината – картина осма, от което придобива смелост и магически сили и му се дава власт над силите на Злото, показано в картина единадесета. След като ученикът е минал от раждане в раждане, показано в картина четиринадесета, и накрая няма нужда вече от учене, т.е. от земния живот и се освобождава от принудителното връщане в земно тяло, той се отдава на Божественото и се слива с Него, което е показано в картина седемнадесета; придобива безсмъртие, показано в картина двадесета. Това, което е обещано на ученика в началото на Пътя, той го е достигнал. Вратите на невидимия свят са отворени за него, позволено му е да погледне зад Завесата.

Пътят на Изида започва от втори Аркан, минава през пети, осми, единадесети, четиринадесети, седемнадесети и двадесети Аркан. Значи Пътят на Изида минава през седем Аркана, т.е. има седем стъпала. Численият израз на всички Аркани показват връзката, която съществува между тях. Така имаме следната вътрешна стойност: числото 2 е равно на 1+2=3, което е число на Духа. Числото 5 има следната вътрешна стойност: сборът на числата е равен на 15, равно на 6; а от числото 6 получаваме 21, равно на 3.

Числото 8 има следната вътрешна стойност: сборът на цифрите е равен на 36, което е равно на 9 – Арканът пилигрим, а 9 е производно на 3.

Числото 11 има вътрешна стойност: сборът на цифрите е 66, което е равно на 12, равно на 3.

Числото 14 има вътрешна стойност: сборът на цифрите е 105, равно на 15, равно на 6, равно на 21, равно на 3.

Числото 17 има вътрешна стойност: 153, равно на 9, което е производно на 3.

Числото 20 има вътрешна стойност 210, равно на 3.

Вижда се, че Арканите 2, 5, 11, 14 и 20 се привеждат към 3, а двата Аркана 8 и 17 се привеждат към 9. т.е. към Аркан 11, който има за краен резултат 3 – числото на Духа. Освен това се вижда, че за числото 2, приведено направо минава към числото 3, а за Аркан 5 то минава през 15, равно на 6, равно на 21 – несправедливост, двата пътя, Посвещение.

За Аркан 11 привеждането минава през 12 – изпитание и жертва; за Аркан 14, както и за Аркан 5 и за Аркан 20 минава през числото 21.

Аркан 8 – Истината и Аркан 9 – Пилигримът ни казват: познаването на Истината ни прави пилигрими или Истината е, че ние в този свят сме странници – Аркан 11 – магически сили. След като премине изпитанията – Аркан 12. ученикът влиза в стръмния път на Посвещението. Аркан 14, след избора на пътя, води към същия стръмен път, към Посвещението.

Това трябва да знае ученикът в Пътя на Изида. Когато ученикът е достигнал във фазата, отбелязана в 20 Аркан, той се запознава с творческите йерархии. Първо той се среща със съществата от Първата йерархия, които са ръководители и настойници на отделните човешки души, за да ги ръководят през дългото им странстване от прераждане към прераждане. Те светят, пазят, обичат и служат.

След това се среща със съществата от Втората йерархия, които са ръководители на съдбините на народите. Както духовете от Първата йерархия водят хората стъпка по стъпка, възпитават ги и им дават да жънат това, което са посели, те пазят Книгата на индивидуалната карма, така правят и духовете от Втората йерархия по отношение на народите. Те ръководят кармата на народите.

След това се среща с духовете от Третата йерархия, които ръководят епохите в човешкото развитие.

Тези три йерархии се занимават с ръководството както на отделния човек, така и на народите и на цялото човечество. А по-висшите йерархии имат отношение вече към космичното строителство и са толкова високо издигнати, че ученикът в тази фаза не може да влезе във връзка с тях.

В Божествения свят този Аркан означава съденето на съвестите във Великия ден на духовно пробуждане.

В умствения свят – разкриването на Духа.

Във физическия свят – неочаквано издигане.

В хороскопа този Аркан казва: Не заспивай, не задрямвай нито в мързел, нито в забрава. Ти имаш да изпълняваш мисия. Провидението ще ти я разкрие. Бъди готов, когато те повикат,да изпълниш мисията си. Това е предсказание за пълна промяна на положението, било за добро, било за зло. То е дошло от събитие, случка, развръзка, което разсича, разпръсва нерешителността в бъдеще.

22. Двадесет и първи Аркан: Короната на маговете или посвещение – Бог е всичко във всичко.

Този Аркан има число 300 и буква С. Престол на архангел Михаил, планетен дух на Слънцето.

Общо картината представя златна корона, украсена с винетки от седем звезди и поставена в един квадрат, в четирите ъгли на който са изобразени лъв, телец, човек и орел. Това е символ на най-високото издигане, за което човек може да аспирира. Това е върховният талисман на Съдбата, която възвестява, че всички пречки ще се премахнат от пътя на човека и че неговите предопределения ще се ръководят само от волята му.

Ще се спра по-подробно върху този Аркан, наречен Корона на маговете или Посвещение – под короната има надпис Бог е всичко във всичко.

Първата картина, първият Аркан. ни показва началото на творението, когато всичко е произлязло от Твореца по Негова повеля. След това всичко се задвижва, както е показано в реда на картините от Книгата на Хермес във време и пространство и накрая се връща назад към своето начало. Тъй че Божественото пак става всичко във всичко. В двадесет и първа картина се приключват картините на големия кръг.

Картината представя една девойка, както в картините единадесета, четиринадесета и седемнадесета, да танцува свещеният символичен танц. Ръцете ѝ са сложени на бедрата, главата обърната напред образува свещения триъгълник, краката се кръстосват като че образуват кръст, който е квадрат. Така се получава триъгълник върху квадрат, което е показано още в картина четвърта и при обратно положение в картина дванадесета – квадрата върху триъгълник, където това символизира разногласие, дисхармония. Триъгълникът върху квадрата от картина седем е сега в картина двадесет и едно, където се връща в правилно положение, символ на хармония. Младата девойка е обвита във воал и е обкръжена като в рамка с венец от цветя. Този венец включва триъгълникът върху квадрата още един

път в края на Книгата на Хермес, което е велика и вечна истина, че Бог владее своите творения във Вечността.

В четирите ъгли на картината са изобразени четири глави – на Орел, Лъв, Телец и Човек, символ на висши духовни същества, до които ученикът може да достигне в своето окултно развитие. Но затова е необходимо да има високите стремежи на Орела, смелостта на Лъва. да мълчи като Телеца и да се стреми към знанието и Мъдростта като Човека. Но над всички тези духове в близост до Божеството стои кръгът на Любовта, символизирана от венеца от рози, заобикаляйки девойката като рамка.

Картина двадесет и едно е последната от Пътя на Хорус, Пътя на Духа. В този Път влизат следните картини: 3, 6, 9, 12, 15, 18 и 21.

Трета картина ни показва Духа. целта на който е да постигне най-големите височини, където само Орелът може да стигне.

Шеста картина ни представя човека, поставен пред избора на доброто и злото. Ако той избере правилно пътя си, той става Странник, Пилигрим, което е показано на картина девета. Странникът-пилигрим се е отрекъл от света и е тръгнал по стръмния път през Пустинята на живота.

Дванадесета картина ни показва, че самотността се повишава до ужасни изпитания, където всичко изглежда обърнато наопаки и безнадеждно.

Петнадесета картина ни показва, че странникът, ученикът трябва да се бори и да превъзмогне лъжата и несправедливостта.

Осемнадесета картина ни показва, че ученикът трябва да мине също през хаоса на страстите чист и непокътнат, владетел на своите чувства.

Двадесет и първа картина ни показва момента преди ученикът да постигне пълното спокойствие и яснота, преди да се слее с Божественото и да стане едно с Него.

Числата на картините в Пътя на Хорус са също в чудна връзка помежду си, което се вижда от свещения сбор на цифрите. Така имаме:

Сборът на числата от тройката е равен на 6, а вътрешната същност е 21, равно на 3. Тук имаме един чуден кръг, който значи: Духът е Любов, а Любовта е Бог. Всичко във всичко, т.е. сливане на човека с Божеството, а Божеството е Дух.

Сборът от цифрите от шеста картина е 21, т.е. 3. Значи пак сме в свещения кръг. Числото 3 е число на Духа, числото 6 е число на Любовта, която е Бог; тя е атрибут на Бога, на Духа. който е символизиран с тройката. Свещеният сбор на цифрите от девета картина е 45, което е равно на 9. Тук кръгът се затваря и Пилигримът-странник става самотен. Той е оставил всичко друго настрана и търси само своето съвършенство. Девет е производно на три, което показва, че Духът, в своето проявление, се стреми към съвършенство.

Свещеният сбор на цифрите от дванадесета картина, от едно до дванадесет е 78, сборът на които е 15, а 5 и 1 е равно на 6, вътрешната стойност на числото 6 е 21, което е равно на 3. Тук е показано, че пътят на Духа през материята е сложен: най-напред в картина 6 той се намира пред дилемата да избира кой път да хване, след това минава през изкушението на страстите, показано в картина 15, докато дойде до съвършенството, до сливането с Бога, показано от картина 21.

Сборът от числата на петнадесета картина, от 1 до 15 е 120, а 1+2=3, което е символ на Духа.

Сборът на числата в картина осемнадесет, от 1 до 18 е 171, чийто сбор е равен на 9, т.е. минаване през хаоса на страстите, след това Пътят минава през Пустинята и ученикът трябва да мине през всички изпитания. Но тук трябва да се помни, че предшестващата картина 17 е Надеждата, което показва, че трудният път на Пилигрима ще мине към благополучен край.

При картина двадесет и едно вътрешният сбор на числата от 1 до 21 е 231, което е равно на 6, което е равно на 21, което е равно на 3. Или казано с други думи: връщането на всички неща към Божеството е работа на Духа и това става само с Любовта – вечно пасивното, което се е образувало из вечно активното и се връща пак към него, пак става едно с него. Вечно активното и вечно пасивното раждат третото начало и образуват троицата, което се превежда пак към едно.

Когато ученикът достигне тази фаза в своето развитие, показано от двадесет и първи Аркан, той е вече Посветен от висока степен, той е напълно господар на своя живот, напълно владее своите мисли и чувства и е господар на своето тяло. Той може свободно, когато пожелае, съзнателно да излиза от тялото си и пак съзнателно да се връща. Затова сънят му е като будност. Той като че не спи. Съзнанието му е будно, въпреки че тялото почива, защото булото на безсъзнанието не се спуска вече върху него. Той е вече еднакво буден и в трите свята. Но при това напускане на тялото Посветеният вече трябва да се грижи тялото му да не бъде докосвано, докато той отсъства, да няма светлина в стаята, където оставя тялото си, когато заминава в изследване на другите светове. Опасностите са две: да не би някой скитник-дух да го обсеби или от силно докосване да се скъса сребърната нишка, която съединява тялото с духа и да последва смърт.

Тази сребърна нишка е от благороден етер и тя свързва тялото с духа, но при смъртта тя се скъсва. При спане тази нишка поддържа живота в тялото. При Посвещението тази връзка става по-силна, но затова пък по-фина, по-чиста и по-свободна. Затова, когато Посветеният пожелае да напусне тялото си, той трябва да си осигури да има кой да го пази.

Когато някой е вече Посветен, той се движи свободно в духовните светове и се среща с различни духовни същества. Той има

вече възможност да стигне до света на Първообразите на всичко съществуващо на Земята. Защото всичко, което съществува на Земята, има първообраз във висшия духовен свят. Тук той вижда първообразите на всички храмове и светилища на Древните Мистерии. Вижда и образа на голямата пирамида в древен Египет, наречена Хеопсова пирамида. Ще се спра на нея, защото тя е един голям окултен символ. Тук трябва да кажа, че всички окултни символи не са измислени, а са реалности, които съществуват в света на Първообразите и са свалени на Земята от Посветените.

Пирамидата се представя пред погледа на Посветения като грамадна планина. Великанската постройка има четириъгълна основа. Гледана отгоре тя е квадратна. Четирите ѝ стени, еднакви по форма, блестят като полиран алабастър.

Всяка страна е един триъгълник и всичките четири се събират в един връх.

Пирамидата представя един паметник, съхраняващ мерките и времето на Истината и Мъдростта за тези, които могат да четат.

В Пирамидата е отразено знанието и мъдростта, с които са разполагали Посветените в Древния Египет, което те са придобили от връзката си с възвишените същества на духовния свят. И понеже това знание е конкретизирано в материална форма в този паметник, то ще служи да покаже на бъдещото човечество, което ще е прекъснало връзката си с духовния свят и като слепец чрез напипване иска да опознае света, че е имало времена, когато Посветените са притежавали едно висше знание, което не е било плод на умствена спекулация, а е било плод на един жив опит. Те са се издигали високо в пространството и са изследвали както строежа и живота на пространството, така и строежа и живота на Слънчевата система като цяло, също строежа и живота на всяка планета отделно. Те са изразили и въплътили това велико знание във формата, размерите и

тежестта на пирамидата. Те са знаели големината и тежестта на Земята, познавали са земния радиус и разстоянието от Земята до Слънцето. Знаели са. че Земята, заедно с другите планети, се движи около Слънцето. И Кеплер споменава някъде, че той някога, в миналото, в Египет е изучавал законите за движението на планетите и сега си го припомня. Те са знаели положението на звездите и разстоянията, които ги делят едни от други, а също са притежавали знанието за Бога. за естеството и строежа на човека.

Във вътрешността на Пирамидата има входове и зали, наредени по строго определен план. В тези входове всяка дължина означава една слънчева година в историята на човешкия род. Входната врата е ориентирана към северния полюс. Входът отива първоначално надолу до едно определено място, откъдето се разделя на две – единият вход продължава надолу, а другият отива под същия ъгъл нагоре. Това място, където входът се разделя ни напомня за картина шеста, където човек е изправен пред голямото изпитание да избира: или да се качва нагоре по стръмния път, или да пада надолу в пропастта. Това място в този паметник ни показва, че ще дойде ден, когато хората трябва да решат дали да поемат по възходящия път и да изпълнят Волята Божия, или да поемат низходящия път и да се откажат от своя Божествен произход, да се откажат да изпълнят Волята Божия. Във втория случай те ще паднат в пропастта. В първия случай те ще започнат своето изкачване по стръмния път, който води към Бога. Входът е тесен и човек може да се движи по него само на колене. Това ни показва, че онези, които искат да се издигнат по-високо ще трябва да бъдат смирени. Те ще се преклонят пред Бога и ще се подчинят с радост на небесните закони.

След определено време хората, подчинили се доброволно на Божествените закони ще навлязат в нова фаза на своето развитие – получават спасение и облекчение от игото на закона. Те ще получат

Божествени сили, с които ще могат да работят както за своето издигане, така и за благото и издигането на човечеството.

Това е показано по следния начин: във входовете на Пирамидата на определено място пътят пак се дели. Висок и островърх свод води стръмно нагоре, а другият по-тесен вход продължава да води към вътрешността на пирамидата. С това се предсказва, че една чест от човечеството ще приеме предложението да бъде спасено и ще се изкачи постепенно към високите светове. Другата част не ще иска да се приспособи към новите условия и ще си остане със старите разбирания, приковано във видимия свят, постепенно по пътя на страданието ще напредва и ще се развива.

Този нисък хоризонтален проход не води към гибел, както предишният надолен път при първото разклонение, а води в една зала, символизираща човека, който нито е постигнал своята цел, нито се е отказал от нея. Заел е едно средно положение и има възможност в бъдеще да я постигне. Тази зала е мястото за поучения и пречистване. Голямата галерия, изградена от големи полирани блокове от гранит, води към друга зала, съхраняваща мерките на Вселената.

Отляво и отдясно в тази зала се намират по единадесет четвъртити отвора, всичко двадесет и два. В тях са поместени картините на двадесет и двата големи Аркана. В края на галерията започва един тесен и къс проход, водещ към една малка стая. Напречно в стаята се вижда грамаден каменен блок. който от едната страна има интересен капител. Този капител е една особена мярка – космичен цол. Двадесет и пет такива цола правят един космичен метър. 3652422 такива метри е дълга основата на едната от страните на пирамидата, а същевременно това е броят на дните на Слънчевата година. Този метър е истинската мярка, с която е построена вселената. Петстотин милиона такива цола е дължината на земната ос. Това е означено с петте длъгнести улея в южната страна на малката стая.

Обиколката на основата е 3652422 такива цола, което указва дните на Слънчевата година. В Пирамидата намираме още едно упътване, което ни дава разстоянието между Слънцето и Земята. Височината на пирамидата е 6313010 космични цола. Височината се намира според половината диагонал на основата в отношение 11:10.

Разстоянието от Земята до Слънцето отговарят на 109 от височината на пирамидата. В мерките на Пирамидата ни е дадена и тежестта на Земята.

Когато човек се качва, или по-право пълзи, от преддверието към втората стая, той намира един странен гранитен ковчег, който е куха мярка. Водата в него е един космичен тон. Тежестта на Пирамидата ще намерим, като пресметнем вместимостта на всички празни пространства на сградата и ще получим 5 273 млн. тона, а трябва да знаем, че тежестта на нашата планета е 5 273 квинталиона космични такива тона. Така че тежестта на Пирамидата е в отношение с тежестта на нашата планета, както 1:1035.

В Пирамидата намираме мерките на Земята, нейната тежест, разстоянието ѝ до Слънцето, положението и разстоянието на небесните тела, а също и бъдещото развитие на човешкия род.

Понеже Пирамидата е изградена от грамадни гранитни блокове, то естествено се явява въпросът, как са докарани и как са издигнати на такава голяма височина. Окултната наука казва, че това се извършва с помощта на ритмични тонове под влиянието на човешката мисъл. Чрез ритмично пеене на един и същи тон при концентрирана мисъл ще се получи нещо като циклон, с който се движат и се местят и най-големите тежести.

С двадесет и първи Аркан се завършва целият цикъл на Големите Аркани, който включва двадесет и един Аркана, разделени на три по седем, като всяка седморка очертава един Път на окултно развитие с неговите седем степени, през които минава ученикът в

своето окултно развитие. Във всички Школи седем са стъпките, които водят към високия връх на Посвещението. Това е посочено многократно в предишните томове. Също го намираме изразено и в Книгата на Хермес. Той тук ни представя символично трите Пътя на окултното развитие, а именно: Пътят на Изида, Пътят на Озирис и Пътят на Хорус. Те отговарят на трите Пътя, за които Учителя говори, които Той нарича Път на Любовта, Път на Мъдростта и Път на Истината, или Път на Сърцето, Път на Ума и Път на Волята.

Пътят на Изида е Пътят на Любовта, Пътят на Сърцето.
Пътят на Озирис е Пътят на Мъдростта, Пътят на Ума.
Пътят на Хорус е Пътят на Истината, Пътят на Волята.

В **Пътя на Озирис** влизат следните седем Аркана:
1,4, 7, 10. 13, 16, 19.
В **Пътя на Изида** влизат следните седем Аркана:
2, 5, 8, 11, 14, 17. 20.

В **Пътя на Хорус** влизат следните седем Аркана:
3, 6, 9, 12, 15, 18,21.

В **Пътя на Озирис** влизат следните Аркани:
1. Магът или Озирис.
4. Фараонът или Кубическият камък.
7. Колесницата на Озирис.
10. Колелото на Съдбата.
13. Косачът или Смъртта.
16. Грьмнатата Кула.
19. Слънцето на Озирис.

В **Пътя на Изида** влизат следните Аркани:

2. Изида – Вратата на окултното Светилище.

5. Господарят на Арканите – Учителят.

8. Везните и Мечът – Истината.

11. Укротеният Лъв – магически сили.

14. Двете Урни – превъплъщение.

17. Звездата на Маговете — Надежда.

20. Събуждане от мъртвите.

В **Пътя на Хорус** влизат следните Аркани:

3. Изис – Урания или Хорус.

6. Двата пътя.

9. Забулената лампа – Пилигримът.

12. Обесеният – изпитания.

15. Козелът Мендес – фаталност.

18. Дрезгавина – хаос.

21. Короната на Маговете.

Това са само едни от отношенията, които съществуват между Арканите, отношения, които очертават трите Пътя. Има и други отношения между Арканите, които ни разкриват много от Тайните на Битието и Живота.

Всяка картина има връзка със следващата, т.е. първата с втората, втората с третата, третата с четвъртата и т.н., защото всички са елементи на един велик творчески и познавателен процес.

След това имаме така наречената обратна връзка, като първият Аркан има отношение с двадесет и втория, 2 — 21, 3 -20,4-19,5-18,6-17,7-16,8-15,9-14, 10-13, 11-12. Има и други отношения, на които сега няма да се спирам.

С това завършвам едно кратко описание на Големите Аркани, като засегнах въпроса само теоретически, без да се впускам в практическите изводи от отношението между Арканите.

Двадесет и вторият Аркан ни показва съдбата на онзи човек и ученик, който по една или друга причина не може да издържи на изпитанията, през които води окултният Път. Такава е съдбата на всеки ученик, който се отклонява от правилния Път на развитието. Затова винаги се предупреждава човек преди да тръгне в Пътя на окултното развитие, да прецени силите си, за да не дойде до положението на двадесет и втория Аркан. Сега ще ви дам кратко описание на него:

23. Двадесет и втори Аркан: Крокодилът, глупец или грешка.

Този Аркан има числото 400 и буквата Т.

Скъсване на Божествената връзка, заслепяване, потъване в материята.

Картината представлява един слепец, носещ пълни дисаги, когато се сблъсква с един обърнат пред него обелиск, върху който се е наместил един крокодил с голяма, широко отворена уста. Слепецът е символ на човек, който е станал роб на силите на материята. Неговите дисаги, двойната торба, е пълна със заблудите и грешките му. Обърнатият обелиск представя незабелязаното премеждие, в което ще се разбие щастието, бъдещето. Крокодилът означава окончателна катастрофа, причинена от нечисти, гадни врагове.

Картината представя човека, който е пропуснал да следва своето Божествено призвание. Вместо да развие своите способности и да господства над духовете и елементите, той носи на гърба си дадените дарби и понеже не ги е използвал, той е направил ред грешки и престъпления, които носи на гърба си. Той се подпира на

своята тояга, която тук символизира неговите знания и убеждения, които не могат да му помогнат, не могат да го спасят, понеже се вижда от картината, че той се клати, изморен от дълго блуждаене в Пустинята на живота. Той отива към гибел, което се символизира от крокодила, който го дебне, защото той се е отдал на своите страсти. Кучето са неговите страсти, които го преследват.

След това кратко описание на Големите Аркани ще се спра много накратко върху Малките Аркани, които са петдесет и шест на брой и са разделени на четири групи по четиринадесет във всяка група.

Големите Аркани, в своята цялостност, представят едно Велико учение, което е дадено на нашата раса в зората на нейното съществуване и не е изгубило значението си и до ден днешен. Според преданието сам Хермес е превел символите по следния начин:

1. Животът, със своите безбройни изпитания, има за цел в порядъка на Вечната Мъдрост да възпита волята на човека. Да не се иска нищо и да не се действува никак е също така гибелно за човека, както когато той прави зло. Човек трябва да бъде активен, деятелен и разумен като самия Бог. Това е смисълът на първия Аркан.

2. Именно чрез волята умът вижда как се развиват фазите на живот. Ако волята е здрава, възгледът на човека е прав и справедлив. Това е смисълът на втория Аркан.

3. Да твърдиш вярното и да искаш справедливото е равносилно да твориш. Да твърдиш и да искаш противното – това е все едно да разрушаваш, да унищожаваш. Това е смисълът на третия Аркан.

4. Когато човек е открил Истината и иска да върши Справедливостта, нищо не може да му се противопостави. Това е смисълът на четвъртия Аркан.

5. Преди да се твърди дали един човек е щастлив или нещастен, трябва да се знае посоката, която следва неговата воля. Това е смисълът на петия Аркан.

6. По-трудно е да се разкъса една верига от цветя, отколкото една верига от желязо. Това е смисълът на шестия Аркан.

7. Волята на човека е точно отражение на Волята на Бога и съразмерно с нейното укрепване тя ръководи събитията. Това е смисълът на седмия Аркан.

8. Умове с неуравновесени воли са като пропадналите звезди. Това е смисълът на осмия Аркан.

9. Приемайте относителното зло като едно средство да достигнете до Абсолютното Добро; не го искайте никога, но го извършвайте.

10. За да придобиеш правото винаги да притежаваш, трябва да искаш търпеливо и продължително. Това е смисълът на десетия Аркан.

11. Предизвиквайте лъва и той ще се страхува от вас. Научете се да управлявате болката и скръбта и те ще се превърнат в щастие и блаженство. Това е смисълът на единадесети Аркан.

12. Да се отива направо към Смъртта е преданост, а не самоубийство. Това е апотеоз на една възвишена, сублимна воля и влизането ѝ във Вечния Живот. Това е смисълът на дванадесети Аркан.

13. Да премине човек живота си в преследване на нетрайно богатство, това е все едно да се обрече на смърт. Това е смисълът на тринадесетия Аркан.

14. Да искаш доброто насила е също така неоснователно, както и да искаш злото. Силата, насилието творят безпорядъка, а безредието е начало на всяко зло. Това е смисълът на четиринадесети Аркан.

15. Да се иска злото, това е равносилно да се подчини човек на смъртта. Една извратена воля е начало на самоубийство. Това е смисълът на петнадесети Аркан.

16. Да страдаш, значи да натрупваш; наслажденията унищожават и разоряват хората. Всяка приета скръб или болка с покорност и примирение е развитие и прогрес. Това е смисълът на шестнадесети Аркан.

17. Колкото волята преодолява повече пречки, толкова тя става по-мощна. Надеждата трябва впрочем да се съединява непрекъснато с Вярата. Това е смисълът на седемнадесети Аркан.

18. Страхът е само отпуснатост на волята. Опасностите изплашват, ужасяват само пропадналите натури. Това е смисълът на осемнадесети Аркан.

19. Светлината е искра, поставена от Природата в услуга на волята; тя осветява тези. които знаят да я използват. Тя поразява тези, които злоупотребяват с нея. Това е смисълът на деветнадесети Аркан.

20. Всяка воля, която се бори с Божествените наредби, се порицава от Вечния Разум. Това е смисълът на двадесетия Аркан.

21. Владичеството на света принадлежи на господството на Светлината, а последната е престол на Волята.

22. Докато човек постепенно усъвършенства волята си, може да постигне да види всичко, т.е. да знае в безкрайно разширения кръг на човешката сила и власт. Щастието е за него плод на науката за доброто и злото, науката, представена от централното дърво на Едем. Но Бог не позволява да се откъсне този плод от никого, освен от самия човек, който е достатъчно господар на самия себе си, за да се приближи до плода, без да се стреми да го притежава.

23. Когато човек си създава призраци, се получават вампири. Всеки, който се поддава на заблудата, става нейна плячка. Това е смисълът на двадесет и втория Аркан.

24. Малките аркани.

Малките Аркани са разделени на четири групи от по четиринадесет Аркана.

Първата група се нарича Скиптър или Жезъл.

Втората група се нарича Купа.

Третата група се нарича Меч.

Четвъртата група се нарича Кръг или Сикъл – еврейска монета.

Скиптърът представлява човешката воля. Купата представя човешкото сърце. Мечът представя човешкият ум и словото. Кръгът е символ на човешката душа. Така, както са дадени малките Аркани в съответната литература, те са пригодени повече като карти за игра – да се гадае чрез тях и да се определя съдбата и живота на човека. Понеже те представят част от Великото знание, завещано на човечеството от великия Хермес, макар и профанизирани засега до известна степен, ще ги разгледам накратко.

Четирите вида малки Аркани са четири вида методи, с които ученикът работи в Пътя на своето развитие.

23-ти Аркан: Ръководителят на Скиптъра носи царската звезда на лъва; Число 9, буква Т и Х. Този Аркан символизира Консултанта. Картината представя коронован цар, който седи върху своя престол, навежда скиптъра си към земята. Това е символ на придобита власт чрез заслуга, достойнство и труд и е емблема на покровителство от висши служби и лица. В хороскопа този Аркан казва: „Търси за своите начинания един мощен покровител и ще го намериш, ако имаш воля и вяра; и той ще те издигне."

24-ти Аркан: Ръководителката на Скиптъра. Има число 5 и буква Е. Картината представя една царица с корона на главата си, седнала върху своя престол с жезъл в ръка. Това е символ на едно висше раждане или на подкрепа на една жена с високо обществено положение. Този Аркан символизира Консултантката. В хороскопа

значи: „Твоето бъдеще зависи от могъществото на една жена. Ти ще намериш тази жена, ако знаеш да я търсиш и чрез нея ще получиш сила и власт.“

25-ти Аркан: Боецът за Скиптъра. Число 6, букви У и Б. Картината представя един човек на кон, въоръжен с всички оръжия, със скиптър в ръка. Това е символ на висшите второстепенни служби. Това е символ на борба, за да спечели, да заеме мястото си под слънцето. Хороскопът показва, че човек трябва да действа, да работи. Бъдещето е нива, която трябва да се разработва. В доброто, както и в злото всеки труд донася своите плодове.

26-ти Аркан: Робът на Скиптъра. Число 7, букви О и З. Картината представя бедно облечен човек, който посажда пръчка. Това е символ на безплодните и безполезни начинания. получени вследствие на лоши съчетания. Мръсни, гнусни занятия; лошо прилагане на способностите. В хороскопа показва: „ Твоите трудове са безполезни. Ти не ще събереш никога плода и бедността ще те сполети, ако ти не изоставиш твоите напразни проекти. Не се доверявай на егоистичните интереси и на страстите на тези, които те заобикалят, ако не искаш да изпаднеш в робство.“

27-ми Аркан: Един скиптър. Число 1, буква А. Един скиптър стои над квадрат, триъгълник или кръг. Това е емблема на властта и авторитета, на върховенството и надмощието. В хороскопа този Аркан предсказва ум, творящ полезни работи; води към преуспяване в начинанията и носи в себе си основата за успех.

28-ми Аркан: Два скиптъра. Число 2, буква Б. Два кръстосани скиптъра. Това е емблема в подкрепа на начинанията.

29-ти Аркан: Три скиптъра. Число 3, буква Г. Три скиптъра, разположени във вид на триъгълник. Това е емблема на почване на успех в начинанията. Сполучливи нововъведения, които ще дадат резултати. Това е символ на изнамиране и изобретения.

30-ти Аркан: Четири скиптъра, разположени във формата на квадрат. Число 4, буква Д. В хороскопа този Аркан представя осъществяване на очакваните успехи, важни, сериозни и постоянни начинания.

31-ви Аркан: Пет скиптъра, които образуват петолъчка, звезда. Число 5. буква Е. В хороскопа този Аркан представя състезания, конкурс на благоприятните шансове към успех в начинанията, като консултантът не превишава-целта, която си е поставил, а именно като се опълчва срещу надменността, гнева и другите страсти.

32-ри Аркан: Шест скиптъра, разположени в два противоположни триъгълника. Число 6, букви У и В. В хороскопа този Аркан представя пречки, затруднения, закъснения, премеждия, нерешителност, а понякога и несполука в начинанията, ако на волята липсват твърдост и упоритост.

33-ти Аркан: Седем скиптъра образуват триъгълник над един квадрат. Число 7, буква О. В хороскопа този Аркан предсказва притежаване на всички средства, които спомагат да се успее. Научни начинания, които ще донесат големи облаги. Това е емблема на материята, подхвърлена от хилядите съчетания от ума. Начинание, увенчано с успех.

34-ти Аркан: Осем скиптъра представя една звезда с осем лъча. Число 8, буква Х. В хороскопа този Аркан предсказва начинания, които могат да доведат до борби, спорове, раздори, съдебни дела, скъсване на отношения, съпружески недоразумения и др. Неприятности и застой в работата.

35-ти Аркан: Девет скиптъра, разположени във форма на три триъгълника. Число 9, букви Г и К. В хороскопа този Аркан предсказва някои научни или тайнствени начинания, за успяването на които трябва да се притежава благоразумно държание и издръжливост.

36-ти Аркан: Десет скиптъра. Число 10. Шест от скиптърите са разположени във форма на два прекръстосани, противоположни триъгълници, а четири други са разположени отдолу във форма на квадрат. В хороскопа този Аркан предсказва пътуване и начинания, които имат всички шансове за успех и стабилност. Успех, добро име, знаменитост чрез изкуство и науки. Голяма награда, дължаща се за заслуга. Осъществяване на действия, които ще донесат радост и сигурност.

37-ми Аркан: Господарят на Купата. Число 6, букви Ц и В. Символизмът на четирите фигури при всяка група е същият, както при тези на Скиптъра. Лицата са различни само по символа, който носят: Купа, Меч, Сикъл. Тази група носи Царската звезда на Телеца. В хороскопа този Аркан предсказва искрено приятелство, предана благосклонност, на която може да се разчита от страна на един могъщ човек. В женски хороскоп показва добър и богат брак. Лицето ще бъде ласкано от някои вид високопоставени лица, монарси, князе, държавни глави или управители на градове.

38-ми Аркан: Господарката на Купата. Число 8, буква Х. В хороскопа този Аркан предсказва за мъж: добра и богата женитба, а за всички – благоволение и приятелство на жени с високо обществено положение.

39-ти Аркан: Боецът за Купата. Число 9, букви Т и Х. В хороскопа този Аркан предсказва съперничество в любовта, дуели, рискове и пр. заради жена. Късен или затруднен брак, опасност от прелъстяване.

40-ти Аркан: Робът на Купата, който носи покрита чаша. Това е символ на нещастна любовна страст, предателство от страна на тези, които лицето счита за свои приятели, както от страна на чужденци. Но човек не трябва да се плаши от тях.

41-ви Аркан: Една купа, число 20. букви Ц и К. Големи сърдечни мъки и страдания; нещастен брак. В хороскопа този Аркан предсказва завладяване на страсти, по-силни от разума, на които не ще устои. Опасност от раняване.

42-ри Аркан: Две купи в един кръг. Число 30, буква Л. В хороскопа този Аркан предсказва връзка и симпатия на сърцето, преданост, привързаност, споделена любов, но може да даде и съперничество в любовта.

43-ти Аркан: Три купи, разположени като триъгълник. От купата, която образува върха, се подава главата на младо момиче. Число 40, буква М. В хороскопа този Аркан представя разцвет на невинните приятелства, събуждане на сърцето, първа любовна страст, нежност и поезия. Близко предстоящо осъществяване на надеждата, целомъдрена любов за едно младо момиче.

44-ти Аркан: Четири купи, разположени като квадрат. Число 50. буква Н. В хороскопа този Аркан предсказва приближаване на голяма радост, здраве и трайна любов. Полезни приятелства, осъществяване надеждите на сърцето.

45-ти Аркан: Пет купи, една от тях се намира в средата, а другите са разположени в ъглите на един квадрат. Число 60, буква Х. В хороскопа този Аркан предсказва лошо домакинство, спорове, караници, зле подбран и подреден брак, предателство на приятели, чревни смущения, изнасилване, любовни опасности, прелъстяване на младите момичета, опасност от жена в мъжки хороскоп.

46-ти Аркан: Шест купи, разположени в два противоположни, кръстосани триъгълници. Число 70, буква О. В хороскопа този Аркан предсказва победа в любовта; лош избор на съпруг чрез лоши съвети на родителите или ако човек не слуша гласа на своето сърце или на своята съвест, изоставяне, напускане, скъсване на приятелство в любовта и в брака; вятърничав, непостоянен човек.

47-ми Аркан: Седем купи, които образуват квадрат и триъгълник над него. Число 80, букви Ф и П. В хороскопа този Аркан предсказва победа на жена или чрез жена, спечелени победи над страстите; щастие в живота от срещите на една любеща жена, но след големи борби и безбройни перипетии.

48-ми Аркан: Осем купи, разположени върху осемте ъгли на един куб. Число 80, букви Т и С. В хороскопа този Аркан показва опасност от любовни скандали, осъдителни действия, свързани с любовните страсти. Забранени любовни страсти, буйни страсти. Развод, лошо разбиране на съпрузите, нещастен брак, опасност от прелъстяване.

49-ти Аркан: Девет купи, от които три образуват един триъгълник с обърнат връх над два други триъгълника, които са разположени противоположно и пресичащи се взаимно. Число 100. В хороскопа този Аркан предсказва брак със старец или вдовец, странна тайнствена любовна страст, отдалечаване от брак, ергенство. Препоръчва се предпазливост и благоразумие в желанието и в избора на приятелите.

50-ти Аркан: Десет купи, от които девет са разположени в кръг и последната – в центъра. Число 200, буква Р. В хороскопа този Аркан предсказва щастлив живот, изпълнен от приятелство. Многобройни флиртове и любовни истории в младостта. Много приятели.

51-ви Аркан: Господарят па Меча, носещ Царската звезда на Водолея. Число 90, букви Т и С. В хороскопа този Аркан представя богатство в кариера с оръжие или в съдийство. Много страшни и опасни врагове. Тъги и скърби от генерали, адмирали въобще от хора с висши военни чинове.

52-ри Аркан: Господарката на Меча: число 30, буква Л. В хороскопа този Аркан показва големи борби, произлизащи от ревност и за отмъщение. Опасна омраза от страна на една и повече жени.

53-ти Аркан: Боецът на Меча, възседнал кон, който препуска с най-голяма бързина, с насочен връх на меча напред. Число 50, буква Н. В хороскопа този Аркан предсказва опасност от желязо или огън или чрез явни врагове, било на война или на дуели, нараняване от ръката на големи хора. Борба с високопоставени лица, способности в попрището на оръжие, но има опасност от смърт в това занятие. Ожесточена омраза, която е винаги готова да навреди.

54-ти Аркан: Робът на Меча. Държи ва едната си ръка меч, а в другата един боздуган с кинжал на пояса. Число 60, буква Х. В хороскопа предсказва заговор на злодейство, опасност от засади и убийство на публични места, голяма опасност от долни, мръсни врагове. Това може да бъде извършено направо или чрез внезапно, предумишлено убийство.

55-ти Аркан: Един меч. Емблема на борчески ум. Число 1, буква А. В хороскопа този Аркан предсказва големи борби според зодиакалния дом, който той заема. Мечът е покровител, но също и заплаха. Както при осми Аркан и съзвездието на Везни и Дева, Мечът запазва добрите и наказва лошите. На добрите той присъжда победа, а на лошите – наказания. Означава също начинания, които се осъществяват, въпреки пречките.

56-ти Аркан: Два меча на кръст. Число 2, буква Б. В хороскопа този Аркан предсказва дуел, но той унищожава опасностите. Покровителство срещу известни и тайни врагове. Някое съдружие ще доведе до големи борби.

57-ми Аркан: Три меча, разположени в триъгълник. Число 3, буква Г. В хороскопа този Аркан предсказва войнствен дух, свадлив, който обича да се бори. Извъртания, спорове, пререкания. Дава военните хора, дуелистите, собствениците на оръжие. В годишния хороскоп той възвестява раждане, безпокойства, затруднения, пречки,

начинание, чието бъдеще се помрачава. Тъги, борби, които започват или които приближават.

58-ми Аркан: Четири меча, разположени в ъглите на един квадрат с върховете навътре. Число 4, буква Д. В хороскопа този Аркан предсказва неизбежни опасности, опасности от всички страни, угризение на съвестта, безплодни, безрезултатни огорчения, морални мъки, наранявания на сърцето, осъдителни действия.

59-ти Аркан: Пет меча, образуващи една звезда с пет върха. Число 5, буква Е. В хороскопа този Аркан предсказва: обсебеност, натрапчива мисъл, фикс-идея, която може да доведе до безумия и лудост. Престъпна ярост, страшни отмъщения. Опасност да се погуби човек, като се поддава на безразсъдни внушения или се увлича от внезапен подтик. Самоубийство или убийство.

60-ти Аркан: Шест меча, разположени в два противоположни прекръстосани триъгълници. Букви Ц и В, число 6. В хороскопа този Аркан предсказва големи борби срещу злата участ, лоши изкушения, които трябва да се пропъждат, големи тъги от грешките на лицето, от липсата на разумни решения, от липсата на инициатива и твърдост.

61-ви Аркан: Седем меча, които образуват квадрат с триъгълник над него, с обърнати върхове. Число 7, буква О. В хороскопа този Аркан предсказва неочаквана катастрофа, падане от високи места, близко следващо нещастие. Смущение на ума, промени или обръщане на положението. Въпреки това победа след многобройни борби.

62-ри Аркан: Осем меча, като върховете им са насочени навън, образуват една звезда с осем лъча. Число 8, буква Х. В хороскопа този Аркан предсказва: загуба на процеси, осъждания, пленничество, важна присъда, мъки, отчаяния, убийство.

63-ти Аркан: Девет меча, разположени в три триъгълника с обърнати навътре върхове. Число 9, букви Т и Х. В хороскопа този

Аркан предсказва мъки, тайнствени загадъчни борби, опасност от смърт чрез убийство или опасност от нараняване, опасност от отравяне или тежки болести. Лицето ще бъде жертва на някаква предопределеност. която ще победи, ако е благоразумен и въздържан.

64-ти Аркан: Десет меча, разположени в кръг, чиито върхове са обърнати последователно навътре и навън. Число 10. буква Й. В хороскопа този Аркан предсказва алтернативи на печалби и загуби, на застой и на борби. Дух, който ще вреди не само на другите, но и на самия себе си. Живот, осеян с всички видове нещастия, тъги и скърби; физически болки и болести.

65-ти Аркан: Господарят на Кръга – Сикла. Носи Царската звезда на Скорпион. Число 50. буква Н. В хороскопа този Аркан предсказва възход към богатство (в тези предсказания думата богатство е относителна, означава понякога обикновени блага и пари). Покровителство, подкрепа на твърде богат човек, банкер, богат собственик. За младо момиче или неомъжена жена – богата сватба, великодушни покровители. За всички той показва парична подкрепа от богат и мощен човек.

66-ти Аркан. Господарка на Кръга. Число 70. буква О. В хороскопа този Аркан подсказва: Хубава и богата женитба, пари от влиятелни дами; богатство, което се дължи на една жена от знатен произход; покровителство от жени.

67-ми Аркан: Боецът на Кръга. Число 90, букви Т и С. В хороскопа този Аркан предсказва всички шансове за добро богатство, постигнато с големи борби. Последователно минаване на богатството от успех към злополука и обратно.

68-ми Аркан: Робът на Кръга. Число 100. Ръцете, протегнати към един златен диск, който се изплъзва, левият крак е вързан за една граната. В хороскопа този Аркан предсказва, ако е съединен с Юпитер – любов, независимо от богатствата; големи загуби на богатства от

лоши съчетания поради грешки на лицето. Големи борби за печелене на хляба си, бедност.

69-ти Аркан. Един кръг с корона, талисман на богатството. Число 20, букви Ц и П. В хороскопа този Аркан предсказва: лицето ще може да достигне едно високо положение, добро име и почести, ако по линия на поведението е безупречно. непогрешимо и ако не спъва могъществото на този талисман със свои лични грешки.

70-ти Аркан: Два сикъла, заобиколени от един кръг. Число 30. В хороскопа този Аркан предсказва богатство от ловко водене на начинанията от неговия дух.

71-ви Аркан: Три сикли, сложени в един триъгълник. Числи 40, буква М. В хороскопа този Аркан предсказва щастие чрез своя собствен гений, дарби, интелигентност.

72-ри Аркан: Четири сикли, разположени в квадрат.Число 50, буква Н. В хороскопа този Аркан предсказва реализирано щастие, постоянно богатство; необикновено придобиване на богатство.

73-ти Аркан: Пет сикли, четири от които образуват един квадрат, петият е в центъра. Число 60, буква Х. В хороскопа този Аркан предсказва нередовен живот, който ще разпилее или ще парализира богатството. Разсипничество, разточителство. Някога лошо придобито богатство, плячкосване, злоупотреба на средства.

74-ти Аркан: Шест сикли, разположени в два противоположно кръстосани триъгълници. Число 70, букви О и В. В хороскопа този Аркан предсказва неочаквани богатства, но опасност да се изгубят поради лоши съвети, лоши сдружения. Опасност от бедност през старостта, несигурно положение.

75-ти Аркан: Седем сикли, образуващи един триъгълник над един четириъгълник. Число 80, букви Ф и П. В хороскопа този Аркан предсказва голямо богатство от някаква победа, богатство спечелено от самото лице.

76-ти Аркан: Осем сикли, разположени върху осемте ъгли на един куб. Число 90, букви Т и С. В хороскопа този Аркан предсказва големи спорове заради богатство, съдебни дела, отричане или непризнато наследство, лошо придобити пари, които не ще се използват. Опасност, идваща от лихварство; опасност от кражби. Големи надежди за богатство, но посредствени резултати.

77-ми Аркан: Девет сикли, разпололжеии в три колони. Число 100. В хороскопа този Аркан предсказва богатство, произхождащо от тайнствени източници, от някаква смърт, от научни трудове и др. Дарения от възрастни хора. Препоръчва се благоразумие, за да не се прахоса богатството.

78-ми Аркан: Десет сикли, разположени в кръг. Число 20, буква Р. В хороскопа този Аркан предсказва придобиване на богатство от личен труд на лицето. Ако Юпитер или Слънцето са в благоприятни аспекти, лицето ще стане по-богато от своите родители. Богатството е заплашено с опасност, ако Марс е застрашаващ. Загуба на печалби и облаги.

Това са значенията на Големите и Малките Аркани, които могат да се използват по различни начини за предсказване на различни неща. Те се използват най-много в т.н. ономантична Астрология, в която има специални таблици къде и как да бъдат поставени Арканите във всеки индивидуален хороскоп.

Глава XI – Възраждане на древния херметизъм

„В древен Египет са изнесени принципите на Божественото учение.“ Учителят

Понеже херметизмът е играл голяма роля в духовното и окултно развитие на Западна Европа, заедно с Розенкройцерството и известни гностични и мистични движения, макар че говорих за него в първия том, тук пак ще го разгледам от едно друго гледище, защото и той се възражда под влияние на третата вълна на Бялото Братство, която почва своя път от Египет.

Сега ще изложа основните учения на Древния херметизъм, които влизат в ученията на Розенкройцерството, защото в Розенкройцерството се съчетават Херметизъм, Гностицизъм, Мистицизъм, Кабала, Алхимия и Християнски езотеризъм.

Главната теория и практика на херметизма се съдържа в седемте херметични Принципа и в тайнствената Книга на Таро или Книгата на Арканите. Ще се спра на седемте херметични Принципа, които Учителя нарича Принципи на Природата и на Таро, с неговите големи и малки Аркани, които лежат в основата както на Кабала, така и на Магията, Алхимията и Астрологията.

1. Общо за философията на Хермес

Един анонимен автор казва: „Няма нито една чертица от окултното знание, което е проникнало в света и е притежавано от човеците, което да не се е считало като отронена частица от Учението на Хермес, което е дошло до нас от преди много десетки векове.“

„Неговият велик основател – Хермес Трисмегист, „Учител на хората и боговете“, е живял в древен Египет през времето, когато

настоящата човешка раса е била в своето детство. Съвременник на Авраам, и ако легендите ни говорят истината, е и наставник на този почтен мъж; жрец, защото Хермес е бил и е Великото централно слънце на окултизма, чиито лъчи са осветлявали всички учени, които са се промъквали в света още от неговото време. Всички основни принципи, вмъкнати и положени в езотеричните учения на всички народи, могат да се проследят, че произхождат от Учението на Хермес. Даже и най-древните учения на Индия безсъмнено имат своите корени в оригиналните Учения на Хермес. От земите на река Ганг много напреднали окултисти са се отправяли към Египет и са сядали при нозете на Учителя Хермес. От него те са получавали главните ключове, с които са съгласували своите схващания и мнения, като по този начин Тайното учение е било сложено на здрави основи. И от другите страни са идвали учени мъже в Египет и всички са гледали на Хермес като на Учител на учителите."

„Изглежда, че през целия си живот Хермес се е стремил по-скоро да посее семената на Великата Истина, които след това са расли и разцъфтявали в толкова чудно красиви форми, отколкото да изгради и установи някоя отделна философска система, която да господства върху световната мисъл. Но въпреки всичко оригиналните истини, проповядвани от него, са били запазвани непокътнати в тяхната първична чистота от малцина човеци през всеки век. От уста на ухо са били предавани между малцина избрани, които са били подготвени да ги разберат, пазят и практикуват. Всякога са съществували малцина Посветени във всяко следващо поколение в различните страни на Земята, които са поддържали свещения пламък на ученията на Хермес. И тези малцина всякога са били готови да запалят от своите светилници по-малките лампи на външния свят, когато са виждали, че Светлината на Истината е почвала да мъждее и да се замъглява от чужди наслоявания и непотребни материали. Но

всякога е имало неколцина, които зорко са бдели и вярно са служили на Олтара на Истината, в който се е запазила и поддържала жива и вечно горяща лампата на Мъдростта. Тези хора са посветили живота си за делото на Любовта, което нещо така добре е изразил поетът със следните редове:

„О, не позволявай, щото Пламъкът да угасне, поддържай и пази от век на век в неговата тъмна стаичка, в неговите свети олтари и храмове, поддържан горящ всякога. Подхранван от чисти служители на Любовта, не позволявай щото Пламъкът да угасне.“

„Тези хора никога не са ламтели за световна слава, похвала или признание, нито пък са търсили последователи. Те са били безразлични към тези неща, защото те знаят колко малко могат да се намерят такива предани хора във всяко поколение, които да са готови за приемане на Истината или които биха били готови да я схванат и разберат, ако добре им се представи. Те са се ръководили от правилото: „Твърдата храна е за възрастните, а млякото е за децата.“

Те запазват своите бисери на Мъдростта за малцината избрани, които разбират и знаят цената им и които ще ги носят на короната си, вместо да ги захвърлят пред материално грубите свине, които биха ги стъпкали в калта и биха ги смесвали с тяхната отвратителна умствена храна. Тези хора никога не са забравяли и не са пренебрегвали оригиналните учения на Хермес относно предаването на думите на Истината на тези, които са готови да я получат, и което е изразено от Хермес както следва:

„Когато Учителя минава, то ушите на тези, които са готови за Неговото Учение, се разтварят широко.“ А също и следното: „Когато ушите на ученика са готови да слушат, тогава идват и устните, които да ги изпълнят с Мъдрост.“ Но тяхното държане се определя и от друга мисъл на Хермес, а именно: „Устните на Мъдреца са затворени,

освен за ушите на избраните“, т.е. за ушите, които могат да разберат Мъдростта.“

От горните думи се вижда как са работили херметистите и защо са работили така. Техният пример са последвали розенкройцерите, в които, така да се каже, се преражда Херметизмът в новите времена, като съчетава Древната херметична мъдрост с Християнството, което е най-новата форма на изложение на Божествената Мъдрост. Учителя казва, че в древен Египет са били заложени Принципите на Божественото Учение, като има предвид седемте херметични Принципа.

От древен Египет са дошли основните езотерични и окултни учения, които толкова силно са повлияли философските учения на всички народи, племена и човеци за няколко хиляди години.

Египет, отечеството на пирамидите и Сфинкса, е бил родното място на скритата Мъдрост, както и на мистичните учения. От неговото Тайно учение са заимствали всички народи: Индия, Персия, Халдея, Мидия, Китай, Асиро-Вавилон, древна Гърция и Рим.

В древния Египет са живели велики Адепти и Учители, които никъде и никога не са били надминати и които рядко са били достигнати по-рано през вековете, през които техните имена са се носили като една славна процесия от дните на Великия Хермес, В Египет се е създала и Великата Ложа на ложите на Мистиците. През вратите на египетските храмове са влизали учениците, които отпосле, като свещеници, адепти и учители са пътували по четирите краища на света, занасяйки със себе си свещеното знание, което щедро, усърдно и с желание са предавали на тези, които са били подготвени да го получат, оценят и използват. Там са учили Мойсей, Орфей,Питагор, Платон, Хераклит и всички Учители и Посветени на Древността.

Най-великият между всички Адепти и Посветени на Египет е бил този, който е известен под името Хермес Трисмегист, който е живял в най-ранните дни на Египет. Според окултното предание той е довел египтяните от Атлантида. Той е бащата на Окултната мъдрост, основател на Астрологията и откривател на Алхимията. Подробности за неговия живот са изгубени поради далечното минало, в което е живял. Някои еврейски традиции говорят, че Авраам е получил своето мистично знание от Хермес. Според традицията, той е живял триста години в тяло. След заминаването си от Земята, египтяните го провъзгласили за един от своите богове под името Тот. Гърците също го провъзгласили за един от своите богове – Хермес, бог на Мъдростта.

Египтяните пазили с почитание неговата памет за много векове, наричайки го Вестител на боговете или Тримогъщият, тройновеликият, защото е притежавал Тайните на трите свята – физически, духовен и Божествен. Наричали го също най-великият Велик. Във всички древни страни името Хермес Тримогъщи е било почитано като синоним и извор на Мъдростта. Даже и в наши дни се употребява името херметичен в смисъл на нещо секретно, тайно, запазено, затворено, тъй че нищо да не може да излезе вън от Школата. Учениците на Хермес строго са спазвали принципа на секретността в техните учения, пазене на абсолютна тайна.

Този способ на внимателно сеене на семената на Истината всякога е отличавал учениците на Хермес, даже и в наши дни. Ученията на Хермес се срещат във всички страни, между всички религии и във всички философии, но никога не са се отъждествявали само с някоя страна или пък с някоя религия. Това е само поради предпазните мерки и изричните поръчения на древните Учители да не се позволи Тайното учение да се превърне в някаква религия. Религиите са като метод на Тайната школа за възпитание на сърцето

на човечеството, но не трябва да се отъждествява религията с Школата. Древният окултизъм на Индия и Персия се изродил и в по-голямата част е бил изгубен поради факта, че Учителите ставали свещеници. По този начин са смесили науката с богословието. Същото станало и в древна Гърция и Рим. Същото станало и с учението на гностиците и езотеричното учение на ранното Християнство.

През всички векове Истината не е могла да бъде предадена напълно на книга, а само отчасти. По-голяма част от Истината се е предавала винаги от Учител на Ученик устно, от уста на ухо. И когато някой се опитвал да изложи Истината в книга, той забулвал с алхимични и астрологически термини, така щото само онзи, който притежавал ключа, може да я открие и разбере. Това се е правило през Средните векове, за да избегнат преследванията, затварянията и убиването на всеки, който се осмелявал да търси Истината. Даже и в наши дни има малко книги върху херметичната философия, макар че за нея се загатва в много съчинения, писани върху различни области на окултизма. Философията на Хермес е единственият главен Ключ, с който могат да се отворят всички Врати на Окултното Светилище.

В ранните времена е имало един сборник на известни основни херметични учения, който сборник се е предавал от Учител на Ученик, който е бил известен под името Кибалион, чието точно значение и смисъл е изгубен за много векове. Този сборник никога не е бил написан или напечатан. Неговите наставления, максими, правила и аксиоми са били неразбираеми за широкия кръг от хора. Само Учениците под ръководството на Учителите са могли да ги разбират. Тези учения са съставяли основните принципи на изкуството на Херметичната алхимия, която противно на общото вярване, е боравила е овладяването на умствените сили повече, отколкото с материалните елементи, т.е. с превръщането на един вид

умствени вибрации в други, вместо с превръщането на металите един в друг, както обикновено се разбира Алхимията.

Светлината на Херметичната Мъдрост е, която е ръководила и вдъхновявала всички онези, които дадоха светлина на западноевропейския човек и го научиха да мисли. Всички работници на Ренесанса или Възраждането бяха по един или друг начин във връзка с Херметичната Мъдрост.

2. Седемте херметични принципа или седемте принципа на Природата.

Учителя нарича седемте херметични Принципа седем Принципа на Природата, т.е. Принципи, по които Природата работи. Затова сложих заглавие Седемте Принципа на Природата. Учителя на много места изнася тези Принципи цялостно, като ги формулира накратко. На други места поотделно говори за един или друг Принцип. Според моите проучвания на беседите има цели беседи върху един или друг Принцип. Смятам, че има беседи за всеки един от седемте Принципа, защото както казах, Учителя ги нарича Принципи на Природата, а Той изнася Учението на Природата, което и Хермес е изнесъл на времето. Като говори в една от беседите за Принципа на аналогията, Учителя казва: „Аз бях първият, който внесох този Принцип в науката.“ Знае се исторически, че този Принцип е изнесен и въведен в науката от Хермес. Той е вторият от седемте Принципа – Принципът на съответствието. И беседите на Учителя са изградени върху този Принцип на съответствията, според който съществува съответствие между видимия и невидимия свят, между това, което наблюдаваме в сетивния свят, във видимата природа и това, което е скрито от нашия поглед. Учителя винаги изхожда от видимото и отива към невидимото по Закона на

съответствията. Има много беседи посветени на този Принцип, като Учителя го разглежда от различни страни.

В следващото изложение ще представя седемте Принципа, както са предадени от Хермес и са предавани от уста на ухо в течение на повече от шест хиляди години. В началото на настоящия век те са публикувани и Учителя вече говори открито за тях.

Седемте херметични Принципа, върху които е основана Херметичната наука и философия, са следните:

1. Принцип на ментализма или принцип на Ума.
2. Принцип на съответствията или аналогията.
3. Принцип на вибрациите.
4. Принцип на полярността.
5. Принцип на ритъма.
6. Принцип на причинността – на причина и последствия.
7. Принцип на възпроизвеждането, на създаването или на пола. Учителя го нарича още Принцип на рода или Принцип на единството.

Върху тези седем Принципа Учителя е изградил Паневритмията.

3. Принцип на Ума или принцип на ментализма.

Този Принцип е формулиран в Кибалион по следния начин: Всичко в света е Ум. Умът е основа на света. Учителя в много беседи е развил този Принцип. Този Принцип въплътява истината, че всичко в света е Ум, че Умът е реалността, който лежи в основата на всички външни прояви и явления, които ние познаваме под понятието материална Вселена, проявление на Живота, материята и енергията. Накратко всичко това, което е доловимо от нашите физически сетива е Дух, който сам по себе си е непознаваем, неопределим, но който може да бъде разглеждан като единен, безкраен, жив, всемирен,

космичен Ум. Според този Принцип целият свят на явленията или цялата Вселена е само една умствена творба на Бога и че Вселената като цяло, както и в отделните части, има свое съществуване в Ума на Бога, в който живеем, движим се и съществуваме.

С този Принцип лесно могат да се обяснят всички различни умствени и психични явления, които привличат вниманието ни и които са неразбираеми и необясними за науката. А едно разбиране на този Принцип помага на човека лесно да долови умствените закони на Вселената и да ги приложи за своето духовно развитие и здравословно състояние. Привърженикът на Херметичната философия също може лесно и разумно да приложи и използва великите умствени закони, вместо да ги употребява случайно и неразумно. С този мощен Ключ в ръцете си ученикът може да отключва много Врати на умственото и духовното Светилище на Знанието и да влиза вътре свободно и разумно. Този Принцип обяснява истинската природа на енергията или силата и материята, защото пряко те са подчинени на Ума. Един от древните херметични посветени е казал следното: „Този, който би могъл да схване истината за умствената природа на Вселената, той е вече напреднал по пътя към господството над нея.“ Без този мощен Ключ господството е невъзможно и ученикът напразно ще тропа по Вратата на голямото Светилище на Знанието.

Този велик Принцип на Ума, който лежи в основата на Вселената и живота, има приложение както във философската мисъл за обяснението на Вселената, така и във всички умствени проявления, чрез които човек може да работи както над себе си и за себе си, така и над другите и за другите. В Кибалион е казано: „Умът, както металите и елементите, може да се превръща от едно състояние в друго, от една степен в друга, от полюс на полюс, от една вибрация в друга. Истинското херметично превръщане е едно умствено изкуство.“

Херметиците са били първите алхимици, астролози и психолози, защото самият Хермес е основател на тази Школа на Мисълта. От Астрологията е произлязла съвременната астрономия, от Алхимията е произлязла съвременната химия. От древната психология, която е била много по-дълбока от съвременната, е израснала съвременната психология. Древните, начело с Хермес, са притежавали едно много по-дълбоко и по-обширно знание, защото пред Хермес са били открити и трите свята и тяхното взаимно отношение. Оттам той е черпил своето знание, което е предал на своите ученици. Йероглифичните надписи, издълбани върху камъни в древния Египет, говорят красноречиво, че древните са имали много по-обширни познания по астрономия, отколкото съвременните астрономи. Това е показано и в строежа на пирамидите и тяхното ориентиране, и особено ясно е изразено в Хеопсовата пирамида, височината на която съответства на разстоянието от Земята до Слънцето; полярната звезда е стояла точно над върха на пирамидата и целия ѝ строеж е едно отражение на строежа на нашата Слънчева система, както и на проявяващия се живот в течение на историческото развитие.

Същото се отнася до химията и до психологията, които в древния Египет са били много по-дълбоки от съвременните. Така например, древните Писания говорят, че те са били добре запознати с химичните свойства на елементите. Древните теории относно физиката са били постепенно потвърдени едва от последните открития на съвременната наука, особено тези, отнасящи се до строежа на материята. Те са знаели за сферичността на Земята, за обикалянето на Земята около Слънцето, както и за нейното завъртане около оста си. и още много неща са знаели, които съвременните учени още не знаят. Също така и в областта на психологията са били много по-напред от нас, защото те са познавали както видимия, така

и невидимия строеж на човека и неговото отношение с Космоса. Познавали са не само света на самосъзнанието, но са познавали и света на подсъзнанието и свръхсъзнанието, които обуславят целокупния живот на човека, докато съвременната психология познава само света на самосъзнанието.

Древните са владеели както външното, така и вътрешното знание, докато съвременните учени владеят само външното знание. Египтяните са разполагали със силите на Природата и са познавали законите на действията както на електричеството, така и на много по-фини астрални сили, които са използвали в строежа на своята материална цивилизация. И когато те злоупотребили с тези знания, тогава тяхното знание е изгубило своята сила, своето обаяние и Египет лесно станал жертва на чужди влияния и завоеватели.

Между многото тайни Ключове на Знанието, притежавани от херметистите, е и умственото превръщане. Думата превръщане означава промяната на дадена природа, форма или субстанция в друга. Под умствено превръщане се разбира изкуството за превръщане, за промяна на умствените състояния, форми, чувства и условия в други. Умственото превръщане е една форма на умствена химия и практично-мистична психология. Превръщането, алхимично или химично, върху умственото поле е достатъчно важно по своите последици, за да ни увери, че ако изкуството би спряло дотук, то пак би било един от важните клонове и области на изучаване от страна на човека.

Първият от седемте херметични Принципи, Принципът на ментализма, е изразен със следната аксиома: Всичко е Ум. Вселената е умствена. Това означава, че реалността, легнала в основата на света, е Умът, че самата Вселена е умствена, т.е. съществуваща в Ума на Единното, на Цялото, на Абсолютното. Ако Вселената е умствена по своята природа, то умственото превръщане трябва да действа и върху

материята, и силата. Ако всичко е умствено, тогава изкуството, което улеснява човека да превръща умствените състояния, трябва да го направи и господар над материалните условия. От това се вижда, че умственото превръщане е в действителност една магия, за която древните писатели са писали толкова много в своите мистични творби, но за която са дали твърде малко практични правила.

В действителност, само много напреднали херметици са притежавали онази сила, за да могат да контролират и по-грубите физически условия, да създават и да спират природните стихии – земетресения, бури. наводнения и други подобни. Такива Велики учени са съществували, съществуват и днес. Но те никога не излагат своите сили и възможности на показ, винаги търсят уединение, далеч от тълпите, за да могат по-добре да вършат своята работа и да следват своя път към постижение. Тяхната сила е изключително умствена и действа изцяло по линията на висшите умствени превръщания, въз основа на херметичния Принцип на ментализма, че Вселената е умствена.

Учениците и онези херметици, които са на по-ниска степен от Учителите-Посветени, могат много свободно да работят на менталното поле в областта на умственото превръщане. Всичко онова, което днес е познато под името психични явления, умствени явления, умствена наука, явленията на новата мисъл и други, се извършват по същите общи линии, защото само един и същ Принцип се прилага.

Ученикът, както и този, който практикува умственото превръщане, работи на умственото поле, превръща умствените условия и състояния от едни в други, съгласно различните формули. Различните лекувания, заклинания, отричания и прочее, са само формули, често много несъвършени и не-научни, и несъответстващи на херметичното изкуство. Мнозинството от съвременните практици

са съвършено невежи в сравнение с древните, защото на тях им липсва основното знание, върху което се основава самата работа.

Не само собствените си умствени състояния човек може да промени или превърне чрез херметичните методи, но също така и умствените състояния на другите могат да бъдат преобърнати по същия начин, често несъзнателно, но понякога и съзнателно, с помощта познаването на законите и принципите, особено ако засегнатото лице не знае законите за себепредпазване. Също така и всяко материално условие може да бъде променено или превърнато, съобразно със силното желание и волята на лицето, желаещо да промени условията на живота.

За да може човек да работи с принципите на ума, той трябва да разбере конкретно, че всичко е Ум. Това трябва да се изучи с голямо внимание, защото този Принцип е в основата на цялата херметична философия и на херметичното изкуство за умствено превръщане.

В Кибалион е казано: „Под и зад Вселената на време, пространство и промени, всякога лежи и се намира Основната Реалност, Основната Истина, че Умът е в основата на света. Той е субстанцията и есенцията на всичко съществуващо."

„Субстанция означава това, което е залегнало в основата на всички неща, това което е, есенцията, истинската им същност и реалност, нещото в себе си, това, което действително съществува. А реалност означава истинското, трайното, валидното, определеното, постоянното, действителното и пр." Под и зад цялата външна проява или видимост трябва всякога да съществува една основна Реалност – това е Законът. Човекът на самосъзнанието вижда само един свят на постоянни промени – раждане и умиране, постоянно преливане от едно нещо в друго, едно постоянно действие и противодействие, изграждане и разрушение. Но ако той се замисли сериозно, непременно ще разбере, че всички тези променящи се неща са само

външна форма на проява на нещо друго, на някоя разумна сила, легнала в основата, т.е. на някоя съществена, непроменима Реалност. Всички мислители и философи във всички страни и през всички времена са възприемали необходимостта от съществуването на такава основна субстанциална Реалност. Хората са давали на тази Реалност различни имена: Бог, безкрайна и вечна разумна Енергия, Абсолютното и др. Други са виждали тази Реалност в материята.

Херметистите, древните и съвременните, са наричали тази, легнала в основата на Битието, субстанциална сила, тази основна Реалност с херметичното име Всичкото, Цялото. Други са го наричали Абсолютното, Великото Нищо, това, което е над всички понятия и определения.

Херметистите твърдят, че вътрешната природа на това „Всичко“ е неузнаваема и това трябва да бъде тъй, защото никой друг, а само „Всичкото“ може да разбере Своята собствена природа и съществуване. Абсолютното е, и всякога трябва да бъде, неузнаваемо и непознаваемо. То е абсолютна Разумност и Свръхсъзнателност, будно и съзнателно за всички промени, които стават във Вселената. Защото има някои, които приписват на Абсолютното не съзнателност, което е едно детинско схващане. Как може Цялото да е несъзнателно, а частите да бъдат съзнателни?

Но макар че вътрешната природа на Абсолютното да е непознаваема, все пак съществуват известни истини, свързани с Него и с Неговото съществуване, които човешкият ум се вижда принуден да приеме и признае. Тези истини са предадени от Великите Посветени, които пребивават в най-висшето поле. на проявеното Битие.

Ще предам някои от техните мисли и идеи по този въпрос. Те казват:

„Това, което е основната Истина – субстанциалната Реалност – е без истинско име, но мъдрите хора го именуват Всичкото, Цялото, Абсолютното.“

„В своята същност Абсолютното е непознаваемо.“

„Съобщенията щом идат от Разума, трябва гостолюбиво да се приемат и да бъдат използвани с уважение“, казва Кибалион.

Според това, което ни дава Разумът, можем да заключим, че:

1. Всичкото трябва да бъде всичко, което в действителност съществува. Нищо не би могло да съществува вън от Всичкото, защото иначе Всичкото не би могло да бъде всичко.

2. Всичкото трябва да бъде безкрайно, защото не съществува нищо, което да ограничава, обуславя и спъва Всичкото.

Всичко трябва да бъде безгранично по време, т.е. вечно. То трябва всякога да е съществувало, защото не съществува нищо друго, което да го създава. Нищо никога не е произлязло от нищо и ако Всичкото не е било макар и за миг, то тогава не би могло да съществува и сега. То трябва всякога да е съществувало, защото няма нищо, което би могло да го разруши и то никога не може да не бъде макар и за миг, защото Нещото никога не може да се превърне в нищо.

То трябва да бъде безкрайно и но пространство. То трябва да бъде навсякъде, защото няма и не може да има място вън от Всичкото. То трябва да изпълва пространството без прекъсване и без отделяне, защото не съществува нищо, което да го прекъсне или отдели от Неговата продължителност, както и няма нищо друго, с което да се запълни дадената празнота.

То трябва да бъде безкрайно и по сила, или Абсолютно, защото няма нищо, което да го ограничи, да го задържи, да го смути. То не е подчинено на никоя друга сила, защото няма друга сила извън Него.

3. Всичкото трябва да бъде неизменно, неподлежащо на никаква промяна в Своята истинска природа, защото няма нищо. което да причини подобни промени. Нито може да се прибави нещо към Него, нито пък може да се отнеме нещо от Него, да се увеличи или намали в каквото и да било отношение. То всякога трябва да си остане такова, каквото е точно сега – Всичко. Защото никога не е било, не е и сега, нито ще бъде някога, когато То да се промени.

И тъй, Всичкото е Безкрайно, Абсолютно, Вечно, Неизменно. От това следва, че всяко нещо, което е ограничено, изменяемо, преходно и условно не може да бъде Всичкото. И понеже няма нищо вън от Всичкото, тогава всички преходни неща са всъщност нищо.

Всичкото не може да бъде материя, защото материята сама по себе си не съществува, а е една форма на енергията, а енергиите са най-ниската степен на вибрациите. Всичкото не може да бъде и енергия, както се разбира от съвременната наука, която е сляпа и механична. Животът и Умът не могат да произлязат от нещо, което не ги съдържа, защото нищо не произлиза от нищо, ако предварително не е било включено в него. Затова Всичкото не може да бъде и енергия, защото ако беше така, то не би имало Живот и Ум, които съществуват, защото ние самите сме живи и имаме ум, с който изучаваме проявите на Всичкото.

Тогава естествено ще се зададе въпросът: Щом Всичкото не е материя, не е и енергия, която съвременните хора признават за реалност, тогава какво е? Херметичната наука отговаря, че Всичкото е Живот и Ум, които се проявяват във всички степени на развой.

Всичкото е един жив Ум, Ум, изпълнен с Живот и Живот, изпълнен с Ум. Живот и Ум, както ги разбираме тука, са по-високи от механичните сили. То е един безкрайно живущ Ум, един Ум, който прониква всичко и е основа на всичко, когото посветените наричат

Дух. Според нас Умът е външната страна на Духа, защото Духът сам по себе си е непознаваем.

Затова херметичната наука твърди, че Вселената е умствена, т.е. пребивава в Ума на Всичкото. Всичко е Дух, Духът е основа на всичко съществуващо. Но тогава ще се запитаме: Какво нещо е Духът? На този въпрос не може да се отговори на човека на самосъзнанието, докато в него не се пробуди свръхсъзнанието, когато той сам ще преживее Духа в себе си и ще разбере какво е Той. Ние с нашето самосъзнание можем да мислим за Духа като безкрайно жив Ум.

Тогава какво е Вселената? Тя не е Всичкото, защото е променлива, нито пък е част от Него. Според Принципа на съответствията туй. което е долу, е подобно на това, което е горе. Тогава как твори човек? По три начина: механично, като взима материали извън себе си и твори, създава форми; органически, когато отделя от себе си нещо за да продължи рода, и третият начин е умственият начин. Всяка човешка творба се ражда най-напред в ума. Следвайки Принципа на съответствията можем да заключим, че Всичкото сътворява Вселената умствено по един начин, сроден на процеса, по който и човек създава умствените образи.

Всичкото твори само умствено, без да употребява каквито и да е материали, защото не съществува друг материал вън от Него. Това е единственото заключение, до което ни довежда Разумът и което е в пълно съгласие е най-висшите учения на Посветените.

В Кибалион е казано:

„Всичкото създава в своя безкраен Ум безчислено много вселени, които съществуват за еони от време и при все това сътворяването, развитието, упадъкът и смъртта на милионите вселени е само колкото времето на едно мигване на окото.“

„Безкрайният Ум на Всичкото представя от себе си Утробата, в която се заражда Вселената.“

Всичкото е самият Закон, от Който всички други закони произлизат и То по никакъв начин не е подчинено на тях. Но когато Всичкото се проявява върху полето на несъзнанието или сътворението, тогава То действува със закони и принципи, защото в този случай То се проявява и действува на едно по-висше поле на съществуване.

Херметичното учение не прилага двойственост по отношение на Бога, защото Той е Един, а двата аспекта са просто два начина на проява. Учението е, че Мъжкият принцип се намира на страна от същинската умствено сътворена Вселена. Най-напред Всичкото, Бог създава умствени образи на онова, което се нарича с общо употребяваната дума Природа. Това е Женският принцип, който, под действието на Божествената Воля, започва усилено да работи и да подготвя развоя и еволюцията на Вселената, създавайки първоначално прости центрове на дейност. Същите, минавайки през безчислени степени на живот, стигат до човека и продължават все по-нататък към по-висшите степени на живот. Всичко това е в съгласие с Великите неизменни закони, в съгласие с един велик План.

Но да не мислим, че Живот има само на нашата малка планета Земя. Има милиони по милиони подобни светове и много по-големи. Има милиони по милиони подобни вселени, съществуващи в безкрайния Ум на Всичкото. Даже и в нашата Слънчева система има области и полета на живот, много по-горни и по-висши от нашите, както и същества, притежаващи такива сили и качества, щото изглеждат като божества в сравнение с нас. И все пак тези същества са били някога като нас и ние един ден ще бъдем като тях, а може би и по-горе, защото такъв е Законът за предназначението на човека, както ни осведомяват Посветените.

Според херметичната наука и смъртта не съществува реално, даже и в относителен смисъл. Тя е раждане на един нов живот и ние ще следваме нашия път все напред и нагоре, по все по-висши полета на живот за еони от време. Вселената е наш дом и ние сме длъжни да изследваме и изучаваме всичко в нея надлъж и нашир преди свършването на времето. Ние съществуваме и живеем в безкрайния Ум на Бога и затова нашите възможности и благоприятни условия са също безкрайни както по време, така и по пространство. В края на Великия цикъл от еони от време, когато Всичкото ще прибере в Себе Си всички Свои творби, тогава ние ще се почувстваме извънредно щастливи и радостни, защото тогава ще бъдем изпълнени със знанието на цялата Истина, а именно, че сме едно с Всичкото, с Цялото. Такива са съобщенията, които ни идват от Посветените, от онези, които са напреднали достатъчно в Пътя.

И ние трябва да бъдем спокойни и радостни, защото ние сме запазени и защитени от безкрайната сила на Ума на Всичкото. Затова Кибалион казва:

„Вътре в Ума на Всичкото смъртните неща са в безопасност и са у дома си.“

„Нито един не е сирак, нито по баща, нито по майка, без близки.“

Разглеждайки изводите от Принципа на Ума, Кибалион казва:

„Полуучените, схващайки сравнителната нереалност на Вселената си въобразяват, че могат да пренебрегват и да не зачитат нейните закони. Такива хора са безумни и дръзки и те биват смазани от самите закони, в които се блъскат поради собствената си глупост.“

Истински мъдрият, знаейки природата на Вселената, използва закон против закон, по-висшият против по-нисшия и чрез изкуството на алхимията превръща това, което е нежелателно в това, което е ценно и по този начин побеждава. Господството се състои не в

ненормални бленувания, видения и фантастични въображения или начин на живеене, а в използването на по-висши сили срещу по-нисши, избягвайки по този начин болките, причинявани от по-нисшите полета, създавайки вибрации от по-висш разряд. Превръщането, а не дръзко отричане и незачитане, съставя оръжието на господаря.“

От тази мисъл на Кибалион се вижда, че Вселената, макар че е умствен образ на Бога, не трябва да се счита за нещо нереално, несъществуващо. Така мислят само глупаците. Но за мъдреците тя е реално въплъщение на Божествената Мисъл, защото Божествените мисли са реални и Вселената, със всичко, което съществува в нея, е външно проявление на Божествената Мисъл и е реална, и в действителност съществуваща. Това е едно привидно противоречие за онези, които не разбират, че Божествената Мисъл е по-реална от това, което ние схващаме със сетивата си. Затова винаги трябва да помним двата полюса на Истината – абсолютната страна и относителната страна, и да избягваме полуистините.

Това, което херметистите разбират под Закон на противоречието е само един аспект, една страна на Принципа на полярността. Посветените винаги предупреждават учениците си да не правят грешката, като изпускат другата страна на който и да е въпрос. И техните предупреждения обикновено са насочени към проблемите на Абсолютното и относителното, които озадачават обикновените умове и ги хвърлят в противоречие. Всички големи истини трябва да бъдат разглеждани и схващани както от абсолютната, така и от относителната им страна. От гледна точка на Абсолютното, наистина, Вселената е от природата на една илюзия, един умствен образ със всичко съществуващо в себе си. Но това е така по отношение на висшето Божествено Съзнание, което е породило този умствен образ. Но за нас, които също сме умствена творба, идея на Бога, за нас тази

Вселена, този умствен образ на Бога, е реален, колкото и ние сме реални.

За Херметичната наука Вселената има трайна основа, има за основа една действителна субстанция и се ръководи от реални закони. Субстанцията, която лежи в основата на Вселената е това, което Учителя нарича Любов, а законите, които функционират в тази Вселена, са израз на това, което Учителя нарича Божествена Мъдрост.

Ние не трябва да базираме живота си върху една илюзорна Вселена, но трябва по-скоро да разбираме истинската природа на Вселената, да разбираме нейните умствени закони и да се помъчим да ги използваме както за наше добро, така и за доброто на нашите ближни и за нашето развитие, издигайки се от поле към поле на съществуване. Законите на Вселената, които имат в основата си Божествена Мъдрост, са абсолютни и вечни, всичко, освен Абсолютното, е обвързано от тях. Няма нищо в Битието, което да не е подчинено на тези закони, които са реални, а не илюзорни, както и самата Вселена. Защото всичко, което е безкрайният Ум на Бога, на Абсолютното, е реално, само така да се каже една степен по-долу по отношение на онази Единствена Реалност, внедрена в природата от Абсолютното.

Според Херметичната наука материята си е пак материя за нас, щом като ние живеем в полето на материята, макар че знаем положително, че тя е една форма на енергията, която, от своя страна, е проява на Божествения Ум и, като всичко друго във Вселената, е чисто умствена по природа. Макар че на нивото на материята трябва да признаем нейните проявления, ние все пак можем да контролираме материята, прилагайки по-висши сили. Хората вършат големи грешки, когато се опитват да отричат или пренебрегват съществуването на материята в относителния ѝ вид. Ние можем да отречем нейното господство върху нас и то с право, но ние никога не

бихме могли и не би трябвало да я игнорираме в нейния относителен аспект и то тогава, докато живеем на нейното поле.

Също така и природните закони не намаляват своята ефикасност, постоянство, сила и значение за нас, макар да знаем, че и те са умствена творба. Те са напълно относителни на различните полета, но ние можем да преодолеем по-нисшите закони, прилагайки, ползвайки се от по-висшите такива. И само по този начин можем да избегнем влиянието на по-нисшите закони. Но ние не можем да избегнем по никакъв начин Закона или да се издигнем съвсем над него. Ако от низшето се измъкнем, то на висшето ще се подчиним. И никой друг, а само Абсолютното е над всички закони, от които произлизат всички други закони. Всички същества – от най-висшите богове до най-нисшите същества – са подчинени на законите на Вселената и Живота и никой не може да ги пренебрегва ненаказано. Докато Вселената съществува и те ще съществуват и ще бъдат напълно реални за нас, защото Вселената съществува само благодарение на тези закони, които съставят и образуват нейната рамка и опора и които закони свързват всички части в едно велико Цяло.

Според Херметичната наука ние не трябва да живеем в един свят на сънища и видения, а в една Вселена, която, макар и относителна, е все пак реална, доколкото засяга нашия живот и нашата дейност. Нашата работа във Вселената не е да отричаме нейното съществуване, но да живеем и да използваме нейните закони, да се изкачваме от по-нисшето към по-висшето, следвайки живота си, вършейки най-доброто. което можем, при обстоятелствата, които ни заобикалят и живеейки доколкото можем и съгласно с нашите най-добри и най-висши идеали и схващания.

Изхождайки от Принципа на ментализма, Кибалион казва: „Макар че всичко е във Всичкото, то еднакво вярно е, че и Всичкото е

във всичко.“ Онзи, който правилно е разбрал тази истина, той е придобил всичкото знание.“

В тази херметична максима е скрита една от най-великите философски, научни и религиозни истини.

Херметичната наука държи здраво на истината, че Всичкото е иманентно (пребиваващо) вътре в своята Вселена, както и вътре във всяка частица или групировка, намираща се във Вселената. Това учение обикновено се илюстрира и обяснява с Принципа на съответствието, според който това, което е долу, е подобно на това. което е горе.

И до степента, до която човек днес ще може да реализира съществуването на вътре живеещия Дух. пребиваващ в неговото същество, в неговото битие, дотолкова той ще може и да се издигне до духовната степен на Живота. Това е значението и смисъла на духовния развой – осъзнаването, осъществяването, проявите на Духа вътре в нас.

Ученията на Хермес, засягащи прогреса на умствените творби на Вселената са следните: В началото на творческия цикъл Абсолютното, в неговия аспект Битие, проектира Волята Си към аспекта „да стане“ и процесът на Сътворяването започва. По-нататък ни се казва, че процесът се състои в постепенно намаляване на вибрациите, докато се стигне до една много ниска степен, на която точка се появява и най-грубата възможна форма на материята. Този процес е наречен степен на инволюцията, в който Абсолютното се е „включило“, „се е обвило“ в Своята Творба. На този процес, според Херметичната наука, е аналогичен умствения процес на един артист, писател или изобретател, който до толкова потъва и се обвива в своята умствена творба и идея, щото забравя своето съществуване и които поне за през това време на напрегнато мислене живеят почти изцяло в своята творба, намират се, така да се каже, в захлас, в екстаз.

Този процес на инволюция в творческия аспект е наричан понякога излизане навън на Божествената енергия, докато пък процеса на еволюцията е наречен прибиране навътре. Крайният полюс на творческия процес се счита най-отдалечената точка от центъра на Абсолютното, докато началната точка на еволюцията се счита като начало на връщането махалото на ритъма, едно връщане у дома.

Докато в процеса на инволюцията творческите сили се проявяват и действат като компактна маса, като едно цяло, като един принцип, то още в началото на еволюцията вече се появява един стремеж, една тенденция с оглед Закона за индивидуализиране. Всичкото, Абсолютното се обособява в отделни единични центрове на сила така, щото най-накрая това, което Абсолютното е оставило като Първоначална енергия, да се върне обратно към своя Първоизточник като безчислени високо развити единици Живот, издигайки се все по-високо и по-високо по духовната стълба, посредством физическата, умствената и духовната еволюция.

Древните херметици употребяват думата медитация при описване процеса на умственото Сътворяване на Вселената в

Ума на Абсолютното, а също и думата размисъл често е била употребявана в същия смисъл. Но идеята, която се е целяла, изглежда е била указание за използване на Божественото Внимание. Внимание е една дума, която произлиза от латински корен и означава достигане навън, насочвам навън. И тъй като актът на внимание е всъщност едно умствено достигане навън, отправяне навън, разширяване навън на умствената енергия, идеята, легнала в основата, ясно се схваща и разбира, когато изследваме значението на думата внимание.

По-нататък Херметичната наука ни уведомява относно еволюционния процес, че Абсолютното, медитирайки върху началото на Сътворението, установявайки по този начин материалните

условия на бъдещата Вселена, мислейки я вече за съществуваща, се освобождава от своята медитация. Вършейки това, започва вече процесът на еволюция върху материалното, умственото и духовните полета последователно и в пълен ред. По този начин започва обратното движение и всичко се движи към одухотворяването. Материята започва да става по-малко груба, започват да се появяват центрове на единици Енергия и Животът се проявява във все по-висши и по-висши форми. Умът става все по-очевиден в своята проява, вибрациите стават все по-бързи и по-висши. Накрая целият еволюционен процес във всичките негови фази е обхванат неотклонно и в съгласие с установените закони в процеса на прибирането навътре. Всичко това се извършва през един еон от време, като всеки еон съдържа безчислено милиони години, които според Посветените са само едно мигване на Окото на Абсолютното. В края на еоните всичко се прибира в Абсолютното, от което е произлязло. Но тук именно е Мистерията на Мистериите, че Духът във всяка душа не е безкрайно разширен. Творец и Творение се сливат, като Творението не изгубва своята индивидуалност.

4. Принцип на аналогията или съответствията .

Този Принцип е формулиран в Кибалион по следния начин: Както горе, тъй и долу; както долу, тъй и горе. Този Принцип въплътява истината, че винаги съществува едно съотношение между законите и явленията на разните полета на съществуване и живот. Когато човек схване и разбере значението и смисъла на този Принцип, това би му дало възможност да разреши много неясни противоречия, както и да проникне в много Тайни на Природата. Този Принцип има универсално приложение и проявление върху разните полета на Вселената и Живота. Той е един всемирен Закон. Древните херметисти са считали този Принцип като един от най-

важните умствени инструменти, с помощта на които човек би могъл да отстрани пречките, които скриват от погледа му непознаваемото. Неговата употреба и приложение е в състояние да повдигне булото на Изида, за да може да се види лицето на богинята за малко. Както знанието на геометрическите принципи помага и улеснява астронома да измерва и изследва далечните слънца и техните движения, седейки в обсерваторията си, така и познаването на Принципа на съответствията улеснява човека да разсъждава разумно и правилно, изхождайки от познатото и отивайки към непознатото.

С вторият велик херметичен Принцип се изяснява истината, че съществува хармония, съгласуване, съотношение между различните полета на проява, живот и съществуване. Този Принцип ни показва, че законите, които действат в нашата физическа Вселена, са същите и в духовната страна на Вселената.

Според херметичната философия Вселената е тяло на Бога. но както човешкото тяло, както човек е троичен, така и

Вселената е троична и се състои от три проявени плана, наречени съответно физическо поле, духовно поле и умствено или Божествено поле. Учителя нарича по някой път тези полета феноменално, реално и идеално. Той ги нарича светове и е по-право. Но както човешкото тяло, което се състои от три части – глава, гърди и стомах и представлява едно цяло, така и Вселената, със своите три полета, представя едно цяло. И по закона на съответствията човешката глава отговаря на умственото поле, дробовете, средният човек, отговаря на духовното поле и стомахът отговаря на физическото поле. Както в човешкото тяло функционира единният Живот, който се диференцира и обособява в трите полета и е един и същ, само че диференциран и приспособен към определена степен на съзнание. Това са трите степени в проявлението и развитието на съзнанието, които образуват една стълба, на долния край на която се

намира това, което наричаме материя, а на горния край това, което се нарича Дух. Трите полета се различават по степените на проявата в живота, а тези степени се обуславят от степените на бързината на трептенията или вибрациите на енергията. Колкото по-високо е полето, толкова по-високи са вибрациите на проявяващия се Живот.

Херметистите разделят всяко от тези полета на по седем по-малки полета, а всяко от тези последните се подразделя на седем подполета. Първите три подполета обгръщат това, което наричаме материя. Но според херметичната философия материята е само една форма на проява на енергията, енергията на най-ниската степен на вибрации. Първото под-поле на материята обема формата с нейните видове: твърдо, течно и въздухообразно. Второто подполе обгръща някои по-висши и по-фини форми на материята, чието съществуване съвременната наука едва напоследък открива, като така наречената лъчиста материя. Третото подполе на материята обгръща форми от най-еластична материя, чието съществуване все още не се подозира от съвременната наука. Четвъртото подполе е на етерната субстанция, която обгръща онези фини степени на материята, която науката нарича етер. Това е една субстанция с извънредно напрежение и еластичност, проникваща цялото всемирно пространство и действа като посредник за предаване на вълните на енергията, като тези на светлина, топлина, електричество и други. Тази етерна субстанция образува една съединителна халка между така наречената материя и енергията, и притежава свойствата и на двете. Учението на Хермес ни учи, че това поле има седем подделения, както и всички други по-малки полета. Петото подполе е полето на енергията, която обгръща познатите форми на енергията, известни и на съвременната наука, като нейните седем подразделения са следните: светлина, топлина, магнетизъм, електричество, привличане (притегляне), включително и гравитацията, сцепление или кохезия, химическо сродство и други,

както и някои други форми на енергията, посочвани и споменавани от съвременните научни изследователи, но все още не са именувани и класирани.

Следващото шесто подполе на енергията обгръща също седем подполета от много висша форма на енергия, неоткрита още от съвременната наука, но които са познати на херметистите като висши природни сили и които се привеждат в действие от човешкия ум. Чрез тях стават възможни някои явления, които съвременната наука още не може да обясни и пренебрегва.

Следващото поле на енергията обгръща също седем подполета на енергията, но така високо организирани, щото показват признаци и свойства на живот, които не са открити от съвременната наука и тези сили се използват само от съществата на духовния свят. Те се считат за Божествени сили.

Духовното поле също е разделено на седем по-малки полета, които от своя страна са разделени на седем подполета. Това са степени на проявяващия се Живот в света, който е изпълнен със същества на различна степен на развитие. Тези полета на съществуване се намират в душите на минералите, растенията, животните и човека. Тук се намират и душите на така наречените елементарни форми на живот, които са свързани със стихиите в Природата.

Умственият или идейният свят е също разделен на седем по-малки полета, които от своя страна са разделени на седем по-малки подполета. Този свят обгръща същества, имащи живот, ум и форма толкова много надвишаващи тези на днешния човек, колкото последният надвишава червея. Животът на тези същества толкова превъзхожда нашия живот, че ние дори не можем да мислим подробно за тях. Техните тела са съставени от една от най-висшите

форми на материята, която не може да се нарече материя в обикновен смисъл на думата, а по-правилно е да се нарече енергия.

В този възвишен свят, във всички негови подразделения, живеят и напредналите човешки души, които наричаме Учители и адепти. Над тях живеят различните чинове на ангелската йерархия и великите Божествени същества. Всички те вземат активно участие в развитието на човешката еволюция и са проводници на великата Божествена Воля, от която изхожда всеки импулс за творчество и развитие на човешките духове, както и на всички духове на различна степен на развитие. Защото всички същества във Вселената се развиват и развитието е безкраен и безграничен процес. Няма предел на развитието и развитието никога няма да се завърши във Вечността, а ще продължава безконечно, като всеки дух все по-пълно и по-пълно разкрива възможностите на Абсолютния Дух. Последният сам по Себе Си е непознаваем и непостижим, но се изявява чрез вътрешно разгръщане на отделните духове в тяхното прогресивно развитие. Затова Учителя казва: Бог е едно единство, което се проявява като множество. Всеки един от тези велики духове, които живеят в Божествения свят, е едно изявление на Абсолютния Дух.

Споменавайки за тези велики духове като проявления на Абсолютния Дух, трябва да кажа, че смисълът и значението на думата Дух, както се употребява от херметическата философия е нещо сродно на понятието Жива Сила, Оживотворяваща Сила, вътрешна Есенция, Есенция на Живота и прочие. От херметистите, и въобще от окултистите, думата Дух се употребява в същия смисъл, както и термина Одухотворяващ Принцип, включващ идеята за сила, жива енергия, мистична или тайнствена Сила. Окултистите знаят, че това, което е познато като духовна сила, може да се използва както за добри цели, така и за лоши цели, в съгласие с Принципа на полярността. Когато някое същество злоупотреби с духовните сили,

които е придобило, то пада от положението, на което се е намирало. Оттук е и идеята за падналите ангели, дяволи, Сатана, Луцифер и прочие.

Този възвишен свят е светът на идеите на Платон, затова Учителя го нарича Идеен свят. В този свят се намират първичните Идеи на Божествения Ум, които са Праобразите или Първичните образи, по които са създадени нещата и съществата в духовния или реалния и феноменалния или физическия светове.

Този свят е символизиран със Светая Светих на всички езотерични и окултни Братства и Ордени. Той е символизиран в Християнството със скритата стаичка на храм.

В заключение на всичко казано дотук, в съгласие с Принципа на съответствието, който е изразен в думите на Хермес:

Както горе, тъй и долу; както долу, тъй и горе, всички седем херметични Принципа са пълно действие на всички висши или нисши полета и светове. Така Принципът на Ума се прилага към всички полета, защото те всички са свързани в едно цяло в Ума на Абсолютния Дух. Принципът на съответствията се проявява във всички полета, защото съществува едно съотношение, една хармония, едно съзвучие и съгласуване между различните полета. Принципът на вибрацията също се проявява във всички полета, като единствената разлика, която съществува между отделните полета, се дължи и се създава от различните степени и скорости на трептения или вибрации. Принципът на ритъма се проявява също във всички полета, защото във всички има прилив и отлив, покачване и падане в един равномерен тон. Принципът на полярността също се проявява във всички полета и светове, като всяка последица си има своя причина и всяка причина има свое последствие. Седмият Принцип, наречен Принцип на пола, или, както Учителя го нарича, Принцип на Единството или още Принцип на двойствеността на активното и

пасивното начало, като Принцип на творческата енергия, се проявява във всички полета и светове. Така че Принципът на съответствието или аналогията е един от най-великите Принципи на всемирното проявление.

От това проявление на седемте Принципа в трите свята – физически, духовен и умствен – произлизат двадесет и двата големи Аркана на Херметизма, за които ще говоря по-нататък. А малките Аркани са петдесет и шест и представят методите за проявление на седемте Принципа в различните полета на трите свята. Петдесет и шест е резултат на седем по осем, като седем са Принципите, а осем е числото на безкрайното възможно проявление на тези седем Принципа в трите свята и техните подполета.

5. **Принцип на вибрациите**.

Този Принцип е изразен по следния начин в Кибалион: Нищо не е в покой, всичко е в движение, всяко нещо вибрира.

Този Принцип съдържа истината, че всичко в света е в движение, а това е факт, който и съвременната наука потвърждава. Този Принцип е бил оповестен от Хермес преди повече от четири хиляди години. Този Принцип обяснява също, че различните прояви на материята, на енергията на ума, даже на Духа, се дължат и произлизат изцяло от различните степени на вибрациите. Начевайки от Цялото, което е чист Дух и се стигне надолу по стълбата до най-грубите форми на хората, всичко вибрира. А колкото дадено нещо по-силно вибрира, толкова по-високо стъпало по стълбата заема. Вибрирането на Духа е толкова бързо и безкрайно интензивно, че изглежда почти в покой. На другия край на стълбата съществуват толкова груби форми на материята, чиито вибрации са толкова бавни, че изглеждат също в покой. Между тези два полюса се нареждат милиони и милиони неща, различаващи се по степента на своите

вибрации. От електрона и протона, от атома и молекулата, чак до световете и вселените всичко е в движение, всичко вибрира. Силата и енергията се различават от материята само по степента на вибрирането. Същото се отнася до духовните и умствени полета, чиито състояния зависят от вибрациите. Едно правилно разбиране на този Принцип със съответните му формули може много да улесни изучаващия философията на Хермес, за да контролира своите умствени вибрации, а също така и тези на другите. Учителите и Посветените прилагат този Принцип и за покоряване и направляване на природните явления по различен начин. „Онзи, който е смогнал да разбере Принципа на вибрациите, той завинаги е сграбчил здраво в ръцете си скиптъра на Силата“, казва един от древните мъдреци.

Този Принцип, че всичко е в движение и вибрира, е бил схванат от някои ранни гръцки философи като Хераклит, който го изразил с думите: Всичко тече, всичко е в движение. Той е взел учението за този Принцип от философията на Хермес. Но след това за векове същият е бил изгубен и забравен от всички онези мислители, които са били вън от редовете на Херметичната философия. В деветнадесети век физиците отново откриха тази истина, а научните открития на двадесети век са прибавили много доказателства за правилността и истинността на тази древна Хермесова доктрина. Хермесовата доктрина твърди още, че не само всичко е в непрекъснато движение и вибрира, но че и различията между различните прояви на всемирната сила се дължат изцяло на различните скорости и начини на вибриране. И не само това. Даже и самото Абсолютно в себе си проявява едно постоянно вибриране в такива безкрайни размери, в една такава безкрайна степен на бързина и интензивност във вибрациите, че с право може да се каже. че е в покой.

Съвременната наука е доказала вече, че всичко това. което наричаме материя, енергия, са само различни начини и степени на вибрационно движение. Някои от по-напредналите учени вървят към позицията на окултистите. които поддържат, че проявите на ума са също начин на вибрации и движение.

Според науката всички форми на материята проявяват известна степен на вибрации, произлизащи от различната температура и топлина. Какъвто и да е предмет, студен или топъл, непременно проявява известни топлинни вибрации и. в този смисъл, той е в движение и вибрира. Движението, вибрирането е естествено състояние на нещата и предметите във Вселената. А покоят е само привиден, привидно състояние на материята. Всички материални частици са в кръгово движение, като се започне от атома и се стигне до Слънцето и Галактиките. Планетите се движат и обикалят около Слънцето, много планети се въртят и около своите оси, а Слънцето пък обикаля със семейството си около по-голямо централно Слънце, последните обикалят около още по-големи и така до безкрайност. Молекулите, от които са съставени различните видове материя, са в едно състояние на непрекъснато вибриране и движение. Молекулите са съставени от атоми, които на свой ред са в едно състояние на постоянно движение и вибриране. Атомите пък са съставени от електрони, йони, протони и прочие, които също са в състояние на бързи движения, въртейки се едни около други и които проявяват едно извънредно бързо състояние и начин на движение и вибриране.

Виждаме, че всички форми на материята проявяват вибрации и движения, съгласно Хермесовия Принцип на вибрациите. Такъв е случаят и с различните форми на енергия. Науката също ни казва, че светлината, топлината, магнетизмът, електричеството са също отделни форми на вибрационно движение, свързани по някакъв начин и произлизащи от етера. Съвременната наука още не е

обяснила сцеплението или кохезията, което е резултат на атомното привличане, нито пък е обяснила гравитацията, най-голямата от трите мистерии, която е резултат на привличането, чрез която всяка частица материя е свързана с всяка друга частица, както и с цялата маса. Тези три форми на енергията, които не са изяснени от науката, според Херметичната наука са прояви на някаква форма на вибрираща енергия.

Всемирният етер, който се признава в науката, без да могат учените да обяснят неговата истинска природа, се признава от херметистите, че е една по-висша форма на онова, което погрешно се нарича материя, т.е. материя в една по-висша степен на вибрация и се нарича от тях етерна субстанция. Херметистите учат, че тази етерна субстанция притежава извънредна гъвкавост, тънкост и еластичност, и прониква цялото всемирно пространство и служи като посредник за предаване вълните на вибриращите енергии, като тези на топлината, светлината, електричеството, магнетизма и други. Те ни казват, че тази етерна субстанция служи като една съединителна брънка между формите на вибриращите енергии, известни като материя от една страна, и енергия или сила, от друга, и че етерът проявява една своя степен на вибрация със скорост и начин само негови собствени.

Материалните форми са форми и степени на вибрацията на енергията. Когато се освободи енергията, включена в тези форми, преминава се в етерната субстанция, която стои в основата на тези енергии, включени в материалните форми. Когато се стигне до крайното разлагане на една енергия в етерна субстанция, се вижда, че в основата си тя е субстанция и енергия от едно по-високо поле, духовно поле. Защото това, което е енергия на едно поле, се проявява като материя на по-ниското поле и обратно. Когато се разложи субстанцията на духовното поле, ще се стигне до енергиите на умственото поле и така нататък до безкрайност, до космичния Ум,

който поражда всички енергии и всички вибрации. И тогава стигаме до идеята, че всички прояви на мисълта, на чувстването, на разума, на волята или желанието, или което и да е друго умствено състояние, са придружени с вибрации, една част от които се изхвърлят навън и са предназначени да повлияят умствено на други лица чрез индукция (подбуда по влияние). Това е Принцип, който произвежда явлението, наречено телепатия.

Всяка мисъл, чувство или каквото и да е умствено състояние има своята съответна скорост или начин на вибрация. И чрез известно усилие на волята на дадено лице тези умствени състояния могат да се възпроизведат така. както един музикален тон може да бъде възпроизведен, като накараме даден инструмент да вибрира в известна скорост, също както и даден цвят може да се възпроизведе по подобен начин.

Като се знае Принципа на вибрацията и като се прилага при умствените явления, човек може да поляризира, да нагласи своя ум на всякаква степен на вибрация, каквато пожелае. По този начин той добива един съвършен контрол върху своите умствени състояния, склонности, чувства и други. По същият начин той може да повлияе на умовете на други, произвеждайки желаното умствено състояние у тях. Той може да възпроизведе на умствено поле това, което науката възпроизвежда на физическо поле и се нарича вибрация по воля. Тази сила без съмнение може да се придобие само чрез съответни упражнения и практика, защото това е част от Науката за умственото превръщане на енергията и е един от ключовете на Херметичното изкуство.

Ето защо един от древните херметисти казва: Този, който разбира Принципа на вибрацията, той държи здраво скиптъра на Силата.

6. Принцип на полярността.

Този Принцип е изразен в Кибалион по следния начин:Всяко нещо е двойно, всяко нещо има два полюса, всяко нещо има своя обратна, противоположна страна. Противоположностите са еднакви по природа, но различни по степени. Крайностите се срещат. Всички истини са само полуистини, всички противоречия могат да се съгласуват.

Всички неща в проявения свят са поляризирани, т.е. имат два полюса. Абсолютният Дух, когато се проявява, се проявява чрез два велики Принципа, които в Окултната наука се наричат Първи и Втори, а в съвременната наука са известни като положителен и отрицателен полюс на енергията. Оттам и всички неща в Битието са поляризирани. Принципът на полярността е Принцип на творчество в Битието. Когато е започнал да действа този Принцип, ангелските сили са се поляризирали, като едни застанали на страната на Първия Принцип, а други на страната на Втория Принцип и е започнала една космическа борба, в процеса на която се създава цялата Вселена. Двата Полюса на нещата се различават по степента на вибрациите си. Така Духът и материята са полюси на една и съща реалност, като Духът е с най-високите възможни вибрации, а материята – с най-ниските вибрации. И затова Окултната наука твърди, че материята, това са спящи духове и задачата на хората е да пробудят тези заспали духове, да повдигнат техните вибрации, да тръгнат по стълбата нагоре към Духа. Светлината и тъмнината са също полюси. И никой не може да каже къде свършва светлината и къде започва тъмнината. Доброто и злото са също полюси. Любовта и омразата са също така полюси на психичната енергия. Мъжът и жената са също така полюси на човека. Умът и сърцето са също така полюси, между които протича животът. Студът и топлината са също полюси. И всички явления и процеси в Природата и Живота са поляризирани и онзи, който разбира закона

на полярността, може да превърне един полюс в друг. Това превръщане може да става само между неща, които са полюси, а не и между неща от различни видове. Разбирането на този Принцип ще улесни всеки да може да променя както собствените си полярности, така и тези на другите, стига да си даде труд и да посвети време да изучи и усвои това изкуство.

Едно умствено състояние може да бъде превърнато в друго по линия на поляризацията. Но нещата, които принадлежат на различни групи класове не могат да се превръщат едно в друго. Само нещата, принадлежащи на един и същи клас могат да се превръщат, т.е. можем да им променим полярността. Така любовта може да се превърне в омраза и омразата в любов, но любовта не може да се превърне в изток или запад, или в един или друг живот. Например един страхлив човек, като се промени полярността, като се повдигнат неговите вибрации, той може да се изпълни със смелост и безстрашие. Също така мързеливият може да се превърне в деятелен и енергичен човек, като се поляризира по линия на желаното качество. Топлината може да се превърне в студ, като се намалят вибрациите. По същия начин омразата и любовта могат да се превърнат по умствен път една в друга. Така можем да превърнем страха в смелост, но страхът не може да се превърне в любов, нито пък можем смелостта да превърнем в омраза. Умствените състояния принадлежат на много различни класове, като състоянието от всеки клас има свой противоположен полюс, по линия на който превръщането е възможно.

Както в Природата, така и в Живота двата Полюса могат да бъдат наречени съответно положителен и отрицателен. Така любовта е положителна по отношение на омразата, светлината по отношение на тъмнината, доброто по отношение на злото и т.н. Положителният полюс е винаги с по-високи вибрации и превръщането трябва да

стане от отрицателния полюс към положителния, като се повишават вибрациите. Този Принцип на превръщане и поляризация можем да го пренесем дотам, че да обгърне явления, свързани с влиянието на един ум върху друг. Когато добре се разбере и схване, че умствената индукция или влияние е възможна, т.е. че умствените състояния могат да се повлияят и възпроизведат чрез индукция от други, тогава ние вече можем лесно да видим как известна скорост на вибрация или поляризация от определено умствено състояние може да бъде приведено на друго лице и впоследствие този клас на умствено състояние може да бъде променен. Само по линия на този Принцип е било възможно да се постигнат тези удивителни резултати на умствено лекуване. Нека вземем например един меланхоличен и страхлив човек. За да се излекува, трябва един човек със силен ум и воля да изработи в себе си едно състояние, противоположно на меланхолията и страха и то да притежава съответно силни вибрации, които по закона на индукцията се предават на страхливия човек и повишават неговите вибрации. Така той ще се излекува от своята меланхолия. Учителя казва, че Любовта е естественият проводник, индуктор на състоянията от едно лице на друго. Когато човек обича друг човек, той възприема неговите състояния, били те положителни и отрицателни.

Така че нашите състояния, както и тези на другите, са само степени на различни вибрации, които могат да се повишат и понижат по законите на полярността и по този начин човек ще бъде господар на своите умствени състояния, вместо да бъде техен роб. С тези познания той ще може да помогне по един разумен път на своите братя човеци и по един научен метод ще може да променя полярността, когато пожелае.

7. Принцип на ритъма.

Този Принцип е изразен в Кибалион по следния начин: Всичко тече, навън и навътре. Всяко нещо си има свои приливи и отливи. Движението на махалото се проявява във всяко нещо, като движението наляво е равно на движението надясно. Така ритъмът се уравновесява.

Този Принцип въплътява истината, че във всяко нещо в Живота и в Природата се проявява едно отмерено движение напред и назад, един прилив и един отлив. Това движение се извършва между двата Полюса, които съществуват съгласно Принципа на полярността. Всякога има едно действие и едно противодействие, едно изкачване и едно слизане. На този Принцип е подчинено всичко в света – слънцата и световете, хората и животните, умът, енергията и материята. Този закон се проявява при сътворяването на световете, както и при тяхното разрушение. Това са вдишките и издишките на Брама според индусите. При издишването, което е прилив навън, се създават световете, а при вдишването те се поглъщат от Безконечното. Този Принцип действа и при издигането и падането на народите и културите. Всяка една култура се ражда при един прилив на космичната енергия и когато тази енергия по закона на ритъма дойде до отлив, културата запада и постепенно умира, като се пренася на друго място. Този Принцип действа и в умствения и въобще в психичния живот на човека. И тук има приливи и отливи. И тъкмо тук херметистите намират разбирането на този Принцип за най-важното нещо. Те са разбрали този Принцип и са открили неговото всемирно приложение, като също са открили средствата, с които да преодолеят неговите последствия в себе си.

За да избегнат обратното действие на Принципа, влиянието на отливите, те прилагат закона на неутрализирането или балансирането. Разбира се те не се опитват да премахнат самия

Принцип, защото той е универсален Принцип, или да спрат неговото действие, защото това е невъзможно. Те са се научили как да избягват неговите последици върху себе си до известна степен в зависимост от разбирането и познаването дейността на Принципа. Те са научили изкуството как да го ползват, вместо да бъдат използвани от него. Херметистите, които познават този Принцип, поляризират себе си на тази точка, на която желаят да застанат и след това неутрализират ритмичното действие на махалото, което би ги завело в другия полюс. Понеже Принципът на ритъма се проявява във всички светове, то когато във физическия свят има прилив, в духовния свят има отлив. И когато има отлив във физическия свят, има прилив в духовния свят. Отливът подразбира неблагоприятни условия за растене и развитие.

Когато има отлив в един свят, човек трябва да се качи в друг свят, в който да има прилив. Когато има прилив в сърцето, човек трябва да работи с него, а когато настане отлив в сърцето, човек трябва да се качи в ума си и там да работи. Когато има отлив в ума и в сърцето, човек трябва да се повдигне още по-високо, до полето на душата и духа. Така учениците на Херметическата наука избягват лошите действия, лошите условия, отливите, причинени от Принципа на ритъма в живота. Така те постигат себеконтрол и владеене на своите сили. Повечето хора, които са успели да станат до известна степен господари на себе си, са извършили това несъзнателно. Но учениците на Херметичната наука вършат това съзнателно, употребявайки волята си и достигат до едно равновесие и умствена устойчивост просто невероятни за обикновените хора, които се люлеят напред-назад между двата Полюса. Този Принцип, както и Принципът на полярността са били внимателно изучавани и добитото познание, както и методите за противодействие и използването им съставят много важна част от Херметическата алхимия за превръщането на състоянията.

Проявите на закона на ритъма на физическото поле е познат на съвременните учени. Но херметистите виждат неговата проява и в по-висши области на Битието и Живота. Те казват, че и човешките умствени и психически състояния се подчиняват на същия закон. Поради този закон онзи, който силно са наслаждава, силно и ще страда; и онзи, който малко страда, не е способен да чувства буйните радости. Има темпераменти. които изпитват малко наслади, но същевременно и малко страдат. Когато пък хора с буйни темпераменти изпитват силни наслади и, съответно с това, са склонни и към силни страдания. Законът е, че силите на насладата и страданието във всеки човек трябва да се балансират, да се уравновесят. И тук законът на удовлетворението и компенсацията е в пълно действие.

Но херметичната философия отива още по-нататък по този въпрос. Тя учи, че преди човек да изпита някаква наслада от дадена степен на удоволствие, той трябва да е опитал пропорционално и другия полюс на чувството. Те твърдят обаче, че негативното предшества положителното. С други думи казано: като компенсация на известно страдание човек ще изпита същата степен на радост, било в този или в друг живот. Защото херметичната философия приема закона на прераждането, съществуването на човека в ред последователни съществувания. Според Принципа на ритъма, проявен в закона на компенсацията, на всяко страдание, което е единият полюс на махалото на живота, отговаря една радост. И на всяка радост отговаря едно страдание. И колкото по-интензивно е едното, толкова по-интензивно ще бъде и другото. Щом човек много се радва, много и ще скърби; и когато много скърби, много ще се радва. Това става по Принципа на ритъма, където Полюсите последователно се сменят, като махалото отива ту в дясно, ту в ляво.

8. Принцип на причина и последствие.

Този Принцип е представен в Кибалион по следния начин: Всяка причина има своето следствие; всяко следствие има своя причина; всяко нещо става съгласно определен закон. Случайността е само едно име, чийто закони са още неизвестни. Съществуват много полета на причинност, но нищо не избягва от закона, всичко става но определени закони.

В този Принцип е изнесена истината, че всичко във Вселената и Живота е подчинено на закони и че нищо не става случайно, че случайността е само една дума, която показва съществуването на известна причина, която още не е открита.

Принципът на причина и следствие е основа на всяка научна мисъл и е бил оповестен от Хермес от най-ранните времена на нашата култура, в зората, в зараждането на нашата култура. Този Принцип изключва всякаква случайност от света и живота. Всичко в света и живота е подчинено на закони, но те от своя страна са проекция на Божествения Ум, на Божествената Мисъл. Да се допусне, че нещо съществува извън законите на Вселената и Живота, значи да се допусне, че във Вселената царува хаос и безредие, а не законност и целесъобразност. Случайността е само един израз, отнасящ се до непознати причини, които засега не познаваме и не разбираме.

Когато говорим за Принципа за причина и последствие, подразбираме верига от случки и събития, зависими едно от друго. Под случка и събитие се подразбира това, което настъпва или се случва като резултат или последствие на една предшестваща случка или събитие, а не че една случка или събитие създава или твори друго събитие. Тя е само една предшестваща брънка в дългата строго последователна верига от събития, произтичащи от творческата енергия на Абсолютното. Съществува непрекъсната последователност между всички събития и случки – предшестващи, следващи и

последващи. Съществува едно строго съотношение и сродство между всички неща, които са минали преди и всички неща, които са последвали или ще последват.

Всяка мисъл, която мислим, всяко действие, което извършваме, дава своите прави или косвени последици, които се нареждат в една верига от причини и последствия.

Във връзка с Принципа за причината и последствията може да се повдигне въпросът за свободната воля на човека.

Едни философи твърдят, че човек има свободна воля, а други – че няма. Но според Херметичната философия и двете страни са отчасти прави. И двете страни изказват само полуистини, т.е. противоположните полюси на самата Истина. Според Учението на Хермес човек може да бъде както свободен, така и привързан към необходимостта в зависимост от смисъла, който влагаме в понятията и от височината на истината, от която разглеждаме въпроса. Херметичната философия изразява тази мисъл по следния начин: Колкото по-далеч е творението от Центъра, толкова то е по-зависимо, по-обвързано, а колкото повече се приближава до Центъра, толкова то е по-свободно. Преведено на съвременен език това означава: Колкото човек по-малко е проявил Божественото в себе си, толкова е по-ограничен, а колкото повече проявява Божественото в себе си, толкова е по-свободен. Съвременните хора са роби на своята нисша природа, която е резултат на наследствеността, свързана е с желанията и живота на хиляди поколения и се обуславя от техния живот. Колкото човек се издига над нисшата си природа и проявява Божественото Начало, толкова е по-свободен от наследствените тенденции и от условията.

Индусите са включили този Принцип за причината и последствията в учението за Кармата.

9. Принцип на Пола – принцип на двойствеността, на активното и пасивното начало или принцип на единството.

В Кибалион този Принцип е изразен по следния начин: Пол има във всяко нещо. Всяко нещо има свой Мъжки и Женски принцип. Полът се проявява във всички полета.

Думата пол тук е употребена в смисъл на мъжко и женско начало. За означаване на тази идея се употребяват също думите: е положително – за мъжкото начало и отрицателно – за женското начало. Но тези думи не изразяват правилно идеята, затова учените са въвели думите катод и анод, като катодът представлява Мъжкият принцип, а анодът Женският принцип.

Този е един от най-неясните Принципи в Херметичната философия. Не че в самата доктрина той не е ясно формулиран, но като се предава на езика на съвременните хора, той губи своето значение и смисъл.

При Принципа на полярността космичните енергии, които изтичат от космичния Ум и се предават чрез Принципа на вибрациите, са поляризирани на положителни и отрицателни енергии. При седмия Принцип тези енергии претърпяват втора поляризация и стават възходящи и низходящи. И затова се казва: двойственост на активното и пасивното начало, т.е. те добиват възходящо и низходящо направление. Така че енергиите на активното начало биват възходящи и низходящи, а също и енергиите на пасивното начало биват възходящи и низходящи. От взаимодействието на тези четири реда енергии се създават както всички форми в обективната Природа, така и всички психични състояния в живота на човека. Учителя много подробно е разгледал този въпрос в своите окултни лекции, но сега не разполагам с тях. Затова ще прибавя накратко това, което е предадено в коментарите на Кибалион по този въпрос.

Думата пол (гендер) произлиза от латински корен, означаващ раждам, пресъздавам, възпроизвеждам. Едно малко размишление ще покаже, че думата има много по-широк и по-всеобхващащ смисъл и значение, отколкото понятието пол, както се разбира обикновено – до физическата разлика между мъжките и женските живи същества. Думата пол като секс е просто една проява на пола, гендер, като Принцип на възпроизвеждането и творчеството в полето на органическия живот. Това трябва добре да се разбере и запомни.

Службата на пола е само да твори, да произвежда, да създава и неговите прояви са видими във всяко поле на явленията. В учението за строежа на материята съвременната наука ни дава един пример за изяснение Принципа на пола в учението за корпускулите (много мънички телца), йоните, електроните, които съставят основата на материята, които образуват атома. Атомът е съставен от едно множество от корпускули, електрони и йони. От последните проучвания на науката се знае, че атомът се образува от групирането на негативни корпускули – електрони и прочее, около един положителен корпускул – ядрото, като тази положителна част упражнява известно влияние върху отрицателните части. Последните се подреждат в известни комбинации и по този начин създават, творят, изграждат, възпроизвеждат един атом. Точно това съвпада с древното Херемтично учение, което всякога е идентифицирало Мъжкия принцип на пола с положителното, а Женския — с отрицателното, така наречените положителен и отрицателен полюси на електричеството.

Обаче термините положително и отрицателно понякога са погрешно прилагани към някои явления от науката. Думата положително означава нещо съществено и силно в сравнение с отрицателното, което се счита несъществено и слабо. Всъщност така нареченият отрицателен полюс на енергията е полюсът, в който и

чрез който се проявяват и създават новите форми на енергията. Няма нищо отрицателно в него и около него. По тази причина учените употребяват думата катод вместо думата отрицателно, като думата катод произлиза от гръцки корен, означаващ слизане, произхождане, т.е. път на произвеждането, на създаване и пр. От катодния полюс изскачат рояк електрони. От същия полюс излизат и онези чудни лъчи, които са създали революция в научните схващания и разбирания. Катодният полюс е майката на всички онези чудни явления, които се описват като безполезни в старите книги и които са довели до това, много дълго време приемани теории да бъдат запратени на боклука на научната мисъл. Катодът или отрицателният полюс е майката, принципът на електрическите явления, както и на най-фините форми на материята, известни вече на науката. На това основание ние продължаваме да употребяваме думата женски вместо отрицателен или негативен, което е в хармония с Херметичната философия. Защото думата Женско начало, както се обясни по-горе и както се употребява в херметичната философия, означава Принципът, който съгражда, който организира формите и ги отглежда.

Според последните научни схващания случва се, че една женска частица корпускул се откъсва от мъжкия корпускул и тръгва към нова служба и нови комбинации. Тя дейно търси да си създаде връзка с някой друг мъжки корпускул, като е подтиквана към това от своя естествен импулс да създаде нова форма на материя или енергия. Това откъсване и съединяване образува основата на по-голяма част от действията на химическия свят. Когато женският корпускул се съедини с един мъжки корпускул, започва един особен процес – женските частици почват да вибрират с голяма скорост под влияние на енергията на мъжкия корпускул и започват да се въртят бързо около последния. Като следствие от това се ражда един нов атом. Този нов атом, всъщност, е съставен от съединението на мъжките и

женските частици. Процесът на откъсването или отделянето на женските електрони се нарича йонизация. Тези електрони са най-активните работници в полето на Природата. С техните комбинации те създават най-различни явления на светлината, топлината, електричеството, магнетизма, привличането и отблъскването, химическото сродство и други подобни явления. И всички те произлизат от Принципа на пола върху полето на енергията.

Ролята на Мъжкия принцип, наречен в науката анод, изглежда се състои в това, че направлява известна вродена енергия към Женския принцип и по този начин подтиква към дейност Творческия Принцип. Но Женският принцип е именно този, който търси всякога дейната творческа работа. И това е така върху всички полета. Все пак всеки Принцип е неспособен за дейна работа без съединяването и помощта на другия. В някои форми на живот двата Принципа се комбинират в един и същ организъм, т.е. той е двуполов. Истината е, че всяко нещо в органическия свят проявява и двата пола. т.е. винаги са на лице както Мъжкият, тъй и Женският принципи. Някои учени са дошли до убеждението, че и при образуването на кристалите би могло да се намери нещо, което да отговаря на полова дейност.

От казаното дотук е ясно, че Принципът на пола е в непрекъсната дейност и проява както в полето на материята, така и в полето на енергията и силата. Така че в явленията на цялата Вселена се проявява този велик херметичен Принцип на пола. Привличането и отблъскването на атомите, химическото сродство, сцеплението между молекулите на материята, както и самият закон на гравитацията, това чудно привличане поради което всички частици, както и огромните тела от материята във Вселената се крепят едни други – всичко това е приложение на Принципа на пола, който действа по линия на привличането, на притеглянето на мъжката към женската енергия, както и обратното – на женската към мъжката. В този Принцип на

пола виждаме проявлението на Принципа на Любовта, която действа във всички полета на Битието под различни форми на привличане. Любовта е. която привлича както частиците на материята и енергията, така и небесните тела в пространството и ги държи в равновесие.

Този Принцип на пола действа както във всички полета на Битието, така и в умственото поле. През деветнадесети век някои учени и философи дойдоха до идеята, че в човека съществуват два ума – обективен или съзнателен ум и субективен или подсъзнателен ум. Съзнателният ум според Херметичната наука е Мъжкият принцип на ума, волевият принцип, а подсъзнателният, субективният ум е Женският принцип на ума. Тази двойствена умствена дейност съществува във всеки човек. Азът представя Мъжкият принцип на ума, а мене-то представя Женският принцип на ума. Азът представя аспекта битие, а мене-то – аспекта ставане или биване. Така че Принципът на съответствията е в сила и тук в човека, както и във Вселената. Туй, което е горе е подобно на това, което е долу и това, което е долу е подобно па това, което е горе.

Тези два аспекта, тези две страни на ума – Мъжкият и Женският принцип, Азът и менето, разглеждани във връзка с умствените и духовни явления, дават сигурен ключ за изучаване на определени тъмни и скрити области на умствена дейност и проява. Стремежът на Женския принцип е бил всякога по направлението да получава влияние, докато стремежът на Мъжкият принцип е всякога по посока да дава, да подбужда, да подтиква. Женският принцип има много по-голямо и по-разнообразно поле на дейност, отколкото Мъжкият принцип. Женският принцип ръководи работата по зараждането на нови мисли, концепции и идеи, включително и дейността на въображението. Мъжкият принцип се задоволява с дейността на волята и нейните разнообразни форми. И все пак, без дейната помощ на волята на Мъжкия принцип, Женският принцип би

останал доволен само от създаването на умствени образи, които са последица на влияния и впечатления, получени и дошли отвън, вместо да произвежда, да създава оригинални умствени творби.

Тези, които могат да посветят повече внимание и мисъл на даден предмет, те дейно използват и си служат и с двата умствени принципа – с Женския в работата на дейно умствено творчество, и с волята на Мъжкия принцип – в стимулиране, подтикване на творческата част на ума. Повечето хора обаче много малко използват Мъжкия принцип, задоволявайки се да живеят с мисли и идеи, получени от други умове, а не от техния собствен Аз.

При явлението, наречено телепатия, се вижда как вибриращата енергия на Мъжкия принцип се проектира, отправя се към Женския принцип на друго лице и последното възприема семето-мисъл и му дава условия да расте и узрее. По същия начин се действа и при внушението и хипнотизма – Мъжкият принцип на дадено лице, което дава внушението, отправя една струя вибрираща енергия или волева сила към Женския принцип на друго лице и последното, приемайки я, прави я своя собствена и действа и мисли съгласно с нея. Една идея, така загнездена в ума на друго лице, започва да се развива, да расте, да крепне и след време да бъде считана като законно чедо на другото лице, когато всъщност то е чуждо, дошло отвън, подобно на кукувиче яйце. Нормалният метод е, щото Мъжкият и Женският принцип на даден човешки ум да си сътрудничат и действат хармонично и винаги в разбирателство един с друг. Но за нещастие Мъжкият принцип в средно развития човек се оказва много често мързелив и не действа както подобава. Дейността на волята му е доста слаба и в последствие се явява печалното нещо, че такава личност се ръководи и управлява изцяло от ума и волята на други лица.

Магнетични личности са тези, които могат да използват Мъжкия си принцип по пътя на внушаване своите идеи на други

хора. Изключителното влияние, което някои личности излъчват и с това завладяват другите, се дължи само на проявите на Мъжкия умствен принцип по пътя на вибрационната линия. В този именно принцип се крие тайната на личния магнетизъм, личното влияние, обаянието на дадена личност.

По такъв начин става подсилване на субективния, женския ум на известно лице. Това подсилване на Женския принцип чрез енергията на вибрациите от страна на Мъжкия принцип е в пълно съгласие с вселенските природни закони. Природата предлага безброй аналогични случаи, чрез които този Принцип може лесно да се схване и разбере. Херметичната наука ни казва, че и самото сътворение на Вселената е следвало същия закон и че във всички творчески прояви върху духовното, умственото и физическото полета винаги е на лице дейността на този Принцип на пола, т.е. тези прояви па Мъжкия и Женския принцип.

10. Херметични аксиоми.

Сега ще предам някои херметични аксиоми, както са предадени в Кибалион:

1. Владеенето на знанието само, ако то не е придружено е практическа проява и дейност в живота, е подобно на събирането и трупането на скъпоценнни метали без всякакво използване; това е едно безполезно, тщеславно и глупаво нещо. Знанието, както и богатството, е предназначено за употреба. Законът за употреба е всемирен и онзи, който го пренебрегва и не го изпълнява, ще страда вследствие на пренебрегването на природните закони.

2. За да промениш настроението си, както и умственото си състояние, трябва да промениш вибрациите си. Човек може да промени умствените си вибрации с едно усилие на волята, по направление или посока на едно желано състояние, върху което

свободно да насочи цялото си внимание. Волята отправя вниманието, а вниманието пък променя вибрациите. Обработвай, практикувай изкуството за приковаване вниманието посредством волята и тогава ти ще си разрешил и усвоил Тайната да господстваш както над настроението си, така и над умствените си състояния.

3. За да премахнеш или да разрушиш една нежелана умствена вибрация, постави в действие Принципа на полярността и се съсредоточи върху противоположния полюс на това, което желаеш да премахнеш, да отстраниш. Убивай нежеланото, като промениш неговата полярност.

Това е една от най-важните херметически формули. Според Херметичната философия едно умствено състояние, както и неговата противоположност са само двата полюса на едно и също нещо и чрез умствено превръщане на полярността може да се отстрани нежеланото умствено състояние. Този Принцип е вече известен на съвременните психолози, които нашироко го прилагат за отстраняване на нежелани навици, като препоръчват на учениците си да се съсредоточат върху противоположното качество. В Християнството този Принцип е формулиран по следния начин: Побеждавай злото чрез добро.

Ако някой е страхлив, то няма защо да си губи времето и силите да се бори със страха, защото това ще го усили още повече, но вместо него да развива чувството на смелост и страхът сам ще изчезне. Както тъмнината не може да се изхвърли от стаята с лопата или измете с метла, а като се отворят капаците на прозорците, светлината ще влезе в стаята и тъмнината сама по себе си ще изчезне. Едно отрицателно качество не може да се отстрани по друг начин, освен да се съсредоточи човек върху положителния полюс на същото това качество и получените вибрации сами постепенно ще променят отрицателното в положително, докато най-после вие се поляризирате

на положителния, вместо на отрицателния полюс, където сте били преди това. Вярно е и обратното. Когато държим в ума си отрицателни идеи и качества, те изменят вибрациите на нашия ум и ни причиняват много неприятности. Затова се препоръчва човек да не държи отрицателни мисли и идеи в ума си, а положителни. Умственото господство на напредналите херметисти се дължи именно на това прилагане Принципа на полярността, който е един от важните Принципи на умствено превръщане. Затова е полезно често да си припомняме херметическата аксиома, която казва:

4. Умът може да се превръща от едно състояние в друго, от една степен в друга, от едно условие в друго, от един полюс в друг, от една вибрация в друга вибрация.

Тези, които владеят Закона за поляризацията, са господари на останалите Принципи на умствено превръщане или така наречената умствена алхимия. Без да придобие изкуството променяне на собствената си полярност, човек не ще може да променя и своята среда. Едно основно разбиране на този Принцип много ще помогне на човека да промени своята полярност, както и тази на другите, стига той да пожелае и да посвети необходимото време и грижа за изучаване и практикуване, за да усвои това изкуство. Принципът е верен, но добиването на съответните резултати е в тясна зависимост от постоянството, търпението и практиката на ученика.

5. Ритъмът може да бъде неутрализиран чрез приложение изкуството на поляризация.

Херметичната наука твърди, че Принципът на ритъма се проявява както във физическия свят, така и в психическия свят и живот. Промяната на настроенията, чувствата, желанията и на всички други състояния се дължи на умственото махало, движещо се назад-напред и което ни повлича от една крайност на чувствата в друга. Законът на неутрализация помага на човека до голяма степен да

контролира действията на ритъма и съзнанието си, защото видяхме, че съществува едно по-висше поле на съзнание и едно по-нисше поле на съзнание. Когато настане отлив в низшето поле на съзнание, човек трябва да се издигне в по-висшето поле и по такъв начин ще избегне отлива на ритъма в низшето поле, който е причина за отрицателните състояния. Това е последица от поляризацията на по-висшето съзнание и по този начин се повишава умствената вибрация над тази на обикновеното съзнание.

Напредналите херметисти всякога могат да се поляризират на положителния полюс на своето същество, на полюса на Аза, вместо да стоят на полюса на личността, като с това избягват действието на ритъма. Заставайки здраво в това поле на съзнание, те оставят махалото да се завърти назад върху по-нисшето поле, без да променят своята полярност. Това може да постигне всеки, който успее да постигне, макар и в малка степен, себегосподство, безразлично дали разбира или не закона, по който става това действие. Такива хора просто отказват да бъдат завлечени назад от махалото на нисшите настроения, чувства и желания, и твърдо отстоявайки своето превъзходство, те си остават поляризирани върху положителния полюс.

6. Нищо не може да убегне от принципа на причина и последствие, но съществуват много полета на причинност. Човек може да употреби по-висшия закон, за да покори по-нисшите закони, т.е. закона на по-висшето поле срещу закона на по-нисшето поле.

Чрез разбиране практиката на поляризацията херметистите се издигат на по-висшето поле на причинност и по този начин контролират законите на по-нисшето поле на причинност. Издигайки се над полето на обикновените причини и последици, те стават на свой ред сами причина, вместо подчинени на причината. Със своето знание и изкуство да господстват над своите настроения и

чувства, бидейки способни и годни да неутрализират ритъма, те могат да избегнат до голяма степен действието на причините и последствията на обикновеното гюле на съществуване. Мнозинството, обаче, е влачено насам-натам, подчинено на околната среда, на волята и желанието на другите по-силни от него внушения, както и на други външни причини, които ги движат като пионки върху шахматна дъска. Чрез покачване на тези влияещи причини, напредналият херметист търси едно по-висше поле за умствена дейност и. владеейки своите склонности, чувства и подтици, си създава и изгражда един нов характер, нови чувства и придобива нови сили, е помощта на които той побеждава и покорява своята обикновена среда. По този начин става сам играч, вместо проста пионка. Подобни хора играят ролята си в живота с пълно съзнание и отговорност, и стават творци, водачи, а не водени насам-натам от по-силни влияния, сили и желания. Те сами употребяват Принципа на причина и последствие, вместо сами да бъдат употребявани от него. Няма съмнение, че и най-напредналият е пак подчинен на Принципа, проявяващ се на по-висшето поле, но на по-ни-ските полета те са господари, вместо да бъдат роби.

7. Мъдрият служи на висшия, но владее по-нисшия закон. Той се подчинява на закона, който е над него, а господарува и дава заповеди на закона на неговото поле и на тези. които са под неговото поле. Постъпвайки така, той пак си остава част от Принципа, вместо да му се противопоставя. Мъдрият винаги върви в хармония със Закона и, разбирайки неговите движения и действия, той го обръща да работи в негова полза, вместо да го остави той да го ръководи и да бъде роб. Точно както постъпва умелият плувец, движейки се ту на едната, ту на другата страна, отивайки и връщайки се както си пожелае, вместо да бъде като един труп — къс дърво, което се люшка насам-натам във водната стихия. Такъв е мъдрият човек, сравнен с

обикновения. Но както плувецът и трупът, така и мъдрият, и обикновеният човек – всички се подчиняват на Закона. Онзи, който е разбрал това, здраво е закрепил краката си върху Пътя на господството.

8. Истинското херметично превръщане е едно умствено изкуство.

В горната аксиома се крие учението, че великата работа да повлияе, да промени човек средата си. се извършва със силите на ума. Вселената, бивайки изцяло умствена, от това следва, че тя може да се управлява изключително умствено, по умствен път. И в тази именно истина се заключава и обяснението на всички явления и прояви на различните умствени сили, които толкова много привличат вниманието и които карат хората да ги изучават ревностно. Но зад и пред всички тези учения на различни култове и школи си остава всякога постоянен същественият Принцип на умствената субстанция на Вселената. И ако Вселената е умствена в своята субстанциална природа, то тогава логически следва, че умствените превръщания трябва да променят условията и явленията във Вселената. И ако Вселената е умствена творба, тогава следва, че Умът трябва да бъде най-висшата сила, която може да влияе на нейните явления. И ако това се разбере и схване добре, тогава следва логически, че всички така наречени чудеса, както и лечебните действия могат лесно да се обяснят и да се видят такива, каквито са в действителност.

9. Всичко е ум. Вселената е умствена.

От това кратко изложение на седемте херметични Принципа се вижда, че тези Принципи лежат в основата на Природата и Живота, и затова Учителя ги нарича просто седемте Принципа на Природата. Защото както Природата и Вселената като цяло са подчинени на тези Принципи, така и всяко явление в Природата и Живота на човека, както и на всички същества, е подчинено на тези Принципи. Няма

една частица в Битието, която да не е подчинена на тези седем Принципа. Затова те имат универсално значение и приложение, и са в основата на всяка наука и философия. И древните гръцки философи са използвали в различни форми тези Принципи при изграждането на своите философски системи, защото те всички са учили в Египет от учениците на Хермес. Няма посветен от древността, който по един или друг начин да не е свързан с Хермес и неговата Мъдрост. И тази Мъдрост е осветявала пътя на човечеството и хората в древна Гърция и Рим, била е светлина и на мислителите, които изградиха западноевропейската култура. В следващото изложение, свързано с дейността на Бялото Братство при създаване на европейската култура, конкретно ще се спра да покажа как онези, които са били творци на тази култура, са били по един или друг начин повлияни от светлината на Хермесовата мъдрост и са я предали на езика и разбиранията на западноевропейския човек.

Носителите на Херметичната мъдрост в началото на развитието на Западната култура са се организирали в ред Братства и Ордени, най-знаменит и най-тайнствен от които е Ордена на Розенкройцерите, който е истински наследник и приемник както на Богомилството, така и на древните Херметични истини, като ги свързва с Християнската Мистерия. Така ги предава на западноевропейския човек, за да му служат като ръководно начало в живота, в науката и философията.

В заключение на това кратко изложение на херметичните Принципи ще дам накратко и формулирането им от Учителя, който е правил това многократно, както вече споменах. Даже има цели беседи за всеки един от тези Принципи, но сега не разполагам с тях. Затова ще предам само това, с което разполагам, при друг случай ще го допълня с други изказвания на Учителя по този въпрос. Учителя

казва, че в Египет са изнесени Принципите на Божествената наука, като има предвид именно седемте Принципа, които изложих по-горе.

Сега ще предам накратко изложението на Учителя на тези седем Принципа[35]:

1. **Принцип на разумността**. Той гласи: Всичко е Ум и Разум. Всичко в света е разумно.

2. **Принцип на съответствието**: Той може да се изясни така: Между всички неща има подобие, съответствие. Херметичната философия изразява това със следните думи: Каквото има горе, има го и долу. Например има съответствие между идея, тон, форма, движение, цвят, число. Има съответствие между химичните елементи и краски. Явления, съответни на раждането и смъртта срещаме в разните области на живота.

3. **Принцип на трептенията или движенията**. Този Принцип гласи: Всичко е в движение, всичко се движи, всичко трепти. Нищо не е в покой. Фактите на съвременната наука потвърждават това. Трептенията на материята, на енергията, на ума и даже на Духа се различават според бързината си. Трептенията стават по-бързи от материята към Духа. Има безброй видове и степени на трептенията според бързината им.

4. **Принцип на полярността – двойственост**. Всичко в природата е двойствено, поляризирано. Двойствеността е основният закон на Всемира. Например имаме Мъжки и Женски принцип, положително и отрицателно електричество. Полюси има и земята, и човешкият организъм, и растенията, и яйцата, и кристалите, и магнита, и пр.

5. Принцип на ритъма. Друг основен и всеобщ Закон в Природата е ритмусът или периодичността. Всичко в Природата е ритмично, периодично. Например има ритъм в трептенията на

[35] Посоченият цитат по-долу е от Паневритмия, София, 1941 г.

светлината, на годишните времена, на дните и нощите, в раждането и смъртта, в прилива и отлива. После има ритъм в земните движения. Земната ос прави малки колебания, които образуват цял кръг около полюса за около двадесет и пет хиляди години. После има ритъм или периодичност в идването на кометите, ритъм в човешкия живот, ритъм в историческите процеси и пр.

6. **Принцип на причина и последствие**. Всичко в света има разумна причина. Няма нищо случайно. Някой път виждаме, че известна причина е неразумна, но зад нея има една разумна причина. Първичната Причина в света е Бог.

7. **Принцип на единството или сродството**. Всички неща в Природата са сродни, родствени, защото в основата им лежи Единството. Например, химичните елементи са наглед много различни едни от други, но в основата им лежат електроните, които са кондензиран етер. Всички елементи не са нищо друго, освен различни комбинации на електроните. При по-близките неща сродството се вижда явно, а при по-далечните то лежи по-дълбоко.

Върху тези седем Принципа на Природата Учителя е основал Паневритмията, която е наука за приемане на разумните движения и енергии на Природата. При Паневритмията човек посреща и възприема Божественото и мощното, което гради Вселената и с това става способен да работи за реализирането на великия Идеал на Живота.

Глава XII – Томас Хенри Бургон – съвременен херметист

Понеже дотук изложих накратко Принципите на Херметичната доктрина, както са предадени от древността, сега накратко ще предам изложенията на тези идеи от един съвременен херметист – Томас Хенри Бургон, който образувал специално херметическо общество в Луксор, Америка, пред което той излага своите схващания на Херметичната доктрина.

Бургон е един от херметистите на 19-ти век. Написал е книгата „Светлината на Египет“ в два тома, в която излага Херметичната доктрина малко в особена светлина. Написал е също няколко астрологически съчинения, като „Езикът на звездите“, „Небесната динамика“ и др. Ще изложа накратко неговите схващания за Херметичната доктрина, която той рязко противопоставя на източната философия; нея той счита като плод на някои източни адепти, заблудени от учителите на Черното Братство. Той отхвърля учението за прераждането и кармата, както са изнесени от философите, като им дава друго тълкувание и изнася доктрината за странстването на душата през планетните сфери.

Във втория том на съчинението си „Светлината на Египет“, той най-напред се спира на въпроса за медиумизма, който е разгледал много обширно и дълбоко. След това разглежда проблема за душата и духа. След това разглежда въпроса за триумфа на душата, която се издига до състоянието на Адепт и разглежда степените и качествата на Адепта. Накрая се спира върху така наречения „Мрачен сателит“, под което понятие разбира астралния свят с неговите черни адепти, които са главната причина за по-голяма част от страданието на човечеството.

Той твърди, че сам е бил във връзка с възвишените същества, от които е научил и познал Истината.

Ще изложа накратко това, което е казал по всички тези въпроси, с което излага и схващането си за Херметичната доктрина. Ще започна с изложение на темата: „Царството на Духа“', дадено в началото на първата част на книгата „Светлината на Египет“, като следва въпросът за душата, след това въпросът за Адепта и неговите степени.

1. Царството на Духа.

„Истинният, Несътвореният, Вечният, Единственият“, казва д-р Джон Юнг за Твореца на творенията. И наистина нито един от вдъхновените не е написал по-висока истина от тази, която се съдържа в тези думи.

Чистият, Безформеният, Несътвореният, Съществуващият сам по Себе Си Безмълвният, Неподвижният свръхсъзнателен Дух, обладаващ в Своята височайша част, единственият Божествен атрибут, който на човешки език може да се изрази тъй: Абсолютна и безусловна потенциалност.

Такова е царството на Духа, наречен в окултизма Царството на Непроявеното Същество. Първата еманация на това непостижимо състояние в Кабалата се нарича Корона. Тя представя от себе си ключът на този небесен антифон творчески Логос, който е сътворен. Тази първа еманация, наречена Корона, или Венец означава деятелност или най-просто движение. По такъв начин ще видим, че първото действие на свръхсъзнателния Ум е мисълта, а мисълта подразбира вибрация или движение. В този момент, когато Божественият Ум е почнал да вибрира под силата на мисълта, от безкрайната Бездна на Божеството се появява Диадата или Двойката във всичкото величие на бъдещото пространство. Тази Диада, това са

кабалистическите близнаци Любов и Мъдрост, които по ред получават свойствата на притегляне и отблъскване, сила и движение. Това са Мъжкият и Женският Принципи. Те са равни и са вечни и по външен вид се проявяват като движение и покой. По такъв начин получаваме Триадата или Троицата – Любов, Мъдрост и Корона. Или с други думи Единната творческа Сила съдържа в Себе Си безкрайните потенциалности. Тази Троица представя от себе си това, което се нарича творчески Логос и творческо Слово.

Преди да отидем по-нататък, ще направим добре, ако запомним добре следната доктрина, предадена ни от окултистите и посветените в истинската Мъдрост.

1. „Целият свят е изпълнен с Божието присъствие“, т.е. че Чистият, Неподвижният, Безформеният Дух прониква цялата Вселена и всичко, което е в нея.

2. Вселената няма граници, тя е кръг, окръжността на която е навсякъде, а центърът никъде, т.е. че светът е двойствен и е съставен от проявеното и непроявеното. От това произтича, че Божеството е прогресивно в безкрайната сфера на своето прогресивно развитие (проявление).

3. От Божественият принцип на единният Живот, на централното духовно слънце на проявения свят изтичат чистите вихри. От този център на абсолютно непостижимият Живот излизат духовните лъчи на Отца, сияющата духовна деятелност. Над огромната и неподвижна всеобемаща и ужасяваща Бездна, безмълвен и безформен Божественият Дух организира живота едновременно в безбройните количества светове. Нему подчинени, т.е. че лъчите на Божеството се концентрират в разните точки на пространството, като имат за свой фокус един общ център. Тези точки или фокуси на свой ред образуват духовните центрове на малките светове. Такъв пример можем да видим от нашия материален свят, където слънцата от първи

разряд пораждат серия второстепенни слънца. Тези второстепенни слънца раждат планетите, а планетите на свой ред раждат спътниците си. Според закона на съответствието низшето е подобно на висшето, това не трябва да се забравя.

Божествената цел в Творението е диференциацията на Единното, Свръхсъзнателно и Безформено. А великото средство да се реализира това се заключава в усъвършенстването на Божествения интелект. Отделните умове отразяват в себе си Божествените Идеи на Всемирния Ум. Индивидуалните съзнателни интелекти притежават безсмъртна, способна към вечен прогрес душа, като диференциран атом от Живота на Твореца. Върховният съдия на всичко, и на свой ред сами стават творци, второстепенни на своите светове.

Вървежът на творенията е двойствен и се състои от инволюция – постепенна материализация на Духа, и еволюция – постепенно одухотворяване на материята. Едната е неразделна от другата. Колкото и парадоксално да се вижда на непосветените, това е Божествена истина, че развитието и усъвършенстване на духовния живот се извършва чрез инволюцията – движение отвън навътре от безкрайно голямото към безкрайно малкото.

За да разберем по-лесно тази Тайна трябва да прибегнем към серия символи. Да си представим Божественото огнище на първоначалната Есенция като духовен Център на света. Този Божествен Център ще представя от себе си триединната Глава на Бога, откъдето излиза чистата бяла Светлина на Единния Безформен. С други думи, този Център представя Царството на Сефиротите – Слънцето в сферата на живите потенциалности. Божествените същества, безкрайно висшите и най-високите чинове от ангелската йерархия. Ние можем да си представим това като точки в безкрайния океан на Любовта, заобиколен с блясъка на неизречената Корона. Тази Божествена сфера в това състояние е пасивна. Нирвана царува в

яснотата на нейното неподвижно лоно. Но ето че приближава времето, когато нейната мисия в творческите предначертания трябва да се започне. Настава моментът, когато само първото творческо битие на Мисълта преминава във вибрация и тоз час цялата сфера на неподвижната и безформена Светлина започва да сияе с блясъка на живата енергия. И ето какво изменение става: Тихата бяла Светлина престава да съществува и на нейно място по всички възможни направления се излъчват могъщи океани от сили, при което всяка се отличава от другата по скоростта, цвета и потенциалността. Пасивното става активно, неподвижното преминава в движение, като разсича празнотата на пространството с крилете на Светлината, където Божеството се е отразило. Част от безкрайната Душа се разтваря и нейните потенциални възможности в начало безгранични, се разлагат на серия от активни свойства, но ограничени. Всичко това е изказано на мистическият език на Кабалата като еволюция на седемте активни Сефироти от първата Троица – Любов, Мъдрост, Корона. Това са тези седем активни Сефироти, които съставят седемте Принципа на Природата. Те образуват седемте точки или второстепенни центрове около своя фокус, духовното Слънце, което ги е родило, представящи от себе си седемте състояния на ангелския живот, седемте ангелски йерархии, откъдето Божественото лоно изхвърля атомите на Живота в света.

От всичко досега казано се вижда, че когато се започне зарята на който и да е свят, то чистата, безформена, неопределена Есенция, преди да бъде увлечена от Божествената Воля на ангелските йерархии, обитава в Царството на Непроявено-то, т.е. своето Слънце – сферата на творческия Живот – под въздействието на тази Воля претърпява изменение.Тази Есенция не остава вечно безформена, но става атомическа и надарена с атрибут или качество, което по-рано не е притежавала, а именно – полярността. Тази полярност разделя

безформената субстанция на две равни части и всяко от тях е необходимо допълнение на другата в проявеното съществуване. Едната част е положителна, другата отрицателна. Положителният лъч е този. който съставя живия духовен Огън на всички неща и неговите атоми са безкрайно прекрасни. Отрицателният лъч всякога се стреми към състояние на покой и инерция и неговите атоми, в сравнение с атомите на положителния лъч, са груби и безпорядъчни. Този отрицателен лъч дава началото на субстанцията, от която се образува всяка серия от материята, като започнем от непостижимо прекрасната ефирна субстанция, образуваща формите на Божествените архангелски слънца, ще стигнем до минералните жили на твърдата материя.

И затова, когато ние говорим за духа и материята въобще, то тези думи нямат никакво значение в окултен смисъл, затова, което ние наричаме дух не е чист Дух, но само положителният или действащият атрибут на това, което наричаме материя. А това показва, че материята е съвършено нереална, тя е само явление, произведено от отрицателните лъчи и това явление е резултат на полярността. Положителният лъч е прав и проникващ, а отрицателният лъч е огънат и извит.

Да резюмираме накратко горeказаното:

Със седемте ангелски състояния, седемте ангелски йерархии, седемте Сефироти, се започва духовната еволюция. Всяка от седемте сфери е отражение на един от седемте преломени Принципи, съставящи Божествения дух на ангелските творения. От тези отражения (Сефироти) произтичат ангелските раси, по нисши от които са разделени. Те са по-нисши само по умствена сила и възможности. По-нататък произхождат още по-нисшите небесни състояния. И всяко състояние по своята природа, по цвят и свойство съответства на Сефирата, от която е произлязло и която то отразява.

Но макар всяко състояние на низходящата лестница да е подобно на родилото го състояние, то губи в могъществото си и става по-материално. Духовната сила, произведена от ангелските раси, става все по-слаба, т.е. по-малко активна, затова че все повече се увлича в материята, по който начин се спуска по стъпалата на инволюционната стълба.

По такъв начин става духовната еволюция, постепенно развивайки се сфера след сфера, като образува серия от кръгове, линии на движения или падения, които вече не се намират в плана на първоначалната орбита. Най-после формата се завършва в спирала, развиваща, се докато не бъде достигната крайната точка. По-нататък това движение става невъзможно понеже безкрайно голямото е станало безкрайно малко. Това е крайната точка на поляризацията. Това духовно състояние на живота, най-низкото, е дало раждането на ефирната раса на първите човешки същества на нашата планета, която е известна в митологията под името Расата на знаменития златен век.

2. Душата – нейната природа и атрибути.

„Божественият Дух за душата е също както душата за тялото.“ Плутарх

Думите душа и дух са тъй преплетени помежду си, че ни се струва съвършено невъзможно да ги разграничим. Ще се опитаме да представим ясно и разбрано описанието на едното и на другото и да ги покажем такива, каквито са те в действителност в светлината на духовната наука.

Душата не е дух, но това, чрез което духът се познава, или по-скоро това, чрез което ние постигаме природата и свойствата на духа. Когато искаме да определим душата, трябва да прибегнем към фигури и образи, за да поясним даденото определение. Ние си

представяме духовното Аз като атом на Божеството, като святкаща атомическа точка, еманираща на Божествената душа. Това е съвършено вярно по отношение на Аза, но когато речем да отделим душата трябва да внимаваме да не смесваме тези две понятия, като ги разглеждаме като причина и следствие на духовната еволюция.

Душата е безформена и неосезаема и съставя атрибут на Божествения Дух. И затова можем да имаме понятие и познание за душата само чрез изучаване качествата и свойствата на Духа. Когато ги познаем, ще имаме ясна идея за душата и за нейната реална природа. За да си създадем по-ясна представа, ще вземем за пример разглеждане лъчите на Светлината. Какво знаем за тях? – Нищо, освен действието им върху някой предмет. И това, именно, действие ние наричаме свойство на Светлината, а сами по себе си атрибутите на Светлината са безформени. Но те лесно могат да бъдат направени видими в своите цветове, като ги поставим пред призмата, или в своите ефекти, като ги насочим в материални предмети. И тъй, свойствата и действията на Светлината са душата на светлинния лъч. Можем да вземем и друг пример. също така поясняващ и изразяващ идеята, за която искаме да дадем възможно най-ясно понятие, а именно човешкия организъм. Човек в своя строеж засега притежава пет сетива: зрение, слух, обоняние, вкус, осезание. Но в действителност той е със седем сетива, с които може да се ползва. Но двата висши атрибута от гамата на сетивата са още в зародишно състояние, доколкото това се отнася до целия човешки род. Шестата, бъдещата раса ще развие шестото сетиво, а Седмата раса — седмото сетиво и тогава човек ще бъде физически съвършен. Като оставям настрана тези две висши сетива, ще разгледаме човека такъв, какъвто е той със своите пет сетива. Цялото наше знание за външните явления се получава чрез посредничеството на едно или на няколко от сетивата му. Органите, чрез които се проявяват функциите на

сетивата са видими, обаче самите сетива са невидими и безформени. Ние ги знаем само като атрибути на тялото. Тогава когато умът, който напълно и абсолютно зависи от данните, доставени му от сетивата, представя духовното Аз в отношението с душата.

От казаното дотук се вижда, че душата е безформена и неосезаема и затова можем да я определим само като атрибут на духа. Едното не може да съществува без другото, но с това не трябва да считаме, че те са едно и също нещо. Между тях има такова различие, както между светлинния лъч и неговите действия и както между тялото и физическите му сетива. Без едното ние не можем да познаем другото и обратно.

Не трябва да се смесва духовното тяло с душата. Духовното тяло е резултат, продукт на дейността на душата, но това не е самата душа. То е атрибут на душата също тъй, както душата е атрибут на Божественото Аз. А този Аз на свой ред е кристализация на Божественото. Но тогава пък какво е Божеството, ще запита някой? На този въпрос може да се отговори само тъй: Абсолютна потенциалност, чист, безформен Дух. безгранична и безусловна Разумност. По-далеч от това определение не може да се отиде.

Физическото тяло е произлязло от рефлективното действие на вътрешната душа, когато е ставало развитието на духовния организъм, като посредник между тях се явява астралното тяло, от което физическото тяло получава своята форма и сила. Духовното тяло да се предпази от влиянието на външния свят, се облича в астрално. Това астрално тяло кристализира около духовно-астрална субстанция и по такъв начин видоизменя астралната си форма и се произвежда това, което е известно под името Божествена човешка форма на външния план. Тази физическа форма е така организирана и развита, че се явява като най-съвършено изражение на физическите сетива. В здравия човешки организъм нито едно от сетивата не се

явява като преобладаващо, тогава, когато обикновено животните са типове на преобладаване на някое от сетивата, например у някои преобладава зрението, обонянието и пр.

Тялото на човека посредством мозъка, който е скрижал на храма на сетивата, се намира в общение с външния свят, съставен от разнообразни елементи. Като резултат от тези смущения се явяват формата, звукът, цветът и пр. По такъв начин нашите сетива съставят единственият източник на външното знание и създават основата, при която произтичат нашите мисли, идеи и чувства. От това следва, че лошите мисли са резултат на различните състояния, през които ние минаваме. Това е състоянието на нашето външно съзнание. То е чисто интелектуално и зависи от сетивата. Общата сума на човешките знания във всяка специална област, когато те са организирани и класифицирани, се свеждат в система и приемат названието наука. По такъв начин ние можем да видим и оценим отношението на физическите сетива към физическото тяло и да узнаем тяхната важност за ума, за да използваме спеченото знание.

Свойствата на духа, които ние наричаме душа, имат съвършена аналогия със сетивата на тялото. Душата има такова точно отношение към духа, както физическите сетива към ума. По такъв начин ние имаме физически сетива и духовни сетива. Първите са само отражение на вторите. Сетивата на тялото и сетивата на душата, това са две половини на един и същ атрибут – вътрешната и външна половини. Ние виждаме, че умът придобива и класифицира впечатленията, донесени му от сетивата от външния свят, но самите сетива не са способни да проникнат в този свят. Умът, макар и зависим абсолютно от сетивата, но е вън от тях и е над тях. В същото такова отношение се намират душата и духът. Всяко знание, което идва отвън или отвътре, което идва отвътре или отвън се получава чрез душата... Но във вътрешната страна на душата пребивава

вечносияещият атом на Божеството, същността на Когото е вън от всяко човешко разбиране. Той пребивава там, в пълна ясност и мирно спокойствие, като класифицира и използва всички знания, също тъй, както всеки опит, който душата постоянно придобива в различните си цикли. Това, което е горе, е подобно на това, което е долу. – Никога не трябва да се забравя този закон. Това е универсален, неизменен пътеводител на човека. И всичко което не се съгласува с този закон може да се отхвърли като заблуждение.

Седемте нисши сетива съответстват на седемте висши. И общата сума от резултатите във всеки случай са все същите, обаче само на различни полета. Тези резултати могат в съвършенство да бъдат изразени с думата перцепция – възприемане па впечатленията. Абсолютната перцепция подразбира абсолютно съзнание. И затова безграничното съзнание е тази велика цел, към която светът на проявеното битие вечно се стреми. Това е върхът на еволюцията. Но това е целта, която нищо от това, което е по-долу от Божеството, никога не ще достигне. Защото зад пределите на достигнатото всякога се намират страшните състояния на Безкрайността, безграничното Неизвестно. И затова прогресивният Живот е вечен. И в това ние имаме пълното доказателство за безсмъртието на духа и следователно и за безсмъртието на душата. И затова двойката женихът и невестата представят единицата.

По въпроса за развитието на душата може да се говори само в общи черти. Има известни основни закони, приложими към всекиго, но за успех в това е нужно още нещо друго – необходимо е щото всяка душа да следва система, специално пригодена към това състояние, което е на нея свойство. Всеки сам трябва да открие за душата си специалните методи за развитие, от които тя се нуждае или в някои случаи да влезе в общение с хора, способни да изучат нуждите на душата му и да му дадат необходимите упътвания.

Има три закона, които трябва да се съблюдават:

1. Физическа хармония с окръжаващите.

2. Умствен мир и свобода от светски грижи.

3. Духовна чистота и пълно отстраняване токовете на нечистите мисли.

Развитието на вътрешните и външните състояния се разбира от самосебе си. Това са методите за развитието на душата. Чистотата е всякога камък на препъване. И Христос Казва: „Блажени чистите по сърце, защото те ще видят Бога.“ Могат ли мнозина да следват този кодекс? – Засега малцина могат да следват този път.

За да бъде сърцето чисто, преди всичко човек трябва да следва чиста диета – приемане на храна по възможност най-доброкачествена, което да бъде съблюдавано през целия живот. Плодовете на земята са многочислени. Те са прости, но са достатъчни.

Ако не можем да бъдем съвършени, то да се постараем да се приближаваме към съвършенството и да бъдем дотолкова съвършени, колкото ни позволява окръжаващата среда. Научете се да казвате: „Аз искам“ и „аз не искам.“ И като кажете това, следвайте себе си, щото казаното от вас да бъде свято изпълнено.

Помнете, че материалният живот на човека е само една минута от неговото вечно съществуване. Егоизмът е път, който води душата към ада. И най-после, ако вие бихте следвали това с всичкия пламък на Любовта, то бъдете уверени, че цветовете на душата ви ще се разцъфтят и като наградата за положеното и [...] самоувереност ще имате духовни награди, които стократно ще ви възнаградят. Спомняйте си думите на мъдреца Прокъл и старайте се да ги реализирате: „Познай Божественото в себе си и ще познаеш Божественото Единство, лъч от което е твоята душа.“

3. Триумфът на душата – адептът.

Реално и истинско безсмъртие човешката душа придобива, когато достигне състоянието на адепта. Ние знаем за тези редки въплътени човешки същества, които притежават такава висока организация, че те са развили в себе си шестото и седмото състояние на душата, или с други думи казано могат да достигнат щастието на безсмъртното състояние още като живеят въплътени в тяло на физическия свят.

В литературата има много описания и обяснения на такива състояния. Мъчили са се даже да дадат определения на различните степени на адепта, но повечето коментари са абсолютно погрешни по простата причина, че никой не може да опише природата и състоянието на по-високият живот, преди да го е достигнал със собствената си духовна природа. И затова това състояние може да опише единствено самият адепт и неофитът, когото той е приел като ученик – като свой бъдещ приемник, ако разбира се вече е преминал третата степен на Посвещението и се намира в съвършено магнетична хармония с учителя си, състояние което той е длъжен да наследи, когато учителят му достигне още по-висока сфера на живот и духовни качества.

От тези истински изследователи на езотеричната наука, която се стреми към познаване на Истината, сме заимствали следните обяснения за адепти. Това описание ние излагаме в този му вид, както сме го получили от лицето, което е преминало различните области на духовно съществуване, необходими за придобиване на тези знания, които се явяват като резултат от личния опит в духовния свят. Но тъй като това се намира в разрез с учението на съвременните теософски авторитети, то ще се постараем да докажем, че твърде малцина от тях притежават качества, необходими да обяснят това възвишено състояние.

За да представим това по възможност по-ясно. ние ще разгледаме разните степени адепти, после техните функции и природа и най-после условията за достигане на това състояние.

а) **Адептът и неговите различни степени**.

Това състояние има три чина. Всеки чин има три степени на живот и могъщество, които съставят деветте степени на Мъдростта. В тези три главни чинове можем да формулираме състоянията на прогресивната еволюция на душата: естествено, духовно и небесно състояние.

Първото или естественото състояние е най-външно и се отнася към света на физическите явления. Занимава се изключително с елементарните сфери на планетите, астромагнетичните токове, които ги управляват. Способностите на адептите от този чин се простират от елементалните зони на материята в света на следствията до астромагнетичната сфера в областта на причините. Вън от този астрален свят те са безсилни. И затова всичките им най-високи действия се извършват в областта на външните магически явления.

Вторият чин, съставящ вътрешното духовно състояние на първия, се отнася към духовните и ефирни сфери на планетите. Адептите от този чин са тези, душите на които са преминали различните степени на първия чин. И като такива те изпълняват службата на учители на тези адепти от първия чин, които още преминават външните степени на духовния живот. Тяхното могъщество се развива от магнетичните зони на астралния свят до ефирните и духовни сфери на безплътното човечество. Те не могат да проникват зад пределите на тези състояния на духовния живот и най-високите им действия се извършват в сферата на безплътното съществуване. Като заемат вътрешните степени на живота, те са способни от една страна да се борят с ада, от друга – да поддържат

Небесата. Тези адепти не могат да се спускат на Земята в този смисъл, както ние разбираме тази тема, но могат да проявят могъществото си чрез медиуми, подготвени по съответен начин в [...] одилическата сфера, която те временно заемат. Други средства за съобщенията им с външния свят са адептите от първия чин и чрез тях те предават частичка от духовните истини, от каквито светът се нуждае.

Третият чин съставят вътрешното или небесно състояние на втория, т.е. най-високата степен на духовния живот, каквото духът на въплътения човек може да достигне. То се отнася към високите степени на очистените души. Това е най-високото състояние на човека; то е небесна, ангелска природа. Ние не можем да се разпростираме за неговите Божествени свойства и потенциалности, понеже те са над всяко човешко постижение.

Извънредно важно е да се разберат взаимните отношения на тези три чина, за да си съставим идея за природата и функциите на адепта, а така също да се разбере в какво се състоят средствата за неговото достигане.

Първият чин и неговите три степени обхващат в себе си всичко, което е възможно за човечеството във физическите условия на съвременния цикъл, тъй че даже адептът – макар да е избран наследник на ангелите – не може да пристъпи възможностите, ограничени от живота. Различните астрални пространства, отбелязващи границите на тези човешки възможности, съставят демаркационната линия на природата, написана от Божия пръст между двата свята на човешкия живот – естествения и духовния свят на живота. Когато мисията на външния живот на адепта е изпълнена, тогава става аналогично явление на физическото разлагане. Физическите атоми, които съставят организма на адепта се

освобождават и очистената душа преминава във висшия свят на еволюцията на живота и става духовен човек или адепт от втория чин.

Вторият чин е по такъв начин продължение на първия, на по-горния и по-вътрешния свят, и сцената на деятелността на душата се пренася от материалната и астрална сфера в царството на Духа. Това състояние пази в себе си Великия Ключ на Живота и Смъртта, там пребъдват скрити и всички велики Тайни на външния живот. Това състояние представя средината между човека и ангела и се явява като равновесие между човешкото и Божественото състояние.

От най-нисшето човешко същество до най-висшия чин на съвършения човек съществуват седем състояния. Това същото е и в областта на духовното човечество – от съвършения човек до ангелите са също седем състояния на живота. Големите възможности на тази степен на живота на духовния адепт се установяват така също от това обстоятелство, че на границата на шестото и седмото състояние на този чин двете половини на Божествената душа се съединяват завинаги. Душите близнаци, мъжката и женската, съставят по такъв начин съвършеното цяло – Божественото Аз. Това е мистичното състояние на сватбата на Агнеца, при което човек става ангел. Човек става Божествен и прониква в неизвестните цикли на Божествения Живот. Той става велик ангелски Йерофант на Небесните Мистерии, на когото природата, могъществото и функциите са твърде трансцедентни, за да бъдат разбрани за въплътените смъртни.

b) Природа и функции на адепта.

И като преминаваме към тази част на нашия предмет, ще разгледаме само първия чин, т.е. адепта на външната степен, понеже преди ученикът да е в състояние да разбере нещо за втория чин, той трябва сам да е достигнал състоянието на първия. И затова, за да се избегне всяка лъжлива идея, трябва да се има предвид, че всичко,

което ще бъде казано по-нататък принадлежи към това първо състояние на адепта, членовете на което живеят, действат и развиват способностите си на външния план на живота или пряко в сферата на астралния свят, непосредствено вътрешен на физическия свят.

Адептът е съвършен човек и затова необходимо е да се достигне както природата на неговото съвършенство, та и това, в което тя се състои. Ние вече обяснихме, че в окултно отношение думата човек е сложно същество, притежаващо седемте циклически прогресивни състояния на еволюцията на физическия свят. И затова съвършеният човек е този, който е развил до съвършенство своето сложно естество и е достигнал седемте състояния в течение на външното си физическо съществуване. Тогава, когато обикновеният човек е принуден до постигне необходимото за своето съвършенство само след смъртта, когато прекарва съществуването си в очистителните си състояния в света на душите. Невежеството и егоизмът или дисхармонията, произтичаща от тях, блъскат голямо множество хора от средния път, начертан от прогресивната еволюция, а това затруднява нормалното им прогресивно развитие.

В сегашното време човечеството е развило само пет физически сетива, съвършения човек пък е способен да развие в себе си и седем физически и седем психически сетива, които се отнасят помежду си по следния начин:

Физически сетива	**Психически сетива**
1. Осезание.	1. Способност към психометрия.
2. Вкус.	2. Способност за възприемане на най-тънките есенции от вълните на живота и да се наслаждава от тях.
3. Обоняние.	3. Способност да се различават духовните аромати на Природата.
4. Зрение.	4. Ясновидство.

5. Слух.	5. Ясно слушане или способност за възприемане на етерните вибрации.
6. Интуиция.	6. Способност за получаване истинско вдъхновение.
7. Предаване на мисли.	7. Способност по своя воля да влиза в общение на мисли с духовните същества.

Когато човешката душа достигне тези седем състояния, то нейното Божествено право на управление става естествено. Силата на волята да възраства до такава степен, както и атрибутите на душата се развиват, че затова съвършено безполезно става това усилие да се проповядва култивиране на волята. Волята сама по себе си възраства в сила в течение на всичкото време на развитие на душевните сетива. Магическото могъщество на адепта, което го прави способен отчасти да управлява елементите и по своя воля да произвежда физически явления, не е резултат на тази страшна сила на волята, за която тъй много говорят салонните окултисти, но е спокойно упражнение на силната и кротка душа. То се е изработило през това време, когато са се развивали формите и картинните образи на идеите в духовното въображение на мисълта. В това няма нищо ужасно или интензивно страшно, понеже и най-малката вибрация на чистата душа, когато тя е съзнателно поставена във връзка с астралната светлина, произвежда изумителни резултати. И колкото по-висш е светът, в който адептът проектира желанието си, толкова по-широки и по-мощни са следствията от явленията в подлунния свят. Такъв е адептът. Такива са славните възможности, които човешката раса може да достигне, когато нейните духовни способности и атрибути възраснат и се развият в осветената от Слънцето чиста и безкористна атмосфера на Живота. Това състояние, което може да се разглежда като сбор от възможностите на нашата Земя, е великият триумф на душата над

силите на материята, това е великата победа, с която наистина човешката раса може да се гордее.

c) **Как може да се достигне състоянието на адепта**.

Сега ще се опитаме да дадем описание за начина, чрез който може да се достигне това състояние. Но тъй като не всеки може да придобие необходимите качества, и адептът, също като поета, трябва да се роди. Затова ще разгледаме каква личност трябва да бъде той.

Адептът е цар на своя род. Той е духовен и интелектуален гигант на своето време, на своята раса. Външният му живот е твърде кратък и враждебните сили, които трябва да преодолее, са твърде могъщи в течение на настоящия цикъл, затова адептът не може да бъде създаден от тези сили и зародишни психични качества, които са достатъчни за обикновения смъртен. Някой, който претендира за такъв, често се е изказвал така: „Адептът – това е извънредно рядко цвете на епохата.“ Обаче, всякога се случват по няколко от тези цветове във всяка раса в течение на едно поколение. Всяко семейство на човечеството произвежда из себе си този рядък цвят, след което се изтощава в този цикъл, понеже е достигнало зрелостта си. Не всички редки цветове на царствена лилия достигат състоянието на адепт, като изтощават силите си в други насоки за благото на човечеството, но само някои души имат възможности и първите необходими условия.

И затова, когато тези първи цветове съществуват, то необходимо е да се посвети толкова време, колкото е възможно, за изучаване духовните предмети и да се придобият знания по всичките отрасли на окултизма, доколкото това е възможно на външния план. Едновременно с изучаването трябва да подложим тялото на дисциплината на хранителен режим и въздържание от полови отношения. Човешката душа трябва да бъде съвършено освободена от

душата на животните, т.е. трябва да е в сила да се развие в сферата на доброто, като даде път на възвишените човешки стремежи. Животинските качества и апетити, вместо да бъдат свързани и укротени като диви зверове, както учат някои източни окултисти, трябва постепенно да бъдат развивани и преобразявани в човешки качества. Проблемът за доброто и злото трябва да бъде разрешен в човека. И в това разрешение се намира жизнената точка на падане или тържество, да победиш или да бъдеш победен. Повтарям, че човек е сложно същество и че неговото съвършенство се състои в хармоничната еволюция на всички съставни части, а е очевидно за всеки мислещ ум, че ужасната мислеща практика на аскетизъм, безбрачие и пр. осакатяват и свързват животинската душа, вместо да я преобразяват по пътя на развитието в полезен, послушен и твърде важен фактор в седморната природа на човека.

Що се отнася до режима, необходимо е преди всичко постепенно, но възможно по-скоро да се освободи от всяко желание за месна храна. В месото на животните частиците на растителната материя съвършено са поляризирани към душата на животното и затова, когато те влязат във човешката система, стремят се да поддържат и укрепват животинската душа, която искаме да развием и пресъздадем. Рибата е доста отдалечена от човека и затова може да бъде позволено на начинающите, но по пътя. по който те прогресират, растенията и плодовете трябва да съставят тяхната храна.

На друго място (в главата „Тайната на пола“) ние говорим за половите отношения, за брака и неговите Тайнства, но тук е необходимо да кажем няколко думи, предвид на тази ужасна опасност, която може да произлезе от лъжливите учения, разпространявани от Братството на Черните маги. Чисто Божествената Любов е велик ток, в хармония с който съзвучат всички

тонове на безкрайния свят. Любовта – това е Животът на Безсмъртието. И затова всяко учение и всяка практика, които тайно или открито провеждат в живота презрение към пола и Любовта, хвърлят душите към мрачния спътник и към Смъртта в нейния страшен окултен смисъл. Личността се стреми да запълни празнотата в точна пропорция на съобщената и споделена любов. Да се следва сляпо някаква окултна практика, която нарушава равновесието или разстройва седморната природа, вместо да я развие хармонично, значи фатално да се отива към разрушение на личността.

Аскетът, невежата или егоистът, които се стремят към придобиване на магическо могъщество от егоистични подбуждения и които правят от волята си студено, сурово оръдие за разрушаване и унищожаване на животинските си страсти, може да успее в това. Но ще узнае, макар и късно, че властта му над елементите е купена с ужасната цена на разрушението на Женския принцип в собствената му душа, развитието на който в хармонията с Мъжкия принцип произвежда безсмъртие. И затова те не могат вече да осъществят съединението с душата близнак. Те знаят само едната си половина и затова отричат съществуването в който и да е друг свят, освен Нирвана. Това състояние те си го представят под странни и смътни определения поглъщане в Безкрайното. Те отричат ангелските и небесни състояния и посвещават себе си да проповядват догмите за прераждането и кармата.

(В някои от горните изказвания авторът, като иска да уязви теософите и тяхната практика сам изпада в някои погрешни заключения.)

Считам за уместно тук пак да дам няколко съвета за развиване на духовните сетива или качествата на душата.

Най-първо нужно е ежедневно сутрин и вечер да се посвещават по няколко минути за размишление и концентриране на мисълта.

Някои препоръчват за тази цел магическото огледало или кристал, или пък магически диск. Тези упражнения водят постепенно към развиване на ясновидство.

Духовното чувство на осезание или психометрия се развива, ако поставим колкото е възможно по-често някой предмет, който имаме под ръка, например минерал, раковина, писмо, към темето. Ако не се яви никакво особено усещане, да се опита чувствителността на тази част от мозъка, която се намира между венеца и темето. Ако и този опит е безуспешен. то опитайте да го поставите на слънчевия възел и отбележете полученото усещане. Обаче помнете, че са нужни много усилия, за да се пробуди спящото чувство и затова не се отчайвайте при повторните несполуки.

Чувството на духовния слух – яснослушането – се явява като естествено следствие на чувствата ясновидство и психометрия. Веднъж тези чувства развити, главните затруднения са преодолени и този, който пожелае да работи с тези чувства, не ще закъснее да се прояви. По какъв начин, где и кога ние не можем да кажем това. Но едно само твърдим, че тук не може да има никаква погрешка, а също така и страх, че ще бъдем измамени от Черните маги. И в този час, когато душата бъде готова, ще се яви нейният ръководител.

Тогава на ученика ще стане ясно, че способностите на душата, изброени по-горе, нямат нищо общо с дарбите на медиумичността. Медиумът се намира под абсолютната или частична власт на някой чужд нему дух. Ученикът пък, в течение на своята еволюция, развива качества, които се явяват като свободен, чист и съзнателен продукт на собствената му Божествена природа. Следователно, когато почнем да развиваме духовната си природа, трябва, до колкото е възможно, да се изолираме от съприкосновение със света. Животът, прекаран в уединение всред девствените планини, е особено могъществен в това отношение. Той ни поставя в непосредствено общение с Природата,

каквато е тя в реалност. Там чувствата на душата се пробуждат и оживяват по-лесно. Физическият организъм по такъв начин е отделен и изолиран от заразения и скверен градски живот, защитен от невидимите козни и съблазни на обществото. Външният ум, благодарение на това уединение, започва да изследва видимата Природа. Изучава скалистите хълмове на планините и тяхната флора и фауна. Подобно на това и душата, като се отдели от магнетичната верига на големите човешки маси, започва бързо да се пробужда. В нея се появява стремеж към своя Източник и подбуждана от Него тя се повдига нагоре във висините, като отнася със себе си с всяко духовно пътешествие някои окултни съкровища, макар в първо време да не може да използва придобитото.

Както има много пътища, които водят към планината, така има и много системи за окултно обучение и възпитание. Обаче, предложената от нас система дава най-добър резултат. Целта на всяка система е една и съща: да развие съзнателно ясновидство, останалото ще дойде само по себе си. Когато търсещият стане приет неофит, дали той е виждал учителя си или го е намерил вътрешно, в това няма никаква разлика. Неговият бъдещ прогрес зависи от точното подчинение на заповедите, които той получава от своя учител, а така също от безкористния и чист живот.

С това ние завършваме този курс по Окултната наука, в който изложихме нашите изследвания над интелектуалните токове на Живота и сега търпеливо може да очакваме с увереност, че този резултат може да бъде благо.

4. Медиумичност – нейната природа и тайните ѝ.

Какво е медиумичност и какво е медиум, това е въпросът, който аз зададох на своя учител, на което получих следния отговор:

„Всеки предмет е медиумичен и всеки атом е медиум за изразяване на духовни сили. Само Бог е Великият централен Дух и Управител, Който се проявява чрез всички същества и чрез всички неща.“

В цялата безконечност на нашата Вселена духовното и материалното са тъй тясно свързани, че даже опитът да ги класифицираме, разделим или да обясним феномените, които се основават само на едното от тях, би било подобно на това, както да сме пожелали да построим здание без основи или на ронлив пясък. Съвременната наука е започнала с изучаването на материята и се ограничава в своето търсене само в областта на материалните сили и форми. Тя спира на този пункт, където един път достига границата на неизвестното. А Духовната наука, носител на истинското знание, бързо се спуща от духовните висини през целия материален свят, като изучава и опознава навсякъде само различните атрибути и различните прояви на единната Божествена сила във всяка форма на Творението, за да може след всичко това да завърши своето познание във формата на синтез. Тя проучва материалното, като проява на духовното, като зад всяка материална форма и процес открива една духовна реалност.

Бог е единствената Реалност, Която се проявява в света. Той е едно велико Единство и се проявява чрез Своите два атрибута – Любов и Мъдрост, които се смесват като Дух и материя в света на проявените същества. Материята е видим Дух. Това е Пасивният или Отрицателният Принцип в конкретна, сгъстена материална форма. Чистият Дух, това е Активният, движещият се, вечно активен положителен полюс. Между тези две състояния следват серия от всички степени на Битието.

Материята се организира и преобразува, като започне от низшето, най-плътно състояние, т.е. от минерала, преминава през

газовете и завършва с универсалния Етер. В това най-тънко състояние Активният и Пасивният Принцип на Божеството се съединяват отново и се превръщат в творческа сила. И този Етер съдържа в себе си всичко, което е, което е било и което ще бъде. Това са действителни факти в света. От тях ученикът на духовната наука може да изведе следните логични заключения:

1. Светът – това е огромен непостижим медиум, а Божественото е управляващият и всемогъщ Дух, който се проявява в света.

2. Любовта е медиум на Мъдростта. С други думи, пасивното състояние, пасивният принцип, който е Любовта, е медиум на активният принцип, който е Мъдростта.

3. Пасивната природа на Божествената Душа е единственото средство, чрез което активният Дух на Божеството може да се прояви и на тази основа почива цялата тайна на Космоса.

4. Въз основа на тези факти ние откриваме, че универсалната Воля, Божествената Душа на човека е единственият психичен център на всяко магическо и духовно могъщество, проявено на земята. Човек е велик символ, около когото се въртят от всякакъв род магически и мисловни явления, които обхващат в себе си всичките психически области в света.

Медиумичност – това е термин добре известен на съвременното поколение и се дава на това състояние на сензитивност, което се среща в естествен вид у някои лица, но може да бъде развито и изкуствено. Това качество прави сензитивният човек способен да влезе в сношение с невидимите същества. Тяхната магнетична аура придобива степен на сензитивност, позволяваща да бъде посредник на невидимите същества.

Затова медиумът е, честно казано, лице и предмет, в които способността за възприемане и предаване е дотолкова развита, че те

стават психическо оръдие да се произведат известни явления. Всички хора в естествено състояние са медиуми, едни повече други по-малко. И това не може да бъде друго яче поради това, че има установена естествена медиумичност особено между човечеството и Бога. Също така и цялата материална субстанция е способна да получава сили и да ги предава. Затова трябва да разгледаме различните форми и фази на медиумичността не като духовна дарба, а като естествен атрибут на нашата вътрешна природа и като положителна потенциалност на човешката душа.

Ако разгледаме медиумичността от гледището на вътрешния свят, то трябва да и признаем чувствата на душата, които имат също такова отношение към духа, както нашите пет сетива към физическото ни тяло, както нашият обективен организъм се управлява от вечните абсолютни закони, строго приложими към външната природа, така и нашата вътрешна духовна организация се намира под управлението на съответстващите духовни закони, хармонично приложими към нашата чисто духовна природа. Тези духовни закони съставят науката за Душата и само чрез съвършеното знание на тази наука ние може да видим истинската реалност на медиумичността и да я разберем. И тогава не само че можем да предпазим себе си от ужасни опасности, но и безболезнено да се наслаждаваме от техните безчислени и безгранични благодеяния. С помощта на тези чудесни знания, ние можем да наблюдаваме взаимодействието между двата свята и да наблюдаваме всеки ден с нова радост и наслаждение на манифестирането на духовния свят чрез физическия.

Цветята като разпространяват във въздуха своя аромат, в едно и също време доставят наслаждение на сетивата и възбуждат нервите. Това е добра емблема за медиумичността на природата. Цветето е медиум, който придава на човешкото тяло своите най-тънки есенции,

а на душата духовните си части, и тъй като ароматът на цветята е одухотворен до такава степен, че действа на жизнените токове на системата, като придава на духовното тяло храна от най-високо качество, каквото само физическите субстанции могат да ни представят. В това може да се види тайната от употребата на тамяна при различните церемонии.

Духът прониква материята във всичките и степени, като възбужда в нея живот, сила и движение. Той се ползва от ефирните токове, които проникват всички светове и свързват Вселената в едно цяло. Сферата, която се оживява от духа е пропорционална на степента на очистената субстанция. Най-голяма материална оживотвореност се намира в мозъка и нервната система на човека. Тук субстанцията е така чиста и Духът се смесва с материята в мярка и пропорция, каквито са нужни за образуването на астромагнетическото звено, свързващо субективния и обективния светове. Това същото е вярно и но отношение на интелектуалните и душевни качества – умът всякога получава храната си от великия източник на Божествената Мъдрост.

Симпатията и любовта заемат своето начало от Океана на Божествената Любов, която е Душата на Вселената.

Когато учениците на окултната наука желаят да развият своите духовни качества, за да могат да влязат съзнателно във връзка с духовния свят трябва да следват режим на чисто вегетарианство и в същото време да живеят сред природата, сред цветущите ливади и полета и по планините, покрити с борове и хвойнови дървета. Такъв начин на живот е именно този, който може да подготви ума и разположи душата към висшите духовни състояния. Градовете не са подходящи за такава духовна работа, защото там хората са духовни и егоиста и се намират под властта на най-нисшите духовни същества, които често образуват огнища на духовни или умствени заболявания,

което препятства на духовното развитие. В такива неблагоприятни условия духовният прогрес е абсолютно невъзможен. И тези, които работят при такива условия, са длъжни да избягват практически занимания с магията и с духовни явления, като развиване на сензитивност и медиумичност, за да не попаднат под влиянието на нисшите духовни същества.

Сега ще се опитаме да обясним законите и тайните на медиумичността. Тук ние се срещаме с най-важният предмет в целия окултизъм. Ни една област от окултната наука не се представя по-важна и в същото време по-малко позната и тъй лошо разбрана в школите на философите. Медиумичността макар и да се управлява от определени закони, и да е основана на определени принципи, то тя е така забъркана и тъй сложна в своите степени и фази, че е абсолютно недостъпна за обикновения ум. Фактът е този, че нейните разклонения и резултатите от нейните действия са неограничени и безконечни. Затова сега ще опишем само тези форми, които са изразени най-ясно. За по-голямо удобство ще разделим общите закони на медиумичността на два класа: клас на управляващи сили и клас на медиумични оръдия. Те са известни на посветените като закон за получаване и предаване:

Закони на предаване	**Закони на приемане**
1. Активност.	1. Пасивност.
2. Положителност.	2. Сензитивност.
3. Притегляне.	3. Сродство.

Първата тройка принадлежи на управляващата сила, а втората – на приемниците. За да се установят напълно тези закони и тяхното взаимно отношение, не трябва да се забравя, че нисшите състояния на

живот всякога се явяват като посредници (медиуми) за висшите състояния.

Има също така два вида медиумичност – съзнателна и несъзнателна. Съзнателна медиумичност има тогава, когато с пълно съзнание известно същество става проводник на някое по-висше същество от себе си. При тази фаза той може да го направи затова може и да не го направи, може да стане посредник, може и да не стане по свое желание. Това е състоянието на Адептите, пророците и ясновидците. Но и съзнателната медиумичността бива два вида – когато човек в будно съзнание, без да съзнава стане проводник на чужди мисли, на чужди чувства и стремежи. Специалният несъзнателен медиум, човек изпада в безсъзнание и неговото тяло изпада проводник на чужди същества, независимо нисши или висши. На този форма обикновено се явяват по-нисши същества, защото висшите разумни същества избягват тази форма на връзка.

Сега ще отбележим накратко някои от най-забележителните медиумични форми, признати от имащите пряка връзка със съвременния окултизъм, а именно формата на спиритическата медиумичност, а след това ще опишем някои от нейните най-тъмни фази.

Като необходимо условие за всеки транс или физическа медиумичност е необходима пасивност. И могъществото или силата на медиумичността на което и да е лице се намира в строга пропорция със степента на достигнатата пасивност. Ще попитат някои дали може да се развие дадено лице в медиум за материализация или в медиум за физически явления. Това зависи първо от устройството на мозъка и второ от магнетическия темперамент на човека. Някои лица са така сложени, че могат да станат едно или друго според доминиращата воля на кръжока, където е станало това развитие. Главният опасен пункт в тази форма на

медиумичност, това е разрушението на индивидуалността на медиума. Тези фази могат да бъдат достигнати само в пасивно състояние. Но процесът на развитието им се съпровожда с изгубване на волята, която медиумът е притежавал преди това. Това разрушение на волята е най-голямото нещастие в медиумизма. Управляващата сила може да изхожда от всяко същество или от всякакъв род същества според условията и обстоятелствата. Някои медиуми се явяват на публична сцена, за да го проверят, че той се намира под управлението на духове, когато всъщност девет от десетте случая са само психическото влияние на аудиторията, и словото, представящо се като вдъхновение не е нищо друго освен произвеждане мисълта на болшинството участници в сеанса. Правоверните спиритисти приемат такива слова като действителни вдъхновения, получени от медиума от света на духовете, които са завършили своето човешко развитие, но спиритистите са длъжни да знаят, че ако медиумът може да бъде управляван от дух, той също така може да бъде управляван от мисълта на въплътени човеци. Освен това те не трябва да изпускат предвид това обстоятелство, че публичната сцена е най-непригоден център за съсредоточаване на висши влияния, изхождащи от развити човешки души.

Има две форми на медиумичност, които наричаме: първо – полупредаване на тъждествеността и второ – разпространение на мислите. Това са най-тънките форми на медиумичност и затова са почти неподозирани. Астралната светлина е пълна с мисли на силни умове, които са надарени с голяма интензивност и те се възприемат от чувствителните и силни хора като техните мисли и преживяване и от медиумите като проявление на високо издигнати хора. Полупредаването на тъждествеността се състои в това, че човек възприема мисли, преживявания и събития от астралния свят, които счита като свои преживявания и мисли от минало съществуване, а те

всъщност са мислите и идеите на някои силни в умствено отношение натури, които са напуснали земята. Разпространението на мислите се състои в следното: Известни напреднали същества, но извратени и отклонили се от пътя на правилното развитие имат известни лъжливи идеи и доктрини, които искат да докарат в човечеството за да спрат неговото развитие. Те намират някои сензитивни натури, които подчиняват на волята си и предават на тези сензитивни натури своите идеи и доктрини като Божествено вдъхновение, които те от своя страна предават на човечеството като ново откровение, като спасително Божие вдъхновение. Това е една умствена магия, която трябва да знаят всички, които се занимават с окултизъм. Тези хора, които възприемат тези идеи и доктрини, си мислят че са свободни и по свободна воля възприемат вдъхновението на чисто Божествения свят, но това е илюзия. Зад тях стоят силни извратени умове, които преследват свои егоистични цели, като се представят за учители и ръководители на човечеството. Това е най-опасната интелектуална магия, от която трябва да се пази всеки занимаващ се с окултизъм... Не трябва да забравяме, че във физическия свят няма нищо по-могъщо отколкото интелектуалната магия и че с нейните действия се срещаме по-често, отколкото си мислим.

Спиритистите смятат, че всички явления, които се срещат на техните сеанси, се произвеждат от действието на душите на умрелите хора. Теософите съвършено отричат тази възможност и твърдят, че различните форми и фази на спиритическите феномени произлизат чрез посредничеството на един или няколко от следващите агенти по отделно или в целокупност:

1. Елементали, тъй наречените ларви.

2. Човешки елемнентали, т.е. душите на такива порочни смъртни, които се намират на път за една възможна окончателна смърт.

3. Безплътните черупки – следсмъртните бездушни форми на умрелите.

4. Магнетичните влияния на живите индивиди.

Реалната истина се намира по средата на тези две крайности. Наистина това е твърде радостно и последен факт, че безплътните човешки души могат да се възвръщат към въплътеното човечество и да влизат във връзка посредством медиуми. Обаче действията на тези души са ограничени главно на сензитивното поле и това на внушенията и се предават само на тези полета на медиумичност. И дотук спиритистите са прави. Същото е и в теософската теория към неизменните истини са приложени множество заблуждения. Затова ще разгледаме всеки род деятели както ги посочихме по-горе.

Елементали – ларви. Съществуват безчислени класове и родове безлични елементали. В различните кръгове на пространството, обаче само три класа имат влияние над медиумите и медиумичните явления.

Първият най-нисш са космичните елементали, принадлежащи към четирите елемента – огън, въздух, вода и земя. Тези същества сами по себе си не могат да примамят медиума, но те са способни да олицетворят някого или да подражават на някого. Те могат да направят това под влияние на вътрешното желание на медиума. В такива случаи те могат да си подчинят на импулса, даден от духа на медиума. И понеже те са съвършено подвластни на човешката воля, насочвани психически те сами по себе си нямат никаква реална индивидуалност те са безлични и са слепи оръдия на природата, активни или скрити, съобразно магнетическите условия.

Вторият клас е класът на животинските елементали. Тези същества са душите на животинските форми, преминаващи магнетическия цикъл на своето безлично съществуване в астралните пространства. Тези същества, особено душите на домашните животни

често се привързват към човешките същества, към тези които имат особено магнетично сродство, или към които са били привързани във физическия си живот. Тези именно същества стават невинни оръдия за измама – те отговарят на желанието на медиума или на тайното желание на участниците в сеанса. В такъв случай става следното: когато някой желае да получи чрез медиума съобщението по въпрос, по който той има положително мнение, то отговорът ще бъде съответстващ напълно на това мнение, дали то е право или не. Това същото става, когато клиентът изисква от медиума съобщение или мнение за светски и мирни неща. Отговор всякога ще бъде аналогичен на тайното желание на лицето, което желание животинският елементал възприема в интелектуалната сфера на запитвача. Невежеството на медиума и клиента са единствената причина на тази очевидна измама. Медиумите, които стават оръдия на този клас елементали обикновено притежават голям личен егоизъм и твърдят, че техните духовни ръководители са знаменити като Авраам,Исаак, Мойсей и другите пророци, Конфуций, Буда, много християнски светии и даже и сам Христос, даже и Бог Отец са олицетворявани от тези медиумични измамници. Но не е това важно за кого представят себе си, а това – да знаем, че те всякога съответстват на идеалния образ на лицето, какъвто съществува в представата на медиума. Тъй че ако медиумът не знае нищо за живота и епохата на лицата, които нарича свои ръководители, то и те също не знаят това. Един посветен казва, че много често е срещал духове, които наричат себе си Питагор, на които не са разбирали най-елементарните принципи на окултизма, или такива които съвършено са забравили порядъка, установен от Питагор и страната, в която той е живял. Срещал съм ларви наричащи себе си Бекон, които нищо не са чували за неговите научни занимания, с алхимията, с която той се е занимавал. Така че физическите феномени се произвеждат от

природните духове, а представянето за различни големи и велики хора от душите на домашните животни.

Третият клас са магнетичните елементали, съответстващи на седемте планетни разделения на природата. Тези разумни същества са твърде блестящи и твърде ефирни, за да бъдат обвинени в измамно чувство. Те се зараждат от жизнените сили на планетната верига, съответстващи на всяка орбита и са агенти на физическите резултати на планетните влияния, проявяващи се на земята. Обикновено това са служители на известен клас мистични учения и особено на тези, които са се посветили на алхимията и Астрологията. Те са от планетна природа, но не принадлежат към физическата планета, а съответстват на нейната природа само по сходство, те също както и човекът принадлежат към нашата орбита и могат да ни дадат много полезни сведения за тези съединения на веригата, под влиянието на което живеят. Ако и да станат някои погрешки, това е обикновено отражение на съществуващите заблуждения в умовете на тези, които се ползват от тях. Те не влияят на медиумите нито магнитечски нито в транс.

Четвъртият клас това са човешките елементали, които са станали безплътни. Те се състоят от животинските души на развратени и зли смъртни, които като са се вдълбочили в нисшия живот на човечеството, са произвели по този начин разделяне на Божествената душа от съзнателната индивидуалност. Тези, които падат така ниско, са обикновено черните маги и магьосниците. Те въобще са доста по-многочислени, отколкото е прието да се мисли в съвременното общество. Този клас са истинските магнетични вампири удължаващи престъпното си съществуване, като изсмукват кръвта но своите живи медиумични жертви. Те приемат всевъзможни имена. Тяхната единствена цел е да направят медиумите съвършено безнравствени и да ги потопят във всички видове разврат. Главната

характерна черта на човешките елементали е печалбата. Те искат да извлекат полза от своите жертви и почти всички които се умопобъркват в следствие на религиозни възбуждения, са жертва на тези елементали. И безполезно е да прибавяме, че тези вампири са врагове на всичко, което е добро и здраво. Те са паднали в най-ниската област на грубата животинска природа, на низходящата дъга, щото най-после ще бъдат увлечени в мъртвия вихър на магнетичната орбита известен под името Мрачен спътник, гдето се оставят на своята окончателна съдба, т.е. напълно унищожение – разпадане на атомите си.

След това идват безплътните черупки – това са магнетически форми на тези, които са живели, умрели и погребани. Това са съвършено неодушевени форми, които подлежат на разрушение както физическите тела. Според теософите на тях може да се даде временно съществуване и могат да представят умрялата индивидуалност, но това са само печални заблуждения според нас.

След това идват магнетичните влияния на живите индивиди. Не е нужно да се говори за тези могъщи фактори тъй като от само себе си се разбира, че медиумът може да възприеме магнитичската воля на силния, положителен и магнетичен ум. и в известен случай да му отговори.

Най-после чрез медиуми се проявяват някой път думите на някои заминали.

5. Мрачният спътник

Когато наблюдаваме окръжаващия свят с нашите физически сетива, струва ни се, че природата се намира в постоянна борба сама със себе си. И наистина нам като че абсолютно невъзможно да намерим макар какъвто и да е предмет, който да не е в смъртна борба с друг предмет, видим или невидим. Наблюдавайки това. човешкият

род от незапомнени времена е формулирал идеята за две велики могъщества – за Добро и Зло. От тази идея и излязъл великият теологически догмат – Бог и Демон, който е станал крайъгълен камък на всички духовенства, проявени досега в света. Обаче има трошица от истина в тази идея, както и във всяко народно вярване, иначе в човешкия род, в неговата цялост, не би могла да функционира една идея, която би била абсолютно лъжлива.

Само по единствения факт, че човек живее на физическия свят той не може да постигне напълно Божествената идея на абсолютната Истина, също тъй както не може да приеме и да счита за истина тази идея, която логически е абсурдна, т.е. да вярва в съществуването на повече от един Абсолютен Бог. Затова той не е в състояние да разбере по какъв начин, това което е относително зло, може да хармонира с това, което е абсолютно Добро. Следователно, този огромен проблем на Доброто и Злото още не е изяснен за болшинството от човешкия род, а само твърде малко число ученици на окултната наука, притежаващи дълбокото знание на миналото са достигнали до истинското понятие и разбиране на Доброто и Злото.

През течение на вековете много легенди и алегории са били пуснати в обръщение, за да се въплътят факти и деяния отнасящи се до тази мистическа Тайна. Но мистическият смисъл на тези легенди никога не е откриван на профаните. Такава е особената Тайна на Мрачният сателит. Обаче дошло е време, когато някои факти, отнасящи се до орбитата на Злото да бъдат изяснени.

От самото начало необходимо е да се изправят някои лъжливи понятия, отнасящи се до този мрачен спътник. Мнозина са предполагали, че това е изгубената орбита на гръцките Мистерии (елевзинските), понятие сходно с египетското такова, за духовното падане. Друг път ще говорим за изгубената орбита.

Друга лъжлива концепция е отъждествяване на Луната, видимият спътник на нашата планета с мрачната орбита. Но мнозина теософи предполагат, че Луната е не само осмата планета, т.е. орбитата на смъртта и разложението, но и ковчег на световния пламък. Това понятие, що се отнася до Луната, е основно лъжливо. Но по отношение на Мрачния спътник и тайната му природа това е приблизително вярно.

След тези забележки, които ще ми послужат като встъпителни, ще се помъчим да обясним, как можем да си съставим съвършено точна идея за това какво нещо е този сателит и неговата ужасна важност за нас в това критично състояние, което сегашните времена преживяват историята на нашия свят.

Като си спомним за херметичното устройство на човека и разгледаме седемте негови подразделения, след което като си припомним факта, че нашата планета е също така индивид, притежаващ седморно устройство, съответстващо във всяко отношение на устройството на човека, приложим е с цялата възможна строгост херметическият закон – това, което е горе, е подобно на това, което е долу, това което е на Земята, е подобно на това, което е на Небето. Тогава с най-голяма точност ще разберем какво ни е нужно, за да ни стане ясен предметът. Но понеже обикновеният ученик, който живее на външния план, не е в състояние да провери своя начин на разбиране, той е длъжен да се задоволи от откровенията, получени от другите, които са видели и проверили всичко това.

Когато говорихме за душата, споменахме за онази нейна част, която нарекохме животинска душа. Магнетическата сфера на нашата планета, която точно съответства на животинската душа в човека, е това, което на окултен език се нарича Мрачен сателит. И затова, за да разберем тази мрачна сфера, нейната природа и функция, абсолютно необходимо е да разберем природата и функциите на животинската

душа на човека и същевременно отношението на другите шест деления на човека и по такъв начин да усвоим отношенията на човека към планетата, от която съставя атомна частица, понеже е част от организма на планетата.

Този Мрачен сателит – магнетичната сфера на планетата — съставя великият център или огнище на животинските сили на Земята.

С други думи това е областта на доброто в Природата но още неразвито, страшният девиз на което е – за себе си (егоизъм).

В продължение на златния и сребърния периоди от еволюцията на нашия свят, този мрачен сателит се е намерил в афелия на своята орбита и влиянието му е било почти нечувствително, или иначе казано влиянието му е било видимо и познаваемо в истинското му значение като животинска сила и неразвито добро. Влиянието му като фактор на злото не се е чувствало. Но в течение на вековете меден и железен периоди, мрачната орбита постепенно се приближавала към Земята и нейната мрачна сянка ставала все по-гъста и могъществена и по-заплашителна до 1881 година, когато тя е преминала своя перихелий. Сега тя се отдалечава бавно, но сигурно и макар сянката ѝ още да не се е вдигнала и макар че жестоката борба на перихелия да е минала, обаче смущението и хаоса изглежда да са разпространени по-силно и заблужденията са вкоренени по-дълбоко отколкото когато и да било по-рано. Все пак кулминационната точка, най-мрачната сянка е вече преминала. Но както често се случва, че непосредствено преди разсъмване става най-тъмно, така и сега на зазоряването на световния ден над нас са надвиснали най-гъстите облаци. Но верният и решителен търсител на Истината сам за себе си ще бъде способен да реши този страшен проблем за Доброто и Злото, за светлината и сянката. Но понеже сме уверени в окончателната победа на реда и равновесието над хаоса и злите сили, ние твърдо ще

издържим борбата и окръжаващите ни легиони, със злите влияния, и ще се постараем да съсредоточим всичкото си внимание на самата орбита и да разгледаме относителната и отговорност, налагана на всяка душа, търсеща светлината и безсмъртието.

Най-първо тази орбита притежава съвършена организация, свойствена само ней. Управлява се от строго определени закони, природата на които лесно може да се узнае, като се наблюдават безсмислените инстинкти на животинската природа. както те се проявяват в човека, в когото нравственото съзнание съвършено отсъства. В тази сфера живея многочислени раси духовни същества. Много от тях притежават най-висша форма на ум и хитрост, каквито само животинският свят е способен да има. Тези същества, които не са нито елементали, нито елетари, причиняват голяма част от страданията и нещастията, които бичуват човечеството. Това са окултните агенти на онова могъщо Братство на духовния свят, което има своето изражение и своето външно съответствие в братството, известно на Земята под името Черни маги. Тези две Братства: Духовните учители и владици на мрачната орбита на астралния свят и Школата на Черните маги на физическия свят, съставят двете половини на всички зли желания на планетата.

Из мрачния център на астралните области на първото Братство духът на лъжата, кражбата, убийството, религиозното лицемерие и измамата се формулират и проектират към второто Братство, за да му дадат средства да продължи съществуването си. От тези центрове то се формулира отново за да се приспособи към духа на темпераментите на епохата, след което негово психическо влияние се насочва в интелектуалните вихри на расите гдето неговите еманации мълчаливо, но хитро и коварно отравят пространството и по такъв начин съставят магнетичното поле на живота на съвременния човек. Оттук невидимо окултният ток прониква в най-вътрешните заложби

на човешкия дух и придобива такава власт над душата, че в най-дълбоките тайни на човешкото сърце, наглед така чисто и безкористно се спотайва ленивата гадина на егоизма, даже и тогава, когато човек най-малко подозира това. Когато това страшно чудовище (егоизмът), което всеки, който търси окултната истина, е длъжен да задуши в себе си, когато този Голиат на душата е поразен смъртно от белите гладки камъчета на духа, хвърлени от волята на неофита, тогава великото изпитание е преодоляно, венецът на безсмъртието е придобит. „На победителя принадлежи придобивката.“

Ние казахме, че от Мрачния сателит произхожда духът на лъжата, кражбата и убийството. Това е било добре известно на посветените в херметическата школа от всички времена. Ние наричаме тази идея твърде ясно изразена на мистичния език на древните, както това се доказва от следващата бележка в едно магическо съчинение на Хермес Тримогъщи считано за изгубено. Там се говори за Учителите на магията на Мрачния сателит, когато те държат съвет да създадат илюзии в съзнанието на човека и съчинението казва:

„Те са извиквали из дълбочините на мрачната бездна форми за да въплътят в тях злите си желания.“

„Като последица, тя се явява из царството на мъртвите в своята магическа премяна.“

„Когато тя преминавала през Земята, красивите цветя са увяхвали от нейните отровни, огнени дихания.“

И наистина, този отровен огън на егоистичното себелюбие така пълно прониква целия свят, че красивите цветя на самоотвержеността съвършено увяхват.

Начинът, чрез който тези магнетични енергии се проектират из сателита на Земята са съвършено извратени. Йерофантите и

учителите на черната магия правят от тези форми извратено употребление, защото чрез тях осакатяват и извратяват истината във всичките и видове и форми, под които тя прави усилия да се появи на Земята.

Силите и влиянията, приписвани на някои раси от астралния свят, принадлежат в действителност на владиците и князете на мрачната орбита, които безмилостно извращават всички истини, всички теологически догми, чрез умишлени, лъжливи тълкувания, като им придават формата на логически илюзии и видима правдивост. Но тези илюзорни форми не са нищо друго, освен софизъм, който няма никаква трайност, ако го подложим на проницателното зрение на Духа. Лица, на половина посветени в тайните на природата, обикновено попадат в такива хитро изплетени мрежи. Тук ние виждаме истината на окултното изречение:

„Малкото знание е опасно нещо."

Именно в това време, когато мрачната орбита е била в своя перихелий – най-близо до Земята – тези черни братя с успех са създали своята теологическа пропаганда от доктрините за превъплъщението, за кармата и за безплътните черупки в този им вид, както на техните очи се вижда, които се намират под влиянието на израждащата се духовност на мечтателния Изток.

Ако се разгледа извършеното в неговата истинска светлина, то това гигантско движение на черните маги е имало за цел да нанесе смъртен удар на спиритуализма, който бързо се разпространява по земята. Тези доктрини възприети навсякъде в този вид, както те са изтълкувани в будисткия култ разрушават родените възможности да духовно общение на хората с безплътните същества. Обаче това движение е обречено на унищожение. Истината, спиритуализмът, без да се гледа на невежеството на неговите тълкуватели, на заблужденията и грубата измама на неговите привърженици не може

да бъде угнетен от черната магия , нито задушен от източните теории. Тази истина е твърде очевидна за истинския ум. Реакцията против спекулативния интелект на Изтока, който несъмнено рано или късно ще стане в опитния ум на Запада, ще разкъса ужасната маска на тези братя от Хималаите и ще покаже на света какви са обитателите на мрачната сянка и какви са децата на светлината.

Тук естествено ще се постави въпросът: Каква е пък личната изгода или егоистичната, които привличат обитателите на мрачната орбита да разпространяват тези заблуждения? Отговорът не е твърде прост. Това им доставя средство да продължат съществуването си. Докато са на Земята и им дава приток на живот в бъдещия свят, както ще видим това от херметическите закони на смъртта, които след малко ще изложим. Според тези закони смъртта не е това, което е известно като физическо разложение, но се явява като невъзможност да се поляризират атомите, съставящи душата, а следователно и да реализират безсмъртието. Това е падане от полето на човечеството на животинското поле, гдето съзнателното съществуване може да бъде продължено неопределено време с помощта на Черната магия.

6. „Законите на смъртта“ – извлечени от Хермес.

1. Това, което е горе, е подобно на това, което е долу. Което е на Земята е подобно на това, което е в Небесата.
2. Има две състояния на Битието: едното е смъртно, другото – безсмъртно.
3. Това, което е смъртно, е разложимо, а разложимите тела изчезват като утринната мъгла.
4. Безсмъртното тяло е вечна и нетленна есенция.
5. Но двете – смъртното тяло и безсмъртното тяло – не могат да съществуват всякога заедно, но всяко се възвръща там, откъдето е произлязло.

6. Смъртното тяло е чувствено, а безсмъртното тяло е разумно.

7. Първото не съдържа нищо съвършено, второто – нищо несъвършено. Понеже едното е есенция на материята, а другото – есенция на Духа. Човекът, микрокосмосът представя равновесие между тях.

8. Разпалена борба става между висшето и низшето, понеже те и двете искат да получат тялото като награда за победата. Защото човешкото състояние е честолюбивото стремление на низшето и се прославя като достойна слава на висшето.

9. Ако човек е склонен към нисшата и смъртна природа, то с това той помага на нисшите несъвършени сили да противодействат на висшето, което е безсмъртно, и тогава то трябва да страда с робски страдания, заради неподчинение на своя творец и владика. Но ако то е склонно към висшето, то човек наистина е мъдър и щастлив.

10. Ако човек след като е бил увлечен от суетността на света и след като е придобил от това знание, се възвръща към светските суетности, той ще бъде наказан със страдание в огъня на безплътните души.

11. Ако човек след като е придобил знанието за съществените неща се възмущава против изискванията на смъртната част и се възвръща към суетата на света, то висшата есенция неизбежно ще се отдели и той ще стане роб на нисшата есенция, която ще го завладее и ще го повлече по пътя на злото.

12. Когато човек като нечистото животно, по такъв начин не се подчинява на своя Творец и отвърне лицето си от лицето на Безсмъртния, той се лишава от наследството, право, което той е получил по рождение. Той вече не се счита между децата Божии, защото е станал зъл и развратен, притежаващ достоянието само на смъртното и затова се наказва със смърт.

13. По такъв начин всички, които са се възмутили като нечисти против своя Творец, са обречени на погибел. защото те знаят същината на нещата. Но що се отнася до тези неразумни души, които игнорират своя Творец и Го отхвърлят поради своето невежество, те ще бъдат очистени чрез много страдания и отново ще бъдат изпратени в света.

Наставленията, които се заключават в тези закони, са така ясни и прости и може да се каже така Божествено справедливи, че да се опитваме да ги поясняваме и коментираме, значи да се сеят зародишите на заблужденията и лъжливите разбирания. И затова ще ги представим такива, каквито са чисти и свободни от интелектуалното влияние на който и да било смъртен.

Ние казваме, че всичките царства на живота по-висши от човечеството са безсмъртни, а всички нисши са смъртни и само притежават възможност за безсмъртие. А така също, че така само един човекът притежава елементите на живота и смъртта. Законите на живота са били така също изтълкувани напълно. Душата, която не им се подчинява безусловно, след като бъде очистена след много страдания, окончателно ще получи дар за вечен съзнателен живот. Следователно, тези души, които реално са станали човешки същества получават безсмъртието по силата на своето човечество.

Разбира се, има и изключения, но те са твърде малочислени. Те изискват специално тълкуване. За удобство ще ги разделим на три класа. Първият, най-многочислен клас се състои от несъвършено организирани индивиди, сензитиви, лица слабо развити или съвършено неразвити умствено и притежаващи силно магнетичен и медиумичен организъм. Индивидите от този клас, в първо време хора съвършено нормални, бързо губят всяка активна власт над физическото си тяло. То става послушно оръдие в ръцете на всякакъв вид безплътни същества, привързани към земята, или още по-лошо-

го, могат да станат роби на някои порочни елементали. В такъв случай на лице нямаме реална индивидуалност и затова не можем вече да кажем, че истинска личност действително съществува, тъй като реалната душа вероятно се е възвърнала в своето младенческо състояние. По какъв начин е станало това, кога и къде никой освен посветеният ясновидец не може да каже това, защото при всеки индивидуален случай астралните причини, които са произвели разложението на душите, са различни.

Вторият клас се състои от тези, които са станали жертва на умишленото задържане и те не са тъй многочислени, както първите. В този случай организмът по отношение на магнетическия темперамент е твърде добър, но душата е съвършено лишена от духовна воля, т.е. магнетическата полярност е от такава природа, че духовната воля на душата е почти безсилна да действа на нея. Отсъствието на този есенциален елемент на човешкия живот може да бъде резултат на интелектуалното състояние на майката в периода на бременността и или пък умствена заспалост на бащата и майката в момента на зачатието. Тази умствена заспалост се изразява в детето в недостатък на сила, нервност и буйство. Най-често виждаме това състояние в децата на кралете, знатните, богатите и въобще у хората които наричат контета, които се предават на сантиментално изтощаване и леност. Освен това недостатъкът в духовната воля на магнетическия стремеж на индивида е всякога медиумична, ако той е напълно свободен от странични влияния, то обикновено е твърде добър и във висша степен сензитивен. Това е в истинския смисъл на думата духовен медиум или интуитивно физически ясновидец. Това се явява понякога като причина, че хората от този клас стават жертва на умишленото задържане. Когато задържането стане, то почти всякога се оказва, че някой могъщ интелект, например черен маг или магьосница се нуждаят от физическо тяло, за да продължат

съществуването си, ги овладяват. Когато те намерят добре приспособен медиумичен организъм, употребяват цялата сила на магнетичната си воля, да се струпа, тъй да се каже на безволния мозък на своята жертва. Бавно, но сигурно те изгонват законния собственик и после със силата на окултното си могъщество и магическо изкуство сами стават владетели на този организъм. Тези нещастни лица тогава стават съвсем други. Приятелите и познатите им се учудват на тази очевидна промяна, която е станала в характера и темперамента им. Но уви, рядко или почти никога те не подозират цялата ужасна истина за тяхната промяна и не могат да разберат, че сегашния човек няма нищо общо с техния по-раншен приятел.

Третият и последен клас, най-малочисленият, включва тези. които са се развивали при странни обстоятелства. Те притежават всички съществени елементи на възмъжалост, интензивно концентрирана форма на егоизъм и гордост и освен това са с висок ум и силна воля и медиумичен темперамент. Тези условия ги предразполагат към изучаването на психологията на окултизма, което ги прави лесна плячка на черните маги и техните извратени братя от астралния свят. Техният егоизъм, тяхното безмерно честолюбие, жаждата за власт ги тласка в най-ужасната практика на черната магия. Заобиколени от адски обредности на дяволските съблазнители те стават неизлечими роби на самите тези сили, на които те са пожелали да заповядват. И затова те винаги са загивали. Законът на Хермес казва: „Те ще бъдат наказани със смърт.“ Те знаят това и затова са принудени за собствената си безопасност да останат верни на този орден, който ги е въвлякъл в тази практика. Техният единствен девиз е: „За себе си“ – тяхното единствено желание е – „Да живеем“, та на каквато и да бъде цена. Заради своя живот те биха пожертвали равновесието на творенията Божии, ако това нещо би било възможно. И то само за това, защото смъртта за тях е реална, т.е.

пълно унищожение. В първия и втория клас душата на самия индивид, както казахме, не изчезва. Това са невинни души, нищо не знаещи, и „отново ще бъдат изпратени в света.“ Те само губят своя физически организъм. Личността на такива индивиди, както и неговата животинска и астрална част стават неоживени отражения след смъртта и малко по малко се разлагат в магнетичното пространство на астралната светлина. Това е мъглява форма, неспособна да олицетворява своя по-раншен притежател или да може изкуствено да продължи своето съществуване. Тогава, когато могъществата на самозваните и сполучващите след като са преминали цикъла на магнетичните съществувания в електровиталните пространства на планетата, преминават в осмата сфера, наречен мрачен сателит или орбитата на смъртта. Тяхното притегляне към тази орбита става по силата на сродството им с областта на елементалите. Те са попаднали по-ниско от човешкото поле и следователно вече не са хора. А веднъж те потопени във фаталния магнетичен вихър на смъртта изгубват всяка-ка сила на полярност над слабите атоми, съставящи тяхното същество. Атомите един след друг се разлагат и изчезват като мъгла пред лицето на Слънцето. Божественият атом пък отново влиза в цикъл на инволюцията и еволюцията, бавно съграждащи сами по себе си новите индивидуалности.

Ще свърша това изложение на херметичната доктрина според Бургон с няколко мисли от самия него:

1. Ако вашето вътрешно Аз, вашата душа, се слива с външното слово внасяйки в него своята динамическа сила – елементалните вибрации на природата – тогава вашите слова и действия ще пробудят тези духовни сили, до такава степен, защото те ще почнат да отговарят на вашия призив. Когато това бъде достигнато – но не по-рано – тогава вашите магически формули ще

започнат да действат във безмълвния въздух. Нищо не може да извика отговора на природата, освен само огънят на вътрешния Дух, ментална реализация на всяко слово, всеки мистичен жест, съединен със съзнателното знание на вашите собствени духовни сили. Ето само това може да създаде истинският маг на природата.

2. Една чиста стремителна мисъл, ясна определена, превъзхожда снарядите, колкото големи и да са.

3. Успехът на всякакъв род заклинания зависи от съвършената хармония между гласа и ума, съзвучието на които произвежда динамическа интонация, хармонизираща с вътрешните вибрации на душата. Веднъж произведена такава магнетическа ритмична вибрация, то незабавно тя се проявява в съществуването на целия елементален свят, принадлежаща по съотношение към този вид вибрации.

4. Следователно, правилно произнесеното слово само тогава получава значение, когато оживяващата го идея е зачената в ума и намира отдушник в душата. Волята и мотивът са основата на истинската магия.